

දීඝනිකායෙ

සීලක්ඛන්ධවග්ගට්ඨකථා

ගන්ථාරම්භකථා

කරුණාසීතලහදයං, පඤ්ඤාපජ්ජොතවිහතමොහතමං;
සනරාමරලොකගරුං, චන්දෙ සුගතං ගතිවිමුක්තං.

බුද්ධොපි බුද්ධභාවං, භාවෙන්වා වෙව සච්ඡිකත්වා ව;
යං උපගතො ගතමලං, චන්දෙ තමනුක්තරං ධම්මං.

සුගතස්ස ඔරසානං, පුත්තානං මාරසෙනමට්ඨානං;
අට්ඨන්තම්පි සමුහං, සිරසා චන්දෙ අරියසඬ්ඝං.

ඉති මෙ පසන්තමතිනො, රතනත්තයචන්දනාමයං පුඤ්ඤං;
යං සුවිහතන්තරායො, හුත්වා තස්සානුභාවෙන.

දීඝස්ස දීඝසුත්තඬ්ඛිතස්ස, නිපුණස්ස ආගමවරස්ස;
බුද්ධානුබුද්ධසංවණ්ණිකස්ස, සද්ධාවහගුණස්ස.

අත්ථප්පකාසනත්ථං, අට්ඨකථා ආදිතො වසිසතෙහි;
පඤ්චහි යා සඬ්ඛිතා, අනුසඬ්ඛිතා ව පච්ඡාපි.

සීහලදීපං පන ආහතාථ, වසිනා මහාමහින්දෙන;
යපිනා සීහලභාසාය, දීපවාසිනමත්ථාය.

අපනෙත්වාන තතොහං, සීහලභාසං මනොරමං භාසං;
තත්තිනායානුව්ඡවිකං, ආරොපෙත්තො විගතදොසං.

සමයං අවිලොමෙත්තො, ථෙරානං ථෙරවංසපදීපානං;
සුනිපුණවිනිව්ඡයානං, මහාවිහාරෙ නිවාසිනං.

හිත්වා පුනප්පුනාගතමත්ථං, අත්ථං පකාසයිස්සාමි;
සුප්පනස්ස ව තුට්ඨත්ථං, විරට්ඨිතත්ථඤ්ච ධම්මස්ස.

සීලකථා ධූතධම්මා, කම්මට්ඨානානි වෙව සබ්බානි;
වරියාවිධානසහිතො, ඤානසමාපත්තිවිත්ථාරො.

සබ්බා ව අභිඤ්ඤායො, පඤ්ඤාසඬ්ඛකලනිව්ඡයො වෙව;
ඛන්ධධාතායතනින්ද්‍රියානි, අරියානි වෙව චත්තාරි.

සච්චානි පච්චයාකාරදෙසනා, සුපරිසුද්ධනිපුණනායා;
අවිමුක්තතන්තිමග්ගා, විපස්සනා භාවනා වෙව.

ඉති පන සබ්බං යස්මා, විසුද්ධිමග්ගෙ මයා සුපරිසුද්ධං;
චුත්තං තස්මා හියොයා, න තං ඉධ විචාරයිස්සාමි.

“මජ්ඣිමනිකායෙ, ඵස චතුත්තම්පි ආගමානඤ්ඤි;
යත්වා පකාසයිස්සති, තත්ථ යථා භාසිතං අත්ථං”.

ඉව්චෙව කතො තස්මා, තම්පි ගහෙත්වාන සද්ධිමෙතාය;

අට්ඨකථාය විජානට, දීඝාගමනිස්සිතං අත්ථන්ති.

නිදානකථා

තත්ථ දීඝාගමො නාම සීලක්ඛන්ධවග්ගො, මහාවග්ගො, පාටීකවග්ගොති වග්ගතො නිවග්ගො හොති; සුත්තතො චතුත්තිංසසුත්තසංඝගහො. තස්ස වග්ගෙසු සීලක්ඛන්ධවග්ගො ආදි, සුත්තෙසු ඉන්ද්‍රියාදි. ඉන්ද්‍රියාදියො “එවං මෙ සුත්ත”න්තිආදිකං ආයස්මතා ආනන්දෙන පටමමහාසංඝගිතිකාලෙ චුත්තං නිදානමාදි.

පටමමහාසංඝගිතිකථා

පටමමහාසංඝගිති නාම වෙසා කිඤ්චාපි විනයපිටකෙ තත්තිමාරුල්හා, නිදානකොසල්ලත්ථං පන ඉධාපි එවං වෙදිතබ්බං. ධම්මවක්කප්පවත්තනඤ්ඤි ආදිං කත්වා යාව සුභද්දපරිබ්බාජකවිනයනා කතබ්බද්ධකිච්චෙ, කුසිනාරායං උපවත්තනෙ මල්ලානං සාලවනෙ යමකසාලානමන්තරෙ විසාඛපුණ්ණමදිවසෙ පටිච්ඡසමයෙ අනුපාදියෙසාය නිබ්බානධාතුයා පරිනිබ්බුතෙ භගවති ලොකනාටෙ, භගවතො ධාතුභාජනදිවසෙ සන්තිපතිතානං සත්තන්තං භික්ඛුසහසභස්සානං සංඝස්තෙප්රො ආයස්මා මහාකස්සපො සත්තාහපරිනිබ්බුතෙ භගවති සුභද්දෙන වුඬ්ඨපබ්බජිතෙන – “අලං, ආචුසො, මා සොචිත්ථ, මා පරිදෙචිත්ථ, සුමුත්තා මයං තෙන මහාසමඤ්ඤා, උපද්දුතා ච හොම – ‘ඉදං වො කප්පති, ඉදං වො න කප්පති’ති, ඉදානි පන මයං යං ඉච්ඡිස්සාම, තං කරිස්සාම, යං න ඉච්ඡිස්සාම න තං කරිස්සාමා”ති (වුළුව. 437) චුත්තචචනමනුස්සරන්තො, ඊදිසස්ස ච සංඝස්සන්තිපාතස්ස පුන දුල්ලභභාවං මඤ්ඤමානො, “යානං බො පනෙතං විජ්ජති, යං පාපභික්ඛු ‘අතිතස්සන්තං පාවචන’න්ති මඤ්ඤමානා පක්ඛං ලභිත්වා නවිරස්සෙව සද්ධම්මං අන්තර්ධාපෙය්‍යං, යාව ච ධම්මවිනයො තිට්ඨති, තාව අනතිතස්සන්තමෙව පාවචනං හොති. චුත්තඤ්ඤො භගවතා –

‘යො වො, ආනන්ද, මයා ධම්මො ච විනයො ච දෙසිතො පඤ්ඤත්තො, සො වො මමච්චයෙන සත්ථා’ති (දී. නි. 2.216).

‘යංනුනාහං ධම්මඤ්ච විනයඤ්ච සංඝායෙය්‍යං, යට්ඨිදං සාසනං අද්ධනියං අස්ස වරට්ඨිතිකං’.

යඤ්චාහං භගවතා –

‘ධාරෙස්සසි පන මෙ ත්වං, කස්සප, සාණානි පංසුකුලානි නිබ්බසනානී’ති (සං. නි. 2.154) චත්ථා වීචරෙ සාධාරණපරිභොගෙන.

‘අහං, භික්ඛවෙ, යාවදෙව ආකඬ්ඛාමි විචිච්චෙව කාමෙහි විචිච්ච අකුසලෙහි ධම්මෙහි සවිතක්කං සවිචාරං විචෙකජං පිනිසුඛං පටමං ඤානං උපසම්පජ්ජ විහරාමි; කස්සපොපි, භික්ඛවෙ, යාවදෙව, ආකඬ්ඛාමි විචිච්චෙව කාමෙහි විචිච්ච අකුසලෙහි ධම්මෙහි සවිතක්කං සවිචාරං විචෙකජං පිනිසුඛං පටමං ඤානං උපසම්පජ්ජ විහරාමි’ති (සං. නි. 2.152).

එවමාදිනා නයෙන නවානුපුබ්බවිහාරජලභිඤ්ඤාප්පභෙදෙ උත්තරිමනුස්සධම්මෙ අත්තනා සමසම්පදානෙන ච අනුග්ගහිතො, තථා ආකාසෙ පාණිං වාලෙන්වා අලග්ගවිත්තනය වෙච චන්දොපමපට්ඨපදාය ච පසංසිතො, තස්ස කිමඤ්ඤං ආණණං භවිස්සති. නනු මං භගවා රාජා විය සකකචචඉස්සරියානුප්පදානෙන අත්තනො කුලචංසප්පතිට්ඨාපකං පුත්තං ‘සද්ධම්මචංසප්පතිට්ඨාපකො මෙ අයං භවිස්සති’ති, මන්ත්වා ඉමිනා අසාධාරණෙන අනුග්ගහෙන අනුග්ගහෙසි, ඉමාය ච උළාරාය පසංසාය පසංසිති විත්තයන්තො ධම්මවිනයසංඝායනත්ථං භික්ඛුනං උස්සාහං ජනෙසි. යථාහ –

“අථ බො ආයස්මා මහාකස්සපො භික්ඛු ආමන්තෙසි – ‘එකමිදාහං, ආචුසො, සමයං පාවාය කුසිනාරං අද්ධානමග්ගප්පිපන්තො මහතා භික්ඛුසංඝෙන සද්ධිං පඤ්චමන්තෙහි භික්ඛුසතෙහි”ති (වුළුව. 437) සබ්බං සුභද්දකණ්ඩං විත්ථාරතො වෙදිතබ්බං. අත්ථං පනස්ස මහාපරිනිබ්බානාවසානෙ ආගතට්ඨානෙයෙව කට්ඨස්සාම.

තතො පරං ආහ –

“හන්ද මයං, ආචුසො, ධම්මඤ්ච විනයඤ්ච සංඝායාම, පුරෙ අධම්මො දිජ්ජති, ධම්මො පටිබාහියාති; පුරෙ අවිනයො දිජ්ජති, විනයො පටිබාහියාති; පුරෙ අධම්මවාදිනො බලවන්තො හොන්ති, ධම්මවාදිනො දුබ්බලා හොන්ති, පුරෙ අවිනයවාදිනො බලවන්තො හොන්ති, විනයවාදිනො දුබ්බලා හොන්ති”ති (වුළුව. 437).

භික්ඛු ආහංසු – “තෙන හි, හන්තෙ, ටෙරො භික්ඛු උච්චිතතු”ති. ටෙරො පන සකලනවඬ්ඨසන්තප්පසාසනපරියත්තිධරෙ පුපුජ්ජනසොනාපන්තසකදාගාමීඅනාගාමී සුක්ඛවිපස්සක ඛිණ්ණසචභික්ඛු

අනෙකසතෙ, අනෙකසභස්සෙ ච චජ්ජෙත්වා තිපිටකසබ්බපරියත්තිජ්ජහෙදධරෙ පටිසම්භිදාජ්ජත්තෙ මහානුභාවෙ යෙභ්බයොන භගවතො එතදග්ගං ආරොපිතෙ තෙවිජ්ජාදිහෙදෙ ඛිණ්ණාසවභික්ඛුයෙව එකුනපඤ්චසතෙ පරිග්ගහෙසි. යෙ සන්ධාය ඉදං චුත්තං – “අථ ඛො ආයස්මා මහාකස්සපො එකෙනුනානි පඤ්ච අරභන්තසතානි උච්චිති”ති (චූළව. 437).

කිස්ස පන ථෙරො එකෙනුනමකාසිති? ආයස්මතො ආනන්දන්ථෙරස්ස ඔකාසකරණත්ථං. තෙනභායස්මතා සභාපි, විනාපි, න සක්කා ධම්මසඬ්ඨිතිං කාතුං. සො භායස්මා සෙක්ඛො සකරණියො, තස්මා සභාපි න සක්කා. යස්මා පනස්ස කිඤ්ච දසබලදෙසිතං සුත්තගෙය්‍යාදිකං අජ්ජච්චක්ඛං නාම නත්ථි. යථාහ –

“ද්වාසිති බුද්ධතො ගණ්ඨිං, ද්වෙ සභස්සානි භික්ඛුතො;
චතුරාසිති සභස්සානි, යෙ මෙ ධම්මා පවත්තිනො”ති. (ථෙරගා. 1027);

තස්මා විනාපි න සක්කා.

යදි එවං සෙක්ඛොපි සමානො ධම්මසඬ්ඨිතියා බහුකාරත්තා ථෙරෙන උච්චිතිතබ්බො අස්ස, අථ කස්මා න උච්චිතිතොති? පරුපවාදවිච්ඡින්නතො. ථෙරො හි ආයස්මන්තෙ ආනන්දෙ අතිවිය විස්සත්ථො අහොසි, තථා හි නං සිරස්මිං පලිතෙසු ජාතෙසුපි ‘න වායං කුමාරකො මත්තමඤ්ඤාසි’ති, (සං. නි. 2.154) කුමාරකවාදෙන ඔවදති. සකාකුලජ්ජසුතො වායස්මා තථාගතස්ස භාතා චූළපිතුපුත්තො. තත්ථ කෙචි භික්ඛු ඡන්දාගමනං විය මඤ්ඤාමානා – “බහු අසෙක්ඛපටිසම්භිදාජ්ජත්තෙ භික්ඛු යපෙත්වා ආනන්දං සෙක්ඛපටිසම්භිදාජ්ජත්තං ථෙරො උච්චිති”ති උපවදෙය්‍යුං. තං පරුපවාදං පරිච්ඡෙන්නො, ‘ආනන්දං විනා ධම්මසඬ්ඨිතිං න සක්කා කාතුං, භික්ඛුනංයෙව නං අනුමතියා ගහෙස්සාමි’ති න උච්චිති.

අථ සයමෙව භික්ඛු ආනන්දස්සත්ථාය ථෙරං යාචිංසු. යථාහ –

“භික්ඛු ආයස්මන්තං මහාකස්සපං එතදවොචුං – ‘අයං, භන්තෙ, ආයස්මා ආනන්දො කිඤ්චාපි සෙක්ඛො අභබ්බො ඡන්දා දොසා මොභා භයා අගතිං ගන්තුං, බහු වානෙන භගවතො සන්තිකෙ ධම්මො ච විනයො ච පරියත්තො, තෙන හි, භන්තෙ, ථෙරො ආයස්මන්තම්පි ආනන්දං උච්චිතතු’ති. අථ ඛො ආයස්මා මහාකස්සපො ආයස්මන්තම්පි ආනන්දං උච්චිති”ති (චූළව. 437).

එවං භික්ඛුනං අනුමතියා උච්චිතිතෙන තෙනායස්මතා සද්ධිං පඤ්චථෙරසතානි අහෙසුං.

අථ ඛො ථෙරානං භික්ඛුනං එතදහොසි – “කත්ථ නු ඛො මයං ධම්මඤ්ච විනයඤ්ච සඬ්ඨායෙය්‍යාමා”ති? අථ ඛො ථෙරානං භික්ඛුනං එතදහොසි – “රාජගහං ඛො මහාගොවරං පහුතසෙනාසනං, යංනුන මයං රාජගහෙ වස්සං වසන්තා ධම්මඤ්ච විනයඤ්ච සඬ්ඨායෙය්‍යාම, න අඤ්ඤෙ භික්ඛු රාජගහෙ වස්සං උපගච්ඡෙය්‍යු”න්ති (චූළව. 437).

කස්මා පන තෙසං එතදහොසි? “ඉදං පන අම්භාකං ථාවරකම්මං, කොචි විසභාගපුත්ගලො සඬ්ඨිමජ්ඣං පටිසිත්වා උක්කොටෙය්‍යා”ති. අථායස්මා මහාකස්සපො ඤන්තිදුතියෙන කම්මෙන සාවෙසි –

“සුඤ්ඤා මෙ, ආචුසො සඬ්ඨෙසො, යදි සඬ්ඨෙස්ස පත්තකල්ලං සඬ්ඨෙසො ඉමානි පඤ්ච භික්ඛුසතානි සම්මන්තෙය්‍ය රාජගහෙ වස්සං වසන්තානි ධම්මඤ්ච විනයඤ්ච සඬ්ඨායෙය්‍යාම, න අඤ්ඤෙහි භික්ඛුහි රාජගහෙ වස්සං වසිතබ්බ”න්ති. එසා ඤන්ති.

“සුඤ්ඤා මෙ, ආචුසො සඬ්ඨෙසො, සඬ්ඨෙසො ඉමානි පඤ්චභික්ඛුසතානි සම්මන්ත”ති ‘රාජගහෙ වස්සං වසන්තානි ධම්මඤ්ච විනයඤ්ච සඬ්ඨායෙය්‍යාම, න අඤ්ඤෙහි භික්ඛුහි රාජගහෙ වස්සං වසිතබ්බන්ති. යස්සායස්මතො ඛමති ඉමෙසං පඤ්චන්තං භික්ඛුසතානං සම්මුති’ රාජගහෙ වස්සං වසන්තානං ධම්මඤ්ච විනයඤ්ච සඬ්ඨායෙය්‍යාම, න අඤ්ඤෙහි භික්ඛුහි රාජගහෙ වස්සං වසිතබ්බන්ති, සො තුණ්හස්ස; යස්ස නක්ඛමති, සො භාසෙය්‍යා.

“සම්මතානි සඬ්ඨෙසෙන ඉමානි පඤ්චභික්ඛුසතානි රාජගහෙ වස්සං වසන්තානි ධම්මඤ්ච විනයඤ්ච සඬ්ඨායෙය්‍යාම, න අඤ්ඤෙහි භික්ඛුහි රාජගහෙ වස්සං වසිතබ්බන්ති, ඛමති සඬ්ඨෙස්ස, තස්මා තුණ්හි, එවමෙන ධාරයාමි”ති (චූළව. 438).

අයං පන කම්මවාචා තථාගතස්ස පරිනිබ්බානතො එකවිසතිමෙ දිවසෙ කතා. භගවා හි විසාබපුණ්ණමායං පච්චුසසමයෙ පරිනිබ්බුතො, අථස්ස සත්තාහං සුචණ්ණචණ්ණං සරීරං ගන්ධමාලාදීහි පූජයිංසු. එවං සත්තාහං සාධුකීළනදිවසා නාම අහෙසුං. තතො සත්තාහං විතකාය අග්ගිනා ඤායාමි, සත්තාහං සන්තිපඤ්ජරං කත්වා සන්ධාගාරසාලායං ධාතුපූජං කරිංසුති, එකවිසති දිවසා ගතා. ජෙට්ඨමූලසුක්කපක්ඛපඤ්චමියංයෙව ධාතුයො භාජයිංසු. එතස්මිං ධාතුභාජනදිවසෙ සන්තිපතිතස්ස මහාභික්ඛුසඬ්ඨිස්ස සුභද්දෙන වුඩ්ඪපබ්බජිතෙන කතං අනාවාරං ආරොචෙත්වා චුත්තනයෙනෙව ච භික්ඛු උච්චිතිත්වා අයං කම්මවාචා කතා.

ඉමඤ්ච පන කම්මවාචං කත්වා ථෙරො භික්ඛු ආමන්තෙසි – “ආවුසො, ඉදානි තුම්භාකං චත්තාලිස දිවසා ඔකාසො කතො, තතො පරං ‘අයං නාම නො පලිබොධො අත්ථි’ති, චත්තුං න ලබ්භා, තස්මා එත්ථන්තරෙ යස්ස රොගපලිබොධො වා ආවරිඤ්ඤපජ්ඣායපලිබොධො වා මාතාපිත්තුපලිබොධො වා අත්ථි, පත්තං වා පන පචිතබ්බං, වීචරං වා කාතබ්බං, සො තං පලිබොධං ඡීන්දිත්වා තං කරණීයං කරොතු”ති.

එවඤ්ච පන චත්වා ථෙරො අත්තනො පඤ්චසකාය පරිසාය පරිවුතො රාජගහං ගතො. අඤ්ඤෙපි මහාථෙරා අත්තනො අත්තනො පරිවාරෙ ගහෙත්වා සොකසල්ලසමප්පිතං මහාජනං අස්සාසෙතුකාමා තං තං දිසං පක්කන්තා. පුණ්ණත්ථෙරො පන සත්තසතභික්ඛුපරිවාරො ‘තථාගතස්ස පරිනිබ්බානට්ඨානං ආගතාගතං මහාජනං අස්සාසෙස්සාමි’ති කුසිනාරායංයෙව අට්ඨාසි.

ආයස්මා ආනන්දො යථා පුබ්බෙ අපරිනිබ්බුතස්ස, එවං පරිනිබ්බුතස්සාපි හගවතො සයමෙව පත්තවීචරමාදාය පඤ්චභි භික්ඛුසතෙහි සද්ධිං යෙන සාවත්ථි තෙන වාරිකං පක්කාමි. ගච්ඡතො ගච්ඡතො පනස්ස පරිවාරා භික්ඛු ගණනපථං වීතිවත්තා. තෙනායස්මතා ගතගතට්ඨානෙ මහාපරිදෙවො අහොසි. අනුපුබ්බෙන පන සාවත්ථිමනුප්පත්තෙ ථෙරෙ සාවත්ථිවාසිනො මනුස්සා “ථෙරො කිර ආගතො”ති සුත්වා ගන්ධමාලාදිහත්ථා පච්චුග්ගත්ත්වා – “හන්තෙ, ආනන්ද, පුබ්බෙ හගවතා සද්ධිං ආගච්ඡථ, අජ්ජ කුභිං හගවන්තං යථෙත්වා ආගතත්ථා”ති ආදීනි වදමානා පරොදිංසු. බුද්ධස්ස හගවතො පරිනිබ්බානදිවසෙ විය මහාපරිදෙවො අහොසි.

තත්ත සුදං ආයස්මා ආනන්දො අනිච්චතාදිපටිසංයුත්තාය ධම්මියාකථාය තං මහාජනං සඤ්ඤාපෙත්වා ජෙතවනං පවිසිත්වා දසබලෙන වසිතගන්ධකුට්ටිං වන්දිත්වා ද්වාරං විචරිත්වා මඤ්චපීඨං නිහරිත්වා පජ්ජොට්ඨත්වා ගන්ධකුට්ටිං සම්මජ්ජිත්වා මිලාතමාලාකවචරං ඡඩ්ඛෙත්වා මඤ්චපීඨං අනිහරිත්වා පුන යථායානෙ යථෙත්වා හගවතො ධීතකාලෙ කරණීයං චත්තං සබ්බමකාසි. කුරුමානො ච න්භානකොට්ඨකසම්මජ්ජනඋදකුපට්ඨාපනාදිකාලෙසු ගන්ධකුට්ටිං වන්දිත්වා – “නනු හගවා, අයං තුම්භාකං න්භානකාලො, අයං ධම්මදෙසනාකාලො, අයං භික්ඛුනං ඕවාදදානකාලො, අයං සීහසෙයාකප්පනකාලො, අයං මුඛධොවනකාලො”ති ආදීනා නයෙන පරිදෙවමානොව අකාසි, යථා තං හගවතො ගුණගණාමතරසඤ්ඤාතාය පතිට්ඨිතපෙමො වෙව අබ්බිණ්ණසවො ච අනෙකෙසු ච ජාතිසතසහස්සෙසු අඤ්ඤමඤ්ඤස්සුපකාරසඤ්ජනිතවිත්තමද්දෙවො. තමෙනං අඤ්ඤතරා දෙවතා – “හන්තෙ, ආනන්ද, තුම්භෙ එවං පරිදෙවමානා කථං අඤ්ඤෙ අස්සාසෙස්සාමි”ති සංවෙපෙසි. සො තස්සා වචනෙන සංවිග්ගහදයො සන්ථම්භිත්වා තථාගතස්ස පරිනිබ්බානතො පහුති යානනිසජ්ජඛලුලත්තා උස්සන්තධාතුකං කායං සමස්සාසෙතුං දුතියදිවසෙ බීරවිරොචනං පිචිත්වා විහාරෙයෙව නිසීදි. යං සන්ධාය සුහෙන මාණුවෙන පහිතං මාණුවකං එතදවොච –

“අකාලො, බො මාණුවක, අත්ථි මෙ අජ්ජ හෙසජ්ජමත්තා පිතා, අජ්ජෙව නාම ස්වෙපි උපසඬකමෙයාමා”ති (දී. නි. 1.447).

දුතියදිවසෙ චෙතකත්ථෙරෙන පච්ඡාසමණෙන ගන්ත්වා සුහෙන මාණුවෙන පුට්ඨො ඉමස්මිං දීඝනිකායෙ සුභසුත්තං නාම දසමං සුත්තං අහාසි.

අථ ආනන්දත්ථෙරො ජෙතවනමහාවිහාරෙ බණ්ඩචුල්ලජ්ජට්ඨසඬරණං කාරාපෙත්වා උපකට්ඨාය වස්සුපනායිකාය භික්ඛුසඬ්ඨං ඔභාය රාජගහං ගතො තථා අඤ්ඤෙපි ධම්මසඬගාහකා භික්ඛුති. එවඤ්භි ගතෙ, තෙ සන්ධාය ච ඉදං චුත්තං – “අථ බො ථෙරා භික්ඛු රාජගහං අගමංසු, ධම්මඤ්ච විනයඤ්ච සඬගායිතු”න්ති (චුළුව. 438). තෙ ආසල්භිපුණ්ණමායං උපොසථං කත්වා පාටිපදදිවසෙ සන්තිපතිත්වා වස්සං උපගච්ඡිංසු.

තෙන බො පන සමයෙන රාජගහං පරිවාරෙත්වා අට්ඨාරස මහාවිහාරා භොන්ති, තෙ සබ්බෙපි ඡඩ්ඛිතපතිතඋක්ඛාපා අහෙසුං. හගවතො හි පරිනිබ්බානෙ සබ්බෙපි භික්ඛු අත්තනො අත්තනො පත්තවීචරමාදාය විහාරෙ ච පරිවෙණෙ ච ඡඩ්ඛෙත්වා අගමංසු. තත්ථ කතිකවත්තං කුරුමානා ථෙරා හගවතො වචනපුජනත්ථං තිත්ථියාදාදපරිමොචනත්ථඤ්ච – ‘පයමං මාසං බණ්ඩචුල්ලජ්ජට්ඨසඬරණං කරොමා’ති වින්තෙසුං. තිත්ථියා හි එවං වදෙයුං – “සමණස්ස ගොතමස්ස සාවකා සන්ථරි ධීතෙයෙව විහාරෙ පටිජග්ගිංසු, පරිනිබ්බුතෙ ඡඩ්ඛෙසුං, කුලානං මහාධනපරිච්චාගො විනස්සති”ති. තෙසඤ්ච වාදපරිමොචනත්ථං වින්තෙසුන්ති චුත්තං භොති. එවං වින්තයිත්වා ච පන කතිකවත්තං කරිංසු. යං සන්ධාය චුත්තං –

“අථ බො ථෙරානං භික්ඛුනං එතදභොසි – හගවතා, බො ආවුසො, බණ්ඩචුල්ලජ්ජට්ඨසඬරණං වණ්ණිතං, හන්ද මයං, ආවුසො, පයමං මාසං බණ්ඩචුල්ලජ්ජට්ඨසඬරණං කරොම, මජ්ඣිමං මාසං සන්තිපතිත්වා ධම්මඤ්ච විනයඤ්ච සඬගායිස්සාමා”ති (චුළුව. 438).

තෙ දුතියදිවසෙ ගන්ත්වා රාජද්වාරෙ අට්ඨංසු. රාජා ආගන්ත්වා වන්දිත්වා – “කිං හන්තෙ, ආගතත්ථා”ති අත්තනා කත්තබ්බකිච්චං පුච්ඡි. ථෙරා අට්ඨාරස මහාවිහාරපටිසඬරණත්ථාය හත්ථකම්මං පටිවෙදෙසුං. රාජා හත්ථකම්මකාරකෙ මනුස්සෙ අදාසි. ථෙරා පයමං මාසං සබ්බවිහාරෙ පටිසඬරාපෙත්වා රඤ්ඤො ආරොචෙසුං – “නිට්ඨිතං, මහාරාජ, විහාරපටිසඬරණං, ඉදානි ධම්මවිනයසඬගහං කරොමා”ති. “සාධු හන්තෙ විසට්ඨා කරොථ, මය්හං ආණාචක්කං, තුම්භාකඤ්ච ධම්මචක්කං භොතු, ආණාපෙථ, හන්තෙ, කිං කරොමි”ති. “සඬගහං කරොන්තානං

හික්බිත්තං සන්නිසජ්ජට්ඨානං මහාරාජා”ති. “කත්ථ කරොමි, හන්තෙ”ති? “වෙහාරපබ්බතපස්සෙ සත්තපණ්ණි ගුහාද්වාරෙ කාතුං යුත්තං මහාරාජා”ති. “සාධු, හන්තෙ”ති ඛො රාජා අජාතසත්තු විස්සකම්මුනා නිමිත්තසදිසං සුචිහත්තභිත්තිථම්මසොපානං, නානාවිධමාලාකම්මලතාකම්මවිචිත්තං, අභිභවන්තම්ච රාජභවනවිභූතිං, අවහසන්තම්ච දෙවවිමානසිරිං, සිරියා නිකේතනම්ච එකනිපාතතිත්ථම්ච ව දෙවමනුස්සනයනවිහංගානං, ලොකරාමණෙයාකම්ච සම්පිණ්ඩිතං දට්ඨබ්බසාරමණ්ඩං මණ්ඩපං කාරාපෙත්වා විවිධකුසුමදාමොලම්බකවිනිග්ගලන්තවාරූචිතානං නානාරතනවිචිත්තමණිකොට්ටිමතලම්ච ව, නං නානාපුප්ඵුපහාරවිචිත්තසුපරිනිට්ඨිතභූමිකම්මං බ්‍රහ්මවිමානසදිසං අලඬිකරිත්වා, තස්මිං මහාමණ්ඩපෙ පඤ්චසනානං හික්බිත්තං අනන්තානි පඤ්ච කස්පියපච්චත්ථරණසතානි පඤ්ඤපෙත්වා, දක්ඛිණභාගං නිස්සාය උත්තරාභිමුඛං පෙරාසනං, මණ්ඩපමජ්ඣෙ පුරත්ථාභිමුඛං බුද්ධස්ස භගවතො ආසනාරහං ධම්මාසනං පඤ්ඤපෙත්වා, දන්තබ්බිතං බිජ්ජිකද්වෙත්ථ ධාතෙත්වා, හික්බිත්තසඤ්ඤ ආරොවාපෙසි – “නිට්ඨිතං, හන්තෙ, මම කිච්ච”න්ති.

තස්මිඤ්ච පන දිවසෙ එකච්චෙ හික්බිත්තං ආයස්මන්තං ආනන්දං සන්ධාය එවමාහංසු – “ඉමස්මිං හික්බිත්තසඤ්ඤ එකො හික්බිත්ත විස්සගන්ධං වායන්තො විවරති”ති. පෙරො තං සුත්වා ඉමස්මිං හික්බිත්තසඤ්ඤ අඤ්ඤො විස්සගන්ධං වායන්තො විවරණකහික්බිත්තාම නත්ථි. අද්ධා එතෙ මං සන්ධාය වදන්තිති සංවෙගං ආපජ්ජි. එකච්චෙ නං ආහංසුයෙව – “ස්වෙ ආචුසො, ආනන්ද, සන්නිපාතො, ත්වඤ්ච සෙක්ඛො සකරණියො, තෙන තෙ න යුත්තං සන්නිපාතං ගන්තුං, අජපමත්තො භොහි”ති.

අථ ඛො ආයස්මා ආනන්දො – ‘ස්වෙ සන්නිපාතො, න ඛො මෙතං පතිරූපං ය්වාහං සෙක්ඛො සමානො සන්නිපාතං ගච්ඡෙයා’න්ති, බහුදෙව රත්තිං කායගතාය සතියා විතිනාමෙත්වා රත්තියා පච්චුසසමයෙ වඩ්ඤමා ඔරොහිත්වා විහාරං පවිසිත්වා “නිපජ්ජිස්සාමි”ති කායං ආවජ්ජෙසි, ද්වෙ පාදා භූමිතො මුත්තා, අපත්තඤ්ච සීසං බිම්බොහනං, එතස්මිං අත්තරෙ අනුපාදාය ආසවෙහි විත්තං විමුච්චි. අයඤ්ඤි ආයස්මා වඩ්ඤමෙන බහි විතිනාමෙත්වා විසෙසං නිබ්බන්තෙතුං අසක්කොන්තො වින්තෙසි – “නනු මං භගවා එතද්වොච – ‘කතපුඤ්ඤොසි ත්වං, ආනන්ද, පධානමනුසුඤ්ජ, බිජ්ජං භොහිසි අනාසවො’ති (දී. නි. 2.207). බුද්ධානඤ්ච කථාදොසො නාම නත්ථි, මම පන අව්චාරද්ධං චිරියං, තෙන මෙ විත්තං උද්ධව්වාය සංවත්තති. හන්දාහං චිරියසමතං යොජෙමි”ති, වඩ්ඤමා ඔරොහිත්වා පාදධොවනට්ඨානෙ ධත්වා පාදෙ ධොවිත්වා විහාරං පවිසිත්වා මඤ්චකෙ නිසිදිත්වා, “ථොකං විස්සමිස්සාමි”ති කායං මඤ්චකෙ අපනාමෙසි. ද්වෙ පාදා භූමිතො මුත්තා, සීසං බිම්බොහනමජ්ජත්තං, එතස්මිං අත්තරෙ අනුපාදාය ආසවෙහි විත්තං විමුත්තං, වතුඉරියාපථවිරහිතං පෙරස්ස අරහත්තං. තෙන “ඉමස්මිං සාසනෙ අතිපන්නො අතිසිත්තො අවධිතො අවඩ්ඤමන්තො කො හික්බිත්ත අරහත්තං පත්තො”ති චුත්තෙ “ආනන්දත්ථෙරො”ති වත්තුං වට්ටති.

අථ පෙරා හික්බිත්ත දුතියදිවසෙ පඤ්චමියං කාලපක්ඛස්ස කතභත්තකිච්චා පත්තවිවරං පටිසාමෙත්වා ධම්මසභායං සන්නිපතිංසු. අථ ඛො ආයස්මා ආනන්දො අරහා සමානො සන්නිපාතං අගමාසි. කථං අගමාසි? “ඉදානිමිහි සන්නිපාතමජ්ඣං පටිසනාරහො”ති හට්ඨතුට්ඨවිත්තො එකංසං විවරං කත්වා බන්ධනා මුත්තතාලපක්කං විය, පණ්ඩුකම්බලෙ නික්කිත්තජාතිමණි විය, විගතවලාහකෙ නහෙ සමුග්ගතපුණ්ණවන්දො විය, බාලාතපසම්ඵස්සවිකසිතරණුපිඤ්ජරගබ්බං පදුමං විය ව, පරිසුද්ධෙන පරියොදානෙන සජ්ජහෙන සස්සිරිකෙන ව මුඛවරෙන අත්තනො අරහත්තජ්ජත්තිං ආරොචයමානො විය අගමාසි. අථ නං දිස්වා ආයස්මතො මහාකස්සපස්ස එතද්වොසි – “සොහති වත භො අරහත්තජ්ජත්තො ආනන්දො, සවෙ සත්ථා ධරෙයා, අද්ධා අජ්ජානන්දස්ස සාධුකාරං දදෙයා, හන්ද , දානිස්සාහං සත්ථාරා දාතබ්බං සාධුකාරං දදාමි”ති, තික්ඛන්තුං සාධුකාරමදාසි.

මජ්ඣිමනිකායෙ පන වදන්ති – “ආනන්දත්ථෙරො අත්තනො අරහත්තජ්ජත්තිං ඤාපෙතුකාමො හික්බිත්ත සද්ධිං නාගතො, හික්බිත්ත යථාචුඩ්ඪං අත්තනො අත්තනො පත්තාසනෙ නිසිදිත්තා ආනන්දත්ථෙරස්ස ආසනං ධාතෙත්වා නිසිදිත්තා. තත්ථ කෙච්චි එවමාහංසු – ‘එතං ආසනං කස්සා’ති? ‘ආනන්දස්සා’ති. ‘ආනන්දො පන කුහිං ගතො’ති? තස්මිං සමයෙ පෙරො වින්තෙසි – ‘ඉදානි මය්හං ගමනකාලො’ති. තතො අත්තනො ආනුභාවං දස්සෙන්නො පථවියං නිමුජ්ජිත්වා අත්තනො ආසනෙයෙව අත්තානං දස්සෙසි”ති, ආකාසෙන ගන්ත්වා නිසිදිතිපි එකෙ. යථා වා තථා වා භොතු. සබ්බථාපි තං දිස්වා ආයස්මතො මහාකස්සපස්ස සාධුකාරදානං යුත්තමෙව.

එවං ආගතෙ පන තස්මිං ආයස්මන්තෙ මහාකස්සපත්ථෙරො හික්බිත්ත ආමන්තෙසි – “ආචුසො, කිං පදමං සඬගායාම, ධම්මං වා විනයං වා”ති? හික්බිත්ත ආහංසු – “හන්තෙ, මහාකස්සප, විනයො නාම බුද්ධසාසනස්ස ආයු. විනයෙ ඨිතෙ සාසනං ඨිතං නාම භොති. තස්මා පදමං විනයං සඬගායාමා”ති. “කං ධුරං කත්වා”ති? “ආයස්මන්තං උපාලි”න්ති. “කිං ආනන්දො නජ්ජපෙහොති”ති? “නො නජ්ජපෙහොති”. අපි ව ඛො පන සම්මාසම්බුද්ධො ධරමානොයෙව විනයපරියත්තිං නිස්සාය ආයස්මන්තං උපාලිං එතද්ග්ගෙ ධාතෙසි – “එතද්ග්ගං, හික්බිත්තෙ, මම සාවකානං හික්බිත්තං විනයධරානං යදිදං උපාලි”ති (අ. නි. 1.228). ‘තස්මා උපාලිත්ථෙරං පුච්ඡිත්වා විනයං සඬගායාමා’ති.

තතො පෙරො විනයං පුච්ඡනත්ථාය අත්තනාව අත්තානං සම්මන්ති. උපාලිත්ථෙරොපි විස්සජ්ජනත්ථාය සම්මන්ති. තත්තායං පාලි – අථ ඛො ආයස්මා මහාකස්සපො සඬිසං ඤාපෙසි –

“සුඤ්ඤාමෙ, ආචුසො, සඬිසො, යදි සඬිසස්ස පත්තකල්ලං, අහං උපාලිං විනයං පුච්ඡෙයා”න්ති.

ආයස්මාපි උපාලි සඬ්ඝං ඤාපෙසි -

“සුඤ්ඤා මෙ, භන්තෙ, සඬ්ඝො, යදි සඬ්ඝස්ස පත්තකල්ලං,
අභං ආයස්මතා මහාකස්සපෙන චනයං පුට්ඨො විස්සජ්ජෙය්‍ය”න්ති. (චූළව. 439);

එවං අත්තානං සම්මන්තිත්වා ආයස්මා උපාලි උට්ඨායාසනා එකංසං චීවරං කත්වා ථෙරෙ භික්ඛු වන්දිත්වා
ධම්මාසනෙ නිසීදි දන්තබ්බිතං බීජනිං ගහෙත්වා, තතො මහාකස්සපත්ථෙරො ථෙරාසනෙ නිසීදිත්වා ආයස්මන්තං
උපාලිං චනයං පුච්ඡි. “පඨමං ආවුසො, උපාලි, පාරාජිකං කත්ථ පඤ්ඤත්ත”න්ති? “වෙසාලියං, භන්තෙ”ති. “කං
ආරබ්භා”ති? “සුදින්නං කලන්දපුත්තං ආරබ්භා”ති. “කිස්මිං වත්ථුස්මි”න්ති? “මෙටුනධම්මෙ”ති.

“අථ ඛො ආයස්මා මහාකස්සපො ආයස්මන්තං උපාලිං පඨමස්ස පාරාජිකස්ස වත්ථුම්පි පුච්ඡි, නිදානම්පි පුච්ඡි,
පුග්ගලම්පි පුච්ඡි, පඤ්ඤත්තිම්පි පුච්ඡි, අනුපඤ්ඤත්තිම්පි පුච්ඡි, ආපත්තිම්පි පුච්ඡි, අනාපත්තිම්පි පුච්ඡි” (චූළව. 439).
පුට්ඨො පුට්ඨො ආයස්මා උපාලි විස්සජ්ජෙසි.

කිං පනෙත්ථ පඨමපාරාජිකෙ කිඤ්චි අපනෙතබ්බං වා පක්ඛිපිතබ්බං වා අත්ථී නත්ථීති? අපනෙතබ්බං නත්ථී.
බුද්ධස්ස හි භගවතො භාසිතෙ අපනෙතබ්බං නාම නත්ථී. න හි තථාගතා එකබ්‍යාඤ්ජනම්පි නිරත්ථකං වදන්ති.
සාවකානං පන දෙවනානං වා භාසිතෙ අපනෙතබ්බම්පි හොති, තං ධම්මසඬ්ඝගාහකත්ථෙරා අපනයිංසු. පක්ඛිපිතබ්බං
පන සබ්බත්ථාපි අත්ථී, තස්මා යං යත්ථ පක්ඛිපිතං යුත්තං, තං පක්ඛිපිංසුයෙව. කිං පන තත්ති? ‘තෙන සමයෙනා’ති
වා, ‘තෙන ඛො පන සමයෙනා’ති වා, ‘අථ ඛොති වා’, ‘එවං චුත්තෙති’ වා, ‘එතදවොචා’ති වා, එවමාදිකං
සම්බන්ධවචනමත්තං. එවං පක්ඛිපිතබ්බයුත්තං පක්ඛිපිත්වා පන - “ඉදං පඨමපාරාජික”න්ති යපෙසුං. පඨමපාරාජිකෙ
සඬ්ඝගමාරුල්ලෙහ පඤ්ච අරහන්තසතාති සඬ්ඝගං ආරොපිතනායෙනෙව ගණසජ්ඣායමකංසු - “තෙන සමයෙන
බුද්ධො භගවා වෙරඤ්ජායං විහරති”ති. තෙසං සජ්ඣායාරද්ධකාලෙයෙව සාධුකාරං දදමානා විය මහාපථවි
උදකපරියන්තං කත්වා අකම්පිත්ථ.

එතෙනෙව නයෙන සෙසාති තීණි පාරාජිකාති සඬ්ඝගං ආරොපෙත්වා “ඉදං පාරාජිකකණ්ඩ”න්ති යපෙසුං.
තෙරස සඬ්ඝාදිසෙසාති “තෙරසක”න්ති යපෙසුං. ද්වෙ සික්ඛාපදාති “අනියතාති”ති යපෙසුං. තිංස සික්ඛාපදාති
“නිස්සග්ගියාති පාවිත්තියාති”ති යපෙසුං. ද්වෙනවුති සික්ඛාපදාති “පාවිත්තියාති”ති යපෙසුං. වත්තාරි සික්ඛාපදාති
“පාටිදෙසනියාති”ති යපෙසුං. පඤ්චසත්තති සික්ඛාපදාති “සෙබ්බියාති”ති යපෙසුං. සත්ත ධම්මෙ “අධිකරණසමථා”ති
යපෙසුං. එවං සත්තවිසාධකාති ද්වෙ සික්ඛාපදසතාති “මහාවිහරිගො”ති කිත්තෙත්වා යපෙසුං. මහාවිහරිගාවසානෙපි
පුරිමනායෙනෙව මහාපථවි අකම්පිත්ථ.

තතො භික්ඛුනීවිහරිගො අට්ඨ සික්ඛාපදාති “පාරාජිකකණ්ඩං නාම ඉදං”න්ති යපෙසුං. සත්තරස සික්ඛාපදාති
“සත්තරසක”න්ති යපෙසුං. තිංස සික්ඛාපදාති “නිස්සග්ගියාති පාවිත්තියාති”ති යපෙසුං. ඡසට්ඨිසතසික්ඛාපදාති
“පාවිත්තියාති”ති යපෙසුං. අට්ඨ සික්ඛාපදාති “පාටිදෙසනියාති”ති යපෙසුං. පඤ්චසත්තති සික්ඛාපදාති
“සෙබ්බියාති”ති යපෙසුං. සත්ත ධම්මෙ “අධිකරණසමථා”ති යපෙසුං. එවං තීණි සික්ඛාපදසතාති වත්තාරි ව
සික්ඛාපදාති “භික්ඛුනීවිහරිගො”ති කිත්තෙත්වා - “අයං උභතො විහරිගො නාම වතුසට්ඨිභාණවාරො”ති යපෙසුං.
උභතොවිහරිගාවසානෙපි චුත්තනායෙනෙව මහාපථවිකම්පො අහොසි.

එතෙනෙවුපායෙන අසීතිභාණවාරපරිමාණං බන්ධකං, පඤ්චවිසතිභාණවාරපරිමාණං පරිවාරඤ්ච සඬ්ඝගං
ආරොපෙත්වා “ඉදං විනයපිටකං නාමා”ති යපෙසුං. විනයපිටකාවසානෙපි චුත්තනායෙනෙව මහාපථවිකම්පො
අහොසි. තං ආයස්මන්තං උපාලිං පටිච්ඡාපෙසුං - “ආවුසො, ඉමං තුය්හං නිස්සිතකෙ වාවෙහි”ති.
විනයපිටකසඬ්ඝගාවසානෙ උපාලිත්ථෙරො දන්තබ්බිතං බීජනිං නික්ඛිපිත්වා ධම්මාසනා ඔරොහිත්වා ථෙරෙ භික්ඛු
වන්දිත්වා අත්තනො පත්තාසනෙ නිසීදි.

චනයං සඬ්ඝායිත්වා ධම්මං සඬ්ඝායිතුකාමො ආයස්මා මහාකස්සපො භික්ඛු පුච්ඡි - “ධම්මං සඬ්ඝායන්තෙ හි කං
පුග්ගලං ධුරං කත්වා ධම්මො සඬ්ඝායිතබ්බො”ති? භික්ඛු - “ආනන්දත්ථෙරං ධුරං කත්වා”ති ආහංසු.

අථ ඛො ආයස්මා මහාකස්සපො සඬ්ඝං ඤාපෙසි -

“සුඤ්ඤා මෙ, ආවුසො, සඬ්ඝො, යදි සඬ්ඝස්ස පත්තකල්ලං,
අභං ආනන්දං ධම්මං පුච්ඡෙය්‍ය”න්ති;

අථ ඛො ආයස්මා ආනන්දො සඬ්ඝං ඤාපෙසි -

“සුඤ්ඤා මෙ, භන්තෙ, සඬ්ඝො, යදි සඬ්ඝස්ස පත්තකල්ලං,
අභං ආයස්මතා මහාකස්සපෙන ධම්මං පුට්ඨො විස්සජ්ජෙය්‍ය”න්ති;

අප බො ආයස්මා ආනන්දො උට්ඨායාසනා එකංසං වීවරං කත්වා ථෙරෙ භික්ඛු වන්දිත්වා ධම්මාසනෙ නිසීදි දන්තබ්බිකං බීජනිං ගහෙත්වා. අප බො ආයස්මා මහාකස්සපො භික්ඛු පුච්ඡි – “කතරං, ආවුසො, පිටකං පයමං සඬගායාමා”ති? “සුත්තන්තපිටකං, හන්තෙ”ති. “සුත්තන්තපිටකෙ වතස්සො සඬගීතියො, තාසු පයමං කතරං සඬගීති”න්ති? “දීඝසඬගීතිං, හන්තෙ”ති. “දීඝසඬගීතියං චතුතිංස සුත්තානි, තයො වග්ගා, තෙසු පයමං කතරං වග්ග”න්ති? “සීලක්ඛන්ධවග්ගං, හන්තෙ”ති. “සීලක්ඛන්ධවග්ගෙ තෙරස සුත්තන්තා, තෙසු පයමං කතරං සුත්ත”න්ති? “බ්‍රහ්මජාලසුත්තං නාම හන්තෙ, තිව්ධසීලාලඬකතං, නානාවිධම්මවිජාජිවකුහු ලපනාදිවිද්ධංසනං, ද්වාසට්ඨිදිට්ඨිජාලචිතිවෙය්‍යං, දසසහස්සිලොකධාතුකම්පනං, තං පයමං සඬගායාමා”ති.

අප බො ආයස්මා මහාකස්සපො ආයස්මන්තං ආනන්දං එතදවොච, “බ්‍රහ්මජාලං, ආවුසො ආනන්ද, කත්ථ භාසිත”න්ති? “අන්තරා ච, හන්තෙ, රාජගහං අන්තරා ච නාළන්දං රාජාගාරකෙ අම්බලට්ඨිකාය”න්ති. “කං ආරබ්භා”ති? “සුප්පියඤ්ච පරිබ්බාජකං, බ්‍රහ්මදන්තඤ්ච මාණව”න්ති. “කිස්මිං වත්ථුස්මි”න්ති? “චණ්ණාවණ්ණෙ”ති. අප බො ආයස්මා මහාකස්සපො ආයස්මන්තං ආනන්දං බ්‍රහ්මජාලස්ස නිදානම්පි පුච්ඡි, පුග්ගලම්පි පුච්ඡි, වත්ථුම්පි පුච්ඡි (වුළුව. 440). ආයස්මා ආනන්දො විස්සජ්ජෙසි. විස්සජ්ජනාවසානෙ පඤ්ච අරහන්තසතානි ගණසජ්ඣායමකංසු. චුත්තනායෙනෙව ච පට්ඨිකම්පො අහොසි.

එවං බ්‍රහ්මජාලං සඬගායිත්වා තතො පරං “සාමඤ්ඤඵලං, පනාවුසො ආනන්ද, කත්ථ භාසිත”න්තිආදිනා නායෙන පුච්ඡා විස්සජ්ජනානුක්කමෙන සද්ධිං බ්‍රහ්මජාලෙන සබ්බෙසි තෙරස සුත්තන්තෙ සඬගායිත්වා – “අයං සීලක්ඛන්ධවග්ගො නාමා”ති කිත්තෙන්වා යපෙසුං.

තදනන්තරං මහාවග්ගං, තදනන්තරං පාටීකවග්ගන්ති, එවං තිවග්ගසඬගහං චතුතිංසසුත්තපටිමණ්ඩිතං චතුසට්ඨිභාණුවාරපරිමාණං තන්තිං සඬගායිත්වා “අයං දීඝනිකායො නාමා”ති වත්වා ආයස්මන්තං ආනන්දං පටිච්ඡාපෙසුං – “ආවුසො, ඉමං තුය්හං නිස්සිතකෙ වාචෙහි”ති.

තතො අනන්තරං අසීතිභාණුවාරපරිමාණං මජ්ඣිමනිකායං සඬගායිත්වා ධම්මසෙනාපතිසාරිපුත්තත්ථෙරස්ස නිස්සිතකෙ පටිච්ඡාපෙසුං – “ඉමං තුම්හෙ පරිහරා”ති.

තතො අනන්තරං සතභාණුවාරපරිමාණං සංයුත්තනිකායං සඬගායිත්වා මහාකස්සපත්ථෙරං පටිච්ඡාපෙසුං – “හන්තෙ, ඉමං තුම්භාකං නිස්සිතකෙ වාචෙටා”ති.

තතො අනන්තරං විසතිභාණුවාරසතපරිමාණං අඬගුත්තරනිකායං සඬගායිත්වා අනුරුද්ධත්ථෙරං පටිච්ඡාපෙසුං – “ඉමං තුම්භාකං නිස්සිතකෙ වාචෙටා”ති.

තතො අනන්තරං ධම්මසඬගහවිහඬගධාතුකථාපුග්ගලපඤ්ඤත්තිකථාවත්ථුයමකපට්ඨානං අභිධම්මොති වුවිච්ඡි. එවං සංවණ්ණිතං සුබ්බමඤ්ඤාණගොචරං තන්තිං සඬගායිත්වා – “ඉදං අභිධම්මපිටකං නාමා”ති වත්වා පඤ්ච අරහන්තසතානි සජ්ඣායමකංසු. චුත්තනායෙනෙව පට්ඨිකම්පො අහොසිති.

තතො පරං ජාතකං, නිද්දෙසො, පටිසම්භිදාමග්ගො, අපදානං, සුත්තනිපාතො, බුද්දකපායො, ධම්මපදං, උදානං, ඉතිචුත්තකං, විමානවත්ථු, පෙතවත්ථු, ථෙරගාථා, ථෙරිගාථානි ඉමං තන්තිං සඬගායිත්වා “බුද්දකගන්ථො නාමාය”න්ති ච වත්වා “අභිධම්මපිටකස්මිංයෙව සඬගහං ආරොපයිංසු”ති දීඝභාණකා වදන්ති. මජ්ඣිමභාණකා පන “වරියාපිටකබුද්ධවංසෙහි සද්ධිං සබ්බම්පෙතං බුද්දකගන්ථං නාම සුත්තන්තපිටකෙ පරියාපන්න”න්ති වදන්ති.

එවමෙතං සබ්බම්පි බුද්ධවචනං රසවසෙන එකවිධං, ධම්මචිත්තයවසෙන දුට්ඨං, පයමමජ්ඣිමපච්ඡ්චවසෙන තිව්ධං. තථා පිටකවසෙන. නිකායවසෙන පඤ්චවිධං, අඬගවසෙන නවවිධං, ධම්මක්ඛන්ධවසෙන චතුරාසීතිසහස්සවිධන්ති වෙදිතබ්බං.

කථං රසවසෙන එකවිධං? යඤ්භි හගචතා අනුත්තරං සම්මාසම්බොධිං අභිසම්බුජ්ඣත්වා යාව අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයා පරිනිබ්බායති, එත්ථන්තරෙ පඤ්චවත්තාලිසවස්සානි දෙවමනුස්සනාගයක්කාදයො අනුසාසන්තෙන වා පච්චවෙක්ඛන්තෙන වා චුත්තං, සබ්බං තං එකරසං විමුත්තිරසමෙව හොති. එවං රසවසෙන එකවිධං.

කථං ධම්මචිත්තයවසෙන දුට්ඨං? සබ්බමෙව චෙතං ධම්මො චෙව චිත්තයො වානි සඬබ්බාං ගච්ඡති. තත්ථ චිත්තයපිටකං චිත්තයො, අවසෙසං බුද්ධවචනං ධම්මො. තෙනෙවහ “යන්නුත මයං ධම්මඤ්ච චිත්තයඤ්ච සඬගායෙය්‍යාමා”ති (වුළුව. 437). “අහං උපාලිං චිත්තයං පුච්ඡෙය්‍යං, ආනන්දං ධම්මං පුච්ඡෙය්‍ය”න්ති ච. එවං ධම්මචිත්තයවසෙන දුට්ඨං.

කථං පයමමජ්ඣිමපච්ඡ්චවසෙන තිව්ධං? සබ්බමෙව හිදං පයමබුද්ධවචනං, මජ්ඣිමබුද්ධවචනං, පච්ඡිමබුද්ධවචනන්ති තිජ්ජහෙදං හොති. තත්ථ –

“අනෙකජාතිසංසාරං, සන්ධාවිස්සං අනිබ්බිසං;
ගහකාරං ගවෙසන්තො, දුක්ඛා ජාති පුනප්පුනං.
ගහකාරක දිට්ඨියං, පුන ගෙහං න කාහසි;
සබ්බා තෙ ඵාසුකා භග්ගා, ගහකුටං විසඬ්ඛනං;
විසඬ්ඛාරගතං චිත්තං, තණ්හානං ඛයමජ්ඣගා”ති. (ධ. ප. 153-54);

ඉදං පට්ඨමුද්ධවචනං. කෙචි “යදා භවෙ පාතුභවන්ති ධම්මා”ති (මහාව. 1) ඛන්ධකෙ උදානගාමං වදන්ති. එසා පන පාටිපදදිවසෙ සබ්බඤ්ඤාභාවජ්ජත්තස්ස සොමනස්සමයඤ්ඤාණෙන පච්චයාකාරං පච්චවෙක්ඛන්තස්ස උජ්ජන්තා උදානගාමාති වෙදිතබ්බා.

යං පන පරිනිබ්බානකාලෙ අභාසි – “භන්ද දානි, භික්ඛවෙ, ආමන්තයාමි වො, වයධම්මා සඬ්ඛාරා, අජ්ජමාදෙන සම්පාදෙමා”ති (දී. නි. 2.218) ඉදං පච්ඡිමමුද්ධවචනං. උභින්නමන්තරෙ යං චුත්තං, එතං මජ්ඣමමුද්ධවචනං නාම. එවං පට්ඨමමජ්ඣමපච්ඡිමමුද්ධවචනවසෙන තිවිධං.

කථං පිටකවසෙන තිවිධං? සබ්බමපි චෙතං චිත්තයපිටකං සුත්තන්තපිටකං අභිධම්මපිටකන්ති තිජ්ජහෙදමෙව හොති. තත්ථ පට්ඨමසඬ්ඛිතියං සඬ්ඛිතඤ්ච අසඬ්ඛිතඤ්ච සබ්බමපි සමොධානෙන්වා උභයානි පාතිමොක්ඛානි, ද්වෙ විභඩ්ගා, ද්වාවිසති ඛන්ධකා, සොළසපරිවාරානි – ඉදං චිත්තයපිටකං නාම. භුමිමජාලාදිවතුන්තිසසුත්තසඬ්ඛගහො දීඝනිකායො, මූලපරියායසුත්තාදිදියඬ්ඪසතද්වෙසුත්තසඬ්ඛගහො මජ්ඣමනිකායො, ඔසතරණසුත්තාදිසත්තසුත්තසහස්සසත්තසතද්වාසට්ඨිසුත්තසඬ්ඛගහො සංයුත්තනිකායො, චිත්තපරියාදානසුත්තාදිනවසුත්තසහස්සපඤ්චසතසත්තපඤ්ඤාසසුත්තසඬ්ඛගහො අඬ්ගුත්තරනිකායො, බුද්දකපාඨ-ධම්මපද-උදාන-ඉතිචුත්තක-සුත්තනිපාත-විමානවත්ථු-පෙතවත්ථු-පෙරගාමා-පෙරිගාමා-ජාතක-නිද්දෙස-පටිසම්භිදාමග්ග-අපදාන-බුද්ධවංස-වරියාපිටකවසෙන පන්තරසජ්ජහෙදො බුද්දකනිකායොති ඉදං සුත්තන්තපිටකං නාම. ධම්මසඬ්ඛගහො, විභඩ්ගො, ධාතුකථා, පුග්ගලපඤ්ඤත්ති, කථාවත්ථු, යමකං, පට්ඨානන්ති – ඉදං අභිධම්මපිටකං නාම. තත්ථ –

“විවිධවිසෙසනායත්තා, චිත්තයනතො වෙව කායවාචානං;
චිත්තයත්ථවිදුහි අයං, චිත්තයො චිත්තයොති අක්ඛාතො”.

විවිධා හි එත්ථ පඤ්චවිධපාතිමොක්ඛබුද්දෙසපාරාජිකාදි සත්ත ආපත්තික්ඛන්ධමානිකා විභඩ්ගාදිජ්ජහෙදා නයා. විසෙසභූතා ව දළ්ඞිකම්මසිලීලකරණජ්ජයොජනා අනුපඤ්ඤත්තිනයා. කායිකවාචසිකඅජ්ඣාචාරනිසෙධනතො වෙස කායං වාචඤ්ච විනෙති, තස්මා විවිධනායත්තා විසෙසනායත්තා කායවාචානං චිත්තයනතො වෙව චිත්තයොති අක්ඛාතො. තෙනෙතමෙතස්ස වචනත්ථකොසල්ලත්ථං චුත්තං –

“විවිධවිසෙසනායත්තා, චිත්තයනතො වෙව කායවාචානං;
චිත්තයත්ථවිදුහි අයං, චිත්තයො චිත්තයොති අක්ඛාතො”ති.

ඉතරං පන –

“අත්ථානං සුවනතො සුචුත්තතො, සවනතොථ සුදනතො;
සුත්තාණා සුත්තසභාගතො ව, සුත්තන්ති අක්ඛාතං.

තඤ්ඞි අත්තත්ථපරත්ථාදිහෙදෙ අත්ථෙව සුවෙති. සුචුත්තා චෙත්ථ අත්ථා, වෙනෙයාජ්ඣාසයානුලොමෙන චුත්තත්තා. සචති චෙතං අත්ථෙව සස්සම්ච එලං, පසචතිති චුත්තං හොති. සුදති චෙතං ධෙනු විය බිරං, පග්ගරාපෙතීති චුත්තං හොති. සුචුට්ඨ ව නෙ තායති, රක්ඛතීති චුත්තං හොති. සුත්තසභාගඤ්චෙතං, යථා හි තච්ඡකානං සුත්තං පමාණං හොති, එවමෙතම්පි විඤ්ඤානං. යථා ව සුත්තෙන සඬ්ගහිතානි පුජ්ථානි න විකිරියන්ති, න විද්ධංසියන්ති, එවමෙව තෙන සඬ්ගහිතා අත්ථා. තෙනෙතමෙතස්ස වචනත්ථකොසල්ලත්ථං චුත්තං –

“අත්ථානං සුවනතො, සුචුත්තතො සවනතොථ සුදනතො;
සුත්තාණා සුත්තසභාගතො ව, සුත්තන්ති අක්ඛාතං”න්ති.

ඉතරො පන –

“යං එත්ථ චුඩ්ඞිමන්තො, සලක්ඛණා පුජිතා පරිච්ඡින්නා;
චුත්තාධිකා ව ධම්මා, අභිධම්මො තෙන අක්ඛාතො”.

අයඤ්ඞි අභිසද්දො චුඩ්ඞිලක්ඛණපුජිතපරිච්ඡින්නාධිකෙසු දිස්සති. තථා හෙස “බාල්හා මෙ දුක්ඛා වෙදනා අභික්කමන්ති, නො පටික්කමන්ති”තිආදියු (ම. නි. 3.389) චුඩ්ඞියං ආගතො. “යා තා රත්තියො අභිඤ්ඤාතා

අභිලක්ඛිතා”තිආදීසු (ම. නි. 1.49) සලක්ඛණේ. “රාජාභිරාජා මනුජින්දො”තිආදීසු (ම. නි. 2.399) පූජිතේ. “පට්ඨලො විනේතුං අභිධම්මේ අභිවිනයේ”තිආදීසු (මහාව. 85) පරිච්ඡින්නේ. අඤ්ඤාමඤ්ඤාසංකරවිරහිතේ ධම්මේ ව විනයේ වාති වුත්තං හොති. “අභික්කන්තෙන චණ්ණෙනා”තිආදීසු (වි. ව. 819) අධිකේ.

එත්ථ ව “රුපුපපත්තියා මග්ගං භාවෙති” (ධ. ස. 251), “මෙත්තාසහගතෙන චෙතසා එකං දිසං ඵරිත්වා විහරති”තිආදිනා (විහ. 642) නයෙන වුඩ්ඪිමන්තොපි ධම්මා වුත්තා. “රුපාරම්මණං වා සද්දාරම්මණං වා”තිආදිනා (ධ. ස. 1) නයෙන ආරම්මණාදිහි ලක්ඛණීයත්තා සලක්ඛණාපි. “සෙක්ඛා ධම්මා, අසෙක්ඛා ධම්මා, ලොකුත්තරා ධම්මා”තිආදිනා (ධ. ස. නිකමාතිකා 11, දුකමාතිකා 12) නයෙන පූජිතාපි, පූජාරහාති අධිප්පායො. “ඵස්සො හොති, වෙදනා හොති”තිආදිනා (ධ. ස. 1) නයෙන සභාවපරිච්ඡින්නත්තා පරිච්ඡින්නාපි. “මහග්ගතා ධම්මා, අප්පමාණා ධම්මා (ධ. ස. නිකමාතිකා 11), අනුත්තරා ධම්මා”තිආදිනා (ධ. ස. දුකමාතිකා 11) නයෙන අධිකාපි ධම්මා වුත්තා. තෙනෙනමෙතස්ස චචනත්ථකොසල්ලත්ථං වුත්තං –

“යං එත්ථ වුඩ්ඪිමන්තො, සලක්ඛණා පූජිතා පරිච්ඡින්නා;
වුත්තාධිකා ව ධම්මා, අභිධම්මො තෙන අක්ඛාතො”ති.

යං පනෙත්ථ අවිසිට්ඨං, තං –

“පිටකං පිටකත්ථවිදු, පරියත්තිඛිභාජනත්ථතො ආහු;
තෙන සමොධානෙත්වා, තයොපි විනයාදයො ඤෙය්‍යා”.

පරියත්තිපි හි “මා පිටකසම්පදානෙනා”තිආදීසු (අ. නි. 3.66) පිටකන්ති වුවිති. “අථ පුරිසො ආගච්ඡෙය්‍යා කුදාලපිටකමාදායා”තිආදීසු (අ. නි. 3.70) යං කිඤ්චි භාජනම්පි. තස්මා ‘පිටකං පිටකත්ථවිදු පරියත්තිඛිභාජනත්ථතො ආහු.

ඉදානි ‘තෙන සමොධානෙත්වා තයොපි විනයාදයො ඤෙය්‍යා’ති, තෙන එවං දුට්ඨත්ථෙන පිටකසද්දෙන සහ සමාසං කත්වා විනයො ව සො පිටකඤ්ච පරියත්තිභාවතො, තස්ස තස්ස අත්ථස්ස භාජනතො වාති විනයපිටකං, යථාවුත්තෙනෙව නයෙන සුත්තන්තඤ්ච තං පිටකඤ්චාති සුත්තන්තපිටකං, අභිධම්මො ව සො පිටකඤ්චාති අභිධම්මපිටකන්ති. එවමෙනෙ තයොපි විනයාදයො ඤෙය්‍යා.

එවං ඤත්වා ව පුනපි තෙසුයෙව පිටකෙසු නානප්පකාරකොසල්ලත්ථං –

“දෙසනාසාසනකථාහෙදං තෙසු යථාරහං;
සික්ඛාප්පභානගම්භීරභාවඤ්ච පරිදීපයෙ.
පරියත්තිහෙදං සම්පත්තිං, විපත්තිඤ්චාපි යං යහිං;
පාපුණාති යථා හික්ඛු, තම්පි සබ්බං විභාවයෙ”.

තත්‍රායං පරිදීපනා විභාවනා ව. එතානි හි තිණි පිටකානි යථාක්කමං ආණාවොහාරපරමත්ථදෙසනා, යථාපරාධයථානුලොමයථාධම්මසාසනානි, සංවරාසංවරදිට්ඨිවිනිවේදනනාමරූපපරිච්ඡේදකථානි ව වුවිවන්ති. එත්ථ හි විනයපිටකං ආණාරහෙන හගවතා ආණාබාහුල්ලතො දෙසිතත්තා ආණාදෙසනා, සුත්තන්තපිටකං වොහාරකුසලෙන හගවතා වොහාරබාහුල්ලතො දෙසිතත්තා වොහාරදෙසනා, අභිධම්මපිටකං පරමත්ථකුසලෙන හගවතා පරමත්ථබාහුල්ලතො දෙසිතත්තා පරමත්ථදෙසනානි වුවිවති.

තථා පඨමං – ‘යෙ තෙ පවුරාපරාධා සත්තා, තෙ යථාපරාධං එත්ථ සාසිතා’ති යථාපරාධසාසනං, දුතියං – ‘අනෙකප්ඤ්ඤාසයානුසයවරියාධිමුත්තිකා සත්තා යථානුලොමං එත්ථ සාසිතා’ති යථානුලොමසාසනං, තතියං – ‘ධම්මපුඤ්ජමත්තෙ “අහං මම”ති සඤ්ඤිතො සත්තා යථාධම්මං එත්ථ සාසිතා’ති යථාධම්මසාසනන්ති වුවිවති.

තථා පඨමං – අප්ඤ්ඤාචාරපටිපක්ඛිනො සංවරාසංවරො එත්ථ කථිතොති සංවරාසංවරකථා. සංවරාසංවරොති බුද්දකො වෙව මහන්තො ව සංවරො, කම්මාකම්මං විය, ඵලාඵලං විය ව, දුතියං – “ද්වාසට්ඨිදිට්ඨිපටිපක්ඛිනො දිට්ඨිවිනිවේදනා එත්ථ කථිතා”ති දිට්ඨිවිනිවේදනකථා, තතියං – “රාගාදිපටිපක්ඛිනො නාමරූපපරිච්ඡේදො එත්ථ කථිතො”ති නාමරූපපරිච්ඡේදකථානි වුවිවති.

තිසුපි වෙනෙසු තිස්සො සික්ඛා, තිණි පභානානි, චතුබ්බිධො ව ගම්භීරභාවො වෙදිතබ්බො. තථා හි විනයපිටකේ විසෙසෙන අධිසිලසික්ඛා වුත්තා, සුත්තන්තපිටකේ අධිවිත්තසික්ඛා, අභිධම්මපිටකේ අධිපඤ්ඤාසික්ඛා.

විනයපිටකේ ව චිතික්කමප්පභානං, කිලෙසානං චිතික්කමපටිපක්ඛිත්තා සිලස්ස. සුත්තන්තපිටකේ පරිසුට්ඨානප්පභානං, පරිසුට්ඨානපටිපක්ඛිත්තා සමාධිස්ස. අභිධම්මපිටකේ අනුසයප්පභානං, අනුසයපටිපක්ඛිත්තා

පඤ්ඤාය. පඨමෙ ව තදඛිගජ්ජභානං, ඉතරෙසු වික්ඛම්භනසමුවෛදජ්ජභානානි. පඨමෙ ව දුච්චරිතසංකිලෙසජ්ජභානං, ඉතරෙසු තණ්හාදිට්ඨිසංකිලෙසජ්ජභානං.

එකමෙකස්මිඤ්ඤවෙන්ථ චතුඛිඛිධොපි ධම්මන්ථදෙසනා පටිවෙධගම්භිරභාවො වෙදිතඛිඛො. තත්ථ ධම්මොති තත්ති. අත්ථොති තස්සායෙව අත්ථො. දෙසනාති තස්සා මනසා චචන්ථාපිතාය තත්තියා දෙසනා. පටිවෙධොති තත්තියා තත්තිඅත්ථස්ස ව යථාභුතාවබොධො. තිසුපි වෙනෙසු එතෙ ධම්මන්ථදෙසනාපටිවෙධො. යස්මා සසාදිති විය මහාසමුද්දො මන්දබුද්ධිති දුක්ඛොගාල්භා අලබ්භනෙයාපතිට්ඨා ව, තස්මා ගම්භිරා. එවං එකමෙකස්මිං එත්ථ චතුඛිඛිධොපි ගම්භිරභාවො වෙදිතඛිඛො.

අපරො නයො, ධම්මොති හෙතු. චුත්තඤ්ඤෙතං – “හෙතුමිති ඤාණං ධම්මපටිසම්භිදා”ති. අත්ථොති හෙතුවලං, චුත්තඤ්ඤෙතං – “හෙතුවලෙ ඤාණං අත්ථපටිසම්භිදා”ති (විභ. 720). දෙසනාති පඤ්ඤත්ති, යථා ධම්මං ධම්මාභිලාපොති අධිජ්ජායො. අනුලොමපටිලොමසංඛිඛෙපවිත්ථාරාදිවසෙන වා කථනං. පටිවෙධොති අභිසම්මයො, සො ව ලොකීයලොකුත්තරො විසයතො අසම්මොහතො ව, අත්ථානුරූපං ධම්මෙසු, ධම්මානුරූපං අත්ථෙසු, පඤ්ඤත්තිපථානුරූපං පඤ්ඤත්තිසු අවබොධො. තෙසං තෙසං වා තත්ථ තත්ථ චුත්තධම්මානං පටිවිජ්ඣිතඛිඛො සලක්ඛණසංඛිතො අවිපරිතසභාවො.

ඉදානි යස්මා එතෙසු පිටකෙසු යං යං ධම්මජානං වා අත්ථජානං වා, යා වායං යථා යථා ඤාපෙතඛිඛො අත්ථො සොතුනං ඤාණස්ස අභිමුඛො හොති, තථා තථා තදත්ථජොතිකා දෙසනා, යො වෙන්ථ අවිපරිතාවබොධසංඛිතො පටිවෙධො, තෙසං තෙසං වා ධම්මානං පටිවිජ්ඣිතඛිඛො සලක්ඛණසංඛිතො අවිපරිතසභාවො. සබ්බම්පෙතං අනුපවිතකුසලසම්භාරෙහි දුජ්ජඤ්ඤෙහි සසාදිති විය මහාසමුද්දො දුක්ඛොගාල්භං අලබ්භනෙයාපතිට්ඨඤ්ච, තස්මා ගම්භිරං. එවම්පි එකමෙකස්මිං එත්ථ චතුඛිඛිධොපි ගම්භිරභාවො වෙදිතඛිඛො.

එත්තාවතා ව –

“දෙසනාසාසනකථා, හෙදං තෙසු යථාරහං;
සික්ඛාජ්ජභානගම්භිර, භාවඤ්ච පරිදීපයෙ”ති –

අයං ගාථා චුත්තත්ථාව හොති.

“පරියත්තිහෙදං සම්පත්තිං, විපත්තිඤ්චාපි යං යතිං;
පාපුණාති යථා භික්ඛු, තම්පි සබ්බං විභාවයෙ”ති –

එත්ථ පන තිසු පිටකෙසු තිවිධො පරියත්තිහෙදො දට්ඨඛිඛො. තිස්සො හි පරියත්තියො – අලගද්දුපමා, නිස්සරණත්ථා, භණ්ඩාගාරිකපරියත්තීති.

තත්ථ යා දුග්ගහිතා, උපාරම්භාදිහෙතු පරියාපුටා, අයං අලගද්දුපමා. යං සන්ධාය චුත්තං “සෙය්‍යාථාපි, භික්ඛවෙ, පුරිසො අලගද්දත්ථිකො අලගද්දගවෙසී අලගද්දපරියෙසනං වරමානො, සො පස්සෙය්‍යා මහත්තං අලගද්දං, තමෙනං හොගෙ වා නඩ්ගුට්ඨෙ වා ගණ්හෙය්‍යා, තස්ස සො අලගද්දො පටිපරිවත්තිත්ථා භන්ථෙ වා බාහායං වා අඤ්ඤාතරස්මිං වා අඛිගපච්චඩ්ගෙ ධංසෙය්‍යා, සො තතො නිදානං මරණං වා නිගවෛශ්‍යා, මරණමත්තං වා දුක්ඛං. තං කිස්ස හෙතු? දුග්ගහිතත්තා, භික්ඛවෙ, අලගද්දස්ස. එවමෙව බො, භික්ඛවෙ, ඉධෙකච්චෙ මොසපුරිසා ධම්මං පරියාපුණත්ති, සුත්තං...පෙ... වෙදල්ලං, තෙ තං ධම්මං පරියාපුණත්තා තෙසං ධම්මානං පඤ්ඤාය අත්ථං න උපපරික්ඛන්ති, තෙසං තෙ ධම්මා පඤ්ඤාය අත්ථං අනුපපරික්ඛන්තං න නිජ්ඣානං බමන්ති, තෙ උපාරම්භානිසංසා වෙව ධම්මං පරියාපුණත්ති, ඉතිවාදජ්ජමොක්ඛානිසංසා ව, යස්ස චන්ථාය ධම්මං පරියාපුණත්ති, තඤ්චස්ස අත්ථං නානුභොන්ති, තෙසං තෙ ධම්මා දුග්ගහිතා දීඝරත්තං අභිතාය දුක්ඛාය සංවත්තන්ති. තං කිස්ස හෙතු? දුග්ගහිතත්තා, භික්ඛවෙ, ධම්මාන”න්ති (ම. නි. 1.238).

යා පන සුග්ගහිතා සීලක්ඛන්ධාදිපාරිපුරිංයෙව ආකඛ්ඛමානෙන පරියාපුටා, න උපාරම්භාදිහෙතු, අයං නිස්සරණත්ථා. යං සන්ධාය චුත්තං – “තෙසං තෙ ධම්මා සුග්ගහිතා දීඝරත්තං භිතාය සුඛාය සංවත්තන්ති. තං කිස්ස හෙතු? සුග්ගහිතත්තා, භික්ඛවෙ, ධම්මාන”න්ති (ම. නි. 1.239).

යං පන පරිඤ්ඤාතක්ඛන්ධො පභිනකිලෙසො භාවිතමග්ගො පටිවිද්ධාකුප්පො සච්ඡිකතනිරොධො බිණාසවො කෙවලං පවෙණිපාලනත්ථාය වංසානුරක්ඛණත්ථාය පරියාපුණාති, අයං භණ්ඩාගාරිකපරියත්තීති.

විනයෙ පන සුජ්ජපිපන්නො භික්ඛු සීලසම්පදං නිස්සාය තිස්සො විජ්ජා පාපුණාති, තාසංයෙව ව තත්ථ පහෙදවචනතො. සුත්තෙ සුජ්ජපිපන්නො සමාධිසම්පදං නිස්සාය ඡ අභිඤ්ඤා පාපුණාති, තාසංයෙව ව තත්ථ පහෙදවචනතො. අභිධම්මෙ සුජ්ජපිපන්නො පඤ්ඤාසම්පදං නිස්සාය වතස්සො පටිසම්භිදා පාපුණාති, තාසංයෙව ව තත්ථ පහෙදවචනතො.

තත්පොච පහෙදවචනතො, එවමෙනෙසු සුප්පට්ඨන්තො යථාක්කමෙන ඉමං විජ්ජාත්තයප්පලිඤ්ඤාවතුප්පට්ඨසම්භිදාහෙදං සම්පත්තිං පාපුණාති.

විනයෙ පන දුප්පට්ඨන්තො අනුඤ්ඤාතසුඛසම්ඵස්සඅත්ථරණපාචුරණාදිඵස්සසාමඤ්ඤතො පටික්ඛිත්තෙසු උපාදින්නකඵස්සාදීසු අනවජ්ජසඤ්ඤී හොති. චුත්තම්පි හෙතං – “තථාහං භගවතා ධම්මං දෙසිතං ආජානාමී, යථා යෙ මෙ අන්තරායිකා ධම්මා අන්තරායිකා චුත්තා භගවතා, තෙ පටිසෙවනො නාලං අන්තරායායා”ති (ම. නි. 1.234). තතො දුස්සීලභාවං පාපුණාති. සුත්තෙ දුප්පට්ඨන්තො – “චත්තාරො මෙ, භික්ඛවෙ, පුග්ගලා සන්තො සංවිජ්ජමානා”තිආදීසු (අ. නි. 4.5) අධිප්පායං අජානන්තො දුග්ගහිතං ගණ්හාති, යං සන්ධාය චුත්තං – “අත්තනා දුග්ගහිතෙන අම්භෙ වෙව අබ්භාවික්ඛති, අත්තනාඤ්ච ඛණති, ඛණ්ඤ්ච අපුඤ්ඤං පසවතී”ති (ම. නි. 1.236). තතො මිච්ඡාදිට්ඨිතං පාපුණාති. අභිධම්මෙ දුප්පට්ඨන්තො ධම්මචිත්තං අනිධාවන්තො අචිත්තෙය්‍යානිපි චිත්තෙති. තතො චිත්තක්ඛෙපං පාපුණාති, චුත්තඤ්ඤෙතං – “චත්තාරිමානි, භික්ඛවෙ, අචිත්තෙය්‍යානි, න චිත්තෙතඛ්ඛානි, යානි චිත්තෙන්තො උම්මාදස්ස විසාතස්ස භාගී අස්සා”ති (අ. නි. 4.77). එවමෙනෙසු දුප්පට්ඨන්තො යථාක්කමෙන ඉමං දුස්සීලභාව මිච්ඡාදිට්ඨිතා චිත්තක්ඛෙපහෙදං විපත්තිං පාපුණාති”ති.

එත්තාවතා ච –

“පරියත්තිහෙදං සම්පත්තිං, විපත්තිඤ්චාපි යං යහිං;
පාපුණාති යථා භික්ඛු, තම්පි සබ්බං විභාවයෙ”ති –

අයම්පි ගාථා චුත්තත්ථාව හොති. එවං නානප්පකාරතො පිටකානි ඤත්වා තෙසං වසෙනෙතං බුද්ධවචනං තිව්ධන්ති ඤාතඛිබ්බං.

කථං නිකායවසෙන පඤ්චවිධං? සබ්බමෙව චෙතං දීඝනිකායො, මජ්ඣිමනිකායො, සංයුත්තනිකායො, අඬගුත්තරනිකායො, බුද්දකනිකායොති පඤ්චප්පහෙදං හොති. තත්ථ කතමො දීඝනිකායො? තිවග්ගසඬගහානි බ්‍රහ්මජාලාදීනි චතුත්තිංස සුත්තානි.

“චතුත්තිංසෙව සුත්තන්තා, තිවග්ගො යස්ස සඬගහො;
එස දීඝනිකායොති, පඨමො අනුලොමිකො”ති.

කස්මා පනෙස දීඝනිකායොති චුච්චති? දීඝප්පමාණානං සුත්තානං සමුහතො නිවාසතො ච. සමුහනිවාසා හි නිකායොති චුච්චන්ති. “නාහං, භික්ඛවෙ, අඤ්ඤං එකනිකායම්පි සමනුපස්සාමි එවං චිත්තං, යථයිදං, භික්ඛවෙ, තිරච්ඡාගතො පාණා” (සං. නි. 2.100). පොණ්කනිකායො චික්ඛල්ලිකනිකායොති එවමාදීනි චෙත්ථ සාධකානි සාසනතො ලොකතො ච. එවං සෙසානම්පි නිකායභාවෙ වචනත්ථො වෙදිතඛිබ්බො.

කතමො මජ්ඣිමනිකායො? මජ්ඣිමප්පමාණානි පඤ්චදසවග්ගසඬගහානි මූලපරියායසුත්තාදීනි දියඬ්ඨසතං ද්වෙ ව සුත්තානි.

“දියඬ්ඨසතසුත්තන්තා, ද්වෙ ව සුත්තානි යත්ථ සො;
නිකායො මජ්ඣිමො පඤ්ච, දසවග්ගපරිග්ගහො”ති.

කතමො සංයුත්තනිකායො? දෙවතාසංයුත්තාදිවසෙන කථිතානි ඔසතරණාදීනි සත්ත සුත්තසහස්සානි සත්ත ව සුත්තසතානි ද්වාසට්ඨි ව සුත්තානි.

“සත්තසුත්තසහස්සානි, සත්තසුත්තසතානි ව;
ද්වාසට්ඨි වෙව සුත්තන්තා, එසො සංයුත්තසඬගහො”ති.

කතමො අඬගුත්තරනිකායො? එකෙකඅඬගාතිරෙකවසෙන කථිතානි චිත්තපරියාදානාදීනි නව සුත්තසහස්සානි පඤ්ච සුත්තසතානි සත්තපඤ්ඤාසඤ්ච සුත්තානි.

“නව සුත්තසහස්සානි, පඤ්ච සුත්තසතානි ව;
සත්තපඤ්ඤාස සුත්තානි, සඬ්ඛ්‍යා අඬගුත්තරෙ අය”න්ති.

කතමො බුද්දකනිකායො? සකලං විනයපිටකං, අභිධම්මපිටකං, බුද්දකපාඨාදයො ව පුබ්බෙ දස්සිතා පඤ්චදසප්පහෙදා, ධ්වපෙත්වා චත්තාරො නිකායෙ අවසෙසං බුද්ධවචනං.

“ධ්වපෙත්වා චතුරොපෙනෙ, නිකායෙ දීඝආදිකෙ;
තදඤ්ඤං බුද්ධවචනං, නිකායො බුද්දකො මතො”ති.

එවං නිකායවසෙන පඤ්චවිධං.

කථං අභිගවසෙන නවවිධං? සබ්බමෙව හිදං සුත්තං, ගෙයාං, වෙය්‍යාකරණං, ගාථා, උදානං, ඉතිවුත්තකං, ජාතකං, අබ්භුතධම්මං, වෙදල්ලන්ති නවජ්ජපහෙදං හොති. තත්ථ උභතොවිභවිතනිද්දෙසබන්ධකපට්ඨාරා, සුත්තනිපාතෙ මඛිගලසුත්තරතනසුත්තනාලකසුත්තවට්ඨකසුත්තනාති ව අඤ්ඤම්පි ව සුත්තනාමකං තථාගතවචනං සුත්තන්ති වෙදිතබ්බං. සබ්බම්පි සගාථකං සුත්තං ගෙයාන්ති වෙදිතබ්බං. විසෙසෙන සංයුත්තකෙ සකලොපි සගාථවග්ගො, සකලම්පි අභිධම්මපිටකං, නිග්ගාථකං සුත්තං, යඤ්ච අඤ්ඤම්පි අට්ඨන්ති අභිගෙහි අසඬගහිතං බුද්ධවචනං, තං වෙය්‍යාකරණන්ති වෙදිතබ්බං. ධම්මපදං, ථෙරගාථා, ථෙරිගාථා, සුත්තනිපාතෙ නොසුත්තනාමිකා සුද්ධිකගාථා ව ගාථාති වෙදිතබ්බං. සොමනස්සඤ්ඤාණමයිකගාථා පටිසංයුත්තා ද්වෙඅසිති සුත්තන්තා උදානන්ති වෙදිතබ්බං. “චුත්තඤ්ඤො හගචතා”තිආදිනායජ්ජවත්තා දසුත්තරසතසුත්තන්තා ඉතිවුත්තකන්ති වෙදිතබ්බං. අපණ්ණකජාතකාදීනි පඤ්ඤාසාධිකානි පඤ්චජාතකසතානි ‘ජාතක’න්ති වෙදිතබ්බං. “චත්තාරොමෙ, භික්ඛවෙ, අච්ඡරියා අබ්භුතා ධම්මා ආනන්දෙ”තිආදිනායජ්ජවත්තා (දී. නි. 2.209) සබ්බෙපි අච්ඡරියබ්භුතධම්මපටිසංයුත්තසුත්තන්තා අබ්භුතධම්මන්ති වෙදිතබ්බං. චූළවෙදල්ල-මහාවෙදල්ල-සම්මාදිට්ඨි-සක්කපඤ්ඤ-සඬබාරහාජනිය-මහාපුණ්ණමසුත්තාදයො සබ්බෙපි වෙදඤ්ච තුට්ඨිඤ්ච ලද්ධා ලද්ධා පුච්ඡිතසුත්තන්තා වෙදල්ලන්ති වෙදිතබ්බං. එවං අභිගවසෙන නවවිධං.

කථං ධම්මක්ඛන්ධවසෙන චතුරාසීතිසහස්සවිධං? සබ්බමෙව චෙතං බුද්ධවචනං –

“ද්වාසීති බුද්ධතො ගණ්හිං, ද්වෙ සහස්සානි භික්ඛුතො;
චතුරාසීති සහස්සානි, යෙ මෙ ධම්මා පවත්තිනො”ති.

එවං පරිදිපිතධම්මක්ඛන්ධවසෙන චතුරාසීතිසහස්සජ්ජපහෙදං හොති. තත්ථ එකානුසන්ධිකං සුත්තං එකො ධම්මක්ඛන්ධො. යං අනෙකානුසන්ධිකං, තත්ථ අනුසන්ධිවසෙන ධම්මක්ඛන්ධගණනා. ගාථාබන්ධෙසු පඤ්භාපුච්ඡනං එකො ධම්මක්ඛන්ධො, විස්සජ්ජනං එකො. අභිධම්මෙ එකමෙකං තිකදුකභාජනං, එකමෙකඤ්ච චිත්තවාරභාජනං, එකමෙකො ධම්මක්ඛන්ධො. චිතයෙ අත්ථි වත්ථු, අත්ථි මානිකා, අත්ථි පදභාජනියං, අත්ථි අන්තරාපත්ති, අත්ථි ආපත්ති, අත්ථි අනාපත්ති, අත්ථි තිකච්ඡෙදො. තත්ථ එකමෙකො කොට්ඨාසො එකමෙකො ධම්මක්ඛන්ධොති වෙදිතබ්බො. එවං ධම්මක්ඛන්ධවසෙන චතුරාසීතිසහස්සවිධං.

එවමෙතං අහෙදතො රසවසෙන එකවිධං, හෙදතො ධම්මවිනායාදිවසෙන දුට්ඨාදිහෙදං බුද්ධවචනං සඬගායන්තෙන මහාකස්සපජ්ජමුඛෙන වසීගණෙන “අයං ධම්මො, අයං චිතයො, ඉදං පට්ඨබුද්ධවචනං, ඉදං මජ්ඣිමබුද්ධවචනං, ඉදං පච්ඡිමබුද්ධවචනං, ඉදං විනයපිටකං, ඉදං සුත්තන්තපිටකං, ඉදං අභිධම්මපිටකං, අයං දීඝනිකායො...පෙ.... අයං බුද්දකනිකායො, ඉමානි සුත්තාදීනි නවධිගානි, ඉමානි චතුරාසීති ධම්මක්ඛන්ධසහස්සානි”ති, ඉමං පහෙදං වචන්ථපෙත්වා ව සඬගීතං. න කෙවලඤ්ච ඉමමෙව, අඤ්ඤම්පි උද්දානසඬගහ-වග්ගසඬගහ-පෙය්‍යාලසඬගහ-එකකනිපාත-දුකනිපාතාදිනිපාතසඬගහ-සංයුත්තසඬගහ-පණ්ණාසසඬගහාදි-අනෙකවිධං තිසු පිටකෙසු සන්දිස්සමානං සඬගහජ්ජපහෙදං වචන්ථපෙත්වා එව සත්තහි මාසෙහි සඬගීතං.

සඬගීතිපරියොසානෙ වස්ස – “ඉදං මහාකස්සපත්ථෙරෙන දසබලස්ස සාසනං පඤ්චවස්සසහස්සපරිමාණකාලං පවත්තනසමත්ථං කත”න්ති සඤ්ජාතජ්ජමොදා සාධුකාරං විය දදමානා අයං මහාපට්ඨි උදකපරියන්තං කත්වා අනෙකජ්ජකාරං කම්පි සඬකම්පි සම්පකම්පි සම්පවෙධි, අනෙකානි ව අච්ඡරියානි පාතුරහෙසුන්ති, අයං පට්ඨමහාසඬගීති නාම. යා ලොකෙ –

“සතෙහි පඤ්චහි කතා, තෙන පඤ්චසතානි ව;
ථෙරෙහෙව කතන්තා ව, ථෙරිකානි පවුච්චති”ති.

1. බ්‍රහ්මඡාලසූත්‍රවණ්ණනා

පරිබාජකථාවණ්ණනා

ඉමිස්සා පටමමහාසංඝිගීතියා වත්තමානාය විනයසංඝිගහවසානෙ සුත්තන්තපිටකෙ ආදිනිකායස්ස ආදිසූත්තං බ්‍රහ්මඡාලං පුච්ඡන්තෙන ආයස්මතා මහාකස්සපෙන – “බ්‍රහ්මඡාලං, ආවුසො ආනන්ද, කත්ථ භාසිත”න්ති, එවමාදිවුත්තවචනපරියොසානෙ යත්ථ ච භාසිතං, යඤ්චාරබ්භ භාසිතං, තං සබ්බං පකාසෙන්නො ආයස්මා ආනන්දො එවං මෙ සුත්තන්තිආදිමහ. තෙන වුත්තං “බ්‍රහ්මඡාලස්සාපි එවං මෙ සුත්තන්තිආදිකං ආයස්මතා ආනන්දෙන පටමමහාසංඝිගීතියාලෙ වුත්තං නිදානමාදී”ති.

1. තත්ථ එවන්ති නිපාතපදං. මෙතිආදිනි නාමපදානි. පටිපන්නො හොතිති එත්ථ පටිති උපසග්ගපදං, හොතිති ආබ්‍යාතපදන්ති. ඉමිනා තාව නයෙන පදවිභාගො වෙදිතබ්බො.

අත්ථතො පන එවං-සද්දො තාව

උපමුපදෙසසම්පහංසනගරහණවචනසම්පටිග්ගහකාරනිදස්සනාවධාරණාදිඅනෙකත්ථප්පහෙදො. තථාහෙස – “එවං ජාතෙන මච්චෙන, කත්තබ්බං කුසලං බහු”න්ති (ධ. ප. 53) එවමාදිසු උපමායං ආගතො. “එවං තෙ අභික්කම්මිතබ්බං, එවං තෙ පටික්කම්මිතබ්බං”න්තිආදිසු (අ. නි. 4.122) උපදෙසෙ. “එවමෙනං හගවා, එවමෙනං සුගතා”තිආදිසු (අ. නි. 3.66) සම්පහංසනෙ. “එවමෙවං පනායං වසළි යස්මිං වා තස්මිං වා තස්ස මුණ්ඩකස්ස සමණකස්ස වණ්ණං භාසති”තිආදිසු (සං. නි. 1.187) ගරහණෙ. “එවං, හන්තෙති බො තෙ භික්ඛු හගවතො පච්චස්සොසු”න්තිආදිසු (ම. නි. 1.1) වචනසම්පටිග්ගහෙ. “එවං බ්‍යා බො අහං, හන්තෙ, හගවතා ධම්මං දෙසිතං ආජානාමි”තිආදිසු (ම. නි. 1.398) ආකාරෙ. “එහි ත්වං, මාණවක, යෙන සමණො ආනන්දො තෙනුපසඬිකම, උපසඬිකම්මිතං මම වචනෙන සමණං ආනන්දං අප්පාබාධං අප්පාතඬිකං ලහුට්ඨානං බලං එසුචිභාරං පුච්ඡ. “සුභො මාණවො තොදෙයාපුත්තො හවන්තං ආනන්දං අප්පාබාධං අප්පාතඬිකං ලහුට්ඨානං බලං එසුචිභාරං පුච්ඡති”ති. “එවඤ්ච වදෙහි, සාධු කීර හවං ආනන්දො යෙන සුභස්ස මාණවස්ස තොදෙයාපුත්තස්ස නිවෙසනං, තෙනුපසඬිකමතු අනුකම්පං උපාදායා”තිආදිසු (දී. නි. 1.445) නිදස්සනෙ. “තං කිං මඤ්ඤථ, කාලාමා, ඉමෙ ධම්මා කුසලා වා අකුසලා වාති? අකුසලා, හන්තෙ. සාවජ්ජා වා අනවජ්ජා වාති? සාවජ්ජා, හන්තෙ. විඤ්ඤගරහිතා වා විඤ්ඤප්පසත්ථා වාති? විඤ්ඤගරහිතා, හන්තෙ. සමන්තා සමාදින්නා අහිතාය දුක්ඛාය සංවත්තන්ති නො වා, කථං වො එත්ථ හොතිති? සමන්තා, හන්තෙ, සමාදින්නා අහිතාය දුක්ඛාය සංවත්තන්ති, එවං නො එත්ථ හොති”තිආදිසු (අ. නි. 3.66) අවධාරණෙ. ස්වායම්ධ ආකාරනිදස්සනාවධාරණෙසු දට්ඨබ්බො.

තත්ථ ආකාරත්ථෙත එවං-සද්දෙන එතමත්ථං දීපෙති, නානානායනිපුණමනෙකජ්ඣාසයසමුට්ඨානං, අත්ථබ්‍යාඤ්ජනසම්පන්නං, විවිධපාටිභාරියං, ධම්මත්ථදෙසනාපටිවෙධගම්භීරං, සබ්බසත්තානං සකසකභාසානුරූපතො සොතපට්මාගච්ඡන්තං තස්ස හගවතො වචනං සබ්බප්පකාරෙන කො සමත්ථො විඤ්ඤාතුං, සබ්බථාමෙන පන සොතුකාමතං ජනෙත්වාපි ‘එවං මෙ සුතං’ මයාපි එකෙනාකාරෙන සුත්තන්ති.

නිදස්සනත්ථෙත – “නාහං සයම්භූ, න මයා ඉදං සවිජ්ඣත”න්ති අත්තානං පරිමොචෙන්තො – ‘එවං මෙ සුතං’, ‘මයාපි එවං සුත’න්ති ඉදානි වත්තබ්බං සකලං සුත්තං නිදස්සෙති.

අවධාරණත්ථෙත – “එතදග්ගං, භික්ඛවෙ, මම සාවකානං භික්ඛුනං බහුස්සුතානං යදිදං ආනන්දො, ගතිමත්තානං, සතිමත්තානං, ධිතිමත්තානං, උපට්ඨාකානං යදිදං ආනන්දො”ති (අ. නි. 1.223). එවං හගවතා – “ආයස්මා ආනන්දො අත්ථකුසලො, ධම්මකුසලො, බ්‍යාඤ්ජනකුසලො, නිරුත්තිකුසලො, පුබ්බාපරකුසලො”ති (අ. නි. 5.169). එවං ධම්මසෙනාපතිනා ච පසත්ථභාවානුරූපං අත්තතො ධාරණබලං දස්සෙන්තො සත්තානං සොතුකාමතං ජනෙති – ‘එවං මෙ සුතං’, තඤ්ච බො අත්ථතො වා බ්‍යාඤ්ජනතො වා අනුනමනධිකං, එවමෙව න අඤ්ඤථා දට්ඨබ්බං”න්ති.

මෙ-සද්දො තිසු අත්ථෙසු දිස්සති. තථා භිස්ස – “ගාථාභිගීතං මෙ අභොජනෙයා”න්තිආදිසු (සු. නි. 81) මයාති අත්ථො. “සාධු මෙ, හන්තෙ, හගවා සඬ්ඛිත්තෙන ධම්මං දෙසෙතු”තිආදිසු (සං. නි. 4.88) මය්හන්ති අත්ථො. “ධම්මදායාදා මෙ, භික්ඛවෙ, හවථා”තිආදිසු (ම. නි. 1.29) මමාති අත්ථො. ඉධ පන මයා සුත්තන්ති ච, මම සුත්තන්ති ච අත්ථද්වයෙ යුජ්ජති.

සුත්තන්ති අයං සුත-සද්දො සඋපසග්ගො ච අනුපසග්ගො ච – ගමනවිස්සුතකිලින්ත-උපවිතානුයොග-සොතවිඤ්ඤෙයා-සොතද්වාරානුසාර-විඤ්ඤාතාදිඅනෙකත්ථප්පහෙදො, තථා භිස්ස “සෙනාය පසුතො”තිආදිසු ගච්ඡන්තොති අත්ථො. “සුතධම්මස්ස පස්සතො”තිආදිසු (උදා. 11) විස්සුතධම්මස්සාති අත්ථො. “අවස්සුතා අවස්සුතස්සා”තිආදිසු (පාචි. 657) කිලින්තාකිලින්තස්සාති අත්ථො. “තුම්භෙහි පුඤ්ඤං පසුතං අනප්පක”න්තිආදිසු (බු. පා. 7.12) උපවිතන්ති අත්ථො. “යෙ ඤානපසුතා ධීරා”තිආදිසු (ධ. ප. 181) ඤානානුයුත්තාති අත්ථො. “දිට්ඨං සුතං මුත්ත”න්තිආදිසු (ම. නි. 1.241) සොතවිඤ්ඤෙයාන්ති අත්ථො. “සුතධරො සුතසන්තිවයො”තිආදිසු (ම. නි.

1.339) සෞතද්වාරානුසාරවිඤ්ඤානධරොති අත්ථො. ඉධ පනස්ස සෞතද්වාරානුසාරෙන උපධාරිතන්ති වා උපධාරණන්ති වාති අත්ථො. ‘මෙ’ සද්දස්ස හි ‘මයා’ති අත්ථෙ සති ‘එවං මයා සුතං’ සෞතද්වාරානුසාරෙන උපධාරිතන්ති යුජ්ජති. ‘මමා’ති අත්ථෙ සති එවං මම සුතං සෞතද්වාරානුසාරෙන උපධාරණන්ති යුජ්ජති.

එවමෙනෙසු තිසු පදෙසු එවන්ති සෞතවිඤ්ඤාණාදිවිඤ්ඤාණකිව්චනිදස්සනං. මෙති චුත්තවිඤ්ඤාණසමඬගිපුග්ගලනිදස්සනං. සුතන්ති අස්සවනභාවපටික්ඛෙපතො අනුනාධිකාවිපරිතග්ගහණනිදස්සනං. තථා එවන්ති තස්සා සෞතද්වාරානුසාරෙන පවත්තාය විඤ්ඤාණවිටියා නානප්පකාරෙන ආරම්මණෙ පවත්තිභාවප්පකාසනං. මෙති අත්තප්පකාසනං. සුතන්ති ධම්මප්පකාසනං. අයඤ්ඤෙත්ථ සඬබ්බෙපො – “නානප්පකාරෙන ආරම්මණෙ පවත්තාය විඤ්ඤාණවිටියා මයා න අඤ්ඤං කතං, ඉදං පන කතං, අයං ධම්මො සුතො”ති.

තථා එවන්ති නිද්දිසිතබ්බධම්මප්පකාසනං. මෙති පුග්ගලප්පකාසනං. සුතන්ති පුග්ගලකිව්චප්පකාසනං. ඉදං චුත්තං හොති. “යං සුත්තං නිද්දිසිස්සාමි, තං මයා එවං සුත”න්ති.

තථා එවන්ති යස්ස චිත්තසන්තානස්ස නානාකාරප්පවත්තියා නානත්ථ්ඛාඤ්ජනග්ගහණං හොති, තස්ස නානාකාරනිද්දෙසො. එවන්ති හි අයමාකාරපඤ්ඤත්ති. මෙති කත්තුනිද්දෙසො. සුතන්ති විසයනිද්දෙසො. එත්තාවතා නානාකාරප්පවත්තෙන චිත්තසන්තානෙන තං සමඬගිනො කත්තු විසයග්ගහණසන්තිට්ඨානං කතං හොති.

අථවා එවන්ති පුග්ගලකිව්චනිද්දෙසො. සුතන්ති විඤ්ඤාණකිව්චනිද්දෙසො. මෙති උභයකිව්චසුත්තපුග්ගලනිද්දෙසො. අයං පනෙත්ථ සඬබ්බෙපො, “මයා සවනකිව්චවිඤ්ඤාණසමඬගිනා පුග්ගලෙන විඤ්ඤාණවසෙන ලද්ධසවනකිව්චවොභාරෙන සුත”න්ති.

තත්ථ එවන්ති ව මෙති ව සච්චිකට්ඨපරමත්ථවසෙන අවිජ්ජමානපඤ්ඤත්ති. කිඤ්ඤෙත්ථ තං පරමත්ථතො අත්ථි, යං එවන්ති වා මෙති වා නිද්දෙසං ලභෙත්ථ? සුතන්ති විජ්ජමානපඤ්ඤත්ති. යඤ්ඤි තං එත්ථ සොතෙන උපලද්ධං, තං පරමත්ථතො විජ්ජමානන්ති. තථා ‘එව’න්ති ව, මෙති ව, තං තං උපාදාය වත්තබ්බතො උපාදාපඤ්ඤත්ති. ‘සුත’න්ති දිට්ඨාදීනි උපනිධාය වත්තබ්බතො උපනිධාපඤ්ඤත්ති. එත්ථ ව එවන්ති වචනෙන අසම්මොභං දීපෙති. න හි සම්මුල්ලො නානප්පකාරපටිවෙධසමත්ථො හොති. ‘සුත’න්ති වචනෙන සුතස්ස අසම්මොභං දීපෙති. යස්ස හි සුතං සම්මුට්ඨං හොති, න සො කාලන්තරෙන මයා සුතන්ති පටිජානාති. ඉච්චස්ස අසම්මොභෙන පඤ්ඤාසිද්ධි, අසම්මොභෙන පන සතිසිද්ධි. තත්ථ පඤ්ඤාපුබ්බධගමාය සතියා බ්‍යාඤ්ජනාවධාරණසමත්ථතා, සතිපුබ්බධගමාය පඤ්ඤාය අත්ථපටිවෙධසමත්ථතා. තදුභයසමත්ථතායොගෙන අත්ථ්ඛාඤ්ජනසම්පන්නස්ස ධම්මකොසස්ස අනුපාලනසමත්ථතො ධම්මභණ්ඩාගාරිකත්තසිද්ධි.

අපරො නයො, එවන්ති වචනෙන යොනිසො මනසිකාරං දීපෙති. අයොනිසො මනසිකරොතො හි නානප්පකාරපටිවෙධාභාවතො. සුතන්ති වචනෙන අවික්ඛෙපං දීපෙති, වික්ඛිත්තචිත්තස්ස සවනාභාවතො. තථා හි වික්ඛිත්තචිත්තො පුග්ගලො සබ්බසම්පත්තියා වූච්චමානොපි “න මයා සුතං, පුන හණථා”ති හණති. යොනිසො මනසිකාරෙන චෙත්ථ අත්තසම්මාපණිධිං පුබ්බෙ ව කතපුඤ්ඤතං සාධෙති, සම්මා අප්පණිහිතත්තස්ස පුබ්බෙ අකතපුඤ්ඤස්ස වා තදභාවතො. අවික්ඛෙපෙන සද්ධම්මස්සවනං සප්පුරිසුපනිස්සයඤ්ච සාධෙති. න හි වික්ඛිත්තචිත්තො සොතුං සක්කොති, න ව සප්පුරිසෙ අනුපස්සයමානස්ස සවනං අත්ථිති.

අපරො නයො, යස්මා එවන්ති යස්ස චිත්තසන්තානස්ස නානාකාරප්පවත්තියා නානත්ථ්ඛාඤ්ජනග්ගහණං හොති, තස්ස නානාකාරනිද්දෙසොති චුත්තං, සො ව එවං හද්දකො ආකාරො න සම්මාඅප්පණිහිතත්තතො පුබ්බෙ අකතපුඤ්ඤස්ස වා හොති, තස්මා එවන්ති ඉමිනා හද්දකෙනාකාරෙන පච්ඡිමචක්කද්වයසම්පත්තිමත්තතො දීපෙති. සුතන්ති සවනායොගෙන පුරිමචක්කද්වයසම්පත්තිං. න හි අප්පතිරූපදෙසෙ වසතො සප්පුරිසුපනිස්සයවිරහිතස්ස වා සවනං අත්ථි. ඉච්චස්ස පච්ඡිමචක්කද්වයසිද්ධියා ආසයසුද්ධිසිද්ධියා හොති, පුරිමචක්කද්වයසිද්ධියා පයොගසුද්ධි, තාය ව ආසයසුද්ධියා අධිගමබ්‍යත්තිසිද්ධි, පයොගසුද්ධියා ආගමබ්‍යත්තිසිද්ධි. ඉති පයොගාසයසුද්ධස්ස ආගමාධිගමසම්පන්නස්ස වචනං අරුණුග්ගං විය සූරියස්ස උදයතො යොනිසො මනසිකාරො විය ව කුසලකම්මස්ස අරහති භගවතො වචනස්ස පුබ්බධගමං භවිතුන්ති යානෙ නිදානං යපෙත්තො – “එවං මෙ සුත”න්තිආදිමාහ.

අපරො නයො, ‘එව’න්ති ඉමිනා නානප්පකාරපටිවෙධදීපකෙන වචනෙන අත්තතො අත්ථපටිභානපටිසම්භිදාසම්පත්තිසබ්භාවං දීපෙති. ‘සුත’න්ති ඉමිනා සොතබ්බප්පභෙදපටිවෙධදීපකෙන ධම්මනිරුත්තිපටිසම්භිදාසම්පත්තිසබ්භාවං. ‘එව’න්ති ව ඉදං යොනිසො මනසිකාරදීපකං වචනං භාසමානො – “එනෙ මයා ධම්මා මනසානුපෙක්ඛිතා, දිට්ඨියා සුප්පටිච්චිදා”ති දීපෙති. ‘සුත’න්ති ඉදං සවනායොගදීපකං වචනං භාසමානො – “බහු මයා ධම්මා සුතා ධාතා වචසා පරිච්ඡා”ති දීපෙති. තදුභයොනපි අත්ථ්ඛාඤ්ජනපාරිසුරිං දීපෙත්තො සවනෙ ආදරං ජනෙති. අත්ථ්ඛාඤ්ජනපරිපුණ්ණඤ්ඤි ධම්මං ආදරෙන අස්සුණන්තො මහතා හිතා පරිබාහිරො හොතිති, තස්මා ආදරං ජනෙත්වා සක්කච්චං අයං ධම්මො සොතබ්බොති.

“එවං මෙ සුත” න්ති ඉමිනා පන සකලෙන වචනෙන ආයස්මා ආනන්දො තථාගතප්පවේදිනං ධම්මං අත්තනො අදහන්තො අසප්පුරිසභුමිං අතික්කමති. සාවකත්තං පටිජානන්තො සප්පුරිසභුමිං ඔක්කමති. තථා අසද්ධම්මා චිත්තං වුට්ඨාපෙති, සද්ධම්මෙ චිත්තං පතිට්ඨාපෙති. “කෙවලං සුතමෙවෙනං මයා, තස්සෙව භගවතො වචන” න්ති දීපෙන්තො අත්තානං පරිමොචෙති, සත්ථාරං අපදිසති, ජීනවචනං අප්පෙති, ධම්මනෙත්තිං පතිට්ඨාපෙති.

අපිව “එවං මෙ සුත” න්ති අත්තනා උප්පාදිතභාවං අප්පටිජානන්තො පුරිමවචනං විවරන්තො – “සම්මුඛා පටිග්ගහිතමිදං මයා තස්ස භගවතො චතුර්වේසාරජ්ජවිසාරදස්ස දසබ්බදරස්ස ආසහට්ඨානට්ඨාසිනො සීහනාදනාදිනො සබ්බසත්තුත්තමස්ස ධම්මස්සරස්ස ධම්මරාජස්ස ධම්මාධිපතිනො ධම්මදීපස්ස ධම්මසරණස්ස සද්ධම්මවරවක්කවත්තිනො සම්මාසම්බුද්ධස්ස වචනං, න එත්ථ අත්ථෙ වා ධම්මෙ වා පදෙ වා බ්‍යාඤ්ජනෙ වා කඬ්ඛා වා විමති වා කාතබ්බා” ති සබ්බෙසං දෙවමනුස්සානං ඉමස්මිං ධම්මෙ අස්සද්ධියං විනාසෙති, සද්ධාසම්පදං උප්පාදෙති. තෙනෙනං වුච්චති –

“විනාසයති අස්සද්ධං, සද්ධං වඩ්ඪෙති සාසනෙ;
එවං මෙ සුතමිච්චෙවං, වදං ගොතමසාවකො” ති.

එකන්ති ගණනපරිච්ඡේදනිද්දෙසො. සමයන්ති පරිච්ඡන්තනිද්දෙසො. එකං සමයන්ති අනියමිතපරිදීපනං. තත්ථ සමයසද්දො –

“සමවායෙ බණ්ණ කාලෙ, සමුහෙ හෙතුදිට්ඨිසු;
පටිලාහෙ පභානෙ ව, පටිවෙධෙ ව දිස්සති”.

තථා හිස්ස – “අප්පෙවනාම ස්වෙපි උපසඬ්ඛකමෙය්‍යාම කාලඤ්ච සමයඤ්ච උපාදායා” ති එවමාදිසු (දී. නි. 1.447) සමවායො අත්ථො. “එකොව බො හික්ඛවෙ, බණ්ණා ව සමයො ව බ්‍රහ්මවරියවාසායා” ති ආදිසු (අ. නි. 8.29) බණ්ණා. “උණ්භසමයො පරිලාභසමයො” ති ආදිසු (පා.වි. 358) කාලො. “මහාසමයො පවනස්මි” න්ති ආදිසු (දී. නි. 2.332) සමුහො. “සමයොපි බො තෙ, හද්දාලි, අප්පට්ඨිද්ධො අහොසි, භගවා බො සාවත්ථියං විහරති, භගවාපි මං ජානිස්සති, හද්දාලි නාම හික්ඛු සත්ථුසාසනෙ සික්ඛාය අපරිපුරකාරි” ති. අයමපි බො, තෙ හද්දාලි, සමයො අප්පට්ඨිද්ධො අහොසි” ති ආදිසු (ම. නි. 2.135) හෙතු. “තෙන බො පන සමයෙන උග්ගහමානො පරිබ්බාජකො සමණමුණ්ඩකාසුත්තො සමයප්පවාදකෙ තින්ද්‍රකාවීරෙ එකසාලකෙ මල්ලිකාය ආරාමෙ පටිවසති” ති ආදිසු (ම. නි. 2.260) දිට්ඨි.

“දිට්ඨෙ ධම්මෙ ව යො අත්ථො, යො චත්ථො සම්පරායිකො;
අත්ථාහිසමයා ධිරො, පණ්ඩිතොති පවුච්චති” ති. (සං. නි. 1.128) –

ආදිසු පටිලාහො. “සම්මා මානාහිසමයා අන්තමකාසි දුක්ඛස්සා” ති ආදිසු (අ. නි. 7.9) පභානං. “දුක්ඛස්ස පීළනට්ඨො සඬ්ඛනට්ඨො සන්තාපට්ඨො විපරිණාමට්ඨො අභිසමයට්ඨො” ති ආදිසු (පටි. 108) පටිවෙධො. ඉධ පනස්ස කාලො අත්ථො. තෙන සංවච්ඡරඋතුමාසඬ්ඪමාසරත්තිදිවසුබ්බණ්ණමජ්ඣන්තිකසායන්තපඨමමජ්ඣි-මපච්ඡිමයාමමුහුත්තාදිසු කාලප්පහෙදභුතෙසු සමයෙසු එකං සමයන්ති දීපෙති.

තත්ථ කිඤ්චාපි එතෙසු සංවච්ඡරාදිසු සමයෙසු යං යං සුත්තං යස්මිං යස්මිං සංවච්ඡරෙ උතුම්හි මාසෙ පක්ඛෙ රත්තිභාගෙ වා දිවසභාගෙ වා වුත්තං, සබ්බං තං ථෙරස්ස සුවිදිතං සුවචත්ථාපිතං පඤ්ඤාය. යස්මා පන – “එවං මෙ සුතං” අසුකසංවච්ඡරෙ අසුකඋතුම්හි අසුකමාසෙ අසුකපක්ඛෙ අසුකරත්තිභාගෙ අසුකදිවසභාගෙ වානි එවං වුත්තෙ න සක්කා සුබ්බෙන ධාරොතුං වා උද්දිසිතුං වා උද්දිසාපෙතුං වා, බහු ව චත්තබ්බං හොති, තස්මා එකෙනෙව පදෙන තමත්ථං සමොධානෙන්වා “එකං සමය” න්ති ආහ. යෙ වා ඉමෙ ගබ්භොක්කන්තිසමයො, ජානිසමයො, සංවෙගසමයො, අභිනික්ඛන්තසමයො, දුක්ඛකාරිකසමයො, මාරව්ජයසමයො, අභිසම්බොධිසමයො දිට්ඨධම්මසුබ්බිහාරසමයො, දෙසනාසමයො, පරිනිබ්බානසමයොති, එවමාදයො භගවතො දෙවමනුස්සෙසු අතිවිය පකාසා අනෙකකාලප්පහෙදා එව සමයා. තෙසු සමයෙසු දෙසනාසමයසඬ්ඪානං එකං සමයන්ති දීපෙති. යො වායං ඤාණකරුණාකිච්චසමයෙසු කරුණාකිච්චසමයො, අත්තහිතපරහිතපටිපත්තිසමයෙසු පරහිතපටිපත්තිසමයො, සන්තිපතිතානං කරුණියද්වයසමයෙසු ධම්මිකථාසමයො දෙසනාපටිපත්තිසමයෙසු දෙසනාසමයො, තෙසුපි සමයෙසු අඤ්ඤතරං සමයං සන්ධාය “එකං සමය” න්ති ආහ.

කස්මා පනෙන්ථ යථා අභිධම්මෙ “යස්මිං සමයෙ කාමාවචර” න්ති (ධ. ස. 1) ව, ඉතො අඤ්ඤෙසු ව සුත්තපදෙසු – “යස්මිං සමයෙ, හික්ඛවෙ, හික්ඛු විච්චිවෙච කාමෙහි” ති ව භුම්මවචනනිද්දෙසො කතො, විනයෙ ව – “තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා” ති කරුණවචනෙන, තථා අකත්වා “එකං සමය” න්ති උපයොගවචනනිද්දෙසො කතොති? තත්ථ තථා ඉධ ව අඤ්ඤථා අත්ථසම්භවතො. තත්ථ හි අභිධම්මෙ ඉතො අඤ්ඤෙසු සුත්තපදෙසු ව අධිකරණත්ථො භාවෙන භාවලක්ඛණත්ථො ව සම්භවති. අධිකරණඤ්ඤි කාලත්ථො, සමුහත්ථො ව සමයො, තත්ථ තත්ථ වුත්තානං එස්සාදිධම්මානං බණ්ණමවායහෙතුසඬ්ඪානස්ස ව සමයස්ස භාවෙන තෙසං භාවො ලක්ඛියති, තස්මා තදත්ථජොතතත්ථං තත්ථ භුම්මවචනනිද්දෙසො කතො.

විනයෙ ව හෙතුඅත්ථො කරණත්ථො ව සම්භවති. යො හි සො සික්ඛාපදපඤ්ඤත්තිසමයො සාරිපුත්තාදීහිපි දුබ්බිඤ්ඤෙය්‍යො, තෙන සමයෙන හෙතුභූතෙන කරණභූතෙන ව සික්ඛාපදානි පඤ්ඤාපයන්තො සික්ඛාපදපඤ්ඤත්තිහෙතුඤ්ඤව අපෙක්ඛමානො භගවා තත්ථ තත්ථ විභාසී, තස්මා තදත්ථඡොතනත්ථං තත්ථ කරණවචනෙන නිද්දෙසො කතො.

ඉධ පන අඤ්ඤස්මිඤ්ච එවං ජාතිකෙ අවිචන්තසංයොගත්ථො සම්භවති. යඤ්ඤි සමයං භගවා ඉමං අඤ්ඤං වා සුත්තන්තං දෙසෙසී, අවිචන්තමෙව තං සමයං කරුණාවිභාරෙන විභාසී, තස්මා තදත්ථඡොතනත්ථං ඉධ උපයොගවචනනිද්දෙසො කතොති.

තෙනෙනං වුවිචති –

“තං තං අත්ථමපෙක්ඛිත්වා, භූමිමෙන කරණෙන ව;
අඤ්ඤානු සමයො වුත්තො, උපයොගෙන සො ඉධා”ති.

පොරාණා පන වණ්ණයන්ති – “තස්මිං සමයෙ”ති වා, “තෙන සමයෙනා”ති වා, “එකං සමය”න්ති වා, අභිලාපමත්තභෙදො එස, සබ්බත්ථ භූමිමෙවත්ථොති. තස්මා “එකං සමය”න්ති වුත්තෙපි “එකස්මිං සමයෙ”ති අත්ථො වෙදිතබ්බො.

භගවාති ගරු. ගරුඤ්ඤි ලොකෙ භගවාති වදන්ති. අයඤ්ච සබ්බගුණවිසිට්ඨතාය සබ්බසත්තානං ගරු, තස්මා භගවාති වෙදිතබ්බො. පොරාණෙහිපි වුත්තං –

“භගවාති වචනං සෙට්ඨං, භගවාති වචනමුත්තමං;
ගරු ගාරවයුත්තො සො, භගවා තෙන වුවිචති”ති.

අපි ව –

“භාග්‍යවා භග්ගවා යුත්තො, භගෙහි ව විභත්තවා;
භත්තවා වන්තගමනො, භවෙසු භගවා තතො”ති.

ඉමිස්සා ගාථාය වසෙනස්ස පදස්ස විත්ථාරඅත්ථො වෙදිතබ්බො. සො ව විසුද්ධිමග්ගෙ බුද්ධානුස්සතිනිද්දෙසෙ වුත්තොයෙව.

එත්තාවතා චෙත්ථ එවං මෙ සුතන්ති වචනෙන යථාසුතං ධම්මං දස්සෙන්නො භගවතො ධම්මකායං පව්චක්ඛං කරොති. තෙන “නයිදං අතික්කන්තසත්ථුකං පාවචනං, අයං වො සත්ථා”ති සත්ථු අදස්සනෙන උක්කණ්ඨිතං ජනං සමස්සාසෙති.

එකං සමයං භගවාති වචනෙන තස්මිං සමයෙ භගවතො අවිජ්ජමානභාවං දස්සෙන්නො රූපකායපරිනිබ්බානං සාධෙති. තෙන “එවංවිධස්ස නාම අරියධම්මස්ස දෙසකො දසබ්බධරො වජීරසඬ්ඝාන සමානකායො සොපි භගවා පරිනිබ්බුතො, කෙන අඤ්ඤෙන ජීවිතෙ ආසා ජනෙතබ්බා”ති ජීවිතමදමත්තං ජනං සංවෙජෙති, සද්ධම්මෙ වස්ස උස්සාහං ජනෙති.

එවන්ති ව භණන්තො දෙසනාසම්පත්තිං නිද්දිසති. මෙ සුතන්ති සාවකසම්පත්තිං. එකං සමයන්ති කාලසම්පත්තිං. භගවාති දෙසකසම්පත්තිං.

අන්තරා ව රාජගහං අන්තරා ව නාළන්දන්ති අන්තරා-සද්දො කාරණබණ්ඩත්තවෙමජ්ඣවිවරාදීසු දිස්සති. “තදන්තරං කො ජානෙය්‍ය අඤ්ඤානු තථාගතා”ති (අ. නි. 6.44) ව, “ජනා සඬ්ඛම්ම මන්තෙන්ති මඤ්ච තඤ්ච කිමන්තර”න්ති (සං. නි. 1.228) ව ආදීසු හි කාරණෙ අන්තරා-සද්දො. “අද්දස මං, භන්තෙ, අඤ්ඤතරා ඉත්ථි විජ්ජන්තරිකාය භාජනං ධොවන්ති”තිආදීසු (ම. නි. 2.149) බණේ. “යස්සන්තරතො න සන්ති කොපා”තිආදීසු (උදා. 20) විත්තෙ. “අන්තරා වොසානමාපාදී”තිආදීසු (වුළුව. 350) වෙමජ්ඣෙ. “අපි වායං, භික්ඛවෙ, තපොදා ද්වින්නං මහානිරයානං අන්තරිකාය ආගවිජති”තිආදීසු (පාරා. 231) විවරෙ. ස්වායම්ධි විවරෙ වත්තති, තස්මා රාජගහස්ස ව නාළන්දාය ව විවරෙති එවමෙත්ථත්ථො වෙදිතබ්බො. අන්තරා-සද්දෙන පන යුත්තත්තා උපයොගවචනං කතං. ඊදිසෙසු ව යානෙසු අක්ඛරවිත්තකා “අන්තරා ගාමඤ්ච නදිඤ්ච යාති”ති එවං එකමෙව අන්තරාසද්දං පයුජ්ජන්ති, සො දුතියපදෙනපි යොජෙතබ්බො භොති, අයොජියමානෙ උපයොගවචනං න පාපුණාති. ඉධ පන යොජෙත්වායෙව වුත්තොති.

අද්ධානමග්ගජපිපන්නො භොතීති අද්ධානසඬ්ඛානං මග්ගං පිපන්නො භොති, “දීසමග්ග”න්ති අත්ථො. අද්ධානමග්ගසමයස්ස හි විභඩ්ගෙ “අඩ්ඨයොජනං ගවිජ්ස්සාමීති භුඤ්ජිතබ්බ”න්තිආදිවචනතො (පාවි. 218)

අඩිසංයෝජනම්පි අද්ධානමග්ගො හොති. රාජගහතො පන නාළන්දා යෝජනමෙව.

මහතා භික්ඛුසංඝසන සද්ධිත්ති ‘මහතා’ති ගුණමහත්තෙනපි මහතා, සඬ්ඛ්‍යාමහත්තෙනපි මහතා. සො භි භික්ඛුසංඝසන ගුණෙහිපි මහා අහොසි, අප්පිච්ඡනාදිගුණසමන්තාගතත්තා. සඬ්ඛ්‍යායපි මහා, පඤ්චසතසඬ්ඛ්‍යාත්තා. භික්ඛුනං සංඝසන ‘භික්ඛුසංඝසන’, තෙන භික්ඛුසංඝසන. දිට්ඨිසිලසාමඤ්ඤසංඝසනසඬ්ඛ්‍යාතෙන සමණගුණෙනාති අත්ථො. සද්ධිත්ති එකතො.

පඤ්චමත්තෙහි භික්ඛුසතෙහිති පඤ්චමත්තා එතෙසන්ති පඤ්චමත්තාති. මත්තාති පමාණං වුවිච්ඡිති, තස්මා යථා “භොජනෙ මත්තඤ්ඤ”ති වුත්තෙ “භොජනෙ මත්තං ජානාති, පමාණං ජානාති”ති අත්ථො හොති, එවිම්බාපි – “තෙසං භික්ඛුසතානං පඤ්චමත්තා පඤ්චපමාණ”න්ති එවමත්ථො දට්ඨබ්බො. භික්ඛුනං සතාති භික්ඛුසතාති, තෙහි පඤ්චමත්තෙහි භික්ඛුසතෙහි.

සුඡ්චියොපි බො පරිබ්බාජකොති සුඡ්චියොති තස්ස නාමං. පි-කාරො මග්ගප්පිපන්තසභාගතාය පුග්ගලසම්පිණ්ඩනත්ථො. බො-කාරො පදසන්ධිකරො, බ්‍යඤ්ජනසිලිට්ඨතාවසෙන වුත්තො. පරිබ්බාජකොති සඤ්ජයස්ස අන්තෙවාසී ඡන්තපරිබ්බාජකො. ඉදං වුත්තං හොති – “යදා භගවා නං අද්ධානමග්ගං පටිපන්නො, තදා සුඡ්චියොපි පරිබ්බාජකො පටිපන්නො අහොසි”ති. අතිතකාලත්ථො හෙත්ථ හොති-සද්දො.

සද්ධිං අන්තෙවාසිනා බ්‍රහ්මදත්තෙන මාණවෙනාති – එත්ථ අන්තෙ වසතිති අන්තෙවාසී. සමීපවාරො සන්තිකාවචරො සිස්සොති අත්ථො. බ්‍රහ්මදත්තොති තස්ස නාමං. මාණවොති සත්තොපි වොරොපි තරුණොපි වුවිච්ඡිති.

“වොදිතා දෙවදුතෙහි, යෙ පමජ්ජන්ති මාණවා;
තෙ දීසරත්තං සොචන්ති, භීතකායුපගා නරා”ති. (ම. නි. 3.271) –

ආදීසු භි සත්තො මාණවොති වුත්තො. “මාණවෙහිපි සමාගච්ඡන්ති කතකම්මෙහිපි අකතකම්මෙහිපි”තිආදීසු (ම. නි. 2.149) වොරො. “අම්බට්ඨො මාණවො, අඬගකො මාණවො”තිආදීසු (දී. නි. 1.316) තරුණො ‘මාණවො’ති වුත්තො. ඉධාපි අයමෙවත්ථො. ඉදඤ්ඤි වුත්තං හොති – බ්‍රහ්මදත්තෙන නාම තරුණන්තෙවාසිනා සද්ධිත්ති.

තත්‍රාති තස්මිං අද්ධානමග්ගෙ, තෙසු වා ද්වීසු ජනෙසු. සුදන්ති නිපාතමත්තං. අනෙකපරියායෙනාති පරියාය-සද්දො තාව වාරදෙසනාකාරණෙසු වත්තති. “කස්ස නු බො, ආනන්ද, අප්ප පරියායො භික්ඛුනියො ඔවදිතු”න්තිආදීසු (ම. නි. 3.398) හි වාරෙ පරියායසද්දො වත්තති. “මධුපිණ්ඩිකපරියායොත්ථෙව නං ධාරෙහි”තිආදීසු (ම. නි. 1.205) දෙසනායං. “ඉම්බාපි බො, තෙ රාජඤ්ඤ, පරියායෙන එවං හොතු”තිආදීසු (දී. නි. 2.411) කාරණෙ. ස්වායම්බාපි කාරණෙ වත්තති, තස්මා අයමෙත්ථ අත්ථො – “අනෙකවිධෙන කාරණෙනා”ති, “බහුහි කාරණෙහි”ති වුත්තං හොති.

බුද්ධස්ස අවණ්ණං භාසතිති අවණ්ණවිරහිතස්ස අපරිමාණවණ්ණසමන්තාගතස්සාපි බුද්ධස්ස භගවතො – “යං ලොකෙ ජාතිවුඩ්ඪසෙසු කත්තබ්බං අභිවාදනාදිසාමීචිකම්මං ‘සාමග්ගිරසො’ති වුවිච්ඡිති, නං සමණස්ස ගොතමස්ස නත්ථි තස්මා අරසරුපො සමණො ගොතමො, නිබ්භොගො, අකිරියවාදො, උච්ඡෙදවාදො, ජෙගුච්ඡී, වෙනයිකො, තපස්සී, අපගබ්භො. නත්ථි සමණස්ස ගොතමස්ස උත්තරිමනුස්සධම්මො අලමරියඤ්ඤාණදස්සනවිසෙසො. තක්කපරියාහනං සමණො ගොතමො ධම්මං දෙසෙති, වීමංසානුවර්තං, සයංපටිභානං. සමණො ගොතමො න සබ්බඤ්ඤා, න ලොකචිද්ද, න අනුත්තරො, න අග්ගපුග්ගලො”ති. එවං නං නං අකාරණමෙව කාරණන්ති වත්වා තථා තථා අවණ්ණං දොසං නින්දං භාසති.

යථා ව බුද්ධස්ස, එවං ධම්මස්සාපි නං නං අකාරණමෙව කාරණතො වත්වා – “සමණස්ස ගොතමස්ස ධම්මො දුරක්ඛාතො, දුප්පට්ඨෙදිතො, අනියායානිකො, අනුපසම්මංචත්තතිකො”ති තථා තථා අවණ්ණං භාසති.

යථා ව ධම්මස්ස, එවං සඬ්ඝස්සාපි යං වා නං වා අකාරණමෙව කාරණතො වත්වා – “මිච්ඡාපටිපන්නො සමණස්ස ගොතමස්ස සාවකසඬ්ඝො, කුටිලපටිපන්නො, පච්චනිකපටිපදං අනනුලොමපටිපදං අධම්මානුලොමපටිපදං පටිපන්නො”ති තථා තථා අවණ්ණං භාසති.

අන්තෙවාසී පනස්ස – “අම්භාකං ආවරියො අපරාමසිතබ්බං පරාමසති, අනක්කම්මිතබ්බං අක්කමති, ස්වායං අග්ගිං ගිලන්තො විය, හත්ථෙන අසිධාරං පරාමසන්තො විය, මුට්ඨිනා සිනෙරුං පදාලෙතුකාමො විය, කකචදන්තපන්තියං කිලුමානො විය, පහින්තමදං චණ්ඩහත්ථිං හත්ථෙන ගණ්හන්තො විය ව චණ්ණාරහස්සෙව රතනත්තයස්ස අවණ්ණං භාසමානො අනසංඝාතං පාපුණ්ණස්සති. ආවරියෙ බො පන ගුථං වා අග්ගිං වා කණ්ටකං වා කණ්භසප්පං වා අක්කමන්තෙ, සුලං වා අභිරුහන්තෙ, හලාහලං වා විසං බාදන්තෙ, බාරොදකං වා පක්ඛලන්තෙ, නරකපපාතං වා පපතන්තෙ, න අන්තෙවාසිනා නං සබ්බමනුකාතබ්බං හොති. කම්මස්සකා හි සත්තා අත්තතො කම්මානුරූපමෙව ගතිං ගච්ඡන්ති. නෙව පිතා පුත්තස්ස කම්මෙන ගච්ඡති, න පුත්තො පිතු කම්මෙන, න මාතා පුත්තස්ස, න පුත්තො මාතුයා, න භාතා හගිනියා, න හගිනී භාතු, න ආවරියො අන්තෙවාසිනො, න අන්තෙවාසී ආවරියස්ස කම්මෙන ගච්ඡති. මය්හඤ්ච ආවරියො තිණ්ණං රතනානං අවණ්ණං භාසති, මහාසාවජ්ජො බො පනාරියුපවාදොති. එවං යොනිසො

උමුමුප්පිත්වා ආවරියවාදං මද්දමානො සම්මාකාරණමෙව කාරණතො අපදිසන්තො අනෙකපරියායෙන තිණ්ණං රතනානං වණ්ණං භාසිතුමාරද්ධො, යථා තං පණ්ඩිතජාතිකො කුලපුත්තො”. තෙන වුත්තං – “සුප්පියස්ස පන පරිබ්බාජකස්ස අන්තෙවාසී බ්‍රහ්මදත්තො මාණවො අනෙකපරියායෙන බුද්ධස්ස වණ්ණං භාසති, ධම්මස්ස වණ්ණං භාසති, සඬ්ඝස්ස වණ්ණං භාසති”ති.

තත්ථ වණ්ණන්ති වණ්ණං-සද්දො සණ්ඨාන-ජාති-රූපායතන-කාරණ-පමාණ-ගුණ-පසංසාදිසු දිස්සති . තත්ථ “මහත්තං සප්පරාජවණ්ණං අභිනිමිතිත්වා”තිආදිසු (සං. නි. 1.142) සණ්ඨානං වුවිච්ඡි. “බ්‍රාහ්මණොව සෙට්ඨො වණ්ණො, භිනො අඤ්ඤො වණ්ණො”තිආදිසු (ම. නි. 2.402) ජාති. “පරමාය වණ්ණපොක්ඛරතාය සමන්තාගතො”තිආදිසු (දී. නි. 1.303) රූපායතනං.

“න හරාමි න හඤ්ජාමි, ආරා සිඬ්ඝාමි වාරිජං;
අථ කෙන නු වණ්ණෙන, ගන්ධත්ථෙතොති වුවිච්ඡි”ති. (සං. නි. 1.234) –

ආදිසු කාරණං. “තයො පත්තස්ස වණ්ණං”තිආදිසු (පාරා. 602) පමාණං. “කදා සඤ්ඤුල්භා පන, තෙ ගහපති, ඉමෙ සමණස්ස ගොතමස්ස වණ්ණං”තිආදිසු (ම. නි. 2.77) ගුණො. “වණ්ණාරහස්ස වණ්ණං භාසති”තිආදිසු (අ. නි. 2.135) පසංසා. ඉධ ගුණොපි පසංසාපි. අයං කිරි තං තං භුතමෙව කාරණං අපදිසන්තො අනෙකපරියායෙන රතනත්තයස්ස ගුණපසඤ්ඡිතං පසංසං අභාසි. තත්ථ – “ඉතිපි සො භගවා අරහං සම්මාසම්බුද්ධො”තිආදිනා (පාරා. 1) නයෙන, “යෙ භික්ඛවෙ, බුද්ධෙ පසන්නා අග්ගෙ තෙ පසන්නා”තිආදිනා “එකපුත්තලො, භික්ඛවෙ, ලොකෙ උප්පජ්ජමානො උප්පජ්ජති...පෙ... අසමො අසමසමො”තිආදිනා (අ. නි. 1.174) ව නයෙන බුද්ධස්ස වණ්ණො වෙදිතබ්බො. “ස්වාක්ඛාතො භගවතා ධම්මො”ති (දී. නි. 2.159) ව “ආලයසමුත්ඝාතො වට්ඨපච්ඡෙදො”ති (ඉති. 90, අ. නි. 4.34) ව, “යෙ භික්ඛවෙ, අරියෙ අට්ඨකිංකරෙ මග්ගෙ පසන්නා, අග්ගෙ තෙ පසන්නා”ති ව එවමාදිති නයෙහි ධම්මස්ස වණ්ණො වෙදිතබ්බො. “සුප්පට්ඨපන්නො භගවතො සාවකසඬ්ඝො”ති (දී. නි. 2.159) ව, “යෙ, භික්ඛවෙ, සඬ්ඝෙ පසන්නා, අග්ගෙ තෙ පසන්නා”ති (අ. නි. 4.34) ව එවමාදිති පන නයෙහි සඬ්ඝස්ස වණ්ණො වෙදිතබ්බො. පහොන්තෙන පන ධම්මකට්ඨකෙන පඤ්චනිකායෙ නවධිගං සන්ථුසාසනං චතුරාසීතිධම්මක්ඛන්ධසහස්සාති ඔගාහිත්වා බුද්ධාදිනං වණ්ණො පකාසෙතබ්බො. ඉමස්මිඤ්ඤි යානෙ බුද්ධාදිනං ගුණෙ පකාසෙන්නො අතිත්ථෙත පක්ඛන්දො ධම්මකට්ඨකොති න සක්කා චත්තුං. ඊදිසෙසු හි යානෙසු ධම්මකට්ඨකස්ස ථාමො වෙදිතබ්බො. බ්‍රහ්මදත්තො පන මාණවො අනුස්සවාදිමත්තසම්බන්ධිතෙන අත්තතො ථාමෙන රතනත්තයස්ස වණ්ණං භාසති.

ඉතිහ තෙ උභො ආවරියන්තෙවාසීති එවං තෙ ද්වෙ ආවරියන්තෙවාසිකා. අඤ්ඤමඤ්ඤස්සාති අඤ්ඤො අඤ්ඤස්ස. උපුච්චවචනිකවාදාති ඊසකම්පි අපරිහරිත්වා උපුමෙව විවිධපච්චනිකවාදා, අනෙකවාරං විරුද්ධවාදා එව හුත්වාති අත්ථො. ආවරියෙන හි රතනත්තයස්ස අවණ්ණෙ භාසිතෙ අන්තෙවාසී වණ්ණං භාසති, පුන ඉතරො අවණ්ණං, ඉතරො වණ්ණන්ති එවං ආවරියො සාරථලකෙ විසරුක්ඛණං ආකොටයමානො විය පුනප්පුනං රතනත්තයස්ස අවණ්ණං භාසති. අන්තෙවාසී පන සුවණ්ණරජතමණිමයාය ආණියා තං ආණිං පටිබාහයමානො විය පුනප්පුනං රතනත්තයස්ස වණ්ණං භාසති. තෙන වුත්තං – “උපුච්චවචනිකවාදා”ති.

භගවන්තං පිට්ඨිතො පිට්ඨිතො අනුබන්ධා භොන්ති භික්ඛුසඬ්ඝස්සාති භගවන්තඤ්ඤි භික්ඛුසඬ්ඝස්සිව පච්ඡතො පච්ඡතො දස්සනං අච්ඡහන්තා ඉරියාපථානුබන්ධනෙන අනුබන්ධා භොන්ති, සීසානුලොකිතො හුත්වා අනුගතා භොන්තිති අත්ථො.

කස්මා පන භගවා තං අද්ධානං පටිපන්නො? කස්මා ව සුප්පියො අනුබන්ධො? කස්මා ව සො රතනත්තයස්ස අවණ්ණං භාසතිති? භගවා තාව තස්මිං කාලෙ රාජගහපරිවත්තකෙසු අට්ඨාරසසු මහාවිහාරෙසු අඤ්ඤතරස්මිං වසිත්වා පාතොව සරීරපටිපත්තං කත්වා භික්ඛාචාරවෙලායං භික්ඛුසඬ්ඝපරිවුතො රාජගහෙ පිණ්ඩාය වරති. සො තං දිවසං භික්ඛුසඬ්ඝස්ස සුලභපිණ්ඩපානං කත්වා පච්ඡාහන්තං පිණ්ඩපානපටික්කන්තො භික්ඛුසඬ්ඝං පත්තවීවරං ගාභාපෙත්වා – “නාළන්දං ගමිස්සාමි”ති, රාජගහතො නික්ඛමිත්වා තං අද්ධානං පටිපන්නො. සුප්පියොපි බො තස්මිං කාලෙ රාජගහපරිවත්තකෙ අඤ්ඤතරස්මිං පරිබ්බාජකාරාමෙ වසිත්වා පරිබ්බාජකපරිවුතො රාජගහෙ භික්ඛාය වරති. සොපි තං දිවසං පරිබ්බාජකපරිසාය සුලභභික්ඛං කත්වා භුත්තපාතරාසො පරිබ්බාජකෙ පරිබ්බාජකපරික්ඛාරං ගාභාපෙත්වා – නාළන්දං ගමිස්සාමිච්චෙව භගවතො තං මග්ගං පටිපන්නභාවං අජානන්තොව අනුබන්ධො. සචෙ පන ජානෙය්‍ය නානුබන්ධෙය්‍ය. සො අජානිත්වාච ගච්ඡන්තො ගීවං උක්ඛිපිත්වා ඔලොකයමානො භගවන්තං අද්දස බුද්ධසිරියා සොභමානං රත්තකම්බලපරික්ඛිත්තම්ව ජඬගමකනකගිරිසිරං.

තස්මිං කිරි සමයෙ දසබලස්ස සරීරතො නික්ඛමිත්වා ජබ්බණ්ණරස්මියො සමන්තා අසීතිහත්ථප්පමාණෙ පදෙසෙ ආධාවන්ති විධාවන්ති රතනාවෙළුරතනදාමරතනවුණ්ණවිජ්ජකිණ්ණං විය, පසාරිතරතනචිත්තකඤ්චනපට්ඨව, රත්තසුවණ්ණරසනිසිඤ්ඤවමානම්ව, උක්කාසනනිපාතසමාකුලම්ව, නිරන්තරවිජ්ජකිණ්ණකණ්ණිකාරපුප්ඵම්ව වායුවෙගක්ඛිත්තචිත්තපිට්ඨවුණ්ණම්ව, ඉන්ද්‍රියවුප්පුලතාතාරාගණ්ණප්පභාවිසරවිජ්ජුරිතවිච්ඡරිතම්ව ව තං චනන්තරං භොති.

අසීති අනුබාසඤ්ජනානුරඤ්ජිතඤ්ච පන හගවතො සරිරං විකසිතකමලප්පලමිව, සරං සබ්බපාලිචුල්ලමිව පාරිච්ඡින්නකං, තාරාමරිච්චිකසිතමිව, ගගනතලං සිරියා අවහසන්තමිව, බ්‍යාමප්පභාපරික්ඛෙපවිලාසිනී වස්ස ද්වන්තිංසවරලක්ඛණමාලා ගන්ථෙත්වා යපිතද්වන්තිංසවන්දමාලාය ද්වන්තිංසසුරියමාලාය පටිපාටියා යපිතද්වන්තිංසවක්කවන්තිද්වන්තිංසසක්කදෙවරාජද්වන්තිංසමහාබ්‍රහ්මානං සිරිං සිරියා අභිභවන්තිමිව. තඤ්ච පන හගවන්තං පරිවාරෙත්වා ධීතා භික්ඛු සබ්බෙව අප්පිවිජා සන්තුට්ඨා පටිච්ඡින්නා අසංසට්ඨා වොදකා පාපගර්හිනො වන්නාරො වචනක්ඛමා සීලසම්පන්නා සමාධිපඤ්ඤාවිමුක්තිවිමුක්තිඤ්ඤාණදස්සනසම්පන්නා. තෙසං මජ්ඣේ භගවා රත්තකම්මලපාකාරපරික්ඛිත්තො විය කඤ්චනාටම්හො, රත්තපද්මසංඤ්ඤාමජ්ඣගතා විය සුචර්ණණාචා, පවාළුවෙදිකාපරික්ඛිත්තො විය අග්ගික්ඛන්ධො, තාරාගණපරිවාරිතො විය පුණ්ණවන්දො මිගපක්ඛිනම්පි වක්ඛුනි පිණයනි, පගෙව දෙවමනුස්සානං. තස්මිඤ්ච පන දිවසෙ යෙභුයොන අසීතිමහාටෙරා මෙසවණ්ණං පංසුකුලං එකංසං කරන්වා කත්තරදණ්ඩං ආදාය සුචම්මවම්මිතා විය ගන්ධන්තවීතො විගතදොසා වන්තදොසා භින්නකිලෙසා විජටිතජටා ඡින්නන්ධනා හගවන්තං පරිවාරයිංසු. සො සයං චිතරාගො චිතරාගෙහි, සයං චිතදොසො චිතදොසෙහි, සයං චිතමොහො චිතමොහෙහි, සයං චිතතණ්හො චිතතණ්හෙහි, සයං නික්කිලෙසො නික්කිලෙසෙහි, සයං බුද්ධො අනුබුද්ධෙහි පරිවාරිතො; පත්තපරිවාරිතං විය කෙසරං, කෙසරපරිවාරිතා විය කණ්ණිකා, අට්ඨනාගසහස්සපරිවාරිතො විය ඡද්දන්තො නාගරාජා, නවුතිහංසසහස්සපරිවාරිතො විය ධතරට්ඨො හංසරාජා, සෙනඬගපරිවාරිතො විය වක්කවන්තිරාජා, දෙවගණපරිවාරිතො විය සක්කො දෙවරාජා, බ්‍රහ්මගණපරිවාරිතො විය භාරිතො මහාබ්‍රහ්මා, අපරිමිතකාලසඤ්චිතපුඤ්ඤබලනිබ්බන්තාය අචිත්තෙය්‍යාය අනොපමාය බුද්ධලීලාය වන්දො විය ගගනතලං තං මග්ගං පටිපන්නො හොති.

අට්ඨං හගවන්තං අනොපමාය බුද්ධලීලාය ගච්ඡන්තං භික්ඛු ච ඔක්ඛිත්තවක්ඛු සන්තින්ද්‍රියෙ සන්තමානසෙ උපරිනභෙ ධීතං පුණ්ණවන්දං විය හගවන්තංයෙව නමස්සමානෙ දිස්වාච පරිබ්බාජකො අත්තනො පරිසං අවලොකෙසි. සා හොති කාජදණ්ඩකෙ ඔලම්බෙන්වා ගහිතොලුග්ගවිලුග්ගපිට්ඨකතිදණ්ඩමොරපිඤ්ජමන්තිකාපත්තපසිබ්බකකුණ්ඩිකාදිඅනෙකපරික්ඛාරභාරහරිතා . “අසුකස්ස හත්ථා සොහණා, අසුකස්ස පාදා”ති එවමාදිතිරත්ථකවචනා මුඛරා විකිණ්ණවාචා අදස්සනීයා අපාසාදිකා. තස්ස තං දිස්වා විජපටිසාරො උදපාදි.

ඉදානි තෙන හගවතො වණ්ණො වන්තබ්බො භවෙය්‍ය. යස්මා පනෙස ලාභසක්කාරභානීයා වෙච පක්ඛභානීයා ච නිච්චම්පි හගවන්තං උසුයති. අඤ්ඤතිත්ථීයානඤ්ඤි යාච බුද්ධො ලොකෙ නුප්පජ්ජති, තාවදෙව ලාභසක්කාරා නිබ්බන්තන්ති, බුද්ධුප්පාදතො පන පට්ඨාය පරිහීනලාභසක්කාරා හොන්ති , සුරියුග්ගමනෙ ඛජ්ජොපනකා විය නිස්සිරිකතං ආපජ්ජන්ති. උපතිස්සකොලිතානඤ්ච සඤ්ජයස්ස සන්තිකෙ පබ්බජිතකාලෙයෙව පරිබ්බාජකා මහාපරිසා අහෙසුං, තෙසු පන පක්කන්තෙසු සාපි තෙසං පරිසා භින්නා. ඉති ඉමෙහි ද්විති කාරණෙහි අයං පරිබ්බාජකො යස්මා නිච්චම්පි හගවන්තං උසුයති, තස්මා තං උසුයවිසුග්ගාරං උග්ගිරන්තො රතනත්තයස්ස අවණ්ණමෙව භාසතිති වෙදිතබ්බො.

2. අට්ඨං බො හගවා අම්බලට්ඨිකායං රාජාගාරකෙ එකරත්තිවාසං උපගච්ඡී සද්ධිං භික්ඛුසඬ්ඨිසෙනානි හගවා තාය බුද්ධලීලාය ගච්ඡමානො අනුපුබ්බෙන අම්බලට්ඨිකාද්වාරං පාපුණ්ත්වා සුරියං ඔලොකෙන්වා – “අකාලො දානි ගන්තුං, අත්ථසම්පං ගතො සුරියො”ති අම්බලට්ඨිකායං රාජාගාරකෙ එකරත්තිවාසං උපගච්ඡී.

තත්ථ අම්බලට්ඨිකානි රඤ්ඤො උය්‍යානං. තස්ස කිර ද්වාරසම්පෙ තරුණඅම්බරුක්ඛො අත්ථී, තං “අම්බලට්ඨිකා”ති වදන්ති. තස්ස අවිදුරෙ භවන්තා උය්‍යානම්පි අම්බලට්ඨිකා ත්වෙච සඬ්ඨිතං ගතං. තං ඡායුදකසම්පන්නං පාකාරපරික්ඛිත්තං සුයොජිතද්වාරං මඤ්ජුසා විය සුගුන්තං. තත්ථ රඤ්ඤො කීළනත්ථං පටිභානවිත්තවිචිත්තං අගාරං අකංසු. තං “රාජාගාරක”න්ති වුච්චති.

සුප්පියොපි බොති සුප්පියොපි තස්මිං යානෙ සුරියං ඔලොකෙන්වා – “අකාලො දානි ගන්තුං, බහු බුද්දකමහල්ලකා පරිබ්බාජකා, බහුපරිස්සයො ච අයං මග්ගො වොරෙහිපි වාළයක්ඛෙහිපි වාළම්ගෙහිපි. අයං බො පන සමණො ගොතමො උය්‍යානං පටිට්ඨො, සමණස්ස ච ගොතමස්ස වසනට්ඨානෙ දෙවතා ආරක්ඛං ගණ්හන්ති, හන්දාහම්පි ඉධ එකරත්තිවාසං උපගන්ත්වා ස්වෙච ගම්ස්සාමි”ති තදෙවුය්‍යානං පාවිසි. තතො භික්ඛුසඬ්ඨිසො හගවතො වන්තං දස්සෙන්වා අත්තනො අත්තනො වසනට්ඨානං සල්ලක්ඛෙසි. පරිබ්බාජකොපි උය්‍යානස්ස එකපස්සෙ පරිබ්බාජකපරික්ඛාරෙ ඔතාරෙත්වා වාසං උපගච්ඡී සද්ධිං අත්තනො පරිසාය. පාළියමාරුල්භවසෙනෙව පන – “සද්ධිං අත්තනො අත්තෙවාසිනා බ්‍රහ්මදත්තෙන මාණවෙනා”ති වුත්තං.

එවං වාසං උපගතො පන සො පරිබ්බාජකො රත්තිභාගෙ දසබලං ඔලොකෙසි. තස්මිඤ්ච සමයෙ සමන්තා විජ්ජකිණ්ණකාරකා විය පදිපා ජලන්ති, මජ්ඣේ භගවා නිසින්නො හොති, භික්ඛුසඬ්ඨිසො ච හගවන්තං පරිවාරෙත්වා. තත්ථ එකභික්ඛුස්සපි හත්ථකුක්කුච්චං වා පාදකුක්කුච්චං වා උක්කාසිතසද්දො වා බිපිතසද්දො වා නත්ථී. සා හි පරිසා අත්තනො ච සික්ඛිතසික්ඛිතාය සත්ථරි ව ගාරවෙනානි ද්විති කාරණෙහි නිවාතෙ පදිපසිබ්බා විය නිච්චලා සන්තිසින්නාච අහොසි. පරිබ්බාජකො තං චිතුති. දිස්වා අත්තනො පරිසං ඔලොකෙසි. තත්ථ කෙච්ච හත්ථං බිපන්ති, කෙච්ච පාදං, කෙච්ච විජ්ජලපන්ති, කෙච්ච නිල්ලාලිතජිව්හා පග්ගරිතබෙළා, දන්තෙ බාදන්තා කාකච්ඡමානා සරුසරුපස්සාසිතො සයන්ති. සො රතනත්තයස්ස ගුණවණ්ණෙ වන්තබ්බෙපි ඉස්සාවසෙන පුන අවණ්ණමෙව ආරභී. බ්‍රහ්මදත්තො පන

වුත්තනයෙනෙව වණ්ණං. තෙන වුත්තං – “තත්තාපි සුදං සුප්පියො පරිබ්බාජකො”ති සබ්බං චත්තබ්බං. තත්ථ තත්තාපිති තස්මිම්පි, අම්බලට්ඨිකායං උය්‍යානෙනි අත්ථො.

3. සම්බහුලානන්ති බහුකානං. තත්ථ චිත්තයපරියායෙන තයො ජනා “සම්බහුලා”ති වුවචන්ති. තතො පරං සබ්බො. සුත්තන්තපරියායෙන පන තයො තයොව තතො පට්ඨාය සම්බහුලා. ඉධ සුත්තන්තපරියායෙන “සම්බහුලා”ති වෙදිතබ්බො. මණ්ඩලමාලොති කත්ථවි ද්වෙ කණ්ණිකා ගහෙන්වා හංසවට්ටකච්ඡන්තෙන කතා කුටාගාරසාලාපි “මණ්ඩලමාලො”ති වුවචති, කත්ථවි එකං කණ්ණිකං ගහෙන්වා ථම්මපන්තිං පරික්ඛිපිත්වා කතා උපට්ඨානසාලාපි “මණ්ඩලමාලො”ති වුවචති. ඉධ පන නිසිදනසාලා “මණ්ඩලමාලො”ති වෙදිතබ්බො. සන්තිසිත්තානන්ති නිසප්පනවසෙන. සන්තිපතිතානන්ති සමොධානවසෙන. අයං සබ්බියධම්මොති සබ්බියා වුවචති කථා , කථාධම්මොති අත්ථො. උද්දායීති උප්පන්නො. කතමො පන සොති? අච්ඡරියං ආවුසොති එවමාදි. තත්ථ අන්ධස්ස පබ්බතාරොහණං විය නිව්චං න හොතිති අච්ඡරියං. අයං තාව සද්දනසො. අයං පන අට්ඨකථානසො – අච්ඡරායොග්ගන්ති අච්ඡරියං. අච්ඡරං පහරිතුං සුත්තන්ති අත්ථො. අභුතපුබ්බං භුතන්ති අබ්භුතං. උභයං පෙනං විම්භයස්සෙවාධිවචනං. යාවඤ්චිදන්ති යාව ච ඉදං තෙන සුප්පට්ඨිදිතතාය අප්පමෙය්‍යත්තං දස්සෙති.

තෙන භගවතා ජානතා...පෙ.... සුප්පට්ඨිදිතාති එත්ථායං සබ්බෙපත්ථො. යො සො භගවා සමතිංස පාරමියො පුරෙත්වා සබ්බකිලෙසෙ හඤ්ජිත්වා අනුත්තරං සම්මාසම්බොධිං අභිසම්බුද්ධො, තෙන භගවතා තෙසං තෙසං සත්තානං ආසයානුසයං ජානතා, හත්ථනලෙ යපිතං ආමලකං විය සබ්බඤ්ඤායාධම්මං පස්සතා.

අපි ව පුබ්බෙනිවාසාදිහි ජානතා, දිබ්බෙන චක්ඛුනා පස්සතා. තිහි විජ්ජාහි ඡහි වා පන අභිඤ්ඤාහි ජානතා, සබ්බත්ථ අප්පට්ඨනෙන සමන්තවක්ඛුනා පස්සතා. සබ්බධම්මජානනසමත්ථාය වා පඤ්ඤාය ජානතා, සබ්බසත්තානං චක්ඛුවිසයාතීතාති තිරොකුට්ටාදිගතාතිපි රූපානි අතිවිසුද්ධෙන මංසවක්ඛුනා පස්සතා. අත්තභිතසාධිකාය වා සමාධිපදට්ඨානාය පටිවෙධපඤ්ඤාය ජානතා, පරභිතසාධිකාය කරුණාපදට්ඨානාය දෙසනාපඤ්ඤාය පස්සතා.

අරිතං හතත්තා පච්චයාදිනඤ්ච අරහත්තා අරහතා. සම්මා සාමඤ්ච සබ්බධම්මානං බුද්ධත්තා සම්මාසම්බුද්ධෙන අන්තරායිකධම්මෙ වා ජානතා, නිය්‍යානිකධම්මෙ පස්සතා, කිලෙසාරිතං හතත්තා අරහතා. සම්මා සාමඤ්ච සබ්බධම්මානං බුද්ධත්තා සම්මාසම්බුද්ධෙනාති. එවං චතුර්වෙසාරජ්ජවසෙන චතුර්භාකාරෙහි ථොම්තෙන සත්තානං නානාධිමුත්තිකතා නානාජ්ඣාසයතා සුප්පට්ඨිදිතා යාව ච සුට්ඨු පට්ඨිදිතා.

ඉදානිස්ස සුප්පට්ඨිදිතභාවං දස්සෙතුං අයඤ්ඤිතිආදිමාහ. ඉදං වුත්තං හොති යා ව අයං භගවතා “ධාතුසො, භික්ඛවෙ, සත්තා සංසන්දන්ති සමෙන්ති, භිනාධිමුත්තිකා භිනාධිමුත්තිකෙහි සද්ධිං සංසන්දන්ති සමෙන්ති, කල්‍යාණාධිමුත්තිකා කල්‍යාණාධිමුත්තිකෙහි සද්ධිං සංසන්දන්ති සමෙන්ති. අතිතම්පි බො, භික්ඛවෙ, අද්ධානං ධාතුසොව සත්තා සංසන්දිංසු සමිංසු, භිනාධිමුත්තිකා භිනාධිමුත්තිකෙහි...පෙ.... කල්‍යාණාධිමුත්තිකා කල්‍යාණාධිමුත්තිකෙහි සද්ධිං සංසන්දිංසු සමිංසු, අනාගතම්පි බො, භික්ඛවෙ, අද්ධානං...පෙ.... සංසන්දිස්සන්ති සමෙස්සන්ති, එතරහිපි බො, භික්ඛවෙ, පච්චුප්පන්නං අද්ධානං ධාතුසොව සත්තා සංසන්දන්ති සමෙන්ති, භිනාධිමුත්තිකා භිනාධිමුත්තිකෙහි...පෙ.... කල්‍යාණාධිමුත්තිකා කල්‍යාණාධිමුත්තිකෙහි සද්ධිං සංසන්දන්ති සමෙන්ති”ති එවං සත්තානං නානාධිමුත්තිකතා, නානාජ්ඣාසයතා, නානාදිට්ඨිකතා, නානාබන්තිතා, නානාරූචිතා, නාළියා මිනන්තෙන විය තුලාය තුලයන්තෙන විය ව නානාධිමුත්තිකතාඤ්ඤාණෙන සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණෙන විදිතා, යා යාව සුප්පට්ඨිදිතා. ද්වෙපි නාම සත්තා එකජ්ඣාසයා දුල්ලභා ලොකස්මිං. එකස්මිං ගන්තුකාමෙ එකො යාතුකාමො හොති, එකස්මිං පිචතුකාමෙ එකො භුඤ්ජිතුකාමො. ඉමෙසු වාපි ද්විසු ආචරියන්තෙවාසිසු අයඤ්ඤි “සුප්පියො පරිබ්බාජකො...පෙ.... භගවන්තං පිට්ඨිතො පිට්ඨිතො අනුබන්ධා හොන්ති භික්ඛුසඛසඤ්චා”ති. තත්ථ ඉතිහමෙති ඉතිහ ඉමෙ, එවං ඉමෙති අත්ථො. සෙසං වුත්තනයමෙව.

4. අථ බො භගවා තෙසං භික්ඛුනං ඉමං සබ්බියධම්මං විදිත්වාති එත්ථ විදිත්වාති සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණෙන ජානිත්වා. භගවා හි කත්ථවි මංසවක්ඛුනා දිස්වා ජානාති – “අද්දසා බො භගවා මහත්තං දාරුක්ඛන්ධං ගඬිගාය නදියා සොතෙන වුස්භමාන”න්තිආදිසු (සං. නි. 4.241) විය. කත්ථවි දිබ්බවක්ඛුනා දිස්වා ජානාති – “අද්දසා බො භගවා දිබ්බෙන චක්ඛුනා විසුද්ධෙන අතික්කන්තමානුසකෙන තා දෙවතායො සහස්සස්සෙව පාටලිගාමෙ චත්ථුති පරිගණ්හන්තියො”තිආදිසු (දී. නි. 2.152) විය. කත්ථවි පකතිසොතෙන සුත්වා ජානාති – “අස්සොසි බො භගවා ආයස්මතො ආනන්දස්ස සුභද්දෙන පරිබ්බාජකෙන සද්ධිං ඉමං කථාසල්ලාප”න්තිආදිසු (දී. නි. 2.213) විය. කත්ථවි දිබ්බසොතෙන සුත්වා ජානාති – “අස්සොසි බො භගවා දිබ්බාය සොතධාතුයා විසුද්ධාය අතික්කන්තමානුසිකාය සන්ධානස්ස ගහපතිස්ස නිග්‍රොධෙන පරිබ්බාජකෙන සද්ධිං ඉමං කථාසල්ලාප”න්තිආදිසු (දී. නි. 3.54) විය. ඉධ පන සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණෙන සුත්වා අඤ්ඤාසි. කිං කරොන්තො අඤ්ඤාසි? පච්ඡිමයාමකිච්චං, කිච්චඤ්ච නාමෙතං සාත්ථකං, නිරත්ථකන්ති දුට්ඨං හොති. තත්ථ නිරත්ථකකිච්චං භගවතා බොධිපල්ලඬිකෙයෙව අරහත්තමග්ගෙන සමුග්ඝාතං කතං. සාත්ථකංයෙව පන භගවතො කිච්චං හොති. තං පඤ්චවිධං – පුරෙහත්තකිච්චං, පච්ඡාහත්තකිච්චං, පුරිමයාමකිච්චං, මජ්ඣිමයාමකිච්චං, පච්ඡිමයාමකිච්චන්ති.

හගවා හි පාතොව උට්ඨාය උපට්ඨාකානුග්ගහත්ථං සරිරථාසුකත්ථස්ථව මුඛධොවනාදිසරිරපරිකම්මං කත්වා යාව භික්ඛාචාරවෙලා තාව විචිත්තාසනෙ චිතිනාමෙන්වා, භික්ඛාචාරවෙලායං නිවාසෙන්වා කායබන්ධනං බන්ධිත්වා විවරං පාරුපිත්වා පත්තමාදාය කදාව එකකො, කදාව භික්ඛුසඬ්ඨපරිවුතො, ගාමං වා නිගමං වා පිණ්ඩාය පවිසති; කදාව පකතියා, කදාව අනෙකෙහි පාටිභාරියෙහි වත්තමානෙහි. සෙය්‍යාදීදං, පිණ්ඩාය පවිසතො ලොකනාථස්ස පුරතො පුරතො ගන්ත්වා මුදුගතවාතා පථං සොධෙත්ති, වලාහකා උදකච්ඡිනාති මුඤ්චන්තා මග්ගෙ රෙණුං වූපසමෙන්වා උපරි චිත්තං හුත්වා තිට්ඨන්ති, අපරෙ වාතා පුප්ථාති උපසංහරිත්වා මග්ගෙ ඔකිරන්ති, උන්නතා භූමිප්පදෙසා ඔනමන්ති, ඔනතා උන්නමන්ති, පාදනික්ඛෙපසමයෙ සමාව භූමි හොති, සුඛසම්ඵස්සාති පදුමපුප්ථාති වා පාදෙ සම්පට්චින්නති. ඉන්ද්‍රිඤ්ඤස්ස අන්තො යපිතමත්තෙ දක්ඛිණපාදෙ සරිරතො ඡබ්බණ්ණරස්මියො නික්ඛමිත්වා සුවණ්ණරසපිඤ්ජරාති විය චිත්‍රපට්‍රිකාචිත්තාති විය ව පාසාදකුටාගාරාදීති අලඬකරොන්තියො ඉතො චිතො ව ධාවන්ති, හත්ථිපස්සවිභඩාදයො සකසකට්ඨානෙසු ධීතායෙව මධුරොනාකාරොන සද්දං කරොන්ති, තථා හෙරිචිණාදීති තුරියාති මනුස්සානස්ථ කායුපගාති ආහරණාති. තෙන සඤ්ඤාණෙන මනුස්සා ජානන්ති – “අප්ප හගවා ඉධ පිණ්ඩාය පට්ටියො”ති. තෙ සුනිවත්ථා සුපාරුතා ගන්ධපුප්ථාදීති ආදාය සරා නික්ඛමිත්වා අන්තරවිටිං පටිපජ්ජිත්වා හගවන්තං ගන්ධපුප්ථාදීති සක්කච්චං පුජෙත්වා වන්දිත්වා – “අම්භාකං, හත්තෙ, දස භික්ඛු, අම්භාකං වසති, පඤ්ඤාසං...පෙ.... සතං දෙථා”ති යාවිත්වා හගවතොපි පත්තං ගහෙත්වා ආසනං පඤ්ඤපෙත්වා සක්කච්චං පිණ්ඩපාතෙන පටිමානෙත්ති. හගවා කතහත්තකිච්චො තෙසං සත්තානං චිත්තසත්තානාති ඔලොකෙත්වා තථා ධම්මං දෙසෙති, යථා කෙචි සරණගමනෙසු පතිට්ඨහන්ති, කෙචි පඤ්චසු සිලෙසු, කෙචි සොතාපත්තිසකදාගාමිඅනාගාමිච්චානං අඤ්ඤතරස්මිං; කෙචි පබ්බජිත්වා අග්ගඵලෙ අරහත්තෙති. එවං මහාජනං අනුග්ගහෙත්වා උට්ඨායාසනා විහාරං ගච්ඡති. තත්ථ ගන්ත්වා මණ්ඩලමාලෙ පඤ්ඤත්තවරබුද්ධාසනෙ නිසීදති, භික්ඛුනං හත්තකිච්චපරියොසානං ආගමයමානො. තතො භික්ඛුනං හත්තකිච්චපරියොසානෙ උපට්ඨාකො හගවතො නිවෙදෙති. අථ හගවා ගන්ධකුටිං පවිසති. ඉදං තාව පුරෙහත්තකිච්චං.

අථ හගවා එවං කතපුරෙහත්තකිච්චො ගන්ධකුටියා උපට්ඨානෙ නිසීදිත්වා පාදෙ පක්ඛාලෙන්වා පාදපීඨෙ යන්වා භික්ඛුසඬ්ඨං ඔවදති – “භික්ඛවෙ, අප්පමාදෙන සම්පාදෙථ, දුල්ලහො බුද්ධප්පාදො ලොකස්මිං, දුල්ලහො මනුස්සත්තපට්ටලාහො, දුල්ලහා සම්පත්ති, දුල්ලහා පබ්බජ්ජා, දුල්ලහං සද්ධම්මස්සවන”න්ති. තත්ථ කෙචි හගවන්තං කම්මට්ඨානං පුච්ඡන්ති. හගවාපි තෙසං වරියානුරූපං කම්මට්ඨානං දෙති. තතො සබ්බෙපි හගවන්තං වන්දිත්වා අත්තනො අත්තනො රත්තිට්ඨානදිවාට්ඨානාති ගච්ඡන්ති. කෙචි අරඤ්ඤං, කෙචි රුක්ඛමූලං, කෙචි පබ්බතාදීනං අඤ්ඤතරං, කෙචි වාතුමහාරාජිකභවනං...පෙ.... කෙචි වසවත්තිභවනන්ති. තතො හගවා ගන්ධකුටිං පවිසිත්වා සවෙ ආකඬ්ඛති, දක්ඛිණෙන පස්සෙන සතො සම්පජානො මුහුත්තං සීහසෙය්‍යං කප්පෙති. අථ සම්ස්සාසිතකායො වුට්ඨහිත්වා දුතියභාගෙ ලොකං වොලොකෙති. තතියභාගෙ යං ගාමං වා නිගමං වා උපනිස්සාය විහරති තත්ථ මහාජනො පුරෙහත්තං දානං දන්වා පච්ඡාහත්තං සුනිවත්ථො සුපාරුතො ගන්ධපුප්ථාදීති ආදාය විහාරෙ සන්තිපතති. තතො හගවා සම්පත්තපරිසාය අනුරූපෙන පාටිභාරියෙන ගන්ත්වා ධම්මසභායං පඤ්ඤත්තවරබුද්ධාසනෙ නිසජ්ජ ධම්මං දෙසෙති කාලයුත්තං සමයයුත්තං, අථ කාලං විදිත්වා පරිසං උයොපෙති, මනුස්සා හගවන්තං වන්දිත්වා පක්කමන්ති. ඉදං පච්ඡාහත්තකිච්චං.

සො එවං නිට්ඨිතපච්ඡාහත්තකිච්චො සවෙ ගත්තාති ඔසිඤ්චිතුකාමො හොති, බුද්ධාසනා වුට්ඨාය න්භානකොට්ඨකං පවිසිත්වා උපට්ඨාකෙන පටියාදිතඋදකෙන ගත්තාති උතුං ගණ්භාපෙති. උපට්ඨාකොපි බුද්ධාසනං ආනෙත්වා ගන්ධකුටිපරිවෙණෙ පඤ්ඤපෙති. හගවා සුරත්තදුපට්ටං නිවාසෙන්වා කායබන්ධනං බන්ධිත්වා උත්තරාසඬ්ඨං එකංසං කරිත්වා තත්ථ ගන්ත්වා නිසීදති එකකොව මුහුත්තං පටිසල්ලිතො, අථ භික්ඛු තතො තතො ආගම්ම හගවතො උපට්ඨානං ආගච්ඡන්ති. තත්ථ එකච්චෙ පඤ්ඤං පුච්ඡන්ති, එකච්චෙ කම්මට්ඨානං, එකච්චෙ ධම්මස්සවනං යාවන්ති. හගවා තෙසං අධිප්පායං සම්පාදෙන්තො පුරිමයාමං චිතිනාමෙති. ඉදං පුරිමයාමකිච්චං.

පුරිමයාමකිච්චපරියොසානෙ පන භික්ඛුසු හගවන්තං වන්දිත්වා පක්කන්තෙසු සකලදසසහස්සිලොකධාතුදෙවතායො ඔකාසං ලභමානා හගවන්තං උපසඬකමිත්වා පඤ්ඤං පුච්ඡන්ති, යථාභිසඬ්ඛනං අන්තමසො චතුරක්ඛරම්පි. හගවා තාසං දෙවතානං පඤ්ඤං විස්සජ්ජෙන්තො මජ්ඣිමයාමං චිතිනාමෙති. ඉදං මජ්ඣිමයාමකිච්චං.

පච්ඡිමයාමං පන තයො කොට්ඨාසෙ කත්වා පුරෙහත්තතො පට්ඨාය නිසජ්ජාය පිළිතස්ස සරිරස්ස කිලාසුභාවමොචනත්ථං එකං කොට්ඨාසං වඩ්ඤ්මෙන චිතිනාමෙති. දුතියකොට්ඨාසෙ ගන්ධකුටිං පවිසිත්වා දක්ඛිණෙන පස්සෙන සතො සම්පජානො සීහසෙය්‍යං කප්පෙති. තතියකොට්ඨාසෙ පච්චුට්ඨාය නිසීදිත්වා පුරිමබුද්ධානං සන්තිකෙ දානසීලාදිවසෙන කතාධිකාරපුග්ගලදස්සනත්ථං බුද්ධවක්ඛුනා ලොකං වොලොකෙති. ඉදං පච්ඡිමයාමකිච්චං.

තස්මිං පන දිවසෙ හගවා පුරෙහත්තකිච්චං රාජගහෙ පරියොසාපෙත්වා පච්ඡාහත්තෙ මග්ගං ආගතො, පුරිමයාමෙ භික්ඛුනං කම්මට්ඨානං කථෙත්වා, මජ්ඣිමයාමෙ දෙවතානං පඤ්ඤං විස්සජ්ජෙන්වා, පච්ඡිමයාමෙ වඩ්ඤ්මං ආරුය්භ වඩ්ඤ්මානො පඤ්චන්තං භික්ඛුසනානං ඉමං සබ්බඤ්ඤතඤ්ඤාණං ආරබ්භ පවත්තං කථං සබ්බඤ්ඤතඤ්ඤාණෙනෙව සුත්වා අඤ්ඤාසීති. තෙන වුත්තං – “පච්ඡිමයාමකිච්චං කරොන්තො අඤ්ඤාසී”ති.

ඤ්ත්වා ව පනස්ස එතදහොසි – “ඉමෙ භික්ඛු මය්භං සබ්බඤ්ඤතඤ්ඤාණං ආරබ්භ ගුණං කථෙත්ති, එතෙසඤ්ඤ සබ්බඤ්ඤතඤ්ඤාණකිච්චං න පාකට්ටං, මය්භමෙව පාකට්ටං. මයි පන ගතෙ එතෙ අත්තනො කථං නිරන්තරං

ආරොවෙස්සන්ති, තනො නෙසං අහං තං අට්ඨප්පත්තිං කත්වා තිවිධං සීලං විහජන්තො, ද්වාසට්ඨියා යානෙසු අප්පට්චන්තියං සීහනාදං නදන්තො, පච්චයාකාරං සමොධානෙන්වා බුද්ධගුණෙ පාකටෙ කත්වා, සිනෙරුං උක්ඛිපෙන්තො විය සුවණ්ණකුටෙන නහං පහරන්තො විය ව දසසහස්සිලොකධාතුකම්පනං බ්‍රහ්මජාලසුත්තන්තං අරහත්තනිකුටෙන නිට්ඨාපෙන්තො දෙසෙස්සාමි, සා මෙ දෙසනා පරිනිබ්බුතස්සාපි පඤ්චවස්සසහස්සානි සත්තානං අමතමහානිබ්බානං සම්පාපිකා භවිස්සති” ති. එවං චින්තෙන්වා යෙන මණ්ඩලමාළො තෙනුපසඬකමීති . යෙනාති යෙන දිසාභාගෙන, සො උපසඬකමීතබ්බො. භූමිමත්ථෙ වා එතං කරණවචනං, යස්මිං පදෙසෙ සො මණ්ඩලමාළො, තත්ථ ගතොති අයමෙත්ථ අත්ථො.

පඤ්ඤත්තෙ ආසනෙ නිසීදීති බුද්ධකාලෙ කිර යත්ථ යත්ථ එකොපි භික්ඛු විහරති සබ්බත්ථ බුද්ධාසනං පඤ්ඤත්තමෙව හොති. කස්මා? භගවා කිර අත්තනො සන්තිකෙ කම්මට්ඨානං ගහෙන්වා එසුකට්ඨානෙ විහරන්තෙ මනසි කරොති – “අසුකො මය්හං සන්තිකෙ කම්මට්ඨානං ගහෙන්වා ගතො, සක්ඛිස්සති නු බො විසෙසං නිබ්බත්තෙතුං නො වා” ති. අථ නං පස්සති කම්මට්ඨානං විස්සජ්ජෙන්වා අකුසලවිතක්කං විතක්කයමානං, තනො “කථඤ්ඨි නාම මාදිසස්ස සත්ථු සන්තිකෙ කම්මට්ඨානං ගහෙන්වා විහරන්තං ඉමං කුලපුත්තං අකුසලවිතක්කා අභිභවිත්වා අනමතග්ගෙ වට්ටදුක්ඛෙ සංසාරෙස්සන්ති” ති තස්ස අනුග්ගහත්ථං තත්ථෙව අත්තානං දස්සෙන්වා තං කුලපුත්තං ඔවදිත්වා ආකාසං උප්පතිත්වා පුන අත්තනො වසන්ට්ඨානමෙව ගච්ඡති. අට්ඨෙවං ඔවදියමානා තෙ භික්ඛු චින්තයිංසු – “සත්ථා අම්භාකං මනං ජානිත්වා ආගන්ත්වා අම්භාකං සමීපෙ ධීතංයෙව අත්තානං දස්සෙති”. තස්මිං බණෙ – “භන්තෙ, ඉධ නිසීද්ථ, ඉධ නිසීද්ථ” ති ආසනපරියෙසනං නාම භාරොති. තෙ ආසනං පඤ්ඤපෙන්වාව විහරන්ති. යස්ස පියං අත්ථි, සො තං පඤ්ඤපෙති. යස්ස නත්ථි, සො මඤ්චං වා එලකං වා කට්ඨං වා පාසාණං වා වාලුකපුඤ්ජං වා පඤ්ඤපෙති. තං අලභමානා පුරාණපණ්ණානිපි සඬකඬඬීත්වා තත්ථ පංසුකුලං පත්ථරිත්වා යටෙන්නි. ඉධ පන රඤ්ඤො නිසීද්නාසනමෙව අත්ථි, තං පථෙථොටෙන්වා පඤ්ඤපෙන්වා පරිවාරෙන්වා තෙ භික්ඛු භගවතො අධිමුත්තිකඤ්ඤාණමාරබ්භ ගුණං ථොමයමානා නිසීදිංසු. තං සන්ධාය වුත්තං – “පඤ්ඤත්තෙ ආසනෙ නිසීදී” ති.

එවං නිසින්නො පන ජානන්තොයෙව කථාසමුට්ඨාපනත්ථං භික්ඛු පුච්ඡී. තෙ වස්ස සබ්බං කථයිංසු. තෙන වුත්තං – “නිසජ්ජ බො භගවා” තිආදි. තත්ථ කාය නුත්ථාති කතමාය නු කථාය සන්තිසින්නා භව්ථාති අත්ථො. කාය නෙත්ථාතිපි පාළි, තස්සා කතමාය නු එත්ථාති අත්ථො කාය නොත්ථාතිපි පාළි. තස්සාපි පුරිමොයෙව අත්ථො.

අන්තරාකථාති , කම්මට්ඨානමනසිකාරඋද්දෙසපරිපුච්ඡාදීනං අන්තරා අඤ්ඤා එකා කථා. විජ්ජකතාති, මම ආගමනපච්චයා අපරිනිට්ඨිතා සිඛං අප්පත්තා. තෙන කිං දස්සෙති? “නාහං තුම්භාකං කථාභඩ්ගත්ථං ආගතො, අහං පන සබ්බඤ්ඤාය තුම්භාකං කථං නිට්ඨාපෙන්වා මත්ථකප්පත්තං කත්වා දස්සාමිති ආගතො” ති නිසජ්ජෙව සබ්බඤ්ඤපචාරණං පවාරෙති. අයං බො නො, භන්තෙ, අන්තරාකථා විජ්ජකතා , අථ භගවා අනුප්පත්තොති එත්ථාපි අයමධිප්පායො. අයං භන්තෙ අම්භාකං භගවතො සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණං ආරබ්භ ගුණකථා විජ්ජකතා, න රාජකථාදිකා තිරච්ඡානකථා, අථ භගවා අනුප්පත්තො; තං නො ඉදාති නිට්ඨාපෙන්වා දෙසෙථාති.

එත්තාවතා ව යං ආයස්මතා ආනන්දෙන කමලකුචලයුජ්ජලවිමලසාධුරසසලිලාය පොක්ඛරණියා සුඛාවතරණත්ථං නිම්මලසීලාතලරචනවිලාසසොභිතරත්තසොපානං, විජ්ජකිණ්ණමුත්තාතලසදිසවාලුකාකිණ්ණපණ්ණරභූමිභාගං තිත්ථං විය සුවිහත්තභිත්තිවිචිත්‍රවෙදිකාපරික්ඛිත්තස්ස තක්ඛත්තපථං චුසිතුකාමතාය විය, විජ්ජිතසමුස්සයස්ස පාසාදවරස්ස සුඛාරොහණත්ථං දන්තමයසණ්භමුදුප්පලකකඤ්චනලතාවිනද්ධමණිගණප්පභාසමුදුයුජ්ජලසොහං සොපානං විය, සුවණ්ණවලයනුපුරාදිසඬිසට්ටනසද්දසමිම්සිතකට්ඨිතභසිතමධුරස්සරගෙහජනවිවරිතස්ස උළාරිස්සරිවිභවසොභිතස්ස මහාසරස්ස සුඛප්පවෙසනත්ථං සුවණ්ණරජතමණිමුත්තපවාලාදිජුතිවිස්සරවිජ්ජොතිතසුජ්ජතිට්ඨිතවිසාලද්වාරබාහං මහාද්වාරං විය ව අත්ථබ්බාඤ්ජනසම්පන්නස්ස බුද්ධගුණානුභාවසංසුචකස්ස ඉමස්ස සුත්තස්ස සුඛාවගහණත්ථං කාලදෙසදෙසකචත්ථුපරිසාපදෙසපටිමණ්ඩිතං නිදානං භාසිතං, තස්සත්ථවණ්ණනා සමත්තාති.

5. ඉදාති – “මමං වා, භික්ඛවෙ, පරෙ අවණ්ණං භාසෙය්‍ය” ත්තිආදිනා නයෙන භගවතා නික්ඛිත්තස්ස සුත්තස්ස වණ්ණනාය ඔකාසො අනුප්පත්තො. සා පනෙසා සුත්තවණ්ණනා. යස්මා සුත්තනික්ඛෙපං විවාරෙන්වා වුවිචමානා පාකටා හොති, තස්මා සුත්තනික්ඛෙපං තාව විවාරයිස්සාම. වත්තාරො හි සුත්තනික්ඛෙපා – අත්තජ්ඣාසයො, පරජ්ඣාසයො, පුච්ඡාවසිකො, අට්ඨප්පත්තිකොති.

තත්ථ යාති සුත්තාති භගවා පරෙහි අනජ්ඣට්ඨො කෙවලං අත්තනො අජ්ඣාසයෙනෙව කට්ඨෙ; සෙයාථීදං, ආකඬ්ඛෙයාසුත්තං, වත්ථසුත්තං, මහාසතිපට්ඨානං, මහාසලායතනවිභඩ්ගසුත්තං, අරියවංසසුත්තං, සම්මජ්ජධානසුත්තන්තභාරකො, ඉද්ධිපාදඉන්ද්‍රියබලබොජ්ඣංගමග්ගසුත්තන්තභාරකොති එවමාදීති; තෙසං අත්තජ්ඣාසයො නික්ඛෙපො.

යාති පන “පරිපක්කා බො රාහුලස්ස විමුත්තිපරිපාවනියා ධම්මා; යංනුනාහං රාහුලං උත්තරිං ආසවානං බයෙ විනෙයා” ත්ති; (සං. නි. 4.121) එවං පරෙසං අජ්ඣාසයං බත්තිං මනං අභිනිභාරං බුජ්ඣනභාවඤ්ච අවෙක්ඛිත්වා පරජ්ඣාසයවසෙන කට්ඨාති; සෙයාථීදං, වුළුරාහුලොවාදසුත්තං, මහාරාහුලොවාදසුත්තං, ධම්මවක්කජ්ජවත්තනං, ධාතුච්භිගසුත්තන්ති එවමාදීති; තෙසං පරජ්ඣාසයො නික්ඛෙපො.

හගවන්තං පන උපසඬකම්මිත්වා වතස්සො පරිසා, වත්තාරො වණ්ණො, නාගා, සුපණ්ණො, ගන්ධබ්බා, අසුරා, යක්ඛා, මහාරාජානො, තාවතිංසාදයො දෙවා, මහාබ්‍රහ්මානි එවමාදයො – “බොජ්ඣංගිගා බොජ්ඣංගිගා”ති, හත්තෙ, චුච්චන්ති. “නිවරණා නිවරණා”ති, හත්තෙ, චුච්චන්ති; “ඉමෙ නු බො, හත්තෙ, පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධා”. “කිං සුධ චිත්තං පුරිස්සේ සෙට්ඨ”න්තිආදිනා නයෙන පඤ්ඤං පුච්ඡන්ති. එවං පුට්ඨොන හගවතා යාති කම්මානි බොජ්ඣංගිගසංයුත්තාදීනි, යාති වා පනඤ්ඤානිදි දෙවතාසංයුත්ත-මාරසංයුත්ත-බ්‍රහ්මසංයුත්ත-සක්කපඤ්ඤ-චූළවෙදල්ල-මහාවෙදල්ල-සාමඤ්ඤඵල-ආලවක-සුවිලොම-බරලොමසුත්තාදීනි; තෙසං පුච්ඡාපිසිකො නික්ඛෙපො.

යාති පන තානි උප්පන්නං කාරණං පටිච්ච කම්මානි, සෙය්‍යාදිදං – ධම්මදායාදං, චූළසිහනාදං, චන්ද්‍රපමං, පුත්තමංසුපමං, දාරුක්ඛන්ද්‍රපමං, අග්ගික්ඛන්ද්‍රපමං, ඵෙණපිණ්ඩුපමං, පාරිච්ඡත්තකුපමන්ති එවමාදීනි; තෙසං අට්ඨප්පත්තිකො නික්ඛෙපො.

එවමෙතෙසු චතුසු නික්ඛෙපෙසු ඉමස්ස සුත්තස්ස අට්ඨප්පත්තිකො නික්ඛෙපො. අට්ඨප්පත්තියා හි ඉදං හගවතා නික්ඛිත්තං. කතරාය අට්ඨප්පත්තියා? වණ්ණාවණ්ණෙ. ආවරියො රතනත්තයස්ස අවණ්ණං අභාසි, අන්තෙවාසී වණ්ණං. ඉති ඉමං වණ්ණාවණ්ණං අට්ඨප්පත්තිං කත්වා දෙසනාකුසලො හගවා – “මමං වා, හික්ඛවෙ, පරෙ අවණ්ණං භාසෙය්‍ය”න්ති දෙසනං ආරභි. තත්ථ මමන්ති , සාමිච්චනං, මමානි අත්ථො. වාසද්දො විකප්පනත්ථො. පරෙති, පටිච්චරුද්ධා සත්තා. තත්‍රානි යෙ අවණ්ණං වදන්ති තෙසු.

න ආසාතොතිආදීහි කිඤ්චාපි තෙසං භික්ඛූනං ආසාතොයෙව නත්ථි, අථ බො ආයතිං කුලපුත්තානං ඊදිසෙසුපි යානෙසු අකුසලප්පත්තිං පටිසෙධෙත්තො ධම්මනෙත්තිං යපෙති. තත්ථ ආහනති චිත්තන්ති ‘ආසාතො’; කොපස්සෙතං අධිච්චනං. අප්පතිතා හොන්ති තෙන අතුවියා අසොමනස්සිකානි අප්පච්චයො; දොමනස්සස්සෙතං අධිච්චනං. නෙව අත්තනො න පරෙසං හිතං අභිරාධයතිති අනභිරුද්ධි; කොපස්සෙතං අධිච්චනං. එවමෙත්ථ ද්විති පදෙහි සඬ්ඛාරක්ඛන්ධො, එකෙන වෙදනාක්ඛන්ධොති ද්වෙ ඛන්ධා චුත්තා. තෙසං වසෙන සෙසානම්පි සම්පයුත්තධම්මානං කාරණං පටික්ඛිත්තමෙව.

එවං පට්ඨමෙන නයෙන මනොපදොසං නිවාරෙත්වා, දුතියෙන නයෙන තත්ථ ආදීනවං දස්සෙත්තො ආහ – “තත්‍ර වෙ තුම්හෙ අස්සථ කුපිතා වා අනත්තමනා වා, තුම්හං යෙවස්ස තෙන අන්තරායො”ති. තත්ථ ‘තත්‍ර වෙ තුම්හෙ අස්සථා’ති තෙසු අවණ්ණභාසකෙසු, තස්මිං වා අවණ්ණෙ තුම්හෙ භවෙය්‍යාථ වෙ; යදි භවෙය්‍යාථාති අත්ථො. ‘කුපිතා’ කොපෙන, අනත්තමනා දොමනස්සෙන. ‘තුම්හං යෙවස්ස තෙන අන්තරායො’ති තුම්හාකංයෙව තෙන කොපෙන, තාය ච අනත්තමනාය පට්ඨමස්සානාදීනං අන්තරායො භවෙය්‍ය.

එවං දුතියෙන නයෙන ආදීනවං දස්සෙත්වා, තතියෙන නයෙන චචනත්ථසල්ලක්ඛණමත්තෙපි අසමත්ථනං දස්සෙත්තො – “අපි නු තුම්හෙ පරෙස”න්තිආදිමාහ. තත්ථ පරෙසන්ති යෙසං කෙසං පි. කුපිතො හි නෙව බුද්ධපච්චෙකබුද්ධඅරියසාවකානං, න මාතාපිතුනං, න පච්චත්ථිකානං සුභාසිතදුඛභාසිතස්ස අත්ථං ආජානාති. යථාහ –

“කුද්ධො අත්ථං න ජානාති, කුද්ධො ධම්මං න පස්සති;
අත්ථං තමං තදා හොති, යං කොධො සහතෙ තරං.

අනත්ථජනනො කොධො, කොධො චිත්තප්පකොපනො;
භයමන්තරතො ජාතං, තං ජනො නාවබුජ්ඣති”ති. (අ. නි. 7.64);

එවං සබ්බථාපි අවණ්ණෙ මනොපදොසං නිසෙධෙත්වා ඉදානි පටිපජ්ජිතබ්බාකාරං දස්සෙත්තො – “තත්‍ර තුම්හෙහි අභුතං අභුතතො”තිආදිමාහ.

තත්ථ තත්‍ර තුම්හෙහීති, තස්මිං අවණ්ණෙ තුම්හෙහි. අභුතං අභුතතො නිබ්බේධෙතබ්බන්ති යං අභුතං, තං අභුතභාවෙනෙව අපනෙතබ්බං. කථං? ඉතිපෙතං අභුතන්තිආදිනා නයෙන. තත්‍රායං යොජනා – “තුම්හාකං සත්ථා න සබ්බඤ්ඤ, ධම්මො දුරක්ඛාතො, සඬ්ඝො දුප්පටිපන්නො”තිආදීනි සුත්ථා න තුණ්හි භවිතබ්බං. එවං පන චත්තබ්බං – “ඉති පෙතං අභුතං, යං තුම්හෙහි චුත්තං, තං ඉම්නාපි කාරණෙන අභුතං, ඉම්නාපි කාරණෙන අතච්ඡං, ‘නත්ථි වෙතං අම්හෙසු’, ‘න ව පනෙතං අම්හෙසු සංචිජ්ජති’, සබ්බඤ්ඤයෙව අම්හාකං සත්ථා, ස්වාක්ඛාතො ධම්මො, සුප්පටිපන්නො සඬ්ඝො, තත්‍ර ඉදඤ්චිදඤ්ච කාරණං”න්ති. එත්ථ ව දුතියං පදං පට්ඨමස්ස, චතුත්ථඤ්ච තතියස්ස වෙච්චනන්ති වෙදිතබ්බං. ඉදඤ්ච අවණ්ණෙයෙව නිබ්බේධනං කාතබ්බං, න සබ්බත්ථං. යදි හි “ත්ථං දුස්සිලො, තවාචරියො දුස්සිලො, ඉදඤ්චිදඤ්ච තයා කතං, තවාචරියෙන කත”න්ති චුත්තෙ තුණ්හිභුතො අධිවාසෙති, ආසඬකනියො හොති. තස්මා මනොපදොසං අකත්වා අවණ්ණො නිබ්බේධෙතබ්බො. “ඔට්ඨොසි, ගොණොසි”තිආදිනා පන නයෙන දසහි අක්කොසවත්ථුහි අක්කොසන්තං පුග්ගලං අප්ඤ්ඤාපෙක්ඛිත්වා අධිවාසනබන්තියෙව තත්ථ කාතබ්බො.

6. එවං අවණ්ණභූමියං තාදිලක්ඛණං දස්සෙන්වා ඉදානි වණ්ණභූමියං දස්සෙතුං “මමං වා, භික්ඛවෙ, පරෙ වණ්ණං භාසෙය්‍යු”න්තිආදිමාහ. තත්ථ පරෙති යෙ කෙවි පසන්නා දෙවමනුස්සා. ආනන්දන්ති එතෙනාති ආනන්දො, පිතියා එතං අධිවචනං. සුමනස්ස භාවො සොමනස්සං, වෙනසිකසුඛස්සෙතං අධිවචනං. උප්පිලාවිතො භාවො උප්පිලාවිතත්තං. කස්ස උප්පිලාවිතත්තන්ති? වෙනසොති. උද්ධච්චාවභාය උප්පිලාපනපිතියා එතං අධිවචනං. ඉධාපි ද්විති පදෙහි සඬබාරක්ඛන්ධො, එකෙන වෙදනාක්ඛන්ධො චුත්තො.

එවං පට්ඨනසෙන උප්පිලාවිතත්තං නිවාරෙන්වා, දුතියෙන තත්ථ ආදීනවං දස්සෙන්තො – “තනු වෙ තුම්භෙ අස්සථා”තිආදිමාහ. ඉධාපි තුම්භං යෙවස්ස තෙන අන්තරායොති තෙන උප්පිලාවිතත්තෙන තුම්භාකංයෙව පට්ඨමජ්ඣානාදීනං අන්තරායො භවෙය්‍යාති අත්ථො වෙදිතබ්බො. කස්මා පනෙතං චුත්තං? නනු භගවතා –

“බුද්ධොති කිත්තයන්තස්ස, කායෙ භවති යා පීති;
වරමෙව හි සා පීති, කසිණෙනාපි ජම්බුදීපස්ස.

ධම්මොති කිත්තයන්තස්ස, කායෙ භවති යා පීති;
වරමෙව හි සා පීති, කසිණෙනාපි ජම්බුදීපස්ස.

සඬසොති කිත්තයන්තස්ස, කායෙ භවති යා පීති;
වරමෙව හි සා පීති, කසිණෙනාපි ජම්බුදීපස්සා”ති ව.

“යෙ, භික්ඛවෙ, බුද්ධො පසන්නා, අග්ගෙ තෙ පසන්නා”ති ව එවමාදිහි අනෙකසතෙහි සුත්තෙහි රතනත්තයෙ පිතිසොමනස්සමෙව වණ්ණිකන්ති. සච්චං වණ්ණිකං, තං පන නෙක්ඛම්මනිස්සිතං. ඉධ – “අම්භාකං බුද්ධො, අම්භාකං ධම්මො”තිආදිනා නයෙන ආයස්මතො ඡන්තස්ස උප්පන්නසද්ධිං ගෙහස්සිතං පිතිසොමනස්සං අධිප්පෙතං. ඉද්ද්ද්හි ඤානාදිපටිලාභාය අන්තරායකරං භොති. තෙනෙවායස්මා ඡන්තොපි යාව බුද්ධො න පරිනිබ්බායි, තාව විසෙසං නිබ්බත්තෙතුං නාසක්ඛි, පරිනිබ්බානකාලෙ පඤ්ඤත්තෙන පන බ්‍රහ්මදණ්ඩෙන තප්පිතො තං පිතිසොමනස්සං පභාය විසෙසං නිබ්බත්තෙසි. තස්මා අන්තරායකරංයෙව සන්ධාය ඉදං චුත්තන්ති වෙදිතබ්බං. අයඤ්ඤි ලොභසහගතා පීති. ලොභො ව කොධසද්ධිසොව. යථාහ –

“ලුද්ධො අත්ථං න ජානාති, ලුද්ධො ධම්මං න පස්සති;
අත්ථං තමං තදා භොති, යං ලොභො සහතෙ නරං.

අනත්ථජනනො ලොභො, ලොභො චිත්තප්පකොපනො;
භයමන්තරතො ජාතං, තං ජනො නාවබුජ්ඣති”ති. (ඉතිචු. 88);

තතියචාරො පන ඉධ අනාගතොපි අත්ථතො ආගතො යෙවාති වෙදිතබ්බො. යථෙව හි කුද්ධො, එවං ලුද්ධොපි අත්ථං න ජානාතිති.

පටිපජ්ජිතබ්බාකාරදස්සනචාරෙ පනායං යොජනා – “තුම්භාකං සත්ථා සබ්බඤ්ඤා අරහං සම්මාසම්බුද්ධො, ධම්මො ස්වාක්ඛාතො, සඬසො සුප්පටිපන්නො”තිආදීනි සුත්ථා න තුණ්හි භවිතබ්බං. එවං පන පටිජානිතබ්බං – “ඉතිපෙතං භූතං, යං තුම්භෙහි චුත්තං, තං ඉම්නාපි කාරණෙන භූතං, ඉම්නාපි කාරණෙන තච්ඡං. සො හි භගවා ඉතිපි අරහං, ඉතිපි සම්මාසම්බුද්ධො; ධම්මො ඉතිපි ස්වාක්ඛාතො, ඉතිපි සන්දිට්ඨිකො ; සඬසො ඉතිපි සුප්පටිපන්නො, ඉතිපි උජුප්පටිපන්නො”ති. “ත්වං සීලවා”ති පුච්ඡිතෙනාපි සචෙ සීලවා, “සීලවාහමස්මි”ති පටිජානිතබ්බමෙව. “ත්වං පට්ඨමස්ස ඤානස්ස ලාභී...පෙ.... අරහා”ති පුට්ඨෙනාපි සභාගානං භික්ඛූනංයෙව පටිජානිතබ්බං. එවඤ්ඤි පාපිච්ඡතා වෙව පරිවජ්ජිතා භොති, සාසනස්ස ව අමොඝතා දීපිතා භොතිති. සෙසං චුත්තනසෙනෙව වෙදිතබ්බං.

චූළසීලවණ්ණනා

7. අප්පමත්තකං ඛො පනෙතං, භික්ඛවෙති කො අනුසන්ධි? ඉදං සුත්තං ද්විති පදෙහි ආබද්ධං වණ්ණෙන ව අවණ්ණෙන ව. තත්ථ අවණ්ණො – “ඉති පෙතං අභූතං ඉති පෙතං අතච්ඡ”න්ති, එත්ථෙව උදකන්තං පත්ථා අග්ගිවිය නිවත්තො. වණ්ණො පන භූතං භූතතො පටිජානිතබ්බං – “ඉති පෙතං භූත”න්ති එවං අනුචිත්තනියෙව. සො පන දුච්චො බ්‍රහ්මදත්තෙන භාසිතවණ්ණො ව භික්ඛූසඬසෙන අච්ඡරියං ආචුසොතිආදිනා නයෙන ආරද්ධවණ්ණො ව. තෙසු භික්ඛූසඬසෙන චුත්තවණ්ණස්ස උපරි සුඤ්ඤතාපකාසනෙ අනුසන්ධිං දස්සෙස්සති. ඉධ පන බ්‍රහ්මදත්තෙන චුත්තවණ්ණස්ස අනුසන්ධිං දස්සෙතුං “අප්පමත්තකං ඛො පනෙතං, භික්ඛවෙ”ති දෙසනා ආරද්ධා.

තත්ථ අප්පමත්තකන්ති පරිත්තස්ස නාමං. ඔරමත්තකන්ති තස්සෙව වෙවචනං. මත්තාති චූච්චති පමාණං. අප්පං මත්තා එතස්සාති අප්පමත්තකං. ඔරං මත්තා එතස්සාති ඔරමත්තකං. සීලමෙව සීලමත්තකං. ඉදං චුත්තං භොති – ‘අප්පමත්තකං ඛො, පනෙතං භික්ඛවෙ, ඔරමත්තකං සීලමත්තකං’ නාම යෙන “තථාගතස්ස වණ්ණං වදාමි”ති

උස්සාහං කත්වාපි වණ්ණං වදමානො පුට්ඨජනො වදෙය්‍යාති. තත්ථ සියා - නනු ඉදං සීලං නාම යොගිනො අග්ගච්ඡිසනං? යථාහු පොරාණා -

“සීලං යොගිස්ස’ලඛිකාරො, සීලං යොගිස්ස මණ්ඩනං;
සීලෙහි’ලඛිකතො යොගී, මණ්ඩනෙ අග්ගතං ගතො”ති.

භගවතාපි ච අනෙකෙසු සුත්තසතෙසු සීලං මහත්තමෙව කත්වා කථිතං. යථාහ - “ආකඨ්ඛෙය්‍යා වෙ, භික්ඛවෙ, භික්ඛු ‘සබ්බමචාරිතං පියො වස්සං මනාපො ච ගරු ච භාවනීයො වා’ති, සීලෙස්වෙවස්ස පරිපූරකාරී”ති (ම. නි. 1.65) ව.

“කිකිච අණ්ඩං, වමරිච වාලධිං;
පියංව පුත්තං, නයනංව එකකං.
තථෙව සීලං, අනුරක්ඛමානා;
සුපෙසලා හොථ, සදා සගාරවා”ති ව.

“න පුප්ඵගන්ධො පටිචාතමෙති;
න චන්දනං තග්ගරමල්ලිකා වා.
සතඤ්ච ගන්ධො පටිචාතමෙති;
සබ්බා දිසා සප්පුරිසො පවායති.

චන්දනං තගරං වාපි, උප්පලං අථ වස්සිකී;
එතෙසං ගන්ධජාතානං, සීලගන්ධො අනුත්තරො.

අප්පමත්තො අයං ගන්ධො, ය්වායං තගරචන්දනං;
යො ච සීලචතං ගන්ධො, වාති දෙවෙසු උත්තමො.

තෙසං සම්පන්නසීලානං, අප්පමාදවිහාරිනං;
සම්මදඤ්ඤා විමුත්තානං, මාරො මග්ගං න චින්දති”ති ව. (ධ. ප. 57);

“සීලෙ පතිට්ඨාය නරො සපඤ්ඤො, චිත්තං පඤ්ඤඤ්ච භාවයං;
ආතාපී නිපකො භික්ඛු, සො ඉමං විජට්ඨෙ ජට්”න්ති ව. (සං. නි. 1.23);

“සෙය්‍යාථාපි, භික්ඛවෙ, යෙ කෙවි බීජගාමභුතගාමා වුඩ්ඪිං විරුල්භිං වෙපුල්ලං ආපජ්ජන්ති, සබ්බෙ තෙ පථවිං නිස්සාය, පථවියං පතිට්ඨාය; එවමෙනෙ බීජගාමභුතගාමා වුඩ්ඪිං විරුල්භිං වෙපුල්ලං ආපජ්ජන්ති. එවමෙව ඛො, භික්ඛවෙ, භික්ඛු සීලං නිස්සාය සීලෙ පතිට්ඨාය සත්තබ්බොප්පකම්මගෙ භාවෙන්තො සත්තබ්බොප්පකම්මගෙ බහුලිකරොන්තො වුඩ්ඪිං විරුල්භිං වෙපුල්ලං පාපුණාති ධම්මෙසු”ති (සං. නි. 5.150) ව. එවං අඤ්ඤානිපි අනෙකානි සුත්තානි දට්ඨබ්බාති. එවමෙනෙකෙසු සුත්තසතෙසු සීලං මහත්තමෙව කත්වා කථිතං. තං “කස්මා ඉමස්මිං යානෙ අප්පමත්තක”න්ති ආහාති? උපරි ගුණෙ උපනිධාය. සීලඤ්ඤි සමාධිං න පාපුණාති, සමාධි පඤ්ඤං න පාපුණාති, තස්මා උපරිමං උපනිධාය හෙට්ඨිමං ඔරමත්තකං නාම හොති. කථං සීලං සමාධිං න පාපුණාති? භගවා හි අභිසම්බොධිතො සත්තමෙ සංවච්ඡරෙ සාවත්ථිනගර - ද්වාරෙ කණ්ඩම්බරුක්ඛමුලෙ ද්වාදසයොජනෙ රතනමණ්ඩපෙ යොජනප්පමාණෙ රතනපල්ලඛකෙ නිසීදිත්වා තියොජනිකෙ දිබ්බසෙනච්ඡත්තෙ ධාරියමානෙ ද්වාදසයොජනාය පරිසාය අත්තාදානපරිදීපනං තිත්ථියමද්දනං - “උපරිමකායතො අග්ගික්ඛන්ධො පවත්තති, හෙට්ඨිමකායතො උදකධාරා පවත්තති...පෙ.... එකෙකලොමකුපතො අග්ගික්ඛන්ධො පවත්තති, එකෙකලොමකුපතො උදකධාරා පවත්තති, ඡන්තං වණ්ණාන”න්තිආදිනායප්පවත්තං යමකපාටිභාරියං දස්සෙති. තස්ස සුවණ්ණවණ්ණසරිරතො සුවණ්ණවණ්ණා රස්මියො උග්ගන්ත්වා යාව භවග්ගා ගච්ඡන්ති, සකලදසසහස්සවක්ඛවාළස්ස අලඛිකරණකාලො විය හොති, දුතියා දුතියා රස්මියො පුරිමාය පුරිමාය යමකයමකා විය එකක්ඛණෙ විය පවත්තන්ති.

ද්විත්තඤ්ච චිත්තානං එකක්ඛණෙ පවත්ති නාම නත්ථි. බුද්ධානං පන භගවත්තානං භවධිගපරිවාසස්ස ලභුකතාය පඤ්චභාකාරෙහි ආචණ්ණවසිතාය ව, තා එකක්ඛණෙ විය පවත්තන්ති. තස්සා තස්සා පන රස්මියා ආවජ්ජනපරිකම්මාධිට්ඨානානි විසුං විසුංයෙව.

නිලරස්මිඅත්ථාය හි භගවා නිලකසිණං සමාපජ්ජති, පිතරස්මිඅත්ථාය පිතකසිණං, ලොහිතඔදාතරස්මිඅත්ථාය ලොහිතඔදාතකසිණං, අග්ගික්ඛන්ධත්ථාය තෙජොකසිණං, උදකධාරත්ථාය ආපොකසිණං සමාපජ්ජති. සත්ථා වඩ්ඪකමති, නිම්මිතො තිට්ඨති වා නිසීදති වා සෙය්‍යං වා කප්පෙතීති සබ්බං චිත්ථාරෙතබ්බං. එත්ථ එකමිපි සීලස්ස කිච්චං නත්ථි, සබ්බං සමාධිකිච්චමෙව. එවං සීලං සමාධිං න පාපුණාති.

යං පන භගවා කප්පසතසහස්සාධිකානි චත්තාරි අසඬ්ඛොයානි පාරමිසො පුරෙත්වා, එකුනතිංසවස්සකාලෙ චක්කවත්තිසිරිතිවාසභූතා භවනා නික්ඛම්ම අනොමානදීතීරෙ පබ්බජිත්වා, ඡබ්බස්සානි පධානයොගං කත්වා, විසාඛපුණ්ණමායං උරුචෙලගාමෙ සුජාතාය දින්නං පක්ඛිත්තදිබ්බොජං මධුපායාසං පරිභුඤ්ජිත්වා, සායන්භසමයෙ දක්ඛිණුත්තරෙන බොධිමණ්ඩං පවිසිත්වා අස්සත්ථදුමරාජානං නික්ඛත්තුං පදක්ඛිණං කත්වා, පුබ්බුත්තරභාගෙ ධීතො නිණසන්ථාරං සන්ථරිත්වා, නිසන්ධිපල්ලඬ්ඛං ආභූජිත්වා, චතුරඬ්ඛසමන්තාගතං මෙත්තාකම්මට්ඨානං පුබ්බඬ්ඛමං කත්වා, විරියාධිට්ඨානං අධිට්ඨාය, වුද්දසහත්ථපල්ලඬ්ඛකවරගතො සුවණ්ණපීඨෙ යපිතං රජතක්ඛන්ධං විය පඤ්ඤාසහත්ථං බොධික්ඛන්ධං පිට්ඨිතො කත්වා, උපරි මණිජත්තෙන විය බොධිසාබාය ධාරියමානො, සුවණ්ණවණ්ණෙ වීචරෙ පවාළසදිසෙසු බොධිඅඬ්ඤරෙසු පතමානෙසු, සූරියෙ අත්ථං උපගච්ජන්තෙ මාරබලං විධමිත්වා, පයමයාමෙ පුබ්බෙනිවාසං අනුස්සරිත්වා, මජ්ඣිමයාමෙ දිබ්බවක්ඛුං විසොධෙත්වා, පච්චුසකාලෙ සබ්බබුද්ධානමාවිණ්ණෙ පච්චියාකාරෙ ඤාණං ඔතාරෙත්වා, ආනාපානචතුත්ථජ්ඣානං නිබ්බත්තෙත්වා, තදෙව පාදකං කත්වා විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා, මග්ගපටිපාටියා අධිගතෙන චතුත්ථමග්ගෙන සබ්බකිලෙසෙ බෙපෙත්වා සබ්බබුද්ධගුණෙ පටිවිජ්ඣි, ඉදමස්ස පඤ්ඤාකිව්චං. එවං සමාධි පඤ්ඤං න පාපුණාති.

තත්ථ යථා භත්ථෙ උදකං පාතියං උදකං න පාපුණාති, පාතියං උදකං සටෙ උදකං න පාපුණාති, සටෙ උදකං කොලම්බෙ උදකං න පාපුණාති, කොලම්බෙ උදකං වාටියං උදකං න පාපුණාති, වාටියං උදකං මහාකුම්භියං උදකං න පාපුණාති, මහාකුම්භියං උදකං කුසොබ්භෙ උදකං න පාපුණාති, කුසොබ්භෙ උදකං කන්දරෙ උදකං න පාපුණාති, කන්දරෙ උදකං කුන්දයං උදකං න පාපුණාති, කුන්දයං උදකං පඤ්චමහානදියං උදකං න පාපුණාති, පඤ්චමහානදියං උදකං චක්කවාළමහාසමුද්දෙ උදකං න පාපුණාති, චක්කවාළමහාසමුද්දෙ උදකං සිනෙරුපාදකෙ මහාසමුද්දෙ උදකං න පාපුණාති. පාතියං උදකං උපනිධාය භත්ථෙ උදකං පරිත්තං...පෙ.... සිනෙරුපාදකමහාසමුද්දෙ උදකං උපනිධාය චක්කවාළමහාසමුද්දෙ උදකං පරිත්තං. ඉති උපරුපරි උදකං බහුකං උපාදාය භෙට්ඨා භෙට්ඨා උදකං පරිත්තං හොති.

එවමෙව උපරි උපරි ගුණෙ උපාදාය භෙට්ඨා භෙට්ඨා සීලං අප්පමත්තකං ඔරමත්තකන්ති වෙදිතබ්බං. තෙනාහ – “අප්පමත්තකං බො පනෙනං, භික්ඛවෙ, ඔරමත්තකං සීලමත්තක”න්ති.

යෙන පුට්ඨජනොති, එත්ථ –

“දුවෙ පුට්ඨජනා වුත්තා, බුද්ධෙනාදිව්චබන්ධුනා;
අත්ථො පුට්ඨජනො එකො, කල්‍යාණෙකො පුට්ඨජනො”ති.

තත්ථ යස්ස බන්ධාකුආයතනාදීසු උග්ගහපරිපුච්ඡාසවනධාරණපච්චවෙක්ඛණානි නත්ථී, අයං අත්ථපුට්ඨජනො. යස්ස තානි අත්ථී, සො කල්‍යාණපුට්ඨජනො. දුව්ඨොපි පනෙස –

“පුට්ඨං ජනනාදිහි, කාරණෙහි පුට්ඨජනො;
පුට්ඨජනන්තොගධත්තා, පුට්ඨවායං ජනො ඉති”.

සො හි පුට්ඨං නානප්පකාරානං කිලෙසාදීනං ජනනාදිහි කාරණෙහි පුට්ඨජනො. යථාහ –

“පුට්ඨ කිලෙසෙ ජනෙන්නීති පුට්ඨජනා, පුට්ඨ අවිහතසක්කායදිට්ඨිකානි පුට්ඨජනා, පුට්ඨ සන්ථාරානං මුබ්බල්ලොකිකානි පුට්ඨජනා, පුට්ඨ සබ්බගතිහි අවුට්ඨිතානි පුට්ඨජනා, පුට්ඨ නානාභිසඬ්ඛාරෙ අභිසඬ්ඛරොන්නීති පුට්ඨජනා, පුට්ඨ නානාඔසෙහි වුය්ගන්ති, පුට්ඨ සන්තාපෙහි සන්තප්පන්ති, පුට්ඨ පරිලාභෙහි පරිධය්ගන්ති, පුට්ඨ පඤ්චසු කාමගුණෙසු රත්තා ගිද්ධා ගමිතා මුච්ඡිතා අප්ඤ්ඤාපන්නා ලග්ගා ලග්ගිතා පලිබුද්ධානි පුට්ඨජනා, පුට්ඨ පඤ්චහි නීවරණෙහි ආවුතා නිවුතා ඔවුතා පිහිතා පටිවිජන්තා පටිකුජ්ජිතානි පුට්ඨජනා”ති. පුට්ඨං ගණනපට්මතීතානං අරියධම්මපරමමුඛානං නිවධම්මසමාචාරානං ජනානං අන්තොගධත්තාපි පුට්ඨජනො, පුට්ඨවායං විසුංයෙව සඬ්ඛාං ගතො විසංසට්ඨො සීලසුතාදිගුණයුත්තෙහි අරියෙහි ජනෙහිති පුට්ඨජනොති.

තථාගතස්සානි අට්ඨති කාරණෙහි භගවා තථාගතො. තථා ආගතොති තථාගතො, තථා ගතොති තථාගතො, තථලක්ඛණං ආගතොති තථාගතො, තථධම්මෙ යථාවතො අභිසම්බුද්ධොති තථාගතො, තථදස්සිතාය තථාගතො, තථවාදිතාය තථාගතො, තථාකාරිතාය තථාගතො, අභිභවනට්ඨෙන තථාගතොති.

කථං භගවා තථා ආගතොති තථාගතො? යථා සබ්බලොකතිතාය උස්සුක්කමාපන්නා පුරිමකා සම්මාසම්බුද්ධා ආගතා, යථා විපස්සී භගවා ආගතො, යථා සිබ්බ භගවා, යථා වෙස්සභූ භගවා, යථා කකුසන්ධො භගවා, යථා කොණාගමනො භගවා, යථා කස්සපො භගවා ආගතො . කිං වුත්තං හොති? යෙන අභිනීභාරෙන එතෙ භගවන්තො ආගතා, තෙනෙව අම්භාකම්පි භගවා ආගතො. අථ වා යථා විපස්සී භගවා...පෙ.... යථා කස්සපො භගවා දානපාරමිං පුරෙත්වා, සීලනෙක්ඛම්මපඤ්ඤාචරියබන්තිසච්චඅධිට්ඨානමෙත්තාඋපෙක්ඛාපාරමිං පුරෙත්වා, ඉමා දස පාරමිසො, දස උපපාරමිසො, දස පරමත්ථපාරමිසොති සමතිංසපාරමිසො පුරෙත්වා අඬ්ඛපරිව්වාගං, නයනධනරජ්ජුත්තදාරපරිව්වාගන්ති ඉමෙ පඤ්ච මහාපරිව්වාගෙ පරිව්ච්ජිත්වා

පුබ්බයොගපුබ්බවරියධම්මක්ඛානඤාතත්ථවරියාදයො පුරෙත්වා බුද්ධිවරියාය කොට්ඨං පත්වා ආගතො; තථා අමිහාකම්පි හගවා ආගතො. අථ වා යථා විපස්සී හගවා...පෙ.... කස්සපො හගවා චත්තාරො සතිපට්ඨානෙ, චත්තාරො සම්මජ්ජධානෙ, චත්තාරො ඉද්ධිපාදෙ, පඤ්චන්ද්‍රියානි, පඤ්ච බලානි, සත්ත බොජ්ඣංගිගෙ, අරියං අට්ඨංගිකං මග්ගං භාවෙත්වා බුහෙත්වා ආගතො, තථා අමිහාකම්පි හගවා ආගතො. එවං තථා ආගතොති තථාගතො.

“යථෙව ලොකම්පි විපස්සීආදයො,
සබ්බඤ්ඤභාවං මුත්තයො ඉධාගතා;
තථා අයං සක්ඛාමුනීපි ආගතො,
තථාගතො වුවචති තෙන චක්ඛුමා”ති.

එවං තථා ආගතොති තථාගතො.

කථං තථා ගතොති තථාගතො? යථා සම්පතිජාතො විපස්සී හගවා ගතො...පෙ.... කස්සපො හගවා ගතො.

කථංඤ්ච සො හගවා ගතො ? සො හි සම්පති ජාතොව සමෙහි පාදෙහි පට්ඨියං පතිට්ඨාය උත්තරාහිමුබ්බො සත්තපදවිනිහාරෙන ගතො. යථාහ – “සම්පතිජාතො බො, ආනන්ද, බොධිසත්තො සමෙහි පාදෙහි පතිට්ඨතිත්වා උත්තරාහිමුබ්බො සත්තපදවිනිහාරෙන ගවිජති, සෙනම්පි ඡත්තෙ අනුධාරියමානෙ සබ්බා ව දිසා අනුච්චලොකෙති, ආසනිං වාචං භාසති – ‘අග්ගොහමස්මි ලොකස්ස, ජෙට්ඨොහමස්මි ලොකස්ස, සෙට්ඨොහමස්මි ලොකස්ස, අයමන්තිමා ජාති, නත්ථිදානි පුනඛහවො’ති” (දී. නි. 2.31).

තඤ්චස්ස ගමනං තථං අහොසි? අවිතථං අනෙකෙසං විසෙසාධිගමානං පුබ්බනිමිත්තභාවෙන. යඤ්ඤි සො සම්පතිජාතොව සමෙහි පාදෙහි පතිට්ඨති. ඉදමස්ස චතුරිද්ධිපාදපට්ඨාහස්ස පුබ්බනිමිත්තං.

උත්තරාහිමුබ්බභාවො පන සබ්බලොකුත්තරභාවස්ස පුබ්බනිමිත්තං.

සත්තපදවිනිහාරො, සත්තබොජ්ඣංගරතනපට්ඨාහස්ස.

“සුචණ්ණදණ්ඩා චිතිපතන්ති වාමරා”ති, එත්ථ චුත්තවාමරුක්ඛෙපො පන සබ්බතිත්ථියනිමිද්දනස්ස.

සෙනච්ඡත්තධාරණං, අරහත්තවිමුත්තිවරවිමලසෙනච්ඡත්තපට්ඨාහස්ස.

සත්තමපදුපරි යත්වා සබ්බදිසානුච්චලොකනං, සබ්බඤ්ඤානාවරණඤාණපට්ඨාහස්ස.

ආසනිවාචාභාසනං අප්පට්ඨත්තියවරධම්මචක්කප්පචත්තනස්ස පුබ්බනිමිත්තං.

තථා අයං හගවාපි ගතො, තඤ්චස්ස ගමනං තථං අහොසි, අවිතථං, තෙසංයෙව විසෙසාධිගමානං පුබ්බනිමිත්තභාවෙන.

තෙනාහු පොරාණා –

“මුහුත්තජාතොව ගවම්පති යථා,
සමෙහි පාදෙහි ජුස්සි වසුන්ධරං;
සො වික්කම් සත්ත පදානි ගොතමො,
සෙනඤ්ච ඡත්තං අනුධාරයුං මරු.

ගන්ත්වාන සො සත්ත පදානි ගොතමො,
දිසා ච්චලොකෙසි සමා සමන්තතො;
අට්ඨංගිගුපෙනං ගිරමබ්භදිරයි,
සිහො යථා පබ්බතමුද්ධනිට්ඨිතො”ති.

එවං තථා ගතොති තථාගතො.

අථ වා යථා විපස්සී හගවා...පෙ.... යථා කස්සපො හගවා, අයම්පි හගවා තථෙව නෙක්ඛම්මෙන කාමච්ඡන්දං පහාය ගතො , අබ්‍යාපාදෙන බ්‍යාපාදං, ආලොකසඤ්ඤාය ථිතමිද්ධං, අවික්ඛෙපෙන උද්ධච්චකුක්කුච්චං, ධම්මචචත්ථානෙන විචිකිච්ඡං පහාය ඤාණෙන අවිජ්ජං පදාලෙන්වා, පාමොජ්ජෙන අරතිං විනොදෙන්වා, පද්මජ්ඣානෙන නිවරණකවාටං උග්ගාටෙන්වා, දුතියජ්ඣානෙන විතක්කවිචාරං වූපසමෙන්වා, තතියජ්ඣානෙන පීතිං විරාජෙන්වා, චතුත්ථජ්ඣානෙන සුබදුක්ඛං පහාය, ආකාසානඤ්චායතනසමාපත්තියා

රූපසඤ්ඤාපටිසඤ්ඤානාන්තසඤ්ඤායො සමතික්කමිත්වා, විඤ්ඤාණඤ්ඤායතනසමාපත්තියා ආකාසානඤ්ඤායතනසඤ්ඤං, ආකිඤ්ඤායතනසමාපත්තියා විඤ්ඤාණඤ්ඤායතනසඤ්ඤං, නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනසමාපත්තියා ආකිඤ්ඤායතනසඤ්ඤං සමතික්කමිත්වා ගතො.

අනිච්චානුපස්සනාය නිච්චසඤ්ඤං පභාය, දුක්ඛානුපස්සනාය සුඛසඤ්ඤං, අනත්තානුපස්සනාය අත්තසඤ්ඤං, නිබ්බදානුපස්සනාය නන්දිං, විරාගානුපස්සනාය රාගං, නිරොධානුපස්සනාය සමුදයං, පටිනිස්සග්ගානුපස්සනාය ආදානං, ඛයානුපස්සනාය සන්තසඤ්ඤං, වයානුපස්සනාය ආයුහනං, විපරිණාමානුපස්සනාය ධුවසඤ්ඤං, අනිමිත්තානුපස්සනාය නිමිත්තං, අප්පණ්ණිතානුපස්සනාය පණ්ඩිං, සුඤ්ඤතානුපස්සනාය අභිනිවෙසං, අධිපඤ්ඤාධම්මවිපස්සනාය සාරාදානාභිනිවෙසං, යථාභූතඤ්ඤාණදස්සනෙන සම්මොභාභිනිවෙසං, ආදීනවානුපස්සනාය ආලයාභිනිවෙසං, පටිසඬ්ඛානුපස්සනාය අප්පටිසඬ්ඛං, විච්චානුපස්සනාය සංයොගාභිනිවෙසං, සොතාපත්තිමග්ගෙන දිට්ඨෙකට්ඨෙ කිලෙසෙ හඤ්ජිත්වා, සකදාගාමිමග්ගෙන ඔළාරිකෙ කිලෙසෙ පභාය, අනාගාමිමග්ගෙන අණුසහගතෙ කිලෙසෙ සමුග්ගාටෙත්වා, අරහත්තමග්ගෙන සබ්බකිලෙසෙ සමුව්ජිත්දිත්වා ගතො. එවම්පි තථා ගතොති තථාගතො.

කථං තථලක්ඛණං ආගතොති තථාගතො? පථව්ඛාතුයා කක්ඛලන්තලක්ඛණං තථං අවිතථං. ආපොධාතුයා පග්ගරණලක්ඛණං. තෙජොධාතුයා උණ්හත්තලක්ඛණං. වායොධාතුයා විත්ථම්භනලක්ඛණං. ආකාසධාතුයා අසම්ප්‍රට්ඨලක්ඛණං. විඤ්ඤාණධාතුයා විජානනලක්ඛණං.

රූපස්ස රූප්පනලක්ඛණං. වෙදනාය වෙදයිතලක්ඛණං. සඤ්ඤාය සඤ්ජානනලක්ඛණං. සඬ්ඛාරානං අභිසඬ්ඛරණලක්ඛණං. විඤ්ඤාණස්ස විජානනලක්ඛණං.

විතක්කස්ස අභිනිරොපනලක්ඛණං. විචාරස්ස අනුමප්පනලක්ඛණං පිතියා ඵරණලක්ඛණං. සුඛස්ස සාතලක්ඛණං. විත්තෙකග්ගතාය අවික්ඛෙපලක්ඛණං. එස්සස්ස චුසනලක්ඛණං.

සද්ධිත්ථියස්ස අධිමොක්ඛලක්ඛණං. වීරියිත්ථියස්ස පග්ගහලක්ඛණං. සතිත්ථියස්ස උපට්ඨානලක්ඛණං. සමාධිත්ථියස්ස අවික්ඛෙපලක්ඛණං. පඤ්ඤිත්ථියස්ස පජානනලක්ඛණං.

සද්ධාබලස්ස අස්සද්ධියෙ අකම්පියලක්ඛණං. වීරියබලස්ස කොසජ්ජෙ, සතිබලස්ස මුට්ඨස්සච්චෙ. සමාධිබලස්ස උද්ධච්චෙ, පඤ්ඤාබලස්ස අවිජ්ජාය අකම්පියලක්ඛණං.

සතිසම්බොජ්ඣාදිගස්ස උපට්ඨානලක්ඛණං. ධම්මවිචයසම්බොජ්ඣාදිගස්ස පට්ඨයලක්ඛණං. වීරියසම්බොජ්ඣාදිගස්ස පග්ගහලක්ඛණං. පිතිසම්බොජ්ඣාදිගස්ස ඵරණලක්ඛණං. පස්සද්ධිසම්බොජ්ඣාදිගස්ස චූපසම්මලක්ඛණං. සමාධිසම්බොජ්ඣාදිගස්ස අවික්ඛෙපලක්ඛණං. උපෙක්ඛාසම්බොජ්ඣාදිගස්ස පටිසඬ්ඛානලක්ඛණං.

සම්මාදිට්ඨියා දස්සනලක්ඛණං. සම්මාසඬ්ඛාප්පස්ස අභිනිරොපනලක්ඛණං. සම්මාවාචාය පරිග්ගහලක්ඛණං. සම්මාකම්මන්තස්ස සමුට්ඨානලක්ඛණං. සම්මාආජීවස්ස වොදානලක්ඛණං. සම්මාවායාමස්ස පග්ගහලක්ඛණං. සම්මාසතියා උපට්ඨානලක්ඛණං. සම්මාසමාධිස්ස අවික්ඛෙපලක්ඛණං.

අවිජ්ජාය අඤ්ඤාණලක්ඛණං. සඬ්ඛාරානං වෙනනාලක්ඛණං. විඤ්ඤාණස්ස විජානනලක්ඛණං. නාමස්ස නමනලක්ඛණං. රූපස්ස රූප්පනලක්ඛණං. සලායතනස්ස ආයතනලක්ඛණං. එස්සස්ස චුසනලක්ඛණං. වෙදනාය වෙදයිතලක්ඛණං. තණ්හාය හෙතුලක්ඛණං. උපාදානස්ස ගහණලක්ඛණං. භවස්ස ආයුහනලක්ඛණං. ජාතියා නිබ්බත්තිලක්ඛණං. ජරාය ජීරණලක්ඛණං. මරණස්ස චුතිලක්ඛණං.

ධාතුනං සුඤ්ඤතාලක්ඛණං. ආයතනානං ආයතනලක්ඛණං. සතිපට්ඨානානං උපට්ඨානලක්ඛණං. සම්මප්පධානානං පදහනලක්ඛණං. ඉද්ධිපාදානං ඉජ්ඣනලක්ඛණං. ඉන්ද්‍රියානං අධිපතිලක්ඛණං. බලානං අකම්පියලක්ඛණං. බොජ්ඣාදිගානං නියානලක්ඛණං. මග්ගස්ස හෙතුලක්ඛණං.

සච්චානං තථලක්ඛණං. සමථස්ස අවික්ඛෙපලක්ඛණං. විපස්සනාය අනුපස්සනාලක්ඛණං. සමථවිපස්සනානං එකරසලක්ඛණං. යුගනද්ධානං අනතිවත්තනලක්ඛණං.

සීලවිසුද්ධියා සංවරලක්ඛණං. විත්තවිසුද්ධියා අවික්ඛෙපලක්ඛණං. දිට්ඨිවිසුද්ධියා දස්සනලක්ඛණං.

බයෙ ඤාණස්ස සමුව්චෙදනලක්ඛණං. අනුප්පාදෙ ඤාණස්ස පස්සද්ධිලක්ඛණං.

ජන්දස්ස මූලලක්ඛණං. මනසිකාරස්ස සමුට්ඨාපනලක්ඛණං. එස්සස්ස සමොධානලක්ඛණං. වෙදනාය සමොසරණලක්ඛණං. සමාධිස්ස පමුඛලක්ඛණං. සතියා ආධිපතෙයාලක්ඛණං. පඤ්ඤාය තතුත්තරියලක්ඛණං. විමුක්තියා සාරලක්ඛණං... අමතොගධස්ස නිබ්බානස්ස පරියොසානලක්ඛණං තථං අවිතථං. එවං තථලක්ඛණං ඤාණගතියා ආගතො අවිරජ්ඣිත්වා පත්තො අනුප්පත්තොති තථාගතො. එවං තථලක්ඛණං ආගතොති තථාගතො.

කථාං කථාධම්මෙ යාථාචතො අභිසම්බුද්ධොති කථාගතො? කථාධම්මා නාම චත්තාරි අරියසච්චානි. යථාහ – “චත්තාරිමානි, භික්ඛවෙ, තථානි අවිතථානි අනඤ්ඤාපානි. කතමානි චත්තාරි? ‘ඉදං දුක්ඛ’න්ති භික්ඛවෙ, තථමෙතං අවිතථමෙතං අනඤ්ඤාපමෙත”න්ති (සං. නි. 5.1090) විත්ථාරො. තානි ච භගවා අභිසම්බුද්ධො, තස්මා තථානං ධම්මානං අභිසම්බුද්ධත්තා කථාගතොති වූව්වති. අභිසම්බුද්ධත්තො හෙත්ථ ගතසද්දො.

අපි ව ජරාමරණස්ස ජාතිපච්චයසම්භූතසමුදාගතට්ඨො තථො අවිතථො අනඤ්ඤාපො...පෙ..., සඬ්ඛාරානං අවිජ්ජාපච්චයසම්භූතසමුදාගතට්ඨො තථො අවිතථො අනඤ්ඤාපො...පෙ..., තථා අවිජ්ජාය සඬ්ඛාරානං පච්චයට්ඨො, සඬ්ඛාරානං විඤ්ඤාණස්ස පච්චයට්ඨො...පෙ..., ජාතියා ජරාමරණස්ස පච්චයට්ඨො තථො අවිතථො අනඤ්ඤාපො. තං සබ්බං භගවා අභිසම්බුද්ධො, තස්මාපි තථානං ධම්මානං අභිසම්බුද්ධත්තා කථාගතොති වූව්වති. එවං කථාධම්මෙ යාථාචතො අභිසම්බුද්ධොති කථාගතො.

කථාං කථදස්සිත්තාය කථාගතො? භගවා යං සදෙවකෙ ලොකෙ...පෙ..., සදෙවමනුස්සාය පජාය අපරිමාණාසු ලොකධාතුසු අපරිමාණානං සත්තානං චක්ඛුද්ධාරෙ ආපාට්මාගච්ඡන්තං රූපාරම්මණං නාම අත්ථී, තං සබ්බාකාරතො ජානාති පස්සති. එවං ජානතා පස්සතා ව, තෙන තං ඉට්ඨානිට්ඨාදිවසෙන වා දිට්ඨසුතමුතවිඤ්ඤාතෙසු ලබ්භමානකපදවසෙන වා. “කතමං තං රූපං රූපායතනං? යං රූපං චතුත්තං මහාභූතානං උපාදාය වණ්ණනිභා සනිදස්සනං සප්පට්ඨං නිලං පිතක”න්තිආදිනා (ධ. ස. 616) නයෙන අනෙකෙහි නාමෙහි තෙරසහි වාරෙහි ද්වෙපඤ්ඤාසාය නයෙහි විභජ්ජමානං තථමෙව හොති, විතථං තත්ථී. එස නයො සොතද්ධාරාදීසුපි ආපාටං ආගච්ඡන්තෙසු සද්දාදීසු. චුත්තඤ්ඤෙතං භගවතා – “යං භික්ඛවෙ, සදෙවකස්ස ලොකස්ස...පෙ..., සදෙවමනුස්සාය පජාය දිට්ඨං සුතං මුතං විඤ්ඤාතං පත්තං පරියෙසිතං අනුච්චරිතං මනසා, තමහං ජානාමි. තමහං අබ්භඤ්ඤාසිං, තං කථාගතස්ස විදිතං, තං කථාගතො න උපට්ඨාසි”ති (අ. නි. 4.24). එවං කථදස්සිත්තාය කථාගතො. තත්ථ කථදස්සි අත්ථො කථාගතොති පදසම්භවො වෙදිතබ්බො.

කථාං කථවාදිත්තාය කථාගතො? යං රත්තිං භගවා බොධිමණ්ඩෙ අපරාජිතපල්ලඬකෙ නිසින්තො තිණ්ණං මාරානං මත්ථකං මද්දිත්වා අනුත්තරං සම්මාසම්බොධිං අභිසම්බුද්ධො, යඤ්ච රත්තිං යමකසාලානමත්තරෙ අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයා පරිනිබ්බායි, එත්ථත්තරෙ පඤ්චවත්තාලීසවස්සපරිමාණෙ කාලෙ පට්ඨබොධියාපි මජ්ඣිමබොධියාපි පච්ඡිමබොධියාපි යං භගවතා භාසිතං – සුත්තං, ගෙයාං...පෙ..., වෙදල්ලං, තං සබ්බං අත්ථො ව බ්‍යඤ්ජනතො ව අනුපවජ්ජං, අනුනමනධිකං, සබ්බාකාරපරිපුණ්ණං, රාගමදනිම්මදනං, දොසමොහමදනිම්මදනං. තත්ථී තත්ථ වාලග්ගමත්තමිපි අවක්ඛලිතං, සබ්බං තං එකමුද්දිකාය ලඤ්ඡිතං විය, එකනාලියා මිතං විය, එකතුලාය තුලිතං විය ව, තථමෙව හොති අවිතථං අනඤ්ඤාපං. තෙනාහ – “යඤ්ච, චුත්තද, රත්තිං කථාගතො අනුත්තරං සම්මාසම්බොධිං අභිසම්බුද්ධොති, යඤ්ච රත්තිං අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයා පරිනිබ්බායති, යං එතස්මිං අත්තරෙ භාසති ලපති නිද්දිසති, සබ්බං තං තථෙව හොති, නො අඤ්ඤාපා. තස්මා ‘කථාගතො’ති වූව්වති”ති (අ. නි. 4.23). ගදත්තො හෙත්ථ ගතසද්දො. එවං කථවාදිත්තාය කථාගතො.

අපි ව ආගදනං ආගදො, වචනන්ති අත්ථො. තයො අවිපරිතො ආගදො අස්සාති, ද-කාරස්ස ත-කාරං කත්වා කථාගතොති එවමෙතස්මිං අත්ථො පදසිද්ධි වෙදිතබ්බො.

කථාං කථාකාරිත්තාය කථාගතො? භගවතො හි වාචාය කායො අනුලොමෙති, කායස්සපි වාචා, තස්මා යථාචාදී කථාකාරී, යථාකාරී කථාචාදී ව හොති. එවංභූතස්ස වස්ස යථාචාචා, කායොපි තථා ගතො පවත්තොති අත්ථො. යථා ව කායො, වාචාපි තථා ගතා පවත්තාති කථාගතො. තෙනෙවාහ – “යථාචාදී, භික්ඛවෙ, තථාගතො කථාකාරී, යථාකාරී කථාචාදී . ඉති යථාචාදී කථාකාරී යථාකාරී කථාචාදී. තස්මා ‘කථාගතො’ති වූව්වති”ති (අ. නි. 4.23). එවං කථාකාරිත්තාය කථාගතො.

කථාං අභිභවනට්ඨෙත කථාගතො? උපරි භවග්ගං හෙට්ඨා අවිට්ඨිං පරියන්තං කත්වා තිරියං අපරිමාණාසු ලොකධාතුසු සබ්බසත්තෙ අභිභවති සීලෙනපි සමාධිනාපි පඤ්ඤායපි විමුත්තියාපි, විමුත්තිඤ්ඤාණදස්සනෙනපි න තස්ස තුලා වා පමාණං වා අත්ථී; අනුලො අප්පමෙය්‍යො අනුත්තරො රාජාතිරාජා දෙවදෙවො සක්කානං අතිසක්කො බ්‍රහ්මානං අතිබ්‍රහ්මා. තෙනාහ – “සදෙවකෙ, භික්ඛවෙ, ලොකෙ...පෙ..., සදෙවමනුස්සාය පජාය කථාගතො අභිභූ අනභිභූතො අඤ්ඤාදත්ථුදසො වසවත්ති, තස්මා ‘කථාගතො’ති වූව්වති”ති.

තත්ත්වං පදසිද්ධි වෙදිතබ්බො. අගදො විය අගදො. කො පනෙස? දෙසනාවිලාසමයො වෙව පුඤ්ඤස්සයො ව. තෙන හෙස මහානුභාවො භිසක්කො දිබ්බාගදෙන සප්පෙ විය සබ්බපරප්පවාදිනො සදෙවකඤ්ච ලොකං අභිභවති. ඉති සබ්බාලොකාභිභවනෙ තථො අවිපරිතො දෙසනාවිලාසමයො වෙව පුඤ්ඤස්සයො ව අගදො අස්සාති. ද-කාරස්ස ත-කාරං කත්වා කථාගතොති වෙදිතබ්බො. එවං අභිභවනට්ඨෙත කථාගතො.

අපි ව තථාය ගතොතිපි කථාගතො, තථං ගතොතිපි කථාගතො. ගතොති අවගතො, අතිතො පත්තො පටිපන්නොති අත්ථො.

තත්ථ සකලලොකං තීරණපරික්කාය තථාය ගතො අවගතොති තථාගතො. ලොකසමුදයං පහානපරික්කාය තථාය ගතො අතීතොති තථාගතො. ලොකනිරොධං සච්ඡිකිරියාය තථාය ගතො පත්තොති තථාගතො. ලොකනිරොධගාමීනිං පටිපදං තථං ගතො පටිපත්තොති තථාගතො. තෙන චුත්තං භගවතා –

“ලොකො, භික්ඛවෙ, තථාගතෙන අභිසම්බුද්ධො, ලොකස්මා තථාගතො විසංයුත්තො. ලොකසමුදයො, භික්ඛවෙ, තථාගතෙන අභිසම්බුද්ධො, ලොකසමුදයො තථාගතස්ස පභීනො. ලොකනිරොධො, භික්ඛවෙ, තථාගතෙන අභිසම්බුද්ධො, ලොකනිරොධො තථාගතස්ස සච්ඡිකතො. ලොකනිරොධගාමීනි පටිපදා, භික්ඛවෙ, තථාගතෙන අභිසම්බුද්ධා, ලොකනිරොධගාමීනි පටිපදා තථාගතස්ස භාවිතා. යං භික්ඛවෙ, සදෙවකස්ස ලොකස්ස...පෙ.... සබ්බං තං තථාගතෙන අභිසම්බුද්ධං. තස්මා, තථාගතොති චූචවති”ති (අ. නි. 4.23).

තස්සපි එවං අත්ථො වෙදිතබ්බො. ඉදම්පි ච තථාගතස්ස තථාගතභාවදීපනෙ මුඛමත්තමෙව. සබ්බාකාරෙන පන තථාගතොව තථාගතස්ස තථාගතභාවං වණ්ණෙය්‍යා.

කතමඤ්ච තං භික්ඛවෙති යෙන අප්පමත්තකෙන ඔරමත්තකෙන සීලමත්තකෙන පුට්ඨප්පනො තථාගතස්ස වණ්ණං වදමානො වදෙය්‍යා, තං කතමන්ති පුච්ඡති? තත්ථ පුච්ඡා නාම අදිට්ඨජොතනා පුච්ඡා, දිට්ඨසංසන්දනා පුච්ඡා, විමතිවිෂේදනා පුච්ඡා, අනුමතිපුච්ඡා, කටේතුකම්‍යතා පුච්ඡාති පඤ්චවිධා හොති.

තත්ථ කතමා අදිට්ඨජොතනා පුච්ඡා? පකතියා ලක්ඛණං අඤ්ඤාතං හොති, අදිට්ඨං අතුලිතං අතිරිතං අවිභූතං අවිභාවිතං, තස්ස ඤාණාය දස්සනාය තුලනාය තීරණාය විභාවනාය පඤ්භං පුච්ඡති, අයං අදිට්ඨජොතනා පුච්ඡා.

කතමා දිට්ඨසංසන්දනා පුච්ඡා? පකතියා ලක්ඛණං ඤාතං හොති, දිට්ඨං තුලිතං තීරිතං විභූතං විභාවිතං, තස්ස අඤ්ඤෙහි පණ්ඩිතෙහි සද්ධිං සංසන්දනත්ථාය පඤ්භං පුච්ඡති, අයං දිට්ඨසංසන්දනා පුච්ඡා.

කතමා විමතිවිෂේදනා පුච්ඡා? පකතියා සංසයපක්ඛන්දො හොති, විමතිපක්ඛන්දො, ද්වෙල්භකජාතො, “එවං නු ඛො, න නු ඛො, කින්නු ඛො, කථං නු ඛො”ති. සො විමතිවිෂේදනත්ථාය පඤ්භං පුච්ඡති. අයං විමතිවිෂේදනා පුච්ඡා.

කතමා අනුමතිපුච්ඡා? භගවා භික්ඛූනං අනුමතියා පඤ්භං පුච්ඡති – “තං කිං මඤ්ඤුථ, භික්ඛවෙ, රූපං නිච්චං වා අනිච්චං වා”ති. අනිච්චං, භන්තෙ. යං පනානිච්චං, දුක්ඛං වා තං සුඛං වාති? දුක්ඛං භන්තෙති (මහාව. 21) සබ්බං චත්තබ්බං, අයං අනුමතිපුච්ඡා.

කතමා කටේතුකම්‍යතා පුච්ඡා? භගවා භික්ඛූනං කටේතුකම්‍යතාය පඤ්භං පුච්ඡති. චත්තාරොමෙ, භික්ඛවෙ, සතිපට්ඨානා. කතමෙ චත්තාරො?...පෙ.... අට්ඨිමෙ භික්ඛවෙ මග්ගඬ්ගා. කතමෙ අට්ඨාති, අයං කටේතුකම්‍යතා පුච්ඡා.

ඉති ඉමාසු පඤ්චසු පුච්ඡාසු අදිට්ඨස්ස තාව කස්සපි ධම්මස්ස අභාවතො තථාගතස්ස අදිට්ඨජොතනා පුච්ඡා නත්ථි. “ඉදං නාම අඤ්ඤෙහි පණ්ඩිතෙහි සමණබ්‍රාහ්මණෙහි සද්ධිං සංසන්දිත්වා දෙසෙස්සාමි”ති සමන්තාභාරස්සෙව අනුප්පජ්ජනතො දිට්ඨසංසන්දනා පුච්ඡාපි නත්ථි. යස්මා පන බුද්ධානං එකධම්මෙපි ආසප්පනා පරිසප්පනා නත්ථි, ඛොධිමණ්ඩෙයෙව සබ්බා කඩ්ඛා ඡින්නා; තස්මා විමතිවිෂේදනා පුච්ඡාපි නත්ථියෙව. අවසෙසා පන ද්වෙ පුච්ඡා බුද්ධානං අත්ථි, තාසු අයං කටේතුකම්‍යතා පුච්ඡා නාම.

8. ඉදානි තං කටේතුකම්‍යතාය පුච්ඡාය පුච්ඡිතමත්ථං කටේතුං “පාණාතිපාතං පහායා”තිආදිමාහ.

තත්ථ පාණස්ස අතිපාතො පාණාතිපාතො, පාණවධො, පාණසාතොති චුත්තං හොති. පාණොති චෙත්ථ වොහාරතො සත්තො, පරමත්ථතො ජීවිතින්ද්‍රියං, තස්මිං පන පාණෙ පාණසඤ්ඤිතො ජීවිතින්ද්‍රියපච්ඡේදකඋපක්කමසමුට්ඨාපිකා කායචච්චාරානං අඤ්ඤතරද්වාරප්පචත්තා වධකචෙනනා පාණාතිපාතො. සො ගුණවිරහිතෙසු තිරච්ඡානගතාදීසු පාණෙසු බුද්දකෙ පාණෙ අප්පසාවජ්ජො, මහාසරීරෙ මහාසාවජ්ජො, කස්මා? පයොගමහන්තතාය. පයොගසමත්තෙපි චත්ථුමහන්තතාය. ගුණවත්තෙසු මනුස්සාදීසු අප්පගුණෙ පාණෙ අප්පසාවජ්ජො, මහාගුණෙ මහාසාවජ්ජො. සරීරගුණානං පන සමභාවෙ සති කිලෙසානං උපක්කමානඤ්ච මුදුනාය අප්පසාවජ්ජො, තිබ්බතාය මහාසාවජ්ජොති වෙදිතබ්බො.

තස්ස පඤ්ච සම්භාරා හොන්ති – පාණො, පාණසඤ්ඤිතා, වධකචිත්තං, උපක්කමො, තෙන මරණන්ති . ඡ පයොගා – සාහත්ථිකො, ආණත්තිකො, නිස්සග්ගියො, ථාවරො, විජ්ජාමයො, ඉද්ධිමයොති. ඉමස්මිං පනත්ථෙ චිත්ථාරියමානෙ අතිවිය පපඤ්චො හොති, තස්මා තං න චිත්ථාරයාම, අඤ්ඤඤ්ච එවරූපං. අත්ථිකෙහි පන සමන්තපාසාදිකං විනයට්ඨකථං ඔලොකෙත්වා ගහෙතබ්බං.

පහායාති ඉමං පාණාතිපාතවෙනනාසඬිබානං දුස්සීලාං පජහිත්වා. පටිච්චරතොති පහිනකාලතො පටියාය තතො දුස්සීලායතො ඔරතො විරතොව. නත්ථි තස්ස චිතික්කමිස්සාමිති චක්ඛුසොතවිඤ්ඤෙය්‍යා ධම්මා පගෙව කායිකාති ඉමිනාව නයෙන අඤ්ඤෙසුපි එවරුපෙසු පදෙසු අත්ථො වෙදිතබ්බො.

සමණොති භගවා සමිතපාපතාය ලද්ධවොහාරො. ගොතමොති ගොත්තවසෙන. න කෙවලඤ්ච භගවායෙව පාණාතිපාතා පටිච්චරතො, භික්ඛුසඬිසොපි පටිච්චරතො, දෙසනා පන ආදිතො පටියාය එවං ආගතා, අත්ථං පන දිපෙන්නෙන භික්ඛුසඬිසවසෙනාපි දිපෙතුං වට්ටති.

නිහිතදණ්ඩො නිහිතසත්ථොති පරුපසාතත්ථාය දණ්ඩං වා සත්ථං වා ආදාය අවත්තනතො නික්ඛිත්තදණ්ඩො වෙව නික්ඛිත්තසත්ථො වාති අත්ථො. එත්ථ ව යපෙත්වා දණ්ඩං සබ්බමිපි අවසෙසං උපකරණං සත්තානං විභෙදනභාවතො සත්ථන්ති වෙදිතබ්බං. යං පන භික්ඛු කත්තරදණ්ඩං වා දන්තකට්ඨං වා වාසිං පිප්ඵලිකං වා ගහෙත්වා විවරන්ති, න තං පරුපසාතත්ථාය. තස්මා නිහිතදණ්ඩො නිහිතසත්ථො ත්වෙව සඬිබාං ගවිජති.

ලජ්ජිති පාපජ්ගුවිජනලක්ඛණාය ලජ්ජාය සමන්තාගතො. දයාපන්නොති දයං මෙත්තවිත්තතං ආපන්නො. සබ්බපාණභුතභිතානුකම්පීති; සබ්බෙ පාණභුතෙ හිතෙන අනුකම්පකො. තාය දයාපන්නාය සබ්බෙසං පාණභුතානං හිතවිත්තකොති අත්ථො. විහරතීති ඉරියති යපෙති යාපෙති පාලෙති . ඉති වා හි, භික්ඛවෙති එවං වා භික්ඛවෙ. වා සද්දො උපරි “අදින්නාදානං පහායා”තිආදිති අපෙක්ඛිත්වා විකප්පත්ථො චුත්තො, එවං සබ්බත්ථ පුරිමං වා පච්ඡිමං වා අපෙක්ඛිත්වා විකප්පතාවො වෙදිතබ්බො.

අයං පනෙත්ථ සඬිබෙපො – භික්ඛවෙ, පුටුප්පතො තථාගතස්ස වණ්ණං වදමානො එවං වදෙය්‍ය – “සමණො ගොතමො පාණං න භනාති, න සාතෙති, න තත්ථ සමනුඤ්ඤො හොති, විරතො ඉමස්මා දුස්සීලායා; අහො, වත රෙ බුද්ධගුණා මහන්තා”ති, ඉති මහන්තං උස්සාහං කත්වා වණ්ණං වත්තුකාමොපි අප්පමත්තකං ඔරමත්තකං ආචාරසීලමත්තකමෙව චක්ඛති. උපරි අසාධාරණභාවං නිස්සාය වණ්ණං වත්තුං න සක්ඛිස්සති. න කෙවලඤ්ච පුටුප්පතොව සොතාපන්නසකදාගාමිඅනාගාමිඅරහත්තොපි පච්චෙකබුද්ධාපි න සක්කොන්තියෙව; තථාගතොයෙව පන සක්කොති, තං වො උපරි චක්ඛාමිති, අයමෙත්ථ සාධිප්පායා අත්ථවණ්ණනා. ඉතො පරං පන අපුබ්බපදමෙව වණ්ණයිස්සාම.

අදින්නාදානං පහායාති එත්ථ අදින්නස්ස ආදානං අදින්නාදානං, පරසංභරණං, ථෙය්‍යං, චොරිකාති චුත්තං හොති. තත්ථ අදින්නන්ති පරපරිග්ගහිතං, යත්ථ පරො යථාකාමකාරිතං ආපජ්ජන්නො අදණ්ඩාරහො අනුපවජ්ජො ව හොති. තස්මිං පරපරිග්ගහිතෙ පරපරිග්ගහිතසඤ්ඤිතො, තදාදායකඋපක්කමසමුට්ඨාපිකා ථෙය්‍යාවෙනනා අදින්නාදානං. තං හිතෙ පරසන්නකෙ අප්පසාවජ්ජං, පණිතෙ මහාසාවජ්ජං, කස්මා? වත්ථුපණිතතාය. වත්ථුසමත්තෙ සති ගුණාධිකානං සන්නකෙ වත්ථුස්මිං මහාසාවජ්ජං . තං තං ගුණාධිකං උපාදාය තතො තතො හීනගුණස්ස සන්නකෙ වත්ථුස්මිං අප්පසාවජ්ජං.

තස්ස පඤ්ච සම්භාරා හොන්ති – පරපරිග්ගහිතං, පරපරිග්ගහිතසඤ්ඤිතා, ථෙය්‍යවිත්තං, උපක්කමො, තෙන භරණන්ති. ඡ පයොගා – සාහත්ථිකාදයොව. තෙ ව බො යථානුරූපං ථෙය්‍යාවහාරො, පසස්භාවහාරො, පටිච්ඡන්තාවහාරො, පරිකප්පාවහාරො, කුසාවහාරොති ඉමෙසං අවහාරානං වසෙන පවත්තා, අයමෙත්ථ සඬිබෙපො. විත්ථාරො පන සමන්තපාසාදිකායං චුත්තො.

දින්නමෙව ආදියතීති දින්නාදායී. විත්තෙනපි දින්නමෙව පටිකඬිබතීති දින්නපාටිකඬිබ්. ථෙන්නීති ථෙන්නො. න ථෙන්නෙ අථෙන්නෙ. අථෙන්නත්තායෙව සුචිභුතෙන. අත්තනාති අත්තභාවෙන. අථෙන්නං සුචිභුතං අත්තානං කත්වා විහරතීති චුත්තං හොති. සෙසං පයමසික්ඛාපදෙ චුත්තනායෙනෙව යොජෙතබ්බං. යථා ව ඉධ, එවං සබ්බත්ථ.

අබ්‍රහ්මවරියන්ති අසෙට්ඨවරියං. බ්‍රහ්මං සෙට්ඨං ආචාරං වරතීති බ්‍රහ්මචාරී. ආරාචාරීති අබ්‍රහ්මවරියතො දුරචාරී. මෙටුනාති රාගපරිශුට්ඨානවසෙන සදිසත්තා මෙටුනකාති ලද්ධවොහාරෙහි පටිසෙවිතබ්බතො මෙටුනාති සඬිබාං ගතා අසද්ධම්මා. ගාමධම්මාති ගාමවාසීනං ධම්මා.

9. මුසාවාදං පහායාති එත්ථ මුසාති විසංවාදනපුරෙක්ඛාරස්ස අත්ථභඤ්ජනකො වච්ඡයොගො කායපයොගො, වා විසංවාදනාධිප්පායෙන පනස්ස පරවිසංවාදකකායවච්ඡයොගසමුට්ඨාපිකා වෙනනා මුසාවාදො.

අපරො නයො, ‘මුසා’ති අභුතං අතච්ඡං වත්ථු. ‘වාදො’ති තස්ස භූතතො තච්ඡතො විඤ්ඤාපනං. ලක්ඛණතො පන අතථං වත්ථුං තථතො පරං විඤ්ඤාපෙතුකාමස්ස තථාවිඤ්ඤත්තිසමුට්ඨාපිකා වෙනනා මුසාවාදො. සො යමත්ථං භඤ්ජති, තස්ස අප්පතාය අප්පසාවජ්ජො, මහන්තතාය මහාසාවජ්ජො.

අපි ව ගහට්ඨානං අත්තනො සන්නකං අදාතුකාමතාය නත්ථිආදිනායප්පවත්තො අප්පසාවජ්ජො, සක්ඛිනා හුත්වා අත්ථභඤ්ජනත්ථං චුත්තො මහාසාවජ්ජො, පබ්බජිතානං අප්පකම්පි තෙලං වා සප්පිං වා ලහිත්වා

හසාධිතපායෙන – “අප්ප ගාමෙ තෙලං නදි මඤ්ඤෙ සන්දති”ති පුරණකථානායෙන පවත්නො අප්පසාවජ්ජො, අදිට්ඨංයෙව පන දිට්ඨන්තිආදිනා නයෙන වදන්තානං මහාසාවජ්ජො.

තස්ස චත්තාරො සම්භාරා භොන්ති – අතථං චත්ථු, විසංවාදනචිත්තං, තප්පො වායාමො, පරස්ස තදත්ථචජානනන්ති. එකො පයොගො සාහත්ථිකොව. සො කායෙන වා කායපට්ඨද්ධො වා වාචාය වා පරවිසංවාදනකිරියාකරණෙන දට්ඨබ්බො. තාය වෙ කිරියාය පරො තමත්ථං ජානාති, අයං කිරියසමුට්ඨාපිකචෙතනාක්ඛණෙයෙව මුසාවාදකම්මුනා බජ්ඣති.

යස්මා පන යථා කායකායපට්ඨද්ධවාචාහි පරං විසංවාදෙති, තථා “ඉදමස්ස හණාහි”ති ආණාපෙන්තොපි පණ්ණං ලිබ්බිතො පුරතො නිස්සප්පන්තොපි, “අයමත්ථො එවං දට්ඨබ්බො”ති කුඩාදිසු ලිබ්බිතො යපෙන්තොපි. තස්මා එත්ථ ආණන්තිකනිස්සග්ගිඨාචරාපි පයොගා යුජ්ජන්ති, අට්ඨකථාසු පන අනාගතත්තා විමංසිත්වා ගහෙතබ්බො.

සච්චං වදන්ති සච්චවාදී. සච්චෙන සච්චං සන්දහති සට්ඨන්ති සච්චසන්ධො. න අන්තරන්තරා මුසා වදන්ති අත්ථො. යො හි පුරිසො කදාචි මුසා වදති, කදාචි සච්චං, තස්ස මුසාවාදෙන අන්තරිතත්තා සච්චං සච්චෙන න සට්ඨති; තස්මා සො න සච්චසන්ධො. අයං පන න තාදිසො, ජීවිතහෙතුපි මුසා අවත්වා සච්චෙන සච්චං සන්දහති යෙවාහි සච්චසන්ධො.

ථෙතොති ථීරො ථීරකථොති අත්ථො. එකො හි පුග්ගලො හලිද්දිරාගො විය, ථුසරාසිම්භි නිබ්බාතොසු විය, අස්සපිට්ඨෙ යපිතකුම්භණ්ඩම්ච ව න ථීරකථො භොති, එකො පාසාණලොඛො විය, ඉන්දබ්බිලො විය ව ථීරකථො භොති, අසිනා සිසං ඡිත්තන්තෙපි ද්වෙ කථා න කථෙති, අයං චුච්චති ථෙතො.

පච්චයිකොති පත්තියායිතබ්බකො, සද්ධායිතබ්බකොති අත්ථො. එකච්චො හි පුග්ගලො න පච්චයිකො භොති, “ඉදං කෙන චුත්තං, අසුකෙනා”ති චුත්තෙ “මා තස්ස වචනං සද්දහං”ති වත්තබ්බතං ආපජ්ජති. එකො පච්චයිකො භොති, “ඉදං කෙන චුත්තං, අසුකෙනා”ති චුත්තෙ “යදි තෙන චුත්තං, ඉදමෙව පමාණං, ඉදානි උපපරික්ඛිතබ්බං නත්ථි, එවමෙව ඉද”න්ති වත්තබ්බතං ආපජ්ජති, අයං චුච්චති පච්චයිකො. අවිසංවාදකො ලොකස්සාති තාය සච්චවාදිතාය ලොකං න විසංවාදෙතිති අත්ථො.

පිසුණං වාචං පහායාතිආදිසු යාය වාචාය යස්ස තං වාචං භාසති, තස්ස හදයෙ අත්තනො පියභාවං, පරස්ස ව සුඤ්ඤභාවං කරොති, සා පිසුණා වාචා.

යාය පන අත්තනාමපි පරමපි ඵරුසං කරොති, යා වාචා සයම්පි ඵරුසා, නෙව කණ්ණසුඛා න හදයඬගමා, අයං ඵරුසා වාචා.

යෙන සම්ථං පලපති නිරත්ථකං, සො සම්ථප්පලාපො.

තෙසං මූලභූතා චෙතනාපි පිසුණවාචාදිනාමෙව ලහති, සා එව ව ඉධාධිප්පෙතාති.

තත්ථ සංකිලිට්ඨචිත්තස්ස පරෙසං වා හෙදාය අත්තනො පියකමායාය වා කායච්චිපයොගසමුට්ඨාපිකා චෙතනා පිසුණවාචා. සා යස්ස හෙදං කරොති, තස්ස අප්පගුණතාය අප්පසාවජ්ජා, මහාගුණතාය මහාසාවජ්ජා.

තස්සා චත්තාරො සම්භාරා – හින්දිතබ්බො පරො, “ඉති ඉමෙ නානා හවිස්සන්ති, විනා හවිස්සන්ති”ති හෙදපුරෙක්ඛාරතා වා, “ඉති අහං පියො හවිස්සාමි විස්සාසිකො”ති පියකමායා වා, තප්පො වායාමො, තස්ස තදත්ථචජානනන්ති. ඉමෙසං හෙදායාති, යෙසං ඉතොති චුත්තානං සන්තිකෙ සුතං තෙසං හෙදාය.

හින්තානං වා සන්ධාතාති ද්වින්තං මිත්තානං වා සමානුපජ්ඣායකාදීනං වා කෙනච්චෙව කාරණෙන හින්තානං එකමෙකං උපසඬකම්භිත්වා “තුම්භාකං ඊදිසෙ කුලෙ ජාතානං එවං බහුස්සුතානං ඉදං න යුත්ත”න්තිආදීනි වත්වා සන්ධානං කත්තා අනුකත්තා. අනුප්පදාතාති සන්ධානානුප්පදාතා. ද්වෙ ජනෙ සමග්ගෙ දිස්වා – “තුම්භාකං එවරුපෙ කුලෙ ජාතානං එවරුපෙහි ගුණෙහි සමන්තාගතානං අනුච්ඡිකමෙත”න්තිආදීනි වත්වා දළ්භිකම්මං කත්තාති අත්ථො. සමග්ගො ආරාමො අස්සාති සමග්ගාරාමො. යත්ථ සමග්ගා නත්ථි, තත්ථ වසිතුම්පි න ඉච්ඡතිති අත්ථො. සමග්ගරාමොතිපි පාළි, අයමෙචෙත්ථ අත්ථො. සමග්ගරතොති සමග්ගෙසු රතො, තෙ පහාය අඤ්ඤත්ථ ගන්තුම්පි න ඉච්ඡතිති අත්ථො. සමග්ගෙ දිස්වාපි සුත්වාපි නන්දනීති සමග්ගනන්දී, සමග්ගකරණං වාචං භාසිතාති යා වාචා සත්තෙ සමග්ගෙයෙව කරොති, තං සාමග්ගිගුණපරිදීපිකමෙව වාචං භාසති, න ඉතරන්ති.

පරස්ස මම්මච්ඡෙදකකායච්චිපයොගසමුට්ඨාපිකා එකන්තඵරුසචෙතනා ඵරුසාවාචා. තස්සා ආවිභාවත්ථමිදං චත්ථු – එකො කිර දාරකො මාතුවචනං අනාදිසිත්වා අරඤ්ඤං ගච්ඡති, තං මාතා නිවත්තෙතුමසක්කොන්ති – “වණ්ඩා තං මහිංසි අනුබන්ධතු”ති අක්කොසි. අප්පස තථෙව අරඤ්ඤෙ මහිංසි උට්ඨාසි. දාරකො “යං මම මාතා මුඛෙන

කටෙයි, තං මා හොතු, යං විත්තෙන විත්තෙයි තං හොතු” ති, සව්වකිරියමකායි. මහිංසි තත්තෙට්ඨ ඛද්ධා විය අවධායි. එවං මම්මවිජෙදකොපි පයොගො විත්තසංඝහතාය න ඵරුසා වාචා හොති. මාතාපිතරො හි කදාවි පුත්තකෙ එවං වදන්ති – “වොරා වො ඛණ්ඩාඛණ්ඩං කරොන්තු” ති, උප්පලපත්තමිපි ව නෙසං උපරි පතත්තං න ඉච්ඡන්ති. ආවරිඤ්ඤාපඤ්ඤායා ව කදාවි නිස්සිතකෙ එවං වදන්ති – “කිං ඉමෙ අභිරිකා අනොත්තප්පිනො වරන්ති, නිද්ධමථ නෙ” ති, අථ ව නෙසං ආගමාධිගමසම්පත්තිං ඉච්ඡන්ති. යථා ව විත්තසංඝහතාය ඵරුසා වාචා න හොති, එවං වචනසංඝහතාය අඵරුසා වාචා න හොති. න හි මාරාපෙතුකාමස්ස – “ඉමං සුඛං සයාපෙථා” ති වචනං අඵරුසා වාචා හොති, විත්තඵරුසතාය පනෙසා ඵරුසා වාචාව. සා යං සන්ධාය පවත්තිතා, තස්ස අප්පගුණතාය අප්පසාවජ්ජා, මහාගුණතාය මහාසාවජ්ජා. තස්සා තයො සම්භාරා – අක්කොසිතබ්බො පරො, කුපිතචිත්තං, අක්කොසනාති.

නෙලාති එලං වුව්චති දොසො, නාස්සා එලන්ති නෙලා, නිද්දොසාති අත්ථො. “නෙලඬිගො සෙනපච්ඡාදො” ති, (උදා. 65) එත්ථ වුත්තනෙලං විය. කණ්ණසුඛාති ඛාඤ්ජනමධුරතාය කණ්ණානං සුඛා, සුවිච්ඡිකුන්තං විය කණ්ණසුලං න ජනෙති. අත්ථමධුරතාය සකලසරීරෙ කොපං අජනෙත්වා පෙමං ජනෙතිති පෙමනීයා. හදයං ගච්ඡති, අප්පට්ඨඤ්ඤාමානා සුඛෙන විත්තං පවිසතිති හදයඬිගමා. ගුණපරිපුණ්ණතාය පුරෙ හවාති පොරී පුරෙ සංවඩ්ඪනාරී විය සුකුමාරාතිපි පොරී. පුරස්ස එසාතිපි පොරී. නගරවාසීනං කථාති අත්ථො. නගරවාසීනො හි යුත්තකථා හොන්ති. පිතිමත්තං පිතාති වදන්ති, භාතිමත්තං භාතාති වදන්ති, මාතිමත්තං මාතාති වදන්ති. එවරුපි කථා බහුනො ජනස්ස කන්තා හොතිති බහුජනකන්තා. කන්තභාවෙනෙව බහුනො ජනස්ස මනාපා විත්තවුඩ්ඪිකරාති බහුජනමනාපා.

අනත්ථවිඤ්ඤාපිකා කායවච්ඡයොගසමුට්ඨාපිකා අකුසලවෙනනා සම්ඵප්පලාපො. සො ආසෙවනමන්දතාය අප්පසාවජ්ජො, ආසෙවනමහන්තතාය මහාසාවජ්ජො, තස්ස ද්වෙ සම්භාරා – භාරතයුද්ධසීතාහරණාදිනිරත්ථකකථාපුරෙක්ඛාරතා, තථාරුපි කථා කථනඤ්ඤා.

කාලෙන වදන්ති කාලවාදී වත්තබ්බයුත්තකාලං සල්ලක්ඛෙත්වා වදන්ති අත්ථො. භූතං තථං තච්ඡං සභාවමෙව වදන්ති භූතවාදී. දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකත්ථසන්තිස්සිතමෙව කත්වා වදන්ති අත්ථවාදී. නවලොකුත්තරධම්මසන්තිස්සිතං කත්වා වදන්ති ධම්මවාදී සංවරචිතයපහානචිතයසන්තිස්සිතං කත්වා වදන්ති චිතයවාදී.

නිධානං වුව්චති යපනොකාසො, නිධානමස්සා අත්ථිති නිධානවතී. හදයෙ නිධානබ්බයුත්තකං වාවං භාසිතාති අත්ථො. කාලෙනාති එවරුපිං භාසමානොපි ව – “අභං නිධානවතිං වාවං භාසිස්සාමි” ති න අකාලෙන භාසති, යුත්තකාලං පන අපෙක්ඛිත්වාච භාසතිති අත්ථො. සාපදෙසන්ති සඋපමං, සකාරණන්ති අත්ථො. පරියන්තවතින්ති පරිච්ඡෙදං දස්සෙත්වා යථාස්සා පරිච්ඡෙදො පඤ්ඤායති, එවං භාසතිති අත්ථො. අත්ථසංහිතන්ති අනෙකෙහිපි නයෙහි විභජන්තෙන පරියාදාතුං අසක්කුණෙය්‍යතාය අත්ථසම්පන්නං භාසති. යං වා සො අත්ථවාදී අත්ථං වදති, තෙන අත්ථෙන සහිතත්තා අත්ථසංහිතං වාවං භාසති, න අඤ්ඤං නික්ඛිපිත්වා අඤ්ඤං භාසතිති වුත්තං හොති.

10. ඛිජගාමභූතගාමසමාරම්භාති මූලඛිජං ඛන්ධඛිජං එඵඛිජං අග්ගඛිජං ඛිජඛිජන්ති පඤ්චවිධස්ස ඛිජගාමස්ස වෙව, යස්ස කස්සචි නීලතිණරුක්ඛාදිකස්ස භූතගාමස්ස ව සමාරම්භා, ඡෙදනභෙදනපච්චාදිභාවෙන විකොපනා පටිච්චරතොති අත්ථො.

එකභත්තිකොති පාතරාසභත්තං සායමාසභත්තන්ති ද්වෙ භත්තාති, තෙසු පාතරාසභත්තං අන්තොමජ්ඣන්තිකෙන පරිච්ඡින්නං, ඉතරං මජ්ඣන්තිකතො උද්ධං අන්තො අරුණෙන. තස්මා අන්තොමජ්ඣන්තිකෙ දසක්ඛන්තුං භුඤ්ජමානොපි එකභත්තිකොව හොති. තං සන්ධාය වුත්තං “එකභත්තිකො” ති.

රත්තියා භොජනං රත්ති, තතො උපරතොති රත්තුපරතො. අතික්කන්තෙ මජ්ඣන්තිකෙ යාව සූරියත්ථඬිගමනා භොජනං විකාලභොජනං නාම. තතො චිරතත්තා චිරතො විකාලභොජනා. කදා චිරතො? අනොමානදීතිරෙ පබ්බජිතදිවසතො පට්ඨාය.

සාසනස්ස අනනුලොමත්තා විසුකං පටාණිභූතං දස්සනන්ති විසුකදස්සනං. අත්තනා නච්චනනච්චාපනාදිවසෙන නච්චා ව ගීතා ව වාදිතා ව අත්තමසො මයුරනච්චාදිවසෙනපි පවත්තානං නච්චාදීනං විසුකභූතා දස්සනා වාති නච්චගීතවාදිතවිසුකදස්සනා. නච්චාදීති හි අත්තනා පයොඡෙතුං වා පරෙහි පයොජාපෙතුං වා පයුත්තාති පස්සිතුං වා නෙව හික්ඛුනං න හික්ඛුනිතඤ්ඤා වට්ඨන්ති.

මාලාදිසු මාලාති යං කිඤ්චි පුප්ඵං. ගන්ධන්ති යං කිඤ්චි ගන්ධජානං. විලෙපනන්ති ඡවිරාගකරණං. තත්ථ පිළන්ධන්තො ධාරෙති නාම, උභනට්ඨානං පුරෙත්තො මණ්ඩෙති නාම, ගන්ධවසෙන ඡවිරාගවසෙන ව සාදියන්තො විභූසෙති නාම. යානං වුව්චති කාරණං. තස්මා යාය දුස්සීලාවෙනතාය තාති මාලාධාරණාදීති මහාජනො කරොති, තතො පටිච්චරතොති අත්ථො.

උච්චාසයනං වුව්චති පමාණාතික්කන්තං. මහාසයනන්ති අකප්පියපච්චත්ථරණං. තතො චිරතොති අත්ථො.

ජාතරූපන්ති සුවණ්ණං. රජතන්ති කභාපණො, ලොහමාසකො, ජතුමාසකො, දාරුමාසකොති යෙ වොහාරං ගච්ඡන්ති. තස්ස උභයස්සාපි පටිග්ගහණා පටිවිරතො, නොව නං උග්ගණ්හාති, න උපනික්ඛිත්තං සාදියතිති අත්ථො.

ආමකධක්ඛ්ඤපටිග්ගහණාති, සාලිව්හියවගොධුමකභිගුවරකකුදුසකසඬාතස්ස සත්තවිධස්සාපි ආමකධක්ඛ්ඤස්ස පටිග්ගහණා. න කෙවලක්ඛ්ච එතෙසං පටිග්ගහණමෙව, ආමසනම්පි භික්ඛූනං න වට්ටති යෙව. ආමකමංසපටිග්ගහණාති එත්ථ අක්ඛ්ඤත්‍ර ඔදිස්ස අනුක්ඛ්ඤානා ආමකමංසමච්ඡානං පටිග්ගහණමෙව භික්ඛූනං න වට්ටති, නො ආමසනං.

ඉත්ථිකුමාරිකපටිග්ගහණාති එත්ථ ඉත්ථිති පුරිසන්තරගතා, ඉතරා කුමාරිකා නාම, තාසං පටිග්ගහණම්පි ආමසනම්පි අකප්පියමෙව.

දාසිදාසපටිග්ගහණාති එත්ථ දාසිදාසවසෙනොව තෙසං පටිග්ගහණං න වට්ටති. “කප්පියකාරකං දම්මි, ආරාමිකං දම්මි”ති එවං වුත්තෙ පන වට්ටති.

අපේළකාදිසු ඛේත්තවත්ථුපරියොසානෙසු කප්පියාකප්පියනො යො විනයවසෙන උපපරික්ඛිතබ්බො. තත්ථ ඛේත්තං නාම යස්මිං පුබ්බණ්ණං රුහති. වත්ථු නාම යස්මිං අපරණ්ණං රුහති. යත්ථ වා උභයම්පි රුහති, තං ඛේත්තං. තදත්ථාය අකතභූමිභාගො වත්ථු. ඛේත්තවත්ථුසීසෙන චෙත්ථ වාපිතළාකාදීනිපි සඬගහිතානෙව.

දුතෙය්‍යං වුව්චති දුතකම්මං, ගිහිනං පහිනං පණ්ණං වා සාසනං වා ගහෙත්වා තත්ථ තත්ථ ගමනං. පහිණගමනං වුව්චති සරා සරං පෙසිතස්ස බුද්දකගමනං. අනුයොගො නාම තදුභයකරණං. තස්මා දුතෙය්‍යපහිණගමනානං අනුයොගාති. එවමෙත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො.

කයවික්කයාති කයා ව වික්කයා ව. තුලාකුටාදිසු කුටන්ති වක්ඛ්චනං. තත්ථ තුලාකුටං නාම රූපකුටං අඬගකුටං, ගහණකුටං, පටිච්ඡන්තකුටන්ති වතුබ්බිධං හොති. තත්ථ රූපකුටං නාම ද්වෙ තුලා සමරූපා කත්වා ගණ්හන්තො මහතියා ගණ්හාති, දදන්තො බුද්දිකාය දෙති. අඬගකුටං නාම ගණ්හන්තො පච්ඡාභාගෙ හත්ථෙන තුලං අක්කමති, දදන්තො පුබ්බභාගෙ. ගහණකුටං නාම ගණ්හන්තො මූලෙ රජ්ජුං ගණ්හාති, දදන්තො අග්ගෙ. පටිච්ඡන්තකුටං නාම තුලං සුසිරං කත්වා අන්තො අයවුණ්ණං පක්ඛිපිත්වා ගණ්හන්තො තං පච්ඡාභාගෙ කරොති, දදන්තො අග්ගභාගෙ.

කංසො වුව්චති සුවණ්ණපාති, තාය වක්ඛ්චනං කංසකුටං. කථං? එකං සුවණ්ණපාතිං කත්වා අක්ඛ්ඤා ද්වෙ තිස්සො ලොහපාතියො සුවණ්ණවණ්ණෙ කරොති, තතො ජනපදං ගන්ත්වා කික්ඛ්චිදෙව අඬසං කුලං පටිසිත්වා – “සුවණ්ණභාජනාති කිණ්ථා”ති වත්ථා අග්ගෙ පුච්ඡිතෙ සමග්ගතරං දාතුකාමා හොන්ති. තතො තෙහි – “කථං ඉමෙසං සුවණ්ණභාවො ජාතිතබ්බො”ති වුත්තෙ, “විමංසිත්වා ගණ්හං”ති සුවණ්ණපාතිං පාසාණෙ සංසිත්වා සබ්බා පාතියො දත්වා ගච්ඡති.

මානකුටං නාම හදයභෙදසිඛාභෙදරජ්ජුභෙදවසෙන තිව්ධං හොති. තත්ථ හදයභෙදො සප්පිතෙලාදිමිනනකාලෙ ලබ්භති. තාති හි ගණ්හන්තො හෙට්ඨාඡිද්දෙන මානෙන – “සණ්කං ආසික්ඛ්වා”ති වත්ථා අන්තොභාජනෙ බහුං පග්ගරාපෙත්වා ගණ්හාති, දදන්තො ඡිද්දං පිටාය සීසං පුරෙත්වා දෙති.

සිඛාභෙදො තිලතණ්ඩුලාදිමිනනකාලෙ ලබ්භති. තාති හි ගණ්හන්තො සණ්කං සිඛං උස්සාපෙත්වා ගණ්හාති, දදන්තො වෙගෙන පුරෙත්වා සිඛං ඡිත්තන්තො දෙති.

රජ්ජුභෙදො ඛේත්තවත්ථුමිනනකාලෙ ලබ්භති. ලක්ඛ්ඤං අලහන්තා හි ඛේත්තං අමහන්තම්පි මහන්තං කත්වා මිනන්ති.

උක්කොටනාදිසු උක්කොටනන්ති අස්සාමිකෙ සාමිකෙ කාතුං ලක්ඛ්ඤාත්ථි තෙහි තෙහි උපායෙහි පරෙසං වක්ඛ්චනං. ත්‍රිදමෙකං වත්ථු – එකො කිර ලුද්දකො මිගඤ්ච මිගපොතකඤ්ච ගහෙත්වා ආගච්ඡති, තමෙකො ධුත්තො – “කිං හො, මිගො අග්ගති, කිං මිගපොතකො”ති ආහ. “මිගො ද්වෙ කභාපණෙ, මිගපොතකො එක”න්ති ව වුත්තෙ එකං කභාපණං දත්වා මිගපොතකං ගහෙත්වා ථොකං ගන්ත්වා නිවත්තො – “න මෙ හො, මිගපොතකෙන අත්ථො, මිගං මෙ දෙහි”ති ආහ. තෙන හි – ද්වෙ කභාපණෙ දෙහිති. සො ආහ – “නනු තෙ හො, මයා පඨමං එකො කභාපණො දින්තො”ති? “ආම, දින්තො”ති. “ඉදං මිගපොතකං ගණ්හ, එවං සො ව කභාපණො, අයඤ්ච කභාපණග්ගතකො මිගපොතකොති ද්වෙ කභාපණා භවිස්සන්ති”ති. සො “කාරණං වදති”ති සල්ලක්ඛේත්වා මිගපොතකං ගහෙත්වා මිගං අදාසිති. නිකතිති යොගවසෙන වා මායාවසෙන වා අපාමඬගං පාමඬගන්ති, අමණං මණන්ති, අසුවණ්ණං සුවණ්ණන්ති කත්වා පතිරූපකෙන වක්ඛ්චනං. සාවියොගොති කුටිලයොගො, එතෙසං යෙව උක්කොටනාදිනමෙතං නාමං. තස්මා – උක්කොටනසාවියොගො, වක්ඛ්චනසාවියොගො, නිකතිසාවියොගොති, එවමෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. කෙච්ඡි අක්ඛ්ඤා දස්සෙත්වා අක්ඛ්ඤස්ස පරිවත්තනං සාවියොගොති වදන්ති. තං පන වක්ඛ්චනෙනෙව සඬගහිතං.

ෂේදනාදීසූ ඡේදනාන්ති හත්ථවිෂේදනාදි. වධොති මාරණං. ඛන්ධොති රජ්ජුඛන්ධනාදිහි ඛන්ධනං. විපරාමොසොති හිමවිපරාමොසො, ගුම්ඛවිපරාමොසොති දුට්ඨො. යං හිමපාතසමයෙ හිමෙන පටිච්ඡන්තා හුත්වා මග්ගප්පටිපන්නං ඡනං මුසන්ති, අයං හිමවිපරාමොසො. යං ගුම්ඛාදිහි පටිච්ඡන්තා මුසන්ති, අයං ගුම්ඛවිපරාමොසො. ආලොපො වුව්චති ගාමනිගමාදිනං විලොපකරණං. සහසාකාරොති සාහසිකකිරියා. ගෙහං පටිසිත්වා මනුස්සානං උරෙ සත්ථං යපෙන්වා ඉච්ඡිතභණ්ඩානං ගහණං. එවමෙතස්මා ඡේදන...පෙ.... සහසාකාරා පටිච්චරතො සමණො ගොතමොති. ඉති වා හි, හික්ඛවෙ, පුපුස්ඡන්තො තථාගතස්ස චණ්ණං වදමානො වදෙය්‍යාති.

එත්තාවතා වූළසිලං නිට්ඨිතං හොති.

මජ්ඣිමසිලවණ්ණනා

11. ඉදානි මජ්ඣිමසිලං විත්ථාරෙන්තො “යථා වා පනෙකෙ හොන්තො”ති ආදිමාහ. තත්‍රායං අනුත්තානපදවණ්ණනා. සද්ධාදෙය්‍යානීති කම්මඤ්ච ඵලඤ්ච ඉධලොකඤ්ච පරලොකඤ්ච සද්දහිත්වා දින්නාති. ‘අයං මෙ ඤාතී’ති වා, ‘මිත්තො’ති වා, ඉදං පටිකරිස්සති, ඉදං වා තෙන කතපුබ්බන්ති වා, එවං න දින්නානීති අත්ථො. එවං දින්නාති හි න සද්ධාදෙය්‍යානි නාම හොන්ති. භොජනානීති දෙසනාසිසමත්තමෙතං, අත්ථන්තො පන සද්ධාදෙය්‍යානි භොජනානි භුඤ්ජිත්වා විවරාති පාරුපිත්වා සෙනාසනාති සෙවමානා ගිලානභෙසජ්ජං පරිභුඤ්ජමානාති සබ්බමෙතං වුත්තමෙව හොති.

සෙය්‍යථිදන්ති නිපාතො. තස්සත්ථො කතමො සො බීජගාමභූතගාමො, යස්ස සමාරම්භං අනුයුත්තා විහරන්තිති. තතො තං දස්සෙන්තො මූලබීජන්ති ආදිමාහ. තත්ථ මූලබීජං නාම හලිද්දි, සිඬගිවෙරං, වවා, වචන්තං, අතිවිසා, කටුකරොහිණි, උසිරං, හද්දමුත්තකන්ති එවමාදි. ඛන්ධබීජං නාම අස්සත්ථො, නිග්‍රොධො, පිලක්ඛො, උදුම්ඛරො, කච්ඡකො, කපිත්ථන්තොති එවමාදි. එඵබීජං නාම උච්ඡු, නළො, වෙච්ඡාති එවමාදි. අග්ගබීජං නාම අජ්ජකං, එණ්ජජකං, හිරිවෙරන්ති එවමාදි. බීජබීජං නාම පුබ්බණ්ණං අපරණ්ණන්ති එවමාදි. සබ්බඤ්ඤානං රුක්ඛන්තො වියොජිතං විරුහනසමත්ථමෙව “බීජගාමො”ති වුව්චති. රුක්ඛන්තො පන අවියොජිතං අසුක්ඛං “භූතගාමො”ති වුව්චති. තත්ථ භූතගාමසමාරම්භො පාවිත්තියවත්ථු, බීජගාමසමාරම්භො දුක්ඛට්ඨත්ථුති වෙදිතබ්බො.

12. සන්තිධිකාරපරිභොගන්ති සන්තිධිකතස්ස පරිභොගං. තත්ථ දුට්ඨා කථා, විනයවසෙන ව සල්ලෙඛවසෙන ව. විනයවසෙන තාව යං කිඤ්චි අන්තං අජ්ජ පටිග්ගහිතං අපරජ්ජු සන්තිධිකාරකං හොති, තස්ස පරිභොගෙ පාවිත්තියං. අත්තනා ලද්ධං පන සාමණෙරානං දත්වා, තෙහි ලද්ධං යපාපෙන්වා දුතියදිවසෙ භුඤ්ජිතුං වට්ටති, සල්ලෙඛො පන න හොති.

පානසන්තිධිමිහි ඵසෙව නයො. තත්ථ පානං නාම අම්බපානාදිනි අට්ඨ පානාති, යානි ව තෙසං අනුලොමානි. තෙසං විනිච්ඡයො සමන්තපාසාදිකායං වුත්තො.

වත්ථසන්තිධිමිහි අනට්ටයීතං අවිකප්පිතං සන්තිධි ව හොති, සල්ලෙඛඤ්ච කොපෙති, අයං පරියායකථා. නිජ්ජපරියායන්තො පන නිව්චරසන්තුට්ඨොන භවිතබ්බං, චතුත්ථං ලහිත්වා අඤ්ඤස්ස දාතබ්බං. සවෙ යස්ස කස්සචි දාතුං න සක්කොති, යස්ස පන දාතුකාමො හොති, සො උද්දෙසත්ථාය වා පරිපුච්ඡත්ථාය වා ගතො, ආගතමත්තෙ දාතබ්බං, අදාතුං න වට්ටති. විවරෙ පන අප්පහොන්තෙ සතියා පච්චාසාය අනුඤ්ඤාතකාලං යපෙතුං වට්ටති. සුවසුත්තව්චරකාරකානං අලාභෙන තතො පරමිපි විනයකම්මං කත්වා යපෙතුං වට්ටති. “ඉමස්මිං ජිණ්ණෙ පුන ඊදිසං කුතො ලහිස්සාමි”ති පන යපෙතුං න වට්ටති, සන්තිධි ව හොති, සල්ලෙඛඤ්ච කොපෙති.

යානසන්තිධිමිහි යානං නාම වය්හං, රථො, සකටං, සන්දමානිකා, සිව්කා, පාටඩ්ඛිති; නෙතං පබ්බජිතස්ස යානං. උපාහනා පන පබ්බජිතස්ස යානංයෙව. එකහික්ඛුස්ස හි එකො අරඤ්ඤත්ථාය, එකො ධොතපාදකත්ථායාති, උක්කංසතො ද්වෙ උපාහනසඩ්ඝාටා වට්ටන්ති. තතියං ලහිත්වා අඤ්ඤස්ස දාතබ්බො. “ඉමස්මිං ජිණ්ණෙ අඤ්ඤං කුතො ලහිස්සාමි”ති හි යපෙතුං න වට්ටති, සන්තිධි ව හොති, සල්ලෙඛඤ්ච කොපෙති.

සයනසන්තිධිමිහි සයනන්ති මඤ්චො. එකස්ස හික්ඛුන්තො එකො ගබ්භෙ, එකො දිවායානෙති උක්කංසතො ද්වෙ මඤ්චො වට්ටන්ති. තතො උත්තරි ලහිත්වා අඤ්ඤස්ස හික්ඛුන්තො වා ගණස්ස වා දාතබ්බො; අදාතුං න වට්ටති. සන්තිධි ව හොති, සල්ලෙඛඤ්ච කොපෙති.

ගන්ධසන්තිධිමිහි හික්ඛුන්තො කණ්ඩුකච්ඡුඡවිදොසාදිආබාධෙ සති ගන්ධා වට්ටන්ති. තෙ ගන්ධෙ ආහරාපෙන්වා තස්මිං රොගෙ වූපසන්තෙ අඤ්ඤෙසං වා ආබාධිකානං දාතබ්බො, ද්වාරෙ පඤ්චඬගුලිසරධූපනාදීසු වා උපනෙතබ්බො. “පුන රොගෙ සති භවිස්සන්ති”ති පන යපෙතුං න වට්ටති, සන්තිධි ව හොති, සල්ලෙඛඤ්ච කොපෙති.

ආමිසන්ති වුත්තාවසෙසං දට්ඨබ්බං. සෙය්‍යථිදං, ඉධෙකච්චො හික්ඛු – “තථාරූපෙ කාලෙ උපකාරාය භවිස්සති”ති තිලතණ්ඩුලමුග්ගමාසනාළිකෙරලොණමච්ඡමංසවල්ලුරසප්පිතෙලගුළුභාජනාදිනි ආහරාපෙන්වා යපෙති.

සො වස්සකාලෙ කාලස්සෙව සාමණෙරෙහි යාගුං පවාපෙත්වා පරිභුඤ්ජිත්වා “සාමණෙර, උදකකද්දමෙ දුක්ඛං ගාමං පවිසිතුං, ගව්ඡ අසුකං කුලං ගන්ත්වා මය්හං විහාරෙ නිසින්තභාවං ආරොවෙහි; අසුකකුලනො දධිආදීනි ආහරා”ති පෙසෙති. භික්ඛුහි – “කිං, හන්තෙ, ගාමං පවිසිස්සට්ඨං”ති චුත්තෙපි, “දුප්පවෙසො, ආවුසො, ඉදානි ගාමො”ති වදති. තෙ – “හොතු, හන්තෙ, අව්ඡට්ඨ තුම්හෙ, මයං භික්ඛං පරියෙසිත්වා ආහරිස්සාමා”ති ගව්ඡන්ති. අප් සාමණෙරොපි දධිආදීනි ආහරිත්වා හත්තඤ්ච බාඤ්ජනඤ්ච සම්පාදෙත්වා උපනෙති, තං භුඤ්ජන්තස්සෙව උපට්ඨාකා හත්තං පභිණන්ති, තතොපි මනාපං මනාපං භුඤ්ජති. අප් භික්ඛු පිණ්ඩපාතං ගහෙත්වා ආගව්ඡන්ති, තතොපි මනාපං මනාපං ගීවායාමකං භුඤ්ජතියෙව. එවං චතුමාසම්පි විතිනාමෙති. අයං චුච්චති – “භික්ඛු මුණ්ඩකුටුම්භිකජීවිකං ජීවති, න සමණජීවිකං”න්ති. එවරුපො ආමිසසන්තිධි නාම හොති.

භික්ඛුනො පන වසනට්ඨානෙ එකා තණ්ඩුලනාළි, එකො ගුලපිණ්ඩො, චතුර්ගමත්තං සප්පිති එත්තකං නිධෙතුං වට්ටති, අකාලෙ සම්පත්තවොරාතං අත්ථාය. තෙ හි එත්තකම්පි ආමිසපට්ඨන්ථාරං අලහන්තා ජීවිතාපි වොරොපෙය්ගුං, තස්මා සවෙ එත්තකං නත්ථි, ආහරාපෙත්වාපි යපෙතුං වට්ටති. අභාසුකකාලෙ ව යදෙත්ථ කප්පියං, තං අත්තනාපි පරිභුඤ්ජිතුං වට්ටති. කප්පියකුටියං පන ඛණ්ඩං යපෙත්තස්සාපි සන්තිධි නාම නත්ථි. තථාගතස්ස පන තණ්ඩුලනාළිආදියු වා යං කිඤ්ච චතුරතනමත්තං වා පිලොතිකඛණ්ඩං “ඉදං මෙ අප්ප වා ස්වෙ වා හවිස්සති”ති යපිතං නාම නත්ථි.

13. විසුකදස්සනෙසු නව්චං නාම යං කිඤ්ච නව්චං, තං මග්ගං ගව්ඡන්තෙනාපි ගීවං පසාරෙත්වා දට්ඨුං න වට්ටති. විත්ථාරවිතිව්ඡයො පනෙත්ථ සමන්තපාසාදිකායං චුත්තනෙයෙනෙව වෙදිතබ්බො. යථා චෙත්ථ, එවං සබ්බෙසු සික්ඛාපදපට්ඨංයුත්තෙසු සුත්තපදෙසු. ඉතො පරඤ්චි එත්තකම්පි අවත්වා තත්ථ තත්ථ පයොජනමත්තමෙව වණ්ණයිස්සාමාති.

පෙක්ඛන්ති නටසමජ්ජං. අක්ඛන්ති භාරතයුජ්ඣනාදිකං. යස්මිං යානෙ කථියති, තත්ථ ගන්තුම්පි න වට්ටති. පාණ්ඩ්සරන්ති කංසනාළං, පාණ්ඩාලන්ති වදන්ති. වෙනාලන්ති සනනාළං, මත්තෙන මතසරිරුට්ඨාපනන්තිපි එකෙ. කුම්භපුණන්ති චතුරස්සඅම්බණකනාළං, කුම්භසද්දන්තිපි එකෙ. සොහනකන්ති නටානං අබ්භොක්කිරණං, සොහනකරං වා, පටිභානවිත්තන්ති චුත්තං හොති. වණ්ඩාලන්ති අයොගුලකිළා, වණ්ඩාලානං සාණධොවනකිළාතිපි වදන්ති. වංසන්ති වෙචං උස්සාපෙත්වා කිළනං.

ධොවනන්ති අට්ඨධොවනං, එකච්චෙසු කිර ජනපදෙසු කාලඛකතෙ ඤාතකෙ න ක්කාපෙත්ති, නිබ්භිත්වා යපෙත්ති. අප් නෙසං පුත්භූතං කායං ඤාත්වා නිහරිත්වා අට්ඨීති ධොවිත්වා ගන්ධෙහි මක්ඛෙත්වා යපෙත්ති. තෙ තක්ඛන්තකාලෙ එකස්මිං යානෙ අට්ඨීති යපෙත්වා එකස්මිං යානෙ සුරාදීනි යපෙත්වා රොදන්තා පරිදෙවන්තා සුරං පිවන්ති. චුත්තම්පි වෙතං – “අත්ථි, භික්ඛවෙ, දක්ඛිණෙසු ජනපදෙසු අට්ඨධොවනං නාම, තත්ථ හොති අත්තම්පි පානම්පි ඛජ්ජම්පි භොජ්ජම්පි ලෙයාම්පි පෙයාම්පි නව්චම්පි ගීතම්පි වාදිතම්පි. අත්ථෙතං, භික්ඛවෙ, ධොවනං, නෙතං නත්ථීති වදාමි”ති (අ. නි. 10.107). එකච්චෙ පන ඉන්ද්‍රජාලෙන අට්ඨධොවනං ධොවනන්තිපි වදන්ති.

හත්ථියුද්ධාදියු භික්ඛුනො නෙව හත්ථිආදීහි සද්ධිං යුජ්ඣන්තුං, න තෙ යුජ්ඣාපෙතුං, න යුජ්ඣන්තෙ දට්ඨුං වට්ටති. නිබ්බුද්ධන්ති මල්ලයුද්ධං. උයොධිකන්ති යත්ථ සම්පහාරො දිස්සති. බලග්ගන්ති බලගණනට්ඨානං. සෙනාබ්බහන්ති සෙනානිවෙසො, සකට්ඨහාදිවසෙන සෙනාය නිවෙසනං. අනිකදස්සනන්ති – “තයො හත්ථි පවිජ්මං හත්ථානිකං”න්තිආදිනා (පාච්. 324) නයෙන චුත්තස්ස අනිකස්ස දස්සනං.

14. පමාදො එත්ථ තිට්ඨන්ති පමාදට්ඨානං. පුත්ඤ්ච තං පමාදට්ඨානඤ්චාති පුත්තප්පමාදට්ඨානං. එකෙකාය පන්තියා අට්ඨ අට්ඨ පදානි අස්සාති අට්ඨපදං දසපදෙපි එසෙව නයො. ආකාසන්ති අට්ඨපදදසපදෙසු විය ආකාසෙයෙව කිළනං. පරිහාරපට්ඨන්ති භූමියං නානාපට්මණ්ඩලං කත්වා තත්ථ තත්ථ පරිහරිතබ්බං, පථං පරිහරන්තානං කිළනං. සන්තිකන්ති සන්තිකකිළනං. එකජ්ඣං යපිතා සාරියො වා සක්ඛරායො වා අවාලෙන්තා නබෙනෙව අපනෙත්ති ව උපනෙත්ති ව, සවෙ තත්ථ කාවි වලති, පරාජයො හොති, එවරුපාය කිළායෙනං අධිවචනං. බලිකන්ති පුත්තචලකෙ පාසකකිළනං. සට්ඨා චුච්චති දීඝදණ්ඩකෙන රස්සදණ්ඩකං පහරණකිළනං. සලාකහත්ථන්ති ලාබාය වා මඤ්ජිට්ඨිකාය වා පිට්ඨොදකෙන වා සලාකහත්ථං තෙමෙත්වා – “කිං හොතු”ති භූමියං වා භිත්තියං වා තං පහරිත්වා හත්ථිඅස්සාදිරුපදස්සනකිළනං. අක්ඛන්ති ගුලකිළා. පඬගචිරං චුච්චති පණ්ණනාළිකං, තං ධමන්තා කිළන්ති. වඬකකන්ති ගාමදාරකානං කිළනකං චුද්දකනඬගලං. මොක්ඛවිකා චුච්චති සම්පරිවත්තනකිළා, ආකාසෙ වා දණ්ඩකං ගහෙත්වා භූමියං වා සිසං යපෙත්වා හෙට්ඨපරියභාවෙන පරිවත්තනකිළාති චුත්තං හොති. විඬගුලිකං චුච්චති තාලපණ්ණාදීහි කතං වාතප්පහාරෙන පරිබ්භමනවක්කං. පත්තාළ්භකං චුච්චති පණ්ණනාළිකා. තාය වාලුකාදීනි මිනන්තා කිළන්ති. රථකන්ති චුද්දකරථං. ධනුකන්ති චුද්දකධනුමෙව. අක්ඛරිකා චුච්චති ආකාසෙ වා පිට්ඨියං වා අක්ඛරජානනකිළා. මනෙසිකා නාම මනසා වින්තිතජානනකිළා. යථාවජ්ජං නාම කාණකුණ්ටුජ්ජාදිතං යං යං වජ්ජං, තං තං පයොජෙත්වා දස්සනකිළා.

15. ආසන්දිත්ති පමාණාතික්කන්තාසනං. අනුයුත්තා විහරන්ති ඉදං අපෙක්ඛිත්වා පන සබ්බපදෙසු උපයොගවචනං කතං. පල්ලඬකොති පාදෙසු වාලරුපානි යපෙත්වා කතො. ගොනකොති දීඝලොමකො

මහාකොපවො, චතුරභිගුලාධිකාරී කිර තස්ස ලොමානි. විත්තකන්නි වානවිචිත්තං උණ්ණාමයත්ථරණං. පටිකානි උණ්ණාමයො සෙනත්ථරණො. පටලිකානි සනපුප්ඵකො උණ්ණාමයත්ථරණො. යො ආමලකපත්තොතිපි වුවිච්ඡි. තුලිකානි තිණ්ණං තුලානං අඤ්ඤාතරපුණ්ණා තුලිකා. විකතිකානි සිහබ්බාග්ඝාදිරුපවිච්ඡො උණ්ණාමයත්ථරණො. උද්දලොමීති උභයතොදසං උණ්ණාමයත්ථරණං, කෙච්ඡි “එකතොඋග්ගහපුප්ඵ”න්ති වදන්ති. එකන්තලොමීති එකතොදසං උණ්ණාමයත්ථරණං. කෙච්ඡි “උභතොඋග්ගහපුප්ඵ”න්ති වදන්ති. කට්ටිස්සන්ති රත්තපරිසිඛිනිතං කොසෙය්‍යකට්ටිස්සමයපව්චත්ථරණං. කොසෙය්‍යන්ති රත්තපරිසිඛිනිතමෙව කොසියසුත්තමයපව්චත්ථරණං. සුද්ධකොසෙය්‍යං පන වට්ටනීති විනයෙ චුත්තං. දීඝනිකායට්ඨකථායං පන “යපෙත්වා තුලිකං සබ්බානෙව ගොනකාදීනි රත්තපරිසිඛිනිතානි න වට්ටන්ති”ති චුත්තං.

කුත්තකන්නි සොළසන්නං නාටකිත්ථිතං යත්වා නව්වනගොග්ගං උණ්ණාමයත්ථරණං. හත්ථත්ථරං අස්සත්ථරන්ති හත්ථිඅස්සපිට්ඨිසු අත්ථරණඅත්ථරකායෙව. රත්ථත්ථරෙපි එසෙව නයො. අප්පිනප්පවෙණීති අප්පිනවම්මෙහි මඤ්චප්පමාණෙන සිඛිත්වා කතා පවෙණි. කදලිමීගපවරපව්චත්ථරණන්ති කදලිමීගවම්මං නාම අත්ථි, තෙන කතං පවරපව්චත්ථරණං; උත්තමපව්චත්ථරණන්ති අත්ථො. තං කිර සෙනවත්ථස්ස උපරි කදලිමීගවම්මං පත්ථරිත්වා සිඛිබ්බත්වා කරොන්ති. සඋත්තරච්ඡදන්ති සහ උත්තරච්ඡදෙන, උපරිබද්ධෙන රත්තවිතානෙන සද්ධිත්ති අත්ථො. සෙනවිතානම්පි හෙට්ඨා අකප්පියපව්චත්ථරණෙ සති න වට්ටති, අසති පන වට්ටති. උභතොලොහිතකුප්පධානන්ති සිසුපධානඤ්ච පාදුපධානඤ්චාති මඤ්චස්ස උභතොලොහිතකං උපධානං, එතං න කප්පති. යං පන එකමෙව උපධානං උභොසු පස්සෙසු රත්තං වා හොති පදුමවණ්ණං වා විචිත්‍රං වා, සවෙ පමාණයුත්තං, වට්ටති. මහාඋපධානං පන පටික්ඛිත්තං. අලොහිතකානි ද්වෙපි වට්ටන්තියෙව. තතො උත්තරි ලහිත්වා අඤ්ඤෙසං දාතබ්බානි. දාතුං අසක්කොන්තො මඤ්චෙ තිරියං අත්ථරිත්වා උපරි පව්චත්ථරණං දත්වා නිපජ්ජිතුම්පි ලහති. ආසන්දිආදිසු පන චුත්තනයෙනෙව පටිපජ්ජිතබ්බං. චුත්තඤ්ඤෙන – “අනුජානාමි, හික්ඛෙව, ආසන්දියා පාදෙ ඡින්දිත්වා පරිභුඤ්ජිතුං, පල්ලඬිකස්ස වාලෙ හින්දිත්වා පරිභුඤ්ජිතුං, තුලිකං විජටෙන්වා බිම්බොහනං කාතුං, අවසෙසං භුම්මත්ථරණං කාතු”න්ති (චූළව. 297).

16. උච්ඡාදනාදිසු මාතුකුච්ඡිතො නික්ඛන්තදාරකානං සරිරගන්ධො ද්වාදසවස්සපත්තකාලෙ නස්සති, තෙසං සරිරදුග්ගන්ධහරණත්ථාය ගන්ධචුණ්ණාදීනි උච්ඡාදෙන්ති, එවරුපං උච්ඡාදනං න වට්ටති. පුඤ්ඤවන්තෙ පන දාරකෙ උරුසු නිපජ්ජාපෙත්වා තෙලෙන මක්ඛෙන්වා හත්ථපාදඋරුනාහිආදිනං සණ්ඨානසම්පාදනත්ථං පරිමද්දන්ති, එවරුපං පරිමද්දනං න වට්ටති.

න්භාපනන්ති තෙසංයෙව දාරකානං ගන්ධාදීනි න්භාපනං. සම්බාහනන්ති මහාමල්ලානං විය හත්ථපාදෙ මුග්ගරාදීනි පහරිත්වා බාහුවඩ්ඪනං. ආදාසන්ති යං කිඤ්චි ආදාසං පරිහරිතුං න වට්ටති. අඤ්ජනන්ති අලඬිකාරඤ්ජනමෙව. මාලානි බද්ධමාලා වා අබද්ධමාලා වා. විලෙපනන්ති යං කිඤ්චි ඡවිරාගකරණං. මුඛචුණ්ණං මුඛලෙපනන්ති මුඛෙ කාලපිළකාදිනං හරණත්ථාය මත්තිකකක්කං දෙන්ති, තෙන ලොහිතෙ වලිතෙ සාසපකක්කං දෙන්ති, තෙන දොසෙ බාදිතෙ තිලකක්කං දෙන්ති, තෙන ලොහිතෙ සන්තිසින්නෙ හලිද්දිකක්කං දෙන්ති, තෙන ඡවිවණ්ණෙ ආරුල්ලෙ මුඛචුණ්ණකෙන මුඛං චුණ්ණෙන්ති, තං සබ්බං න වට්ටති.

හත්ථබන්ධාදිසු හත්ථෙ විචිත්‍රසඬ්ඛකපාලාදීනි බන්ධන්වා විවරන්ති, තං වා අඤ්ඤං වා සබ්බම්පි හත්ථාහරණං න වට්ටති, අපරෙ සිඛං බන්ධන්වා විවරන්ති. සුවණ්ණචිරකමුත්තලතාදීනි ව තං පරික්ඛිපන්ති; තං සබ්බං න වට්ටති. අපරෙ චතුහත්ථදණ්ඩං වා අඤ්ඤං වා පන අලඬිකතදණ්ඩකං ගහෙන්වා විවරන්ති, තථා ඉත්ථිපුරිසරුපාදිවිචිත්තං හෙසජ්ජනාළිකං සුපරික්ඛිත්තං වාමපස්සෙ ඔලග්ගිතං; අපරෙ කණ්ණිකරත්තපරික්ඛිත්තකොසං අතිතිබ්ණං අසිං, පඤ්චවණ්ණසුත්තසිඛිනිතං මකරදන්තකාදිවිචිත්තං ඡන්තං, සුවණ්ණරජනාදිවිචිත්තා මොරපිඤ්ජාදිපරික්ඛිත්තා උපාහනා, කෙච්ඡි රත්තමත්තායාමං චතුරභිගුලචිත්තං කෙසන්තපරිච්ඡෙදං දස්සෙන්වා මෙසමුඛෙ විජ්ජුලතං විය නලාටෙ උණ්ණිසපට්ටං බන්ධන්ති, වුළාමණිං ධාරෙන්ති, වාමරවාලබ්ඡනිං ධාරෙන්ති, තං සබ්බං න වට්ටති.

17. අනිය්‍යානිකත්තා සග්ගමොක්ඛමග්ගානං තිරච්ඡානභුතා කථානි තිරච්ඡානකථා. තත්ථ රාජානං ආරබ්භ මහාසම්මතො මන්ධාතා ධම්මාසොකො එවං මහානුභාවොතිආදිනා නයෙන පවත්තා කථා රාජකථා. එස නයො වොරකථාදිසු. තෙසු අසුකො රාජා අහිරුපො දස්සනියොතිආදිනා නයෙන ගෙහස්සිතකථාව තිරච්ඡානකථා හොති. සොපි නාම එවං මහානුභාවො බයං ගතොති එවං පවත්තා පන කම්මට්ඨානභාවෙ තිට්ඨති. වොරෙසු මූලදෙවො එවං මහානුභාවො, මෙසමාලො එවං මහානුභාවොති තෙසං කම්මං පටිච්ච අහො සුරාති ගෙහස්සිතකථාව තිරච්ඡානකථා. යුද්ධෙපි භාරතයුද්ධාදිසු අසුකො අසුකො එවං මාරිතො, එවං විද්ධොති කාමස්සාදවසෙනෙව කථා තිරච්ඡානකථා. තෙපි නාම බයං ගතාති එවං පවත්තා පන සබ්බත්ථ කම්මට්ඨානමෙව හොති. අපි ව අන්තාදිසු එවං වණ්ණවන්තං ගන්ධවන්තං රසවන්තං එස්සසම්පන්නං බාදිම්භ භුඤ්ජිම්භාති කාමස්සාදවසෙන කට්ඨං න වට්ටති. සාත්ථකං පන කත්වා පුබ්බෙ එවං වණ්ණාදිසම්පන්නං අන්තං පානං වත්ථං සයනං මාලං ගන්ධං සිලවන්තානං අදම්භ, චෙතියෙ පූජා කරම්භාති කට්ඨං වට්ටති. ඤාතිකථාදිසු පන “අම්භාකං ඤාතකා සුරා සමත්ථා”ති වා “පුබ්බෙ මයං එවං විචිත්‍රෙහි යානෙහි විවරම්භා”ති වා අස්සාදවසෙන වත්තුං න වට්ටති. සාත්ථකං පන කත්වා “තෙපි නො ඤාතකා බයං ගතා”ති වා “පුබ්බෙ මයං එවරුපා උපාහනා සඬ්ඝස්ස අදම්භා”ති වා කට්ඨං වට්ටති. ගාමකථාපි සුනිවිට්ඨදුන්තිවිට්ඨසුහික්ඛ්ඛික්ඛාදිවසෙන වා “අසුකගාමවාසිනො සුරා සමත්ථා”ති වා එවං අස්සාදවසෙන න

වට්ටනි. සාත්ථකං පන කත්වා “සද්ධා පසන්නා”ති වා “බයවයං ගතා”ති වා වත්තුං වට්ටති.
නිගමනගරජනපදකපාදීසු පි සෙව නයො.

ඉත්ථිකපාපි වණ්ණසංස්ථානාදීනි පටිච්ච අස්සාදවසෙන න වට්ටති, සද්ධා පසන්නා බයවයං ගතාති එවමෙව වට්ටති. සුරකපාපි ‘නන්දිමිත්තො නාම යොධො සුරො අහොසි’ති අස්සාදවසෙන න වට්ටති. සද්ධො අහොසි බයං ගතොති එවමෙව වට්ටති. විසිඛාකපාපි “අසුකා විසිඛා සුනිවිට්ඨා දුන්නිවිට්ඨා සුරා සමත්ථා”ති අස්සාදවසෙන න වට්ටති. සද්ධා පසන්නා බයවයං ගතාති එවමෙව වට්ටති.

කුම්භට්ඨානකපාති උදකට්ඨානකපා, උදකතිත්ථකපාතිපි වුච්චති, කුම්භදාසිකපා වා, සාපි “පාසාදිකා නච්චිතුං ගායිතුං ඡෙකා”ති අස්සාදවසෙන න වට්ටති; සද්ධා පසන්නාතිආදිනා නයෙනෙව වට්ටති. පුබ්බපෙනකපාති අතිතඤ්ඤාතිකපා. තත්ථ වත්තමානඤ්ඤාතිකපාසදිසො විනිවිජයො.

නානත්තකපාති පුරිමපච්ඡිමකපාති විමුක්තා අවසෙසා නානාසභාවා නිරත්ථකකපා. ලොකක්ඛායිකාති අයං ලොකො කෙන නිමිමිතො, අසුකෙන නාම නිමිමිතො. කාකො සෙනො, අට්ඨිනං සෙනත්තා; බලාකා රත්තා. ලොභිතස්ස රත්තත්තාති එවමාදිකා ලොකායතචිතණ්ඩසල්ලාපකපා.

සමුද්දක්ඛායිකා නාම කස්මා සමුද්දො සාගරො? සාගරදෙවෙන බතො, තස්මා සාගරො. බතො මෙති හත්ථමුද්දාය සයං නිවෙදිතත්තා “සමුද්දො”ති එවමාදිකා නිරත්ථකා සමුද්දක්ඛායනකපා. භවොති වුඩ්ඪි. අභවොති භානි. ඉති භවො, ඉති අභවොති යං වා තං වා නිරත්ථකකාරණං වත්වා පවත්තිතකපා ඉතිභවාභවකපා.

18. විග්ගාහිකකපාති විග්ගහකපා, සාරම්භකපා. තත්ථ සහිතං මෙති මය්හං වචනං සහිතං සිලිට්ඨං අත්ථයුත්තං කාරණයුත්තත්ති අත්ථො. අසහිතං තෙති කුය්හං වචනං අසහිතං අසිලිට්ඨං. අධිවිණ්ණං තෙ විපරාවත්තත්ති යං කුය්හං දීඝරත්තාවිණ්ණවසෙන සුප්පගුණං, තං මය්හං එකවචනෙනෙව විපරාවත්තං පරිවත්තිත්වා ධීතං, න කිඤ්ච ජානායිති අත්ථො.

ආරොපිතො තෙ වාදොති මයා තව දොසො ආරොපිතො. වර වාදප්පමොක්ඛායාති දොසමොචනත්ථං වර, විවර; තත්ථ තත්ථ ගන්ත්වා සික්ඛාති අත්ථො. නිබ්බෙයෙහි වා සවෙ පහොසිති අථ සයං පහොසි, ඉදානිමෙව නිබ්බෙයෙහිති.

19. දුතෙය්‍යකපායං ඉධ ගච්ඡාති ඉතො අසුකං නාම යානං ගච්ඡ. අමුත්‍රාගච්ඡාති තතො අසුකං නාම යානං ආගච්ඡ. ඉදං භරාති ඉතො ඉදං නාම භර. අමුත්‍ර ඉදං ආභරාති අසුකට්ඨානතො ඉදං නාම ඉධ ආභර. සඬබ්බෙපතො පන ඉදං දුතෙය්‍යං නාම යපෙත්වා පඤ්ච සහධම්මිකෙ රතනත්තයස්ස උපකාරපටිසංයුත්තඤ්ච ගිහිසාසනං අඤ්ඤෙසං න වට්ටති.

20. කුහකාතිආදීසු තිවිධෙන කුහනවත්ථුනා ලොකං කුහයන්ති, විමහාපයන්තිති කුහකා. ලාභසක්කාරත්ථිකා හුත්වා ලපන්තිති ලපකා. නිමිත්තං සීලමෙනෙසන්ති නෙමිත්තිකා. නිප්පෙසො සීලමෙනෙසන්ති නිප්පෙසිකා. ලාභෙන ලාභං නිජ්ඣිසන්ති මග්ගන්ති පරියෙසන්තිති ලාභෙන ලාභං නිජ්ඣිසිතාරො. කුහනා, ලපනා, නෙමිත්තිකනා, නිප්පෙසිකනා, ලාභෙන ලාභං නිජ්ඣිසනනාති එතාහි සමන්තාගතානං පුග්ගලානං එතං අධිවචනං. අයමෙත්ථ සඬබ්බෙපො. විත්ථාරෙන පනෙනා කුහනාදිකා විසුද්ධිමග්ගෙ සීලනිද්දෙසෙයෙව පාළිඤ්ච අට්ඨකථඤ්ච ආභරිත්වා පකායිතාති.

එත්තාවතා මජ්ඣිමසීලං නිව්ඨිතං හොති.

මහාසීලවණ්ණනා

21. ඉතො පරං මහාසීලං හොති. අඬගන්ති හත්ථපාදාදීසු යෙන කෙනචි එවරුපෙන අඬගෙන සමන්තාගතො දිසායු යසවා හොතිතිආදිනායප්පවත්තං අඬගසත්ථං. නිමිත්තන්ති නිමිත්තසත්ථං. පණ්ඩුරාජා කිර තිස්සො මුත්තායො මුට්ඨියං කත්වා නෙමිත්තිකං පුච්ඡි – “කිං මෙ හත්ථෙ”ති? සො ඉතො විතො ව විලොකෙසි, තස්මිඤ්ච සමයෙ සරගොලිකාය මක්ඛිකා ගය්හන්ති මුත්තා, සො “මුත්තා”ති ආභ. පුන “කති”ති පුට්ඨො කුක්කුට්ඨස්ස තික්ඛත්තුං රවන්තස්ස සද්දං සුත්වා “තිස්සො”ති ආභ. එවං තං තං ආදිසිත්වා නිමිත්තමනුයුත්තා විහරන්ති.

උප්පාකන්ති අසනිපාතාදිනං මහන්තානං උප්පතිතං, තඤ්චි දිස්වා “ඉදං භවිස්සති, එවං භවිස්සති”ති ආදිසන්ති. සුපිනන්ති යො පුබ්බණ්භසමයෙ සුපිනං පස්සති, එවං විපාකො හොති; යො ඉදං නාම පස්සති, තස්ස ඉදං නාම හොතිතිආදිනා නයෙන සුපිනකං අනුයුත්තා විහරන්ති. ලක්ඛණන්ති ඉමිනා ලක්ඛණෙන සමන්තාගතො රාජා හොති, ඉමිනා උපරාජාතිආදිකං. මුසිකච්ඡින්නන්ති උන්දුරබායිතං. තෙනාපි හි අභතෙ වා වත්ථෙ අනභතෙ වා වත්ථෙ ඉතො පට්ඨාය එවං ඡින්නෙ ඉදං නාම හොතිති ආදිසන්ති. අග්ගිහොමන්ති එවරුපෙන දාරුනා එවං හුතෙ ඉදං නාම හොතිති

අග්ගිජ්ඣනං. දබ්බිහොමාදීනි අග්ගිහොමානෙව, එවරුපාය දබ්බියා ඊදිසෙහි කණාදිහි හුනෙ ඉදං නාම හොතීති එවං පචත්තිවසෙන පන විසුං වුත්තානි.

තත්ථ කණොති කුණ්ඩකො. තණ්ඩුලානි සාලිආදිනඤ්චෙව තිණජානිනඤ්ච තණ්ඩුලා. සප්පිති ගොසප්පිආදිකං. තෙලන්ති තිලතෙලාදිකං. සාසපාදීනි පන මුඛෙන ගහෙන්වා අග්ගිමිහි පක්ඛිපනං, විජ්ජං පරිජ්ජිත්වා ජුහනං වා මුඛහොමං. දක්ඛිණක්ඛකපණ්ණලොහිතාදිහි ජුහනං ලොහිතහොමං. අභිගච්ජානි පුබ්බෙ අභිගමෙව දිස්වා බ්‍යාකරණවසෙන අභිගං වුත්තං, ඉධ අභිගුලට්ඨිං දිස්වා විජ්ජං පරිජ්ජිත්වා අයං කුලපුත්තො වා නො වා, සිරිසම්පන්නො වා නො වාතිආදිබ්‍යාකරණවසෙන අභිගච්ජානි වුත්තා. වත්ථුච්ජානි සරවත්ථුආරාමවත්ථාදිනං ගුණදොසසල්ලක්ඛණවිජ්ජා. මත්තිකාදිවිසෙසං දිස්වාහි හි විජ්ජං පරිජ්ජිත්වා හෙට්ඨා පට්ඨියං තිංසරතනමත්තෙ, ආකාසෙ ව අසීතිරතනමත්තෙ පදෙසෙ ගුණදොසං පස්සන්ති. ඛත්තවිජ්ජානි අබ්බෙය්‍යමාසුරක්ඛරාජසත්ථාදිසත්ථං. සිව්ච්ජානි සුසානෙ පටිසිත්වා සන්තිකරණවිජ්ජා, සිඬිගාලරුතවිජ්ජානිපි වදන්ති. භූතවිජ්ජානි භූතවෙජ්ජමත්තො. භූරිවිජ්ජානි භූරිසරෙ වසන්තෙන උග්ගහෙතබ්බමත්තො. අහිවිජ්ජානි සප්පදට්ඨතිකිච්ජනවිජ්ජා වෙව සප්පාච්ඡායනවිජ්ජා ව. විසවිජ්ජානි යාය, පුරාණවිසං වා රක්ඛන්ති, නවවිසං වා කරොන්ති විසවන්තමෙව වා. විච්ජිකවිජ්ජානි විච්ජිකදට්ඨතිකිච්ජනවිජ්ජා. මුසිකවිජ්ජායපි එසෙව නයො. සකුණවිජ්ජානි සපක්ඛකපක්ඛකද්විපදවතුප්පදානං රුතගතාදිවසෙන සකුණඤ්ඤාණං. වායසවිජ්ජානි කාකරුතඤ්ඤාණං, තං විසුඤ්ඤෙව සත්ථං, තස්මා විසුං වුත්තං.

පක්කප්ඤ්ඤානන්ති පරිපාකගතවින්තා. ඉදාති “අයං එත්තකං ජීවිස්සති, අයං එත්තක”න්ති එවං පචත්තං ආදිට්ඨඤ්ඤාණන්ති අත්ථො. සරපරිත්තාණන්ති සරරක්ඛණං, යථා අත්තනො උපරි න ආගච්ජති, එවං කරණවිජ්ජා. මිගචක්කන්ති ඉදං සබ්බසංඝානිකං සබ්බසකුණවතුප්පදානං රුතඤ්ඤාණවසෙන වුත්තං.

22. මණිලක්ඛණාදීසු එවරුපො මණි පසත්ථො, එවරුපො අපසත්ථො, සාමිනො ආරොග්‍යඉස්සරියාදිනං හෙතු හොති, න හොතීති, එවං වණ්ණසංඝ්ඨානාදිවසෙන මණිආදිනං ලක්ඛණං අනුයුත්තා විහරන්තීති අත්ථො. තත්ථ ආවුධන්ති යපෙත්වා අසිආදීනි අවසෙසං ආවුධං. ඉත්ථිලක්ඛණාදීනිපි යමිහි කුලෙ තෙ ඉත්ථිපුරිසාදයො වසන්ති, තස්ස වුඩ්ඪිභානිවසෙනෙව වෙදිතබ්බානි. අප්පලක්ඛණාදීසු පන එවරුපානං අජාදිනං මංසං බාදිතබ්බං, එවරුපානං න බාදිතබ්බන්ති අයං විසෙසො වෙදිතබ්බො.

අපි චෙත්ථ ගොධාය ලක්ඛණෙ චිත්තකම්මපිළන්ධනාදීසුපි එවරුපාය ගොධාය සති ඉදං නාම හොතීති අයං විසෙසො වෙදිතබ්බො. ඉදඤ්චෙත්ථ වත්ථු – එකස්මිං කිර විහරෙ චිත්තකම්මෙ ගොධං අග්ගිං ධම්මානං අකංසු. තනො පට්ඨාය භික්ඛුනං මහාවිවාදො ජාතො. එකො ආගන්තුකභික්ඛු තං දිස්වා මක්ඛෙසි. තනො පට්ඨාය විවාදො මන්දිභූතො හොති. කණ්ණිකලක්ඛණං පිළන්ධනකණ්ණිකායපි ගෙහකණ්ණිකායපි වසෙන වෙදිතබ්බං. කච්ඡපලක්ඛණං ගොධාලක්ඛණසදිසමෙව. මිගලක්ඛණං සබ්බසංඝානිකං සබ්බවතුප්පදානං ලක්ඛණවසෙන වුත්තං.

23. රඤ්ඤං නිය්‍යානං භවිස්සතීති අසුකදිවසෙ අසුකනක්ඛන්තෙන අසුකස්ස නාම රඤ්ඤො නිග්ගමනං භවිස්සතීති එවං රාජුනං පචාසගමනං බ්‍යාකරොති. එස නයො සබ්බත්ථං. කෙවලං පනෙත්ථ අනිය්‍යානන්ති විජ්ජවුත්ථානං පුන ආගමනං. අබ්භන්තරානං රඤ්ඤං උපයානං භවිස්සති, බාහිරානං රඤ්ඤං අපයානන්ති අන්තොනගරෙ අමිහාකං රාජා පට්ඨිරුද්ධං බහිරාජානං උපසංඝාතමිස්සති, තනො තස්ස පටික්කමනං භවිස්සතීති එවං රඤ්ඤං උපයානාපයානං බ්‍යාකරොති. දුතියපදෙපි එසෙව නයො. ජයපරාජයා පාකටායෙව.

24. වන්දග්ගාභාදයො අසුකදිවසෙ රාහු වන්දං ගහෙස්සතීති බ්‍යාකරණවසෙනෙව වෙදිතබ්බො. අපි ව නක්ඛන්තස්ස අභිගාරකාදිගහසමායොගොපි නක්ඛන්තගාහොයෙව. උක්කාපාතොති ආකාසතො උක්කානං පනනං. දිසාඬාහොති දිසාකාලුපියං අග්ගිසිඛ්ඛුමසිබාදිහි ආකුලභාවො විය. දෙවදුරුහිති සුක්ඛවලාභකගජ්ජනං. උග්ගමනන්ති උදයනං. ඔක්කමනන්ති අත්ථංඝගමනං. සංකිලෙසන්ති අවිසුද්ධතා. වොදානන්ති විසුද්ධතා. එවං විපාකොති ලොකස්ස එවං විවිධසුඛදුක්ඛාවහො.

25. සුචුට්ඨිකානි දෙවස්ස සම්මාධාරානුප්පවෙච්ජනං. දුබ්බුට්ඨිකානි අවග්ගාහො, වස්සවිබන්ධොති වුත්තං හොති. මුද්දානි හත්ථමුද්දා. ගණනා වුවච්චි අවිජ්ජද්දකගණනා. සබ්බානන්ති සබ්බලනසට්ඨපාදනාදිවසෙන පිණ්ඩගණනා. යස්ස සා පගුණා හොති, සො රුක්ඛමිපි දිස්වා එත්තකානි එත්ථ පණ්ණොනීති ජානාති. කාවෙය්‍යන්ති “චත්තාරොමෙ, භික්ඛවෙ, කචි. කතමෙ චත්තාරො? චිත්තාකචි, සුතකචි, අත්ථකචි, පටිභානකචි”ති (අ. නි. 4.231). ඉමෙසං චතුන්නං කචීනං අත්තනො චිත්තාවසෙන වා; “වෙස්සන්තරො නාම රාජා අහොසි”තිආදීනි සුත්ථා සුතවසෙන වා; ඉමස්ස අයං අත්ථො, එවං තං යොජෙස්සාමීති එවං අත්ථවසෙන වා; කිඤ්චිදෙව දිස්වා තප්පටිභාගං කත්තබ්බං කරිස්සාමීති එවං යානුප්පත්තිකපටිභානවසෙන වා; ජීවිකත්ථාය කබ්‍යාකරණං. ලොකායතං වුත්තමෙව.

26. ආවාහනං නාම ඉමස්ස දාරකස්ස අසුකකුලතො අසුකනක්ඛන්තෙන දාරිකං ආනෙට්ඨාති ආවාහකරණං. විවාහනන්ති ඉමං දාරිකං අසුකස්ස නාම දාරකස්ස අසුකනක්ඛන්තෙන දෙට්ඨ, එවමස්සා වුඩ්ඪි භවිස්සතීති විවාහකරණං.

සංවරණයන්හි සංවරණය නාම 'අප්ප නක්ඛන්තං සුන්දරං, අප්පෙව සමග්ගා හොථ, ඉති වො වියොගො න භවිස්සති' නි එවං සමග්ගකරණං. විවරණය නාම 'සවෙ වියුජ්ජිතුකාමත්ථ, අප්පෙව වියුජ්ජථ, ඉති වො පුන සංයොගො න භවිස්සති' නි එවං විසංයොගකරණං. සඬ්ඛිතරණයන්හි 'උට්ඨානං වා ඉණං වා දින්නං ධනං අප්ප සඬ්ඛිකඬ්ඪථ, අප්ප සඬ්ඛිකඬ්ඪිතඬ්ඪි තං ටාවරං හොති' නි එවං ධනපිණ්ඩාපනං. විකිරණයන්හි 'සවෙ පයොගඋද්ධාරාදිවසෙන ධනං පයොජිතුකාමත්ථ, අප්ප පයොජිතං දිගුණවතුග්ගුණං හොති' නි එවං ධනපයොජාපනං. සුභගකරණයන්හි පියමනාපකරණං වා සස්සිරිකකරණං වා. දුඛගකරණයන්හි තබ්බිපරිතං. විරුද්ධගබ්භකරණයන්හි විරුද්ධස්ස විලිනස්ස අට්ඨිතස්ස මතස්ස ගබ්භස්ස කරණං. පුන අවිනාසාය භෙසජ්ජදානන්හි අත්ථො. ගබ්භො හි වාතෙන, පාණකෙහි, කම්මුනා වාති තිහි කාරණෙහි විනස්සති. තත්ථ වාතෙන විනස්සන්තෙ නිබ්බාපනීයං සීතලං භෙසජ්ජං දෙති, පාණකෙහි විනස්සන්තෙ පාණකානං පටිකම්මං කරොති, කම්මුනා විනස්සන්තෙ පන බුද්ධාපි පටිබාහිකුං න සක්කොන්ති.

ජීවිහානිබන්ධනන්හි මන්තෙන ජීවිහාය බන්ධකරණං. භත්තසංභතනන්හි මුඛබන්ධමන්තෙන යථා භත්තකං වාලෙතුං න සක්කොන්ති, එවං බන්ධකරණං. භත්ථාහිජ්ජපනන්හි භත්ථානං පරිවත්තනත්ථං මන්තජ්ජපනං. තස්මිං කිර මන්තෙ සත්තපදන්තරෙ යත්වා ජ්ජපිතෙ ඉතරො භත්ථෙ පරිවත්තෙත්වා බිපති. කණ්ණජ්ජපනන්හි කණ්ණෙහි සද්දං අස්සවනත්ථාය විජ්ජාය ජ්ජපනං. තං කිර ජ්ජපිත්වා විනිවිජ්ජට්ඨානෙ යං ඉච්ඡති, තං භණති, පව්චත්ථිකො තං න සුණාති, තතො පටිච්චනං සම්පාදෙතුං න සක්කොති. ආදාසපඤ්ඤන්හි ආදාසෙ දෙවනං ඔතාරෙත්වා පඤ්ඤපුච්ඡනං. කුමාරිකපඤ්ඤන්හි කුමාරිකාය සරීරෙ දෙවනං ඔතාරෙත්වා පඤ්ඤපුච්ඡනං. දෙවපඤ්ඤන්හි දාසියා සරීරෙ දෙවනං ඔතාරෙත්වා පඤ්ඤපුච්ඡනං. ආදිවිච්ඡට්ඨානන්හි ජීවිකත්ථාය ආදිවිච්ඡාරිවරියා. මහත්ථපට්ඨානන්හි තථෙව මහාබ්‍රහ්මපාරිවරියා. අබ්භුජ්ජලනන්හි මන්තෙන මුඛතො අග්ගිජාලානිහරණං. සිරිවිහායනන්හි "එහි සිරි, මය්හං සිරෙ පතිට්ඨාහි" නි එවං සිරෙන සිරියා අවිහායනං.

27. සන්තිකම්මන්හි දෙවට්ඨානං ගන්ත්වා සවෙ මෙ ඉදං නාම සමිජ්ඣස්සති, තුම්භාකං ඉම්නා ව ඉම්නා ව උපහාරං කරිස්සාමිති සමිද්ධිකාලෙ කත්තබ්බං සන්තිපටිස්සවකම්මං. තස්මිං පන සමිද්ධෙ තස්ස කරණං පණ්ඩිකම්මං නාම. භූරිකම්මන්හි භූරිසරෙ වසිත්වා ගතිතමන්තස්ස පයොගකරණං. වස්සකම්මං වොස්සකම්මන්හි එත්ථ වස්සොති පුරිසො, වොස්සොති පණ්ඩිකො. ඉති වොස්සස්ස වස්සකරණං වස්සකම්මං, වස්සස්ස වොස්සකරණං වොස්සකම්මං. තං පන කරොන්තො අවිජන්දිකභාවමත්තං පාපෙති, න ලිඬිගං අන්තරධාපෙනුං සක්කොති. වත්ථුකම්මන්හි අකතවත්ථුස්මිං ගෙහපතිට්ඨාපනං. වත්ථුපරිකම්මන්හි "ඉදඤ්චිදඤ්චාහරථා" නි වත්ථා වත්ථුබලිකම්මකරණං. ආවමනන්හි උදකෙන මුඛසුද්ධිකරණං. න්භාපනන්හි අඤ්ඤෙසං න්භාපනං. ජුහනන්හි තෙසං අත්ථාය අග්ගිජුහනං. වමනන්හි යොගං දත්වා වමනකරණං. විරෙවනෙපි එසෙව නයො. උද්ධංවිරෙවනන්හි උද්ධං දොසානං නිහරණං. අධොවිරෙවනන්හි අධො දොසානං නිහරණං. සීසවිරෙවනන්හි සීරොවිරෙවනං. කණ්ණතෙලන්හි කණ්ණානං බන්ධනත්ථං වා චණ්ඩනත්ථං වා භෙසජ්ජතෙලපවනං. තෙත්තතජ්ජපනන්හි අක්ඛිතජ්ජපනතෙලං. නත්ථුකම්මන්හි තෙලෙන යොජෙත්වා නත්ථුකරණං. අඤ්ජනන්හි ද්වෙ වා තිණි වා පටලානි නිහරණසමත්ථං බාරඤ්ජනං. පච්චඤ්ජනන්හි නිබ්බාපනීයං සීතලභෙසජ්ජඤ්ජනං. සාලාකියන්හි සලාකවෙජ්ජකම්මං. සල්ලකත්තියන්හි සල්ලකත්තවෙජ්ජකම්මං. දාරකතිකිච්ඡා වුවවති කොමාරභව්වවෙජ්ජකම්මං. මූලභෙසජ්ජානං අනුජ්ජාදනන්හි ඉම්නා කායතිකිච්ඡනං දස්සෙති. ඔසධිතං පටිමොක්ඛොති ධාරාදීනි දත්වා තදනුරූපෙ වණෙ ගතෙ තෙසං අපනයනං.

එත්තාවතා මහාසීලං නිට්ඨිතං හොති.

පුබ්බන්තකජ්ජිකසස්සතවාදවණ්ණනා

28. එවං බ්‍රහ්මදන්තෙන චුත්තවණ්ණස්ස අනුසන්ධිවසෙන තිවිධං සීලං විත්ථාරෙත්වා ඉදානි හික්ඛුසඬ්ඪසෙන චුත්තවණ්ණස්ස අනුසන්ධිවසෙන - "අත්ථි, හික්ඛවෙ, අඤ්ඤෙව ධම්මා ගම්භිරා දුද්දසා" නිආදිනා නයෙන සුඤ්ඤතාපකාසනං ආරභි. තත්ථ ධම්මානි ගුණෙ, දෙසනායං, පරියත්තියං, නිස්සත්තෙති එවමාදිසු ධම්මසද්දො වත්තති.

"න හි ධම්මො අධම්මො ව, උභො සමච්චාකිනො;
අධම්මො නිරයං තෙති, ධම්මො පාපෙති සුග්ගති" නිති. (ථෙරගා. 304);

ආදිසු හි ගුණෙ ධම්මසද්දො. "ධම්මං, වො හික්ඛවෙ, දෙසෙස්සාමි ආදිකල්‍යාණ" නිආදිසු (ම. නි. 3.420) දෙසනායං. "ඉධ හික්ඛු ධම්මං පරියාපුණාති සුත්තං, ගෙයා" නිආදිසු (අ. නි. 5.73) පරියත්තියං. "තස්මිං බො පන සමයෙ ධම්මා හොන්ති, බන්ධා හොන්ති" නිආදිසු (ධ. ස. 121) නිස්සත්තෙ. ඉධ පන ගුණෙ වත්තති. තස්මා අත්ථි, හික්ඛවෙ, අඤ්ඤෙව තථාගතස්ස ගුණානි එවමෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො.

ගම්භිරානි මහාසමුද්දො විය මකසතුණ්ඩසුවියා අඤ්ඤත්‍ර තථාගතා අඤ්ඤෙසං ඤාණෙන අලබ්භනෙයාපතිට්ඨා, ගම්භිරත්තායෙව දුද්දසා. දුද්දසත්තායෙව දුරනුබොධා. නිබ්බුතසබ්බපරිලාභත්තා සත්තා, සත්තාරම්මණෙසු පවත්තනතොපි සත්තා. අතිත්තිකරණට්ඨෙන පණ්ණා, සාදුරසභොජනං විය. උත්තමඤ්ඤාණවිසයත්තා න තක්කෙන

අවවර්තබ්බාති අතක්කාවචරා. නිපුණාති සණ්භසුබ්බසභාවත්තා. බාලානං අවිසයත්තා, පණ්ඩිතෙහියෙව වෙදිතබ්බාති පණ්ඩිතවෙදනියා.

යෙ තථාගතො සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා පච්චෙදනීති යෙ ධම්මෙ තථාගතො අනඤ්ඤානෙයො හුත්වා සයමෙව අභිවිසිට්ඨෙන ඤාණෙන පච්චක්ඛං කත්වා පච්චෙදති, දීපෙනි, කප්පෙනි, පකාසෙනිති අත්ථො. යෙහීති යෙහි ගුණධම්මෙහි. යථාභුච්චන්ති යථාභුතං. චණ්ණං සම්මා වදමානා වදෙය්‍යන්ති තථාගතස්ස චණ්ණං වත්තුකාමා සම්මා වදෙය්‍යං, අභාපෙත්වා වත්තුං සක්කුණෙය්‍යන්ති අත්ථො. කතමෙ ව පන තෙ ධම්මා භගවතා එවං ථොමිතාති? සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණං. යදි එවං, කස්මා බහුවචනනිද්දෙසො කතොති? පුට්ඨත්තසමායොගතො වෙව, පුට්ඨාරම්මණතො ව. තඤ්ඤි වතුසු ඤාණසම්පයුත්තමහාකිරියචිත්තෙසු ලබ්භති, න වස්ස කොච ධම්මො ආරම්මණං නාම න හොති. යථාහ – “අතීතං සබ්බං ජානාතීති සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණං, තත්ථ ආවරණං නත්ථීති අනාවරණඤ්ඤාණං”න්තිආදි (පටි. ම. 1.120). ඉති පුට්ඨත්තසමායොගතො පුනප්පුනං උප්පත්තිවසෙන පුට්ඨාරම්මණතො ව බහුවචනනිද්දෙසො කතොති.

“අඤ්ඤෙවා”ති ඉදං පනෙත්ථ වචන්ථාපනවචනං, “අඤ්ඤෙව, න පාණාතිපාතා වෙරමණ්ණආදයො. ගම්භීරාව න උත්තානා”ති එවං සබ්බපදෙහි යොජෙතබ්බං. සාවකපාරමීඤ්ඤාණඤ්ඤි ගම්භීරං, පච්චෙකබොධිඤ්ඤාණං පන තතො ගම්භීරතරන්ති තත්ථ වචන්ථානං නත්ථී, සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණඤ්ඤි තතොපි ගම්භීරතරන්ති තත්ථාපි වචන්ථානං නත්ථී, ඉතො පනඤ්ඤං ගම්භීරතරං නත්ථී; තස්මා ගම්භීරා වාති වචන්ථානං ලබ්භති. තථා දුද්දසාව දුරනුබොධා වාති සබ්බං වෙදිතබ්බං.

කතමෙ ව තෙ භික්ඛවෙනි අයං පන තෙසං ධම්මානං කප්පතුකමානා පුච්ඡා. සන්ති, භික්ඛවෙ, එකෙ සමණබ්‍රාහ්මණාතිආදි පුච්ඡාච්ඡිසජ්ජනං. කස්මා පනෙතං එවං ආරද්ධන්ති වෙ? බුද්ධානඤ්ඤි වත්තාරි යානාති පත්වා ගජ්ජිතං මහන්තං හොති, ඤාණං අනුපවිසති, බුද්ධඤ්ඤාණස්ස මහන්තභාවො පඤ්ඤායති, දෙසනා ගම්භීරා හොති, තිලක්ඛණාහතා, සුඤ්ඤතාපටිසංයුත්තා. කතමාති වත්තාරි? විනයපඤ්ඤත්තිං, භූමන්තරං, පච්චයාකාරං, සමයන්තරන්ති. තස්මා – “ඉදං ලහුකං, ඉදං ගරුකං, ඉදං සතෙකිච්ඡං, ඉදං අතෙකිච්ඡං, අයං ආපත්ති, අයං අනාපත්ති, අයං ඡෙජ්ජගාමීති, අයං චූට්ඨානගාමීති, අයං දෙසනාගාමීති, අයං ලොකවජ්ජා, අයං පණ්ණත්තිවජ්ජා, ඉමස්මිං වත්ථුස්මිං ඉදං පඤ්ඤපෙතබ්බං”න්ති යං එවං ඔතිණ්ණෙ වත්ථුස්මිං සික්ඛාපදපඤ්ඤාපනං නාම, තත්ථ අඤ්ඤෙසං ථාමො වා බලං වා නත්ථී; අවිසයො එස අඤ්ඤෙසං, තථාගතස්සෙව විසයො. ඉති විනයපඤ්ඤත්තිං පත්වා බුද්ධානං ගජ්ජිතං මහන්තං හොති, ඤාණං අනුපවිසති...පෙ.... සුඤ්ඤතාපටිසංයුත්තාති.

තථා ඉමෙ වත්තාරො සතිපට්ඨානා නාම...පෙ.... අරියො අට්ඨකිගිකො මග්ගො නාම, පඤ්ඤි බන්ධා නාම, ද්වාදස ආයතනාති නාම, අට්ඨාරස ධාතුයො නාම, වත්තාරි අරියසච්චාති නාම, බාවිසතින්ද්‍රියාති නාම, නව භෙතු නාම, වත්තාරො ආභාරා නාම, සත්ත එස්සා නාම, සත්ත වෙදනා නාම, සත්ත සඤ්ඤා නාම, සත්ත වෙතනා නාම, සත්ත විත්තාති නාම. එතෙසු එත්තකා කාමාවචරා ධම්මා නාම, එත්තකා රූපාවචරඅරූපාවචරපරියාපන්නා ධම්මා නාම, එත්තකා ලොකියා ධම්මා නාම, එත්තකා ලොකුත්තරා ධම්මා නාමාති චතුර්විසතිසමන්තපට්ඨානං අනන්තනයං අභිධම්මපිටකං විභජිත්වා කප්පතුං අඤ්ඤෙසං ථාමො වා බලං වා නත්ථී, අවිසයො එස අඤ්ඤෙසං, තථාගතස්සෙව විසයො. ඉති භූමන්තරපරිච්ඡේදං පත්වා බුද්ධානං ගජ්ජිතං මහන්තං හොති, ඤාණං අනුපවිසති...පෙ.... සුඤ්ඤතාපටිසංයුත්තාති.

තථා අයං අවිජ්ජා සඬ්ඛාරානං නවභාකාරෙහි පච්චයො හොති, උප්පාදො හුත්වා පච්චයො හොති, පචන්තං හුත්වා, නිමිත්තං, ආයුහනං, සංයොගො, පලිබොධො, සමුදයො, භෙතු, පච්චයො හුත්වා පච්චයො හොති, තථා සඬ්ඛාරාදයො විඤ්ඤාණාදීනං. යථාහ – “කථං පච්චයපරිග්ගහෙ පඤ්ඤා ධම්මට්ඨිතිඤ්ඤාණං? අවිජ්ජා සඬ්ඛාරානං උප්පාදට්ඨිති ව පචන්තට්ඨිති ව, නිමිත්තට්ඨිති ව, ආයුහනට්ඨිති ව, සංයොගට්ඨිති ව, පලිබොධට්ඨිති ව, සමුදයට්ඨිති ව, භෙතුට්ඨිති ව, පච්චයට්ඨිති ව, ඉමෙහි නවභාකාරෙහි අවිජ්ජා පච්චයො, සඬ්ඛාරා පච්චයසමුප්පන්නා, උභොපෙතෙ ධම්මා පච්චයසමුප්පන්නාති පච්චයපරිග්ගහෙ පඤ්ඤා ධම්මට්ඨිතිඤ්ඤාණං. අතීතමිපි අද්ධානං, අනාගතමිපි අද්ධානං අවිජ්ජා සඬ්ඛාරානං උප්පාදට්ඨිති ව...පෙ.... ජාති ජරාමරණස්ස උප්පාදට්ඨිති ව...පෙ.... පච්චයට්ඨිති ව, ඉමෙහි නවභාකාරෙහි ජාති පච්චයො, ජරාමරණං පච්චයසමුප්පන්නං, උභොපෙතෙ ධම්මා පච්චයසමුප්පන්නාති පච්චයපරිග්ගහෙ පඤ්ඤා ධම්මට්ඨිතිඤ්ඤාණං”න්ති (පටි. ම. 1.45). එවමිමං තස්ස තස්ස ධම්මස්ස තථා තථා පච්චයභාවෙන පචන්තං තිට්ඨං තියද්ධං තිසන්ධං චතුසඬ්ඛෙපං විසතාකාරං පට්චවසමුප්පාදං විභජිත්වා කප්පතුං අඤ්ඤෙසං ථාමො වා බලං වා නත්ථී, අවිසයො එස අඤ්ඤෙසං, තථාගතස්සෙව විසයො, ඉති පච්චයාකාරං පත්වා බුද්ධානං ගජ්ජිතං මහන්තං හොති, ඤාණං අනුපවිසති...පෙ.... සුඤ්ඤතාපටිසංයුත්තාති.

තථා වත්තාරො ජනා සස්සතවාදා නාම, වත්තාරො එකච්චසස්සතවාදා, වත්තාරො අන්තානන්තිකා, වත්තාරො අමරාවික්ඛෙසිකා, ද්වෙ අධිච්චසමුප්පන්නිකා, සොළස සඤ්ඤිවාදා, අට්ඨ අසඤ්ඤිවාදා, අට්ඨ නෙවසඤ්ඤිනාසඤ්ඤිවාදා, සත්ත උච්ඡේදවාදා, පඤ්ඤි දිට්ඨධම්මනිබ්බානවාදා නාම. තෙ ඉදං නිස්සාය ඉදං ගණන්තීති ද්වාසට්ඨි දිට්ඨිගතාති භින්දිත්වා නිජ්ජටං නිග්ගුමිබ්බං කත්වා කප්පතුං අඤ්ඤෙසං ථාමො වා බලං වා නත්ථී, අවිසයො එස අඤ්ඤෙසං, තථාගතස්සෙව විසයො. ඉති සමයන්තරං පත්වා බුද්ධානං ගජ්ජිතං මහන්තං හොති,

ඥාණං අනුපවිසති, බුද්ධඥාණස්ස මහන්තතා පඤ්ඤායති, දෙසනා ගම්භිරා හොති, තිලක්ඛණාහතා, සුඤ්ඤතාපටිසංයුත්තාති.

ඉමස්මිං පන ධානෙ සමයන්තරං ලබ්භති, තස්මා සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණස්ස මහන්තභාවදස්සන්තං දෙසනාය ව සුඤ්ඤතාපකාසනච්චාචන්තං සමයන්තරං අනුපවිසන්තො ධම්මරාජා – “සන්ති, භික්ඛවෙ, එකෙ සමණබ්‍රාහ්මණා”ති එවං පුට්ඨාච්ඡස්ඡන්තං ආරභි.

29. තත්ථ සන්තිති අත්ථි සංවිජ්ජන්ති උපලබ්භන්ති. භික්ඛවෙති ආලපනවචනං. එකෙති එකච්චෙ. සමණබ්‍රාහ්මණාති පබ්බජ්ජපගතභාවෙන සමණා, ජාතියා බ්‍රාහ්මණා. ලොකෙන වා සමණාති ව බ්‍රාහ්මණාති ව එවං සම්මතා. පුබ්බන්තං කප්පෙන්වා විකප්පෙන්වා ගණ්හන්තිති පුබ්බන්තකප්පිකා. පුබ්බන්තකප්පො වා එතෙසං අත්ථිති පුබ්බන්තකප්පිකා. තත්ථ අන්තොති අයං සද්දො අන්තඅබ්භන්තරමරියාදලාමකපරභාගකොට්ඨාසෙසු දිස්සති. “අන්තපුරො උදරපුරො”තිආදියු හි අන්තෙ අන්තසද්දො. “වරන්ති ලොකෙ පරිවාරජන්තා අන්තො අසුද්ධා බහි සොහමානා”තිආදියු (සං. නි. 1.122) අබ්භන්තරෙ. “කායබන්ධනස්ස අන්තො ජීරති (වුළුව. 278). “සා හරිතන්තං වා පන්ථන්තං වා සෙලන්තං වා උදකන්තං වා”තිආදියු (ම. නි. 1.304) මරියාදායං. “අන්තමීදං, භික්ඛවෙ, ජීවිකානං යදිදං පිණ්ඩොලා”න්තිආදියු (සං. නි. 3.80) ලාමකෙ. “එසෙවන්තො දුක්ඛස්සා”තිආදියු (සං. නි. 2.51) පරභාගෙ. සබ්බපච්චයසඬ්ඛයො හි දුක්ඛස්ස පරභාගො කොට්ඨි වුව්වති. “සක්කායො ඛො, ආවුසො, එකො අන්තො”තිආදියු (අ. නි. 6.61) කොට්ඨාසෙ. ස්වායං ඉධාපි කොට්ඨාසෙ වත්තති.

කප්පසද්දොපි – “තිට්ඨතු, භන්තෙ භගවා කප්පං” (දී. නි. 2.167), “අත්ථි කප්පො නිපජ්ජිතුං” (අ. නි. 8.80), “කප්පකතෙන අකප්පකතං සංසිබ්බිතං හොති”ති, (පාචි. 371) එවං ආයුකප්පලෙසකප්පච්චායකප්පාදියු සම්බහුලෙසු අත්ථෙසු වත්තති. ඉධ තණ්හාදිට්ඨියු වත්තතිති වෙදිතබ්බො. වුත්තමිපි චෙතං – “කප්පාති ද්වෙ කප්පා, තණ්හාකප්පො ව දිට්ඨිකප්පො වා”ති (මහානි. 28). තස්මා තණ්හාදිට්ඨිවසෙන අතිතං බන්ධකොට්ඨාසං කප්පෙන්වා පකප්පෙන්වා ධීනාති පුබ්බන්තකප්පිකාති එවමෙන්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො. තෙසං එවං පුබ්බන්තං කප්පෙන්වා ධීනානං පුනප්පුනං උප්පජ්ජනවසෙන පුබ්බන්තමෙව අනුගතා දිට්ඨිති පුබ්බන්තානුදිට්ඨිනො. තෙ එවංදිට්ඨිනො තං පුබ්බන්තං ආරබ්භ ආගම්ම පටිච්ච අඤ්ඤම්පි ජනං දිට්ඨිගතිකං කරොන්තා අනෙකච්ඡිතාති අධිමුත්තිපදානි අභිවදන්ති අට්ඨාරසහි වත්ථුහි.

තත්ථ අනෙකච්ඡිතාතිති අනෙකච්චාති. අධිමුත්තිපදානීති අධිවචනපදානි. අථ වා භූතං අත්ථං අභිභවිත්වා යථාසභාවතො අග්ගහෙත්වා පචත්තනතො අධිමුත්තියොති දිට්ඨියො වුව්වන්ති. අධිමුත්තිතං පදානි අධිමුත්තිපදානි, දිට්ඨිදීපකානි වචනානීති අත්ථො. අට්ඨාරසහි වත්ථුහිති අට්ඨාරසහි කාරණෙහි.

30. ඉදානි යෙහි අට්ඨාරසහි වත්ථුහි අභිවදන්ති, තෙසං කට්ඨකම්මානාය පුට්ඨාය “තෙ ව ඛො හොන්තො”තිආදිනා නයෙන පුට්ඨිත්වා තානි වත්ථුනි විභජිත්වා දස්සෙතුං “සන්ති, භික්ඛවෙ”තිආදිමාහ. තත්ථ වදන්ති එතෙනාති වාදො, දිට්ඨිගතස්සෙතං අධිවචනං. සස්සතො වාදො එතෙසන්ති සස්සතවාදා, සස්සතදිට්ඨිනොති අත්ථො. එතෙනෙව නයෙන ඉතො පරෙසමිපි එවරූපානං පදානං අත්ථො වෙදිතබ්බො. සස්සතං අත්තානඤ්ච ලොකඤ්චාති රූපාදියු අඤ්ඤතරං අත්තාති ව ලොකොති ව ගහෙත්වා තං සස්සතං අමරං නිච්චං ධූවං පඤ්ඤපෙන්නි. යථාහ – “රූපං අත්තා වෙච ලොකො ව සස්සතො වාති අත්තානඤ්ච ලොකඤ්ච පඤ්ඤපෙන්නි තථා වෙදනං, සඤ්ඤං, සඬ්ඛාරෙ, විඤ්ඤාණං අත්තා වෙච ලොකො ව සස්සතො වාති අත්තානඤ්ච ලොකඤ්ච පඤ්ඤපෙන්නි”ති.

31. ආතප්පමන්වායාතිආදියු වීරියං කිලෙසානං ආතාපනභාවෙන ආතප්පන්ති වුත්තං. තදෙව පදහනවසෙන පධානං. පුනප්පුනං යුත්තවසෙන අනුයොගොති. එවං තිප්පහෙදං වීරියං අන්වාය ආගම්ම පටිච්චානි අත්ථො. අප්පමාදො වුව්වති සතියා අවිජ්ජවාසො. සම්මා මනසිකාරොති උපායමනසිකාරො, පථමනසිකාරො, අත්ථතො ඤාණන්ති වුත්තං හොති. යස්මිඤ්භි මනසිකාරෙ ධීනස්ස පුබ්බෙතිවාසානුස්සති ඤාණං ඉජ්ඣති, අයං ඉමස්මිං ධානෙ මනසිකාරොති අධිජ්ජෙතො. තස්මා වීරියඤ්ච සතිඤ්ච ඤාණඤ්ච ආගම්මාති අයමෙන්ථ සඬ්ඛෙපත්ථො. තථාරූපන්ති තථාජාතිකං. වෙනොසමාධිත්ති විත්තසමාධිං. චූසතිති වින්දති පටිලභති. යථා සමාහිතෙ විත්තෙති යෙන සමාධිනා සම්මා ආහිතෙ සුට්ඨු යපිතෙ විත්තමිති අනෙකච්ඡිතං පුබ්බෙතිවාසන්තිආදිනං අත්ථො විසුද්ධිමග්ගෙ වුත්තො.

සො එවමාහාති සො එවං ඥානානුභාවසම්පන්නො හුත්වා දිට්ඨිගතිකො එවං වදති. වඤ්ඤොති වඤ්ඤාපසුචඤ්ඤාලාදයො විය අඵලො කස්සචි අජනකොති. එතෙන “අත්තා”ති ව “ලොකො”ති ව ගහිතානං ඥානාදිනං රූපාදිජනකභාවං පටික්ඛිපති. පබ්බතකුටං විය ධීනොති කුට්ටියො. එසිකට්ඨායිට්ඨිතොති එසිකට්ඨායි විය හුත්වා ධීනොති එසිකට්ඨායිට්ඨිතො. යථා සුනිබාතො එසිකත්ථමිහො නිච්චලො තිට්ඨති, එවං ධීනොති අත්ථො. උභයෙනපි ලොකස්ස විනාසාභාවං දීපෙති. කෙච්ච පන ඊසිකට්ඨායිට්ඨිතොති පාළිං වත්වා මුඤ්ඤෙ ඊසිකා විය ධීනොති වදන්ති. තත්‍රායමධිජ්ජායො – යදිදං ජායතිති වුව්වති, තං මුඤ්ඤන්තො ඊසිකා විය විජ්ජමානමෙව නික්ඛමති. යස්මා ව ඊසිකට්ඨායිට්ඨිතො, තස්මා තෙව සත්තා සන්ධාවන්ති, ඉතො අඤ්ඤත්ථ ගච්ඡන්තිති අත්ථො.

සංසරන්තිති අපරාපරං සඤ්චරන්ති. වචන්තිති එවං සඬ්ඛාං ගච්ඡන්ති. තථා උපපජ්ජන්තිති. අට්ඨකථායං පන පුබ්බෙ “සස්සතො අත්තා ව ලොකො වා”ති වත්වා ඉදානි තෙ ව සත්තා සන්ධාවන්තිතිආදිනා වචනෙන අයං දිට්ඨිගතිකො අත්තනායෙව අත්තනො වාදං භින්දති, දිට්ඨිගතිකස්ස දස්සනං නාම න නිබ්ද්ධං, පුසරාසිමිති නිබ්බතඛණ්ඩං විය වඤ්චලං, උම්මත්තකපච්ඡයං පුච්ඤ්ඤාදිගුප්පගොමයාදීනි විය වෙන්ට සුන්දරමිපි අසුන්දරමිපි හොති යෙවාති වුත්තං. අත්ථිත්ථෙව සස්සතිසමන්ති එත්ථ සස්සතිති නිව්චං විජ්ජමානතාය මහාපට්ඨංව මඤ්ඤති, තථා සිනෙරුපබ්බතචන්දිමසුරියෙ. තතො තෙහි සමං අත්තනං මඤ්ඤමානා අත්ථි ත්ථෙව සස්සතිසමන්ති වදන්ති.

ඉදානි සස්සතො අත්තා ව ලොකො වාතිආදිකාය පටිඤ්ඤාය සාධනත්ථං හෙතුං දස්සෙන්තො “තං කිස්ස හෙතු? අහඤ්ඤි ආතප්පමත්ථායා”තිආදිමාහ. තත්ථ ඉම්මිනාමහං එතං ජානාමිති ඉම්මිනා විසෙසාධගමෙන අහං එතං පච්චක්ඛන්තො ජානාමි, න කෙවලං සද්ධාමත්තකෙනෙව වදාමිති දස්සෙති, මකාරො පනෙන්ට පදසන්ධිකරණත්ථං වුත්තො. ඉදං, භික්ඛවෙ, පයමං යානන්ති චතුති වත්ථුහිති වත්ථුසද්දෙන වුත්තෙසු චතුසු යානෙසු ඉදං පයමං යානං, ඉදං ජාතිසතසහස්සමත්තානුස්සරණං පයමං කාරණන්ති අත්ථො.

32-33. උපරි වාරද්වයෙපි එසෙව නයො. කෙවලඤ්ඤි අයං වාරො අනෙකජාතිසතසහස්සානුස්සරණවසෙන වුත්තො. ඉතරෙ දසවත්තාලීසසංවට්ටව්වට්ටකප්පානුස්සරණවසෙන. මන්දපඤ්ඤො හි තිත්ථියො අනෙකජාතිසතසහස්සමත්තං අනුස්සරති, මජ්ඣිමපඤ්ඤො දසසංවට්ටව්වට්ටකප්පානි, තික්ඛපඤ්ඤො චත්තාලීසං, න තතො උද්ධං.

34. චතුත්ථාරෙ තක්කයතිති තක්කි, තක්කො වා අස්ස අත්ථිති තක්කි. තක්කෙන්වා විතක්කෙන්වා දිට්ඨිගාහිනො එතං අධිවචනං. විමංසාය සමන්තාගතොති විමංසි. විමංසා නාම තුලනා රුච්චනා බමනා. යථා හි පුරිසො යට්ඨියා උදකං විමංසිත්වා ඔතරති, එවමෙව යො තුලයිත්වා රුච්චිත්වා බමාපෙත්වා දිට්ඨිං ගණ්හාති, සො “විමංසි”ති වෙදිතබ්බො. තක්කපරියාහතන්ති තක්කෙන පරියාහනං, තෙන තෙන පරියායෙන තක්කෙන්වාති අත්ථො. විමංසානුවරිතන්ති තාය වුත්තප්පකාරාය විමංසාය අනුවරිතං. සයංපටිභානන්ති අත්තනො පටිභානමත්තසඤ්ජානං. එවමාහාති සස්සතදිට්ඨිං ගහෙන්වා එවං වදති.

තත්ථ චතුබ්බිබ්බො තක්කි – අනුස්සුතිකො, ජාතිස්සරො, ලාභී, සුද්ධතක්කිකොති. තත්ථ යො “වෙස්සන්තරො නාම රාජා අහොසි”තිආදීනි සුත්වා “තෙන හි යදි වෙස්සන්තරොව හගවා, සස්සතො අත්තා”ති තක්කයන්තො දිට්ඨිං ගණ්හාති, අයං අනුස්සුතිකො නාම. ද්වෙ තිස්සො ජාතියො සරිත්වා – “අහමෙව පුබ්බෙ අසුකස්මිං නාම අහොසිං, තස්මා සස්සතො අත්තා”ති තක්කයන්තො ජාතිස්සරතක්කිකො නාම. යො පන ලාභිතාය “යථා මෙ ඉදානි අත්තා සුබ්බි හොති, අතිතෙපි එවං අහොසි, අනාගතෙපි හවිස්සති”ති තක්කයිත්වා දිට්ඨිං ගණ්හාති, අයං ලාභිතක්කිකො නාම. “එවං සති ඉදං හොති”ති තක්කමත්තෙනෙව ගණ්හන්තො පන සුද්ධතක්කිකො නාම.

35. එතෙසං වා අඤ්ඤතරෙනාති එතෙසංයෙව චතුත්තං වත්ථුනං අඤ්ඤතරෙන එකෙන වා ද්විති වා තිති වා. තත්ථි ඉතො බහිද්ධාති ඉමෙහි පන වත්ථුහි බහි අඤ්ඤං එකං කාරණමිපි සස්සතපඤ්ඤන්තියා නත්ථිති අප්පට්චත්තියං සිහනාදං නදති.

36. තයිදං, භික්ඛවෙ, තථාගතො පජානාතීති භික්ඛවෙ, තං ඉදං චතුබ්බිබ්බමිපි දිට්ඨිගතං තථාගතො නානප්පකාරතො ජානාති. තතො තං පජානනාකාරං දස්සෙන්තො ඉමෙ දිට්ඨිට්ඨානාතිආදිමාහ. තත්ථ දිට්ඨියොව දිට්ඨිට්ඨානා නාම. අපි ව දිට්ඨිතං කාරණමිපි දිට්ඨිට්ඨානමෙව. යථාහ “කතමානි අට්ඨ දිට්ඨිට්ඨානානි? බන්ධාපි දිට්ඨිට්ඨානං, අවිජ්ජාපි, එස්සොපි, සඤ්ඤාපි, විතක්කොපි, අයොනිසොමනසිකාරොපි, පාපමිත්තොපි, පරතොසොසොපි දිට්ඨිට්ඨාන”න්ති. “බන්ධා හෙතු, බන්ධා පච්චයො දිට්ඨිට්ඨානං උපාදාය සමුට්ඨානට්ඨෙන, එවං බන්ධාපි දිට්ඨිට්ඨානං. අවිජ්ජා හෙතු...පෙ.... පාපමිත්තො හෙතු. පරතොසොසො හෙතු, පරතොසොසො පච්චයො දිට්ඨිට්ඨානං උපාදාය සමුට්ඨානට්ඨෙන, එවං පරතොසොසොපි දිට්ඨිට්ඨාන”න්ති (පටි. ම. 1.124). එවංගහිතාති දිට්ඨිසඬ්ඛාතා තාව දිට්ඨිට්ඨානා – “සස්සතො අත්තා ව ලොකො වා”ති එවංගහිතා ආදිත්තා, පවත්තිතාති අත්ථො. එවංපරාමට්ඨාති නිරාසඬ්ඛිත්තතාය පුනප්පුනං ආමට්ඨා පරාමට්ඨා, ‘ඉදමෙව සච්චං, මොසමඤ්ඤ’න්ති පරිනිට්ඨාපිතා. කාරණසඬ්ඛාතා පන දිට්ඨිට්ඨානා යථා ගය්හමානා දිට්ඨියො සමුට්ඨාපෙත්ති, එවං ආරම්මණවසෙන ව පවත්තනවසෙන ව ආසෙවනවසෙන ව ගහිතා. අනාදිනවදස්සිතාය පුනප්පුනං ගහණවසෙන පරාමට්ඨා. එවංගතිකාති එවං නිරයනිරවජ්ජනපෙත්තිවිසයගතිකානං අඤ්ඤතරගතිකා. එවං අභිසම්පරායාති ඉදං පුරිමපදස්සෙව වෙච්චනං, එවංවිධපරලොකාති වුත්තං හොති.

තඤ්ච තථාගතො පජානාතීති න කෙවලඤ්ච තථාගතො සකාරණං සගතිකං දිට්ඨිගතමෙව පජානාති, අථ බො තඤ්ච සබ්බං පජානාති, තතො ව උත්තරිතරං සිලඤ්චෙව සමාධිඤ්ච සබ්බඤ්ඤතඤ්ඤාණඤ්ච පජානාති. තඤ්ච පජානනං න පරාමසතිති තඤ්ච එවංවිධං අනුත්තරං විසෙසං පජානන්තොපි අහං පජානාමිති තණ්හාදිට්ඨිමානපරාමාසවසෙන තඤ්ච න පරාමසති. අපරාමසතො වස්ස පච්චත්තඤ්ඤෙව නිබ්බුති විදිතාති එවං අපරාමසතො වස්ස අපරාමාසපච්චයා සයමෙව අත්තනායෙව තෙසං පරාමාසකිලෙසානං නිබ්බුති විදිතා. පාකට්ඨං, භික්ඛවෙ, තථාගතස්ස නිබ්බානන්ති දස්සෙති.

ඉදානි යථාපටිපත්තෙන තථාගතෙන සා නිබ්බුති අධිගතා, තං පටිපත්තිං දස්සෙතුං යාසු වෙදනාසු රත්තා තිත්ථියා “ඉධ සුඛිනො භවිස්සාම, එත්ථ සුඛිනො භවිස්සාමා”ති දිට්ඨිගහනං පවිසන්ති, තාසංයෙව වෙදනානං වසෙන කම්මට්ඨානං ආවික්ඛන්තො වෙදනානං සමුදයඤ්චාතිආදිමාහ. තත්ථ යථාභූතං විදිත්වාති “අවිජ්ජාසමුදයා වෙදනාසමුදයොති පච්චයසමුදයට්ඨේන වෙදනාක්ඛන්ධස්ස උදයං පස්සති, තණ්හාසමුදයා වෙදනාසමුදයොති පච්චයසමුදයට්ඨේන වෙදනාක්ඛන්ධස්ස උදයං පස්සති, කම්මසමුදයා වෙදනාසමුදයොති පච්චයසමුදයට්ඨේන වෙදනාක්ඛන්ධස්ස උදයං පස්සති, එස්සසමුදයා වෙදනාසමුදයොති පච්චයසමුදයට්ඨේන වෙදනාක්ඛන්ධස්ස උදයං පස්සති (පටි. ම. 1.50). නිබ්බන්තිලක්ඛණං පස්සන්තොපි වෙදනාක්ඛන්ධස්ස උදයං පස්සති”ති ඉමෙසං පඤ්චන්තං ලක්ඛණානං වසෙන වෙදනානං සමුදයං යථාභූතං විදිත්වා; “අවිජ්ජානිරොධා වෙදනානිරොධොති පච්චයනිරොධට්ඨේන වෙදනාක්ඛන්ධස්ස වයං පස්සති, තණ්හානිරොධා වෙදනානිරොධොති පච්චයනිරොධට්ඨේන වෙදනාක්ඛන්ධස්ස වයං පස්සති, කම්මනිරොධා වෙදනානිරොධොති පච්චයනිරොධට්ඨේන වෙදනාක්ඛන්ධස්ස වයං පස්සති, එස්සනිරොධා වෙදනානිරොධොති පච්චයනිරොධට්ඨේන වෙදනාක්ඛන්ධස්ස වයං පස්සති. විපරිණාමලක්ඛණං පස්සන්තොපි වෙදනාක්ඛන්ධස්ස වයං පස්සති”ති (පටි. ම. 1.50) ඉමෙසං පඤ්චන්තං ලක්ඛණානං වසෙන වෙදනානං අත්ථංගිමං යථාභූතං විදිත්වා, “යං වෙදනං පටිච්ච උප්පජ්ජති සුඛං සොමනස්සං, අයං වෙදනාය අස්සාදො”ති (සං. නි. 3.26) එවං අස්සාදඤ්ච යථාභූතං විදිත්වා, “යං වෙදනා අනිච්චා දුක්ඛා විපරිණාමධම්මා, අයං වෙදනාය ආදීනවො”ති එවං ආදීනවඤ්ච යථාභූතං විදිත්වා, “යො වෙදනාය ඡන්දරාගචිතයො ඡන්දරාගප්පභානං, ඉදං වෙදනාය නිස්සරණ”න්ති එවං නිස්සරණඤ්ච යථාභූතං විදිත්වා විගතඡන්දරාගතාය අනුපාදානො අනුපාදාවිමුත්තො, භික්ඛවෙ, තථාගතො; යස්මිං උපාදානෙ සති කිඤ්චි උපාදියෙය්‍ය, උපාදින්නත්තා ව ඛන්ධො භවෙය්‍ය, තස්ස අභාවා කිඤ්චි ධම්මං අනුපාදිසිත්වා ව විමුත්තො භික්ඛවෙ තථාගතොති.

37. ඉමෙ ඛො තෙ, භික්ඛවෙති යෙ තෙ අහං — “කතමෙ, ච තෙ, භික්ඛවෙ, ධම්මා ගම්භීරා”ති අසුච්ඡිං, “ඉමෙ ඛො තෙ, භික්ඛවෙ, තඤ්ච තථාගතො පජානාති තතො ච උත්තරිතරං පජානාති”ති එවං නිද්දිට්ඨා සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණධම්මා ගම්භීරා දුද්දසා...පෙ.... පණ්ඩිතවෙදනියාති වෙදිතබ්බා. යෙහි තථාගතස්ස නෙව පුට්ඨජ්ජනො, න සොනාපන්නාදීසු අඤ්ඤතරො වණ්ණං යථාභූතං වත්තුං සක්කොති, අථ ඛො තථාගතොව යථාභූතං වණ්ණං සම්මා වදමානො වදෙය්‍යාති එවං පුච්ඡමානෙනාපි සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණමෙව පුට්ඨං, නිය්‍යාතෙන්තෙනාපි තදෙව නිය්‍යාතිතං, අන්තරා පන දිට්ඨියො විභන්තාති.

පඨමභාණුවාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

එකච්චසස්සතවාදවණ්ණනා

38. එකච්චසස්සතිකාති එකච්චසස්සතවාදා. තෙ දුට්ඨා භොන්ති — සත්තෙකච්චසස්සතිකා, සඬ්ඛාරෙකච්චසස්සතිකාති. දුට්ඨාපි ඉධ ගතිතායෙව.

39. යන්ති නිපාතමත්තං. කදාචීති කිස්මිඤ්චි කාලෙ. කරහචීති තස්සෙව වෙවචනං. දීඝස්ස අද්ධුනොති දීඝස්ස කාලස්ස. අච්චයෙනාති අතික්කමෙන . සංවට්ටනීති විනස්සති. යෙභුයෙය්‍යනාති යෙ උපරිබ්‍රහ්මලොකෙසු වා අරුපෙසු වා නිබ්බන්තන්ති, තදවසෙසෙ සන්ධාය වුත්තං. ක්‍රිකුමනෙන නිබ්බන්තන්තා මනොමයා. පිති තෙසං භක්ඛො ආභාරොති පිතිභක්ඛා. අත්තනොව තෙසං පභාති සයංපභා. අත්තලික්ඛෙ වරන්තීති අත්තලික්ඛවරා. සුභෙසු උය්‍යානවිමානකප්පරුක්ඛාදීසු තිට්ඨන්තීති, සුභට්ඨායිනො සුභා වා මනොරම්මවත්ථාහරණා හුත්වා තිට්ඨන්තීති සුභට්ඨායිනො. චිරං දීඝමද්ධානන්ති උක්කංසෙන අට්ඨ කප්පෙ.

40. විවට්ටනීති සණ්ඨාති. සුඤ්ඤං බ්‍රහ්මච්චිමානන්ති පකතියා නිබ්බන්තසත්තානං නත්ථිතාය සුඤ්ඤං, බ්‍රහ්මකායිකභූමි නිබ්බන්තන්ති අත්ථො. තස්ස කත්තා වා කාරෙතා වා නත්ථි, විසුද්ධිමග්ගෙ වුත්තනයෙන පන කම්මපච්චයඋතුසමුට්ඨානා රතනභූමි නිබ්බන්තති. පකතිනිබ්බන්තිට්ඨානෙසුයෙව චෙත්ථ උය්‍යානකප්පරුක්ඛාදයො නිබ්බන්තන්ති. අථ සත්තානං පකතියා වසිතට්ඨානෙ නිකන්ති උප්පජ්ජති, තෙ පඨමජ්ඣානං භාවෙත්වා තතො ඔතරන්ති, තස්මා අථ ඛො අඤ්ඤතරො සත්තොතිආදිමාහ. ආයුක්ඛයා වා පුඤ්ඤක්ඛයා වාති යෙ උළාරං පුඤ්ඤකම්මං කත්වා යත්ථ කත්ථවි අප්පායුකෙ දෙවලොකෙ නිබ්බන්තන්ති, තෙ අත්තනො පුඤ්ඤබලෙන යාතුං න සක්කොන්ති, තස්ස පන දෙවලොකස්ස ආයුප්පමාණෙනෙව වචන්තීති ආයුක්ඛයා වචන්තීති වුවචන්ති. යෙ පන පරිත්තං පුඤ්ඤකම්මං කත්වා දීඝායුකදෙවලොකෙ නිබ්බන්තන්ති, තෙ යාවතායුකං යාතුං න සක්කොන්ති, අත්තරාව වචන්තීති පුඤ්ඤක්ඛයා වචන්තීති වුවචන්ති. දීඝමද්ධානං තිට්ඨන්ති කප්පං වා උපඬ්ඪකප්පං වා.

41. අනභිරතීති අපරස්සාපි සත්තස්ස ආගමනපත්ථනා. යා පන පටිසසම්පයුත්තා උක්කණ්ඩිතා, සා බ්‍රහ්මලොකෙ නත්ථි. පරිතස්සනාති උබ්බිජ්ජනා එන්දනා, සා පනෙසා තාසතස්සනා, තණ්හාතස්සනා, දිට්ඨිතස්සනා, ඤාණතස්සනාති වතුබ්බිධා භොති. තත්ථ “ජාතිං පටිච්ච භයං භයානකං ඡම්භිතත්තං ලොමභංසො චෙතසො උත්‍රාසො. ජරං... ඛ්‍යාධිං... මරණං පටිච්ච...පෙ.... උත්‍රාසො”ති (විහ. 921) අයං තාසතස්සනා නාම. “අභො වත අඤ්ඤෙපි සත්තා ඉත්ථත්තං ආගච්ඡෙය්‍ය”න්ති (දී. නි. 3.38) අයං තණ්හාතස්සනා නාම. “පරිතස්සිතවිජ්ජන්දිතමෙවා”ති අයං දිට්ඨිතස්සනා නාම. “තෙපි තථාගතස්ස ධම්මදෙසනං සුත්වා යෙභුයෙය්‍යන භයං සංවෙගං සන්තාසං ආපජ්ජන්ති”ති (අ. නි. 4.33) අයං

ඥාණතස්සනා නාම. ඉධ පන තණ්හාතස්සනාපි දිට්ඨිතස්සනාපි වට්ටති. බ්‍රහ්මචරිතානන්ති ඉධ පන පට්ඨානිතිබ්බත්තස්ස අත්ථිතාය සුඤ්ඤන්ති න චුත්තං. උපපජ්ජන්තිති උපපත්තිවසෙන උපගච්ජන්ති. සහබ්‍යතන්ති සහභාවං.

42. අභිභුති අභිභවිත්වා යීතො ජෙට්ඨකොහමස්මීති. අනභිභුතොති අඤ්ඤෙහි අනභිභුතො. අඤ්ඤදත්ථුති එකංසවචනෙ නිපාතො. දස්සනවසෙන දසො, සබ්බං පස්සාමීති අත්ථො. වසවත්තීති සබ්බං ජනං වසෙ වත්තෙමි. ඉස්සරො කත්තා නිම්මානාති අහං ලොකෙ ඉස්සරො, අහං ලොකස්ස කත්තා ව නිම්මානා ව, පට්ඨි - හිමවත්ත-සිනෙරු-වක්කවාළ-මහාසමුද්ද-වන්දිම-සුරියා මයා නිම්මිතාති. සෙට්ඨො සජ්ජාති අහං ලොකස්ස උත්තමො ව සජ්ජා ව, “ත්වං බත්තියො නාම හොහි, ත්වං බ්‍රාහ්මණො, වෙස්සො, සුද්දො, ගහට්ඨො, පබ්බජිතො නාම. අත්තමසො ත්වං ඔට්ඨො හොහි, ගොණො හොහි”ති “එවං සත්තානං සංවිසජ්ජො අහ”න්ති මඤ්ඤති. වසී පිතා භූතභබ්‍යානන්ති (දී. නි. 1.17) අහමස්මි විණ්ණවසිතාය වසී, අහං පිතා භූතානඤ්ඤ වභබ්‍යානඤ්ඤාති මඤ්ඤති. තත්ථ අණ්ඩජජලාබ්‍රජා සත්තා අත්තොඅණ්ඩකොසෙ වෙච අත්තොවත්ථිමිති ව භබ්‍යා නාම, බහි නික්ඛන්තකාලතො පට්ඨාය භූතා නාම. සංසෙදජා පට්ඨමච්ඡිත්තක්ඛණෙ භබ්‍යා, දුතියතො පට්ඨාය භූතා. ඔපපාතිකා පට්ඨමඉරියාපට්ඨ භබ්‍යා, දුතියතො පට්ඨාය භූතාති වෙදිතබ්බා. තෙ සබ්බෙපි මය්හං පුත්තාති සඤ්ඤාය “අහං පිතා භූතභබ්‍යාන”න්ති මඤ්ඤති.

ඉදානි කාරණතො සාධෙතුකාමො - “මයා ඉමෙ සත්තා නිම්මිතා”ති පටිඤ්ඤං කත්වා “තං කිස්ස හෙතු”තිආදිමාහ. ඉත්ථත්තන්ති ඉත්ථභාවං, බ්‍රහ්මභාවන්ති අත්ථො. ඉමිතා මයන්ති අත්තතො කම්මවසෙන චුතාපි උපපන්නාපි ව කෙවලං මඤ්ඤනාමත්තෙනෙව “ඉමිතා මයං නිම්මිතා”ති මඤ්ඤමානා වඩ්ඤ්ඤිද්දෙ වඩ්ඤ්ඤාණි විය ඔනමිත්වා තස්සෙව පාදමූලං ගච්ජන්තිති.

43. වණ්ණවත්තරො වාති වණ්ණවත්තරො, අභිරුපො පාසාදිකොති අත්ථො. මහෙසක්ඛතරොති ඉස්සරියපරිවාරවසෙන මහායසතරො.

44. ඨානං බො පනෙතන්ති කාරණං බො පනෙතං. සො තතො වචිත්වා අඤ්ඤානු න ගච්ජති, ඉධෙව ආගච්ජති, තං සන්ධායෙන චුත්තං. අගාරස්මාති ගෙහා. අනගාරියන්ති පබ්බජ්ජං. පබ්බජ්ජා හි යස්මා අගාරස්ස හි තං කසිගොරක්ඛාදිකම්මං තත්ථ නත්ථි, තස්මා අනගාරියන්ති චුච්චති. පබ්බජ්ජති උපගච්ජති. තතො පරං නානුස්සරතිති තතො පුබ්බෙතිවාසා පරං න සරති, සරිතුං අසක්කොන්තො තත්ථ යත්වා දිට්ඨිං ගණ්හාති.

නිව්චොතිආදියු තස්ස උපපත්තිං අපස්සන්තො නිව්චොති වදති, මරණං අපස්සන්තො ධූවොති, සදාභාවතො සස්සතොති, ජරාවසෙනාපි විපරිණාමස්ස අභාවතො අවිපරිණාමධම්මොති. සෙසමෙත්ථ පට්ඨමාරො උත්තානමොවාති.

45-46. දුතියවාරෙ බිඬ්ඨාය පදුස්සන්ති විනස්සන්තිති බිඬ්ඨාපදොසිකා, පදුස්සිකාතිපි පාළිං ලිඛන්ති, සා අට්ඨකථායං නත්ථි. අතිවෙලන්ති අතිකාලං, අතිවිරන්ති අත්ථො. හස්සබ්බිඬ්ඨාරතිධම්මසමාපන්නාති හස්සරති ධම්මඤ්ඤෙව බිඬ්ඨාරතිධම්මඤ්ඤෙව සමාපන්නා අනුයුත්තා, කෙළිභස්සසුඤ්ඤෙව කායිකවාචසිකකිලාසුඤ්ඤෙව අනුයුත්තා, චුත්තජ්ජකාරරතිධම්මසමඬ්ඨිගිතො හුත්වා විහරන්තිති අත්ථො.

සති සම්මුස්සතිති බාදනීයභොජනීයෙසු සති සම්මුස්සති. තෙ කිර පුඤ්ඤවිසෙසාධිගතෙන මහත්තෙන අත්තතො සිරිවිහවෙන නක්ඛත්තං කීළන්නා තාය සම්පත්තිමහත්තතාය - “ආහාරං පරිභුඤ්ජිමිහ, න පරිභුඤ්ජිමිහා”තිපි න ජානන්ති. අථ එකාභාරාතික්කමනතො පට්ඨාය නිරන්තරං බාදන්තාපි පිචන්තාපි වචන්තියෙව, න තිට්ඨන්ති. කස්මා? කම්මජතෙජස්ස බලවතාය, කරජකායස්ස මන්දතාය, මනුස්සානඤ්ඤි කම්මජතෙජො මන්දො, කරජකායො බලවා. තෙසං තෙජස්ස මන්දතාය කරජකායස්ස බලවතාය සත්තාහමිපි අතික්කමිත්වා උණ්හොදකආච්ඡයාගුආදිහි සක්කා වත්ථුං උපත්ථිමහෙතුං. දෙවානං පන තෙජො බලවා හොති, කරජං මන්දං. තෙ එකං ආහාරවෙලං අතික්කමිත්වාච සණ්ඨාතුං න සක්කොන්ති. යථා නාම ගිම්මානං මජ්ඣන්තිකෙ තත්තපාසාණෙ යපිතං පදුමං වා උජ්ජලං වා සායන්භසමයෙ සට්ඨතෙනාපි සිඤ්චියමානං පාකතිකං න හොති, විනස්සතියෙව. එවමෙව පච්ඡා නිරන්තරං බාදන්තාපි පිචන්තාපි වචන්තියෙව, න තිට්ඨන්ති. තෙනාහ “සතියා සම්මොසා තෙ දෙවා තම්මා කායා වචන්ති”ති. කතමෙ පන තෙ දෙවාති? ඉමෙ දෙවාති අට්ඨකථායං විවාරණා නත්ථි, “දෙවානං කම්මජතෙජො බලවා හොති, කරජං මන්ද”න්ති අවිසෙසෙන චුත්තත්තා පන යෙ කෙච්ඡි කබ්බිකාරාහාරුපජීවිතො දෙවා එවං කරොන්ති, තෙයෙව වචන්තිති වෙදිතබ්බා. කෙච්ඡි පනාහු - “නිම්මානරතිපරනිම්මිතවසවත්තිතො තෙ දෙවා”ති. බිඬ්ඨාපදොසිකාමත්තෙනෙව හෙතෙ බිඬ්ඨාපදොසිකාති චුත්තා. සෙසමෙත්ථ පුරිමනෙයෙනෙව වෙදිතබ්බං.

47-48. තතියවාරෙ මනෙත පදුස්සන්ති විනස්සන්තිති මනොපදොසිකා, එතෙ වාතුමහාරාජිකා. තෙසු කිර එකො දෙවපුත්තො - නක්ඛත්තං කීළිස්සාමීති සපරිවාරො රට්ඨෙන වීථිං පටිපජ්ජති, අථඤ්ඤො නික්ඛමන්තො තං පුරතො ගච්ජන්තං දිස්වා - ‘හො අයං කපණො’, අදිට්ඨපුබ්බං විය එතං දිස්වා - “පිතියා උද්ධුමාතො විය හිජ්ජමාතො විය ව ගච්ජති”ති කුජ්ඣති. පුරතො ගච්ජන්තොපි නිවත්තිත්වා තං කුද්ධං දිස්වා - කුද්ධා නාම සුවිදිතා හොන්තිති කුද්ධභාවමස්ස ඤාත්වා - “ත්වං කුද්ධො, මය්හං කිං කරිස්සසි, අයං සම්පත්ති මයා දානසීලාදීනං වසෙන ලද්ධා, න තුය්හං වසෙනා”ති පටිකුජ්ඣති. එකස්මිඤ්ඤි කුද්ධෙ ඉතරො අකුද්ධො රක්ඛති, උභොසු පන කුද්ධෙසු එකස්ස

කොට්ඨාස ඉතරස්ස පව්වයෝ හොනි. තස්සපි කොට්ඨාස ඉතරස්ස පව්වයෝ හොනිති උභො කන්දන්තානංයෙව ඔරොධානං වචන්ති. අයමෙත්ථ ධම්මතා. සෙසං චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං.

49-52. තක්කිවාදෙ අයං වක්ඛාදීනං හෙදං පස්සති, චිත්තං පන යස්මා පුරිමං පුරිමං පච්ඡිමස්ස පච්ඡිමස්ස පව්වයං දත්වාච නිරුප්ඤ්ඤාති, තස්මා වක්ඛාදීනං හෙදතො ඛලවතරම්පි චිත්තස්ස හෙදං න පස්සති. සො තං අපස්සන්තො යථා නාම සකුණො එකං රුක්ඛං ජහිත්වා අඤ්ඤස්මිං නිලීයති, එවමෙව ඉමස්මිං අත්තභාවෙ හින්තෙ චිත්තං අඤ්ඤානු ගච්ඡතිති ගහෙත්වා එවමාහ. සෙසමෙත්ථ චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං.

අන්තානන්තවාදවණ්ණනා

53. අන්තානන්තිකාති අන්තානන්තවාදා, අන්තං වා අනන්තං වා අන්තානන්තං වා නෙවන්තානානන්තං වා ආරබ්භ පවත්තවාදාති අත්ථො.

54-60. අන්තසඤ්ඤී ලොකස්මිං චිහරතිති පටිභාගනිමිත්තං වක්කවාළපරියන්තං අවධිඨෙත්වා තං – “ලොකො”ති ගහෙත්වා අන්තසඤ්ඤී ලොකස්මිං චිහරති, වක්කවාළපරියන්තං කත්වා වධිඤ්ඤාසිණො පන අනන්තසඤ්ඤී හොති, උද්ධමධො අවධිඨෙත්වා පන තිරියං වධිඨෙත්වා උද්ධමධො අන්තසඤ්ඤී, තිරියං අනන්තසඤ්ඤී. තක්කිවාදො චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බො. ඉමෙ චත්තාරොපි අත්තනා දිට්ඨපුබ්බානුසාරෙනෙව දිට්ඨියා ගහිතත්තා පුබ්බන්තකප්පිකෙසු පවිට්ඨා.

අමරාවික්ඛෙපවාදවණ්ණනා

61. න මරතිති අමරා. කා සා? එවන්තිපි මෙ නොතිආදිනා නයෙන පරියන්තරහිතා දිට්ඨිගතිකස්ස දිට්ඨි වෙව වාචා ව. විවිධො ඛෙපොති වික්ඛෙපො, අමරාය දිට්ඨියා වාචාය ව වික්ඛෙපොති අමරාවික්ඛෙපො, සො එතෙසං අත්ථීති අමරාවික්ඛෙපිකා, අපරො නයො – අමරා නාම එකා මච්ඡජාති, සා උම්මුප්පනනිමුප්පනාදිවසෙන උදකෙ සන්ධාවමානා ගහෙතුං න සක්කාති, එවමෙව අයම්පි වාදො ඉතොවිතො ව සන්ධාවති, ගාහං න උපගච්ඡතිති අමරාවික්ඛෙපොති වුච්චති. සො එතෙසං අත්ථීති අමරාවික්ඛෙපිකා.

62. “ඉදං කුසල”න්ති යථාභූතං නප්පජානාතීති දස කුසලකම්මපථෙ යථාභූතං නප්පජානාතීති අත්ථො. අකුසලෙපි දස අකුසලකම්මපථාච අධිජ්ජෙතා. සො මමස්ස විසාතොති “මුසා මයා හණ්ඨ”න්ති විජ්ජිසාරුප්පත්තියා මම විසාතො අස්ස, දුක්ඛං භවෙය්‍යාති අත්ථො. සො මමස්ස අන්තරායොති සො මම සග්ගස්ස වෙව මග්ගස්ස ව අන්තරායො අස්ස. මුසාවාදහයා මුසාවාදපරිජෙගුච්ඡාති මුසාවාදෙ ඔත්තප්පෙන වෙව හිරියා ව. වාචාවික්ඛෙපං ආපජ්ජතිති වාචාය වික්ඛෙපං ආපජ්ජති. කිදිසං? අමරාවික්ඛෙපං, අපරියන්තවික්ඛෙපන්ති අත්ථො.

එවන්තිපි මෙ නොතිආදිසු එවන්තිපි මෙ නොති අනියම්තවික්ඛෙපො . තථාතිපි මෙ නොති “සස්සතො අත්තා ව ලොකො වා”ති චුත්තං සස්සතවාදං පටික්ඛිපති. අඤ්ඤාතීති මෙ නොති සස්සතතො අඤ්ඤාතීති චුත්තං එකච්චසස්සතං පටික්ඛිපති. නොතිපි මෙ නොති – “න හොති තථාගතො පරං මරණං”ති චුත්තං උච්ඡෙදං පටික්ඛිපති. නො නොතිපි මෙ නොති “නෙව හොති න න හොති”ති චුත්තං තක්කිවාදං පටික්ඛිපති. සයං පන “ඉදං කුසල”න්ති වා “අකුසල”න්ති වා පුට්ඨො න කිඤ්චි බ්‍යාකරොති. “ඉදං කුසල”න්ති පුට්ඨො “එවන්තිපි මෙ නො”ති වදති. තතො “කිං අකුසල”න්ති චුත්තෙ “තථාතිපි මෙ නො”ති වදති. “කිං උභයතො අඤ්ඤාතීති මෙ නො”ති වදති. තතො “නිවිධෙනාපි න හොති, කිං තෙ ලද්ධි”ති චුත්තෙ “නොතිපි මෙ නො”ති වදති. තතො “කිං නො නොති තෙ ලද්ධි”ති චුත්තෙ “නො නොතිපි මෙ නො”ති එවං වික්ඛෙපමෙව ආපජ්ජති, එකස්මිම්පි පක්ඛෙ න තිට්ඨති.

63. ඡන්දො වා රාගො වාති අජානන්තොපි සහසා කුසලමෙව “කුසල”න්ති වත්වා අකුසලමෙව “අකුසල”න්ති වත්වා මයා අසුකස්ස නාම එවං බ්‍යාකතං, කිං තං සුබ්‍යාකතන්ති අඤ්ඤෙ පණ්ඩිතෙ පුච්ඡිත්වා තෙහි – “සුබ්‍යාකතං, හදුමුඛ, කුසලමෙව තයා කුසලං, අකුසලමෙව අකුසලන්ති බ්‍යාකත”න්ති චුත්තෙ නත්ථි මයා සදිසො පණ්ඩිතොති එවං මෙ තත්ථ ඡන්දො වා රාගො වා අස්සාති අත්ථො. එත්ථ ව ඡන්දො දුබ්බලරාගො, රාගො ඛලවරාගො. දොසො වා පටිසො වාති කුසලං පන “අකුසල”න්ති, අකුසලං වා “කුසල”න්ති වත්වා අඤ්ඤෙ පණ්ඩිතෙ පුච්ඡිත්වා තෙහි – “දුබ්‍යාකතං තයා”ති චුත්තෙ එත්තකම්පි නාම න ජානාමිති තත්ථ මෙ අස්ස දොසො වා පටිසො වාති අත්ථො. ඉධාපි දොසො දුබ්බලකොධො, පටිසො ඛලවකොධො.

තං මමස්ස උපාදානං, සො මමස්ස විසාතොති තං ඡන්දරාගද්වයං මම උපාදානං අස්ස, දොසපටිසද්වයං විසාතො. උභයම්පි වා දළ්භග්ගහණවසෙන උපාදානං , විහනනවසෙන විසාතො. රාගො හි අමුඤ්චිකුකාමතාය ආරම්මණං ගණ්හාති ජලුකා විය. දොසො විනාසෙකුකාමතාය ආසිට්ඨො විය. උභොපි වෙතෙ සන්තාපකට්ඨෙත විහනන්ති යෙවාති “උපාදාන”න්ති ව “විසාතො”ති ව චුත්තා. සෙසං පඨමචාරසදිසමෙව.

64. පණ්ඩිතානි පණ්ඩිව්වෙන සමන්තාගතා. නිපුණානි සණ්භසුබ්බද්ධිනො සුබ්බමඤ්චන්තරං.
පටිවිජ්ඣනසමත්ථා. කතපරප්පවාදානි විඤ්ඤාතපරප්පවාදා වෙව පරෙහි සද්ධිං කතවාදපරිවයා ව. වාලවෙධිරූපානි වාලවෙධිධනුග්ගහසදිසා. තෙ භින්දන්තා මඤ්ඤෙති වාලවෙධි විය වාලං සුබ්බමානිපි පරෙසං දිට්ඨිගතානි අත්තනො පඤ්ඤාගතෙන භින්දන්තා විය වරන්තිති අත්ථො. තෙ මං තත්ථානි තෙ සමණබ්බාහමණා මං තෙසු කුසලාකුසලෙසු. සමනුසුඤ්ජෙය්‍යන්ති “කිං කුසලං, කිං අකුසලන්ති අත්තනො ලද්ධිං වදා”ති ලද්ධිං පුච්ඡෙය්‍යං. සමනුභාසෙය්‍යන්ති “ඉදං නාමා”ති චුත්තෙ “කෙන කාරණෙන එතමත්ථං ගාභෙය්‍ය”න්ති කාරණං පුච්ඡෙය්‍යං. සමනුභාසෙය්‍යන්ති “ඉමිනා නාම කාරණෙන”ති චුත්තෙ කාරණෙ දොසං දස්සෙත්වා “න ත්වං ඉදං ජානාසි, ඉදං පන ගණ්භ, ඉදං විස්සජ්ජෙහි”ති එවං සමනුසුඤ්ජෙය්‍යං. න සම්පායෙය්‍යන්ති න සම්පාදෙය්‍යං, සම්පාදෙත්වා කටෙතුං න සක්කුණෙය්‍යන්ති අත්ථො. සො මමස්ස විසානොති යං තං පුනස්පුනං වත්වාපි අසම්පායනං නාම, සො මම විසානො අස්ස, ඔට්ඨතාලුපිච්ඡාගලසොසනදුක්ඛමෙව අස්සානි අත්ථො. සෙසමෙත්ථාපි පයමවාරසදිසමෙව.

65-66. මන්දොති මන්දපඤ්ඤො අපඤ්ඤස්සෙවෙනං නාමං. මොමුහොති අතිසම්මුල්භො. හොති තථාගතොතිආදිසු සත්තො “තථාගතො”ති අධිප්පෙතො. සෙසමෙත්ථ උත්තානමෙව. ඉමෙපි වත්තාරො පුබ්බෙ පචත්තධම්මානුසාරෙනෙව දිට්ඨියා ගතිත්තතා පුබ්බන්තකප්පිකෙසු පටිට්ඨා.

අධිව්වසමුප්පන්නවාදවණ්ණනා

67. “අධිව්වසමුප්පන්නො අත්තා ව ලොකො වා”ති දස්සනං අධිව්වසමුප්පන්නං. තං එතෙසං අත්ථිති අධිව්වසමුප්පන්නිකා. අධිව්වසමුප්පන්නන්ති අකාරණසමුප්පන්නං.

68-73. අසඤ්ඤසත්තානි දෙසනාසීසමෙනං, අචිත්තුප්පාදා රූපමත්තකඅත්තභාවානි අත්ථො. තෙසං එවං උප්පන්නි වෙදිතබ්බො – එකච්චො හි තිත්ථායතනෙ පබ්බජිත්වා වායොකසිණෙ පරිකම්මං කත්වා චතුත්ථජ්ඣානං නිබ්බත්තෙත්වා ඥානා වුට්ඨාය – “චිත්තෙ දොසං පස්සති, චිත්තෙ සති හත්ථච්ඡෙදාදිදුක්ඛඤ්ඤෙව සබ්බභයානි ව භොන්ති, අලං ඉමිනා චිත්තෙන, අචිත්තකභාවොව සත්තො”ති, එවං චිත්තෙ දොසං පස්සිත්වා අපරිහීනජ්ඣානො කාලං කත්වා අසඤ්ඤසත්තෙසු නිබ්බත්තති, චිත්තමස්ස චුතිචිත්තතිරොධෙන ඉධෙව නිවත්තති, රූපක්ඛන්ධමත්තමෙව තත්ථ පාතුභවති. තෙ තත්ථ යථා නාම ජියාවෙගක්ඛිත්තො සරො යත්තකො ජියාවෙගො, තත්තකමෙව ආකාසෙ ගච්ඡති. එවමෙව ඥානවෙගක්ඛිත්තා උපපජ්ජිත්වා යත්තකො ඥානවෙගො, තත්තකමෙව කාලං තිට්ඨන්ති, ඥානවෙගෙ පන පරිහීනෙ තත්ථ රූපක්ඛන්ධො අන්තරධායති, ඉධ පන පටිසන්ධිසඤ්ඤා උප්පජ්ජති. යස්මා පන තාය ඉධ උප්පන්නසඤ්ඤාය තෙසං තත්ථ චුති පඤ්ඤායති, තස්මා “සඤ්ඤුප්පාදා ව පන තෙ දෙවා තම්භා කායා වචන්ති”ති චුත්තං. සන්තතායානි සන්තභාවාය. සෙසමෙත්ථ උත්තානමෙව. තක්කිවාදොපි චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බොති.

අපරන්තකප්පිකවණ්ණනා

74. එවං අට්ඨාරස පුබ්බන්තකප්පිකෙ දස්සෙත්වා ඉදානි චතුචත්තාරිසං අපරන්තකප්පිකෙ දස්සෙතුං – “සන්ති, හික්ඛෙව”තිආදිමාහ. තත්ථ අනාගතකොට්ඨාසසඬ්ඛානං අපරන්තං කප්පෙත්වා ගණ්භන්තිති අපරන්තකප්පිකා, අපරන්තකප්පො වා එතෙසං අත්ථිති අපරන්තකප්පිකා. එවං සෙසම්පි පුබ්බෙ චුත්තප්පකාරනයෙනෙව වෙදිතබ්බං.

සඤ්ඤීවාදවණ්ණනා

75. උද්ධමාසාතනිකානි ආසානනං වුච්චති මරණං, උද්ධමාසාතනා අත්තානං වදන්තිති උද්ධමාසාතනිකා. සඤ්ඤීති පචත්තො වාදො, සඤ්ඤීවාදො, සො එතෙසං අත්ථිති සඤ්ඤීවාදා.

76-77. රූපි අත්තානිආදිසු කසිණරූපං “අත්තා”ති තත්ථ පචත්තසඤ්ඤඤ්චස්ස “සඤ්ඤා”ති ගහෙත්වා වා ආජීවකාදයො විය තක්කමත්තෙනෙව වා “රූපි අත්තා භොති, අරොගො පරං මරණා සඤ්ඤී”ති නං පඤ්ඤපෙන්නි. තත්ථ අරොගොති නිච්චො. අරූපසමාපන්නිතිමිත්තං පන “අත්තා”ති සමාපන්නිසඤ්ඤඤ්චස්ස “සඤ්ඤා”ති ගහෙත්වා වා නිගණ්ඨාදයො විය තක්කමත්තෙනෙව වා “අරූපි අත්තා භොති, අරොගො පරං මරණා සඤ්ඤී”ති නං පඤ්ඤපෙන්නි. තතියා පන මිස්සකගාභවසෙන පචත්තා දිට්ඨි. චතුත්ථා තක්කගාභෙනෙව. දුතියවතුක්කං අත්තානන්තිකවාදෙ චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං. තතියවතුක්කෙ සමාපන්නකවසෙන එකත්තසඤ්ඤී, අසමාපන්නකවසෙන නානත්තසඤ්ඤී, පරිත්තකසිණවසෙන පරිත්තසඤ්ඤී, විපුලකසිණවසෙන අප්පමාණසඤ්ඤීති වෙදිතබ්බො. චතුත්ථවතුක්කෙ පන දිබ්බෙන වක්ඛුතා තිකවතුක්කජ්ඣානභූමියං නිබ්බත්තමානං දිස්වා “එකන්තසුඛි”ති ගණ්භාති. නිරයෙ නිබ්බත්තමානං දිස්වා “එකන්තදුක්ඛි”ති. මනුස්සෙසු නිබ්බත්තමානං දිස්වා “සුඛදුක්ඛි”ති. වෙහප්ඵලදෙවෙසු නිබ්බත්තමානං දිස්වා “අදුක්ඛමසුඛි”ති ගණ්භාති. විසෙසතො හි පුබ්බෙතිවාසානුස්සතිඤ්ඤාණලාභිනො පුබ්බන්තකප්පිකා භොන්ති, දිබ්බවක්ඛුතා අපරන්තකප්පිකානි.

අසඤ්ඤීවාදවණ්ණනා

78-83. අසඤ්ඤාවාදො සඤ්ඤාවාදෙ ආදිමභි චුත්තානං ද්විත්තං චතුක්කානං වසෙන වෙදිතබ්බො. තථා නෙවසඤ්ඤිනාසඤ්ඤාවාදො. කෙවලඤ්ඤි තත්ථ “සඤ්ඤි අත්තා”ති ගණ්හන්තානං තා දිට්ඨියො, ඉධ “අසඤ්ඤි”ති ව “නෙවසඤ්ඤිනාසඤ්ඤි”ති ව. තත්ථ න එකන්තෙන කාරණං පරියෙසිතබ්බං. දිට්ඨිගතිකස්ස හි ගාභො උම්මත්තකපච්ඡිසදිසොති චුත්තමෙතං.

උච්ඡේදවාදවණ්ණනා

84. උච්ඡේදවාදෙ සතොති විජ්ජමානස්ස. උච්ඡේදන්ති උපච්ඡේදං . විනාසන්ති අදස්සනං. විභවන්ති භාවවිගමං. සබ්බානෙතානා අඤ්ඤමඤ්ඤවෙච්චනානෙව. තත්ථ ද්වෙ ජනා උච්ඡේදදිට්ඨිං ගණ්හන්ති, ලාභී ව අලාභී ව. ලාභී අරහතො දිබ්බෙන චක්ඛුනා චුතිං දිස්වා උපපත්තිං අපස්සන්තො, යො වා චුතිමත්තමෙව දට්ඨුං සක්කොති, න උපපාතං; සො උච්ඡේදදිට්ඨිං ගණ්හාති. අලාභී ව “කො පරලොකං න ජානාති”ති කාමසුඛගිද්ධතාය වා. “යථා රුක්ඛතො පණ්ණානි පතිතානි න පුන විරුහන්ති, එවමෙව සත්තා”ති ආදිනා තක්කෙන වා උච්ඡේදං ගණ්හාති. ඉධ පන තණ්හාදිට්ඨිතං වසෙන තථා ව අඤ්ඤථා ව විකප්පෙත්වා ව ඉමා සත්ත දිට්ඨියො උප්පන්නාති වෙදිතබ්බො.

85. තත්ථ රුපිති රූපවා. වාතුමහාභුතිකොති වතුමහාභුතමයො. මාතෘපිතුනං එතන්ති මාතෘපෙත්තිකං. කිං තං? සුක්කසොණිතං. මාතෘපෙත්තිකෙ සම්භූතො ජාතොති මාතෘපෙත්තිකසම්භවො. ඉති රූපකායසීසෙන මනුස්සත්තභාවං “අත්තා”ති වදති. ඉත්ථෙකෙති ඉත්ථං එකෙ එවමෙකෙති අත්ථො.

86. දුතියො තං පටික්ඛිපිත්වා දිබ්බත්තභාවං වදති. දිබ්බොති දෙවලොකෙ සම්භූතො. කාමාවචරොති ඡ කාමාවචරදෙවපරියාපන්තො. කබළිකාරං ආහාරං හක්ඛන්ති කබළිකාරාහාරහක්ඛො.

87. මනොමයොති ඤානමනෙත නිබ්බත්තො. සබ්බඛගපච්චඛගිති සබ්බඛගපච්චඛගයුත්තො. අභිනින්ද්‍රියොති පරිපුණ්ණන්ද්‍රියො. යාති බ්‍රහ්මලොකෙ අත්ථී, තෙසං වසෙන ඉතරෙසඤ්ච සණ්ඨානවසෙනෙතං චුත්තං.

88-92. සබ්බසො රූපසඤ්ඤානං සමතික්කමාති ආදිනං අත්ථො විසුද්ධිමග්ගෙ චුත්තො. ආකාසානඤ්ඤායනනුපගොති ආදිසු පන ආකාසානඤ්ඤායනනභවං උපගතොති, එවමත්ථො වෙදිතබ්බො. සෙසමෙත්ථ උත්තානමෙවාති.

දිට්ඨධම්මනිබ්බානවාදවණ්ණනා

93. දිට්ඨධම්මනිබ්බානවාදෙ දිට්ඨධම්මොති පච්චක්ඛධම්මො චුවචති, තත්ථ තත්ථ පටිලද්ධත්තභාවස්සෙනං අධිවචනං. දිට්ඨධම්මෙ නිබ්බානං දිට්ඨධම්මනිබ්බානං, ඉමස්මිංයෙව අත්තභාවෙ දුක්ඛචූපසමනන්ති අත්ථො. තං වදන්තීති දිට්ඨධම්මනිබ්බානවාදො. පරමදිට්ඨධම්මනිබ්බානන්ති පරමං දිට්ඨධම්මනිබ්බානං උත්තමන්ති අත්ථො.

94. පඤ්චභි කාමගුණෙහිති මනාපියරූපාදිභි පඤ්චභි කාමකොට්ඨාසෙහි බන්ධනෙහි වා. සමප්පිතොති සුට්ඨ අප්පිතො අල්ලිතො හුත්වා. සමඛගිභූතොති සමන්තාගතො. පරිවාරෙකීති තෙසු කාමගුණෙසු යථාසුඛං ඉන්ද්‍රියානි වාරෙති සඤ්චාරෙති ඉතොවිතො ව උපනෙති. අථ වා ලළුති රමති කීළුති. එත්ථ ව දුට්ඨා කාමගුණා – මානුසකා වෙච්ච දිබ්බා ව. මානුසකා මන්ධාතුකාමගුණසදිසා දට්ඨබ්බා, දිබ්බා පරනිමිත්තවසවන්තිදෙවරාජස්ස කාමගුණසදිසාති. එවරූපෙ කාමෙ උපගතානඤ්ඤි තෙ දිට්ඨධම්මනිබ්බානසම්පත්තිං පඤ්ඤපෙත්ති.

95. දුතියවාරෙ හුත්වා අභාවට්ඨොන අනිච්චා පටිපිළනට්ඨොන දුක්ඛං, පකතිජහනට්ඨොන විපරිණාමධම්මානි වෙදිතබ්බා. තෙසං විපරිණාමඤ්ඤථාභාවාති තෙසං කාමානං විපරිණාමසඛිබ්බානා අඤ්ඤථාභාවා, යම්පි මෙ අභොසී, තම්පි මෙ තත්ථීති චුත්තනයෙන උප්පජ්ජන්ති සොකපරිදෙවදුක්ඛදොමනස්සපායාසා. තත්ථ අන්තොනිජ්ඣායනලක්ඛණො සොකො, තන්තිස්සිතලාලප්පනලක්ඛණො පරිදෙවො, කායප්පටිපිළනලක්ඛණං දුක්ඛං, මනොවිසානලක්ඛණං දොමනස්සං, විසාදලක්ඛණො උපායාසො, විච්චිවෙච්ච කාමෙහිති ආදිනමත්ථො විසුද්ධිමග්ගෙ චුත්තො.

96. විතක්කිතන්ති අභිනිරොපනවසෙන පවත්තො විතක්කො. විචාරිතන්ති අනුමජ්ජනවසෙන පවත්තො විචාරො. එතෙනෙතන්ති එතෙන විතක්කිතෙන ව විචාරිතෙන ව එතං පට්ඨමජ්ඣානං ඔළාරිකං සකණ්ඩකං විය බායති.

97-98. පිතිගතන්ති පිතියෙව. වෙනසො උප්පිලාවිතත්තන්ති විත්තස්ස උප්පිලභාවකරණං. වෙනසො ආභොගොති ඤානා චුට්ඨාය තස්මිං සුඛෙ පුනප්පුනං විත්තස්ස ආභොගො මනසිකාරො සමන්තාභාරොති. සෙසමෙත්ථ දිට්ඨධම්මනිබ්බානවාදෙ උත්තානමෙව.

එත්තාවතා සබ්බාපි ද්වාසට්ඨිදිට්ඨියො කථිතා භොන්ති. යාසං සත්තෙව උච්ඡේදදිට්ඨියො, සෙසා සස්සනදිට්ඨියො.

100-104. ඉදානි – “ඉමෙහි බො තෙ, හික්ඛවෙ”ති ඉමිනා වාරෙන සබ්බෙපි තෙ අපරන්තකප්පිකෙ එකප්ඤ්ඤානිසායානෙන්වා සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණං විස්සප්පෙනි. පුන – “ඉමෙහි, බො තෙ හික්ඛවෙ”තිආදිනා වාරෙන සබ්බෙපි තෙ පුබ්බන්තාපරන්තකප්පිකෙ එකප්ඤ්ඤානිසායානෙන්වා තදෙව ඤාණං විස්සප්පෙනි. ඉති “කතමෙ ව තෙ, හික්ඛවෙ, ධම්මා”තිආදිමිති පුච්ඡමානොපි සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණමෙව පුච්ඡන්වා විස්සප්පමානොපි සත්තානං අප්ඤ්ඤාසයං තුලාය තුලයන්තො විය සිනෙරුපාදනො වාලුකං උද්ධරන්තො විය ද්වාසට්ඨි දිට්ඨිගතානි උද්ධරන්වා සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණමෙව විස්සප්පෙනි. එවමයං යථානුසන්ධිවසෙන දෙසනා ආගතා.

තයො හි සුත්තස්ස අනුසන්ධි – පුච්ඡානුසන්ධි, අප්ඤ්ඤාසයානුසන්ධි, යථානුසන්ධිති. තත්ථ “එවං චුත්තෙ අඤ්ඤාතරො හික්ඛු භගවන්තං එතදවොච – කිං නු බො, හත්තෙ, ඔරිමං තීරං, කිං පාරිමං තීරං, කො මජ්ඣෙ සංසිද්ධො, කො ඵලෙ උස්සාදො, කො මනුස්සග්ගාහො, කො අමනුස්සග්ගාහො, කො ආවට්ටග්ගාහො, කො අන්තොපුතිභාවො”ති (සං. නි. 4.241) එවං පුච්ඡන්තානං භගවතා විස්සප්පිතසුත්තවසෙන පුච්ඡානුසන්ධි වෙදිතබ්බො.

අථ බො අඤ්ඤාතරස්ස හික්ඛුනො එවං වෙනසො පරිචිතක්කො උදපාදි – “ඉති කිර භො රූපං අනත්තා..., වෙදනා..., සඤ්ඤා..., සඬ්ඛාරා ..., විඤ්ඤාණං අනත්තා, අනත්තකතානි කිර කම්මානි කමත්තානං ඵුසිස්සන්ති”ති. අථ බො භගවා තස්ස හික්ඛුනො වෙනසා වෙනො පරිචිතක්කමඤ්ඤාය හික්ඛු ආමන්තෙසි – “යානං බො පනෙතං, හික්ඛවෙ, විජ්ජති, යං ඉධෙකච්චො මොසපුරිසො අවිද්වා අවිජ්ජාගතො තණ්හාධිපතෙයොන වෙනසා සත්ථුසාසනං අනිධාවිතබ්බං මඤ්ඤෙයා – “ඉති කිර භො රූපං අනත්තා...පෙ.... ඵුසිස්සන්ති”ති. තං කිං මඤ්ඤං, හික්ඛවෙ, රූපං නිච්චං වා අනිච්චං වා”ති (ම. නි. 3.10). එවං පරෙසං අප්ඤ්ඤාසයං විදිත්වා භගවතා චුත්තසුත්තවසෙන අප්ඤ්ඤාසයානුසන්ධි වෙදිතබ්බො.

යෙන පන ධම්මෙන ආදිමිති දෙසනා උට්ඨිතා, තස්ස ධම්මස්ස අනුරූපධම්මවසෙන වා පටිපක්ඛවසෙන වා යෙසු සුත්තෙසු උපරි දෙසනා ආගච්ඡති, තෙසං වසෙන යථානුසන්ධි වෙදිතබ්බො. සෙයාපීදං, ආකඬ්ඛෙයාසුත්තෙ හෙට්ඨා සිලෙන දෙසනා උට්ඨිතා, උපරි ඡ අභිඤ්ඤා ආගතා. වත්ථසුත්තෙ හෙට්ඨා කිලෙසෙන දෙසනා උට්ඨිතා, උපරි බ්‍රහ්මචරා ආගතා. කොසම්බකසුත්තෙ හෙට්ඨා භණ්ඩනෙන උට්ඨිතා, උපරි සාරණියධම්මා ආගතා. කකචුපමෙ හෙට්ඨා අක්ඛන්තියා උට්ඨිතා, උපරි කකචුපමා ආගතා. ඉමස්මිම්පි බ්‍රහ්මජාලෙ හෙට්ඨා දිට්ඨිවසෙන දෙසනා උට්ඨිතා, උපරි සුඤ්ඤාපකාසනං ආගතං. තෙන චුත්තං – “එවමයං යථානුසන්ධිවසෙන දෙසනා ආගතා”ති.

පරිතස්සිතවිජ්ජන්දිතවාරවණ්ණනා

105-117. ඉදානි මරියාදවිභාගදස්සනත්ථං – “තත්‍ර හික්ඛවෙ”තිආදිකා දෙසනා ආරද්ධා. තදපි තෙසං භවතං සමණුබ්‍රාහ්මණානං අජානතං අපස්සනං වෙදයිතං තණ්හාගතානං පරිතස්සිතවිජ්ජන්දිතමෙවාති යෙන දිට්ඨිඅස්සාදෙන දිට්ඨිසුබ්බෙන දිට්ඨිවෙදයිතෙන තෙ සොමනස්සජාතා සස්සනං අත්තානඤ්ඤා චොකඤ්ඤා පඤ්ඤාපෙන්ති චතුහි වත්ථුහි, තදපි තෙසං භවත්තානං සමණුබ්‍රාහ්මණානං යථාභූතං ධම්මානං සභාවං අජානන්තානං අපස්සන්තානං වෙදයිතං තණ්හාගතානං කෙවලං තණ්හාගතානංයෙව තං වෙදයිතං, තඤ්ච බො පනෙතං පරිතස්සිතවිජ්ජන්දිතමෙව. දිට්ඨිසඬ්ඛානෙන වෙච තණ්හාසඬ්ඛානෙන ව පරිතස්සිතෙන විජ්ජන්දිතමෙව චලිතමෙව කම්පිතමෙව ථුසරාසිම්භි නිබ්බානාණුසංදිසං, න සොතාපන්තස්ස දස්සනම්ච නිච්චලන්ති දස්සෙති. එස නයො එකච්චසස්සතවාදාදිසුපි.

එස්සපච්චයවාරවණ්ණනා

118-130. පුන – “තත්‍ර, හික්ඛවෙ, යෙ තෙ සමණුබ්‍රාහ්මණා සස්සතවාදා”තිආදි පරම්පරපච්චයදස්සනත්ථං ආරද්ධං. තත්ථ තදපි එස්සපච්චයාති යෙන දිට්ඨිඅස්සාදෙන දිට්ඨිසුබ්බෙන දිට්ඨිවෙදයිතෙන තෙ සොමනස්සජාතා සස්සනං අත්තානඤ්ඤා චොකඤ්ඤා පඤ්ඤාපෙන්ති චතුහි වත්ථුහි, තදපි තණ්හාදිට්ඨිපරිච්ඡන්දිතං වෙදයිතං එස්සපච්චයාති දස්සෙති. එස නයො සබ්බන්ථං.

131-143. ඉදානි තස්ස පච්චයස්ස දිට්ඨිවෙදයිතෙ බලවභාවදස්සනත්ථං පුන – “තත්‍ර, හික්ඛවෙ, යෙ තෙ සමණුබ්‍රාහ්මණා සස්සතවාදා”තිආදිමාහ. තත්ථ තෙ වත අඤ්ඤානු එස්සාති තෙ වත සමණුබ්‍රාහ්මණා තං වෙදයිතං විනා එස්සෙන පටිසංවෙදිස්සන්තිති කාරණමෙන නත්ථීති. යථා හි පතතො ගෙහස්ස උපත්ථම්භනත්ථාය ථුණා නාම බලවපච්චයො භොති, න තං ථුණාය අනුපත්ථම්භිතං යාතුං සක්කොති, එවමෙව එස්සොපි වෙදනාය බලවපච්චයො, තං විනා ඉදං දිට්ඨිවෙදයිතං නත්ථීති දස්සෙති. එස නයො සබ්බන්ථං.

දිට්ඨිගතිකාධිට්ඨානවට්ඨකථාවණ්ණනා

144. ඉදානි තත්‍ර හික්ඛවෙ, යෙ තෙ සමණුබ්‍රාහ්මණා සස්සතවාදා සස්සනං අත්තානඤ්ඤා චොකඤ්ඤා පඤ්ඤාපෙන්ති චතුහි වත්ථුහි, යෙපි තෙ සමණුබ්‍රාහ්මණා එකච්චසස්සතිකාතිආදිනා නයෙන සබ්බදිට්ඨිවෙදයිතානි සම්පිණ්ඩෙති. කස්මා? උපරි එස්සෙ පක්ඛිපනත්ථාය. කථං? සබ්බෙ තෙ ඡහි එස්සායතනෙහි ථුස්ස ථුස්ස පටිසංවෙදෙන්තිති. තත්ථ ඡ එස්සායතනානි නාම – චක්ඛුචස්සායතනං, සොතචස්සායතනං, සානචස්සායතනං, ජීවිහාචස්සායතනං, කායචස්සායතනං, මනොචස්සායතනන්ති ඉමානි ඡ. සඤ්ජාති-සමොසරණ-කාරණ-පණ්ණත්තිමත්තත්ථෙසු හි අයං

ආයතනසඳ්දො පවත්නා. තත්පර – “කම්බොපො අස්සානං ආයතනං, ගුන්තං දක්ඛිණාපටො”ති සඤ්ජානියං පවත්නා, සඤ්ජානිට්ඨානෙන අත්ථො. “මනොරමෙ ආයතනෙ, සෙවනති නං චිත්තගමා”ති (අ. නි. 5.38) සමොසරණෙ. “සති සතිආයතනෙ”ති (අ. නි. 3.102) කාරණෙ. “අරඤ්ඤායතනෙ පණ්ණකුටිසු සම්මන්ති”ති (සං. නි. 1.255) පණ්ණත්තිමත්තෙ. ස්වායම්භ සඤ්ජානිආදිඅත්පත්තයෙපි යුජ්ජති. චක්ඛාදිසු හි එස්සපඤ්චමකා ධම්මා සඤ්ජායන්ති සමොසරන්ති, තානි ච තෙසං කාරණන්ති ආයතනානි. ඉධ පන “චක්ඛුඤ්ච පටිච්ච රූපෙ ච උප්පජ්ජති චක්ඛුච්ඤ්ඤාණං, තිණ්ණං සඬගති එස්සො”ති (සං. නි. 2.43) ඉමිනා නයෙන එස්සසීසෙනෙව දෙසනං ආරොපෙත්වා එස්සං ආදිං කත්වා පටිච්චපරම්පරං දස්සෙතුං එස්සායතනාදිනි චුත්තානි.

චුස්ස චුස්ස පටිසංවෙදෙන්ති චුස්සිත්වා චුස්සිත්වා පටිසංවෙදෙන්ති. එත්ප ච කිඤ්චාපි ආයතනානං චුස්සනකිච්චං විය චුත්තං, තථාපි න තෙසං චුස්සනකිච්චතා වෙදිතබ්බො. න හි ආයතනානි චුස්සන්ති, එස්සොව තං තං ආරම්මණං චුස්සති, ආයතනානි පන එස්සෙ උපනික්ඛිපිත්වා දස්සිතානි; තස්මා සබ්බෙ තෙ ජ එස්සායතනසම්භවෙන එස්සෙන රූපාදිනි ආරම්මණානි චුස්සිත්වා තං දිට්ඨිවෙදනං පටිසංවෙදයන්තිති එවමෙත්ප අත්ථො වෙදිතබ්බො.

තෙසං වෙදනාපට්ඨයා තණ්හානිආදිසු වෙදනානි ජ එස්සායතනසම්භවා වෙදනා. සා රූපතණ්හාදිභෙදාය තණ්හාය උපනිස්සයකොටියා පට්ඨයො හොති. තෙන චුත්තං – “තෙසං වෙදනාපට්ඨයා තණ්හා”ති. සා පන චතුබ්බිධස්ස උපාදානස්ස උපනිස්සයකොටියා වෙව සහජාතකොටියා ච පට්ඨයො හොති. තථා උපාදානං භවස්ස. භවො ජාතියා උපනිස්සයකොටියා පට්ඨයො හොති.

ජාතීනි පනෙත්ප සවිකාරා පඤ්චක්ඛන්ධා දට්ඨබ්බා, ජාති ජරාමරණස්ස වෙව සොකාදිනඤ්ච උපනිස්සයකොටියා පට්ඨයො හොති. අයමෙත්ප සඬබ්බෙපො, චිත්ථාරතො පන පටිච්චසමුප්පාදකථා විසුද්ධිමග්ගෙ චුත්තා. ඉධ පනස්ස පයොජනමත්තමෙව වෙදිතබ්බං. භගවා හි වට්ටකථං කට්ඨන්තො – “පුරිමා, භික්ඛවෙ, කොටි න පඤ්ඤායති අවිජ්ජාය, ‘ඉතො පුබ්බෙ අවිජ්ජා නාහොසි, අප්ප ජව්ඡා සමභවි’ති එවඤ්චෙනං, භික්ඛවෙ, චුච්චති, අප්ප ච පන පඤ්ඤායති ‘ඉද්දප්පට්ඨයා අවිජ්ජා’ති (අ. නි. 10.61) එවං අවිජ්ජාසීසෙන වා, පුරිමා, භික්ඛවෙ, කොටි න පඤ්ඤායති භවතණ්හාය...පෙ.... ‘ඉද්දප්පට්ඨයා භවතණ්හා’ති (අ. නි. 10.62) එවං තණ්හාසීසෙන වා, පුරිමා, භික්ඛවෙ, කොටි න පඤ්ඤායති භවදිට්ඨියා...පෙ.... ‘ඉද්දප්පට්ඨයා භවදිට්ඨියී’ති එවං දිට්ඨිසීසෙන වා කට්ඨස්සි”. ඉධ පන දිට්ඨිසීසෙන කට්ඨන්තො වෙදනාරාගෙන උප්පජ්ජමානා දිට්ඨියො කට්ඨන්තො වෙදනාමුලකං පටිච්චසමුප්පාදං කට්ඨස්සි. තෙන ඉදං දස්සෙති – “එවමෙනෙ දිට්ඨිගතිකා, ඉදං දස්සනං ගහෙත්වා තිසු භවෙසු චතුසු යොනිසු පඤ්චෙසු ගතිසු සත්තසු විඤ්ඤාණධම්මිතිසු නවසු සත්තවාසෙසු ඉතො එත්ප එත්තො ඉධාති සන්ධාවන්තා සංසරන්තා යත්තෙ යුත්තගොණො විය, ප්‍රමිභෙ උපනිඤ්ඤාකුක්කුරො විය, වාතෙන විජ්ජන්තට්ඨනාවා විය ච වට්ටදුක්ඛමෙව අනුපරිවත්තන්ති, වට්ටදුක්ඛතො සිසං උක්ඛිපිතුං න සක්කොන්ති”ති.

විවට්ටකථාදිවණ්ණනා

145. එවං දිට්ඨිගතිකාධිට්ඨානං වට්ටං කට්ඨන්තො ඉදානි යුත්තයොගභික්ඛුඅධිට්ඨානං කත්වා විවට්ටං දස්සෙන්තො – “යතො බො, භික්ඛවෙ, භික්ඛු”තිආදිමාහ. තත්ප යතොති යදා. ඡන්තං එස්සායතනානන්ති යෙහි ඡති එස්සායතනෙනහි චුස්සිත්වා පටිසංවෙදයමානානං දිට්ඨිගතිකානං වට්ටං වත්තති, තෙසංයෙව ඡන්තං එස්සායතනානං. සමුදයන්තිආදිසු අවිජ්ජාසමුදයා චක්ඛුසමුදයොනිආදිනා වෙදනාකම්මට්ඨානෙ චුත්තනයෙන එස්සායතනානං සමුදයාදයො වෙදිතබ්බො. යථා පන තත්ප “එස්සසමුදයා එස්සනිරොධා”ති චුත්තං, එවම්ඨ, තං චක්ඛාදිසු – “ආභාරසමුදයා ආභාරනිරොධා”ති වෙදිතබ්බො. මනායතනෙ “නාමරූපසමුදයා නාමරූපනිරොධා”ති.

උත්තරිතරං පජානාතීති දිට්ඨිගතිකො දිට්ඨිමෙව ජානාති. අයං පන දිට්ඨිඤ්ච දිට්ඨිතො ච උත්තරිතරං සීලසමාධිපඤ්ඤාවිමුත්තින්ති යාව අරහත්තා ජානාති. කො එවං ජානාතීති? බිණ්ණසවො ජානාති, අනාගාමී, සකදාගාමී, සොනාපන්නො, බහුස්සුතො, ගන්ථධරො භික්ඛු ජානාති, ආරද්ධවිපස්සකො ජානාති. දෙසනා පන අරහත්තනිකුටෙනෙව නිට්ඨාපිතානි.

146. එවං විවට්ටං කට්ඨන්තො ඉදානි “දෙසනාජාලවිමුත්තො දිට්ඨිගතිකො නාම නත්ථි”ති දස්සනත්පං පුන – “යෙ හි කෙච්චි, භික්ඛවෙ”ති ආරභි. තත්ප අන්තොජාලිකතානි ඉමස්ස මස්භං දෙසනාජාලස්ස අන්තොයෙව කතා. එත්ප සිතා වාති එතස්මිං මම දෙසනාජාලෙ සිතා නිස්සිතා අවසිතාව. උම්මුජ්ජමානා උම්මුජ්ජන්තිති කිං චුත්තං හොති? තෙ අධො ඔසිදන්තාපි උද්ධං උග්ගච්ඡන්තාපි මම දෙසනාජාලෙ සිතාව හුත්වා ඔසිදන්ති ච උග්ගච්ඡන්ති ච. එත්ප පරියාපන්නානි එත්ප මස්භං දෙසනාජාලෙ පරියාපන්නා, එතෙන ආබද්ධා අන්තොජාලිකතා ච හුත්වා උම්මුජ්ජමානා උම්මුජ්ජන්ති, න හෙත්ප අසඬගතිතො දිට්ඨිගතිකො නාම අත්ථිති.

සුබ්බමච්ඡිකෙනානි සණ්භඅච්ඡිකෙන සුබ්බමච්ඡිද්දෙනානි අත්ථො. කෙවට්ටො විය හි භගවා, ජාලං විය දෙසනා, පරිත්තඋදකං විය දසසහස්සිලොකධාතු, ඔළාරිකා පාණා විය ද්වාසට්ඨිදිට්ඨිගතිකා. තස්ස තිරෙ යත්වා ඔලොකෙන්තස්ස ඔළාරිකානං පාණානං අන්තොජාලිකතභාවදස්සනං විය භගවතො සබ්බදිට්ඨිගතානං දෙසනාජාලස්ස අන්තොකතභාවදස්සනන්ති එවමෙත්ප ඔපම්මසංසන්දනං වෙදිතබ්බං.

147. එවං ඉමාහි ද්වාසට්ඨියා දිට්ඨිහි සබ්බදිට්ඨිනං සඨගහිතත්තා සබ්බෙසං දිට්ඨිගතිකානං එතස්මිං දෙසනාජාලෙ පරියාපන්නභාවං දස්සෙත්වා ඉදානි අත්තනො කත්ථවි අපරියාපන්නභාවං දස්සෙන්නො – “උච්ඡින්නභවනෙත්තිකො, හික්ඛවෙ, තථාගතස්ස කායො” තිආදිමාහ. තත්ථ නයන්ති එතායාති නෙත්ති. නයන්තිති ගීවාය බන්ධිත්වා ආකඨ්ඨන්ති, රජ්ජුයා එතං නාමං. ඉධ පන නෙත්තිසදිසතාය භවතණ්හා නෙත්තිති අධිප්පෙතා. සා හි මහාජනං ගීවාය බන්ධිත්වා තං තං භවං නෙති උපනෙතිති භවනෙත්ති. අරහත්තමග්ගසත්ථෙන උච්ඡින්නා භවනෙත්ති අස්සාති උච්ඡින්නභවනෙත්තිකො.

කායස්ස හෙදා උද්ධන්ති කායස්ස හෙදතො උද්ධං. ජීවිතපරියාදානාති ජීවිතස්ස සබ්බසො පරියාදින්නත්තා පරික්ඛිණත්තා, පුන අප්පට්ඨසන්ධිකභාවාති අත්ථො. න තං දක්ඛන්තිති තං තථාගතං. දෙවා වා මනුස්සා වා න දක්ඛිස්සන්ති, අපණ්ණත්තිකභාවං ගම්ඤ්ජිති අත්ථො.

සෙය්‍යාඨාපි , හික්ඛවෙති, උපමායං පන ඉදං සංසන්දනං. අම්බරුක්ඛො විය හි තථාගතස්ස කායො, රුක්ඛෙ ජාතමහාවණ්ථො විය තං නිස්සාය පුබ්බෙ පවත්තතණ්හා. තස්මිං චණ්ඨො උපනිබ්බදා පඤ්චපක්කද්වාදසපක්කඅට්ඨාරසපක්කපරිමාණා අම්බපිණ්ඩි විය තණ්හාය සති තණ්හුපනිබ්බදානා හුත්වා ආයතිං නිබ්බත්තනකා පඤ්චක්ඛන්ධා ද්වාදසායතනාති අට්ඨාරස ධාතුයො. යථා පන තස්මිං චණ්ඨො ඡින්නෙ සබ්බාති තාති අම්බාති තදන්වයාති හොන්ති, තංයෙව චණ්ඨං අනුගතාති, චණ්ඨවිජේදා ඡින්නාති යෙවාති අත්ථො; එවමෙව යෙ භවනෙත්තිචණ්ඨස්ස අනුපච්ඡින්නත්තා ආයතිං උප්පජ්ජෙය්‍යං පඤ්චක්ඛන්ධා ද්වාදසායතනාති අට්ඨාරසධාතුයො, සබ්බෙ තෙ ධම්මා තදන්වයා හොන්ති භවනෙත්තිං අනුගතා, තාය ඡින්නාය ඡින්නා යෙවාති අත්ථො.

යථා පන තස්මිම්පි රුක්ඛෙ මණ්ඩුකකණ්ටකවිසසම්ඵස්සං ආගම්ම අනුපුබ්බෙන සුස්සිත්වා මතෙ – “ඉමස්මිං යානෙ එවරුපො නාම රුක්ඛො අහොසි” ති වොහාරමත්තමෙව හොති, න තං රුක්ඛං කොචි පස්සති, එවං අරියමග්ගසම්ඵස්සං ආගම්ම තණ්හාසිනෙහස්ස පරියාදින්නත්තා අනුපුබ්බෙන සුස්සිත්වා විය හින්තෙ ඉමස්මිං කායෙ, කායස්ස හෙදා උද්ධං ජීවිතපරියාදානා න තං දක්ඛන්ති, තථාගතම්පි දෙවමනුස්සා න දක්ඛිස්සන්ති, එවරුපස්ස නාම කිර සත්ථුනො ඉදං සාසනන්ති වොහාරමත්තමෙව භවිස්සතිති අනුපාදිසෙසනිබ්බානධාතුං පාපෙත්වා දෙසනං නිට්ඨපෙසි.

148. එවං චුත්තෙ ආයස්මා ආනන්දොති එවං භගවතා ඉමස්මිං සුත්තෙ චුත්තෙ ථෙරො ආදිතො පට්ඨාය සබ්බං සුත්තං සමන්තාහරිත්වා එවං බුද්ධබලං දිපෙත්වා කථිතසුත්තස්ස න භගවතා නාමං ගහිතං, හන්දස්ස නාමං ගණ්හාපෙස්සාමිති චිත්තෙත්වා භගවත්තං එතදවොච.

තස්මාතිහ ත්වන්තිආදීසු අයමත්ථයොජනා – ආනන්ද, යස්මා ඉමස්මිං ධම්මපරියායෙ ඉධත්ථොපි පරත්ථොපි විහත්තො, තස්මාතිහ ත්වං ඉමං ධම්මපරියායං “අත්ථජාල”න්තිපි නං ධාරෙහි; යස්මා පනෙත්ථ බහු තත්තිධම්මා කථිතා, තස්මා “ධම්මජාල”න්තිපි නං ධාරෙහි; යස්මා ච එත්ථ සෙට්ඨට්ඨෙන බ්‍රහ්මං සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණං විහත්තං, තස්මා “බ්‍රහ්මජාල”න්තිපි නං ධාරෙහි; යස්මා එත්ථ ද්වාසට්ඨිදිට්ඨියො විහත්තා, තස්මා “දිට්ඨිජාල”න්තිපි නං ධාරෙහි; යස්මා පන ඉමං ධම්මපරියායං සුත්වා දෙවපුත්තමාරම්පි බන්ධමාරම්පි මච්චුමාරම්පි කිලෙසමාරම්පි සක්කා මද්දිතුං, තස්මා “අනුත්තරො සඨගාමවිජයොතිපි නං ධාරෙහි” ති.

ඉදමවොච භගවාති ඉදං නිදානාවසානතො පභුති යාව “අනුත්තරො සඨගාමවිජයොතිපි නං ධාරෙහි” ති සකලං සුත්තන්තං භගවා පරෙසං පඤ්ඤාය අලබ්භනෙය්‍යාපතිට්ඨං පරමගම්හිරං සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණං පකාසෙන්නො සුරියො විය අන්ධකාරං දිට්ඨිගතමහන්ධකාරං විධමන්තො අවොච.

149. අත්තමනා තෙ හික්ඛුති තෙ හික්ඛු අත්තමනා සකමනා, බුද්ධගතාය පීතියා උදග්ගවිත්තා හුත්වාති චුත්තං හොති. භගවතො භාසිතන්ති එවං විචිත්‍රතාදෙසනාච්චාසයුත්තං ඉදං සුත්තං කරචිකරුතමඤ්ජුනා කණ්ණසුබ්බෙන පණ්ඩිතජනහදයානං අමතාහිසෙකසදිසෙන බ්‍රහ්මස්සරෙන භාසමානස්ස භගවතො වචනං. අභිනන්දුන්ති අනුමොදිංසු වෙව සම්පට්ඨිංසු ව. අයඤ්ඤි අභිනන්දසද්දො – “අභිනන්දති අභිවදති” තිආදීසු (සං. නි. 3.5) තණ්හායම්පි ආගතො. “අන්තමෙවාහිනන්දන්ති, උභයෙ දෙවමානුසා” තිආදීසු (සං. නි. 1.43) උපගමනෙපි.

“විරජ්ජවාසිං පුරිසං, දුරතො සොත්ථිමාගතං;
ඤාතිමිත්තා සුභජ්ජා ච, අභිනන්දන්ති ආගත”න්ති. (ධ. ප. 219);

ආදීසු සම්පට්ඨිනෙපි. “අභිනන්දිත්වා අනුමොදිත්වා” තිආදීසු (ම. නි. 1.205) අනුමොදනෙපි. ස්වායම්ධ අනුමොදනසම්පට්ඨිනෙසු යුජ්ජති. තෙන චුත්තං – “අභිනන්දුන්ති අනුමොදිංසු වෙව සම්පට්ඨිංසු වා” ති.

සුභාසිතං සුලපිතං, “සාධු සාධු” ති තාදිතො;
අනුමොදමානා සිරසා, සම්පට්ඨිංසු හික්ඛවොති.

ඉමස්මිඤ්ච පන වෙය්‍යාකරණස්මිත්ති ඉමස්මිං නිග්ගාථකසුත්තෙ. නිග්ගාථකත්තා හි ඉදං වෙය්‍යාකරණන්ති වුත්තං.

දසසහස්සී ලොකධාතුති දසසහස්සවක්කවාළපරිමාණා ලොකධාතු. අකම්පිත්ථාති න සුත්තපරියොසානෙයෙව අකම්පිත්ථාති වෙදිතබ්බා. හඤ්ඤමානෙති හි වුත්තං. තස්මා ද්වාසට්ඨියා දිට්ඨිගතෙසු විනිවෙදේත්වා දෙසියමානෙසු තස්ස තස්ස දිට්ඨිගතස්ස පරියොසානෙ පරියොසානෙති ද්වාසට්ඨියා යානෙසු අකම්පිත්ථාති වෙදිතබ්බා.

තත්ථ අට්ඨහි කාරණෙහි පට්ඨිකම්පො වෙදිතබ්බො – ධාතුක්ඛොහෙන, ඉද්ධිමතො ආනුභාවෙන, බොධිසත්තස්ස ගබ්භොක්කන්තියා, මාතුකුච්ඡිතො නික්ඛමනෙන, සම්බොධිප්පත්තියා, ධම්මචක්කප්පත්තනෙන, ආයුසඬ්ඛාරොස්සප්පනෙන, පරිනිබ්බානෙනාති. තෙසං විනිච්ඡයං – “අට්ඨ බො ඉමෙ, ආනන්ද, හෙනු අට්ඨ පච්චියා මහතො භූමිවාලස්ස පාතුභාවායා”ති එවං මහාපරිනිබ්බානෙ ආගතාය තන්තියා චණ්ණනාකාලෙ චක්ඛාම. අයං පන මහාපට්ඨි අපරෙසුපි අට්ඨසු යානෙසු අකම්පිත්ථ – මහාභිනික්ඛමනෙ, බොධිමණ්ඩූපසඬ්ඛමනෙ, පංසුකුලග්ගහණෙ, පංසුකුලධොවනෙ, කාළකාරාමසුත්තෙ, ගොතමකසුත්තෙ, වෙස්සන්තරජාතකෙ, ඉමස්මිං බ්‍රහ්මජාලෙති. තත්ථ මහාභිනික්ඛමනබොධිමණ්ඩූපසඬ්ඛමනෙසු විරියබලෙන අකම්පිත්ථ. පංසුකුලග්ගහණෙ ද්විසහස්සදීපපරිවාරෙ චත්තාරො මහාදීපෙ පභාය පබ්බජිත්වා සුසානං ගන්ත්වා පංසුකුලං ගණ්හන්තෙන දුක්කරං හගවතා කතන්ති අච්ඡරියවෙගාභිහතා අකම්පිත්ථ. පංසුකුලධොවනවෙස්සන්තරජාතකෙසු අකාලකම්පනෙන අකම්පිත්ථ. කාළකාරාමගොතමකසුත්තෙසු – “අහං සක්ඛි හගවා”ති සක්ඛිභාවෙන අකම්පිත්ථ. ඉමස්මිං පන බ්‍රහ්මජාලෙ ද්වාසට්ඨියා දිට්ඨිගතෙසු විජටේත්වා නිග්ගුම්ඛං කත්වා දෙසියමානෙසු සාධුකාරදානවසෙන අකම්පිත්ථාති වෙදිතබ්බා.

න කෙවලඤ්ච එතෙසු යානෙසුයෙව පට්ඨි අකම්පිත්ථ, අථ බො තිසු සඬ්ඛගෙසුපි මහාමහින්දත්ථෙරස්ස ඉමං දීපං ආගන්ත්වා ජොතිවනෙ නිසීදිත්වා ධම්මං දෙසිතදිවසෙපි අකම්පිත්ථ. කල්‍යාණියවිහාරෙ ච පිණ්ඩපාතියත්ථෙරස්ස චෙතියඬ්ඛණං සම්මජ්ජිත්වා තත්ථෙව නිසීදිත්වා බුද්ධාරම්මණං පිතිං ගහෙත්වා ඉමං සුත්තන්තං ආරද්ධස්ස සුත්තපරියොසානෙ උදකපරියන්තං කත්වා අකම්පිත්ථ. ලොහපාසාදස්ස පාවිනඅම්බලට්ඨිකට්ඨානං නාම අහොසි. තත්ථ නිසීදිත්වා දීඝභාණකත්ථෙරා බ්‍රහ්මජාලසුත්තං ආරභිංසු, තෙසං සප්ඤ්ඤාපරියොසානෙපි උදකපරියන්තමෙව කත්වා පට්ඨි අකම්පිත්ථාති.

එවං යස්සානුභාවෙන, අකම්පිත්ථ අනෙකසො;
මෙදනී සුත්තසෙට්ඨස්ස, දෙසිතස්ස සයම්භුතා.

බ්‍රහ්මජාලස්ස තස්සිධ, ධම්මං අත්ථඤ්ච පණ්ඩිතා;
සක්කච්චං උග්ගහෙත්වාන, පටිපජ්ජන්තු යොනිසොති.

ඉති සුමඬ්ඛලවිලාසිතියා දීඝනිකායට්ඨකථායං

බ්‍රහ්මජාලසුත්තචණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. සාමඤ්ඤඵලසුත්තවණ්ණනා

රාජාමච්චකථාවණ්ණනා

150. එවං මෙ සුතං...පෙ.... රාජගහෙනි සාමඤ්ඤඵලසුත්තං. තත්‍රායං අපුබ්බපදවණ්ණනා – රාජගහෙනි එවංනාමකෙ නගරෙ. තඤ්ඤි මන්ධාකුමහාගොචන්දාදිහි පරිගහිතත්තා රාජගහනීති වුවිති. අඤ්ඤෙපි එත්ථ පකාරෙ වණ්ණයන්ති, කිං තෙහි? නාමමත්තමෙතං තස්ස නගරස්ස. තං පනෙතං බුද්ධකාලෙ ව චක්කවත්තිකාලෙ ව නගරං හොති, සෙසකාලෙ සුඤ්ඤං හොති යක්ඛපරිගහිතං, තෙසං වසනවනං හුත්වා තිට්ඨති. විහරතීති අවිසෙසෙන ඉරියාපට්ඨිබ්බුන්ම අරියවිහාරෙසු අඤ්ඤතරවිහාරසමග්ගිපරිදිපනමෙතං. ඉධ පන ධානගමනනිසප්පසයනප්පහෙදෙසු ඉරියාපට්ඨෙසු අඤ්ඤතරඉරියාපට්ඨසමායොගපරිදිපනං. තෙන ධිතොපි ගච්ඡන්තොපි නිසින්නොපි සයානොපි භගවා විහරති වෙව වෙදිතබ්බො. සො හි එකං ඉරියාපට්ඨාධනං අඤ්ඤෙන ඉරියාපට්ඨන විචින්නදිත්වා අපරිපතන්තං අත්තභාවං හරති පවත්තෙති, තස්මා විහරතීති වුවිති.

ජීවකස්ස කොමාරභව්වස්ස අම්බවනෙනි ඉදමස්ස යං ගොවරගාමං උපනිස්සාය විහරති, තස්ස සමීපනිවාසනට්ඨානපරිදිපනං. තස්මා – රාජගහෙ විහරති ජීවකස්ස කොමාරභව්වස්ස අම්බවනෙනි රාජගහසමීපෙ ජීවකස්ස කොමාරභව්වස්ස අම්බවනෙ විහරතීති එවමෙත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො. සමීපත්ථෙ හෙතං භූමිමච්චනං. තත්ථ ජීවතීති ජීවකො, කුමාරෙන භතොති කොමාරභව්වො. යථාහ – “කිං භණෙ, එතං කාකෙහි සමීපරිකිණ්ණන්ති? දාරකො දෙවති. ජීවති භණෙති? ජීවති, දෙවති. තෙන හි, භණෙ තං දාරකං අමිභාකං අත්තෙපුරං නෙත්වා ධාතීතං දෙට්ඨ පොසෙතුන්ති. තස්ස ජීවතීති ජීවකොති නාමං අකංසු. කුමාරෙන පොසාපිතොති කොමාරභව්වොති නාමං අකංසු”ති (මහාව. 328) අයං පනෙත්ථ සඬබ්බෙපො. විත්ථාරෙන පන ජීවකවත්ථුබ්බන්ධකෙ ආගතමෙව. විනිවිජයකථාපිස්ස සමන්තපාසාදිකාය විනයට්ඨකථායං චූත්තා.

අයං පන ජීවකො එකස්මිං සමයෙ භගවතො දොසාභිසන්තං කායං විරෙවෙත්වා සිවෙයාකං දුස්සයුගං දත්වා වත්ථානුමොදනාපරියොසානෙ සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාය වින්තෙසි – “මයා දිවසස්ස ද්වන්තික්ඛන්තුං බුද්ධුපට්ඨානං ගන්තබ්බං, ඉදංදෙව වෙළවනං අතිදුරෙ, මය්හං පන අම්බවනං උය්‍යානං ආසන්නතරං, යංනුනාහං එත්ථ භගවතො විහාරං කාරොයා”න්ති. සො තස්මිං අම්බවනෙ රත්තිට්ඨානදිවාධානලෙණකුට්ඨිමණ්ඩපාදිනි සමීපාදෙත්වා භගවතො අනුවඡ්චිකං ගන්ධකුට්ඨං කාරාපෙත්වා අම්බවනං අට්ඨාරසභත්ථුබ්බබ්බෙධෙන තම්බපට්ටවණ්ණෙන පාකාරෙන පරික්ඛිපාපෙත්වා බුද්ධප්පබ්බං භික්ඛුසඬ්ඨං සවිවරභත්තෙන සන්තප්පෙත්වා දක්ඛිණොදකං පාතෙත්වා විහාරං නිය්‍යාතෙසි. තං සන්ධාය චූත්තං – “ජීවකස්ස කොමාරභව්වස්ස අම්බවනෙ”ති.

අඬ්ඨතෙළසෙහි භික්ඛුසතෙහීති අඬ්ඨසතෙන උභයෙහි තෙරසෙහි භික්ඛුසතෙහි. රාජානිආදීසු රාජනි අත්තනො ඉස්සරියසමපත්තියා වතුහි සඬගභවත්ථුහි මහාජනං රඤ්ජෙති වඩ්ඨෙතීති රාජා. මගධානං ඉස්සරොති මාගධො. අජාතොයෙව රඤ්ඤො සත්තු භවිස්සතීති නෙමිත්තකෙහි නිද්දිට්ඨොති අජාතසත්තු.

තස්මිං කිර කුච්ඡිගතෙ දෙවියා එවරුපො දොහළො උප්පජ්ජී – “අහො වතාහං රඤ්ඤො දක්ඛිණබාහුලොභිතං පිවෙයා”න්ති, සා “භාරියෙ යානෙ දොහළො උප්පන්නො, න සක්කා කස්සවි ආරොවෙතු”න්ති තං කට්ඨෙතං. අසක්කොන්ති කිසා දුබ්බණ්ණා අහොසි. තං රාජා පුච්ඡී – “භද්දෙ, කුය්හං අත්තභාවො න පකතිවණ්ණො, කිං කාරණං”න්ති? “මා පුච්ඡ, මහාරාජාති”. “භද්දෙ, ත්වං අත්තනො අප්පකායං මය්හං අකට්ඨන්ති කස්ස කට්ඨස්සසි”ති තථා තථා නිබන්ධිත්වා කථාපෙසි. සුත්වා ව – “බාලෙ, කිං එත්ථ කුය්හං භාරියසඤ්ඤා අහොසි”ති වෙජ්ජං. පක්කොසාපෙත්වා සුවණ්ණසත්ථකෙන බාහුං ඵාලාපෙත්වා සුවණ්ණසරකෙන ලොභිතං ගහෙත්වා උදකෙන සමිහින්දිත්වා පායෙසි. නෙමිත්තකා තං සුත්වා – “එස ගබ්භො රඤ්ඤො සත්තු භවිස්සති, ඉමිනා රාජා භඤ්ඤස්සති”ති බ්‍යාකරිංසු. දෙවි සුත්වා – “මය්හං කිර කුච්ඡිතො නික්ඛන්තො රාජානං මාරෙස්සති”ති ගබ්භං පාතෙතුකාමා උය්‍යානං ගන්ත්වා කුච්ඡිං මද්දාපෙසි, ගබ්භො න පතති. සා පුනප්පුනං ගන්ත්වා තට්ඨ කාරෙසි. රාජා කිමත්ථං අයං අභිණ්භං උය්‍යානං ගච්ඡතීති පරිච්ඡිමසන්තො තං කාරණං සුත්වා – “භද්දෙ, තච කුච්ඡියං පුත්තොති වා ධිතාති වා න පඤ්ඤායති, අත්තනො නිබ්බන්තදාරකං එවමකාසීති මහා අගුණරාසිපි නො ජම්බුදිපතලෙ ආවිභවිස්සති, මා ත්වං එවං කරොහී”ති නිවාරෙත්වා ආරක්ඛං අදාසි. සා ගබ්භචුට්ඨානකාලෙ “මාරෙස්සාමි”ති වින්තෙසි. තදාපි ආරක්ඛමනුස්සා දාරකං අපනයිංසු. අථාපරෙන සමයෙන වුඩ්ඪීප්පත්තං කුමාරං දෙවියා දස්සෙසු. සා තං දිස්වා ව පුත්තසිනෙහං උප්පාදෙසි, තෙන නං මාරෙතුං නාසක්ඛි. රාජාපි අනුක්කමෙන පුත්තස්ස ඔපරජ්ජමදාසි.

අට්ඨකස්මිං සමයෙ දෙවදත්තො රහොගතො වින්තෙසි – “සාරිපුත්තස්ස පරිසා මහාමොග්ගල්ලානස්ස පරිසා මහාකස්සපස්ස පරිසාති, එවමිමෙ විසුං විසුං ධුරා, අභමිපි එකං ධුරං නීහරාමි”ති. සො “න සක්කා විනා ලාභෙන පරිසං උප්පාදෙතුං, හන්දාහං ලාභං නිබ්බන්තෙමි”ති වින්තෙත්වා බන්ධකෙ ආගතනයෙන අජාතසත්තුං කුමාරං ඉද්ධිපාටිභාරියෙන පසාදෙත්වා සායං පාතං පඤ්චති රථසතෙහි උපට්ඨානං ආගච්ඡන්තං අතිවිස්සත්ථං ඤත්වා එකදිවසං උපසඬකමිත්වා එතදවොච – “පුබ්බෙ බො, කුමාර, මනුස්සා දීඝායුකා, එතරහි අප්පායුකා, තෙන හි ත්වං කුමාර, පිතරං හන්ත්වා රාජා හොති, අහං භගවන්තං හන්ත්වා බුද්ධො භවිස්සාමි”ති කුමාරං පිතුවධෙ උය්‍යාපෙති.

සො - “අයොග දෙවදත්තො මහානුභාවො, එතස්ස අවිදිතං නාම නත්ථී”ති උරුයා පොත්ථනියං ඛන්ධිත්වා දිවා දිවස්ස භීතො උබ්බිග්ගො උස්සඬ්ඨි උත්තස්සො අන්තෙපුරං පවිසිත්වා චුත්තප්පකාරං විප්පකාරං අකාසි. අථ නං අමච්චා ගහෙත්වා අනුයුක්ථිත්වා - “කුමාරො ච හන්තබ්බො, දෙවදත්තො ච, සබ්බෙ ච භික්ඛු හන්තබ්බො”ති සම්මන්තයිත්වා රක්ඛො ආණ්ඩායෙන කර්ස්සාමාති රක්ඛො ආරොවෙසුං.

රාජා යෙ අමච්චා මාරතුකාමා අහෙසුං, තෙසං ධානන්තරානි අවිජින්දිත්වා, යෙ න මාරතුකාමා, තෙ උච්චෙසු ධානෙසු යිපෙත්වා කුමාරං පුච්ඡි - “කිස්ස පන ත්වං, කුමාර, මං මාරතුකාමොසි”ති? “රජ්ජෙනම්හි, දෙව, අත්ථිකො”ති. රාජා තස්ස රජ්ජං අදාසි.

සො මය්හං මනොරථො නිප්ඵන්තොති දෙවදත්තස්ස ආරොවෙසි. තතො නං සො ආහ - “ත්වං සිඬ්ගාලං අන්තොකත්වා හෙරිපරියොනද්ධපුරිසො විය සුඛිච්චකාරිම්හිති මඤ්ඤසි, කතිපාහෙනෙව තෙ පිතා තයා කතං අවමානං චින්තෙත්වා සයමෙව රාජා හවිස්සති”ති. අථ, හන්තෙ, කිං කරොමිති? මුලස්චිවං සාතෙහිති. නනු, හන්තෙ, මය්හං පිතා න සත්ථවජ්ඣොති? ආහාරුපච්ඡෙදෙන නං මාරෙහිති. සො පිතරං තාපනගෙහෙ පක්ඛිපාපෙසි, තාපනගෙහං නාම කම්මකරණත්ථාය කතං ධුමසරං. “මම මාතරං යිපෙත්වා අඤ්ඤස්ස දට්ඨුං මා දෙථා”ති ආහ. දෙවී සුවණ්ණසරකෙ හත්තං පක්ඛිපිත්වා උච්ඡිග්ගොනාදාය පවිසති. රාජා තං භුක්ථිත්වා යාපෙති. සො - “මය්හං පිතා කථං යාපෙති”ති පුච්ඡිත්වා තං පවත්ති. සුත්වා - “මය්හං මාතු උච්ඡිග්ගං කත්වා පවිසිතුං මා දෙථා”ති ආහ. තතො පට්ඨාය දෙවී මොළියං පක්ඛිපිත්වා පවිසති. තම්පි සුත්වා “මොළිං ඛන්ධිත්වා පවිසිතුං මා දෙථා”ති. තතො සුවණ්ණපාදුකාසු හත්තං යිපෙත්වා පිදහිත්වා පාදුකා ආරුය්හ පවිසති. රාජා තෙන යාපෙති. පුන “කථං යාපෙති”ති පුච්ඡිත්වා තමත්ථං සුත්වා “පාදුකා ආරුය්හ පවිසිතුම්පි මා දෙථා”ති ආහ. තතො පට්ඨාය දෙවී ගන්ධොදකෙන න්හායිත්වා සරිරං චතුර්ධරෙන මක්ඛෙත්වා පාරුපිත්වා පවිසති. රාජා තස්සා සරිරං ලෙහිත්වා යාපෙති. පුන පුච්ඡිත්වා තං පවත්ති. සුත්වා “ඉතො පට්ඨාය මය්හං මාතු පවෙසනං නිවාරොථා”ති ආහ. දෙවී ද්වාරමුලෙ යත්වා “සාමී, බිම්බිසාර, එතං දහරකාලෙ මාරතුං න අදාසි, අත්තතො සත්තුං අත්තනාව පොසෙසි, ඉදං පන දානි තෙ පවිජිමදස්සනං, නාහං ඉතො පට්ඨාය තුම්හෙ පස්සිතුං ලභාමි, සවෙ මය්හං දොසො අත්ථි, බමථ දෙවා”ති රොදිත්වා කන්දිත්වා නිවත්ති.

තතො පට්ඨාය රක්ඛො ආහාරො නත්ථි. රාජා මග්ගඵලසුඛෙන චඬ්ඨකමෙන යාපෙති. අතිවිය අස්ස අත්තභාවො විරොචති. සො - “කථං, මෙ හණෙ, පිතා යාපෙති”ති පුච්ඡිත්වා “චඬ්ඨකමෙන, දෙව, යාපෙති; අතිවිය වස්ස අත්තභාවො විරොචති”ති සුත්වා ‘චඬ්ඨකමං දානිස්ස භාරෙස්සාමි’ති චින්තෙත්වා - “මය්හං පිතු පාදෙ චුරෙන ථාලෙත්වා ලොණතෙලෙන මක්ඛෙත්වා බදිරඬ්ඨගාරෙහි චිතච්චිතෙහි පච්චා”ති න්හාපිතෙ පෙසෙසි. රාජා තෙ දිස්වා - “නුන මය්හං පුත්තො කෙනවි සඤ්ඤත්තො හවිස්සති, ඉමෙ මම මස්සුකරණත්ථායාගතා”ති චින්තෙසි. තෙ ගන්ත්වා වන්දිත්වා අට්ඨංසු. ‘කස්මා ආගන්ත්වා’ති ච පුට්ඨා තං සාසනං ආරොවෙසුං. “තුම්හාකං රක්ඛො මනං කරොථා”ති ච චුත්තා ‘නිසීද, දෙවා’ති වත්වා ච රාජානං වන්දිත්වා - “දෙව, මයං රක්ඛො ආණං කරොම, මා අම්හාකං කුප්ඤ්ඤිත්ථ, නයිදං තුම්හාදිසානං ධම්මරාජුතං අනුච්ඡවික”න්ති වත්වා වාමහත්ථෙත ගොප්ථකෙ ගහෙත්වා දක්ඛිණහත්ථෙත චුරං ගහෙත්වා පාදතලානි ථාලෙත්වා ලොණතෙලෙන මක්ඛෙත්වා බදිරඬ්ඨගාරෙහි චිතච්චිතෙහි පච්චංසු. රාජා කිර පුබ්බෙ වෙතියඬ්ඨගණෙ සඋපාහනො අගමාසි, නිසජ්ජනත්ථාය පඤ්ඤත්තකට්ඨාරකඤ්ච අධොතෙහි පාදෙහි අක්කමි, තස්සායං නිස්සන්දොති වදන්ති. රක්ඛො බලවච්චෙදනා උප්පන්නා. සො - “අහො චුද්ධො, අහො ධම්මො, අහො සඬ්ඝො”ති අනුස්සරන්තොයෙව වෙතියඬ්ඨගණෙ ඛිත්තමාලා විය මිලායිත්වා වාතුමහාරාජිකදෙවලොකෙ වෙස්සවණස්ස පරිවාරකො ජනවසහො නාම යක්ඛො හුත්වා නිබ්බන්ති.

තං දිවසමෙව අජාතසත්තුස්ස පුත්තො ජාතො, පුත්තස්ස ජාතභාවඤ්ච පිතුමතභාවඤ්ච නිවෙදෙතුං ද්වෙ ලෙඛා එකක්ඛණෙයෙව ආගතා. අමච්චා - “පඨමං පුත්තස්ස ජාතභාවං ආරොවෙස්සාමා”ති තං ලෙඛං රක්ඛො හත්ථෙ යිපෙසුං. රක්ඛො තඬ්ඨකණෙයෙව පුත්තසිනෙහො උප්පජ්ජිත්වා සකලසරිරං බොහෙත්වා අට්ඨමිඤ්ඤං ආහච්ච අට්ඨාසි. තස්මිං බණෙ පිතුගුණමඤ්ඤාසි - “මයි ජාතෙපි මය්හං පිතු එවමෙව සිනෙහො උප්පන්නො”ති. සො - “ගච්ඡථ, හණෙ, මය්හං පිතරං විස්සජ්ජෙථා”ති ආහ. “කිං විස්සජ්ජාපෙථ, දෙවා”ති ඉතරං ලෙඛං හත්ථෙ යිපයිංසු.

සො තං පවත්ති. සුත්වා රොදමානො මාතුසම්පං ගන්ත්වා - “අහොසි නු, බො, අම්ම, මය්හං පිතු මයි ජාතෙ සිනෙහො”ති? සා ආහ - “බාලපුත්ත, කිං වදෙසි, තච දහරකාලෙ අඬ්ගුලියා පිළකා උට්ඨති. අථ තං රොදමානං සඤ්ඤාපෙතුං අසක්කොන්තා තං ගහෙත්වා විනිච්ඡයට්ඨානෙ නිසින්තස්ස තච පිතු සන්තිකං අගමංසු. පිතා තෙ අඬ්ගුලිං මුබ්බෙ යිපෙසි. පිළකා මුබ්බෙයෙව භිජ්ජි. අථ බො පිතා තච සිනෙහෙන තං ලොහිතමිස්සකං පුබ්බං අනිට්ඨතිත්වා අජ්ඣොහරි. එවරුපො තෙ පිතු සිනෙහො”ති. සො රොදිත්වා පරිදෙවිත්වා පිතු සරිරකිච්චං අකාසි.

දෙවදත්තොපි අජාතසත්තුං උපසඬ්ඨකමිත්වා - “පුරිසෙ, මහාරාජ, ආණාපෙහි, යෙ සමණං ගොතමං ජීවිතා වොරොපෙස්සන්ති”ති වත්වා තෙන දින්තෙ පුරිසෙ පෙසෙත්වා සයං ගිජ්ඣකුටං ආරුය්හ යන්තෙන සිලං පවිජ්ඣිත්වා නාළාගිරිහත්ථි. මුඤ්චාපෙත්වාපි කෙනවි උපායෙන හගවන්තං මාරතුං අසක්කොන්තො පරිහීනලාභසක්කාරො පඤ්ච වත්ථුනි යාවිත්වා තානි අලහමානො තෙහි ජනං සඤ්ඤාපෙස්සාමිති සඬ්ඝහෙදං කත්වා සාරිපුත්තමොග්ගල්ලානෙසු පරිසං ආදාය පක්කන්තෙසු උණ්හලොහිතං මුබ්බෙන ජඩ්ධෙත්වා නවමාසෙ ගිලානමඤ්චෙ නිපජ්ජිත්වා විප්පට්ඨාරුජාතො - “කුහිං එතරහි සත්ථා වසති”ති පුච්ඡිත්වා “ජෙනවනෙ”ති චුත්තෙ මඤ්චකෙන මං ආහරිත්වා සත්ථාරං දස්සෙථාති වත්වා ආහරියමානො හගවතො දස්සනාරහස්ස කම්මස්ස අකතත්තා ජෙනවනෙ

පොක්කරණිසම්පෙයෙව ද්වෙධා හින්තං පථවිං පවිසිත්වා මහානිරයෙ පතිට්ඨිතොති. අයමෙත්ථ සඬබ්බෙපො. විත්ථාරකථානායො ඛන්ධකො ආගතො. ආගතත්තා පන සබ්බං න චුත්තන්ති. එවං අජානොයෙව රක්ඛේඤා සත්තු භවිස්සතිති නෙමිත්තකෙහි නිද්දිට්ඨොති අජාතසත්තු.

වෙදෙහිපුත්තොති අයං කොසලරක්ඛේඤා ධිතාය පුත්තො, න විදෙහරක්ඛේඤා. වෙදෙහිති පන පණ්ඩිතාධිවචනමෙතං. යථාහ – “වෙදෙහිකා ගහපතානී (ම. නි. 1.226), අයො ආනන්දො වෙදෙහමුනී”ති (සං. නි. 2.154). තත්ත්වං වචනත්ථො – විදන්ති එතෙනානි වෙදො, ඤාණස්සෙතං අධිවචනං. වෙදෙන ඊහති සට්ඨි වායමතිති වෙදෙහි. වෙදෙහියා පුත්තො වෙදෙහිපුත්තො.

තදහුති තස්මිං අහු, තස්මිං දිවසෙති අත්ථො. උපවසන්ති එත්ථානි උපොසථො, උපවසන්තිති සීලෙන වා අනසනෙන වා උපෙනා හුත්වා වසන්තිති අත්ථො. අයං පනෙත්ථ අත්ථුද්ධාරො – “ආයාමාචුසො, කප්පින, උපොසථං ගම්ස්සාමා”තිආදීසු පාතිමොක්ඛද්දෙසො උපොසථො. “එවං අට්ඨධිගසමන්තාගතො ඛො, විසාබ්බො, උපොසථො උපචුත්ථො”තිආදීසු (අ. නි. 8.43) සීලං. “සුද්ධස්ස වෙ සදා එග්ග, සුද්ධස්සපොසථො සදා”තිආදීසු (ම. නි. 1.79) උපවාසො. “උපොසථො නාම නාගරාජා”තිආදීසු (දී. නි. 2.246) පඤ්ඤන්ති. “න, හික්ඛවෙ, තදහුපොසථෙ සහික්ඛුකා ආවාසා”තිආදීසු (මහාව. 181) උපවසිතබ්බදිවසො. ඉධාපි සොයෙව අධිප්පෙනො. සො පනෙස අට්ඨමි වාතුද්දසි පන්තරසීහෙදෙන තිවිධො. තස්මා සෙසද්වයනිවාරණත්ථං පන්තරසෙති චුත්තං. තෙනෙව චුත්තං – “උපවසන්ති එත්ථානි උපොසථො”ති.

කොමුදියාති කුමුදවතියා. තදා කිර කුමුදානි සුපුප්ඵිතානි හොන්ති, තානි එත්ථ සන්තිති කොමුදි. වාතුමාසිනියාති වාතුමාසියා, සා හි වතුන්තං මාසානං පරියොසානභූතානි වාතුමාසි. ඉධ පන වාතුමාසිනීති චුච්චති. මාසපුණ්ණතාය උතුපුණ්ණතාය සංවච්ඡරපුණ්ණතාය පුණ්ණා සම්පුණ්ණානි පුණ්ණා. මා ඉති චන්දො චුච්චති, සො එත්ථ පුණ්ණොති පුණ්ණමා. එවං පුණ්ණාය පුණ්ණමායාති ඉමස්මිං පද්ද්වයෙ ව අත්ථො වෙදිතබ්බො.

රාජාමච්චපරිවුතොති එවරූපාය රජතසට්ඨිනිග්ගතාහි බීරධාරාහි ධොවියමානදිසාභාගාය විය, රජතච්චානවිච්චුතෙහි මුත්තාවළිසුමනකුසුමදාමසෙතදුකුලකුමුදවිසරෙහි සම්පරිකිණ්ණාය විය ව, වතුරූපක්කිලෙසවිමුත්තපුණ්ණවන්දප්පභාසමුදයොභාසිතාය රත්තියා රාජාමච්චෙහි පරිවුතොති අත්ථො. උපරිපාසාදවරගතොති පාසාදවරස්ස උපරිගතො. මහාරහෙ සමුස්සිතසෙතවිජත්තෙ කඤ්චනාසනෙ නිසින්නො හොති. කස්මා නිසින්නො? නිද්දාවිනොදනත්ථං. අයඤ්චි රාජා පිතරි උපක්කන්තදිවසතො පට්ඨාය – “නිද්දං ඔක්කම්ස්සාමි”ති නිමිලිතමත්තෙසුයෙව අක්කිසු සත්තිසතඅබ්භාහතො විය කන්දමානොයෙව පබ්බජ්ඣ. කිමෙතන්ති ව චුත්තෙ, න කිඤ්චිති වදති. තෙනස්ස අමනාපා නිද්දා, ඉති නිද්දාවිනොදනත්ථං නිසින්නො. අපි ව තස්මිං දිවසෙ තක්ඛන්තං සඬිසුට්ඨං හොති. සබ්බං නගරං සිත්තසම්මට්ඨං විජ්ජකිණ්ණවාලුකං පඤ්චවණ්ණකුසුමලාප්පුණ්ණසට්ඨිමණ්ඩිතසරද්ධාරං සමුස්සිතධජපටාකවිචිත්‍රසමුප්පලිතදීපමාලාලඬකතසබ්බදිසාභාගං විචිසභාගෙන රච්ඡාසභාගෙන තක්ඛන්තකිලං අනුභවමානෙන මහාපනෙන සමාකිණ්ණං හොති. ඉති තක්ඛන්තදිවසතායපි නිසින්නොති වදන්ති. එවං පන වත්ථාපි – “රාජකුලස්ස නාම සදාපි තක්ඛන්තමෙව, නිද්දාවිනොදනත්ථංයෙව පනෙස නිසින්නො”ති සන්තිට්ඨානං කතං.

උදානං උදානෙසිති උදාහාරං උදාහරි, යථා හි යං තෙලං මානං ගහෙතුං න සක්කොති, විස්සන්දිත්වා ගච්ඡති, තං අවසෙකොති චුච්චති. යඤ්ච ජලං තළාකං ගහෙතුං න සක්කොති, අප්ප්ඤ්ඤාත්ථරිත්වා ගච්ඡති, තං ඔසොති චුච්චති; එවමෙව යං පිතිවචනං හදයං ගහෙතුං න සක්කොති, අධිකං හුත්වා අන්තො අසණ්ඨන්තිවා බහිනික්ඛමති, තං උදානන්ති චුච්චති. එවරූපං පිතිමයං වචනං නිච්ඡාරෙසිති අත්ථො.

දොසිනාති දොසාපගතා, අබ්භා, මහිකා, ධුමො, රජො, රාහුති ඉමෙහි පඤ්චවිති උපක්කිලෙසෙහි විරහිතානි චුත්තං හොති. තස්මා රමණියාතිආදීනි පඤ්ච ථොමනවචනානි. සා හි මහාජනස්ස මනං රමයතිති රමණියා. චුත්තදොසවිමුත්තාය වන්දප්පභාය ඔභාසිතත්තා අතිවිය සුරූපානි අභිරූපා. දස්සිතුං යුත්තානි දස්සනියා. විත්තං පසාදෙතිති පාසාදිකා. දිවසමාසාදිනං ලක්ඛණං භවිතුං යුත්තානි ලක්ඛඤ්ඤා.

කං නු බ්වජ්ජාති කං නු බො අප්ප. සමණං වා බ්‍රාහ්මණං වාති සමිතපාපතාය සමණං. බාහිතපාපතාය බ්‍රාහ්මණං. යං නො පයිරූපාසතොති වචනබ්‍යන්තයො එස, යං අමිභාකං පඤ්ඤාච්ඡන්තවසෙන පයිරූපාසන්තානං මධුරං ධම්මං හුත්වා විත්තං පසිදෙය්‍යාති අත්ථො. ඉති රාජා ඉමිනා සබ්බෙනෙව වචනෙන ඔභාසනිමිත්තකම්මං අකාසි. කස්ස අකාසිති? ජීවකස්ස. කිමත්ථං? භගවතො දස්සනත්ථං. කිං භගවන්තං සයං දස්සනාය උපගන්තුං න සක්කොතිති? ආම, න සක්කොති. කස්මා? මහාපරාධතාය.

තෙන හි භගවතො උපට්ඨාකො අරියසාවකො අත්තනො පිතා මාරිතො, දෙවදත්තො ව තමෙව නිස්සාය භගවතො බහුං අනත්ථමකාසි, ඉති මහාපරාධො එස, තාය මහාපරාධතාය සයං ගන්තුං න සක්කොති. ජීවකො පන භගවතො උපට්ඨාකො, තස්ස පිට්ඨිඡායාය භගවන්තං පස්සිස්සාමිති ඔභාසනිමිත්තකම්මං අකාසි. කිං ජීවකො පන – “මය්‍හං ඉදං ඔභාසනිමිත්තකම්ම”න්ති ජානාතිති? ආම ජානාති. අථ කස්මා තුණ්හි අභොසිති? වික්ඛෙපපච්ඡෙදනත්ථං.

තස්සඤ්භි පරිසති ඡන්තං සත්ථාරානං උපට්ඨාකා ඛහු සන්තිපතිතා, තෙ අසික්ඛිතානං පසිරුපාසනෙන සයම්පි අසික්ඛිතා. තෙ මයි භගවතො ගුණකථං ආරද්ධෙ අත්තරත්තරා උට්ඨායුට්ඨාය අත්තනො සත්ථාරානං ගුණං කට්ඨස්සන්ති, එවං මෙ සත්ථු ගුණකථා පරියොසානං න ගම්ස්සති. රාජා පන ඉමෙසං කුලුපකෙ උපසඬකම්ත්වා ගහිතාසාරතාය තෙසං ගුණකථාය අනත්තමනො හුත්වා මං පටිපුච්ඡස්සති, අථාහං නිබ්බික්ඛෙපං සත්ථු ගුණං කට්ඨත්වා රාජානං සත්ථු සන්තිකං ගහෙත්වා ගම්ස්සාමිති ජානන්තොව වික්ඛෙපපච්ඡෙදනත්ථං තුණ්හි අහොසිති.

තෙපි අමච්චා එවං චිත්තෙසුං – “අජ්ජ රාජා පඤ්චහි පදෙහි රත්තිං ථොමෙති, අද්ධා කිඤ්චි සමණං වා බ්‍රාහ්මණං වා උපසඬකම්ත්වා පඤ්භං පුච්ඡත්වා ධම්මං සොතුකාමො, යස්ස වෙස ධම්මං සුත්වා පසිද්ධස්සති, තස්ස ව මහත්තං සක්කාරං කරිස්සති, යස්ස පන කුලුපකො සමණො රාජකුලුපකො හොති, හද්දං තස්සා”ති.

151-152. තෙ එවං චිත්තෙත්වා – “අහං අත්තනො කුලුපකසමණස්ස චණ්ණං චත්වා රාජානං ගහෙත්වා ගම්ස්සාමි, අහං ගම්ස්සාමි”ති අත්තනො අත්තනො කුලුපකානං චණ්ණං කට්ඨං ආරද්ධා. තෙනාහ – “එවං චුත්තෙ අඤ්ඤතරො රාජාමච්චො”ති ආදි. තත්ථ පුරණොති තස්ස සත්ථුපටිඤ්ඤස්ස නාමං. කස්සපොති ගොත්තං. සො කිර අඤ්ඤතරස්ස කුලස්ස එකුනදාසසතං පුරයමානො ජානො, තෙනස්ස පුරණොති නාමං අකංසු. මඩ්ගලදාසත්තා වස්ස “දුක්කට”න්ති චත්තා නත්ථි, අකතං වා න කතන්ති. සො “කිමහං එත්ථ වසාමි”ති පලායි. අපස්ස වොරා චත්ථානි අච්ඡන්දිංසු, සො පණ්ණොන වා තිණොන වා පටිච්ඡාදෙතුම්පි අජානන්තො ජාතරූපෙනෙව එකං ගාමං පාවිසි. මනුස්සා නං දිස්වා “අයං සමණො අරහා අප්පිච්ඡො, නත්ථි ඉමිනා සදිසො”ති පුච්චන්තාදිති ගහෙත්වා උපසඬකමන්ති. සො – “මය්හං සාටකං අතිචත්ථානොවෙන ඉදං උජ්ජන්ත”න්ති තතො පට්ඨාය සාටකං ලභිත්වාපි න නිවාසෙසි, තදෙව පබ්බජ්ජං අග්ගහෙසි, තස්ස සන්තිකෙ අඤ්ඤෙපි අඤ්ඤෙපිති පඤ්චසතමනුස්සා පබ්බජිංසු. තං සන්ධායාහ – “පුරණො කස්සපො”ති.

පබ්බජිතසමුහසඬ්ඛාතො සඬ්ඛො අස්ස අත්ථිති සඬ්ඛි. ස්වෙව ගණො අස්ස අත්ථිති ගණි. ආචාරස්සික්ඛාපනවසෙන තස්ස ගණස්ස ආචරියොති ගණාචරියො. ඤාතොති පඤ්ඤාතො පාකටො. “අප්පිච්ඡො සත්තුට්ඨො. අප්පිච්ඡතාය චත්ථම්පි න නිවාසෙති”ති එවං සමුග්ගතො යසො අස්ස අත්ථිති යසස්සි. තිත්ථකරොති ලද්ධකරො. සාධුසම්මතොති අයං සාධු, සුන්දරො, සප්පුරිසොති එවං සම්මතො. ඛහුජ්ජන්තාති අස්සුතවතො අත්ථාලපුපුජ්ජන්තස්ස. පබ්බජිතතො පට්ඨාය අතික්කන්තා ඛහු රත්තියො ජානාතිති රත්තඤ්ඤා. චිරං පබ්බජිතස්ස අස්සාති චිරපබ්බජිතො, අචිරපබ්බජිතස්ස හි කථා ඔකප්පනියා න හොති, තෙනාහ “චිරපබ්බජිතො”ති. අද්ධගතොති අද්ධානං ගතො, ද්වෙ තයො රාජපරිවට්ටෙ අතිතොති අධිප්පායො. වයොඅනුජ්ජන්තොති පච්ඡිමයං අනුජ්ජන්තො. ඉදං උභයම්පි – “දහරස්ස කථා ඔකප්පනියා න හොති”ති එතං සන්ධාය චුත්තං.

තුණ්හි අහොසිති සුවණ්ණචණ්ණං මධුරරසං අම්බපක්කං බාදිතුකාමො පුරිසො ආහරිත්වා හත්ථෙ යපිතං කාජරපක්කං දිස්වා විය ක්කානාහිඤ්ඤාදිගුණයුත්තං තිලක්ඛණබ්‍රාහ්මණං මධුරං ධම්මකථං සොතුකාමො පුබ්බෙ පුරණස්ස දස්සනෙනාපි අනත්තමනො ඉදානි ගුණකථාය සුට්ඨුතරං අනත්තමනො හුත්වා තුණ්හි අහොසි. අනත්තමනො සමානොපි පන “සවාහං එතං තප්පෙත්වා ගීවායං ගහෙත්වා නිහරාපෙස්සාමි, ‘යො යො කට්ඨස්සි, තං තං රාජා එවං කරොති’ති හිතො අඤ්ඤොපි කොචි කිඤ්චි න කට්ඨස්සති”ති අමනාපම්පි තං කථං අධිවාසෙත්වා තුණ්හි එව අහොසි. අපඤ්ඤො – “අහං අත්තනො කුලුපකස්ස චණ්ණං කට්ඨස්සාමි”ති චිත්තෙත්වා චත්තුං ආරහි. තෙන චුත්තං – අඤ්ඤතරොපි බොති ආදි. තං සබ්බං චුත්තතයෙනෙව චෙදිතබ්බං.

එත්ථ පන මක්ඛලිති තස්ස නාමං. ගොසාලාය ජාතත්තා ගොසාලොති දුතියං නාමං. තං කිර සකද්දමාය භූමියා තෙලසටං ගහෙත්වා ගච්ඡන්තං – “තාත, මා බලී”ති සාමිකො ආහ. සො පමාදෙන බලිත්වා පතිත්වා සාමිකස්ස භයෙන පලායිතුං ආරද්ධො. සාමිකො උපධාවිත්වා දුස්සකණ්ණො අග්ගහෙසි. සො සාටකං ඡඩ්ඛෙත්වා අවෙලකො හුත්වා පලායි. සෙසං පුරණසදිසමෙව.

153. අජිතොති තස්ස නාමං. කෙසකම්බලං ධාරෙතිති කෙසකම්බලො. ඉති නාමද්වයං සංසන්දිත්වා අජිතො කෙසකම්බලොති චුච්චති. තත්ථ කෙසකම්බලො නාම මනුස්සකෙසෙහි කතකම්බලො. තතො පටිකිට්ඨතරං චත්ථං නාම නත්ථි. යථාහ – “සෙය්‍යාථාපි, හික්ඛෙවෙ, යානි කානිචි තන්තාචුතානං චත්ථානං, කෙසකම්බලො තෙසං පටිකිට්ඨො අක්ඛායති. කෙසකම්බලො, හික්ඛෙවෙ, සීතෙ සීතො, උණ්හෙ උණ්හො, දුබ්බණ්ණො දුග්ගන්ධො දුක්ඛසම්පස්සො”ති (අ. නි. 3.138).

154. පකුධොති තස්ස නාමං. කච්චායනොති ගොත්තං. ඉති නාමගොත්තං සංසන්දිත්වා පකුධො කච්චායනොති චුච්චති. සීතුදකපටික්ඛිත්තකො එස, වච්චං කත්වාපි උදකකිච්චං න කරොති, උණ්හොදකං වා කඤ්ඡියං වා ලභිත්වා කරොති, නදිං වා මග්ගොදකං වා අතික්කම්ම – “සීලං මෙ හින්ත”න්ති වාලිකපුපං කත්වා සීලං අධිට්ඨාය ගච්ඡති. එවරූපො නිස්සිරිකලද්ධිකො එස.

155. සඤ්චයොති තස්ස නාමං. බෙලට්ඨස්ස පුත්තොති බෙලට්ඨපුත්තො.

156. අම්මාකං ගණ්ඨනකිලෙසො පලිබන්ධනකිලෙසො නත්ථි, කිලෙසගණ්ඨරහිතා මයන්ති එවංවාදිතාය ලද්ධනාමවසෙන නිගණ්ඨො. නාටස්ස පුත්තො නාටපුත්තො.

කොමාරහවිවජීවකකථාවණ්ණනා

157. අප්ඨං බො රාජාති රාජා කිර තෙසං වචනං සුත්ථා චින්තෙසි – “අහං යස්ස යස්ස වචනං න සොතුකාමො, සො සො එව කපෙසි. යස්ස පනම්හි වචනං සොතුකාමො, එස නාගවසං පිචින්වා යිතො සුපණ්ණො විය තුණ්හිභුතො, අනත්ථො වන මෙ”ති. අප්ඨස්ස එතදහොසි – “ජීවකො උපසන්තස්ස බුද්ධස්ස භගවතො උපට්ඨාකො, සයම්පි උපසන්තො, තස්මා වත්තසම්පන්නො හික්ඛු විය තුණ්හිභුතොව නිසින්තො, න එස මයි අකපෙන්නෙ කපෙස්සති, හත්ථිමිති බො පන මද්දන්තෙ හත්ථිස්සෙව පාදො ගහෙතබ්බො”ති තෙන සද්ධිං සයං මන්තෙතුමාරද්ධො. තෙන වුත්තං – “අප්ඨං බො රාජා”ති. තත්ථ කිං තුණ්හිති කෙන කාරණෙන තුණ්හි. ඉමෙසං අමච්චානං අත්තනො අත්තනො කුලුපකසමණස්ස වණ්ණං කපෙන්නානං මුඛං නප්පහොති . කිං යථා එතෙසං, එවං තව කුලුපකසමණො නත්ථි, කිං ත්වං දලිද්දො, න තෙ මම පිතරා ඉස්සරියං දින්තං, උදාහු අස්සද්ධොති පුච්ඡති.

තතො ජීවකස්ස එතදහොසි – “අයං රාජා මං කුලුපකසමණස්ස ගුණං කථාපෙති, න දානි මෙ තුණ්හිභාවස්ස කාලො, යථා බො පතිමෙ රාජානං වන්දිත්ථා නිසින්තාව අත්තනො කුලුපකසමණානං ගුණං කථයිංසු, න මය්හං එවං සත්ථුගුණෙ කපෙතුං යුත්තං”න්ති උට්ඨායාසනා භගවතො විහාරාහිමුඛො පඤ්චපතිට්ඨිතෙන වන්දිත්ථා දසනබසමොධානසමුප්පලං අඤ්ජලිං සිරසි පග්ගහෙත්ථා – “මහාරාජ, මා මං එවං චින්තයිත්ථ, ‘අයං යං වා තං වා සමණං උපසඬ්ඨමති’ති, මම සත්ථුනො හි මාතුකුච්ඡිකමනෙ, මාතුකුච්ඡිකො නික්ඛමනෙ, මහාහිනික්ඛමනෙ, සම්බොධියං, ධම්මචක්කප්පවත්තෙන ව, දසසහස්සිලොකධාතු කම්පිත්ථ, එවං යමකපාටිභාරියං අකාසි, එවං දෙවොරොහණං, අහං සත්ථුනො ගුණෙ කථයිස්සාමි, එකග්ගචින්තො සුණ, මහාරාජා”ති වත්ථා – “අයං දෙව, භගවා අරහං සම්මාසම්බුද්ධො”තිආදිමාහ. තත්ථ තං බො පන භගවත්තන්ති ඉත්ථම්භුතාඛ්‍යානත්ථෙ උපයොගවචනං, තස්ස බො පන භගවතොති අත්ථො. කල්‍යාණොති කල්‍යාණගුණසමන්තාගතො, සෙට්ඨොති වුත්තං හොති. කිත්තිසද්දොති කිත්තියෙව. ථුතිසොසො වා. අබ්භුග්ගතොති සදෙවකං ලොකං අප්ඤ්ඤාත්ථරිත්ථා උග්ගතො. කිත්ති? “ඉතිපි සො භගවා අරහං සම්මාසම්බුද්ධො...පෙ.... භගවා”ති.

තත්‍රායං පදසම්බන්ධො – සො භගවා ඉතිපි අරහං ඉතිපි සම්මාසම්බුද්ධො...පෙ.... ඉතිපි භගවාති. ඉමිනා ව ඉමිනා ව කාරණෙනාති වුත්තං හොති. තත්ථ ආරකත්තා අරිතං, අරානඤ්ච භතත්තා, පච්චයාදිතං අරහත්තා, පාපකරණෙ රහාභාවාති, ඉමෙහි තාව කාරණෙහි සො භගවා අරහන්ති වෙදිතබ්බොතිආදිනා නයෙන මානිකං නික්ඛිපිත්ථා සබ්බානෙව චෙතාති පදානි විසුද්ධිමග්ගෙ බුද්ධානුස්සතිනිද්දෙසෙ චිත්ථාරිතානිති තතො තෙසං චිත්ථාරො ගහෙතබ්බො.

ජීවකො පන එකමෙකස්ස පදස්ස අත්ථං නිට්ඨාපෙත්ථා – “එවං, මහාරාජ, අරහං මය්හං සත්ථා, එවං සම්මාසම්බුද්ධො...පෙ.... එවං භගවා”ති වත්ථා – “තං, දෙවො, භගවත්තං පයිරුපාසතු, අප්පෙව නාම දෙවස්ස තං භගවත්තං පයිරුපාසතො චිත්තං පසිදෙය්‍යා”ති ආහ. එත්ථ ව තං දෙවො පයිරුපාසතුති වදන්තො “මහාරාජ, තුම්භාදිසානඤ්ඤි සතෙතපි සහස්සෙතපි සතසහස්සෙතපි පුට්ඨස්ස මය්හං සත්ථුනො සබ්බෙසං චිත්තං ගහෙත්ථා කපෙතුං ථාමො ව බලඤ්ච අත්ථි, විස්සත්ථො උපසඬ්ඨමිත්ථා පුච්ඡෙය්‍යාසි මහාරාජා”ති ආහ.

රඤ්ඤොපි භගවතො ගුණකථං සුණන්තස්ස සකලසරිරං පඤ්චවණ්ණාය පීතියා නිරන්තරං ථුටං අහොසි. සො තඬ්ඬණඤ්ඤෙව ගන්තුකාමො හුත්ථා – “ඉමාය බො පන වෙලාය මය්හං දසබලස්ස සන්තිකං ගච්ඡතො න අඤ්ඤො කොටි බ්ජපං යානාති යොජෙතුං සක්ඛිස්සති අඤ්ඤු ජීවකා”ති චින්තෙත්ථා – “තෙන හි, සම්ම ජීවක, හත්ථියානාති කප්පාපෙහි”ති ආහ.

158. තත්ථ තෙන හීති උයොජනත්ථෙ නිපාතො. ගච්ඡ, සම්ම ජීවකාති වුත්තං හොති. හත්ථියානානිති අනෙකෙසු අස්සරථාදිසු යානෙසු විජ්ජමානෙසුපි හත්ථියානං උත්තමං; උත්තමස්ස සන්තිකං උත්තමයානෙනෙව ගන්තබ්බන්ති ව, අස්සයානරථයානාති සසද්දානි, දුරතොව තෙසං සද්දො සුයානි, හත්ථියානස්ස පදානුපදං ගච්ඡන්තාපි සද්දං න සුණන්ති. නිබ්බුතස්ස පන බො භගවතො සන්තිකෙ නිබ්බුතෙහෙව යානෙහි ගන්තබ්බන්ති ව චින්තයිත්ථා හත්ථියානානිති ආහ.

පඤ්චමත්තාති හත්ථිනිකාසතානිති පඤ්ච කරෙණුසතානි. කප්පාපෙත්ථාති ආරොහණසප්ථානි කාරෙත්ථා. ආරොහණියන්ති ආරොහණයොග්ගං, ඔපගුය්හන්ති අත්ථො. කිං පනෙස රඤ්ඤා වුත්තං අකාසි අවුත්තන්ති? අවුත්තං. කස්මා? පණ්ඩිතතාය. එවං කිරස්ස අහොසි – රාජා ඉමාය වෙලාය ගච්ඡාමිති වදති, රාජානො ව නාම බහුපච්චත්ථිකා. සවෙ අත්තරාමග්ගෙ කොටි අත්තරායො හොති, මම්පි ගරහිස්සන්ති – “ජීවකො රාජා මෙ කථං ගණ්හානිති අකාලෙපි රාජානං ගහෙත්ථා නික්ඛමති”ති. භගවත්තම්පි ගරහිස්සන්ති “සමණො ගොතමො, ‘මය්හං කථා වත්තති’ති කාලං අසල්ලක්ඛෙත්ථාව ධම්මං කපෙති”ති. තස්මා යථා නෙව මය්හං, න භගවතො, ගරහා උප්පජ්ජති; රඤ්ඤො ව රක්ඛා සුසංවිහිතා හොති, තථා කරස්සාමි”ති.

තනො ඉන්ටියෝ නිස්සාය පුරිසානං භයං නාම නත්ථි, ‘සුඛං ඉන්ටිපරිවුතො ගම්ස්සාමි’ති පඤ්ච භත්ථිනිකාසනානි කප්පාපෙත්වා පඤ්ච ඉන්ටිසතානි පුරිසවෙසං ගාභාපෙත්වා – “අසිතොමරහත්ථා රාජානං පරිවාරෙය්‍යාථා”ති වත්ථා පුන චිත්තෙසි – “ඉමස්ස රඤ්ඤො ඉමස්මීං අත්තභාවෙ මග්ගඵලානං උපනිස්සයො නත්ථි, බුද්ධා ච නාම උපනිස්සයං දිස්වා ධම්මං කට්ඨන්ති. භන්දාහං, මහාජනං සන්තිපාතාපෙමි, එවඤ්ඤි සති සත්ථා කස්සචිදෙව උපනිස්සයෙන ධම්මං දෙසෙස්සති, සා මහාජනස්ස උපකාරාය භවිස්සති”ති. සො තත්ථ තත්ථ සාසනං පෙසෙසි, භෙරිං වරාපෙසි – “අජ්ජ රාජා භගවතො සන්තිකං ගච්ඡති, සබ්බෙ අත්තනො විභවානුරූපෙන රඤ්ඤො ආරක්ඛං ගණ්හන්තු”ති.

තනො මහාජනො චිත්තෙසි – “රාජා කිර සත්ථුදස්සනත්ථං ගච්ඡති, කිදිසි වත හො ධම්මදෙසනා භවිස්සති, කිං නො නක්ඛන්තකිළාය, තත්ථෙව ගම්ස්සාමා”ති. සබ්බෙ ගන්ධමාලාදීනි ගහෙන්වා රඤ්ඤො ආගමනං ආකඨ්ඨමානා මග්ගෙ අවධංසු. ජීවකොපි රඤ්ඤො පටිවෙදෙසි – “කප්පිතානි බො තෙ, දෙව, භත්ථියානානි, යස්ස දානි කාලං මඤ්ඤසි”ති. තත්ථ යස්ස දානි කාලං මඤ්ඤසිති උපචාරවචනමෙන. ඉදං චුත්තං හොති – “යං තයා ආණන්තං, තං මයා කතං, ඉදානි ත්වං යස්ස ගමනස්ස වා අගමනස්ස වා කාලං මඤ්ඤසි, තදෙව අත්තනො රුටියා කරොහි”ති.

159. පච්චෙකා ඉන්ටියෝති පාටියෙක්කා ඉන්ටියෝ, එකෙකිස්සා භත්ථිනියා එකෙකං ඉන්ටීන්ති චුත්තං හොති. උක්කාසු ධාරියමානාසුති දණ්ඩදිපිකාසු ධාරියමානාසු. මහව්ච රාජානුභාවෙනාති මහතා රාජානුභාවෙන. මහව්චානිපි පාළි, මහනියාති අත්ථො, ලිඛිතවිපරියායො එස. රාජානුභාවො චුච්චති රාජීද්ධි. කා පනස්ස රාජීද්ධි? තියොජනසනානං ද්විත්තං මහාරට්ඨානං ඉස්සරියසිරි. තස්ස හි අසුකදිවසං රාජා තථාගතං උපසඬකම්ස්සති පඨමතරං සංවිදහනෙ අසතිපි තඬ්ඨණඤ්ඤෙව පඤ්ච ඉන්ටිසතානි පුරිසවෙසං ගහෙන්වා පටිමුක්කවෙය්‍යානාති අංසෙ ආසත්තබ්බගාති මණ්දණ්ඩතොමරෙ ගහෙන්වා නික්ඛමිංසු. යං සන්ධාය චුත්තං – “පච්චෙකා ඉන්ටියෝ ආරොපෙත්වා”ති.

අපරාපි සොළසසභස්සබ්බත්තියනාටකිත්ථියො රාජානං පරිවාරෙසුං. තාසං පරියන්තෙ බුජ්ජවාමනකකිරාතාදයො. තාසං පරියන්තෙ අත්තෙපුරපාලකා විස්සාසිකපුරිසා. තෙසං පරියන්තෙ විචිත්‍රවෙසවිලාසිනො සට්ඨිසභස්සමත්තා මහාමත්තා. තෙසං පරියන්තෙ විවිධාලඬිකාරපටිමණ්ඩිතා නානාප්පකාරආවුධහත්ථා විජ්ජාධරතරුණා විය නචුතිසභස්සමත්තා රට්ඨියපුත්තා. තෙසං පරියන්තෙ සතග්ගතිකානි නිවාසෙත්වා පඤ්චසතග්ගතිකානි එකංසං කත්ථා සුන්හාතා සුචිත්තා කඤ්චනමාලාදිනානාභරණසොභිතා දසසභස්සමත්තා බ්‍රාහ්මණා දක්ඛිණහත්ථං උස්සාපෙත්වා ජයසද්දං සොසන්තා ගච්ඡන්ති. තෙසං පරියන්තෙ පඤ්චඬිගිකානි තුරියානි. තෙසං පරියන්තෙ ධනුපන්තිපරික්ඛෙපො. තස්ස පරියන්තෙ භත්ථිසො. භත්ථිනං පරියන්තෙ ගිවාය ගිවං පහරමානා අස්සපන්ති. අස්සපරියන්තෙ අඤ්ඤමඤ්ඤං සඬ්ඝට්ටනරථා. රථපරියන්තෙ බාහාය බාහං පහරයමානා යොධා. තෙසං පරියන්තෙ අත්තනො අත්තනො අනුරූපාය ආභරණසම්පත්තියා විරොචමානා අට්ඨාරස සෙනියො. ඉති යථා පරියන්තෙ යත්වා බිත්තො සරො රාජානං න පාපුණාති, එවං ජීවකො කොමාරභව්වො රඤ්ඤො පරිසං සංවිදහිත්වා අත්තනා රඤ්ඤො අවිදුරෙනෙව ගච්ඡති – “සවෙ කොචි උපද්දෙවො හොති, පඨමතර රඤ්ඤො ජීවිතදානං දස්සාමි”ති. උක්කානං පන එත්තකානි සතානි වා සභස්සානි වානි පරිච්ඡෙදො නත්ථිති එවරුපිං රාජීද්ධිං සන්ධාය චුත්තං – “මහව්චරාජානුභාවෙන යෙන ජීවකස්ස කොමාරභව්වස්ස අම්බවනං, තෙන පායාසි”ති.

අහුදෙව භයන්ති එත්ථ චිත්තත්‍රාසභයං, ඤාණභයං, ආරම්මණභයං, ඔත්තප්පභයන්ති වතුබ්බිධං භයං, තත්ථ “ජාතිං පටිච්ච භයං භයානක”න්තිආදිනා නයෙන චුත්තං චිත්තත්‍රාසභයං නාම. “තෙපි තථාගතස්ස ධම්මදෙසනං සුත්ථා යෙභුයොන භයං සංවෙගං සන්තාසං ආපජ්ජන්ති”ති (සං. නි. 3.78) එවමාගතං ඤාණභයං නාම. “එතං නූන තං භයභෙරවං ආගච්ඡති”ති (ම. නි. 1.49) එත්ථ චුත්තං ආරම්මණභයං නාම.

“හිරුං පසංසන්ති, න හි තත්ථ සුරං;
භයා හි සන්තො, න කරොන්ති පාප”න්ති . (සං. නි. 1.33);

ඉදං ඔත්තප්පභයං නාම. තෙසු ඉධ චිත්තත්‍රාසභයං, අහු අහොසිති අත්ථො. ඡම්භිතත්තන්ති ඡම්භිතස්ස භාවො. සකලසර්වලනන්ති අත්ථො. ලොමහංසොති ලොමහංසනං, උද්ධං ධීතලොමතාති අත්ථො. සො පනායං ලොමහංසො ධම්මස්සවනාදිසු පීතිඋප්පත්තිකාලෙ පීතියාපි හොති . හිරුකජාතිකානං සම්පහාරපිසාවාදිදස්සනෙසු භයෙනාපි. ඉධ භයලොමහංසොති වෙදිතබ්බො.

කස්මා පනෙස හීතොති? අන්ධකාරොනාති එකෙ වදන්ති. රාජගහෙ කිර ද්වන්තිංස මහාද්වාරානි, වතුසට්ඨි බුද්දකද්වාරානි. ජීවකස්ස අම්බවනං පාකාරස්ස ව ගිජ්ඣකුටස්ස ව අත්තරා හොති. සො පාචිනද්වාරෙන නික්ඛමිත්ථා පබ්බතවිජායාය පාවිසි, තත්ථ පබ්බතකුටෙන වන්දො ඡාදිතො, පබ්බතවිජායාය ව රුක්ඛවිජායාය ව අන්ධකාරං අහොසිති, තම්පි අකාරණං. තදා හි උක්කානං සතසභස්සානම්පි පරිච්ඡෙදො නත්ථි.

අයං පන අප්පසද්දනං නිස්සාය ජීවකෙ ආසඬිකාය හීතො. ජීවකො කිරස්ස උපරිපාසාදෙයෙව ආරොවෙසි – “මහාරාජ අප්පසද්දකාමො භගවා, අප්පසද්දෙනෙව උපසඬකම්මතබ්බො”ති. තස්මා රාජා තුරියසද්දං නිවාරෙසි. තුරියානි කෙවලං ගහිතමත්තානෙව හොන්ති, වාමම්පි උච්චං අනිච්ඡාරයමානා අච්ඡරාසඤ්ඤාය ගච්ඡන්ති. අම්බවනෙපි කස්සචි බිපිතසද්දොපි න සුය්‍යති. රාජානො ච නාම සද්දාහිරතා හොන්ති. සො තං අප්පසද්දනං නිස්සාය උක්කණ්ඩිතො ජීවකෙපි ආසඬිකං උප්පාදෙසි. “අයං ජීවකො මය්හං අම්බවනෙ අඬ්ඨතෙළසානි හික්ඛුසතානි”ති ආහ.

එත්ථ ව බිපිතසද්දමත්තම්පි න සුය්‍යති, අභුතං මඤ්ඤෙ, එස වඤ්චෙන්වා මං නගරතො නිහරිත්වා පුරතො බලකායං උපට්ඨපෙත්වා මං ගණිතත්වා අත්තනා ඡන්තං උස්සාපෙතුකාමො. අයඤ්ඨි පඤ්චන්තං හත්ථිතං බලං ධාරෙති. මම ව අවිදුරෙතෙව ගච්ඡති, සන්තිකෙ ව මෙ ආවුධහත්ථො එකපුරිසොපි නත්ථි. අහො වත මෙ අනත්ථො”ති. එවං භායිත්වා ව පන අභිතො විය සන්ධාරෙතුම්පි නාසක්ඛි. අත්තනො භිතභාවං තස්ස ආවි අකාසි. තෙන වුත්තං. “අථ බො රාජා... පෙ.... න නිශ්ඝොසො”ති. තත්ථ සම්මාති වයස්සාහිලාපො එස, කච්චි මං වයස්සාති වුත්තං හොති. න පලම්භෙසීති යං නත්ථි තං අත්ථිති වත්වා කච්චි මං න විප්පලම්භයයි. නිශ්ඝොසොති කථාසල්ලාපනිශ්ඝොසො.

මා භායි, මහාරාජාති ජීවකො – “අයං රාජා මං න ජානාති ‘නායං පරං ජීවිතා වොරොපෙති’ති; සචෙ බො පන නං අස්සාසෙස්සාමි, විනස්සෙය්‍යා”ති වින්තයිත්වා දළ්භං කත්වා සමස්සාසෙන්නො “මා භායි මහාරාජා”ති වත්වා “න තං දෙවා”තිආදිමාහ. අභික්කමාති අභිමුඛො කම ගච්ඡ, පච්ඡාති අත්ථො. සකිං වුත්තෙ පන දළ්භං න හොතිති තරමානොව ද්වික්ඛත්තුං ආහ. එතෙ මණ්ඩලමාලෙ දීපා ක්‍රියායන්තිති මහාරාජ, වොරබලං නාම න දීපෙ ජාලෙන්වා තිට්ඨති, එතෙ ව මණ්ඩලමාලෙ දීපා ජලන්ති. එතාය දීපසඤ්ඤාය යාහි මහාරාජාති වදති.

සාමඤ්ඤඵලපුච්ඡාවණ්ණනා

160. නාගස්ස භූමිති යත්ථ සක්කා හත්ථිං අභිරුළ්භෙන ගන්තුං, අයං නාගස්ස භූමි නාම. නාගා පච්චොරොභිත්වාති විහාරස්ස බහිද්වාරකොට්ඨකෙ හත්ථිතො ඔරොභිත්වා. භූමියං පතිට්ඨිතසමකාලමෙව පන හගවතො තෙජො රඤ්ඤො සරිරං ඵරි. අථස්ස තාවදෙව සකලසරිරතො සෙදා මුච්චිංසු, සාටකා පිළෙන්වා අපනෙතබ්බා විය අහෙසුං. අත්තනො අපරාධං සරිත්වා මහාහයං උප්පජ්ජි. සො උජුකං හගවතො සන්තිකං ගන්තුං අසක්කොන්නො ජීවකං හත්ථෙ ගහෙන්වා ආරාමවාරිකං වරමානො විය “ඉදං තෙ සම්ම ජීවක සුට්ඨු කාරිතං ඉදං සුට්ඨු කාරිත”න්ති විහාරස්ස වණ්ණං හණමානො අනුක්කමෙන යෙන මණ්ඩලමාලස්ස ද්වාරං තෙනුපසඬිකම්, සම්පත්තොති අත්ථො.

කහං පන සම්මාති කස්මා පුච්ඡීති. එකෙ තාව “අජානන්තො”ති වදන්ති. ඉමිනා කිර දහරකාලෙ පිතරා සද්ධිං ආගම්ම හගවා දිට්ඨපුබ්බො, පච්ඡා පන පාපමිත්තසංසග්ගෙන පිතුසාතං කත්වා අභිමාරෙ පෙසෙත්වා ධනපාලං මුඤ්චාපෙත්වා මහාපරාධො හුත්වා හගවතො සම්මුඛිභාවං න උපගතපුබ්බොති අසඤ්ජානන්තො පුච්ඡන්ති. තං අකාරණං, හගවා හි ආකිණ්ණවරලක්ඛණො අනුබ්‍යාඤ්ජනපටිමණ්ඩිතො ඡබ්බණ්ණාහි රස්මිහි සකලං ආරාමං ඔභාසෙත්වා තාරාගණපරිවුතො විය පුණ්ණවන්දො භික්ඛුගණපරිවුතො මණ්ඩලමාලමජ්ඣෙ නිසින්තො, තං කො න ජානෙය්‍යා. අයං පන අත්තනො ඉස්සරියලීලාය පුච්ඡති. පකති හෙසා රාජකුලානං, යං ජානන්තාපි අජානන්තා විය පුච්ඡන්ති. ජීවකො පන තං සුත්වා – ‘අයං රාජා පට්ඨියං යත්වා කුභිං පට්ඨිති, නහං උල්ලොකෙන්වා කුභිං වන්දිමසුරියාති, සිනෙරුමුලෙ යත්වා කුභිං සිනෙරුති වදමානො විය දසබලස්ස පුරතො යත්වා කුභිං හගවා’ති පුච්ඡති. “හන්දස්ස හගවන්තං දස්සෙස්සාමි”ති වින්තෙන්වා යෙන හගවා තෙනඤ්ජලිං පණාමෙන්වා “එසො මහාරාජා”තිආදිමාහ. පුරක්ඛතොති පරිවාරෙන්වා නිසින්තස්ස පුරතො නිසින්තො.

161. යෙන හගවා තෙනුපසඬිකම්පි යත්ථ හගවා තත්ථ ගතො, හගවතො සන්තිකං උපගතොති අත්ථො. එකමත්තං අට්ඨාසීති හගවන්තං වා භික්ඛුසංඝං වා අසඬ්ඨිපට්ඨමානො අත්තනො යාතුං අනුච්චිකෙ එකස්මිං පදෙසෙ හගවන්තං අභිවාදෙන්වා එකොව අට්ඨාසි. තුණ්හිභුතං තුණ්හිභුතන්ති යතො යතො අනුච්චිකෙති, තතො තතො තුණ්හිභුතමෙවාති අත්ථො. තත්ථ හි එකභික්ඛුස්සපි හත්ථකුක්කුච්චං වා පාදකුක්කුච්චං වා බිපිතසද්දො වා නත්ථි, සබ්බාලඬිකාරපටිමණ්ඩිතං නාටකපරිවාරං හගවතො අභිමුඛෙ යීතං රාජානං වා රාජපරිසං වා එකභික්ඛුපි න ඔලොකෙසි. සබ්බෙ හගවන්තංයෙව ඔලොකයමානා නිසිදිංසු.

රාජා තෙසං උපසමෙ පසිදිත්වා විගතපඬිකතාය විප්පසන්තරහදම්ච උපසන්තින්ද්‍රියං භික්ඛුසඬ්ඨිං පුනථ්පුනං අනුච්චිකෙත්වා උදානං උදානෙසි. තත්ථ ඉමිනාති යෙන කායිකෙන ව වාචසිකෙන ව මානසිකෙන ව සීලූපසමෙන භික්ඛුසඬ්ඨිසො උපසන්තො, ඉමිනා උපසමෙනාති දීපෙති. තත්ථ “අහො වත මෙ පුත්තො පබ්බජිත්වා ඉමෙ භික්ඛු විය උපසන්තො හවෙය්‍යා”ති නයිදං සන්ධාය එස එවමාහ. අයං පන භික්ඛුසඬ්ඨිසං දිස්වා පසන්තො පුත්තං අනුස්සරි. දුල්ලහඤ්ඨි ලද්ධා අච්ඡරියං වා දිස්වා පියානං ඤාතිමිත්තාදීනං අනුස්සරණං නාම ලොකස්ස පකතියෙව. ඉති භික්ඛුසඬ්ඨිසං දිස්වා පුත්තං අනුස්සරමානො එස එවමාහ.

අපි ව පුත්තෙ ආසඬිකාය තස්ස උපසමං ඉච්ඡමානො පෙස එවමාහ. එවං කිරස්ස අහොසි, පුත්තො මෙ පුච්ඡිස්සති – “මය්‍හං පිතා දහරො. අයාකො මෙ කුභි”න්ති. සො “පිතරා තෙ ඝාතිතො”ති සුත්වා “අභමිපි පිතරං ඝාතෙන්වා රජ්ජං කාරෙස්සාමි”ති මඤ්ඤිස්සති. ඉති පුත්තෙ ආසඬිකාය තස්ස උපසමං ඉච්ඡමානො පෙස එවමාහ. කිඤ්චාපි හි එස එවමාහ. අථ බො නං පුත්තො ඝාතෙස්සතියෙව. තස්මිඤ්ඨි වංසෙ පිතුච්චො පඤ්චපරිවට්ටෙ ගතො. අජාතසත්තු බිම්බිසාරං ඝාතෙසි, උදයො අජාතසත්තුං. තස්ස පුත්තො මහාමුණ්ඩිකො නාම උදයං. තස්ස පුත්තො අනුරුද්ධො නාම මහාමුණ්ඩිකං. තස්ස පුත්තො නාගදාසො නාම අනුරුද්ධං. නාගදාසං පන – “වංසච්ඡේදකරාජානො ඉමෙ, කිං ඉමෙහි”ති රට්ඨවාසිනො කුපිතා ඝාතෙසුං.

අගමා බො ත්වන්ති කස්මා එවමාහ? හගවා කිර රඤ්ඤො වච්භෙදෙ අකතෙයෙව චින්තෙසි – “අයං රාජා ආගන්ත්වා තුණ්හි නිරවො ධීතො, කිං නු බො චින්තෙසි”ති. අඨස්ස චින්තං ඤත්වා – “අයං මයා සද්ධිං සල්ලපිතුං අසක්කොන්තො භික්ඛුසඬ්ඨං අනුච්ලොකෙත්වා පුත්තං අනුස්සරි, න බො පනායං මයි අනාලපන්තෙ කිඤ්චි කට්ඨං සක්ඛිස්සති, කරොමි තෙන සද්ධිං කථාසල්ලාප”න්ති. තස්මා රඤ්ඤො වචනානන්තරං “අගමා බො ත්වං, මහාරාජ, යථාපෙම”න්ති ආහ. තස්සත්ථො – මහාරාජ, යථා නාම උන්නමෙ වුට්ඨං උදකං යෙන නින්තං තෙන ගච්ඡති, එවමෙව ත්වං භික්ඛුසඬ්ඨං අනුච්ලොකෙත්වා යෙන පෙමං තෙන ගතොති.

අථ රඤ්ඤො එතදභොසි – “අහො අච්ඡරියා බුද්ධගුණා, මයා සදිසො භගවතො අපරාධකාරකො නාම නත්ථි, මයා භිස්ස අග්ගපට්ඨාකො ඝාතිතො, දෙවදත්තස්ස ච කථං ගහෙත්වා අභිමාරා පෙසිතා, නාළාගිරි මුත්තො, මං නිස්සාය දෙවදත්තෙන සිලා පවිද්ධා, එවං මහාපරාධං නාම මං ආලපතො දසබලස්ස මුඛං නප්පහොති; අහො භගවා පඤ්චහාකාරොහි තාදිලක්ඛණෙ සුප්පතිට්ඨිතො. එවරුපං නාම සත්ථාරං පහාය බහිද්ධා න පරියෙසිස්සාමා”ති සො සොමනස්සජාතො භගවන්තං ආලපන්තො “පියො මෙ, හන්තෙ”තිආදිමාහ.

162. භික්ඛුසඬ්ඨස්ස අඤ්ජලිං පණාමෙත්වාති එවං කිරස්ස අභොසි භගවන්තං වන්දිත්වා ඉතොචිතො ච ගන්ත්වා භික්ඛුසඬ්ඨං වන්දන්තෙන ච භගවා පිට්ඨිතො කාතබ්බො භොති, ගරුකාරොපි වෙස න භොති. රාජානං වන්දිත්වා උපරාජානං වන්දන්තෙති හි රඤ්ඤො අගාරවො කතො භොති. තස්මා භගවන්තං වන්දිත්වා ධීතට්ඨානෙයෙව භික්ඛුසඬ්ඨස්ස අඤ්ජලිං පණාමෙත්වා එකමන්තං නිසීදි. කඤ්චිදෙව දෙසන්ති කඤ්චි ඔකාසං.

අඨස්ස භගවා පඤ්ඤපුච්ඡතෙ උස්සාහං ජනෙත්තො ආහ – “පුච්ඡ, මහාරාජ, යදාකඬ්ඬසි”ති. තස්සත්ථො – “පුච්ඡ යදි ආකඬ්ඬසි, න මෙ පඤ්ඤචස්සජ්ජනෙ භාරො අත්ථි”. අථ වා “පුච්ඡ, යං ආකඬ්ඬසි, සබ්බං තෙ චිස්සජ්ජෙස්සාමි”ති සබ්බඤ්ඤපචාරණං පචාරෙසි, අසාධාරණං පච්චෙකබුද්ධඅග්ගසාවකමහාසාවකෙහි. තෙ හි යදාකඬ්ඬසිති න වදන්ති, සුත්වා වෙදිස්සාමාති වදන්ති. බුද්ධා පන – “පුච්ඡ, ආවුසො, යදාකඬ්ඬසි”ති (සං. නි. 1.237), වා “පුච්ඡ, මහාරාජ, යදාකඬ්ඬසි”ති වා,

“පුච්ඡ, වාසව, මං පඤ්ඤං, යං කිඤ්චි මනසිච්ඡසි;
තස්ස තස්සෙව පඤ්ඤස්ස, අහං අන්තං කරොමි තෙ”ති. (දී. නි. 2.356) වා;

තෙන හි ත්වං, භික්ඛු, සකෙ ආසනෙ නිසීදිත්වා පුච්ඡ, යදාකඬ්ඬසිති වා,

“බාවරිස්ස ච තුය්හං වා, සබ්බෙසං සබ්බසංසයං;
කතාවකාසා පුච්ඡවිහො, යං කිඤ්චි මනසිච්ඡවා”ති. (සු. නි. 1036) වා;

“පුච්ඡ මං, සභිය, පඤ්ඤං, යං කිඤ්චි මනසිච්ඡසි;
තස්ස තස්සෙව පඤ්ඤස්ස, අහං අන්තං කරොමි තෙ”ති. (සු. නි. 517) වා;

තෙසං තෙසං යක්ඛනරින්දදෙවසමණබ්‍රාහ්මණපරිබ්බාජකානං සබ්බඤ්ඤපචාරණං පචාරෙත්ති.
අනච්ඡරියඤ්චෙනං, යං භගවා බුද්ධභූමිං පත්වා එතං පචාරණං පචාරෙය්‍යා. යො බොධිසත්තභූමියං පදෙසඤ්ඤාණෙ ධීතො –

“කොණ්ඩඤ්ඤ , පඤ්ඤානි වියාකරොහි;
යාවන්ති තං ඉසයො සාධුරුපා.
කොණ්ඩඤ්ඤ, එසො මනුජෙසු ධම්මො;
යං වුද්ධමාගච්ඡති එස භාරො”ති. (ජා. 2.17.60);

එවං සක්කාදීනං අත්ථාය ඉසිහි යාචිතො –

“කතාවකාසා පුච්ඡන්තු භොන්තො,
යං කිඤ්චි පඤ්ඤං මනසාහිපත්ථිතං;
අහඤ්ඤි තං තං වො වියාකරිස්සං,
ඤ්ඤත්වා සයං ලොකම්මං පරඤ්චා”ති. (ජා. 2.17.61);

එවං සරහඬ්ඨකාලෙ. සම්භවජාතකෙ ව සකලජම්බුදීපං තික්ඛන්තුං විවරිත්වා පඤ්ඤානං අන්තකරං අදිස්වා සුවිරතෙන බ්‍රාහ්මණෙන, පඤ්ඤං පුට්ඨං ඔකාසෙ කාරිතෙ ජාතියා සත්තවස්සිකො රජිකාය පංසුං කීළන්තො පල්ලඬ්ඬකමාභුජිත්වා අන්තරවිජියං නිසින්තොව –

“තග්ග තෙ අහමක්ඛිස්සං, යථාපි කුසලො තථා;
රාජා ච බො තං ජානාති, යදි කාහති වා න වා”ති. (ජා. 1.16.172);

163. එවං භගවතා සබ්බසංඝපට්ඨකං පට්ඨකං අත්තමනො රාජා පඤ්ඤා පුච්ඡන්තො – “යථා නු ඛො ඉමානි, හන්තෙ”ති ආදිමාහ. තත්ථ සිප්පමෙව සිප්පායනං. පුප්පසිප්පායනනානිති බහුනි සිප්පානි. සෙය්‍යථිදන්ති කතමෙ පන තෙ. හත්ථාරොහානි ආදීනි යෙ තං තං සිප්පං නිස්සාය ජීවන්ති, තෙ දස්සෙති. අයඤ්ඤි අස්සාධිප්පායො – “යථා ඉමෙසං සිප්පපථිවිනං තං තං සිප්පං නිස්සාය සන්දිට්ඨිකං සිප්පඵලං පඤ්ඤායති. සක්කා නු ඛො එවං සන්දිට්ඨිකං සාමඤ්ඤඵලං පඤ්ඤාපෙත්‍ර”න්ති. තස්මා සිප්පායනනානි ආහරිත්වා සිප්පපථිවිනො දස්සෙති.

තත්ථ හත්ථාරොහානි සබ්බෙසි හත්ථාවරියහත්ථිවෙජ්ජහත්ථිමෙණ්ඩාදයො දස්සෙති. අස්සාරොහානි සබ්බෙසි අස්සාවරියඅස්සවෙජ්ජඅස්සමෙණ්ඩාදයො. රථිකානි සබ්බෙසි රථාවරියරථයොධරථරක්ඛාදයො. ධනුග්ගහානි ධනුආවරියා ඉස්සාසා. වෙලකානි යෙ යුද්ධෙ ජයධජං ගහෙත්වා පුරතො ගච්ඡන්ති. වලකානි ඉධ රඤ්ඤො ධානං හොත්‍ර, ඉධ අසුකමහාමත්තස්සානි එවං සෙනාබ්‍යුහකාරකා. පිණ්ඩදායකානි සාහසිකමහායොධා. තෙ කිර පරසෙනං පවිසිත්වා පරසිසං පිණ්ඩමිව ඡෙත්වා ඡෙත්වා දයන්ති, උප්පතිත්වා උප්පතිත්වා නිග්ගච්ඡන්තිති අත්ථො. යෙ වා සඬගාමමජ්ඣෙයොධානං හත්තපානිං ගහෙත්වා පරිවිසන්ති, තෙසම්පෙතං නාමං. උග්ගා රාජපුත්තානි උග්ගතුග්ගතා සඬගාමාවචරා රාජපුත්තා. පක්ඛන්දිනොති යෙ “කස්ස සිසං වා ආවුධං වා ආහරාමා”ති “චත්ථා අසුකස්සා”ති චුත්තා සඬගාමං පක්ඛන්දිත්වා තදෙව ආහරන්ති, ඉමෙ පක්ඛන්දන්තිති පක්ඛන්දිනො. මහානාගානි මහානාගා විය මහානාගා, හත්ථිආදිසුපි අභිමුඛං ආගච්ඡන්තෙසු අනිවත්තිතයොධානමෙතං අධිවචනං. සුරානි එකන්තසුරා, යෙ සජාලිකාපි සවම්මිකාපි සමුද්දං තරිතුං සක්කොන්ති. වම්මයොධිනොති යෙ වම්මකඤ්චුකං වා පවිසිත්වා සරපරිත්තාණවම්මං වා ගහෙත්වා යුජ්ඣන්ති. දාසිකපුත්තානි බලවසිනෙහා සරදාසයොධා. ආළාරිකානි පුට්ඨා. කප්පකානි න්භාපිකා. න්භාපකානි යෙ න්භාපෙත්ති. සුදානි හත්තකාරකා. මාලාකාරාදයො පාකටායෙව. ගණකානි අච්ඡිද්දකපාඨකා. මුද්දිකානි හත්ථමුද්දාය ගණනං නිස්සාය ජීවිනො. යානි වා පනඤ්ඤානිපිති අයකාරදන්තකාරචිත්තකාරාදීනි. එවංගතානිති එවං පවත්තානි. තෙ දිට්ඨෙව ධම්මෙති තෙ හත්ථාරොහාදයො තානි පුප්පසිප්පායනනානි දස්සෙත්වා රාජකුලතො මහාසම්පතිං ලභමානා සන්දිට්ඨිකමෙව සිප්පඵලං උප්පිවන්ති. සුඛෙන්තිති සුඛිතං කරොන්ති. පිණ්ණෙන්ති පිණ්ණං ථාමබලුපෙතං කරොන්ති. උද්ධග්ගිකාදිසු උපරි ඵලනිබ්බත්තනතො උද්ධං අග්ගමස්සා අත්ථිති උද්ධග්ගිකා. සග්ගං අරහතීති සොවග්ගිකා. සුඛො විපාකො අස්සානි සුඛවිපාකා. සුට්ඨ අග්ගෙ රූපසද්දගන්ධරසථොට්ඨබ්බආයුචණ්ණසුඛසසආධිපතෙයාසඬානෙතෙ දස ධම්මෙ සංවත්තෙති නිබ්බත්තෙතිති සග්ගසංවත්තනිකා. තං ඵවරූපං දක්ඛිණං දානං පතිට්ඨපෙත්තිති අත්ථො. සාමඤ්ඤඵලන්ති ඵත්ථ පරමත්ථතො මග්ගො සාමඤ්ඤං. අරියඵලං සාමඤ්ඤඵලං. යථාහ – “කතමඤ්ච, භික්ඛවෙ, සාමඤ්ඤං? අයමෙව අරියො අට්ඨබ්බිගිකො මග්ගො. සෙය්‍යථිදං, සම්මාදිට්ඨි...පෙ.... සම්මාසමාධි. ඉදං චුච්චති, භික්ඛවෙ, සාමඤ්ඤං. කතමානි ව, භික්ඛවෙ, සාමඤ්ඤඵලානි? සොතාපත්තිඵලං...පෙ.... අරහත්තඵල”න්ති (සං. නි. 5.35). තං එස රාජා න ජානාති. උපරි ආගතං පන දාසකස්සකොපමං සන්ධාය පුච්ඡති.

අථ භගවා පඤ්ඤා අවිස්සජ්ජෙත්වාච චින්තෙසි – “ඉමෙ බහු අඤ්ඤානිත්ථියසාවකා රාජාමච්චා ඉධාගතා, තෙ කණ්ඨපක්ඛඤ්ච සුක්කපක්ඛඤ්ච දිපෙත්වා කථියමානෙ අම්භාකං රාජා මහන්තෙන උස්සාහෙන ඉධාගතො, තස්සාගතකාලතො පට්ඨාය සමණො ගොතමො සමණකොලාහලං සමණභණ්ඩනමෙව කටෙතිති උජ්ඣායස්සන්ති, න සක්කච්චං ධම්මං සොස්සන්ති, රඤ්ඤා පන කථියමානෙ උජ්ඣායිතුං න සක්ඛිස්සන්ති, රාජානමෙව අනුචත්තිස්සන්ති. ඉස්සරානුචත්තකො භි ලොකො. ‘හන්දාහං රඤ්ඤොච භාරං කරොමි’ති රඤ්ඤො භාරං කරොන්තො “අභිජානාසි නො ත්ව”න්ති ආදිමාහ.

164. තත්ථ අභිජානාසි නො ත්වන්ති අභිජානාසි නු ත්වං. අයඤ්ච නො-සද්දො පරතො පුච්ඡිතානි පදෙන යොජෙතබ්බො. ඉදඤ්චි චුත්තං හොති – “මහාරාජ, ත්වං ඉමං පඤ්ඤා අඤ්ඤෙ සමණබ්‍රාහ්මණෙ පුච්ඡිතා නු, අභිජානාසි ව නං පුට්ඨභාවං, න තෙ සම්මුට්ඨි”න්ති. සවෙ තෙ අගරුනි සවෙ තුය්හං යථා තෙ බ්‍යාකරිංසු, තථා ඉධ භාසිතුං භාරියං න හොති, යදි න කොචි අථාසුකභාවො අත්ථි, භාසස්සුති අත්ථො. න ඛො මෙ හන්තෙති කිං සන්ධායාහ? පණ්ඩිතපතිරූපකානඤ්චි සන්තිකෙ කටෙතුං දුක්ඛං හොති, තෙ පදෙ පදෙ අක්ඛරෙ අක්ඛරෙ දොසමෙව වදන්ති. එකන්තපණ්ඩිතා පන කථං සුත්වා සුකථිතං පසංසන්ති, දුක්කථිතෙසු පාළිපදඅත්ථබ්‍යාඤ්ඤපනෙසු යං යං විරුජ්ඣති, තං තං උපුකං කත්වා දෙනති. භගවතා ව සදිසො එකන්තපණ්ඩිතො නාම නත්ථි. තෙනාහ – “න ඛො මෙ, හන්තෙ, ගරු; යත්ථස්ස භගවා නිසින්තො භගවන්තරූපො වා”ති.

පුරණකස්සපවාදවණ්ණනා

165. එකමිදාහන්ති එකං ඉධ අහං. සම්මොදනීයං කථං සාරණීයං විනිසාරෙත්වානි සම්මොදජනකං සරිතබ්බසුත්තකං කථං පරියොසාපෙත්වා.

166. “කරොතො ඛො, මහාරාජ, කාරයතො”ති ආදිසු කරොතොති සහත්ථා කරොන්තස්ස. කාරයතොති ආණන්තියා කාරෙත්තස්ස. ඡින්දතොති පරෙසං හත්ථාදීනි ඡින්දන්තස්ස. පවතොති පරෙ දණ්ඩෙන පිළෙන්නස්ස. සොචයතොති පරස්ස භණ්ඩහරණාදීනි සොචයතො. සොචාපයතොති සොකං සයං කරොන්තස්සපි පරෙහි

කාරාපෙන්තස්සපි . කිලමනොති ආහාරුපච්ඡෙදබන්ධනාගාරප්පවෙසනාදිහි සයං කිලමන්තස්සපි පරෙහි කිලමාපෙන්තස්සපි. එන්දනො එන්දාපයනොති පරං එන්දන්තං එන්දනකාලෙ සයම්පි එන්දනො පරම්පි එන්දාපයනො. පාණමතිපාතාපයනොති පාණං හනන්තස්සපි හනාපෙන්තස්සපි. එවං සබ්බත්ථ කරණකාරණවසෙනෙව අත්ථො වෙදිතබ්බො.

සන්ධිත්ති සරසන්ධිං. නිල්ලොපන්ති මහාවිලොපං. එකාගාරිකන්ති එකමෙව සරං පරිවාරෙන්වා විලුප්පනං. පරිපන්ථෙති ආගතාගතානං අවිජින්දනත්ථං මග්ගෙ නිට්ඨනො. කරොතො න කරියති පාපන්ති යං කිඤ්චි පාපං කරොමිති සඤ්ඤාය කරොතොපි පාපං න කරියති, නත්ථි පාපං. සත්තා පන පාපං කරොමාති එවංසඤ්ඤිතො භොන්තිති දිපෙති. බුරපරියන්තෙනාති බුරනෙමිතා, බුරධාරසදිසපරියන්තෙන වා. එකං මංසබ්බලන්ති එකං මංසරාසිං. පුඤ්ජන්ති තස්සෙව වෙවචනං. තතොතිදානන්ති එකමංසබ්බකරණනිදානං.

දක්ඛිණන්ති දක්ඛිණතිරෙ මනුස්සා කක්ඛළා දාරුණා, තෙ සන්ධාය “හනන්තො”තිආදිමාහ. උත්තරතිරෙ සත්තා සද්ධා භොන්ති පසන්නා බුද්ධමාමකා ධම්මමාමකා සඬ්ඝමාමකා, තෙ සන්ධාය දදන්තොතිආදිමාහ. තත්ථ යජන්තොති මහායාගං කරොන්තො. දමෙනාති ඉන්ද්‍රියදමෙන උපොසථකම්මෙන වා. සංයමෙනාති සීලසංයමෙන. සච්චවජ්ජෙනාති සච්චවචනෙන. ආගමොති ආගමනං, පවත්තිති අත්ථො. සබ්බථාපි පාපපුඤ්ඤානං කිරියමෙව පටික්ඛිපති.

අම්බං පුට්ඨො ලබුජං බ්‍යාකරොති නාම, යො කිදිසො අම්බො කිදිසාති වා අම්බස්ස බන්ධපණ්ණපුප්ඵලානීති චුත්තෙ එදිසො ලබුජො එදිසාති වා ලබුජස්ස බන්ධපණ්ණපුප්ඵලානීති බ්‍යාකරොති. විජ්ඣෙති ආණාපවත්තිදෙසෙ. අපසාදෙනබ්බන්ති විභෙදෙතබ්බං. අනභිනන්දිත්වාති “සාධු සාධු”ති එවං පසංසං අකත්වා. අප්පටික්කොසිත්වාති බාලදුබ්භාසිතං තයා භාසිතන්ති එවං අප්පටිබාහිත්වා. අනුග්ගණ්හන්තොති සාරතො අග්ගණ්හන්තො. අනික්කුප්පන්තොති සාරවසෙනෙව ඉදං නිස්සරණං, අයං පරමත්ථොති හදයෙ අට්ඨපෙන්තො. බ්‍යඤ්ජනං පන තෙන උග්ගහිතඤ්චෙව නික්කුප්පිතඤ්ච.

මක්ඛලිගොසාලවාදවණ්ණනා

167-169. මක්ඛලිවාදෙ පච්චයොති හෙතුවෙවචනමෙව, උභයෙනාපි විජ්ජමානමෙව කායදුච්චරිතාදීනං සංකිලෙසපච්චයං, කායසුචරිතාදීනඤ්ච විසුද්ධිපච්චයං පටික්ඛිපති. අත්තකාරෙති අත්තකාරො. යෙන අත්තනා කතකම්මෙන ඉමෙ සත්තා දෙවත්තම්පි මාරත්තම්පි බ්‍රහ්මත්තම්පි සාවකබොධිම්පි පච්චෙකබොධිම්පි සබ්බඤ්ඤාත්මපි පාපුණන්ති, තම්පි පටික්ඛිපති. දුතියපදෙන යං පරකාරං පරස්ස ඔවාදානුසාසනිං නිස්සාය ය්‍යපෙන්වා මහාසත්තං අවසෙසො ජනො මනුස්සසොහග්ගානං ආදිං කත්වා යාව අරහත්තං පාපුණාති, තං පරකාරං පටික්ඛිපති. එවමයං බාලො ජිනවක්කෙ පහාරං දෙති නාම. නත්ථි පුරිසකාරෙති යෙන පුරිසකාරෙන සත්තා චුත්තජ්ජකාරා සම්පත්තියො පාපුණන්ති, තම්පි පටික්ඛිපති. නත්ථි බලන්ති යම්හි අත්තනො බලෙ පතිට්ඨිතා සත්තා චීරියං කත්වා තා සම්පත්තියො පාපුණන්ති, තං බලං පටික්ඛිපති. නත්ථි චීරියන්තිආදීනි සබ්බාති පුරිසකාරවෙවචනානෙව. “ඉදං නො චීරියෙන ඉදං පුරිසථාමෙන, ඉදං පුරිසපරක්කමෙන පවත්ත”න්ති එවං පවත්තවචනපටික්ඛෙපකරණවසෙන පනෙතාති විසුං ආදියන්ති.

සබ්බෙ සත්තාති ඔට්ඨගොණගුහාදයො අනවසෙසෙ පරිග්ගණ්හාති. සබ්බෙ පාණාති එකින්ද්‍රියො පාණො, ද්වින්ද්‍රියො පාණොතිආදිවසෙන වදති. සබ්බෙ භූතාති අණ්ඩකොසවත්ථිකොසෙසු භූතෙ සන්ධාය වදති. සබ්බෙ ජීවාති සාලියවගොධුමාදයො සන්ධාය වදති. තෙසු හි සො විරුහනභාවෙන ජීවසඤ්ඤී. අවසා අබ්බා අවිරියාති තෙසං අත්තනො වසො වා බලං වා චීරියං වා නත්ථි. නියතිසඬ්ඛනිභාවපරිණතාති එත්ථ නියතීති නියතා. සඬ්ඛනීති ඡන්තං අභිජානිතං තත්ථ තත්ථ ගමනං. භාවොති සභාවායෙව. එවං නියතියා ව සඬ්ඛනියා ව භාවෙන ව පරිණතා නානජ්ජකාරතං පත්තා. යෙන හි යථා භවිතබ්බං, සො තථෙව භවති. යෙන න භවිතබ්බං, සො න භවතීති දස්සෙති. ඡස්වෙවාභිජානීසුති ඡසු එව අභිජානීසු යත්වා සුඛඤ්ච දුක්ඛඤ්ච පටිසංවෙදෙන්ති. අඤ්ඤා සුඛදුක්ඛභූමී නත්ථිති දස්සෙති.

යොනිපමුඛසතසහස්සානීති පමුඛයොනීනං උත්තමයොනීනං වුද්දසසතසහස්සානි අඤ්ඤානි ව සට්ඨිසතානි අඤ්ඤානි ව ඡසතානි. පඤ්ච ව කම්මුනො සතානීති පඤ්චකම්මසතානි ව. කෙවලං තක්කමත්තකෙන නිරත්ථකං දිට්ඨිං දිපෙති. පඤ්ච ව කම්මානි තිණි ව කම්මානීතිආදීසුපි එසෙව නයො. කෙවි පනාහු – “පඤ්ච ව කම්මානීති පඤ්චින්ද්‍රියවසෙන හණති. තිණිති කායකම්මාදිවසෙනා”ති. කම්මෙ ව උපඬ්ඪකම්මෙ වාති එත්ථ පනස්ස කායකම්මඤ්ච වචිකම්මඤ්ච කම්මන්ති ලද්ධි, මනොකම්මං උපඬ්ඪකම්මන්ති. ද්වට්ඨිපටිපදාති ද්වයසට්ඨි පටිපදාති වදති. ද්වට්ඨන්තරකප්පාති එකස්මිං කප්පෙ වතුසට්ඨි අන්තරකප්පා නාම භොන්ති. අයං පන අඤ්ඤෙ ද්වෙව අජානන්තො එවමාහ.

ඡළාභිජාතියොති කණ්භාභිජාති, නිලාභිජාති, ලොභිතාභිජාති, හලිද්දාභිජාති, සුක්කාභිජාති, පරමසුක්කාභිජාතීති ඉමා ඡ අභිජාතියො වදති. තත්ථ ඔරබ්භිකා, සාකුණිකා, මාගවිකා, සුකරිකා, ලුද්දා, මච්ඡසාතකා වොරා, වොරසාතකා,

බන්ධනාගාරිකා, යෙ වා පනඤ්ඤෙපි කෙවි කරුරකම්මන්තා, අයං කණ්භාහිජාතීති (අ. නි. 6.57) වදනි. භික්ඛු නිලාහිජාතීති වදනි, තෙ කිර වතුසු පච්චයෙසු කණ්ටකෙ පක්ඛිපිත්වා බාදන්ති. “භික්ඛු කණ්ටකචුත්තිකා”ති (අ. නි. 6.57) අයඤ්ඡිස්ස පාළියෙව. අථ වා කණ්ටකචුත්තිකා එව නාම එකෙ පබ්බජිතාති වදනි. ලොහිතාහිජාති නාම නිගණ්ඨා එකසාටකාති වදනි. ඉමෙ කිර පුරිමෙහි ද්විති පණ්ඩරතරා. ගිහී ඔදාතවසනා අවෙලකසාවකා හලිද්දාහිජාතීති වදනි. එවං අන්තනො පච්චයදායකෙ නිගණ්ඨෙහිපි පෙට්ඨකතරෙ කරොති. ආජීවකා ආජීවකිනියො සුක්කාහිජාතීති වදනි. තෙ කිර පුරිමෙහි වතුහි පණ්ඩරතරා. නන්දො, වච්ඡො, කියො, සඨ්ඨිච්ඡො, මක්ඛලිගොසාලො, පරමසුක්කාහිජාතීති (අ. නි. 6.57) වදනි. තෙ කිර සබ්බෙහි පණ්ඩරතරා.

ආපාදිසුපි එසෙව නයො. ඉන්ද්‍රියානී මනව්‍ෂ්ටියානි ඉන්ද්‍රියානි ආකාසං පක්ඛන්දන්ති. ආසන්දිපඤ්චමානි නිපන්තමඤ්චෙන පඤ්චමා, මඤ්චො චෙව චන්තාරො මඤ්චපාදෙ ගහෙන්වා යීතා චන්තාරො පුරිසා වානි අත්ථො. යාවාලාහනානි යාව සුසානා. පදානීති ‘අයං එවං සීලවා අහොසි, එවං දුස්සීලො’ති ආදිනා නයෙන පචන්තානි ගුණාගුණපදානි, සරිරමෙව වා එත්ථ පදානීති අධිජ්ජෙනං. කාපොතකානීති කපොතවණ්ණානි, පාරාවතපක්ඛවණ්ණානීති අත්ථො. හස්සන්තානි හස්මන්තා, අයමෙව වා පාළි. ආහුතියොනි යං පහෙණකසක්කාරාදිහෙදං දින්නදානං, සබ්බං තං ඡාරිකාවසානමෙව හොති, න තතො පරං ඵලදායකං හුත්වා ගච්ඡතිති අත්ථො. දත්තුපඤ්ඤත්තන්ති දත්තුහි බාලමනුස්සෙහි පඤ්ඤත්තං. ඉදං චුත්තං හොති – ‘බාලෙහි අබුද්ධිහි පඤ්ඤත්තමීදං දානං, න පණ්ඩිතෙහි. බාලා දෙන්ති, පණ්ඩිතා ගණ්හන්ති’ති දස්සෙති.

තත්ථ පුරුෂො “කරොතො න කරියති පාප”න්ති වදන්තො කම්මං පටිබාහති. අජිතො “කායස්ස හෙදා උච්ඡිජ්ජති”ති වදන්තො විපාකං පටිබාහති. මක්ඛලි “නත්ථි හෙතු”ති වදන්තො උභයං පටිබාහති. තත්ථ කම්මං පටිබාහන්තෙනාපි විපාකො පටිබාහිතො හොති, විපාකං පටිබාහන්තෙනාපි කම්මං පටිබාහිතං හොති. ඉති සබ්බෙපෙන අත්ථතො උභයජ්ජටිබාහකා අහෙතුකවාදා චෙව අකිරියවාදා ච නත්ථිකවාදා ච හොන්ති.

යෙ වා පන තෙසං ලද්ධිං ගහෙන්වා රත්තිට්ඨානෙ දිවායානෙ නිසින්නා සජ්ඣායන්ති වීමංසන්ති, තෙසං “කරොතො න කරියති පාපං, නත්ථි හෙතු, නත්ථි ජච්චයො, මතො උච්ඡිජ්ජති”ති තස්මිං ආරම්මණෙ මිච්ඡාසති සන්තිට්ඨති, චිත්තං එකග්ගං හොති, ජවනානි ජවන්ති, පඨමජවනෙ සතෙකිච්ඡා හොන්ති, තථා දුතියාදීසු, සත්තමෙ බුද්ධානම්පි අතෙකිච්ඡා අනිවත්තනො අරිට්ඨකණ්ටකසදිසා. තත්ථ කොචි එකං දස්සනං ඔක්කමති, කොචි ද්වෙ, කොචි තිණ්පි, එකස්මිං ඔක්කන්තෙපි, ද්විසු තිසු ඔක්කන්තෙසුපි, නියතමිච්ඡාදිට්ඨිකොව හොති; පත්තො සග්ගමග්ගාවරණඤ්චෙව මොක්ඛමග්ගාවරණඤ්ච, අභබ්බො තස්සත්තභාවස්ස අනන්තරං සග්ගමිපි ගන්තුං, පගෙව මොක්ඛං. වට්ටබාණු නාමෙස සත්තො පට්ඨිගොපකො, යෙභුයොන ඵ්වරුපස්ස භවතො චුට්ඨානං නත්ථි.

“තස්මා අකල්‍යාණජනං, ආසීවිසම්චොරගං;
ආරකා පරිවජ්ජෙය්‍ය, භුතිකාමො විචක්ඛණො”ති.

පක්‍රමකච්චායනවාදවණ්ණනා

173-175. පක්‍රමවාදෙ අකචානි අකතා. අකච්චධානි අකතච්චධානා. එවං කරොහීති කෙනචි කාරාපිතාපි න හොන්තිති අත්ථො. අනිම්මිතානි ඉද්ධියාපි න නිම්මිතා. අනිම්මාතානි අනිම්මාපිතා, කෙචි අනිම්මාපෙතබ්බානි පදං වදන්ති, තං නෙව පාළියං, න අට්ඨකථායං දිස්සති. වඤ්ඤාදිපදන්තයං චුත්තත්ථමෙව. න ඉඤ්ජන්තීති එසිකත්ථමිහො විය යීතත්තා න චලන්ති. න විපරිණමන්තීති පකතිං න ජහන්ති. න අඤ්ඤමඤ්ඤං බ්‍යාබාධෙන්තීති න අඤ්ඤමඤ්ඤං උපහනන්ති. නාලන්ති න සමත්ථා. පට්ඨිකායොනිආදීසු පට්ඨියෙව පට්ඨිකායො, පට්ඨිසමුහො වා. තත්ථානි තෙසු ජීවසත්තමෙසු කායෙසු. සත්තන්තං ත්වෙව කායානන්ති යථා මුග්ගරාසිආදීසු පහතං සත්ථං මුග්ගාදිනං අන්තරෙන පවිසති, එවං සත්තන්තං කායානං අන්තරෙන ඡිද්දෙන විචරෙන සත්ථං පවිසති. තත්ථ අභං ඉමං ජීවිතා වොරොපෙමීති කෙවලං සඤ්ඤාමත්තමෙව හොතීති දස්සෙති.

නිගණ්ඨනාටපුත්තවාදවණ්ණනා

176-178. නාටපුත්තවාදෙ වාතුයාමසංවරසංචුතොති වතුකොට්ඨාසෙන සංවරෙන සංචුතො. සබ්බවාරිවාරිතො වානි වාරිතසබ්බඋදකො පටික්ඛිත්තසබ්බසීතොදකොති අත්ථො. සො කිර සීතොදකෙ සත්තසඤ්ඤී හොති, තස්මා න තං චලඤ්ජෙති. සබ්බවාරිපුත්තොති සබ්බෙන පාපවාරණෙන යුත්තො. සබ්බවාරිධුතොති සබ්බෙන පාපවාරණෙන ධුතපාපො. සබ්බවාරිචුටොති සබ්බෙන පාපවාරණෙන චුටයො. ගතත්තොති කොට්ඨපත්තචිත්තො. යතත්තොති සංයතචිත්තො. යීතත්තොති සුජ්ජතිට්ඨිතචිත්තො. එතස්ස වාදෙ කිඤ්චි සාසනානුලොමමිපි අත්ථි, අසුද්ධලද්ධිතාය පන සබ්බා දිට්ඨියෙව ඡාතා.

සඤ්චයබෙලට්ඨපුත්තවාදවණ්ණනා

179-181. සඤ්චයවාදො අමරාවික්ඛෙපෙ චුත්තනායො එව.

පඨමසන්දිට්ඨිකසාමඤ්ඤඵලවණ්ණනා

182. සොභං, භන්තෙති සො අභං භන්තෙ, වාලුකං පිළෙත්වා තෙලං අලභමානො විය තිත්ථියවාදෙසු සාරං අලභන්තො භගවන්තං පුච්ඡාමීති අත්ථො.

183. යථා තෙ බමෙය්‍යානි යථා තෙ රුච්චෙය්‍යා. දාසොති අන්තොඡාතධනක්කිතකරමරානීතසාමංදාසබ්‍යාපගනානං අඤ්ඤතරො. කම්මකාරොති අනලසො

කම්මකරණසිලෝසෙව. දුරතො දිස්වා පයමමෙව උට්ඨහතිති පුබ්බට්ඨායී. එවං උට්ඨිතො සාමිනො ආසනං පඤ්ඤපෙත්වා පාදධොවනාදිකත්තබ්බකිව්වං කත්වා පවිජා නිපතති නිසීදතිති පවිජානිපාතී. සාමිකමිහි වා සයනතො අවුට්ඨිතෙ පුබ්බෙයෙව වුට්ඨාතීති පුබ්බට්ඨායී. පවිච්ඡසකාලතො පට්ඨාය යාව සාමිනො රත්තිං නිද්දොක්කමනං, තාව සබ්බකිව්වානි කත්වා පවිජා නිපතති, සෙය්‍යං කප්පෙතිති පවිජානිපාතී. කිං කරොමි, කිං කරොමීති එවං කිංකාරමෙව පටිසුණන්තො විවරතිති කිං කාරපටිස්සාවි. මනාපමෙව කිරියං කරොතිති මනාපවාරි. පියමෙව වදතිති පියවාදී. සාමිනො තුට්ඨපහට්ඨං මුඛං උල්ලොකයමානො විවරතිති මුඛල්ලොකකො.

දෙවො මඤ්ඤෙති දෙවො විය. සො වතස්සාහං පුඤ්ඤානි කරොය්‍යන්ති සො වත අහං එවරුපො අස්සං, යදි පුඤ්ඤානි කරොය්‍යන්ති අත්ථො. “සො වතස්ස”ස්ස”න්තිපි පාඨො, අයමෙවත්ථො. යංනුනාහන්ති සවෙ දානං දස්සාමි, යං රාජා එකදිවසං දෙති, තතො සත්භාගමිපි යාවජීවං න සක්ඛිස්සාමි දාතුන්ති පබ්බජ්ජායං උස්සාහං කත්වා එවං විත්තනභාවං දස්සෙති.

කායෙන සංවුතොති කායෙන පිහිතො හුත්වා අකුසලස්ස පවෙසනද්වාරං ථකෙත්වාති අත්ථො. එසෙව නයො සෙසපදද්වයෙපි. සාසවිජාදනපරමතායාති සාසවිජාදනෙන පරමතාය උත්තමතාය, එතදත්ථමිපි අනෙසනං පභාය අග්ගසල්ලෙබෙන සන්තුට්ඨොති අත්ථො. අභිරතො පවිච්චෙකෙති “කායවිච්චෙකො ව විච්චෙකට්ඨකායානං, චිත්තවිච්චෙකො ව නෙක්ඛම්මාභිරතානං, පරමවොදානප්පත්තානං උපට්ඨිච්චෙකො ව නිරුපධිනං පුග්ගලානං විසඬ්ඛාරගතාන”න්ති එවං චුත්තෙ තිව්ධෙපි විච්චෙකෙ රතො; ගණසඬ්ගණිකං පභාය කායෙන එකො විහරති, චිත්තකිලෙසසඬ්ගණිකං පභාය අට්ඨසමාපත්තිවසෙන එකො විහරති, එලසමාපත්තිං වා නිරොධසමාපත්තිං වා පටිසිත්වා නිබ්බානං පත්වා විහරතිති අත්ථො. යග්ගෙති වොදනත්ථෙ නිපාතො.

184. ආසනෙනපි නිමන්තෙය්‍යාමාති නිසින්නාසනං පජ්ඨොටෙත්වා ඉධ නිසීද්ධාති වදෙය්‍යාම.
අභිනිමන්තෙය්‍යාමපි නන්ති අභිහරිත්වාපි නං නිමන්තෙය්‍යාම. තත්ථ දුට්ඨො අභිහාරො – වාචාය වෙව කායෙන ව. තුම්භාකං ඉච්ඡිතිච්ඡිතක්ඛණෙ අම්භාකං විවරාදිති වදෙය්‍යාම යෙනත්ථොති වදන්තො හි වාචාය අභිහරිත්වා නිමන්තෙති නාම. විවරාදිච්චෙකල්ලං සල්ලක්ඛෙත්වා ඉදං ගණ්භාථාති තානි දෙත්තො පන කායෙන අභිහරිත්වා නිමන්තෙති නාම. තදුභයමිපි සන්ධාය අභිනිමන්තෙය්‍යාමපි නන්ති ආහ. එත්ථ ව ගිලානපච්චයභෙසජ්ජපරික්ඛාරොති යං කිඤ්චි ගිලානස්ස සජ්ජායං ඔසධං. වචනත්ථො පන විසුද්ධිමග්ගෙ චුත්තො. රක්ඛාවරණගුත්තින්ති රක්ඛාසඬ්ඛාතඤ්චෙව ආවරණසඬ්ඛාතඤ්ච ගුත්තිං. සා පනෙසා න ආවුඩහත්ථෙ පුරිසෙ යපෙන්නෙන ධම්මිකා නාම සංවිදහිතා හොති. යථා පන අවෙලාය කට්ඨහාරිකපණ්ණහාරිකාදයො විහාරං න පටිසන්ති, මිගලුද්දකාදයො විහාරසීමාය මිගෙ වා මච්ඡෙ වා න ගණ්හන්ති, එවං සංවිදහන්තෙන ධම්මිකා නාම රක්ඛා සංවිහිතා හොති, තං සන්ධායාහ – “ධම්මික”න්ති.

185. යදි එවං සන්තෙති යදි තව දාසො තුය්හං සන්තිකා අභිවාදනාදිති ලභෙය්‍ය. එවං සන්තෙ. අද්ධාති එකංසවචනමෙතං. පයමන්ති හණන්තො අඤ්ඤස්සාපි අත්ථිතං දීපෙති. තෙනෙව ව රාජා සක්කා පන, හන්තෙ, අඤ්ඤමිපිතිආදිමාහ.

දුතියසන්දිට්ඨිකසාමඤ්ඤඵලවණ්ණනා

186-188. කසතීති කස්සකො. ගෙහස්ස පති, එකගෙහමත්තෙ පෙට්ඨකොති ගහපතිකො. බලිසඬ්ඛාතං කරං කරොතිති කරකාරකො. ධඤ්ඤරාසිං ධනරාසිඤ්ච වඩ්ඨෙතිති රාසිවඩ්ඨකො.

අප්පං වාති පරිත්තකං වා අන්තමසො තණ්ඩුලනාළිමත්තකමිපි. හොගක්ඛන්ධන්ති හොගරාසිං. මහන්තං වාති විපුලං වා. යථා හි මහන්තං පභාය පබ්බජිතුං දුක්කරං, එවං අප්පමිපිති දස්සනත්ථං උභයමාහ. දාසවාරෙ පන යස්මා දාසො අත්තනොපි අනිස්සරො, පගෙව හොගානං. යඤ්චි තස්ස ධනං, තං සාමිකානඤ්ඤෙව හොති, තස්මා හොගග්ගහණං න කතං. ඤාතියෙව ඤාතිපරිවට්ටො.

පඤ්ඤතරසාමඤ්ඤඵලවණ්ණනා

189. සක්කා පන, හන්තෙ, අඤ්ඤමිපි දිට්ඨෙව ධම්මෙති ඉධ එවමෙවාති න චුත්තං. තං කස්මාති වෙ, එවමෙවාති හි චුච්චමානෙ පහොති හගවා සකලමිපි රත්තින්දිට්ඨං තතො වා භියොපි එවරුපාහි උපමාහි සාමඤ්ඤඵලං දීපෙතුං. තත්ථ කිඤ්චාපි එතස්ස හගවතො වචනසවනෙ පරියන්තං නාම නත්ථි, තථාපි අත්ථො තාදිසොයෙව භවිස්සතිති වින්තෙත්වා උපරි විසෙසං පුච්ඡන්තො එවමෙවාති අවත්වා – “අභික්කන්තතරඤ්ච පඤ්ඤතරඤ්ච”ති ආහ. තත්ථ අභික්කන්තතරන්ති අභිමනාපතරං අතිසෙට්ඨතරන්ති අත්ථො. පඤ්ඤතරන්ති උත්තමතරං. තෙන භීති උයොපනත්ථෙ නිපාතො. සවනෙ උයොපෙන්නො හි නං එවමාහ. සුඤ්ඤාහිති අභික්කන්තතරඤ්ච පඤ්ඤතරඤ්ච සාමඤ්ඤඵලං සුඤ්ඤාති.

සාධුකං මනසිකරොහීති එතථ පන සාධුකං සාධුති එකත්ථමෙනං. අයඤ්භි සාධු-සද්දො ආයාවනසම්පට්ච්ඡන්දසම්පභංසනසුන්දර දල්හීකම්මාදිසු දිස්සති. “සාධු මෙ, හන්තෙ, හගවා සඬ්ඛිත්තෙන ධම්මං දෙසෙතු”තිආදිසු (සං. නි. 4.95) හි ආයාවනෙ දිස්සති. “සාධු, හන්තෙති ඛො සො හික්ඛු හගවතො භාසිතං අභිනන්දිත්වා අනුමොදිත්වා”තිආදිසු (ම. නි. 3.86) සම්පට්ච්ඡන්තෙ. “සාධු සාධු, සාරිපුත්තා”තිආදිසු (දී. නි. 3.349) සම්පභංසනෙ.

“සාධු ධම්මරුචි රාජා, සාධු පඤ්ඤාණවා නරො;
සාධු මිත්තානමද්දුබ්බො, පාපස්සාකරණං සුඛ”න්ති. (ජා. 2.17.101);

ආදිසු සුන්දරෙ. “තෙන හි, බ්‍රාහ්මණ, සුණොහි සාධුකං මනසි කරොහී”තිආදිසු (අ. නි. 5.192) සාධුකසද්දොයෙව දල්හීකම්මෙ, ආණත්තියන්තිපි වුවිච්ඡි. ඉධාපි අස්ස එත්ථෙව දල්හීකම්මෙ ව ආණත්තියඤ්ච වෙදිතබ්බො. සුන්දරෙපි වට්ටති. දල්හීකම්මත්ථෙන හි දල්හම්මං ධම්මං සුණාහි, සුග්ගහිතං ගණ්හන්තො. ආණත්තිඅත්ථෙන මම ආණත්තියා සුණාහි, සුන්දරත්ථෙන සුන්දරම්මං හද්දකං ධම්මං සුණාහීති එවං දිපිතං හොති.

මනසි කරොහීති ආවජ්ජ, සමන්තාහරාති අත්ථො, අවික්ඛිත්තචිත්තො හුත්වා නිසාමෙහි, චිත්තෙ කරොහීති අධිප්පායො. අපි චෙත්ථ සුණොහීති සොතින්ද්‍රියවික්ඛෙපනිවාරණමෙනං. සාධුකං මනසි කරොහීති මනසිකාරෙ දල්හීකම්මනියොජනෙන මනින්ද්‍රියවික්ඛෙපනිවාරණං. පුරිමඤ්චෙත්ථ බ්‍යඤ්ජනවිපල්ලාසග්ගාහවාරණං, පච්ඡිමං අත්ථවිපල්ලාසග්ගාහවාරණං. පුරිමෙන ව ධම්මස්සවනෙ නියොජෙති, පච්ඡිමෙන සුත්තානං ධම්මානං ධාරණුපපරික්ඛාදිසු. පුරිමෙන ව සබ්‍යඤ්ජනො අයං ධම්මො, තස්මා සවනියොති දිපෙති. පච්ඡිමෙන සත්ථො, තස්මා සාධුකං මනසි කාතබ්බොති. සාධුකපදං වා උභයපදෙහි යොජෙත්වා යස්මා අයං ධම්මො ධම්මගම්භීරො වෙව දෙසනාගම්භීරො ව, තස්මා සුණාහි සාධුකං, යස්මා අත්ථගම්භීරො ව පටිවෙධගම්භීරො ව, තස්මා සාධුකං මනසි කරොහීති එවං යොජනා වෙදිතබ්බො. භාසිස්සාමිති සක්කා මහාරාජාති එවං පටිඤ්ඤාතං සාමඤ්ඤඵලදෙසනං විත්ථාරතො භාසිස්සාමි. “දෙසෙස්සාමි”ති හි සඬ්ඛිත්තදීපනං හොති. භාසිස්සාමිති විත්ථාරදීපනං. තෙනාහ වඩ්ඪිසත්ථෙරො –

“සඬ්ඛිත්තෙනපි දෙසෙති, විත්ථාරෙනපි භාසති;
සාළිකායිව නිග්ඝොසො, පටිභානං උදිරයි”ති. (සං. නි. 1.214);

එවං වුත්තෙ උස්සාහජාතො හුත්වා – “එවං, හන්තෙ”ති ඛො රාජා මාගධො අජාතසත්තු වෙදෙහිපුත්තො හගවතො පච්චස්සොසි හගවතො වචනං සම්පට්ච්ඡි, පටිග්ගහෙසිති වුත්තං හොති.

190. අට්ඨස්ස හගවා එතදවොච, එතං අවොච, ඉදානි වත්තබ්බං “ඉධ මහාරාජා”තිආදිං සකලං සුත්තං අවොචාති අත්ථො. තත්ථ ඉධානි දෙසාපදෙසෙ නිපාතො, ස්වායං කත්ථවි ලොකං උපාදාය වුවිච්ඡි. යථාහ – “ඉධ තථාගතො ලොකෙ උප්පජ්ජති”ති. කත්ථවි සාසනං යථාහ – “ඉධෙව, හික්ඛෙවෙ, පඨමො සමණො, ඉධ දුතියො සමණො”ති (අ. නි. 4.241). කත්ථවි ඔකාසං. යථාහ –

“ඉධෙව තිට්ඨමානස්ස, දෙවභූතස්ස මෙ සතො;
පුත්තරායු ව මෙ ලද්ධො, එවං ජානාහි මාරිසා”ති. (දී. නි. 2.369);

කත්ථවි පදපුරණමත්තමෙව. යථාහ “ඉධාහං, හික්ඛෙවෙ, භුත්තාචී අස්සං පචාරිතො”ති (ම. නි. 1.30). ඉධ පන ලොකං උපාදාය වුත්තොති වෙදිතබ්බො. මහාරාජාති යථා පටිඤ්ඤාතං දෙසනං දෙසෙතුං පුත්ත මහාරාජාති ආලපති. ඉදං වුත්තං හොති – “මහාරාජ ඉමස්මිං ලොකෙ තථාගතො උප්පජ්ජති අරහං...පෙ.... බුද්ධො හගවා”ති. තත්ථ තථාගතසද්දො බ්‍රහ්මජාලෙ වුත්තො. අරහන්තිආදයො විසුද්ධිමග්ගෙ විත්ථාරිතා. ලොකෙ උප්පජ්ජතිති එතථ පන ලොකොති – ඔකාසලොකො සත්තලොකො සඬ්ඛාරලොකොති තිවිධො. ඉධ පන සත්තලොකො අධිප්පෙතො. සත්තලොකෙ උප්පජ්ජමානොපි ව තථාගතො න දෙවලොකෙ, න බ්‍රහ්මලොකෙ, මනුස්සලොකෙව උප්පජ්ජති. මනුස්සලොකෙපි න අඤ්ඤස්මිං වක්කවාළෙ, ඉමස්මිංයෙව වක්කවාළෙ. තත්‍රාපි න සබ්බට්ඨානෙසු, “පුරත්ථිමාය දිසාය ගජඞ්ගලං නාම නිගමො තස්සාපරෙන මහාසාලො, තතො පරා පච්චන්තිමා ජනපදා ඔරතො මජ්ඣෙ, පුරත්ථිමදක්ඛිණාය දිසාය සලලවති නාම නදී. තතො පරා පච්චන්තිමා ජනපදා, ඔරතො මජ්ඣෙ, දක්ඛිණාය දිසාය සෙතකණ්ණිකං නාම නිගමො, තතො පරා පච්චන්තිමා ජනපදා, ඔරතො මජ්ඣෙ, පච්ඡිමාය දිසාය ථුණං නාම බ්‍රාහ්මණගාමො, තතො පරා පච්චන්තිමා ජනපදා, ඔරතො මජ්ඣෙ, උත්තරාය දිසාය උසිරද්ධමජො නාම පබ්බතො, තතො පරා පච්චන්තිමා ජනපදා ඔරතො මජ්ඣෙ”ති එවං පරිච්ඡින්නෙ ආයාමතො තියොජනසතෙ, විත්ථාරතො අඬ්ඨතෙයායොජනසතෙ, පරික්ඛෙපතො නවයොජනසතෙ මජ්ඣම්පදෙසෙ උප්පජ්ජති. න කෙවලඤ්ච තථාගතො, පච්චෙකබුද්ධා, අග්ගසාවකා, අසීතිමහාටරා, බුද්ධමාතා, බුද්ධපිතා, වක්කවත්ති රාජා අඤ්ඤෙ ව සාරප්පත්තා බ්‍රාහ්මණගහපතිකා එත්ථෙවුප්පජ්ජන්ති.

තත්ථ තථාගතො සුජාතාය දින්තමධුපායාසභොජනතො යාව අරහත්තමග්ගො, තාව උප්පජ්ජති නාම, අරහත්තඵලෙ උප්පත්තො නාම. මහාහිනික්ඛමනතො වා යාව අරහත්තමග්ගො. තුසිතහවනතො වා යාව

අරහත්තමග්ගො. දීපඛිකරපාදමූලතො වා යාව අරහත්තමග්ගො, තාව උප්පජ්ජති නාම, අරහත්තඵලෙ උප්පන්නො නාම. ඉධ සබ්බපයමං උප්පන්නභාවං සන්ධාය උප්පජ්ජතිති වුත්තං. තථාගතො ලොකෙ උප්පන්නො හොතිති අයඤ්ඤෙන්ථ අත්ථො.

සො ඉමං ලොකන්ති සො භගවා ඉමං ලොකං. ඉදානි වත්තබ්බං නිදස්සෙති. සදෙවකන්ති සහ දෙවෙහි සදෙවකං. එවං සහ මාරොන සමාරකං, සහ බ්‍රහ්මිනා සබ්‍රහ්මකං, සහ සමණබ්‍රාහ්මණෙහි සස්සමණබ්‍රාහ්මණිං. පජාතත්තා පජා, තං පජං. සහ දෙවමනුස්සෙහි සදෙවමනුස්සං. තත්ථ සදෙවකච්චනෙන පඤ්ච කාමාවචරදෙවග්ගහණං වෙදිතබ්බං. සමාරක – චචනෙන ඡට්ඨකාමාවචරදෙවග්ගහණං. සබ්‍රහ්මකච්චනෙන බ්‍රහ්මකායිකාදිබ්‍රහ්මග්ගහණං. සස්සමණබ්‍රාහ්මණිච්චනෙන සාසනස්ස පච්චත්ථිකපච්චාමිත්තසමණබ්‍රාහ්මණග්ගහණං, සමිතපාපබාහිතපාපසමණබ්‍රාහ්මණග්ගහණඤ්ච. පජාවචනෙන සත්තලොකග්ගහණං. සදෙවමනුස්සච්චනෙන සම්මුතිදෙවආවසෙසමනුස්සග්ගහණං. එවමෙත්ථ තිහි පදෙහි ඔකාසලොකෙන සද්ධිං සත්තලොකො. ද්විති පජාවසෙන සත්තලොකොව ගහිතොති වෙදිතබ්බො.

අපරො නයො, සදෙවකග්ගහණෙන අරුපාවචරදෙවලොකො ගහිතො. සමාරකග්ගහණෙන ඡ කාමාවචරදෙවලොකො. සබ්‍රහ්මකග්ගහණෙන රූපි බ්‍රහ්මලොකො. සස්සමණබ්‍රාහ්මණාදිග්ගහණෙන චතුපරිසවසෙන සම්මුතිදෙවෙහි වා සහ මනුස්සලොකො, අවසෙසසබ්බසත්තලොකො වා.

අපි වෙන්ථ සදෙවකච්චනෙන උක්කට්ඨපරිච්ඡේදතො සබ්බස්ස ලොකස්ස සච්ඡිකතභාවමාහ. තතො යෙසං අහොසි – “මාරො මහානුභාවො ඡ කාමාවචරස්සරො වසවත්ති, කිං සොපි එතෙන සච්ඡිකතො”ති, තෙසං විමතිං විධමන්තො “සමාරක”න්ති ආහ. යෙසං පන අහොසි – “බ්‍රහ්මා මහානුභාවො එකඬ්ඛලියා එකස්මිං චක්කවාළසහස්සෙ ආලොකං ඵරති, ද්විති ...පෙ.... දසහි අඬ්ඛලීහි දසසු චක්කවාළසහස්සෙසු ආලොකං ඵරති. අනුත්තරඤ්ච ඤානසමාපත්තිසුඛං පටිසංවෙදෙති, කිං සොපි සච්ඡිකතො”ති, තෙසං විමතිං විධමන්තො සබ්‍රහ්මකන්ති ආහ. තතො යෙ විත්තෙසු – “පුටු සමණබ්‍රාහ්මණා සාසනස්ස පච්චත්ථිකා, කිං තෙපි සච්ඡිකතා”ති, තෙසං විමතිං විධමන්තො සස්සමණබ්‍රාහ්මණිං පජන්ති ආහ. එවං උක්කට්ඨක්කට්ඨානං සච්ඡිකතභාවං පකාසෙන්වා අථ සම්මුතිදෙවෙ අවසෙසමනුස්සෙ ව උපාදාය උක්කට්ඨපරිච්ඡේදවසෙන සෙසසත්තලොකස්ස සච්ඡිකතභාවං පකාසෙන්තො සදෙවමනුස්සන්ති ආහ. අයමෙන්ථ භාවානුක්කමො.

පොරාණා පනාහු සදෙවකන්ති දෙවෙහි සද්ධිං අවසෙසලොකං. සමාරකන්ති මාරොන සද්ධිං අවසෙසලොකං. සබ්‍රහ්මකන්ති බ්‍රහ්මෙහි සද්ධිං අවසෙසලොකං. එවං සබ්බෙපි තිහවුපගෙ සත්තෙ තිභාකාරෙහි තිසු පදෙසු පක්ඛිපිත්වා පුන ද්විති පදෙහි පරියාදියන්තො සස්සමණබ්‍රාහ්මණිං පජං සදෙවමනුස්සන්ති ආහ. එවං පඤ්චහිපි පදෙහි තෙන තෙනාකාරෙන තෙධාතුකමෙව පරියාදින්තන්ති.

සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා පච්චෙදෙතිති එත්ථ පන සයන්ති සාමං අපරනෙයොහා හුත්වා. අභිඤ්ඤාති අභිඤ්ඤාය, අධිකෙන ඤාණෙන ඤාත්වාති අත්ථො. සච්ඡිකත්වාති පච්චක්ඛං කත්වා, එතෙන අනුමානාදිපටික්ඛෙපො කතො හොති. පච්චෙදෙතිති බොධෙති විඤ්ඤාපෙති පකාසෙති.

සො ධම්මං දෙසෙති ආදිකල්‍යාණං...පෙ.... පරියොසානකල්‍යාණන්ති සො භගවා සත්තෙසු කාරුඤ්ඤතං පටිච්ච හිත්වාපි අනුත්තරං විචෙකසුඛං ධම්මං දෙසෙති. තඤ්ච බො අප්පං වා බහුං වා දෙසෙන්තො ආදිකල්‍යාණාදිප්පකාරමෙව දෙසෙති. ආදිමිහිපි, කල්‍යාණං හද්දකං අනවජ්ජමෙව කත්වා දෙසෙති, මජ්ඣෙපි, පරියොසානෙපි, කල්‍යාණං හද්දකං අනවජ්ජමෙව කත්වා දෙසෙතිති වුත්තං හොති. තත්ථ අත්ථි දෙසනාය ආදිමජ්ඣපරියොසානං, අත්ථි සාසනස්ස. දෙසනාය තාව චතුප්පදිකායපි ගාථාය පඨමපාදො ආදි නාම, තතො ද්වෙ මජ්ඣං නාම, අත්තෙ එකො පරියොසානං නාම. එකානුසන්ධිකස්ස සුත්තස්ස නිදානං ආදි, ඉදමචොවාති පරියොසානං, උභින්තමත්තරා මජ්ඣං. අනෙකානුසන්ධිකස්ස සුත්තස්ස පඨමානුසන්ධි ආදි, අත්තෙ අනුසන්ධි පරියොසානං, මජ්ඣෙ එකො වා ද්වෙ වා බහු වා මජ්ඣමෙව.

සාසනස්ස පන සීලසමාධිවිපස්සනා ආදි නාම. වුත්තමිපි වෙන – “කො වාදි කුසලානං ධම්මානං? සීලඤ්ච සුවිසුද්ධං දිට්ඨි ව උජුකා”ති (සං. නි. 5.369). “අත්ථි, හික්ඛෙව, මජ්ඣමා පටිපදා තථාගතෙන අභිසම්බුද්ධා”ති එවං වුත්තො පන අරියමග්ගො මජ්ඣං නාම. එඤ්ඤෙව නිබ්බානඤ්ච පරියොසානං නාම. “එතදත්ථමිදං, බ්‍රාහ්මණ, බ්‍රහ්මචරියං, එතං සාරං, එතං පරියොසාන”න්ති (ම. නි. 1.324) හි එත්ථ එලං පරියොසානන්ති වුත්තං. “නිබ්බානොගධං හි, ආවුසො විසාබ්, බ්‍රහ්මචරියං වුස්සති, නිබ්බානපරායනං නිබ්බානපරියොසාන”න්ති (ම. නි. 1.466) එත්ථ නිබ්බානං පරියොසානන්ති වුත්තං. ඉධ දෙසනාය ආදිමජ්ඣපරියොසානං අධිප්පෙන. භගවා හි ධම්මං දෙසෙන්තො ආදිමහි සීලං දස්සෙන්වා මජ්ඣෙ මග්ගං පරියොසානෙ නිබ්බානං දස්සෙති. තෙන වුත්තං – “සො ධම්මං දෙසෙති ආදිකල්‍යාණං මජ්ඣකල්‍යාණං පරියොසානකල්‍යාණං”න්ති. තස්මා අඤ්ඤාපි ධම්මකථිකො ධම්මං කථෙන්තො –

“ආදිමහි සීලං දස්සෙය්‍යා, මජ්ඣෙ මග්ගං විභාවෙය;

පරියොසානම්හි නිබ්බානං, එසා කපිකසණ්ඨිති”ති.

සාත්ථං සබ්බඤ්ජනන්ති යස්ස හි යාගුහත්තඉත්ථිපුරිසාදිවණ්ණනානිස්සිතා දෙසනා හොති, න සො සාත්ථං දෙසෙති. භගවා පන තථාරූපං දෙසනං පහාය චතුසතිපට්ඨානාදිනිස්සිතං දෙසනං දෙසෙති. තස්මා සාත්ථං දෙසෙතිති වුවිච්ඡිති. යස්ස පන දෙසනා එකබ්බඤ්ජනාදියුත්තා වා සබ්බනිරොට්ඨබ්බඤ්ජනා වා සබ්බවිස්සට්ඨසබ්බනිග්ගහිතබ්බඤ්ජනා වා, තස්ස දමිලකිරාතසවරාදිමිලක්ඛනං භාසා විය බ්බඤ්ජනපාරිපුරියා අභාවතො අබ්බඤ්ජනා නාම දෙසනා හොති. භගවා පන –

“සිටිලං ධනිතඤ්ච දීඝරස්සං, ගරුකං ලහුකඤ්ච නිග්ගහිතං;
සම්බන්ධවචන්ථිතං විමුත්තං, දසධා බ්බඤ්ජනබුද්ධියා පභෙදො”ති.

එවං වුත්තං දසවිධං බ්බඤ්ජනං අමක්ඛෙන්වා පරිපුණ්ණබ්බඤ්ජනමෙව කත්වා ධම්මං දෙසෙති, තස්මා සබ්බඤ්ජනං ධම්මං දෙසෙතිති වුවිච්ඡිති. කෙවලපරිපුණ්ණන්ති එත්ථ කෙවලන්ති සකලාධිවචනං. පරිපුණ්ණන්ති අනුනාධිකවචනං. ඉදං වුත්තං හොති සකලපරිපුණ්ණමෙව දෙසෙති, එකදෙසනාපි අපරිපුණ්ණා නත්ථිති. උපනෙතබ්බඅපනෙතබ්බස්ස අභාවතො කෙවලපරිපුණ්ණන්ති වෙදිතබ්බං. පරිසුද්ධන්ති නිරුපක්කිලෙසං. යො හි ඉමං ධම්මදෙසනං නිස්සාය ලාභං වා සක්කාරං වා ලභිස්සාමිති දෙසෙති, තස්ස අපරිසුද්ධා දෙසනා හොති. භගවා පන ලොකාමිසනිරපෙක්ඛො හිතඵරණෙන මෙන්තාභාවනාය මුද්දගදයො උල්ලම්පනසභාවසණ්ඨිතෙන චිත්තෙන දෙසෙති. තස්මා පරිසුද්ධං ධම්මං දෙසෙතිති වුවිච්ඡිති.

බ්‍රහ්මවරියං පකාසෙතිති එත්ථ පනායං බ්‍රහ්මවරිය-සද්දො දානෙ වෙය්‍යාවච්චෙ පඤ්චසික්ඛාපදසීලෙ අප්පමඤ්ඤාසු මෙටුනවිරතියං සදාරසන්තොසෙ වීරියෙ උපොසට්ඨගෙසු අරියමග්ගෙ සාසනෙති ඉමෙස්වත්ථෙසු දිස්සති.

“කිං තෙ වතං කිං පන බ්‍රහ්මවරියං,
කිස්ස සුචිණ්ණස්ස අයං විපාකො;
ඉද්ධි ජුති බලවීරියපපත්ති,
ඉදඤ්ච තෙ නාග, මහාවිමානං.

අභඤ්ච හරියා ව මනුස්සලොකෙ,
සද්ධා උභො දානපතී අහුමිහා;
ඔපානභූතං මෙ සරං තදාසී,
සන්තප්පිතා සමණබ්‍රාහ්මණා ව.

තං මෙ වතං තං පන බ්‍රහ්මවරියං,
තස්ස සුචිණ්ණස්ස අයං විපාකො;
ඉද්ධි ජුති බලවීරියපපත්ති,
ඉදඤ්ච මෙ ධීර මහාවිමාන”න්ති. (ජා. 2.17.1595);

ඉමස්මිඤ්හි පුණ්ණකජාතකෙ දානං බ්‍රහ්මවරියන්ති වුත්තං.

“කෙන පාණි කාමදදො, කෙන පාණි මධුස්සවො;
කෙන තෙ බ්‍රහ්මවරියෙන, පුඤ්ඤං පාණිමිහි ඉජ්ඣති.

තෙන පාණි කාමදදො, තෙන පාණි මධුස්සවො;
තෙන මෙ බ්‍රහ්මවරියෙන, පුඤ්ඤං පාණිමිහි ඉජ්ඣති”ති. (පෙ. ව. 275,277);

ඉමස්මිං අභිකුරපෙතවත්ථුමිහි වෙය්‍යාවච්චං බ්‍රහ්මවරියන්ති වුත්තං. “එවං, බො තං හික්ඛවෙ, තිත්තිරියං නාම බ්‍රහ්මවරියං අහොසී”ති (වුළුව. 311) ඉමස්මිං තිත්තිරජාතකෙ පඤ්චසික්ඛාපදසීලං බ්‍රහ්මවරියන්ති වුත්තං. “තං බො පන මෙ, පඤ්චසික්ඛ, බ්‍රහ්මවරියං නෙව නිබ්බිදාය න චිරාගාය න නිරොධාය...පෙ.... යාවදෙව බ්‍රහ්මලොකුපපත්තියා”ති (දී. නි. 2.329) ඉමස්මිං මහාගොචන්දසුත්තෙ චතස්සො අප්පමඤ්ඤායො බ්‍රහ්මවරියන්ති වුත්තා. “පරෙ අබ්‍රහ්මචාරී භවිස්සන්ති, මයමෙන්ථ බ්‍රහ්මචාරී භවිස්සාමා”ති (ම. නි. 1.83) ඉමස්මිං සල්ලෙඛසුත්තෙ මෙටුනවිරති බ්‍රහ්මවරියන්ති වුත්තා.

“මයඤ්ච හරියා නාතික්කමාම,
අමිහෙ ව හරියා නාතික්කමන්ති;
අඤ්ඤත්‍ර තාහි බ්‍රහ්මවරියං වරාම,
තස්මා හි අමිහං දහරා න මීයරෙ”ති. (ජා. 1.4.97);

මහාධම්මපාලජාතකෙ සදාරසන්තොසො බ්‍රහ්මවරියන්ති වුත්තො. “අභිජානාමි ඛො පනාහං, සාරිපුත්ත, චතුරඛගසමන්තාගතං බ්‍රහ්මවරියං වරිතා, තපස්සි සුදං හොමි”ති (ම. නි. 1.155) ලොමහංසනසුත්තෙ වීරියං බ්‍රහ්මවරියන්ති වුත්තං.

“හීනෙන බ්‍රහ්මවරියෙන, ඛත්තියෙ උපපජ්ජති;
මජ්ඣමෙන ච දෙවත්තං, උත්තමෙන විසුජ්ඣති”ති. (ජා. 1.8.75);

එවං නිමිජාතකෙ අත්තදමනවසෙන කතො අට්ඨඛිගිකො උපොසථො බ්‍රහ්මවරියන්ති වුත්තො. “ඉදං ඛො පන මෙ, පඤ්චසිධ, බ්‍රහ්මවරියං එකන්තනිබ්බිදාය වීරාගාය නිරොධාය...පෙ.... අයමෙව අරියො අට්ඨඛිගිකො මග්ගො”ති (දී. නි. 2.329) මහාගොවින්දසුත්තස්මියෙව අරියමග්ගො බ්‍රහ්මවරියන්ති වුත්තො. “තයිදං බ්‍රහ්මවරියං ඉද්ධඤ්චෙව ඵ්ඤ්ච විත්ථාරිකං බාහුජඤ්ඤං පුට්ඨුතං යාච දෙවමනුස්සෙහි සුජ්ජකාසිත”න්ති (දී. නි. 3.174) පාසාදිකසුත්තෙ සික්ඛත්තයසඬග්ගිතං සකලසාසනං බ්‍රහ්මවරියන්ති වුත්තං. ඉමස්මිම්පි යානෙ ඉදමෙව බ්‍රහ්මවරියන්ති අධිජ්ජෙතං. තස්මා බ්‍රහ්මවරියං පකාසෙතිති සො ධම්මං දෙසෙති ආදිකලයාණං...පෙ.... පරිසුද්ධං. එවං දෙසෙන්නො ච සික්ඛත්තයසඬග්ගිතං සකලසාසනං බ්‍රහ්මවරියං පකාසෙතිති එවමෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. බ්‍රහ්මවරියන්ති සෙට්ඨට්ඨෙත බ්‍රහ්මභූතං වරියං. බ්‍රහ්මභූතානං චා බුද්ධාදීනං වරියන්ති වුත්තං හොති.

191. තං ධම්මන්ති තං වුත්තප්පකාරසම්පදං ධම්මං. සුඤ්ඤානි ගහපති වාති කස්මා පයමං ගහපතිං නිද්දිසති? නිහතමානත්තා, උස්සන්තත්තා ච. යෙභුයොන හි ඛත්තියකුලතො පබ්බජිතා ජාතිං නිස්සාය මානං කරොන්ති. බ්‍රාහ්මණකුලා පබ්බජිතා මන්තෙ නිස්සාය මානං කරොන්ති. හීනජීවකුලා පබ්බජිතා අත්තනො අත්තනො විජාතිතාය පතිට්ඨාතුං න සක්කොන්ති. ගහපතිදාරකා පන කච්ඡෙහි සෙදං මුඤ්චන්තෙහි පිට්ඨියා ලොණං පුජ්ජමානාය භූමිං කසිත්වා තාදිසස්ස මානස්ස අභාවතො නිහතමානදජ්ජා හොන්ති. තෙ පබ්බජිත්වා මානං චා දජ්ජං චා අකත්වා යථාබලං සකලබුද්ධවචනං උග්ගහෙත්වා විපස්සනාය කම්මං කරොන්තා සක්කොන්ති අරහත්තෙ පතිට්ඨාතුං. ඉතරෙහි ච කුලෙහි නික්ඛම්ත්වා පබ්බජිතා නාම න බහුකා, ගහපතිකාච බහුකා. ඉති නිහතමානත්තා උස්සන්තත්තා ච පයමං ගහපතිං නිද්දිසතිති.

අඤ්ඤතරස්මිං වාති ඉතරෙසං චා කුලානං අඤ්ඤතරස්මිං. පච්චාජානොති පතිජානො. තථාගතෙ සද්ධං පටිලහතිති පරිසුද්ධං ධම්මං සුත්වා ධම්මස්සාම්මිහි තථාගතෙ – “සම්මාසම්බුද්ධො චත සො භගවා”ති සද්ධං පටිලහති. ඉති පටිසඤ්චික්ඛතිති එවං පච්චිචෙක්ඛති. සම්බාධො සරාවාසොති සචෙපි සට්ඨිහත්ථෙ සරෙ යොජනසතන්තරෙපි චා ද්වෙ ජායම්පතිකා වසන්ති, තථාපි නෙසං සකිඤ්චනසප්ලිබ්බොධට්ඨෙත සරාවාසො සම්බාධොයෙව. රජොපථොති රාගරජාදීනං උච්චානට්ඨානන්ති මහාඅට්ඨකථායං වුත්තං. ආගමනපථොතිපි වදන්ති. අලග්ගනට්ඨෙත අබ්භොකාසො වියාති අබ්භොකාසො. පබ්බජිතො හි කුටාගාරරතනපාසාදෙවට්ඨානාදිසු පිහිතද්වාරවාතපානෙසු පටිච්ඡන්තෙසු වසන්නොපි නෙව ලග්ගති, න සජ්ජති, න ඛජ්ඣති. තෙන වුත්තං – “අබ්භොකාසො පබ්බජ්ජා”ති. අපි ච සම්බාධො සරාවාසො කුසලකිරියාය ඔකාසාභාවතො. රජොපථො අසංවුතසඬිකාරට්ඨානං විය රජානං කිලෙසරජානං සන්තිපාතට්ඨානතො. අබ්භොකාසො පබ්බජ්ජා කුසලකිරියාය යථාසුඛං ඔකාසසබ්භාවතො.

තයිදං සුකරං...පෙ.... පබ්බජෙය්‍යන්ති එත්ථායං සඬබ්බෙපකථා, යදෙන සික්ඛත්තයබ්‍රහ්මවරියං එකම්පි දිවසං අබ්ඤ්ඤං කත්වා වරිමකචිත්තං පාපෙතබ්බතාය එකන්තපරිපුණ්ණං, වරිතබ්බං එකදිවසම්පි ච කිලෙසමලෙන අමලීනං කත්වා වරිමකචිත්තං පාපෙතබ්බතාය එකන්තපරිපුණ්ණං. සඬබ්බලිඛිතන්ති ලිඛිතසඬබ්බසදිසං ධොතසඬබ්බසජ්ජචිතාගං වරිතබ්බං. ඉදං න සුකරං අගාරං අජ්ඣාචසනා අගාරමජ්ඣෙව වසන්නෙත එකන්තපරිපුණ්ණං...පෙ.... වරිතුං, යංනුනාහං කෙසෙ ච මස්සඤ්ච ඔහාරෙත්වා කසායරසපීතතාය කාසායාති බ්‍රහ්මවරියං වරන්තානං අනුච්ඡවිකාති වත්ථාති අච්ඡාදෙත්වා පරිදිහිත්වා අගාරස්මා නික්ඛම්ත්වා අනගාරියං පබ්බජෙය්‍යන්ති. එත්ථ ච යස්මා අගාරස්ස හිතං කසිවාණ්ණජ්ජාදිකම්මං අගාරියන්ති වුච්චති, තඤ්ච පබ්බජ්ජාය නත්ථි, තස්මා පබ්බජ්ජා අනගාරියන්ති ඤාතබ්බා, තං අනගාරියං. පබ්බජෙය්‍යන්ති පටිපජ්ජෙය්‍යං.

192-193. අජ්ජං වාති සහස්සනො හෙට්ඨා හොගක්ඛන්ධො අජ්ජො නාම හොති, සහස්සනො පට්ඨාය මහා. ආබන්ධනට්ඨෙත ඤාතියෙව ඤාතිපරිවට්ටො. සොපි විසතියා හෙට්ඨා අජ්ජො නාම හොති, විසතියා පට්ඨාය මහා. පාතිමොක්ඛසංවරසංවුතොති පාතිමොක්ඛසංවරෙන සමන්තාගතො. ආචාරගොචරසම්පන්නොති ආචාරෙන වෙච ගොචරෙන ච සම්පන්නො. අණුමත්තෙසුති අජ්ජමත්තකෙසු. චජ්ජෙසුති අකුසලධම්මෙසු. භයදස්සාචීති භයදස්සි. සමාදායාති සම්මා ආදිශිත්වා. සික්ඛති සික්ඛාපදෙසුති සික්ඛාපදෙසු තං තං සික්ඛාපදං සමාදිශිත්වා සික්ඛති. අයමෙත්ථ සඬබ්බෙපො, විත්ථාරො පන විසුද්ධිමග්ගෙ වුත්තො.

කායකම්මවචිකම්මෙන සමන්තාගතො කුසලෙන පරිසුද්ධාජීවොති එත්ථ ආචාරගොචරග්ගහණෙනෙව ච කුසලෙ කායකම්මවචිකම්මෙ ගහිතෙපි යස්මා ඉදං ආජීවපාරිසුද්ධිසිලං නාම න ආකාසෙ චා රුක්ඛන්ගාදිසු චා උජ්ජජ්ජති, කායවච්චිද්ධාරෙසුයෙව පන උජ්ජජ්ජති; තස්මා තස්ස උජ්ජන්තිද්වාරදස්සනත්ථං කායකම්මවචිකම්මෙන සමන්තාගතො කුසලෙනාති වුත්තං. යස්මා පන තෙන සමන්තාගතො, තස්මා පරිසුද්ධාජීවො. සමණමුණ්ඩිකපුත්තසුත්තත්තවසෙන (ම. නි. 2.260) චා එවං වුත්තං. තත්ථ හි “කතමෙ ව, ථපති, කුසලා සීලා? කුසලං

කායකම්ම, කුසලං වච්ඡාමමං, පරිසුද්ධං ආජීවමපි බො අහං ටපති සීලස්මිං වදාමි” ති වුත්තං. යස්මා පන තෙන සමන්තාගතො, තස්මා පරිසුද්ධාජීවොති වෙදිතබ්බො.

සීලසම්පන්නොති බ්‍රහ්මජාලෙ වුත්තෙන තිව්ධෙන සීලෙන සමන්තාගතො හොති. ඉන්ද්‍රියෙසු ගුත්තද්වාරොති මනව්ජවියෙසු ඉන්ද්‍රියෙසු පිහිතද්වාරො හොති. සතිසම්පජ්ඣෙකෙන සමන්තාගතොති අභික්කන්තෙ පටික්කන්තෙතිආදියු සත්තසු යානෙසු සතියා වෙව සම්පජ්ඣෙකෙන ව සමන්තාගතො හොති. සන්තුටියොති වතුසු පච්චයෙසු තිව්ධෙන සන්නොසෙන සන්තුටියො හොති.

මූලසීලවණ්ණනා

194-211. එවං මාතිකං නික්ඛිපිත්වා අනුපුබ්බෙන භාජෙන්නො “කථස්ථ, මහාරාජ, භික්ඛු සීලසම්පන්නො හොති” තිආදිමාහ. තත්ථ ඉදම්පිස්ස හොති සීලස්මිත්ති ඉදම්පි අස්ස භික්ඛුනො පාණාතිපාතා වෙරමණි සීලස්මිං එකං සීලං හොතිති අත්ථො. පච්චත්තවචනත්ථෙ වා එතං භුමිමං. මහාඅට්ඨකථායස්ස ඉදම්පි තස්ස සමණස්ස සීලන්ති අයමෙව අත්ථො වුත්තො. සෙසං බ්‍රහ්මජාලෙ වුත්තනායෙනෙව වෙදිතබ්බං. ඉදම්පිස්ස හොති සීලස්මිත්ති ඉදං අස්ස සීලං හොතිති අත්ථො.

212. න කුතොචි භයං සමනුපස්සති, යදිදං සීලසංවරතොති යාති අසංවරමූලකාති භයාති උප්පජ්ජන්ති, තෙසු යං ඉදං භයං සීලසංවරතො භවෙය්‍ය, තං කුතොචි එකසංවරතොපි න සමනුපස්සති. කස්මා? සංවරතො අසංවරමූලකස්ස භයස්ස අභාවා. මුද්ධාභිසිත්තොති යථාච්චානවිහිතෙන බත්තියාභිසෙකෙන මුද්ධති අවසිත්තො. යදිදං පච්චත්තථිකතොති යං කුතොචි එකපච්චත්තථිකතොපි භයං භවෙය්‍ය, තං න සමනුපස්සති. කස්මා? යස්මා නිභතපච්චාමිත්තො. අජ්ඣත්තන්ති නියකජ්ඣත්තං, අත්තතො සත්තානෙති අත්ථො. අනවජ්ජසුඛන්ති අනවජ්ජං අනින්දිතං කුසලං සීලපදට්ඨානෙහි අවිජ්ජපිසාරපාමොජ්ජපිතිපස්සද්ධිමමෙහි පරිග්ගහිතං කායිකවෙතසිකසුඛං පටිසංවෙදෙති. එවං බො, මහාරාජ, භික්ඛු සීලසම්පන්නො හොතිති එවං නිරන්තරං විත්ථාරෙත්වා දස්සිතෙන තිව්ධෙන සීලෙන සමන්තාගතො භික්ඛු සීලසම්පන්නො නාම හොතිති සීලකථං නිට්ඨාපෙසි.

ඉන්ද්‍රියසංවරකථා

213. ඉන්ද්‍රියෙසු ගුත්තද්වාරභාජනියෙ වක්ඛුනා රූපන්ති අයං වක්ඛුසද්දො කත්ථවි බුද්ධවක්ඛුමිහි වත්තති, යථාහ – “බුද්ධවක්ඛුනා ලොකං වොලොකෙසි” ති (මහාව. 9). කත්ථවි සබ්බස්සුතස්සුඤ්ඤාණසම්බාතෙ සමන්තවක්ඛුමිහි, යථාහ – “තදුපමං ධම්මමයං, සුමෙධ, පාසාදමාරුය්‍ය සමන්තවක්ඛු” ති (මහාව. 8). කත්ථවි ධම්මවක්ඛුමිහි “චිරජං චිතමලං ධම්මවක්ඛුං උදපාදි” ති (මහාව. 16) හි එත්ථ අරියමග්ගන්තයපස්සො. “වක්ඛුං උදපාදි ඤාණං උදපාදි” ති (මහාව. 15) එත්ථ පුබ්බෙතිවාසාදිඤාණං පස්සොවක්ඛුති වුච්චති. “දිබ්බෙන වක්ඛුනා” ති (ම. නි. 1.284) ආගතට්ඨානෙසු දිබ්බවක්ඛුමිහි වත්තති. “වක්ඛුස්ථ පටිච්ච රූපෙ වා” ති එත්ථ පසාදවක්ඛුමිහි වත්තති. ඉධ පනායං පසාදවක්ඛුචොභාරෙන වක්ඛුචිස්සොණෙ වත්තති, තස්මා වක්ඛුචිස්සොණෙන රූපං දිස්වාති අයමෙත්ථත්ථො. සෙසපදෙසු යං වත්තබ්බං සියා, තං සබ්බං විසුද්ධිමග්ගෙ වුත්තං. අබ්‍යාසෙකසුඛන්ති කිලෙසබ්‍යාසෙකචිරහිතන්තා අබ්‍යාසෙකං අසම්මිස්සං පරිසුද්ධං අධිචිත්තසුඛං පටිසංවෙදෙතිති.

සතිසම්පජ්ඣෙකථා

214. සතිසම්පජ්ඣෙකභාජනියමිහි අභික්කන්තෙ පටික්කන්තෙති එත්ථ තාව අභික්කන්තං වුච්චති ගමනං, පටික්කන්තං නිවත්තනං, තදුභයමිපි වතුසු ඉරියාපටෙසු ලබ්භති. ගමනෙ තාව පුරතො කායං අභිගරන්තො අභික්කමති නාම . පටිනිවත්තන්තො පටික්කමති නාම. යානෙපි ධීතකොව කායං පුරතො ඔනාමෙන්නො අභික්කමති නාම, පච්ජතො අපනාමෙන්නො පටික්කමති නාම. නිසජ්ජාය නිසින්නකොව ආසනස්ස පුරිමඅභිගාහිමුබො සංසරන්තො අභික්කමති නාම, පච්ඡිමඅභිගපදෙසං පච්චාසංසරන්තො පටික්කමති නාම. නිපජ්ජනෙපි එසෙව නයො.

සම්පජානකාරී හොතිති සම්පජ්ඣෙකෙන සබ්බකිච්චකාරී. සම්පජ්ඣෙකමෙව වා කාරී. සො හි අභික්කන්තාදියු සම්පජ්ඣෙකං කරොතෙව. න කත්ථවි සම්පජ්ඣෙකචිරහිතො හොති. තත්ථ සාත්ථකසම්පජ්ඣෙකං, සප්පායසම්පජ්ඣෙකං, ගොවරසම්පජ්ඣෙකං අසම්මොහසම්පජ්ඣෙකන්ති වතුබ්බිධං සම්පජ්ඣෙකං. තත්ථ අභික්කමනවිත්තෙ උප්පන්නෙ විත්තවසෙනෙව අගන්ත්වා – “කිත්තු මෙ එත්ථ ගතෙන අත්ථො අත්ථි නත්ථි” ති අත්ථානත්ථං පරිග්ගහෙත්වා අත්ථපරිග්ගණ්හනං සාත්ථකසම්පජ්ඣෙකං. තත්ථ ව අත්ථොති වෙතියදස්සනබොධිසම්ඝපෙරඅසුභදස්සනාදිවසෙන ධම්මතො වුඩ්ඪි. වෙතියං වා බොධිං වා දිස්වාපි හි බුද්ධාරම්මණං, සම්ඝදස්සනෙන සම්ඝාරම්මණං, පීතිං උප්පාදෙත්වා තදෙව බයවයතො සම්මසන්නො අරහත්තං පාපුණාති. ටෙරෙ දිස්වා තෙසං ඔවාදෙ පතිට්ඨාය, අසුභං දිස්වා තත්ථ පයමජ්ඣානං උප්පාදෙත්වා තදෙව බයවයතො සම්මසන්නො අරහත්තං පාපුණාති. තස්මා එතෙසං දස්සනං සාත්ථකන්ති වුත්තං. කෙචි පන ආමිසතොපි වුඩ්ඪි අත්ථොයෙව, තං නිස්සාය බ්‍රහ්මවරියානුග්ගහාය පටිපන්නන්තාති වදන්ති.

තස්මිං පන ගමනෙ සප්පායාසප්පායං පරිග්ගහෙන්වා සප්පායපරිග්ගණ්හනං සප්පායසම්පජ්ඣ්ඤං. සෙය්‍යාටීදං – වෙනියදස්සනං තාව සාත්ථකං, සවෙ පන වෙනියස්ස මහාපුජාය දසද්වාදසයොජනන්තරෙ පරිසා සන්තිපතන්ති, අත්තනො විභවානුරූපා ඉත්ථියොපි පුරිසාපි අලඬකතපටියත්තා විත්තකම්මරූපකානි විය සඤ්චරන්ති. තත්‍ර වස්ස ඉට්ඨෙ ආරම්මණෙ ලොභො භොති, අනිට්ඨෙ පටිසො, අසම්පෙක්ඛනෙ මොභො උප්පජ්ජති, කායසංසග්ගාපත්තිං වා ආපජ්ජති. ජීවිතබ්බමචරියානං වා අන්තරායො භොති, එවං තං යානං අසප්පායං භොති. චූත්තප්පකාරඅන්තරායාභාවෙ සප්පායං. බොධිදස්සනෙපි එසෙව නයො. සඬ්ඝදස්සනම්පි සාත්ථං. සවෙ පන අන්තොගාමෙ මහාමණ්ඩපං කාරොත්වා සබ්බරත්තිං ධම්මස්සවනං කරොන්තෙසු මනුස්සෙසු චූත්තප්පකාරෙනෙව ජනසන්තිපාතො වෙව අන්තරායො ව භොති, එවං තං යානං අසප්පායං භොති. අන්තරායාභාවෙ සප්පායං. මහාපරිසපරිවාරානං ථෙරානං දස්සනෙපි එසෙව නයො.

අසුභදස්සනම්පි සාත්ථං, තදන්ටදීපනත්ථඤ්ච ඉදං චන්ද්‍ර – එකො කිර දහරහික්ඛු සාමණෙරං ගහෙන්වා දන්තකට්ඨත්ථාය ගතො. සාමණෙරො මග්ගා ඔක්කම්ත්වා පුරතො ගච්ඡන්තො අසුභං දිස්වා පට්ඨමජ්ඣානං නිබ්බන්තෙන්වා තදෙව පාදකං කත්වා සඬ්ඛාරෙ සම්මසන්තො තිණි ඵලානි සච්ඡිකත්වා උපරිමග්ගත්ථාය කම්මට්ඨානං පරිග්ගහෙන්වා අට්ඨාසි. දහරො තං අපස්සන්තො සාමණෙරානි පක්කොසි. සො ‘මයා පබ්බජිතදිවසනො පට්ඨාය හික්ඛුනා සද්ධිං ද්වෙව කථා නාම න කථිතපුබ්බා. අඤ්ඤස්මිම්පි දිවසෙ උපරි විසෙසං නිබ්බන්තෙස්සාමී’ති විත්තෙන්වා කිං, භන්තෙති පටිච්චනමදාසි. ‘එහි’ති ව චූත්තෙ එකවචනෙනෙව ආගන්ත්වා, ‘භන්තෙ, ඉමිනා තාව මග්ගෙනෙව ගන්ත්වා මයා ධිතොකාසෙ මුහුත්තං පුරත්ථාහිමුබ්බො යත්වා ඔලොකෙථා’ති ආහ. සො තථා කත්වා තෙන පත්තවිසෙසමෙව පාපුණි. එවං එකං අසුභං ද්විත්තං ජනානං අත්ථාය ජාතං. එවං සාත්ථම්පි පනෙතං පුරිසස්ස මාතුගාමාසුභං අසප්පායං, මාතුගාමස්ස ව පුරිසාසුභං අසප්පායං, සභාගමෙව සප්පායන්ති එවං සප්පායපරිග්ගණ්හනං සප්පායසම්පජ්ඣ්ඤං නාම.

එවං පරිග්ගහිතසාත්ථකසප්පායස්ස පන අට්ඨන්තිසාය කම්මට්ඨානෙසු අත්තනො විත්තරූපියං කම්මට්ඨානසඬ්ඛාතං ගොචරං උග්ගහෙන්වා හික්ඛාචාරගොචරෙ තං ගහෙන්වාව ගමනං ගොචරසම්පජ්ඣ්ඤං නාම. තස්සාච්භාවනත්ථං ඉදං චතුක්කං වෙදිතබ්බං –

ඉධෙකච්චො හික්ඛු හරති, න පච්චාහරති; එකච්චො පච්චාහරති, න හරති; එකච්චො පන නෙව හරති, න පච්චාහරති; එකච්චො හරති ව, පච්චාහරති වාති. තත්ථ යො හික්ඛු දිවසං වඩ්ඤාමෙන නිසජ්ජාය ව ආචරණියෙහි ධම්මෙහි විත්තං පරිසොධෙන්වා තථා රත්තියා පට්ඨයාමෙ, මජ්ඣිමයාමෙ සෙය්‍යං කප්පෙන්වා පච්ඡිමයාමෙපි නිසජ්ජවඩ්ඤාමෙහි විතිනාමෙන්වා පගෙව වෙනියඬගණ්ඛොධියඬගණ්ඛවත්තං කත්වා බොධිරුක්ඛෙ උදකං ආසිඤ්චිත්වා, පාතියං පරිභොජනියං පච්චුපට්ඨපෙන්වා ආචරියුපජ්ඣායවත්තාදිනි සබ්බානි බන්ධකවත්තානි සමාදාය වත්තති. සො සරිරපරිකම්මං කත්වා සෙනාසනං පච්ඡිත්වා ද්වෙව තයො පල්ලඬකෙ උසුමං ගාභාපෙන්තො කම්මට්ඨානං අනුයුඤ්ජිත්වා හික්ඛාචාරවෙලායං උට්ඨන්තිවා කම්මට්ඨානසීසෙනෙව පත්තවිවරමාදාය සෙනාසනතො නික්ඛම්ත්වා කම්මට්ඨානං මනසිකරොන්තොව වෙනියඬගණං ගන්ත්වා, සවෙ බුද්ධානුස්සතිකම්මට්ඨානං භොති, තං අවිස්සජ්ජෙන්වාව වෙනියඬගණං පච්ඡති. අඤ්ඤං වෙ කම්මට්ඨානං භොති, සොපානමුලෙ යත්වා භන්තොන ගහිතභණ්ඩං විය තං යපෙන්වා බුද්ධාරම්මණං පිතිං ගහෙන්වා වෙනියඬගණං ආරුය්භ, මහන්තං වෙතියං වෙ, තික්ඛන්තුං පදක්ඛිණං කත්වා චතුසු යානෙසු වන්දිතබ්බං. බුද්දකං වෙතියං වෙ, තථෙව පදක්ඛිණං කත්වා අට්ඨසු යානෙසු වන්දිතබ්බං. වෙතියං වන්දිත්වා බොධියඬගණං පත්තෙනාපි බුද්ධස්ස භගවතො සම්මුඛා විය නිපච්චාකාරං දස්සෙන්වා බොධි වන්දිතබ්බා. සො එවං වෙනියඤ්ච බොධිඤ්ච වන්දිත්වා පටිසාමිතට්ඨානං ගන්ත්වා පටිසාමිතභණ්ඩකං භන්තොන ගණ්හන්තො විය නික්ඛිත්තකම්මට්ඨානං ගහෙන්වා ගාමසම්පෙ කම්මට්ඨානසීසෙනෙව විවරං පාරුපිත්වා ගාමං පිණ්ඩාය පච්ඡති. අථ නං මනුස්සා දිස්වා අයොෂා නො ආගතොති පච්චුග්ගන්ත්වා පත්තං ගහෙන්වා ආසනසාලාය වා ගෙහෙ වා නිසීදාපෙන්වා යාගුං දත්වා යාව භන්තං න නිට්ඨාති, තාව පාදෙ ධොවිත්වා තෙලෙන මක්ඛෙන්වා පුරතො තෙ නිසීදිත්වා පඤ්ඤං වා පුච්ඡන්ති, ධම්මං වා සොතුකාමා භොන්ති. සවෙපි න කථාපෙන්ති, ජනසඬගහත්ථං ධම්මකථා නාම කාතබ්බා යෙවාති අට්ඨකථාවරියා වදන්ති. ධම්මකථා හි කම්මට්ඨානවිනිමුත්තා නාම නත්ථි, තස්මා කම්මට්ඨානසීසෙනෙව ධම්මකථං කථෙත්වා කම්මට්ඨානසීසෙනෙව ආහාරං පරිභුඤ්ජිත්වා අනුමොදනං කත්වා නිවත්තියමානෙහිපි මනුස්සෙහි අනුගතොව ගාමතො නික්ඛම්ත්වා තත්ථ තෙ නිවත්තෙන්වා මග්ගං පටිපජ්ජති.

අථ නං පුරෙතරං නික්ඛම්ත්වා බහිගාමෙ කතභන්තකිච්චා සාමණෙරදහරහික්ඛු දිස්වා පච්චුග්ගන්ත්වා පත්තවිවරමස්ස ගණ්හන්ති. පොරාණකහික්ඛු කිර අම්භාකං උපජ්ඣායො ආචරියොති න මුඛං ඔලොකෙන්වා වත්තං කරොන්ති, සම්පත්තපරිච්ඡෙදෙනෙව කරොන්ති. තෙ තං පුච්ඡන්ති – “භන්තෙ, එතෙ මනුස්සා තුම්භාකං කිං භොන්ති, මාතිපක්ඛනො සම්බන්ධා පිතිපක්ඛනො”ති? කිං දිස්වා පුච්ඡන්ති? තුම්භෙසු එතෙසං පෙමං බහුමානන්ති. ආවුසො, යං මාතාපිතුහිපි දුක්කරං, තං එතෙ අම්භාකං කරොන්ති, පත්තවිවරම්පි නො එතෙසං සන්තකමෙව, එතෙසං ආනුභාවෙන නෙව භයෙ භයං, න ඡාතකෙ ඡාතකං ජානාම. ඊදිසා නාම අම්භාකං උපකාරිතො නත්ථිති තෙසං ගුණෙ කථෙන්නො ගච්ඡති. අයං චූච්චති හරති න පච්චාහරති.

යස්ස පන පගෙව චූත්තප්පකාරං වත්තපටිපත්තිං කරොන්තස්ස කම්මජනෙජොධාතු පජ්ජලති, අනුපාදින්නකං මුඤ්චිත්වා උපාදින්නකං ගණ්හාති, සරිරතො සෙදා මුඤ්චන්ති, කම්මට්ඨානං වීථිං නාරොහති, සො පගෙව

පත්තවිවරමාදාය වෙගසා වෙනියං වන්දිත්වා ගොරුපානං නික්ඛමනවෙලායමෙව ගාමං යාගුභික්ඛාය පවිසිත්වා යාගුං ලභිත්වා ආසනසාලං ගන්ත්වා පිවති, අප්පස් ද්වන්තික්ඛන්තුං අප්ඤ්ඤාභරණමත්තෙනෙව කම්මජනෙජොධාතු උපාදින්නකං මුඤ්ඤිත්වා අනුපාදින්නකං ගණ්භාති, සංඝනෙත න්භාතො විය තෙජොධාතු පරිලාභනිබ්බානං පත්වා කම්මට්ඨානසිසෙත යාගුං පරිභුඤ්ඤිත්වා පත්තඤ්ඤි මුඛඤ්ඤි ධොවිත්වා අන්තරාහත්තෙ කම්මට්ඨානං මනසිකත්වා අවසෙසට්ඨානෙ පිණ්ඩාය වරිත්වා කම්මට්ඨානසිසෙත ආහාරඤ්ඤි පරිභුඤ්ඤිත්වා තතො පට්ඨාය පොඬ්ඛානුපොඬ්ඛං උපට්ඨගමානං කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා ආගච්ඡති, අයං චුච්චති පච්චාහරති න හරතීති. එදිසා ච භික්ඛු යාගුං පිවිත්වා විපස්සනං ආරභිත්වා බුද්ධසාසනෙ අරහත්තප්පත්තා නාම ගණනපථං චිතිවත්තා. සිහළදීපෙයෙව තෙසු තෙසු ගාමෙසු ආසනසාලායං වා න තං ආසනමත්ථි, යත්ථ යාගුං පිවිත්වා අරහත්තප්පත්තා භික්ඛු නත්ථිති.

යො පන පමාදවිහාරි හොති, නික්ඛිත්තධුරො සබ්බවත්තානි භිත්තදිත්වා පඤ්චවිධවෙනොඤ්ඤිචිතිබන්ධවිත්තො විහරන්තො – “කම්මට්ඨානං නාම අත්ථි”ති සඤ්ඤම්පි අකත්වා ගාමං පිණ්ඩාය පවිසිත්වා අනනුලොමිකෙන ගිහිසංසග්ගෙන සංසට්ඨො වරිත්වා ච භුඤ්ඤිත්වා ච තුච්ඡො නික්ඛමති, අයං චුච්චති නෙව හරති න පච්චාහරතීති.

යො පනායං – “හරති ච පච්චාහරති චා”ති චුත්තො, සො ගතපච්චාගතවත්තවසෙනෙව වෙදිතබ්බො. අත්තකාමා භි කුලපුත්තා සාසනෙ පබ්බජිත්වා දසපි වීසම්පි තිංසම්පි වත්තාලීසම්පි පඤ්ඤාසම්පි සතම්පි එකතො වසන්තා කතිකවත්තං කත්වා විහරන්ති, “ආවුසො, තුම්හෙ න ඉණට්ටා, න භයට්ටා, න ජීවිකාපකතා පබ්බජිතා, දුක්ඛා මුච්චිතුකාමා පනෙත්ථ පබ්බජිතා, තස්මා ගමනෙ උප්පන්නකිලෙසං ගමනෙයෙව නිග්ගණ්ඨං, තථා යානෙ, නිසජ්ජාය, සයනෙ උප්පන්නකිලෙසං සයනෙව නිග්ගණ්ඨං”ති.

තෙ එවං කතිකවත්තං කත්වා භික්ඛාචාරං ගච්ඡන්තා අඬ්ඬඋසභඋසභඅඬ්ඬගාචුතගාචුතන්තරෙසු පාසාණා හොන්ති, තාය සඤ්ඤාය කම්මට්ඨානං මනසිකරොන්තාව ගච්ඡන්ති. සචෙ කස්සචි ගමනෙ කිලෙසො උප්පජ්ජති, තත්ථෙව නං නිග්ගණ්ඨාති. තථා අසක්කොන්තො තිට්ඨති, අප්පස් පච්ඡතො ආගච්ඡන්තොපි තිට්ඨති. සො “අයං භික්ඛු තුය්හං උප්පන්නවිතක්කං ජානාති, අනනුව්චිකං තෙ එත්ත”න්ති අත්තානං පටිචොදෙත්වා විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා තත්ථෙව අරියභූමිං ඔක්කමති; තථා අසක්කොන්තො නිසීදති. අප්පස් පච්ඡතො ආගච්ඡන්තොපි නිසීදතීති සොයෙව නයො. අරියභූමිං ඔක්කමිතුං අසක්කොන්තොපි තං කිලෙසං වික්ඛම්හෙත්වා කම්මට්ඨානං මනසිකරොන්තොව ගච්ඡති, න කම්මට්ඨානවිප්පසුත්තෙන විත්තෙන පාදං උද්ධරති, උද්ධරති චෙ, පටිනිවත්තිත්වා පුරිමපදෙසංයෙව එති. ආලින්දකවාසී මහාචුස්සදෙවත්ථෙරො විය.

සො කිර එකුනවිසතිවස්සානි ගතපච්චාගතවත්තං පුරෙන්නො එව විහාසී, මනුස්සාපි අද්දසංසු අන්තරාමග්ගෙ කසන්තා ච වපන්තා ච මද්දන්තා ච කම්මානි ච කරොන්තා ථෙරං තථාගච්ඡන්තං දිස්වා – “අයං ථෙරො පුනප්පුනං නිවත්තිත්වා ගච්ඡති, කින්තූ ඛො මග්ගමුළ්භො, උදාහු කිඤ්චි පමුට්ඨො”ති සමුල්ලපන්ති. සො තං අනාදිසිත්වා කම්මට්ඨානායුත්තවිත්තෙනෙව සමණධම්මං කරොන්තො වීසතිවස්සබ්බන්තරෙ අරහත්තං පාපුණි, අරහත්තප්පත්තදිවසෙ වස්ස වඩ්ඪකමනකොටියං අධිවත්ථා දෙවතා අඬ්ඬලිහි දීපං උප්ජාලෙත්වා අට්ඨාසී. වත්තාරොපි මහාරාජානො සක්කො ච දෙවනාමිත්ථො බ්‍රහ්මා ච සහම්පති උපට්ඨානං අගමංසු. තඤ්ච ඔහාසං දිස්වා වනවාසී මහානිස්සත්ථෙරො තං දුතියදිවසෙ පුච්ඡි – “රත්තිභාගෙ ආයස්මතො සන්තිකෙ ඔහාසො අහොසී, කිං සො ඔහාසො”ති? ථෙරො වික්ඛෙපං කරොන්තො ඔහාසො නාම දීපොහාසොපි හොති, මණ්ඩොහොසොපි එවමාදිමාහ. තතො ‘පටිච්ඡාදෙට් තුම්හෙ’ති නිබද්ධො ‘ආමා’ති පටිජානිත්වා ආරොචෙසී. කාළවල්ලිමණ්ඩපවාසී මහානාගත්ථෙරො විය ච.

සොපි කිර ගතපච්චාගතවත්තං පුරෙන්නො – පයමං තාව භගවතො මහාපධානං පුජෙස්සාමිති සත්තවස්සානි යානවඩ්ඪකමමෙව අධිට්ඨාසී. පුන සොළසවස්සානි ගතපච්චාගතවත්තං පුරෙත්වා අරහත්තං පාපුණි. සො කම්මට්ඨානායුත්තෙනෙව විත්තෙන පාදං උද්ධරන්තො, විසුත්තෙන උද්ධමෙ පටිනිවත්තෙන්තො ගාමසම්පං ගන්ත්වා “ගාවී නු පබ්බජිතො නු”ති ආසඩ්ඪකනීයපදෙසෙ යත්ථා විවරං පාරුපිත්වා කච්ඡකන්තරතො උදකෙන පත්තං ධොවිත්වා උදකගණ්ඬුසං කරොති. කිං කාරණං? මා මෙ භික්ඛං දාතුං වා වන්දිතුං වා ආගතෙ මනුස්සෙ ‘දීසායුකා හොථා’ති වචනමත්තෙනාපි කම්මට්ඨානවික්ඛෙපො අහොසීති. “අජ්ජ, භන්තෙ, කතිමි”ති දිවසං වා භික්ඛුගණනං වා පඤ්ඤං වා පුච්ඡිතො පන උදකං ගිලිත්වා ආරොචෙති. සචෙ දිවසාදීනි පුච්ඡකා න හොන්ති, නික්ඛමනවෙලාය ගාමද්වාරෙ නිට්ඨුභිත්වා ච යාති.

කලම්බනිත්ථවිහාරෙ වස්සුපගතා පඤ්ඤාසභික්ඛු විය ච. තෙ කිර ආසල්භිපුණ්ණමායං කතිකවත්තං අකංසු – “අරහත්තං අප්පත්වා අඤ්ඤමඤ්ඤං නාලපිස්සාමා”ති, ගාමඤ්ච පිණ්ඩාය පවිසන්තා උදකගණ්ඬුසං කත්වා පවිසිංසු. දිවසාදීසු පුච්ඡිතෙසු චුත්තනයෙනෙව පටිපජ්ජිංසු. තත්ථ මනුස්සා නිට්ඨුභනං දිස්වා ජානිංසු – “අප්පෙකො ආගතො, අජ්ජ ද්වෙ”ති. එවඤ්ච විත්තෙසු – “කින්තූ ඛො එතෙ අම්හෙභියෙව සද්ධං න සල්ලපන්ති, උදාහු අඤ්ඤමඤ්ඤමිපි. සචෙ අඤ්ඤමඤ්ඤමිපි න සල්ලපන්ති, අද්ධා විවාදජාතා භවිස්සන්ති. එථ නෙ අඤ්ඤමඤ්ඤං බමාපෙස්සාමා”ති, සබ්බෙ විහාරං ගන්ත්වා පඤ්ඤාසාය භික්ඛුසු ද්වෙපි භික්ඛු එකොකාසෙ නාද්දසංසු. තතො යො තෙසු වක්ඛුමා පුරිසො, සො ආහ – “න හො කලභකාරකානං වසනොකාසො ඊදිසො හොති, සුසම්මට්ඨං වෙතියඬ්ගණ්ඬොධියඬ්ගණ්ඬං, සුනික්ඛිත්තා සම්මජ්ජනියො, සුපට්ඨපිතං පානියං පරිභොජනීය”න්ති, තෙ තතොව නිවත්තා. තෙපි භික්ඛු අන්තො තෙමාසෙයෙව අරහත්තං පත්වා මහාපචාරණාය විසුද්ධිපචාරණං පවාරෙසුං.

එවං කාළවල්ලිමණ්ඩපවාසී මහානාගත්ථෙරො විය, කලම්බනිත්ථවිහාරෙ වස්සුපගහනික්ඛු විය ව කම්මට්ඨානායුත්තෙනෙව චිත්තෙන පාදං උද්ධරන්තො ගාමසමීපං ගන්ත්වා උදකගණ්ඩුසං කත්වා වීථියො සල්ලක්ඛෙන්වා, යත්ථ සුරාසොණ්ඩධුන්තාදයො කලහකාරකා වණ්ඩහන්ථීඅස්සාදයො වා නත්ථී, තං වීථීං පටිපජ්ජති. තත්ථ ව පිණ්ඩාය වරමානො න තුරිතතුරිතො විය ජවෙන ගච්ඡති. න හි ජවෙන පිණ්ඩපාතියධුතඬිගං නාම කිඤ්චි අත්ථී. විසමභූමිභාගජ්ජත්තං පන උදකසකටං විය නිව්වලො හුත්වා ගච්ඡති. අනුසරං පට්ටියො ව දාතුකාමං වා අදාතුකාමං වා සල්ලක්ඛෙන්වා තදනුරූපං කාලං ආගමෙන්තො හික්ඛං පට්ටිභිත්වා ආදාය අන්තොගාමෙ වා බහිගාමෙ වා විහාරමෙව වා ආගන්ත්වා යථා ආසුකෙ පතිරූපෙ ඔකාසෙ නිසීදිත්වා කම්මට්ඨානං මනසිකරොන්තො ආහාරෙ පටිකුලසඤ්ඤං උපට්ඨපෙත්වා අක්ඛන්ධසඤ්ජන – වණලෙපනපුත්තමංසුපමවසෙන පච්චවෙක්ඛන්තො අට්ඨඬිගසමන්තාගතං ආහාරං ආහාරෙති, නෙව දවාය න මදාය න මණ්ඩනාය න විභූසනාය...පෙ.... භුත්තාවී ව උදකකිච්චං කත්වා මුහුත්තං භත්තකිලමං පටිපජ්ජස්සම්භෙත්වා යථා පුරෙහත්තං, එවං පච්ඡාහත්තං පුරිමයාමං පච්ඡිමයාමඤ්ච කම්මට්ඨානමෙව මනසි කරොති, අයං වුවචති හරති ව පච්චාහරති වාති.

ඉදං පන හරණපච්චාහරණසඬ්ඛාතං ගතපච්චාගතවත්තං පුරෙන්තො යදි උපනිස්සයසම්පන්නො හොති, පඨමවයෙ එව අරහත්තං පාපුණාති. නො වෙ පඨමවයෙ පාපුණාති, අථ මජ්ඣිමවයෙ; නො වෙ මජ්ඣිමවයෙ පාපුණාති, අථ මරණසමයෙ; නො වෙ මරණසමයෙ පාපුණාති, අථ දෙවපුත්තො හුත්වා; නො වෙ දෙවපුත්තො හුත්වා පාපුණාති, අනුජ්ජන්තෙ බුද්ධෙ නිබ්බන්තො පච්චෙකබ්බොධිං සච්ඡිකරොති. නො වෙ පච්චෙකබ්බොධිං සච්ඡිකරොති, අථ බුද්ධානං සම්මුඛිභාවෙ ඛිප්පාහිඤ්ඤො හොති; සෙය්‍යාපාපි ථෙරො බාහියො දාරුවීරියො මහාපඤ්ඤො වා, සෙය්‍යාපාපි ථෙරො සාරිපුත්තො මහීද්ධිකො වා, සෙය්‍යාපාපි ථෙරො මහාමොග්ගල්ලානො ධුතවාදො වා, සෙය්‍යාපාපි ථෙරො මහාකස්සපො දිඛ්ඛවක්ඛුකො වා, සෙය්‍යාපාපි ථෙරො අනුරුද්ධො විනයධරො වා, සෙය්‍යාපාපි ථෙරො උපාලි ධම්මකථිකො වා, සෙය්‍යාපාපි ථෙරො පුණ්ණො මන්තාණිපුත්තො ආරඤ්ඤිකො වා, සෙය්‍යාපාපි ථෙරො රෙවතො බහුස්සුතො වා, සෙය්‍යාපාපි ථෙරො ආනන්දො හික්ඛාකාමො වා, සෙය්‍යාපාපි ථෙරො රාහුලො බුද්ධපුත්තොති. ඉති ඉමස්මිං චතුක්කෙ ය්වායං හරති ව පච්චාහරති ව, තස්ස ගොවරසම්පජ්ඤ්ඤං සිබාපත්තං හොති.

අභික්කමාදීසු පන අසම්මුය්හනං අසම්මොහසම්පජ්ඤ්ඤං, තං එවං වෙදිතබ්බං – ඉධ හික්ඛු අභික්කමන්තො වා පටික්කමන්තො වා යථා අත්ඛාලපුට්ඨජ්ජනා අභික්කමාදීසු – “අත්තා අභික්කමති, අත්තනා අභික්කමො නිබ්බන්තිතො”ති වා, “අහං අභික්කමාමි, මයා අභික්කමො නිබ්බන්තිතො”ති වා සම්මුය්හන්ති, තථා අසම්මුය්හන්තො “අභික්කමාමි”ති චිත්තෙ උප්පජ්ජමානෙ තෙනෙව චිත්තෙන සද්ධිං චිත්තසමුට්ඨානා වායොධාතු විඤ්ඤන්ති. ජනයමානා උප්පජ්ජති. ඉති චිත්තකිරියවායොධාතුවිජ්ජාරවසෙන අයං කායසම්මතො අට්ඨස්සඬ්ඛාතො අභික්කමති. තස්සෙව අභික්කමතො එකකපාදුද්ධරණෙ පට්ඨිධාතු ආපොධාතූති ද්වෙ ධාතුයො ඔමන්තා හොන්ති මන්දා, ඉතරා ද්වෙ අධිමන්තා හොන්ති බලවතියො; තථා අතිහරණචිතිහරණෙසු. වොස්සජ්ජනෙ තෙජොධාතු වායොධාතූති ද්වෙ ධාතුයො ඔමන්තා හොන්ති මන්දා, ඉතරා ද්වෙ අධිමන්තා බලවතියො, තථා සන්තික්ඛෙපනසන්තිරූප්ඤ්ඤානෙසු. තත්ථ උද්ධරණෙ පවත්තා රූපාරූපධම්මා අතිහරණං න පාපුණන්ති, තථා අතිහරණෙ පවත්තා චිතිහරණං, චිතිහරණෙ පවත්තා වොස්සජ්ජනං, වොස්සජ්ජනෙ පවත්තා සන්තික්ඛෙපනං, සන්තික්ඛෙපනෙ පවත්තා සන්තිරූප්ඤ්ඤානං න පාපුණන්ති. තත්ථ තත්ථෙව පබ්බං පබ්බං සන්ධි සන්ධි ඔධි ඔධි හුත්වා තත්තකපාලෙ පක්ඛිත්තතිලාති විය පට්පටායන්තා හිජ්ජන්ති. තත්ථ කො එකො අභික්කමති, කස්ස වා එකස්ස අභික්කමනං? පරමත්ථතො හි ධාතුනංයෙව ගමනං, ධාතුනං යානං, ධාතුනං නිසජ්ජනං, ධාතුනං සයනං. තස්මිං තස්මිං කොට්ඨාසෙ සද්ධිං රූපෙන.

අඤ්ඤං උප්පජ්ජනෙ චිත්තං, අඤ්ඤං චිත්තං නිරූප්ඤ්ඤාති;
අච්චිමනුසම්බන්ධො, නදිසොතොව චත්තතිති.

එවං අභික්කමාදීසු අසම්මුය්හනං අසම්මොහසම්පජ්ඤ්ඤං නාමාති.

නිට්ඨිතො අභික්කන්තෙ පටික්කන්තෙ සම්පජානකාරී හොතිති පදස්ස අත්ථො.

ආලොකිතෙ විලොකිතෙති එත්ථ පන ආලොකිතං නාම පුරතො පෙක්ඛණං. විලොකිතං නාම අනුදිසාපෙක්ඛණං. අඤ්ඤානිපි හෙට්ඨා උපරි පච්ඡතො පෙක්ඛණවසෙන ඔලොකිතඋල්ලොකිතාපලොකිතානි නාම හොන්ති, තානි ඉධ න ගහිතානි. සාරූප්පවසෙන පන ඉමානෙව ද්වෙ ගහිතානි, ඉමීනා වා මුඛෙන සබ්බානිපි තානි ගහිතානෙවාති.

තත්ථ “ආලොකෙස්සාමි”ති චිත්තෙ උප්පන්නෙ චිත්තවසෙනෙව අනොලොකෙත්වා අත්ථපරිග්ගණ්හනං සාත්ථකසම්පජ්ඤ්ඤං, තං ආයස්මන්තං නන්දං කායසක්ඛිං කත්වා වෙදිතබ්බං. චුත්තඤ්ඤෙහෙතං භගවතා – “සචෙ, හික්ඛවෙ, නන්දස්ස පුරත්ථිමා දිසා ආලොකෙතබ්බා හොති, සබ්බං වෙතසා සමන්තාහරිත්වා නන්දො පුරත්ථිමං දිසං ආලොකෙති – ‘එවං මෙ පුරත්ථිමං දිසං ආලොකයතො න අභිජ්ඣාදොමනස්සා පාපකා අකුසලා ධම්මා අන්වාස්සවස්සන්ති’ති. ඉතිහ තත්ථ සම්පජානො හොති (අ. නි. 8.9). සචෙ, හික්ඛවෙ, නන්දස්ස පච්ඡිමා දිසා...පෙ.... උත්තරා දිසා...පෙ.... දක්ඛිණා දිසා...පෙ.... උද්ධං...පෙ.... අධො...පෙ.... අනුදිසා අනුවිලොකෙතබ්බා හොති, සබ්බං වෙතසා සමන්තාහරිත්වා නන්දො අනුදිසං අනුවිලොකෙති – ‘එවං මෙ අනුදිසං අනුවිලොකයතො න අභිජ්ඣාදොමනස්සා පාපකා අකුසලා ධම්මා අන්වාස්සවස්සන්ති’ති. ඉතිහ තත්ථ සම්පජානො හොති”ති.

අපි ව ඉඩාව ප්‍රබල බලවත්තාවෙන් යදස්සනාදිවසෙනව සාත්ථකතා ව සප්පායනා ව වෙදිතබ්බා, කම්මට්ඨානස්ස පන අවිජනනමෙව ගොවරසම්පජ්ජන්දං. තස්මා එත්ථ ඛන්ධානුආයතනකම්මට්ඨානිකෙහි අත්තනො කම්මට්ඨානවසෙනෙව, කසිණාදිකම්මට්ඨානිකෙහි වා පන කම්මට්ඨානසිසෙනෙව ආලොකනං විලොකනං කාතබ්බං. අබ්භන්තරෙ අත්තා නාම ආලොකෙතා වා විලොකෙතා වා නත්ථි, ‘ආලොකෙස්සාමි’ති පන චිත්තෙ උප්පජ්ජමානෙ තෙනෙව චිත්තෙන සද්ධිං චිත්තසමුට්ඨානා වායොධාතු විඤ්ඤන්තිං ජනයමානා උප්පජ්ජති. ඉති චිත්තකිරියවායොධාතුවිජ්ජාරවසෙන හෙට්ඨිමං අක්ඛිදලං අධො සිද්ධිං, උපරිමං උද්ධං ලඬ්ඝෙති. කොච්ඡ යන්තකෙන විවරන්තො නාම නත්ථි. තතො වක්ඛුච්ඤ්ඤාණං දස්සනකිච්චං සාධෙත්තං උප්පජ්ජන්ති එවං පජානනං පනෙත්ථ අසම්මොහසම්පජ්ජන්දං නාම. අපි ව මූලපරිඤ්ඤා ආගන්තුකතාව කාලිකභාවවසෙන පෙත්ථ අසම්මොහසම්පජ්ජන්දං වෙදිතබ්බං. මූලපරිඤ්ඤාවසෙන තාව –

භවඬගාවජ්ජනඤ්ඤෙව, දස්සනං සම්පට්ඨිජනං;
සන්තීරණං වොට්ඨබ්බනං, ජවනං භවති සත්තමං.

තත්ථ භවඬගං උපපත්තිභවස්ස අඬගකිච්චං සාධයමානං පවත්තති, තං ආවට්ටෙත්වා කිරියමනොධාතු ආවජ්ජනකිච්චං සාධයමානා, තංනිරොධා වක්ඛුච්ඤ්ඤාණං දස්සනකිච්චං සාධයමානං, තංනිරොධා විපාකමනොධාතු සම්පට්ඨිජනකිච්චං සාධයමානා, තංනිරොධා විපාකමනොවිඤ්ඤාණධාතු සන්තීරණකිච්චං සාධයමානා, තංනිරොධා කිරියමනොවිඤ්ඤාණධාතු වොට්ඨබ්බනකිච්චං සාධයමානා, තංනිරොධා සත්තක්ඛන්තුං ජවනං ජවති. තත්ථ පද්ධප්පනෙපි – “අයං ඉත්ථි, අයං පුරිසො”ති රජ්ජනදුස්සනමුය්හනවසෙන ආලොකිතවිලොකිතං නාම න හොති. දුතියජවනෙපි...පෙ.... සත්තමජවනෙපි. එතෙසු පන යුද්ධමණ්ඩලෙ යොධෙසු විය හෙට්ඨුපරියවසෙන භිජ්ජිත්වා පතිතෙසු – “අයං ඉත්ථි, අයං පුරිසො”ති රජ්ජනාදිවසෙන ආලොකිතවිලොකිතං හොති. එවං තාවෙත්ථ මූලපරිඤ්ඤාවසෙන අසම්මොහසම්පජ්ජන්දං වෙදිතබ්බං.

වක්ඛුද්ධාරෙ පන රූපෙ ආපාට්මාගතෙ භවඬගවලනතො උද්ධං සකකිච්චනිජ්ජාදනවසෙන ආවජ්ජනාදිසු උප්පජ්ජිත්වා නිරුද්ධෙසු අවසානෙ ජවනං උප්පජ්ජති, තං පුබ්බෙ උප්පන්නානං ආවජ්ජනාදීනං ගෙහභූතෙ වක්ඛුද්ධාරෙ ආගන්තුකපුරිසො විය හොති. තස්ස යථා පරගෙහෙ කිඤ්චි යාවිතුං පට්ට්ඨස්ස ආගන්තුකපුරිසස්ස ගෙහස්සාමිකෙසු තුණ්හිමාසිනෙසු ආණාකරණං න යුත්තං, එවං ආවජ්ජනාදීනං ගෙහභූතෙ වක්ඛුද්ධාරෙ ආවජ්ජනාදිසුපි අරජ්ජන්තෙසු අදුස්සන්තෙසු අමුය්හන්තෙසු ව රජ්ජනදුස්සනමුය්හනං අයුත්තන්ති එවං ආගන්තුකභාවවසෙන අසම්මොහසම්පජ්ජන්දං වෙදිතබ්බං.

යාති පනෙතාති වක්ඛුද්ධාරෙ වොට්ඨබ්බනපරියොසානාති චිත්තාති උප්පජ්ජන්ති, තාති සද්ධිං සම්පයුත්තධම්මෙහි තත්ථ තත්ථෙව භිජ්ජන්ති, අඤ්ඤාමඤ්ඤං න පස්සන්තිති, ඉත්තරාති තාවකාලිකාති හොන්ති. තත්ථ යථා එකස්මිං සරෙ සබ්බෙසු මානුසකෙසු මනෙසු අවසෙසස්ස එකස්ස තඬ්ඬණඤ්ඤෙව මරණධම්මස්ස න යුත්තා නව්වගීතාදිසු අභිරති නාම. එවමෙව එකද්ධාරෙ සසම්පයුත්තෙසු ආවජ්ජනාදිසු තත්ථ තත්ථෙව මනෙසු අවසෙසස්ස තඬ්ඬණෙයෙව මරණධම්මස්ස ජවනස්සාපි රජ්ජනදුස්සනමුය්හනවසෙන අභිරති නාම න යුත්තාති. එවං තාවකාලිකභාවවසෙන අසම්මොහසම්පජ්ජන්දං වෙදිතබ්බං.

අපි ව ඛන්ධායතනධාතුවිච්චයපට්ට්ඨවෙක්ඛණවසෙන පෙනං වෙදිතබ්බං. එත්ථ හි වක්ඛු වෙව රූපා ව රූපක්ඛන්ධො, දස්සනං විඤ්ඤාණක්ඛන්ධො, තංසම්පයුත්තා වෙදනා වෙදනාක්ඛන්ධො, සඤ්ඤා සඤ්ඤාක්ඛන්ධො, එස්සාදිකා සඬ්ඛාරක්ඛන්ධො. එවමෙනෙසං පඤ්චන්තං ඛන්ධානං සමවායෙ ආලොකනවිලොකනං පඤ්ඤායති. තත්ථ කො එකො ආලොකෙති, කො විලොකෙති?

තථා වක්ඛු වක්ඛායතනං, රූපං රූපායතනං, දස්සනං මනායතනං, වෙදනාදයො සම්පයුත්තධම්මා ධම්මායතනං. එවමෙනෙසං චතුන්තං ආයතනානං සමවායෙ ආලොකනවිලොකනං පඤ්ඤායති. තත්ථ කො එකො ආලොකෙති, කො විලොකෙති?

තථා වක්ඛු වක්ඛුධාතු, රූපං රූපධාතු, දස්සනං වක්ඛුච්ඤ්ඤාණධාතු, තංසම්පයුත්තා වෙදනාදයො ධම්මා ධම්මධාතු. එවමෙනාසං චතුන්තං ධාතුනං සමවායෙ ආලොකනවිලොකනං පඤ්ඤායති. තත්ථ කො එකො ආලොකෙති, කො විලොකෙති?

තථා වක්ඛු නිස්සයපට්ට්ඨයො, රූපා ආරම්මණපට්ට්ඨයො, ආවජ්ජනං අනන්තරසමන්තරූපනිස්සයනත්ථිගිහපට්ට්ඨයො, ආලොකො උපනිස්සයපට්ට්ඨයො, වෙදනාදයො සහජාතපට්ට්ඨයො. එවමෙනෙසං පට්ට්ඨානං සමවායෙ ආලොකනවිලොකනං පඤ්ඤායති. තත්ථ කො එකො ආලොකෙති, කො විලොකෙති? එවමෙත්ථ ඛන්ධායතනධාතුවිච්චයපට්ට්ඨවෙක්ඛණවසෙනපි අසම්මොහසම්පජ්ජන්දං වෙදිතබ්බං.

සම්ඤ්ජිතෙ පසාරිතෙහි පබ්බානං සම්ඤ්ජනපසාරණං. තත්ථ චිත්තවසෙනෙව සම්ඤ්ජනපසාරණං අකත්ථා හත්ථපාදානං සම්ඤ්ජනපසාරණපට්ට්ඨයා අත්ථානත්ථං පරිග්ගණන්තිවා අත්ථපරිග්ගණනං සාත්ථකසම්පජ්ජන්දං. තත්ථ හත්ථපාදෙ අතිවිරං සම්ඤ්ජෙත්ථා වා පසාරෙත්ථා වා ධීතස්ස බණෙ බණෙ වෙදනා උප්පජ්ජති, චිත්තං එකග්ගතං

න ලහනි, කම්මට්ටානං පරිපතනි, විසෙසං නාධිගච්ඡති. කාලෙ සම්ඤ්ජේන්තස්ස කාලෙ පසාරෙන්තස්ස පන තා වෙදනා නුප්පජ්ජන්ති, චිත්තං එකග්ගං භොති, කම්මට්ටානං එනිං ගච්ඡති, විසෙසමධිගච්ඡති, එවං අත්ථානත්ථපරිග්ගණ්හනං වෙදිතබ්බං.

අත්ථෙ පන සතිපි සප්පායාසප්පායං පරිග්ගණ්හිත්වා සප්පායපරිග්ගණ්හනං සප්පායසම්පජ්ඤ්ඤං. තත්ත්වං නයො

මහාවෙනියඤ්ඤා කිර දහරහික්ඛු සප්කමායං ගණ්හන්ති, තෙසං පිට්ඨිපස්සෙසු දහරහික්ඛුනියො ධම්මං සුඤ්ඤන්ති. තත්ත්වෙකො දහරො හත්ථං පසාරෙන්තො කායසංසග්ගං පත්වා තෙනෙව කාරණෙන ගිහී ජාතො. අපරො හික්ඛු පාදං පසාරෙන්තො අග්ගිහි පසාරෙසි, අට්ඨිමාහවිව පාදො කමාසි. අපරො වම්මිකෙ පසාරෙසි, සො ආසිවිසෙන ධට්ටො. අපරො විවරකුට්ඨිකෙ පසාරෙසි, තං මණ්ඩප්පො ධංසි. තස්මා එවරුපෙ අසප්පායෙ අපසාරෙන්වා සප්පායෙ පසාරෙතබ්බං. ඉදමෙත්ථ සප්පායසම්පජ්ඤ්ඤං.

ගොවරසම්පජ්ඤ්ඤං පන මහාපෙරවත්ථුනා දීපෙතබ්බං – මහාපෙරො කිර දිවායානෙ නිසින්තො අත්තෙවාසිකෙහි සද්ධිං කථයමානො සහසා හත්ථං සම්ඤ්ජේත්වා පුන යථායානෙ යපෙන්වා සණ්කං සම්ඤ්ජෙසි. තං අත්තෙවාසිකා පුට්ඨිංසු – “කස්මා, හත්තෙ, සහසා හත්ථං සම්ඤ්ජේත්වා පුන යථායානෙ යපෙන්වා සණ්කං සම්ඤ්ජිසිත්ථා”ති? යතො පට්ඨායාහං, ආවුසො, කම්මට්ටානං මනසිකාතුං ආරද්ධො, න මෙ කම්මට්ටානං මුඤ්චිත්වා හත්ථො සම්ඤ්ජිතපුබ්බො, ඉදාති පන මෙ තුම්භෙහි සද්ධිං කථයමානෙන කම්මට්ටානං මුඤ්චිත්වා සම්ඤ්ජිතො. තස්මා පුන යථායානෙ යපෙන්වා සම්ඤ්ජෙසිත්ති. සාධු, හත්තෙ, හික්ඛුනා නාම එවරුපෙන හවිතබ්බන්ති. එවමෙත්ථාපි කම්මට්ටානාවිජහනමෙව ගොවරසම්පජ්ඤ්ඤන්ති වෙදිතබ්බං.

අබ්භන්තරෙ අත්තා නාම කොච්ඡි සම්ඤ්ජේන්තො වා පසාරෙන්තො වා නත්ථි, චුත්තප්පකාරචිත්තකිරියවායොධාතුච්ඡේදාරෙන පන සුත්තකාඛ්ඪනවසෙන දාරුයන්තස්ස හත්ථපාදලවලනං විය සම්ඤ්ජනපසාරණං භොතිති එවං පරිජානනං පනෙත්ථ අසම්මොහසම්පජ්ඤ්ඤන්ති වෙදිතබ්බං.

සඬ්ඝාටිපත්තවිවරධාරණෙහි එත්ථ සඬ්ඝාටිවිවරානං නිවාසනපාරුපනවසෙන පත්තස්ස හික්ඛාපටිග්ගහණාදිවසෙන පරිභොගො ධාරණං නාම. තත්ථ සඬ්ඝාටිවිවරධාරණෙ තාව නිවාසෙත්වා වා පාරුපිත්වා වා පිණ්ඩාය වරතො ආමිසලාභො සිතස්ස පටිසානායාතිආදිනා නයෙන හගවතා චුත්තප්පකාරොයෙව ව අත්ථො අත්ථො නාම. තස්ස වසෙන සාත්ථකසම්පජ්ඤ්ඤං වෙදිතබ්බං.

උණ්හපකතිකස්ස පන දුබ්බලස්ස ව විවරං සුබුමං සප්පායං, සිතාලුකස්ස සනං දුපට්ටං. විපරිතං අසප්පායං. යස්ස කස්සචි ජිණ්ණං අසප්පායමෙව, අග්ගලාදිදානෙන හිස්ස තං පලිබොධකරං භොති. තථා පට්ටුණ්ණදුකුලාදිහෙදං ලොහනියවිවරං. තාදිසඤ්ඤි අරඤ්ඤෙ එකකස්ස නිවාසන්තරායකරං ජීවිතන්තරායකරඤ්ඤාපි භොති. නිප්පරියායෙන පන යං නිමිත්තකම්මාදිමිච්ඡාජීවවසෙන උප්පන්නං, යඤ්චස්ස සෙවමානස්ස අකුසලා ධම්මා අභිවඩ්ඪන්ති, කුසලා ධම්මා පරිහායන්ති, තං අසප්පායං. විපරිතං සප්පායං. තස්ස වසෙනෙත්ථ සප්පායසම්පජ්ඤ්ඤං. කම්මට්ටානාවිජහනවසෙනෙව ගොවරසම්පජ්ඤ්ඤං වෙදිතබ්බං.

අබ්භන්තරෙ අත්තා නාම කොච්ඡි විවරං පාරුපෙන්තො නත්ථි, චුත්තප්පකාරෙන චිත්තකිරියවායොධාතුච්ඡේදාරෙනෙව පන විවරපාරුපනං භොති. තත්ථ විවරම්පි අවෙනනං, කායොපි අවෙනතො. විවරං න ජානාති – “මයා කායො පාරුපිතො”ති. කායොපි න ජානාති – “අහං විවරෙන පාරුපිතො”ති. ධාතුයොව ධාතුසමූහං පටිච්ඡාදෙන්ති පටිලොකිකායපොත්ථකරුපපට්චිඡාදෙන විය. තස්මා නෙව සුන්දරං විවරං ලභිත්වා සොමනස්සං කාතබ්බං, න අසුන්දරං ලභිත්වා දොමනස්සං.

නාගවම්මිකවෙනියරුක්ඛාදිසු හි කෙච්ඡි මාලාගන්ධධුමවත්ථාදිහි සක්කාරං කරොන්ති, කෙච්ඡි ගුප්තත්තකද්දමදණ්ඩසත්ථප්පහාරාදිහි අසක්කාරං. න තෙහි නාගවම්මිකරුක්ඛාදියො සොමනස්සං වා දොමනස්සං වා කරොන්ති. එවමෙව නෙව සුන්දරං විවරං ලභිත්වා සොමනස්සං කාතබ්බං, න අසුන්දරං ලභිත්වා දොමනස්සන්ති, එවං පවත්තපටිසඬ්ඛානවසෙනෙත්ථ අසම්මොහසම්පජ්ඤ්ඤං වෙදිතබ්බං.

පත්තධාරණෙපි පත්තං සහසාව අග්ගහෙත්වා ඉමං ගහෙත්වා පිණ්ඩාය වරමානො හික්ඛං ලභිස්සාමිති, එවං පත්තග්ගහණපච්චයා පටිලභිතබ්බං අත්ථවසෙන සාත්ථකසම්පජ්ඤ්ඤං වෙදිතබ්බං.

කිසදුබ්බලසරිරස්ස පන ගරුපත්තො අසප්පායො, යස්ස කස්සචි වතුපඤ්චගණ්ඨිකාහතො දුබ්බිසොධනියො අසප්පායොව. දුද්ධොතපත්තොපි න වට්ටති, තං ධොවන්තස්සෙව වස්ස පලිබොධො භොති. මණ්ඩණ්ණපත්තො පන ලොහනියො, විවරෙ චුත්තනායෙනෙව අසප්පායො, නිමිත්තකම්මාදිවසෙන ලද්ධො පන යඤ්චස්ස සෙවමානස්ස අකුසලා ධම්මා අභිවඩ්ඪන්ති, කුසලා ධම්මා පරිහායන්ති, අයං එකන්තඅසප්පායොව. විපරිතො සප්පායො. තස්ස වසෙනෙත්ථ සප්පායසම්පජ්ඤ්ඤං. කම්මට්ටානාවිජහනවසෙනෙව ව ගොවරසම්පජ්ඤ්ඤං වෙදිතබ්බං.

අබ්හන්තරෙ අත්තා නාම කොච් පත්තං ගණ්හන්තො නත්ථී, චුත්තප්පකාරෙන චිත්තකිරියවායොධාතුච්ඡ්ඵාරවසෙනෙව පත්තග්ගහණං නාම භොති. තත්ථ පත්තොපි අවෙනනො, හත්ථාපි අවෙනනා. පත්තො න ජානාති – “අභං හත්ථෙහි ගහිතො”ති. හත්ථාපි න ජානන්ති – “අමිහෙහි පත්තො ගහිතො”ති. ධාතුයොව ධාතුසමූහං ගණ්හන්ති, සණ්ඨාසෙන අග්ගිවණ්ණපත්තග්ගහණෙ වියාති. එවං පචත්තපට්ඨිකානවසෙනෙන්ථ අසම්මොහසම්පජ්ඤ්ඤං වෙදිතබ්බං.

අපි ව යථා ඡිත්තහත්ථපාදෙ වණ්ණබ්බෙහි පග්ගර්තපුබ්බලොභිතකිම්බුලෙ නීලමක්ඛිකසම්පරිකිණ්ණෙ අනාථසාලායං නිපන්තෙ අනාථමනුස්සෙ දිස්වා, යෙ දයාලුකා පුරිසා, තෙ තෙසං වණ්ණමත්තවොළකානි වෙව කපාලාදීහි ව භෙසජ්ජානි උපනාමෙන්ති. තත්ථ වොළකානිපි කෙසඤ්චි සණ්භානි, කෙසඤ්චි ථුලානි පාපුණන්ති. භෙසජ්ජකපාලකානිපි කෙසඤ්චි සුසණ්ඨානානි, කෙසඤ්චි දුස්සණ්ඨානානි පාපුණන්ති, න තෙ තත්ථ සුමනා වා දුම්මනා වා භොන්ති. වණ්ණපට්ඨිජාදනමත්තෙනෙව හි වොළකෙන, භෙසජ්ජපට්ග්ගහණමත්තෙනෙව ව කපාලකෙන තෙසං අත්ථො. එවමෙව යො භික්ඛු වණ්ණවොළකං විය වීවරං, භෙසජ්ජකපාලකං විය ව පත්තං, කපාලෙ භෙසජ්ජමීව ව පත්තෙ ලද්ධං භික්ඛං සල්ලක්ඛෙති, අයං සඬ්ඝාට්ඨපත්තවීරධාරණෙ අසම්මොහසම්පජ්ඤ්ඤෙන උත්තමසම්පජානකාරීති වෙදිතබ්බං.

අසිතාදිසු අසිතෙති පිණ්ඩපාතභොජනෙ. පිතෙති යාගුආදිපානෙ. බාසිතෙති පිට්ඨබජ්ජාදිබාදනෙ. සාසිතෙති මධුචාණිතාදියායනෙ. තත්ථ නෙව දවායාතිආදිනා නයෙන චුත්තො අට්ඨවිධොපි අත්ථො අත්ථො නාම. තස්සෙව වසෙන සාත්ථකසම්පජ්ඤ්ඤං වෙදිතබ්බං.

ලුඛපණ්ණිතත්තමධුරරසාදිසු පන යෙන භොජනෙන යස්ස ථාසු න භොති, තං තස්ස අසප්පායං. යං පන නිමිත්තකම්මාදිවසෙන පටිලද්ධං, යඤ්චස්ස භුක්ඤ්ජනො අකුසලා ධම්මා අභිවඩ්ඪන්ති, කුසලා ධම්මා පරිභායන්ති, තං එකන්තඅසප්පායමෙව, විපරිතං සප්පායං. තස්ස වසෙනෙන්ථ සප්පායසම්පජ්ඤ්ඤං. කම්මට්ඨානාවිජ්ඣනවසෙනෙව ව ගොචරසම්පජ්ඤ්ඤං වෙදිතබ්බං.

අබ්හන්තරෙ අත්තා නාම කොච් භුක්ඤ්ජකො නත්ථී, චුත්තප්පකාරචිත්තකිරියවායොධාතුච්ඡ්ඵාරෙනෙව පත්තප්පට්ග්ගහණං නාම භොති. චිත්තකිරියවායොධාතුච්ඡ්ඵාරෙනෙව හත්ථස්ස පත්තෙ ඕතාරණං නාම භොති. චිත්තකිරියවායොධාතුච්ඡ්ඵාරෙනෙව ආලොපකරණං ආලොපඋද්ධාරණං මුඛවිවරණඤ්ච භොති, න කොච් කුඤ්චිකාය යන්තකෙන වා හනුකට්ඨීති වීවරති. චිත්තකිරියවායොධාතුච්ඡ්ඵාරෙනෙව ආලොපස්ස මුඛෙ ය්පනං, උපරිදන්තානං මුසලකිච්චසාධනං, හෙට්ඨීදන්තානං උදුක්ඛලකිච්චසාධනං, ජීවිභාය හත්ථකිච්චසාධනඤ්ච භොති. ඉති තත්ථ අග්ගජීවිභාය තනුකබෙළො මුලජීවිභාය බහලබෙළො මක්ඛෙති. තං හෙට්ඨාදන්තඋදුක්ඛලෙ ජීවිභාහත්ථපරිවත්තකං බෙළොදකෙන තෙමිතං උපරිදන්තමුසලසඤ්චුණ්ණිතං කොච් කට්ඨජුනා වා දබ්බියා වා අන්තොපවෙසෙන්තො නාම නත්ථී, වායොධාතුයාව පටිසති. පටිට්ඨං පටිට්ඨං කොච් පලාලසන්ථාරං කත්වා ධාරෙන්තො නාම නත්ථී, වායොධාතුයාවෙනෙව තිට්ඨති. ධීතං ධීතං කොච් උද්ධනං කත්වා අග්ගිං ජාලෙන්වා පචන්තො නාම නත්ථී, තෙජොධාතුයාව පටිවති. පක්කං පක්කං කොච් දණ්ඩකෙන වා යට්ඨියා වා බග්ගි නිභාරකො නාම නත්ථී, වායොධාතුයෙව නිහරති. ඉති වායොධාතු පටිහරති ව, චීතිහරති ව, ධාරෙති ව, පරිවත්තෙති ව, සඤ්චුණ්ණෙති ව, විසොසෙති ව, නිහරති ව. පට්ඨිධාතු ධාරෙති ව, පරිවත්තෙති ව, සඤ්චුණ්ණෙති ව, විසොසෙති ව. ආපොධාතු සිනෙහෙති ව, අල්ලන්තඤ්ච අනුපාලෙති. තෙජොධාතු අන්තොපට්ඨං පරිපාචෙති. ආකාසධාතු අඤ්ඤානො භොති. විඤ්ඤාණධාතු තත්ථ තත්ථ සම්මාපයොගමන්ථාය ආභුජන්ති. එවං පචත්තපට්ඨිකානවසෙනෙන්ථ අසම්මොහසම්පජ්ඤ්ඤං වෙදිතබ්බං.

අපි ව ගමනතො පරියෙසනතො පරිභොගතො ආසයතො නිධානතො අපරිපක්කතො පරිපක්කතො ඵලතො නිස්සන්දතො සම්මක්ඛනතොති, එවං දඬුවිධපටිකුලභාවපටිවචෙක්ඛණතො පෙන්ථ අසම්මොහසම්පජ්ඤ්ඤං වෙදිතබ්බං. චිත්ථාරකථා පනෙන්ථ විසුද්ධිමග්ගෙ ආහාරපටිකුලසඤ්ඤානිද්දෙසතො ගහෙතබ්බා.

උච්චාරපස්සාවකම්මෙති උච්චාරස්ස ව පස්සාවස්ස ව කරණෙ. තත්ථ පත්තකාලෙ උච්චාරපස්සාවං අකරොන්තස්ස සකලසරීරතො සෙදා මුච්චන්ති, අක්ඛිති හමන්ති, චිත්තං න එකග්ගං භොති, අඤ්ඤෙ ව රොගා උප්පජ්ජන්ති. කරොන්තස්ස පන සබ්බං තං න භොතිති අයමෙන්ථ අත්ථො. තස්ස වසෙන සාත්ථකසම්පජ්ඤ්ඤං වෙදිතබ්බං.

අට්ඨානෙ උච්චාරපස්සාවං කරොන්තස්ස පන ආපත්ති භොති, අයසො වඩ්ඪති, ජීවිතන්තරායො භොති, පතිරූපෙ යානෙ කරොන්තස්ස සබ්බං තං න භොතිති ඉදමෙන්ථ සප්පායං තස්ස වසෙන සප්පායසම්පජ්ඤ්ඤං. කම්මට්ඨානාවිජ්ඣනවසෙනෙව ව ගොචරසම්පජ්ඤ්ඤං වෙදිතබ්බං.

අබ්හන්තරෙ අත්තා නාම උච්චාරපස්සාවකම්මං කරොන්තො නත්ථී, චිත්තකිරියවායොධාතුච්ඡ්ඵාරෙනෙව පන උච්චාරපස්සාවකම්මං භොති. යථා වා පන පක්කෙ ගණ්ඨෙ ගණ්ඨහෙදෙන පුබ්බලොභිතං අකාමතාය නික්ඛමති. යථා ව අතිහරිතා උදකභාජනා උදකං අකාමතාය නික්ඛමති. එවං පක්කාසයමුත්තවත්ථීසු සන්තිවිතා උච්චාරපස්සාවා වායුවෙගසමුප්පිළිතා අකාමතායපි නික්ඛමන්ති. සො පනායං එවං නික්ඛමන්තො උච්චාරපස්සාවො නෙව තස්ස

හික්බිත්තෝ අත්තනෝ හොති, න පරස්ස, කෙවලං සරිරනිස්සන්දොව හොති. යථා කිං? යථා උදකතුම්බතො පුරාණුදකං ඡඩ්ඛෙත්තස්ස නෙව තං අත්තනෝ හොති, න පරෙසං; කෙවලං පටිජග්ගනමත්තමෙව හොති; එවං පචත්තපටිසඬිඛානවසෙනත්ථ අසම්මොහසම්පජ්ඤාං වෙදිතබ්බං.

ගතාදිසු ගතෙති ගමනෙ. ධීතෙති යානෙ. නිසින්තෙති නිසජ්ජාය. සුත්තෙති සයනෙ. ජාගරිතෙති ජාගරණෙ. භාසිතෙති කථනෙ. තුණ්හිභාවෙති අකථනෙ. “ගච්ඡන්තො වා ගච්ඡාමිති පජානාති, ධීතො වා ධීතොමිහිති පජානාති, නිසින්තො වා නිසින්තොමිහිති පජානාති, සයානො වා සයානොමිහිති පජානාති”ති ඉමස්මිඤ්ඤි සුත්තෙ අද්ධානඉරියාපථා කථිතා. “අභික්කන්තෙ පටික්කන්තෙ ආලොකිතෙ විලොකිතෙ සම්ඤ්ජිතෙ පසාරිතෙ”ති ඉමස්මිං මජ්ඣිමං. “ගතෙ ධීතෙ නිසින්තෙ සුත්තෙ ජාගරිතෙ”ති ඉධ පන චූද්දකචුණ්ණියඉරියාපථා කථිතා. තස්මා තෙසුපි චූත්තනසෙනෙව සම්පජානකාරිතා වෙදිතබ්බා.

නිපිටකමහාසිවත්ථෙරො පනාහ – යො චිරං ගන්ත්වා වා වඩ්ඤ්ඤිත්වා වා අපරභාගෙ ධීතො ඉති පටිසඤ්චික්ඛති – “වඩ්ඤ්ඤාලෙ පචත්තා රූපාරූපධම්මා එත්ථෙව නිරුද්ධා”ති. අයං ගතෙ සම්පජානකාරී නාම.

යො සජ්ඣායං වා කරොන්තො, පඤ්ඤං වා විස්සජ්ජෙත්තො, කම්මට්ඨානං වා මනසිකරොන්තො චිරං යත්වා අපරභාගෙ නිසින්තො ඉති පටිසඤ්චික්ඛති – “ධීතකාලෙ පචත්තා රූපාරූපධම්මා එත්ථෙව නිරුද්ධා”ති. අයං ධීතෙ සම්පජානකාරී නාම.

යො සජ්ඣායාදිකරණවසෙනෙව චිරං නිසිදිත්වා අපරභාගෙ උට්ඨාය ඉති පටිසඤ්චික්ඛති – “නිසින්තකාලෙ පචත්තා රූපාරූපධම්මා එත්ථෙව නිරුද්ධා”ති. අයං නිසින්තෙ සම්පජානකාරී නාම.

යො පන නිපන්තකො සජ්ඣායං වා කරොන්තො කම්මට්ඨානං වා මනසිකරොන්තො නිද්දං ඔක්කමිත්වා අපරභාගෙ උට්ඨාය ඉති පටිසඤ්චික්ඛති – “සයනකාලෙ පචත්තා රූපාරූපධම්මා එත්ථෙව නිරුද්ධා”ති. අයං සුත්තෙ ජාගරිතෙ ව සම්පජානකාරී නාම. කිරියමයචිත්තානඤ්ඤි අප්පචත්තනං සොප්පං නාම, පචත්තනං ජාගරිතං නාම.

යො පන භාසමානො – “අයං සද්දො නාම ඔට්ඨෙ ව පටිච්ච, දන්තෙ ව ජීවිහඤ්ච තාලුඤ්ච පටිච්ච, චිත්තස්ස ව තදනුරූපං පයොගං පටිච්ච ජායති”ති සතො සම්පජානොව භාසති. චිරං වා පන කාලං සජ්ඣායං වා කත්වා, ධම්මං වා කථෙත්වා, කම්මට්ඨානං වා පචත්තෙත්වා, පඤ්ඤං වා විස්සජ්ජෙත්වා, අපරභාගෙ තුණ්හිභූතො ඉති පටිසඤ්චික්ඛති – “භාසිතකාලෙ උප්පන්තා රූපාරූපධම්මා එත්ථෙව නිරුද්ධා”ති. අයං භාසිතෙ සම්පජානකාරී නාම.

යො තුණ්හිභූතො චිරං ධම්මං වා කම්මට්ඨානං වා මනසිකත්වා අපරභාගෙ ඉති පටිසඤ්චික්ඛති – “තුණ්හිභූතකාලෙ පචත්තා රූපාරූපධම්මා එත්ථෙව නිරුද්ධා”ති. උපාදාරූපප්පචත්තියඤ්ඤි සති භාසති නාම, අසති තුණ්හි භවති නාමාති. අයං තුණ්හිභාවෙ සම්පජානකාරී නාමාති.

තයිදං මහාසිවත්ථෙරෙන චූත්තං අසම්මොහධූරං මහාසතිපට්ඨානසුත්තෙ අධිප්පෙන. ඉමස්මිං පන සාමඤ්ඤඵලෙ සබ්බමිපි වතුබ්බිධං සම්පජ්ඤාං ලබ්භති. තස්මා චූත්තනසෙනෙව චෙත්ථ වතුන්තං සම්පජ්ඤානං වසෙන සම්පජානකාරිතා වෙදිතබ්බා. සම්පජානකාරීති ව සබ්බපදෙසු සතිසම්පයුත්තස්සෙව සම්පජ්ඤාස්ස වසෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. සතිසම්පජ්ඤාකෙන සමන්තාගතොති එතස්ස හි පදස්ස අයං චිත්ථාරො. විභඩ්ගප්පකරණෙ පන – “සතො සම්පජානො අභික්කමති, සතො සම්පජානො පටික්කමති”ති එවං එතාති පදාති විභත්තානෙව. එවං, ඛො මහාරාජාති එවං සතිසම්පයුත්තස්ස සම්පජ්ඤාස්ස වසෙන අභික්කමාදීති පචත්තෙත්තො සතිසම්පජ්ඤාකෙන සමන්තාගතො නාම හොතිති අත්ථො.

සන්තොසකථා

215. ඉධ, මහාරාජ, හික්බිත්තෝ සන්තුට්ඨො හොතිති එත්ථ සන්තුට්ඨොති ඉතරිතරපච්චයසන්තොසෙන සමන්තාගතො. සො පනෙස සන්තොසො ද්වාදසවිධො හොති, සෙයාථීදං – විචරෙ යථාලාභසන්තොසො, යථාබලසන්තොසො, යථාසාරූපසන්තොසොති තිවිධො. එවං පිණ්ඩපානාදිසු. තස්සායං පහෙදවණ්ණනා –

ඉධ හික්බිත්තෝ විචරං ලභති, සුන්දරං වා අසුන්දරං වා. සො තෙනෙව යාපෙති, අඤ්ඤං න පත්ථෙති, ලභන්තොපි න ගණ්භති. අයමස්ස විචරෙ යථාලාභසන්තොසො. අථ පන පකතිදුබ්බලො වා හොති, ආබාධපරාහිභූතො වා, ගරුච්චරං පාරුපන්තො කිලමති. සො සභාගෙන හික්බිත්තා සද්ධිං තං පරිචත්තෙත්වා ලභුකෙන යාපෙත්තොපි සන්තුට්ඨොව හොති. අයමස්ස විචරෙ යථාබලසන්තොසො. අපරො පණිතපච්චයලාභී හොති. සො පත්තවිචරාදිනං අඤ්ඤතරං මහග්ගපත්තවිචරං බහුති වා පන පත්තවිචරාති ලභිත්වා ඉදං ථෙරානං චිරපබ්බජිතානං, ඉදං බහුස්සුතානං අනුරූපං, ඉදං ගිලානානං, ඉදං අප්පලාහිනං හොතුති දත්වා තෙසං පුරාණවිචරං වා ගහෙත්වා සඩ්ඛාරකුටාදිතො වා නත්තකාති උච්චිතිත්වා තෙහි සඩ්ඝාටිං කත්වා ධාරෙත්තොපි සන්තුට්ඨොව හොති. අයමස්ස විචරෙ යථාසාරූපසන්තොසො.

ඉඬ පන හික්බු පිණ්ඩපාතං ලහනි ලුබං වා පණිතං වා, සො තෙනෙව යාපෙනි, අඤ්ඤං න පත්ථෙති, ලහන්තොපි න ගණ්හති. අයමස්ස පිණ්ඩපාතෙ යථාලාභසන්තොසො. යො පන අත්තනො පකතිවිරුද්ධං වා බ්‍යාධිවිරුද්ධං වා පිණ්ඩපාතං ලහති, යෙනස්ස පරිභුත්තෙන අභාසු හොති. සො සභාගස්ස හික්බුනො තං දත්වා තස්ස හත්ථතො සප්පායභොජනං භුඤ්ජිත්වා සමණධම්මං කරොන්තොපි සන්තුට්ඨොව හොති. අයමස්ස පිණ්ඩපාතෙ යථාබලසන්තොසො. අපරො බහුං පණිතං පිණ්ඩපාතං ලහති. සො තං විවරං විය ථෙරවිරපබ්බජිතබහුස්සුතඅප්පලාභිගිලානානං දත්වා තෙසං වා සෙසකං පිණ්ඩාය වා වරින්වා මිස්සකාභාරං භුඤ්ජන්තොපි සන්තුට්ඨොව හොති. අයමස්ස පිණ්ඩපාතෙ යථාසාරුප්පසන්තොසො.

ඉඬ පන හික්බු සෙනාසනං ලහති, මනාපං වා අමනාපං වා, සො තෙන තෙව සොමනස්සං, න දොමනස්සං උප්පාදෙති; අත්තමසො තිණසන්ථාරකෙනපි යථාලද්ධෙනෙව තුස්සති. අයමස්ස සෙනාසනෙ යථාලාභසන්තොසො. යො පන අත්තනො පකතිවිරුද්ධං වා බ්‍යාධිවිරුද්ධං වා සෙනාසනං ලහති, යත්ථස්ස වසතො අභාසු හොති, සො තං සභාගස්ස හික්බුනො දත්වා තස්ස සන්තකෙ සප්පායසෙනාසනෙ වසන්තොපි සන්තුට්ඨොව හොති. අයමස්ස සෙනාසනෙ යථාබලසන්තොසො.

අපරො මහාපුඤ්ඤො ලෙණමණ්ඩපකුටාගාරාදීනි බහුනි පණිතසෙනාසනානි ලහති. සො තානි විවරං විය ථෙරවිරපබ්බජිතබහුස්සුතඅප්පලාභිගිලානානං දත්වා යත්ථ කත්ථවි වසන්තොපි සන්තුට්ඨොව හොති. අයමස්ස සෙනාසනෙ යථාසාරුප්පසන්තොසො. යොපි – “උත්තමසෙනාසනං නාම පමාදට්ඨානං, තත්ථ නිසින්තස්ස ටිනමිද්ධං ඔක්කමති, නිද්දාභිභුතස්ස පුන පටිබුජ්ඣතො කාමචිතක්කා පාතුභවන්ති”ති පටිසඤ්චික්ඛිත්වා තාදිසං සෙනාසනං පත්තමිති න සම්පට්ඨිති. සො තං පටික්ඛිපිත්වා අබ්භොකාසරුක්ඛමුලාදිසු වසන්තොපි සන්තුට්ඨොව හොති. අයමිස්ස සෙනාසනෙ යථාසාරුප්පසන්තොසො.

ඉඬ පන හික්බු භෙසජ්ජං ලහති, ලුබං වා පණිතං වා, සො යං ලහති, තෙනෙව තුස්සති, අඤ්ඤං න පත්ථෙති, ලහන්තොපි න ගණ්හති. අයමස්ස ගිලානපච්චයෙ යථාලාභසන්තොසො. යො පන තෙලෙන අත්ථිකො ආණිතං ලහති. සො තං සභාගස්ස හික්බුනො දත්වා තස්ස හත්ථතො තෙලං ගහෙත්වා අඤ්ඤාදෙව වා පරියෙසිත්වා භෙසජ්ජං කරොන්තොපි සන්තුට්ඨොව හොති. අයමස්ස ගිලානපච්චයෙ යථාබලසන්තොසො.

අපරො මහාපුඤ්ඤො බහුං තෙලමුද්ධආණිතාදිපණිතභෙසජ්ජං ලහති. සො තං විවරං විය ථෙරවිරපබ්බජිතබහුස්සුතඅප්පලාභිගිලානානං දත්වා තෙසං ආභතෙන යෙන කෙනවි යාපෙන්තොපි සන්තුට්ඨොව හොති. යො පන එකස්මිං භාජනෙ මුත්තහරිට්ඨකං යපෙන්වා එකස්මිං වතුමධුරං – “ගණ්හාහි, හන්තෙ, යදිච්ඡසී”ති වුවිච්ඡානො සවස්ස තෙසු අඤ්ඤතරොනපි රොගො වූපසම්මති, අප් මුත්තහරිට්ඨකං නාම බුද්ධාදීනි වණ්ණිතන්ති වතුමධුරං පටික්ඛිපිත්වා මුත්තහරිට්ඨකෙනෙව භෙසජ්ජං කරොන්තො පරමසන්තුට්ඨොව හොති. අයමස්ස ගිලානපච්චයෙ යථාසාරුප්පසන්තොසො.

ඉමිනා පන ද්වාදසවිධෙන ඉත්තිරපච්චයසන්තොසෙන සමන්තාගතස්ස හික්බුනො අට්ඨ පරික්ඛාරා වට්ටන්ති. තිණි විවරානි, පත්තො, දන්තකට්ඨච්ඡෙදනවාසී, එකා සුචි, කායබන්ධනං පරිස්සාවනන්ති. වුත්තමිපි වෙනං –

“තිව්වරඤ්ච පත්තො ව, වාසි සුචි ව බන්ධනං;
පරිස්සාවනෙන අට්ඨෙතෙ, යුත්තයොගස්ස හික්බුනො”ති.

තෙ සබ්බෙ කායපරිහාරිකාපි හොන්ති කුච්ඡිපරිහාරිකාපි. කථං? තිව්වරං තාව නිවාසෙන්වා ව පාරුපිත්වා ව විවරණකාලෙ කායං පරිහරති, පොසෙතිති කායපරිහාරිකං හොති. විවරකණ්ණෙන උදකං පරිස්සාවෙන්වා පිචනකාලෙ බාදිතබ්බඵලාඵලගහණකාලෙ ව කුච්ඡිං පරිහරති; පොසෙතිති කුච්ඡිපරිහාරිකං හොති.

පත්තොපි තෙන උදකං උද්ධරිත්වා න්හානකාලෙ කුච්ඡිපරිහණ්ඩකරණකාලෙ ව කායපරිහාරිකො හොති. ආහාරං ගහෙත්වා භුඤ්ජනකාලෙ කුච්ඡිපරිහාරිකො.

වාසිපි තාය දන්තකට්ඨච්ඡෙදනකාලෙ මඤ්චපීයානං අඩ්ගපාදවිවරකුට්ඨිකසප්පනකාලෙ ව කායපරිහාරිකා හොති. උච්ඡ්ඡෙදනනාළිකෙරාදිතච්ඡනකාලෙ කුච්ඡිපරිහාරිකා.

සුචිපි විවරසිබ්බනකාලෙ කායපරිහාරිකා හොති. පූචං වා ඵලං වා විජ්ඣිත්වා බාදනකාලෙ කුච්ඡිපරිහාරිකා.

කායබන්ධනං බන්ධිත්වා විවරණකාලෙ කායපරිහාරිකං. උච්ඡ්ඡාදිති බන්ධිත්වා ගහණකාලෙ කුච්ඡිපරිහාරිකං.

පරිස්සාවනං තෙන උදකං පරිස්සාවෙන්වා න්හානකාලෙ, සෙනාසනපරිහණ්ඩකරණකාලෙ ව කායපරිහාරිකං. පානීයං පරිස්සාවනකාලෙ, තෙනෙව තිලතණ්ඩුලපුපුකාදීනි ගහෙත්වා බාදනකාලෙ ව කුච්ඡිපරිහාරියං. අයං තාව අට්ඨපරික්ඛාරිකස්ස පරික්ඛාරමත්තා. නවපරික්ඛාරිකස්ස පන සෙය්‍යං පටිසන්තස්ස තත්ත්වයකං පව්චන්ථරණං වා කුඤ්චිකා වා වට්ටති. දසපරික්ඛාරිකස්ස නිසීදනං වා වම්මකණ්ඩං වා වට්ටති. එකාදසපරික්ඛාරිකස්ස පන කත්තරයට්ඨි

වා තෙලනාළිකා වා වට්ටනි. ද්වාදසපරික්කාරිකස්ස ඡත්තං වා උපාහනං වා වට්ටනි. එතෙසු ව අට්ඨපරික්කාරිකොව සන්තුට්ඨො, ඉතරෙ අසන්තුට්ඨා මහිවිජා මහාභාරාති න වත්තබ්බා. එතෙපි හි අප්පිවිජාව සන්තුට්ඨාව සුභරාව සල්ලහුකවුත්තීනොව. භගවා පන න යිමං සුත්තං තෙසං වසෙන කපෙසි, අට්ඨපරික්කාරිකස්ස වසෙන කපෙසි. සො හි බුද්දකවාසිඤ්ච සුවිඤ්ච පරිස්සාවනෙ පක්ඛිපිත්වා පත්තස්ස අන්තො යපෙත්වා පත්තං අංසකුටෙ ලග්ගෙත්වා තිව්වරං කායපට්ඨං කත්වා යෙනිවිජකං සුඛං පක්කමති. පටිනිවත්තෙත්වා ගහෙතබ්බං නාමස්ස න හොති. ඉති ඉමස්ස භික්ඛුනො සල්ලහුකවුත්තීතං දස්සෙන්නො භගවා – “සන්තුට්ඨො හොති කායපරිහාරිකෙන විවරොනා” තිආදිමාහ. තත්ථ කායපරිහාරිකෙනාති කායපරිහරණමත්තකෙන. කුච්ඡිපරිහාරිකෙනාති කුච්ඡිපරිහරණමත්තකෙන. සමාදායෙව පක්කමතිති අට්ඨපරික්කාරමත්තකං සබ්බං ගහෙත්වාව කායපට්ඨං කත්වාව ගච්ඡති. “මම විහාරො පරිවෙණං උපට්ඨාකො” ති ආසඬිගො වා බන්ධො වා න හොති. සො ජියා මුත්තො සරො විය, යුථා අපක්කත්තො මදහත්ථි විය ව ඉච්ඡතිවිජිතං සෙනාසනං වනයංඤ්ඛං රුක්ඛමුලං වනපබ්බාරං පරිභුඤ්ජන්තො එකොව තිට්ඨති, එකොව නිසීදති. සබ්බිරියාපටෙසු එකොව අද්දුතියො.

“වාතුද්දිසො අප්පට්ඨො ව හොති,
සන්තුස්සමානො ඉතරිතරෙන;
පරිස්සයානං සහිතා අප්පමිහී,
එකො වරෙ බග්ගවිසාණකප්පො” ති. (සු. නි. 42);

එවං වණ්ණිතං බග්ගවිසාණකප්පනං ආපජ්ජති.

ඉදානි තමත්ථං උපමාය සාධෙන්නො – “සෙය්‍යාථාපී” තිආදිමාහ. තත්ථ පක්ඛි සකුණොති පක්ඛයුත්තො සකුණො. ඩෙතීති උප්පතති. අයං පනෙත්ථ සඬ්ඛෙපත්ථො – සකුණො නාම “අසුකස්මිං පදෙසෙ රුක්ඛො පරිපක්කථලො” ති ඤාත්වා නානාදිසාහි ආගන්ත්වා නබපත්තකුණ්ඩාදීහි තස්ස ඵලානි විජ්ඣන්තා විධුනන්තා බාදන්ති. ‘ඉදං අප්පන්නාය, ඉදං ස්වාත්තාය හවිස්සතී’ ති තෙසං න හොති. එලෙ පන ඛිණෙ නෙව රුක්ඛස්ස ආරක්ඛං යපෙත්ති, න තත්ථ පත්තං වා නබං වා තුණ්ඩං වා යපෙත්ති. අථ බො තස්මිං රුක්ඛෙ අනපෙක්ඛො හුත්වා, යො යං දිසාභාගං ඉච්ඡති, සො තෙන සපත්තභාරොව උප්පතීත්වා ගච්ඡති. එවමෙව අයං භික්ඛු නිස්සඬිගො නිරපෙක්ඛො යෙන කාමං පක්කමති. තෙන වුත්තං “සමාදායෙව පක්කමති” ති.

නිවරණප්පහානකථා

216. සො ඉමිනා වානිආදිනා කිං දස්සෙති? අරඤ්ඤවාසස්ස පච්චයසම්පත්තිං දස්සෙති. යස්ස හි ඉමෙ වත්තාරො පච්චයා නත්ථි, තස්ස අරඤ්ඤවාසො න ඉප්පෙති. තිරච්ඡානගතෙහි වා වනවරකෙහි වා සද්ධිං වත්තබ්බතං ආපජ්ජති. අරඤ්ඤෙ අධිවත්ථා දෙවතා – “කිං ඵවරුපස්ස පාපභික්ඛුනො අරඤ්ඤවාසෙනා” ති භෙරවසද්දං සාවෙන්ති, හත්ථෙහි සීසං පහරිත්වා පලායනාකාරං කරොන්ති. “අසුකො භික්ඛු අරඤ්ඤං පටිසිත්වා ඉදඤ්චිදඤ්ච පාපකම්මං අකාසී” ති අයසො පත්ථරති. යස්ස පනෙතෙ වත්තාරො පච්චයා අත්ථි, තස්ස අරඤ්ඤවාසො ඉප්පෙති. සො හි අත්තනො සීලං පච්චවෙක්ඛන්තො කිඤ්චි කාලකං වා තිලකං වා අපස්සන්තො පීතිං උප්පාදෙන්වා තං බයවයනො සම්මසන්තො අරියභූමිං ඔක්කමති. අරඤ්ඤෙ අධිවත්ථා දෙවතා අත්තමනා වණ්ණං හණන්ති. ඉතිස්ස උදකෙ පක්ඛිත්තතෙලබ්න්දු විය යසො විත්ථාරිකො හොති.

තත්ථ විචිත්තන්ති සුඤ්ඤං, අප්පසද්දං, අප්පනිග්ගොසන්ති අත්ථො. එතදෙව හි සන්ධාය විහඩ්ගෙ – “විචිත්තන්ති සන්තිකෙ වෙපි සෙනාසනං හොති, තඤ්ච අනාකිණ්ණං ගහට්ඨෙහි පබ්බජිතෙහි. තෙන තං විචිත්ත”න්ති වුත්තං. සෙති වෙව ආසති ව එත්ථාති සෙනාසනං මඤ්චපීඨාදීනමෙන අධිවචනං. තෙනාහ – “සෙනාසනන්ති මඤ්චොපි සෙනාසනං, පීඨමපි, හිසිපි, බිම්බොහනමපි, විහාරොපි, අඬ්ඨයොගොපි, පාසාදොපි, හම්මියමපි, ගුහාපි, අට්ටොපි, මාළොපි ලෙණමපි, වෙඵගුම්බොපි, රුක්ඛමුලමපි, මණ්ඩපොපි, සෙනාසනං, යත්ථ වා පන භික්ඛු පටික්කමන්ති, සබ්බමෙනං සෙනාසන”න්ති (විහ. 527).

අපි ව – “විහාරො අඬ්ඨයොගො පාසාදො හම්මියං ගුහා” ති ඉදං විහාරසෙනාසනං නාම. “මඤ්චො පීඨං හිසි බිම්බොහන”න්ති ඉදං මඤ්චපීඨසෙනාසනං නාම. “විමුලිකා වම්මබණ්ඩො තිණසන්ථාරො පණ්ණසන්ථාරො” ති ඉදං සන්ථකසෙනාසනං නාම. “යත්ථ වා පන භික්ඛු පටික්කමන්ති” ති ඉදං ඔකාසසෙනාසනං නාමාති. එවං චතුබ්බිධං සෙනාසනං හොති, තං සබ්බං සෙනාසනග්ගහණෙන සධ්ගහිතමෙව.

ඉධ පනස්ස සකුණසද්දසස්ස වාතුද්දිසස්ස භික්ඛුනො අනුච්ඡවිකසෙනාසනං දස්සෙන්නො අරඤ්ඤං රුක්ඛමුලන්තිආදිමාහ. තත්ථ අරඤ්ඤන්ති නික්ඛමිත්වා බහි ඉන්දබ්ලා සබ්බමෙන අරඤ්ඤන්ති. ඉදං භික්ඛුනීනං වසෙන ආගතං. “ආරඤ්ඤකං නාම සෙනාසනං පඤ්චධනුසතිකං පච්ඡිම”න්ති (පාරා. 654) ඉදං පන ඉමස්ස භික්ඛුනො අනුරූපං. තස්ස ලක්ඛණං විසුද්ධිමග්ගෙ ධුතඬ්ගනිද්දෙසෙ වුත්තං. රුක්ඛමුලන්ති යං කිඤ්චි සන්දව්ඡායං විචිත්තරුක්ඛමුලං. පබ්බතන්ති සෙලං. තත්ථ හි උදකසොණ්ඩිසු උදකකිව්චං කත්වා සීතාය රුක්ඛවිජායාය නිසින්තස්ස නානාදිසාසු බායමානාසු සිතෙන වාතෙන බිජියමානස්ස විත්තං එකග්ගං හොති. කන්දරන්ති කං වුව්චති උදකං, තෙන දාරිතං, උදකෙන හින්තං පබ්බතපදෙසං. යං නදිකුම්බන්තිපි, නදිකුඤ්ජන්තිපි වදන්ති. තත්ථ හි රජතපට්ටසදිසා වාලිකා

හොති, මත්පැය මණ්ඩිතානං විය වනගහණං, මණ්ඩන්ධසදියං උදකං සන්දති. එවරුපං කන්දරං ඔරුය්හ පානියං පිවිත්වා ගත්තානි සිතානි කත්වා වාලිකං උස්සාපෙත්වා පංසුකුලවීරං පඤ්ඤපෙත්වා නිසින්තස්ස සමණධම්මං කරොතො චිත්තං එකග්ගං හොති. ගිරිගුහන්ති ද්විත්තං පබ්බතානං අන්තරෙ, එකස්මිංයෙව වා උමග්ගසදියං මහාවීරං සුසානලක්ඛණං විසුද්ධිමග්ගෙ වුත්තං. වනපත්ථන්ති ගාමන්තං අතික්කමිත්වා මනුස්සානං අනුපචාරට්ඨානං, යත්ථ න කසන්ති න වපන්ති, තෙනෙවහ – “වනපත්ථන්ති දුරානමෙතං සෙනාසනානං අධිවචන”න්තිආදී. අබ්භොකාසන්ති අවිජන්තං. ආකඩ්ඛමානො පනෙන්ථ වීරකුටිං කත්වා වසති. පලාලපුඤ්ජන්ති පලාලරාසි. මහාපලාලපුඤ්ජනො හි පලාලං නික්කඩ්ඪිත්වා පබ්භාරලෙණසදියෙ ආලයෙ කරොන්ති, ගවිජගුම්භාදීනම්පි උපරි පලාලං පක්ඛිපිත්වා හෙට්ඨා නිසින්තා සමණධම්මං කරොන්ති. තං සන්ධායෙනං වුත්තං.

පච්ඡාභත්තන්ති භත්තස්ස පච්ජනො. පිණ්ඩපාතපටික්කන්තොති පිණ්ඩපාතපරියෙසනතො පටික්කන්තො. පල්ලඬකන්ති සමන්තතො උරුබද්ධාසනං. ආභුජිත්වාති බන්ධිත්වා. උජුං කායං පණ්ඩායාති උපරිමං සරිරං උජුං යපෙත්වා අට්ඨාරස පිට්ඨිකණ්ටකට්ඨිකෙ කොට්ඨා කොටිං පටිපාදෙත්වා. එවඤ්ඤි නිසින්තස්ස වම්මමංසන්භාරුති න පණමන්ති. අට්ඨස්ස යා තෙසං පණමනපච්චියා බණෙ බණෙ වෙදනා උප්පජ්ජෙය්‍යං, තා නුප්පජ්ජන්ති. තාසු අනුප්පජ්ජමානාසු චිත්තං එකග්ගං හොති, කම්මට්ඨානං න පරිපතති, වුඩ්ඪිං ථානිං වෙපුල්ලං උපගවිජති. පරිමුඛං සතිං උපට්ඨපෙත්වාති කම්මට්ඨානාහිමුඛං සතිං යපයිත්වා. මුඛසම්පෙ වා කත්වාති අත්ථො. තෙනෙව විහඩ්ගෙ වුත්තං – “අයං සති උපට්ඨිතා හොති සුපට්ඨිතා නාසිකග්ගෙ වා මුඛනිමිත්තෙ වා, තෙන වුවචති පරිමුඛං සතිං උපට්ඨපෙත්වා”ති (විහ. 537). අට්ඨා පරිති පරිග්ගහට්ඨො. මුඛන්ති නිය්‍යානට්ඨො. සතීති උපට්ඨානට්ඨො. තෙන වුවචති – “පරිමුඛං සති”න්ති. එවං පටිසම්භිදායං වුත්තනායෙනපෙන්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. තත්ත්වං සඬබ්බෙපො – “පරිග්ගහිතනිය්‍යානසතිං කත්වා”ති.

217. අභිජ්ඣං ලොකෙති එත්ථ ලුප්පනපලුප්පනට්ඨෙත පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධා ලොකො, තස්මා පඤ්චසු උපාදානක්ඛන්ධෙසු රාගං පභාය කාමච්ජන්දං වික්ඛම්භෙත්වාති අයමෙන්ථත්ථො. විගතාහිජ්ඣෙතාති වික්ඛම්භනවසෙන පහිනත්තා විගතාහිජ්ඣෙත, න වක්ඛුච්ඤ්ඤාණසදියෙනාති අත්ථො. අභිජ්ඣාය චිත්තං පරිසොධෙතීති අභිජ්ඣාතො චිත්තං පරිමොවෙති. යථා තං සා මුඤ්චති වෙව, මුඤ්චිත්වා ව න පුන ගණ්හති, එවං කරොන්ති අත්ථො. බ්‍යාපාදපදොසං පභායාතිආදීසුපි එසෙව නයො. බ්‍යාපජ්ජති ඉමිනා චිත්තං පුතිකුම්මාසාදයො විය පුරිමපකතිං විජහන්ති බ්‍යාපාදො. විකාරාපත්තියා පදුස්සති, පරං වා පදුසෙති විනාසෙතිති පදොසො. උභයමෙතං කොධස්සෙවාධිවචනං. ටීනං චිත්තගෙලඤ්ඤං. මිද්ධං වෙතසිකගෙලඤ්ඤං, ටීනඤ්ච මිද්ධඤ්ච ටීනමිද්ධං. ආලොකසඤ්ඤීති රත්තිමිපි දිවාදිට්ඨාලොකසඤ්ජානනසමත්ථාය විගතනීවරණාය පරිසුද්ධාය සඤ්ඤාය සමන්තාගතො. සතො සම්පජානොති සතියා ව ඤාණෙන ව සමන්තාගතො. ඉදං උභයං ආලොකසඤ්ඤාය උපකාරත්තා වුත්තං. උද්ධච්චඤ්ච කුක්කුච්චඤ්ච උද්ධච්චකුක්කුච්චං. තිණ්ණවිචිකිච්ඡොති විචිකිච්ජං තරිත්වා අතික්කමිත්වා ඩිතො. “කප්මිදං කප්මිදං”න්ති එවං නප්පවත්තතිති අකථංකථී. කුසලෙසු ධම්මෙසුති අනවජ්ජෙසු ධම්මෙසු. “ඉමෙ නු බො කුසලා කප්මිමෙ කුසලා”ති එවං න විචිකිච්ජති. න කඩ්ඛන්ති අත්ථො. අයමෙන්ථ සඬබ්බෙපො. ඉමෙසු පන නීවරණෙසු වචනත්ථලක්ඛණාදිභෙදතො යං වත්තබ්බං සියා, තං සබ්බං විසුද්ධිමග්ගෙ වුත්තං.

218. යා පනායං සෙය්‍යථාපි මහාරාජාති උපමා වුත්තා. තත්ථ ඉණං ආදායාති වඩ්ඪියා ධනං ගහෙත්වා. බ්‍යන්තිං කරෙය්‍යාති විගතත්තං කරෙය්‍ය, යථා තෙසං කාකණිකමත්තොපි පරියන්තො නාම නාවසිස්සති, එවං කරෙය්‍ය; සබ්බසො පටිනිය්‍යාතෙය්‍යාති අත්ථො. තතො නිදානන්ති ආණණ්‍යනිදානං. සො හි “අණණොම්හි”ති ආවජ්ජන්තො බලවපාමොජ්ජං ලහති, සොමනස්සං අධිගවිජති, තෙන වුත්තං – “ලහෙථ පාමොජ්ජං, අධිගවිජෙය්‍ය සොමනස්ස”න්ති.

219. විසභාගවෙදනුප්පත්තියා කකචෙනෙව වතුඉරියාපථං ඡින්දන්තො ආබාධන්ති ආබාධො, ස්වාස්ස අත්ථීති ආබාධිකො. තං සමුට්ඨානෙන දුක්ඛෙන දුක්ඛිතො. අධිමත්තගිලානොති බාල්හගිලානො. නච්ඡාදෙය්‍යාති අධිමත්තබ්‍යාධිපරෙතතාය න රුච්චෙය්‍ය. බලමත්තාති බලමෙව, බලඤ්චස්ස කායෙ න භවෙය්‍යාති අත්ථො. තතොනිදානන්ති ආරොග්‍යනිදානං. තස්ස හි – “අරොගොම්හි”ති ආවජ්ජෙය්‍යො තදුභයං හොති. තෙන වුත්තං – “ලහෙථ පාමොජ්ජං, අධිගවිජෙය්‍ය සොමනස්ස”න්ති.

220. න වස්ස කිඤ්චි භොගානං වයොති කාකණිකමත්තම්පි භොගානං වයො න භවෙය්‍ය. තතොනිදානන්ති බන්ධනාමොක්ඛනිදානං. සෙසං වුත්තනායෙනෙව සබ්බපදෙසු යොජෙතබ්බං.

221-222. අනත්තාධිනොති න අත්තති අධිනො, අත්තනො රුචියා කිඤ්චි කාතුං න ලහති. පරාධිනොති පරෙසු අධිනො පරස්සෙව රුචියා වත්තති. න යෙන කාමං ගමොති යෙන දිසාභාගෙනස්ස ගන්තුකාමතා හොති, ඉච්ඡා උප්පජ්ජති ගම්නාය, තෙන ගන්තුං න ලහති. දාසබ්‍යාති දාසභාවා. භුජිස්සොති අත්තනො සන්තකො. තතොනිදානන්ති භුජිස්සනිදානං. කත්තාරද්ධානමග්ගන්ති කත්තාරං අද්ධානමග්ගං, නිරුද්ධං දිසමග්ගන්ති අත්ථො. තතොනිදානන්ති බෙමන්තභුමිනිදානං.

223. ඉමෙ පඤ්ච නීවරණෙ අප්පහීනෙති එත්ථ භගවා අප්පහීනකාමච්ජන්දනීවරණං ඉණසදියං, සෙසානි රොගාදිසදියානි කත්වා දස්සෙති. තත්ත්වං සදිසතා. යො හි පරෙසං ඉණං ගහෙත්වා විනාසෙති, සො තෙහි ඉණං දෙහීති

වුවමනානොපි ඵරුසං වුවමනානොපි බජ්ඣමානොපි වධියමානොපි කිඤ්චි පටිබාහිතුං න සක්කොති, සබ්බං තිතික්ඛති. තිතික්ඛාකාරණං භිස්ස නං ඉණං හොති. එවමෙව යො යමිහි කාමච්ඡන්දෙන රජ්ජති, තණ්හාසහගතෙන නං වත්ථුං ගණ්හති, සො තෙන ඵරුසං වුවමනානොපි බජ්ඣමානොපි වධියමානොපි සබ්බං තිතික්ඛති, තිතික්ඛාකාරණං භිස්ස සො කාමච්ඡන්දො හොති, සරසාමිකෙහි වධියමානානං ඉත්ථිනං වියාති, එවං ඉණං විය කාමච්ඡන්දො දට්ඨබ්බො.

යථා පන පිත්තරොගාතුරො මධුසක්කරාදීසුපි දින්නෙසු පිත්තරොගාතුරත්තය තෙසං රසං න චින්දති, “තිත්තකං තිත්තක”න්ති උග්ගිරතියෙව. එවමෙව බ්‍යාපන්නචිත්තො භිතකාමෙහි ආවරියුපජ්ඣායෙහි අප්පමත්තකම්පි ඔවදියමානො ඔවාදං න ගණ්හති. “අති විය මෙ තුම්හෙ උපද්දවෙථා”තිආදීනි වත්ථා විබ්භමති. පිත්තරොගාතුරත්තය සො පුරිසො මධුසක්කරාදීනං විය කොධාතුරත්තය ඝාතසුඛාදිභෙදං සාසනරසං න චින්දතීති. එවං රොගො විය බ්‍යාපාදො දට්ඨබ්බො.

යථා පන නක්ඛත්තදිවසෙ බන්ධනාගාරෙ බද්ධො පුරිසො නක්ඛත්තස්ස නෙව ආදිං න මජ්ඣං න පරියොසානං පස්සති. සො දුතියදිවසෙ මුත්තො අහො භියො නක්ඛත්තං මනාපං, අහො නච්චං, අහො ගීතන්තිආදීනි සුත්ථාපි පටිවචනං න දෙති. කිං කාරණං? නක්ඛත්තස්ස අනනුභූතත්තා. එවමෙව ථීනමිද්ධාභිභූතො භික්ඛු විචිත්තනයෙපි ධම්මස්සවනෙ පවත්තමානෙ නෙව තස්ස ආදිං න මජ්ඣං න පරියොසානං ජානාති. සොපි උට්ඨිතෙ ධම්මස්සවනෙ අහො ධම්මස්සවනං, අහො කාරණං, අහො උපමාති ධම්මස්සවනස්ස වණ්ණං භණ්ණානානං සුත්ථාපි පටිවචනං න දෙති. කිං කාරණං? ථීනමිද්ධවසෙන ධම්මකථාය අනනුභූතත්තා. එවං බන්ධනාගාරං විය ථීනමිද්ධං දට්ඨබ්බං.

යථා පන නක්ඛත්තං කීළන්නොපි දාසො – “ඉදං නාම අවිවාසිකං කරණියං අත්ථි, සීසං තත්ථ ගච්ඡාහි. නො චෙ ගච්ඡසී, හත්ථපාදං වා තෙ ඡිත්ථාමි කණ්ණනාසං වා”ති වුත්තො සීසං ගච්ඡතියෙව. නක්ඛත්තස්ස ආදිමජ්ඣපරියොසානං අනුභවිතුං න ලහති, කස්මා? පරාධිනත්තය, එවමෙව චිතයෙ අපකතඤ්ඤානා විවෙකත්ථාය අරඤ්ඤං පටිට්ඨෙතාපි කිස්මිඤ්චිදෙව අන්තමසො කප්පියමංසෙපි අකප්පියමංසසඤ්ඤාය උප්පන්නාය විවෙකං පභාය සීලවිසොධනත්ථං චිතයධරස්ස සන්තිකං ගන්තබ්බං හොති, විවෙකසුඛං අනුභවිතුං න ලහති, කස්මා? උද්ධච්චකුක්කුච්චාභිභූතත්තායාති. එවං දාසබ්‍යං විය උද්ධච්චකුක්කුච්චං දට්ඨබ්බං.

යථා පන කන්තාරද්ධානමග්ගප්පිපන්නො පුරිසො වොරෙහි මනුස්සානං විලුත්තොකාසං පහතොකාසඤ්ච දිස්වා දණ්ඩකසද්දෙනපි සකුණසද්දෙනපි “වොරා ආගතා”ති උස්සඬ්ඛිතපරිසඬ්ඛිතොව හොති, ගච්ඡතිපි තිට්ඨතිපි නිවත්තතිපි, ගතට්ඨානතො අගතට්ඨානමෙව බහුතරං හොති. සො කිච්ඡෙන කසිරෙන බෙමන්තභූමිං පාපුණාති වා න වා පාපුණාති. එවමෙව යස්ස අට්ඨසු යානෙසු විචිකිච්ඡා උප්පන්නා හොති, සො – “බුද්ධො නු බො, නො නු බො බුද්ධො”තිආදිනා නයෙන විචිකිච්ඡන්තො අධිමුච්චත්ථා සද්ධාය ගණ්හිතුං න සක්කොති. අසක්කොන්තො මග්ගං වා ඵලං වා න පාපුණාතීති. යථා කන්තාරද්ධානමග්ගෙ – “වොරා අත්ථි නත්ථි”ති පුනප්පුනං ආසප්පනපරිසප්පනං අපරියොගාහනං ඡම්භිතත්තං චිත්තස්ස උප්පාදෙන්තො බෙමන්තපත්තියා අන්තරායං කරොති, එවං විචිකිච්ඡාපි – “බුද්ධො නු බො, න බුද්ධො”තිආදිනා නයෙන පුනප්පුනං ආසප්පනපරිසප්පනං අපරියොගාහනං ඡම්භිතත්තං චිත්තස්ස උප්පාදයමානා අරියභූමිප්පත්තියා අන්තරායං කරොතිති කන්තාරද්ධානමග්ගො විය විචිකිච්ඡා දට්ඨබ්බො.

224. ඉදානි – “සෙය්‍යථාපි, මහාරාජ, ආණණා”න්ති එත්ථ හගවා පභීනකාමච්ඡන්දනීවරණං ආණණාසද්ධිසං, සෙසානි ආරොග්‍යාදිසද්ධානි කත්ථා දස්සෙති. තත්‍රායං සද්ධිසනා, යථා හි පුරිසො ඉණං ආදාය කම්මන්තෙ පයොජෙන්වා සමිද්ධතං පත්තො – “ඉදං ඉණං නාම පලිබොධමූල”න්ති චිත්තෙන්වා සවඩ්ඪිකං ඉණං නිය්‍යාතෙන්වා පණ්ණං ඵාලාපෙය්‍ය. අප්පස්ස තතො පට්ඨාය නෙව කොචි දුක්ඛං පෙසෙති, න පණ්ණං. සො ඉණසාමිකෙ දිස්වාපි සවෙ ඉච්ඡති, ආසනා උට්ඨහති, නො චෙ න උට්ඨහති, කස්මා? තෙහි සද්ධිං නිල්ලෙපත්තාය අලග්ගත්තාය. එවමෙව භික්ඛු – “අයං කාමච්ඡන්දො නාම පලිබොධමූල”න්ති චිත්තෙන්වා ඡ ධම්මෙ භාවෙන්වා කාමච්ඡන්දනීවරණං පජ්ජති. තෙ පන ඡ ධම්මෙ මහාසතිපට්ඨානෙ වණ්ණසිස්සාම. තස්සෙවං පභීනකාමච්ඡන්දස්ස යථා ඉණමුත්තස්ස පුරිසස්ස ඉණස්සාමිකෙ දිස්වා නෙව භයං න ඡම්භිතත්තං හොති. එවමෙව පරවත්ථුමිහි නෙව සඬිගො න බද්ධො හොති. දිබ්බානිපි රූපානි පස්සතො කිලෙසො න සමුදාවරති. තස්මා හගවා ආණණාමිව කාමච්ඡන්දප්පහානං ආහ.

යථා පන සො පිත්තරොගාතුරො පුරිසො භෙසජ්ජකිරියාය නං රොගං වූපසමෙන්වා තතො පට්ඨාය මධුසක්කරාදීනං රසං චින්දති. එවමෙව භික්ඛු “අයං බ්‍යාපාදො නාම මහා අනත්ථකරො”ති ඡ ධම්මෙ භාවෙන්වා බ්‍යාපාදනීවරණං පජ්ජති. සබ්බනීවරණෙසු ඡ ධම්මෙ මහාසතිපට්ඨානෙයෙව වණ්ණසිස්සාම. න කෙවලඤ්ච තෙයෙව, යෙපි ථීනමිද්ධාදීනං පභානාය භාවෙතබ්බො, තෙපි සබ්බෙ තත්ථෙව වණ්ණසිස්සාම. සො එවං පභීනබ්‍යාපාදො යථා පිත්තරොගවිමුත්තො පුරිසො මධුසක්කරාදීනං රසං සම්පියායමානො පටිසෙවති, එවමෙව ආචාරපණ්ණත්තිආදීනි සික්ඛාපදානි සිරසා සම්පට්චින්නවා සම්පියායමානො සික්ඛති. තස්මා හගවා ආරොග්‍යමිව බ්‍යාපාදප්පහානං ආහ.

යථා සො නක්ඛත්තදිවසෙ බන්ධනාගාරං පවෙසිතො පුරිසො අපරස්මිං නක්ඛත්තදිවසෙ – “පුබ්බෙපි අහං පමාදදොසෙන බද්ධො, තෙන නක්ඛත්තං නානුභවිං. ඉදානි අප්පමත්තො හවිස්සාමි”ති යථාස්ස පටිවත්ථිකා ඕකාසං න ලහන්ති, එවං අප්පමත්තො හුත්ථා නක්ඛත්තං අනුභවත්ථා – “අහො නක්ඛත්තං, අහො නක්ඛත්ත”න්ති උදානං උදානෙසි, එවමෙව භික්ඛු – “ඉදං ථීනමිද්ධං නාම මහාඅනත්ථකර”න්ති ඡ ධම්මෙ භාවෙන්වා ථීනමිද්ධනීවරණං පජ්ජති, සො එවං පභීනථීනමිද්ධො යථා බන්ධනා මුත්තො පුරිසො සත්තාහම්පි නක්ඛත්තස්ස ආදිමජ්ඣපරියොසානං

අනුභවනී, එවමෙව ධම්මනක්කත්තස්ස ආදිමජ්ඣපරියොසානං අනුභවන්තො සහ පටිසම්භිදාහි අරහත්තං පාපුණාති. තස්මා භගවා ඛන්ධනා මොක්ඛම්ච ටීනම්ද්ධප්පහානං ආහ.

යථා පන දාසො කිඤ්චිදෙව මිත්තං උපනිස්සාය සාමිකානං ධනං දත්වා අත්තානං භුජිස්සං කත්වා තතො පටියාය යං ඉච්ඡති, තං කරොති. එවමෙව භික්ඛු – “ඉදං උද්ධච්චකුක්කුච්චං නාම මහා අනත්ථකරු” ත්ති ඡ ධම්මෙ භාවෙන්වා උද්ධච්චකුක්කුච්චං පජ්හති. සො එවං පහිනඋද්ධච්චකුක්කුච්චො යථා භුජිස්සො පුරිසො යං ඉච්ඡති, තං කරොති, න තං කොචි බලක්කාරොන තතො නිවත්තෙති, එවමෙව යථා සුඛං නෙක්ඛම්මපටිපදං පටිපජ්ජති, න තං උද්ධච්චකුක්කුච්චං බලක්කාරොන තතො නිවත්තෙති. තස්මා භගවා භුජිස්සං විය උද්ධච්චකුක්කුච්චප්පහානං ආහ.

යථා බලවා පුරිසො හත්ථසාරං ගහෙන්වා සජ්ජාචුඬො සපරිවාරො කන්තාරං පටිපජ්ජෙය්‍ය, තං වොරා දුරතොව දිස්වා පලායෙය්‍යං. සො සොත්ථිනා තං කන්තාරං නිත්ථරිත්වා ඛෙමන්තං පත්තො හට්ඨතුට්ඨො අස්ස. එවමෙව භික්ඛු “අයං විචිකිච්ඡා නාම මහා අනත්ථකාරිකා” ත්ති ඡ ධම්මෙ භාවෙන්වා විචිකිච්ඡං පජ්හති. සො එවං පහිනවිචිකිච්ඡො යථා බලවා පුරිසො සජ්ජාචුඬො සපරිවාරො නිබ්භයො වොරෙ තිණං විය අගණෙන්වා සොත්ථිනා නික්ඛමිත්වා ඛෙමන්තභුමිං පාපුණාති, එවමෙව භික්ඛු දුච්චරිතකන්තාරං නිත්ථරිත්වා පරමං ඛෙමන්තභුමිං අමතං මහානිබ්බානං පාපුණාති. තස්මා භගවා ඛෙමන්තභුමිං විය විචිකිච්ඡාපහානං ආහ.

225. පාමොජ්ජං ජායතීති තුට්ඨාකාරො ජායති. පමුදිතස්ස පිති ජායතීති තුට්ඨස්ස සකලසරීරං බොහයමානා පිති ජායති. පිතිමනස්ස කායො පස්සම්භතීති පිතිසම්පයුත්තචිත්තස්ස පුග්ගලස්ස නාමකායො පස්සම්භති, විගතදරථො හොති. සුඛං වෙදෙතීති කායිකම්පි වෙතසිකම්පි සුඛං වෙදෙයති. චිත්තං සමාධියතීති ඉමිනා නෙක්ඛම්මසුඛෙන සුඛිතස්ස උපචාරවසෙනපි අප්පනාවසෙනපි චිත්තං සමාධියති.

පඨමජ්ඣානකථා

226. සො විච්ච්චෙව කාමෙහි...පෙ.... පඨමං ඝානං උපසම්පජ්ජ විහරතීතිආදි පන උපචාරසමාධිනා සමාහිතෙ චිත්තෙ උපරිවිසෙසදස්සනත්ථං අප්පනාසමාධිනා සමාහිතෙ චිත්තෙ තස්ස සමාධිනො පහෙදදස්සනත්ථං චූත්තන්ති වෙදිතබ්බං. ඉමමෙව කායන්ති ඉමං කරජකායං. අභිසන්දෙතීති තෙමෙති ස්නෙහෙති, සබ්බත්ථ පචත්තපිතිසුඛං කරොති. පරිසන්දෙතීති සමන්තතො සන්දෙති. පරිපූරෙතීති වායුනා භස්තං විය පුරෙති. පරිජ්චරෙතීති සමන්තතො චූසති. සබ්බාවතො කායස්සාති අස්ස භික්ඛුනො සබ්බකොට්ඨාසවතො කායස්ස කිඤ්චි උපාදින්නකසන්නතිපචත්තිට්ඨානෙ ඡවිමංසලොභිතානුගතං අණුමත්තම්පි යානං පඨමජ්ඣානසුඛෙන අචුටං නාම න හොති.

227. දක්ඛොති ඡෙකො පටිබලො න්භානියවුණ්ණොති කාතුඤ්චෙව පයොපෙතුඤ්ච සන්නෙතුඤ්ච. කංසථාලෙති යෙන කෙනචි ලොහෙන කතභාජනෙ. මත්තිකභාජනං පන ටීරං න හොති. සන්නෙන්තස්ස භිජ්ජති. තස්මා තං න දස්සෙති. පරිජ්චොසකං පරිජ්චොසකන්ති සිඤ්චිත්වා සිඤ්චිත්වා. සන්නෙය්‍යාති වාමභත්ථෙත කංසථාලං ගහෙන්වා දක්ඛිණභත්ථෙත පමාණයුත්තං උදකං සිඤ්චිත්වා සිඤ්චිත්වා පරිමද්දන්තො පිණ්ඩං කරෙය්‍ය. ස්නෙහානුගතාති උදකසිනෙහෙන අනුගතා. ස්නෙහපරෙතාති උදකසිනෙහෙන පරිග්ගහිතා. සන්නරඛාහිරාති සද්ධිං අන්නොපදෙසෙන වෙව බහිපදෙසෙන ව සබ්බත්ථකමෙව උදකසිනෙහෙන චුටාති අත්ථො. න ව පග්ගරණිති න ව බින්න්දු බින්න්දු උදකං පග්ගරති, සක්කා හොති භත්ථෙතපි ද්විහිපි තිහිපි අඩ්ගුලිහි ගහෙතුං ඔච්චට්ටිකායපි කාතුන්ති අත්ථො.

දුතියජ්ඣානකථා

228-229. දුතියජ්ඣානසුඛපමායං උබ්භිදොදකොති උබ්භින්නඋදකො, න හෙට්ඨා උබ්භිජ්ජිත්වා උග්ගච්ඡනකඋදකො. අන්නොයෙව පන උබ්භිජ්ජනකඋදකොති අත්ථො. ආයමුඛන්ති ආගමනමග්ගො. දෙවොති මෙසො. කාලෙන කාලන්ති කාලෙ කාලෙ, අන්වද්ධමාසං වා අනුදසාහං වාති අත්ථො. ධාරන්ති චුට්ඨිං. න අනුප්පචෙච්ඡෙය්‍යාති න ව පචෙසෙය්‍ය, න වස්සෙය්‍යාති අත්ථො. සීතා වාරිධාරා උබ්භිජ්ජිත්වාති සීතං ධාරං උග්ගන්ත්වා රහදං පුරයමානං උබ්භිජ්ජිත්වා. හෙට්ඨා උග්ගච්ඡනඋදකඤ්චි උග්ගන්ත්වා උග්ගන්ත්වා භිජ්ජන්තං උදකං බොහෙති, චතුහි දිසාහි පටිසනඋදකං පුරාණපණ්ණාතිණකට්ඨදණ්ඩකාදිහි උදකං බොහෙති, චුට්ඨිඋදකං ධාරානිපාතපුබ්බුළුකෙහි උදකං බොහෙති. සන්නිසින්නමෙව පන හුත්වා ඉද්ධිනිමිමිනම්ච උප්පජ්ජමානං උදකං ඉමං පදෙසං ඵරති, ඉමං පදෙසං න ඵරතීති නත්ථි, තෙන අචුටොකාසො නාම න හොතීති. තත්ථ රහදො විය කරජකායො. උදකං විය දුතියජ්ඣානසුඛං. සෙසං පුරිමනෙයෙනෙව වෙදිතබ්බං.

තතියජ්ඣානකථා

230-231. තතියජ්ඣානසුඛපමායං උප්පලාති එත්ථ සන්නිති උප්පලිතී. සෙසපද්ද්වයෙපි එසෙව නයො. එත්ථ ව සෙතරත්තනිලෙසු යං කිඤ්චි උප්පලං උප්පලමෙව. ඌනකසතපත්තං පුණ්ඩරිකං, සතපත්තං පදුමං, පත්තනියමං වා විනාපි සෙතං පදුමං, රත්තං පුණ්ඩරිකන්ති අයමෙත්ථ විනිච්ඡයො. උදකානුග්ගතානීති උදකතො න උග්ගතාති.

අන්තෝ නිමුග්ගපොසිනි උදකතලස්ස අන්තෝ නිමුග්ගානියෙව හුත්වා පොසිනි, වඩ්ඪිනිති අත්ථො. සෙසං පුරිමනෙයෙනෙව වෙදිතබ්බං.

වතුත්ථජ්ඣානකථා

232-233. වතුත්ථජ්ඣානසුඛපමායං පරිසුද්ධෙන චෙතසා පරියොදානෙනාති එත්ථ නිරුපක්කිලෙසට්ඨෙන පරිසුද්ධං, පහස්සරට්ඨෙන පරියොදානන්ති වෙදිතබ්බං. ඔදානෙන වත්ථෙන්නාති ඉදං උතුථරණත්ථං චුත්තං. කිලිට්ඨවත්ථෙන්න හි උතුථරණං න හොති, තඬ්ඛණධොතපරිසුද්ධෙන උතුථරණං බලවං හොති. ඉමිස්සාය හි උපමාය වත්ථං විය කරජකායො, උතුථරණං විය වතුත්ථජ්ඣානසුඛං. තස්මා යථා සුන්භාතස්ස පුරිසස්ස පරිසුද්ධං වත්ථං සසීසං පාරුපිත්වා නිසින්තස්ස සරිරතො උතු සබ්බමෙව වත්ථං ඵරති. න කොචි වත්ථස්ස අච්චොකාසො හොති. එවං වතුත්ථජ්ඣානසුඛෙන හික්ඛුනො කරජකායස්ස න කොචි ඔකාසො අච්චො හොතිති. එවමෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. ඉමෙසං පන වතුත්තං ඝාතානං අනුපදවණ්ණනා ව භාවනානායො ව විසුද්ධිමග්ගෙ චුත්තොති ඉධ න චිත්ථාරිතො.

එත්තාවතා වෙස රුපජ්ඣානලාභියෙව, න අරුපජ්ඣානලාභීනි න වෙදිතබ්බො. න හි අට්ඨසු සමාපත්තීසු චුද්දසභාකාරෙහි විණ්ණවසිභාවං චිනා උපරි අභිඤ්ඤාධිගමො හොති. පාළියං පන රුපජ්ඣානානියෙව ආගතානි. අරුපජ්ඣානානි ආහරිත්වා කථෙතබ්බානි.

විපස්සනාඤාණකථා

234. සො එවං සමාහිතෙ චිත්තෙ...පෙ.... ආනෙඤ්ජප්පත්තෙති සො චුද්දසභාකාරෙහි අට්ඨසු සමාපත්තීසු විණ්ණවසිභාවො හික්ඛුති දස්සෙති . සෙසමෙත්ථ විසුද්ධිමග්ගෙ චුත්තනායෙන වෙදිතබ්බං. ඤාණදස්සනාය චිත්තං අභිනිහරන්ති එත්ථ ඤාණදස්සනන්ති මග්ගඤාණමපි, චුච්චති ඵලඤාණමපි, සබ්බඤ්ඤාඤාණමපි, පච්චවෙක්ඛණඤාණමපි, විපස්සනාඤාණමපි. “කිං නු ඛො, ආචුසො, ඤාණදස්සනවිසුද්ධත්ථං හගචති බ්‍රහ්මවරියං චුස්සති”ති (මහානි. 1.257) එත්ථ හි මග්ගඤාණං ඤාණදස්සනන්ති චුත්තං. “අයමඤ්ඤො උත්තරිමනුස්සධම්මො අලමරියඤාණදස්සනවිසෙසො අධිගතො ථාසුචිභාරො”ති (ම. නි. 1.328) එත්ථ ඵලඤාණං. “හගචතොපි ඛො ඤාණදස්සනං උදපාදි සත්තාහකාලඬ්ඛකතො ආලාරො කාලාමො”ති (මහාව. 10) එත්ථ සබ්බඤ්ඤාඤාණං. “ඤාණඤ්ච පන මෙ දස්සනං උදපාදි අකුප්පා මෙ විමුත්ති, අයමන්තිමා ජාති”ති (මහාව. 16) එත්ථ පච්චවෙක්ඛණඤාණං ඉධ පන ඤාණදස්සනාය චිත්තන්ති ඉදං විපස්සනාඤාණං ඤාණදස්සනන්ති චුත්තන්ති.

අභිනිහරන්ති විපස්සනාඤාණස්ස නිබ්බත්තනත්ථාය තත්තින්තං තප්පොණං තප්පබ්භාරං කරොති. රුපිනි ආදීනමත්ථො චුත්තොයෙව. ඔදනකුම්මාසුපවයොති ඔදනෙන වෙව කුම්මාසෙන ව උපචිතො වඩ්ඪිතො. අනිච්චවිජාදනපරිමද්දනහෙදනවිද්ධංසනධම්මොති හුත්වා අභාවට්ඨෙන අනිච්චධම්මො. දුග්ගන්ධවිසාතත්ථාය තනුවිලෙපනෙන උච්ඡාදනධම්මො. අධිගපච්චධිගාඛාධවිනොදනත්ථාය බුද්දකසම්බාහනෙන පරිමද්දනධම්මො. දහරකාලෙ වා උභරුසු සයාපෙත්වා ගබ්භාවාසෙන දුස්සණ්ඨිතානං තෙසං තෙසං අභිගානං සණ්ඨානසම්පාදනත්ථං අඤ්ජනපිළනාදිවසෙන පරිමද්දනධම්මො. එවං පරිහරිතොපි හෙදනවිද්ධංසනධම්මො හිජ්ජති වෙව විකිරති ව, එවං සභාවොති අත්ථො. තත්ථ රුපී වාතුමහාභුතිකොතිආදීසු ඡති පදෙහි සමුදයො කථිතො. අනිච්චපදෙන සද්ධිං පච්ඡිමෙහි ද්විති අත්ථධිගමො. එත්ථ සිතං එත්ථ පටිබද්ධන්ති එත්ථ වාතුමහාභුතිකෙ කායෙ නිස්සිතඤ්ච පටිබද්ධඤ්ච.

235. සුභොති සුන්දරො. ජාතිමානි පරිසුද්ධාකරසමුට්ඨිතො. සුපරිකම්මකතොති සුට්ඨු කතපරිකම්මො අපනිතපාසාණසක්ඛරො. අච්ඡොති තනුවිජිවි. විජ්ජසන්තොති සුට්ඨු පසන්තො. සබ්බාකාරසම්පන්නොති ධොවනවෙධනාදීහි සබ්බෙහි ආකාරෙහි සම්පන්නො. නීලන්තිආදීහි වණ්ණසම්පත්තිං දස්සෙති. තාදිසඤ්චි ආචුතං පාකටං හොති. එවමෙව ඛොති එත්ථ එවං උපමාසංසන්දනං වෙදිතබ්බං. මණි විය හි කරජකායො. ආචුතසුත්තං විය විපස්සනාඤාණං. වක්ඛුමා පුරිසො විය විපස්සනාලාභී හික්ඛු, හත්ථෙ කරිත්වා පච්චවෙක්ඛතො අයං ඛො මණිති මණිනො ආවිභූතකාලො විය විපස්සනාඤාණං, අභිනිහරිත්වා නිසින්තස්ස හික්ඛුනො වාතුමහාභුතිකකායස්ස ආවිභූතකාලො, තත්ත්වං සුත්තං ආචුතන්ති සුත්තස්සාවිභූතකාලො විය විපස්සනාඤාණං, අභිනිහරිත්වා නිසින්තස්ස හික්ඛුනො තදාරම්මණානං ඵස්සපඤ්චමකානං වා සබ්බචිත්තචෙතසිකානං වා විපස්සනාඤාණස්සෙව වා ආවිභූතකාලොති.

ඉදඤ්ච විපස්සනාඤාණං මග්ගඤාණානන්තරං. එවං සන්තෙපි යස්මා අභිඤ්ඤාවාරෙ ආරද්ධෙ එතස්ස අන්තරාවාරො නත්ථි තස්මා ඉධෙව දස්සිතං. යස්මා ව අනිච්චාදිවසෙන අකතසම්මසනස්ස දිබ්බාය සොතධාතුයා හෙරවං සද්දං සුණතො, පුබ්බෙතිවාසානුස්සනියා හෙරවෙ ඛන්ධෙ අනුස්සරතො, දිබ්බෙන වක්ඛුනා හෙරවම්පි රුපං පස්සතො භයසන්තාසො උප්පජ්ජති, න අනිච්චාදිවසෙන කතසම්මසනස්ස තස්මා අභිඤ්ඤං පත්තස්ස භයවිනොදනහෙතුසම්පාදනත්ථම්පි ඉදං ඉධෙව දස්සිතං. අපි ව යස්මා විපස්සනාසුඛං නාමෙතං මග්ගඵලසුඛසම්පාදකං පාටියෙක්කං සන්දිට්ඨිකං සාමඤ්ඤඵලං තස්මාපි ආදිතොව ඉදං ඉධ දස්සිතන්ති වෙදිතබ්බං.

මනොමයිද්ධඤාණකථා

236-237. මනෝමයන්ති මනෝන නිබ්බන්තිතං. සබ්බභිග්ගපච්චඩ්ඨිත්ති සබ්බෙහි අභිග්ගෙහි ව පච්චඩ්ඨගෙහි ව සමන්තාගතං. අභිනින්ද්‍රියන්ති සංශ්ඨානවසෙන අවිකල්පිත්තියං. ඉද්ධිමතා නිම්මිතරූපඤ්ඤා සචෙ ඉද්ධිමා ඔදානො තම්පි ඔදානං. සචෙ අවිද්ධකණ්ණො තම්පි අවිද්ධකණ්ණන්ති එවං සබ්බාකාරොති තෙන සද්ධිමෙව හොති. මුඤ්ජප්ඵභා ඊසිකන්තිආදි උපමාන්තයම්පි හි සද්ධිසභාවදස්සන්තංමෙව චුත්තං. මුඤ්ජසද්ධිසා එව හි තස්ස අන්තො ඊසිකා හොති. කොසිසදිසොයෙව අසි, වට්ටාය කොසියා වට්ටං අසිමෙව පක්ඛිපන්ති, පත්ථොය පත්ථං. කරණ්ඩාති ඉදම්පි අභිකඤ්චුකස්ස නාමං, න විලිචකරණ්ඩකස්ස. අභිකඤ්චුකො හි අභිනා සදිසොව හොති. තත්ථ කිඤ්චාපි “පුරිසො අභිං කරණ්ඩා උද්ධරොයා”ති භන්තො උද්ධරමානො විය දස්සිතො, අථ බො චිත්තෙනෙවස්ස උද්ධරණං වෙදිතබ්බං. අයඤ්ඤා අභි නාම සජාතියං ධිතො, කට්ඨන්තරං වා රුක්ඛන්තරං වා නිස්සාය, තචතො සරිරං නික්ඛඩ්ඨන්තප්පයොගසබ්බාතෙන ථාමෙන, සරිරං බාදයමානං විය පුරාණතචං ජිගුච්ඡන්තොති ඉමෙහි චතුර්ති කාරණෙහි සයමෙව කඤ්චුකං පජ්ඣති, න සක්කා තතො අඤ්ඤෙන උද්ධරිතුං, තස්මා චිත්තෙන උද්ධරණං සන්ධාය ඉදං චුත්තන්ති වෙදිතබ්බං. ඉති මුඤ්ජාදිසද්ධිසං ඉමස්ස භික්ඛුනො සරිරං, ඊසිකාදිසද්ධිසං නිම්මිතරූපන්ති. ඉදමෙත්ථ ඔපම්මසංසන්දනං. නිම්මානවිධානං පනෙන්ථ පරතො ව ඉද්ධිවිධාදිපඤ්ඤාඅභිකඤ්ඤාකථා සබ්බාකාරෙන විසුද්ධිමග්ගෙ චිත්ථාරිතාති තත්ථ චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං. උපමාමන්තමෙව හි ඉධ අධිකං.

ඉද්ධිවිධඤ්ඤාණාදිකථා

238-239. තත්ථ ඡෙකක්ඛම්භකාරාදයො විය ඉද්ධිවිධඤ්ඤාණලාභී භික්ඛු දට්ඨබ්බො. සුපරිකම්මකතමත්තිකාදයො විය ඉද්ධිවිධඤ්ඤාණං දට්ඨබ්බං. ඉච්ඡිතිච්ඡිතභාජනවිකතිආදිකරණං විය තස්ස භික්ඛුනො විකුබ්බනං දට්ඨබ්බං.

240-241. දිබ්බසොතධාතුඋපමායං යස්මා කන්තාරද්ධානමග්ගො සාසඬකො හොති සප්පට්ඨයො. තත්ථ උස්සඬකිතපරිසඬකිතෙන ‘අයං භෙරිසද්දො’, ‘අයං මුද්ධිගසද්දො’ති න සක්කා වචන්තපෙතුං, තස්මා කන්තාරග්ගභණං අකත්වා බෙමමග්ගං දස්සෙන්තො අද්ධානමග්ගප්පට්ඨපන්තොති ආහ. අප්පට්ඨයඤ්ඤා බෙමමග්ගං සීසෙ සාට්ඨකං කත්වා සංඝිකං පටිපන්නො චුත්තප්පකාරෙ සද්දෙ සුඛං වචන්තපෙති. තස්ස සචනෙන තෙසං තෙසං සද්දානං ආවිභුතකාලො විය යොගිතො දුරස්සන්තිකභෙදානං දිබ්බානඤ්ඤෙව මානුස්සකානඤ්ඤෙව සද්දානං ආවිභුතකාලො වෙදිතබ්බො.

242-243. වෙතොපරියඤ්ඤාණුපමායං දහරොති තරුණො. යුවාති යොබ්බන්තෙන සමන්තාගතො. මණ්ඩනකජාතිකොති යුවාපි සමානො න ආලසියො න කිලිට්ඨවන්තසරිරො, අථ බො මණ්ඩනපකතිකො, දිවසස්ස ද්වෙ තයො වාරෙ න්භායිත්වා සුද්ධිවන්තපරිදහනඅලඬකාරකරණසීලොති අත්ථො. සකණ්ණකන්ති කාළතිලකච්චගමුඛදුස්සිලිකාදීනං අඤ්ඤතරෙන සදොසං. තත්ථ යථා තස්ස මුඛනිමිත්තං පච්චවෙක්ඛතො මුඛෙ දොසො පාකටො හොති, එවං වෙතොපරියඤ්ඤාණං චිත්තං අභිනිහරිත්වා නිසින්තස්ස භික්ඛුනො පරෙසං සොළසවිධං චිත්තං පාකටං හොතිති වෙදිතබ්බං.

244-245. පුබ්බෙතිවාසඤ්ඤාණුපමායං තං දිවසං කතකිරියා පාකටා හොතිති තං දිවසං ගතගාමන්තයමෙව ගතිතං. තත්ථ ගාමන්තයගතපුරිසො විය පුබ්බෙතිවාසඤ්ඤාණලාභී දට්ඨබ්බො, තයො ගාමා විය තයො භවා දට්ඨබ්බො, තස්ස පුරිසස්ස තිස්ස ගාමෙස්ස තං දිවසං කතකිරියාය ආවිභාවො විය පුබ්බෙතිවාසාය චිත්තං අභිනිහරිත්වා නිසින්තස්ස භික්ඛුනො තිස්ස භවෙස්ස කතකිරියාය පාකටභාවො දට්ඨබ්බො.

246-247. දිබ්බවක්ඛුපමායං වීරීං සඤ්චරන්තෙහි අපරාපරං සඤ්චරන්තෙ. වීරීං වරන්තෙහිපි පායො. අයමෙවත්ථො. තත්ථ නගරමජ්ඣෙ සිඬ්ඨිසාට්ඨකම්හි පාසාදො විය ඉමස්ස භික්ඛුනො කරජකායො දට්ඨබ්බො, පාසාදෙ ධිතො වක්ඛුමා පුරිසො විය අයමෙව දිබ්බවක්ඛුං පත්වා ධිතො භික්ඛු, ගෙහං පටිසන්තා විය පටිසන්ධිවසෙන මාතුකුච්ඡියං පටිසන්තා, ගෙහා නික්ඛමන්තා විය මාතුකුච්ඡිතො නික්ඛමන්තා, රථිකාය වීරීං සඤ්චරන්තා විය අපරාපරං සඤ්චරණකසන්තා, පුරතො අබ්භොකාසට්ඨානෙ මජ්ඣෙ සිඬ්ඨිසාට්ඨකෙ නිසින්තා විය තිස්ස භවෙස්ස තත්ථ තත්ථ නිබ්බන්තසන්තා, පාසාදතලෙ ධීතපුරිසස්ස තෙසං මනුස්සානං ආවිභුතකාලො විය දිබ්බවක්ඛුඤ්ඤාණං චිත්තං අභිනිහරිත්වා නිසින්තස්ස භික්ඛුනො තිස්ස භවෙස්ස නිබ්බන්තසන්තානං ආවිභුතකාලො දට්ඨබ්බො. ඉදඤ්ච දෙසනාසුඛත්තමෙව චුත්තං. ආරුප්පෙ පන දිබ්බවක්ඛුස්ස ගොවරො නත්ථීති.

ආසවක්ඛයඤ්ඤාණකථා

248. සො එවං සමාහිතෙ චිත්තෙහි ඉධ විපස්සනාපාදකං චතුත්ථජ්ඣානචිත්තං වෙදිතබ්බං. ආසවානං ඛයඤ්ඤාණායාති ආසවානං ඛයඤ්ඤාණනිබ්බන්තන්තථාය. එත්ථ ව ආසවානං ඛයො නාම මග්ගොපි ඵලම්පි නිබ්බානම්පි භඩ්ගොපි චූච්චිති. “ඛයෙ ඤාණං, අනුප්පාදෙ ඤාණං”න්ති එත්ථ හි මග්ගො ආසවානං ඛයොති චුත්තො. “ආසවානං ඛයා සමණො හොති”ති (ම. නි. 1.438) එත්ථ ඵලං.

“පරවජ්ජානුපස්සිස්ස, නිව්චං උජ්ඣානසඤ්ඤිතො;
ආසවා තස්ස වඩ්ඨන්ති, ආරා සො ආසවක්ඛයා”ති. (ධ. ප. 253);

එක් එක් නිබ්බානං. “ආසවානං බයො වයො හෙදො අනිච්චතා අන්තරධාන” නීති එක් එක් හඬගො. ඉධ පන නිබ්බානං අධිප්පෙනං. අරහත්තමග්ගොපි වට්ටනියෙව.

චිත්තං අභිනිහරතීති විපස්සනා චිත්තං තන්තීන්තං තප්පොණං තප්පබ්භාරං කරොති. සො ඉදං දුක්ඛන්තිආදීසු “එත්තකං දුක්ඛං, න ඉතො භියො” ති සබ්බමපි දුක්ඛස්වචං සරසලක්ඛණපටිච්චෙධෙන යථාභූතං පජානාතීති අත්ථො. තස්ස ව දුක්ඛස්ස නිබ්බන්තිකං තණ්හං “අයං දුක්ඛස්මුදයො” ති. තදුභයමපි යං යානං පත්වා නිරුජ්ඣති, තං තෙසං අප්පචන්තිං නිබ්බානං “අයං දුක්ඛනිරොධො” ති; තස්ස ව සම්පාපකං අරියමග්ගං “අයං දුක්ඛනිරොධගාමිනී පටිපදා” ති සරසලක්ඛණපටිච්චෙධෙන යථාභූතං පජානාතීති අත්ථො.

එවං සරූපතො සච්චාති දස්සෙත්වා පුන කිලෙසවසෙන පරියායතො දස්සෙත්තො “ඉමෙ ආසවා” තිආදිමාහ. තස්ස එවං ජානතො එවං පස්සතොති තස්ස භික්ඛුනො එවං ජානන්තස්ස එවං පස්සන්තස්ස, සහ විපස්සනාය කොට්ඨපත්තං මග්ගං කපෙසි. කාමාසවාති කාමාසවතො. විමුච්චතීති ඉමිනා මග්ගක්ඛණං දස්සෙති. විමුක්තස්මිත්ති ඉමිනා ඵලක්ඛණං. විමුක්තමිති ඤාණං හොතීති ඉමිනා පච්චචෙක්ඛණඤාණං. බිණා ජාතීතිආදීහි තස්ස භූමිං. තෙන භි ඤාණෙන බිණාසවො පච්චචෙක්ඛන්තො බිණා ජාතීතිආදීහි පජානාති.

කතමා පනස්ස ජාති බිණා? කප්ඤ්ච නං පජානාතීති? න තාවස්ස අතීතා ජාති බිණා, පුබ්බෙව බිණත්තා. න අනාගතා, අනාගතෙ වායාමාභාවතො. න පච්චුප්පන්තා, විජ්ජමානත්තා. යා පන මග්ගස්ස අභාවිතත්තා උප්පජ්ජෙයා ඵකචතුපඤ්චවොකාරභවෙසු ඵකචතුපඤ්චක්ඛන්ධප්පහෙදා ජාති, සා මග්ගස්ස භාවිතත්තා ආයතිං අනුප්පාදධම්මතං ආපජ්ජනෙන බිණා. තං සො මග්ගභාවනාය පහිනකිලෙසෙ පච්චචෙක්ඛන්තො “කිලෙසාභාවෙ විජ්ජමානමපි කම්මං ආයතිං අප්පට්ඨන්ධිකංව හොතී” ති ජානන්තො පජානාති.

වුසිතන්ති වුත්ථං පරිවුත්ථං. බ්‍රහ්මවරියන්ති මග්ගබ්‍රහ්මවරියං. පුපුජ්ජනකල්‍යාණකෙන හි සද්ධිං සත්ත සෙක්ඛා බ්‍රහ්මවරියවාසං වසන්ති නාම, බිණාසවො වුත්ථවාසො, තස්මා සො අත්තතො බ්‍රහ්මවරියවාසං පච්චචෙක්ඛන්තො වුසිතං බ්‍රහ්මවරියන්ති පජානාති. කතං කරණියන්ති චතුසු සච්චෙසු චතුහි මග්ගෙහි පරිඤ්ඤාපහානසවිජිකිරියාභාවනාවසෙන සොළසවිධං කිව්චං නිට්ඨාපිතං. තෙන තෙන මග්ගෙන පහාතබ්බකිලෙසා පහිනා, දුක්ඛමූලං සමුච්ඡින්නන්ති අත්ථො. පුපුජ්ජනකල්‍යාණකාදයො හි තං කිව්චං කරොන්ති, බිණාසවො කතකරණියො. තස්මා සො අත්තතො කරණියං පච්චචෙක්ඛන්තො කතං කරණියන්ති පජානාති. නාපරං ඉත්ථත්තායාති ඉදානි පුන ඉත්ථභාවාය එවං සොළසකිව්චභාවාය කිලෙසක්ඛයභාවාය වා කත්තබ්බං මග්ගභාවනාකිව්චං මෙ තත්ථීති පජානාති. අප් වා ඉත්ථත්තායාති ඉත්ථභාවතො ඉමස්මා එවං පකාරා. ඉදානි චත්තමානක්ඛන්ධසන්තානා අපරං බන්ධසන්තානං මය්හං තත්ථී. ඉමෙ පන පඤ්චක්ඛන්ධා පරිඤ්ඤානා තිට්ඨන්ති ඡින්නමූලකා රුක්ඛා විය, තෙ වරිමකචිත්තනිරොධෙන අනුපාදානො විය ජාතවෙදො නිබ්බායිස්සන්ති අපණ්ණත්තිකභාවඤ්ච ගම්ස්සන්තීති පජානාති.

249. පබ්බතසඬ්ඛෙපෙති පබ්බතමත්ථකෙ. අනාවිලොති නික්කද්දමො. සිප්පියො ව සම්බුකා ව සිප්පිසම්බුකං. සක්ඛරා ව කප්පාති ව සක්ඛරකප්පං. මච්ඡානං ගුම්ඛා සටාති මච්ඡගුම්ඛං. තිට්ඨන්තමපි වරන්තමපිති එත්ථ සක්ඛරකප්පං තිට්ඨන්තියෙව, ඉතරානි වරන්තිපි තිට්ඨන්තිපි. යථා පන අන්තරන්තරා ධීනාසුපි නිසින්තාසුපි විජ්ජමානාසුපි “එතා ගාවො වරන්ති” ති වරන්තියො උපාදාය ඉතරාපි වරන්තිති වුව්චන්ති. එවං තිට්ඨන්තමෙව සක්ඛරකප්පං උපාදාය ඉතරමපි ද්වයං තිට්ඨන්තන්ති වුත්තං. ඉතරඤ්ච ද්වයං වරන්තං උපාදාය සක්ඛරකප්පමපි වරන්තන්ති වුත්තං. තත්ථ වක්ඛුමතො පුරිසස්ස තිරෙ යත්වා පස්සතො සිප්පිකසම්බුකාදීනං විභූතකාලො විය ආසවානං බයාය චිත්තං අභිනිහරිත්වා නිසින්තස්ස භික්ඛුනො චතුන්තං සච්චානං විභූතකාලො දට්ඨබ්බොති.

එත්තාවතා විපස්සනාඤාණං, මනොමයඤාණං, ඉද්ධිවිධඤාණං, දිබ්බසොතඤාණං, චෙතොපරියඤාණං, පුබ්බෙතිවාසඤාණං, දිබ්බවක්ඛුචසෙන නිප්පන්තං අනාගතංසඤාණයථාකම්මුපගඤාණද්වයං, දිබ්බවක්ඛුඤාණං, ආසවක්ඛයඤාණන්ති දස ඤාණානි නිද්දිට්ඨානි හොන්ති. තෙසං ආරම්මණවිභාගො ජාතිතබ්බො – තත්ථ විපස්සනාඤාණං පරිත්තමහග්ගතඅතීතානාගතපච්චුප්පන්තඅප්ඤාත්තබ්බිද්ධාවසෙන සත්තවිධාරම්මණං. මනොමයඤාණං නිම්මිතබ්බරූපායතනමත්තමෙව ආරම්මණං කරොතීති පරිත්තපච්චුප්පන්තබ්බිද්ධාරම්මණං. ආසවක්ඛයඤාණං අප්පමාණබ්බිද්ධාවත්තබ්බාරම්මණං. අවසෙසානං ආරම්මණහෙදො විසුද්ධිමග්ගෙ වුත්තො. උත්තරිතරං වා පණ්ණිතරං වාති යෙන කෙනවි පරියායෙන ඉතො සෙට්ඨතරං සාමඤ්ඤඵලං නාම තත්ථීති හගවා අරහත්තනිකුටෙන දෙසනං නිට්ඨාපෙසි.

අජාතසත්තුඋපාසකත්තපටිච්චෙදනාකථා

250. රාජා තත්ථ තත්ථ සාධුකාරං පවත්තෙන්තො ආදිමජ්ඣපරියොසානං සක්කච්චං සුත්වා “විරං වතමිහි ඉමෙ පඤ්ඤෙ පුට්ඨ සමණබ්‍රාහ්මණෙ පුච්ඡන්තො, ථුසෙ කොට්ටෙන්තො විය කිඤ්චි සාරං නාලත්ථං, අහො වත හගවතො ගුණසම්පදා, යො මෙ දීපසහස්සං ජාලෙන්තො විය මහන්තං ආලොකං කත්වා ඉමෙ පඤ්ඤෙ විස්සජ්ජෙසි. සුවිරං වතමිහි දසබලස්ස ගුණානුභාවං අජානන්තො වඤ්චිතො” ති චින්තෙන්වා බුද්ධගුණානුස්සරණසම්භූතාය පඤ්චවිධාය

පිනියා ප්‍රථමයෙහි අත්තනො පසාදං ආවිකරොන්තො උපාසකත්තං පටිවෙදෙසි. තං දස්සෙතුං “එවං චුත්තෙ රාජා”තිආදි ආරද්ධං.

තත්ථ අභික්කන්තං, හත්තෙති අයං අභික්කන්තසද්දො ඛයස්සන්දරාහිරූපඅබ්භතූමොදනෙස්ස දිස්සති. “අභික්කන්තා හත්තෙ, රත්ති, නික්ඛන්තො පට්ඨො යාමො, චිරනිසින්තො භික්ඛුසඬ්ඝො”තිආදීසු (අ. නි. 8.20) හි ඛයෙ දිස්සති. “අයං මෙ පුග්ගලො ඛමති, ඉමෙසං චතුත්තං පුග්ගලානං අභික්කන්තතරො ච පණිතතරො චා”තිආදීසු (අ. නි. 4.100) සුන්දරෙ.

“කො මෙ චන්දති පාදානි, ඉද්ධියා යසසා ජලං;
අභික්කන්තෙන චණ්ණෙන, සබ්බා ඔභාසයං දිසා”ති. (වි. ව. 857);

ආදීසු අභිරූපෙ. “අභික්කන්තං හො, ගොතමා”තිආදීසු (පාරා. 15) අබ්භතූමොදනෙ. ඉධාපි අබ්භතූමොදනෙයෙව. යස්මා ච අබ්භතූමොදනෙ, තස්මා ‘සාධු සාධු හත්තෙ’ති චුත්තං හොතිති වෙදිතබ්බො.

භයෙ කොධෙ පසංසායං, තුරිතෙ කොතුහලච්ඡරෙ;
භාසෙ සොකෙ පසාදෙ ච, කරෙ ආමෙඬ්ඨිතං බුධොති.

ඉමිනා ච ලක්ඛණෙන ඉධ පසාදවසෙන, පසංසාවසෙන වායං ද්වික්ඛත්තුං චුත්තොති වෙදිතබ්බො. අථවා අභික්කන්තන්ති අභික්කන්තං අතිඉට්ඨං අතිමනාපං අතිසුන්දරන්ති චුත්තං හොති.

එත්ථ එකෙන අභික්කන්තසද්දෙන දෙසනං ථොමෙති, එකෙන අත්තනො පසාදං. අයඤ්ඤත්ථ අධිප්පායො, අභික්කන්තං හත්තෙ, යදිදං භගවතො ධම්මදෙසනා, ‘අභික්කන්තං’ යදිදං භගවතො ධම්මදෙසනං ආගම්ම මම පසාදොති. භගවතොයෙව චා චචනං ද්වෙ ද්වෙ අත්ථෙ සන්ධාය ථොමෙති. භගවතො චචනං අභික්කන්තං දොසනාසනතො, අභික්කන්තං ගුණාධිගමනතො. තථා සද්ධාජනනතො, පඤ්ඤාජනනතො, සාත්ථතො, සබ්බඤ්ජනතො, උත්තානපදනො, ගම්භීරත්ථතො, කණ්ණසුඛතො, හදයඬ්ඨගමනො, අනත්තුක්කංසනතො, අපරවම්භනතො, කරුණාසිතලතො, පඤ්ඤාවදානතො, ආපාරමණියතො, විමද්දක්ඛමතො, සුයාමානසුඛතො, විමංසියමානහිතතොති එවමාදීහි යොජෙතබ්බං.

තතො පරමපි චතුහි උපමාහි දෙසනංයෙව ථොමෙති. තත්ථ නික්කුජ්ජිතන්ති අධොමුඛධ්වජිතං හෙට්ඨාමුඛජාතං චා. උක්කුජ්ජෙය්‍යාති උපරි මුඛං කරෙය්‍ය. පටිච්ඡන්තන්ති තිණපණ්ණාදිජාදිතං. විචරෙය්‍යාති උග්ගොටෙය්‍ය. මුල්ලස්ස වාති දිසාමුල්ලස්ස. මග්ගං ආවික්ඛෙය්‍යාති හත්ථෙ ගහෙත්වා “එස මග්ගො”ති වදෙය්‍ය, අන්ධකාරෙති කාලපක්ඛවාතුද්දසී අඬ්ඬරත්තසනවනසණ්ඩමෙසපටලෙහි චතුරඬ්ඨගෙ තමෙ. අයං තාව අනුත්තානපදත්ථො. අයං පන සාධිප්පායයොජනා. යථා කොචි නික්කුජ්ජිතං උක්කුජ්ජෙය්‍ය, එවං සද්ධම්මවිමුඛං අසද්ධම්මෙ පතිතං මං අසද්ධම්මා වුට්ඨාපෙත්තන. යථා පටිච්ඡන්තං විචරෙය්‍ය, එවං කස්සපස්ස භගවතො සාසනන්තරධානා පභුති මිච්ඡාදිට්ඨිගහනපටිච්ඡන්තං සාසනං විචරන්තෙන, යථා මුල්ලස්ස මග්ගං ආවික්ඛෙය්‍ය, එවං කුම්මග්ගමිච්ඡාමග්ගප්පටිපත්තස්ස මෙ සග්ගමොක්ඛමග්ගං ආවිකරොන්තෙන, යථා අන්ධකාරෙ තෙලපජ්ජොතං ධාරෙය්‍ය, එවං මොහන්ධකාරනිමුග්ගස්ස මෙ බුද්ධාදිරතනරූපානි අපස්සතො තප්පටිච්ඡාදකමොහන්ධකාරවිද්ධංසකදෙසනාපජ්ජොතධාරකෙන මය්හං භගවතා එතෙහි පරියායෙහි පකාසිතත්තා අනෙකපරියායෙන ධම්මො පකාසිතොති.

එවං දෙසනං ථොමෙත්වා ඉමාය දෙසනාය රතනත්තයෙ පසන්නචිත්තො පසන්නාකාරං කරොන්තො එසාහන්තිආදිමාහ. තත්ථ එසාහන්ති එසො අහං. භගවත්තං සරණං ගච්ඡාමිති භගවා මෙ සරණං, පරායනං, අසස්ස තාතා, හිතස්ස ච විධාතාති. ඉමිනා අධිප්පායෙන භගවත්තං ගච්ඡාමි හජාමි සෙවාමි පයිරූපාසාමි, එවං චා ජානාමි බුජ්ඣාමිති. යෙසඤ්ඤි ධාතුනං ගතිඅත්ථො, බුද්ධිපි තෙසං අත්ථො. තස්මා ගච්ඡාමිති ඉමස්ස ජානාමි බුජ්ඣාමිති අයමපි අත්ථො චුත්තො. ධම්මඤ්ච භික්ඛුසඬ්ඝඤ්චාති එත්ථ පන අධිගතමග්ගෙ සච්ඡිකතනිරොධෙ යථානුසිට්ඨං පටිපජ්ජමානෙ චතුස්ස අපායෙස්ස අපනමානෙ ධාරෙතිති ධම්මො, සො අත්ථතො අරියමග්ගො වෙච නිබ්බානඤ්ච. චුත්තඤ්චෙතං – “යාවතා, හික්ඛවෙ, ධම්මා සඬ්ඛතා, අරියො අට්ඨඬ්ඨිගිකො මග්ගො තෙසං අග්ගමක්ඛායති”ති (අ. නි. 4.34) විත්ථාරො. න කෙචලඤ්ච අරියමග්ගො වෙච නිබ්බානඤ්ච. අපි ච බො අරියථලෙහි සද්ධිං පරියත්තිධම්මොපි. චුත්තඤ්ඤෙන ඡත්තමාණවකච්චමානෙ –

“රාගවීරාගමනෙජමසොකං, ධම්මමසඬ්ඛතමජ්ජකුලං;
මඬුරමිමං පගුණං සුවිහත්තං, ධම්මමිමං සරණත්ථමුපෙහි”ති. (වි. ව. 887);

එත්ථ හි රාගවීරාගොති මග්ගො කට්ඨො. අනෙජමසොකන්ති ඵලං. ධම්මමසඬ්ඛතන්ති නිබ්බානං. අජ්ජකුලං මඬුරමිමං පගුණං සුවිහත්තන්ති පිටකත්තයෙන විහත්තා ධම්මක්ඛන්ධාති. දිට්ඨිසිලසංඝාතෙන සංහතොති සඬ්ඝො, සො අත්ථතො අට්ඨ අරියපුග්ගලසමුහො. චුත්තඤ්ඤෙන තස්මිඤ්ඤෙව විමානෙ –

“යත්ථ ච දිත්තමහජ්ජලමාහු, චතුස්ස සුවිස්ස පුරිසයුගෙස්ස;

අටිය ව පුග්ගලධම්මදසා තෙ, සඨසම්මං සරණන්ථමුපෙහි”ති. (වි. ව. 888);

හික්ඛුනං සඨසො හික්ඛුසඨසො. එත්තාවතා රාජා තිණි සරණගමනානි පටිවෙදෙසි.

සරණගමනකථා

ඉදානි තෙසු සරණගමනෙසු කොසල්ලත්ථං සරණං, සරණගමනං, යො ව සරණං ගච්ඡති, සරණගමනප්පභෙදො, සරණගමනඵලං, සඨකිලෙසො, භෙදොති, අයං විධි වෙදිතබ්බො. සෙයාපීදං – සරණන්ථතො තාව හිංසනීති සරණං. සරණගතානං තෙනෙව සරණගමනෙන භයං සන්තාසං දුක්ඛං දුග්ගතිපරිකිලෙසං හනති විනාසෙතීති අත්ථො, රතනත්තයස්සෙවෙනං අධිවචනං.

අථ වා හිතෙ පවත්තනෙන අහිතා ව නිවත්තනෙන සත්තානං භයං හිංසනි බුද්ධො. භවකන්තාරා උත්තාරණෙන අස්සාසදානෙන ව ධම්මො; අප්පකානම්පි කාරානං විපුලඵලපටිලාභකරණෙන සඨසො . තස්මා ඉමිනාපි පරියායෙන රතනත්තයං සරණං. තප්පසාදතග්ගරුතාහි විහතකිලෙසො තප්පරායණතාකාරප්පවත්තො චිත්තුප්පාදො සරණගමනං. තං සමඨගීසත්තො සරණං ගච්ඡති. චුත්තප්පකාරෙන චිත්තුප්පාදෙන එතානි මෙ තිණි රතනානි සරණං, එතානි පරායණන්ති එවං උපෙතීති අත්ථො. එවං තාව සරණං, සරණගමනං, යො ව සරණං ගච්ඡති, ඉදං තයං වෙදිතබ්බං.

සරණගමනප්පභෙදෙ පන දුට්ඨං සරණගමනං – ලොකුත්තරං ලොකියඤ්ච. තත්ථ ලොකුත්තරං දිට්ඨසච්චානං මග්ගක්ඛණෙ සරණගමනුපක්කිලෙසසමුවිජෙදෙන ආරම්මණතො නිබ්බානාරම්මණං හුත්වා කිච්චතො සකලෙපි රතනත්තයෙ ඉප්ඤ්ඤි. ලොකියං පුට්ඨප්පනානං සරණගමනුපක්කිලෙසවික්ඛම්භනෙන ආරම්මණතො බුද්ධාදිගුණාරම්මණං හුත්වා ඉප්ඤ්ඤි. තං අත්ථතො බුද්ධාදිසු වත්ථුසු සද්ධාපටිලාභො සද්ධාමුලිකා ව සම්මාදිට්ඨි දසසු පුඤ්ඤකිරියවත්ථුසු දිට්ඨිපුකම්මන්ති වුච්චති. තයිදං චතුර්ධා වත්තති – අත්තසන්තියාතනෙන, තප්පරායණතාය, සිස්සභාවුපගමනෙන, පණිපාතනානි.

තත්ථ අත්තසන්තියාතනං නාම – “අප්පාදිං කත්වා අහං අත්තානං බුද්ධස්ස නියාතෙමි, ධම්මස්ස, සඨසස්සා”ති එවං බුද්ධාදීනං අත්තපරිච්චජනං. තප්පරායණතා නාම “අප්පාදිං කත්වා ‘අහං බුද්ධපරායණො, ධම්මපරායණො, සඨසපරායණො’ති. මං ධාරොථ”ති එවං තප්පරායණභාවො. සිස්සභාවුපගමනං නාම – “අප්පාදිං කත්වා – ‘අහං බුද්ධස්ස අත්තෙවාසිකො, ධම්මස්ස, සඨසස්ස අත්තෙවාසිකො’ති මං ධාරොථ”ති එවං සිස්සභාවුපගමො. පණිපාතො නාම – “අප්පාදිං කත්වා අහං අභිවාදනපවිට්ඨානඅඤ්ජලිකම්මසාමිච්ඡිකම්මං බුද්ධාදීනංයෙව තිණිණං වත්ථුනං කරොමි”ති මං ධාරොථ”ති එවං බුද්ධාදිසු පරමනිපව්චාකාරො. ඉමෙසඤ්ඤි චතුත්තං ආකාරානං අඤ්ඤතරම්පි කරොත්තෙන ගහිතංයෙව හොති සරණං.

අපි ව භගවතො අත්තානං පරිච්චජාමි, ධම්මස්ස, සඨසස්ස, අත්තානං පරිච්චජාමි, ජීවිතං පරිච්චජාමි, පරිච්චත්තොයෙව මෙ අත්තා, පරිච්චත්තංයෙව ජීවිතං, ජීවිතපරියන්තිකං බුද්ධං සරණං ගච්ඡාමි, බුද්ධො මෙ සරණං ලෙණං තාණන්ති ; එවම්පි අත්තසන්තියාතනං වෙදිතබ්බං. “සත්ථාරඤ්ච චතාහං පස්සෙයාං, භගවත්තමෙව පස්සෙයාං, සුගතඤ්ච චතාහං පස්සෙයාං, භගවත්තමෙව පස්සෙයාං, සම්මාසම්බුද්ධඤ්ච චතාහං පස්සෙයාං, භගවත්තමෙව පස්සෙයාං”න්ති (සං. නි. 2.154). එවම්පි මහාකස්සපස්ස සරණගමනං විය සිස්සභාවුපගමනං වෙදිතබ්බං.

“සො අහං විවරිස්සාමි, ගාමා ගාමං පුරා පුරං;
නමස්සමානො සම්බුද්ධං, ධම්මස්ස ව සුධම්මත”න්ති. (සු. නි. 194);

එවම්පි ආලවකාදීනං සරණගමනං විය තප්පරායණතා වෙදිතබ්බං. අථ බො බ්‍රහ්මායු බ්‍රාහ්මණො උට්ඨායාසනා එකංසං උත්තරාසඨිගං කරිත්වා භගවතො පාදෙසු සිරසා නිපතීත්වා භගවතො පාදානි මුඛෙන ව පරිවුම්ඛති, පාණිහි ව පරිසම්ඛාහති, නාමඤ්ච සාවෙති – “බ්‍රහ්මායු අහං, හො ගොතම බ්‍රාහ්මණො, බ්‍රහ්මායු අහං, හො ගොතම බ්‍රාහ්මණො”ති (ම. නි. 2.394) එවම්පි පණිපාතො දට්ඨබ්බො.

සො පනෙස ඤාතිභයාවරියදක්ඛිණෙයාවසෙන චතුර්ඛිට්ඨො හොති. තත්ථ දක්ඛිණෙයාපණිපාතෙන සරණගමනං හොති, න ඉතරෙහි. සෙට්ඨවසෙනෙව හි සරණං ගණ්හාති, සෙට්ඨවසෙන ව හිජ්ජති. තස්මා යො සාකියො වා කොලියො වා – “බුද්ධො අම්භාකං ඤාතකො”ති වන්දති, අග්ගහිතමෙව හොති සරණං. යො වා – “සමණො ගොතමො රාජපුත්තො මහානුභාවො අවන්දියමානො අනන්ථම්පි කරෙයා”ති භයෙන වන්දති, අග්ගහිතමෙව හොති සරණං. යො වා බොධිසත්තකාලෙ භගවතො සන්තිකෙ කිඤ්චි උග්ගහිතං සරමානො බුද්ධකාලෙ වා –

“චතුර්ධා විහජෙ හොගෙ, පණ්ඨිතො සරමාවසං;
එකෙන හොගං භුඤ්ජෙයා, ද්විති කම්මං පයොජයෙ;
චතුත්ථඤ්ච නිධාපෙයා, ආපදාසු භවිස්සති”ති. (දී. නි. 3.265);

එවරුපං අනුසාසනීං උග්ගහෙත්වා – “ආවරියො මෙ”ති වන්දති, අග්ගහිතමෙව හොති සරණං. යො පන – “අයං ලොකෙ අග්ගදක්ඛිණෙය්‍යො”ති වන්දති, තෙනෙව ගහිතං හොති සරණං.

එවං ගහිතසරණස්ස උපාසකස්ස වා උපාසිකාය වා අඤ්ඤාතිත්ථියෙසු පබ්බජිතමිපි ඤාතීං – “ඤාතකො මෙ අය”න්ති වන්දතො සරණගමනං න හිජ්ජති, පගෙව අපබ්බජිතං. තථා රාජානං භයවසෙන වන්දතො. සො හි රට්ඨපුජිතත්තා අවන්දියමානො අනන්තමිපි කරෙය්‍යාති. තථා යං කිඤ්චි සිප්පං සික්ඛාපකං තිත්ථියමිපි – “ආවරියො මෙ අය”න්ති වන්දතොපි න හිජ්ජති, එවං සරණගමනප්පහෙදො වෙදිතබ්බො.

එත්ථ ව ලොකුත්තරස්ස සරණගමනස්ස චත්තාරි සාමඤ්ඤඵලානි විපාකඵලං, සබ්බදුක්ඛක්ඛයො ආනිසංසඵලං. චුත්තඤ්ඤෙනං –

“යො ව බුද්ධඤ්ච ධම්මඤ්ච, සඤ්ඤාඤ්ච සරණං ගතො;
චත්තාරි අරියසව්චානි, සම්මප්පඤ්ඤාය පස්සති.

දුක්ඛං දුක්ඛසමුප්පාදං, දුක්ඛස්ස ව අතික්කමං;
අරියං අට්ඨභිගිකං මග්ගං, දුක්ඛපසමගාමිනං.

එතං බො සරණං බෙමං, එතං සරණමුත්තමං;
එතං සරණමාගමම, සබ්බදුක්ඛා පමුවචති”ති. (ධ. ප. 192);

අපි ව නිව්වාදිතො අනුපගමනාදිවසෙන පෙතස්ස ආනිසංසඵලං වෙදිතබ්බං. චුත්තඤ්ඤෙනං – “අට්ඨානමෙනං අනවකාසො, යං දිට්ඨිසම්පන්නො පුග්ගලො කඤ්චි සඤ්චාරං නිව්වතො උපගව්ඡෙය්‍ය...පෙ.... කඤ්චි සඤ්චාරං සුඛතො...පෙ.... කඤ්චි ධම්මං අත්තතො උපගව්ඡෙය්‍ය...පෙ.... මාතරං ජීවිතා වොරොපෙය්‍ය...පෙ.... පිතරං...පෙ.... අරහන්තං...පෙ.... පදුට්ඨචිත්තො තථාගතස්ස ලොහිතං උප්පාදෙය්‍ය...පෙ.... සඤ්ඤා භිත්තෙය්‍ය...පෙ.... අඤ්ඤා සත්ථාරං උද්දිසෙය්‍ය, නෙතං යානං විජ්ජති”ති (අ. නි. 1.290). ලොකියස්ස පන සරණගමනස්ස භවසම්පදාපි භොගසම්පදාපි ඵලමෙව. චුත්තඤ්ඤෙනං –

“යෙ කෙච්චි බුද්ධං සරණං ගතාසෙ, න තෙ ගම්මස්සන්ති අපායභූමිං;
පභාය මානුසං දෙහං, දෙවකායං පරිපුරෙස්සන්ති”ති. (සං. නි. 1.37);

අපරමිපි චුත්තං – “අථ බො සක්කො දෙවානම්න්දො අසීනියා දෙවතාසභස්සෙහි සද්ධං යෙනායස්මා මහාමොග්ගල්ලානො තෙනුපසඬිකම්...පෙ.... එකමන්තං සීතං බො සක්කං දෙවානම්න්දං ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො එතදවොච – “සාධු බො, දෙවානම්න්ද, බුද්ධං සරණගමනං හොති. බුද්ධං සරණගමනහෙතු බො, දෙවානම්න්ද, එවම්ධෙකච්චෙව සත්තා කායස්ස හෙදා පරං මරණා සුගතිං සග්ගං ලොකං උපපජ්ජන්ති...පෙ.... තෙ අඤ්ඤා දෙවෙ දසහි යානෙහි අධිගණ්හන්ති – දිබ්බෙන ආයුතා, දිබ්බෙන චණ්ණෙන, දිබ්බෙන සුඛෙන, දිබ්බෙන යසෙන, දිබ්බෙන ආධිපතෙය්‍යෙන, දිබ්බෙන රූපෙහි සද්දෙහි ගන්ධෙහි රසෙහි ඵොට්ඨබ්බෙහි”ති (සං. නි. 4.341). එස නයො ධම්මෙ ව සඬිසෙ ව. අපි ව වෙලාමසුත්තාදීනං වසෙනාපි සරණගමනස්ස ඵලවිසෙසො වෙදිතබ්බො. එවං සරණගමනස්ස ඵලං වෙදිතබ්බං.

තත්ථ ව ලොකියසරණගමනං තිසු වත්ථුසු අඤ්ඤාණසංසයම්චිජාඤාණාදීහි සංකිලිස්සති, න මහාජුතිකං හොති, න මහාවිජ්ජාරං. ලොකුත්තරස්ස නත්ථි සංකිලෙසො. ලොකියස්ස ව සරණගමනස්ස දුට්ඨො හෙදො – සාවජ්ජො ව අනවජ්ජො ව. තත්ථ සාවජ්ජො අඤ්ඤාසත්ථාරාදිසු අත්තසන්නියානනාදීහි හොති, සො ව අනිට්ඨඵලො හොති. අනවජ්ජො කාලකිරියාය හොති, සො අවිපාකත්තා අඵලො. ලොකුත්තරස්ස පන නෙවත්ථි හෙදො. භවත්තරෙපි හි අරියසාවකො අඤ්ඤා සත්ථාරං න උද්දිසති. එවං සරණගමනස්ස සංකිලෙසො ව හෙදො ව වෙදිතබ්බොති.

උපාසකං මං හත්තෙ භගවා ධාරෙතුති මං භගවා “උපාසකො අය”න්ති එවං ධාරෙතු, ජානාතුති අත්ථො. උපාසකවිධිකොසල්ලත්ථං පනෙත්ථ – කො උපාසකො? කස්මා උපාසකොති චුච්චති? කිමස්ස සීලං? කො ආජීවො? කා විපත්ති? කා සම්පත්ති? ඉදං පකිණ්ණකං වෙදිතබ්බං.

තත්ථ කො උපාසකොති යො කොච්චි සරණගතො ගහට්ඨො. චුත්තඤ්ඤෙනං – “යතො බො, මහානාම, බුද්ධං සරණං ගතො හොති, ධම්මං සරණං ගතො හොති, සඤ්ඤා සරණං ගතො හොති. එත්තාවතා බො, මහානාම, උපාසකො හොති”ති (සං. නි. 5.1033).

කස්මා උපාසකොති රත්තත්තයං උපාසනතො. සො හි බුද්ධං උපාසතිති උපාසකො, තථා ධම්මං සංඝං.

කිමස්ස සීලන්ති පඤ්ච වෙරමණියො. යථාහ – “යතො බො, මහානාම, උපාසකො පාණානිපාතා පටිවිරතො හොති, අදින්නදානා... කාමෙසුම්චිජාචාරා... මුසාවාදා... සුරාමෙරයමජ්ජපමාදට්ඨානා පටිවිරතො හොති, එත්තාවතා

බො, මහානාම, උපාසකො සීලවා හොති”ති (සං. නි. 5.1033).

කො ආජීවොති පඤ්ච මිච්ඡාචණ්ඩියා පභාය ධම්මෙන සමෙන ජීවිතකප්පනං. චුත්තඤ්ඤෙනං – “පඤ්චමා, භික්ඛවෙ, චණ්ඩියා උපාසකෙන අකරණියා. කතමා පඤ්ච? සත්ථචණ්ඩියා, සත්තචණ්ඩියා, මංසචණ්ඩියා, මජ්ජචණ්ඩියා, විසචණ්ඩියා. ඉමා බො, භික්ඛවෙ, පඤ්ච චණ්ඩියා උපාසකෙන අකරණියා”ති (අ. නි. 5.177).

කා විපත්තිති යා තස්සෙව සීලස්ස ව ආජීවස්ස ව විපත්ති, අයමස්ස විපත්ති. අපි ව යාය එස වණ්ඩාලො වෙව හොති, මලඤ්ච පතිකුට්ඨො ව, සාපිස්ස විපත්තිති වෙදිතබ්බො. තෙ ව අත්ථතො අස්සද්ධියාදයො පඤ්ච ධම්මා හොත්ති. යථාහ – “පඤ්චහි, භික්ඛවෙ, ධම්මෙහි සමන්තාගතො උපාසකො උපාසකචණ්ඩාලො ව හොති, උපාසකමලඤ්ච, උපාසකපතිකුට්ඨො ව. කතමෙහි පඤ්චහි? අස්සද්ධො හොති, දුස්සීලො හොති, කොතුහලමඬිගලිකො හොති, මඬිගලං පච්චෙති, නො කම්මං, ඉතො ව බහිද්ධා දක්ඛිණෙය්‍යං පරියෙසති, තත්ථ ව පුබ්බකාරං කරොති”ති (අ. නි. 5.175).

කා සම්පත්තිති යා වස්ස සීලසම්පදා වෙව ආජීවසම්පදා ව, සා සම්පත්ති; යෙ වස්ස රතනභාවාදිකරා සද්ධාදයො පඤ්ච ධම්මා. යථාහ – “පඤ්චහි, භික්ඛවෙ, ධම්මෙහි සමන්තාගතො උපාසකො උපාසකරතනඤ්ච හොති, උපාසකපදුමඤ්ච, උපාසකපුෂ්ඨරිකඤ්ච. කතමෙහි පඤ්චහි? සද්ධො හොති, සීලවා හොති, න කොතුහලමඬිගලිකො හොති, කම්මං පච්චෙති, නො මඬිගලං, න ඉතො බහිද්ධා දක්ඛිණෙය්‍යං ගවෙසති, ඉධ ව පුබ්බකාරං කරොති”ති (අ. නි. 5.175).

අජ්ජතග්ගෙහි එත්ථායං අග්ගසද්දො ආදිකොට්ඨකොට්ඨාසසෙට්ඨෙසු දිස්සති. “අජ්ජතග්ගෙ, සම්ම දොචාරික, ආචාරාමී ද්වාරං නිගණ්ඨානං නිගණ්ඨීන”න්තිආදීසු (ම. නි. 2.70) හි ආදිමිති දිස්සති. “තෙනෙව අඬිගුලග්ගෙන තං අඬිගුලග්ගං පරාමසෙය්‍යා . උච්ඡග්ගං වෙළග්ග”න්තිආදීසු (කථා. 281) කොටියං. “අම්බිලග්ගං වා මධුරග්ගං වා තිත්තකග්ගං වා විහාරග්ගෙන වා පරිවෙණග්ගෙන වා භාජෙතු”න්තිආදීසු (චූළව. 317) කොටියාසෙ. “යාවතා, භික්ඛවෙ, සත්තා අපදා වා...පෙ.... තථාගතො තෙසං අග්ගමක්ඛායති”න්තිආදීසු (අ. නි. 4.34) සෙට්ඨෙ. ඉධ පතායං ආදිමිති දට්ඨබ්බො. තස්මා අජ්ජතග්ගෙහි අජ්ජතං ආදිං කත්වාති එවමෙත්ථත්ථො වෙදිතබ්බො. අජ්ජතන්ති අජ්ජභාවං. අජ්ජදග්ගෙහි වා පායො, දකාරො පදසන්ධිකරො. අජ්ජ අග්ගන්ති අත්ථො.

පාණ්‍යපෙතන්ති පාණෙහි උපෙතං. යාව මෙ ජීවිතං පවත්තති, තාව උපෙතං අනඤ්ඤස්ත්ථුකං තිහි සරණගමනෙහි සරණං ගතං උපාසකං කප්පියකාරකං මං භගවා ධාරෙතු ජානාතු. අහඤ්ඤි සවෙපි මෙ තිබ්බෙණ අසිනා සිසං ඡිත්ථෙය්‍යා, නෙව බුද්ධං “න බුද්ධො”ති වා, ධම්මං “න ධම්මො”ති වා, සඬ්ඝං “න සඬ්ඝො”ති වා වදෙය්‍යන්ති.

එවං අත්තසන්තියාතනෙන සරණං ගන්ත්වා අත්තනා කතං අපරාධං පකාසෙන්නො අව්චයො මං, හන්තෙතිආදිමාහ. තත්ථ අව්චයොති අපරාධො. මං අව්චගමාති මං අතික්කම්ම අභිභවිත්වා පවත්තො. ධම්මිකං ධම්මරාජානන්ති එත්ථ ධම්මං වරතිති ධම්මිකො. ධම්මෙනෙව රාජා ජාතො, න පිතුසාතනාදිනා අධම්මෙනාති ධම්මරාජා. ජීවිතා වොරොපෙසින්නි ජීවිතා වියොපෙසිං. පටිග්ගණ්භාතුති බමතු. ආයතිං සංවරායාති අනාගතෙ සංවරත්ථාය. පුත එවරුපස්ස අපරාධස්ස දොසස්ස බලිතස්ස අකරණත්ථාය.

251. තග්ඝාති එකංසෙ නිපාතො. යථා ධම්මං පටිකරොසිති යථා ධම්මො ධීතො තථෙව කරොසි, බමාපෙසිති චුත්තං හොති. තං තෙ මයං පටිග්ගණ්භාමාති තං තව අපරාධං මයං බමාම. වුඩ්ඪිහෙසා, මහාරාජ අරියස්ස චිත්තයෙති එසා, මහාරාජ, අරියස්ස චිත්තයෙ බුද්ධස්ස භගවතො සාසනෙ වුඩ්ඪි නාම. කතමා? යායං අව්චයං අව්චයතො දිස්වා යථාධම්මං පටිකරිත්වා ආයතිං සංවරාපජ්ජනා, දෙසනං පන පුග්ගලාධිට්ඨානං කරොන්තො – “යො අව්චයං අව්චයතො දිස්වා යථාධම්මං පටිකරොති, ආයතිං සංවරං ආපජ්ජති”ති ආහ.

252. එවං චුත්තෙති එවං භගවතා චුත්තෙ. හන්ද ව දාති මයං හන්තෙති එත්ථ හන්දාති වචසායත්ථෙ නිපාතො. සො හි ගමනවචසායං කත්වා එවමාහ. බහුකිච්චාති බලවකිච්චා. බහුකරණියාති තස්සෙව වෙවචනං. යස්සදාති ත්වන්ති යස්ස ඉදාති ත්වං මහාරාජ ගමනස්ස කාලං මඤ්ඤසි ජානාසි, තස්ස කාලං ත්වමෙව ජානාසිති චුත්තං හොති. පදක්ඛිණං කත්වා පක්කාමීති තික්ඛන්තුං පදක්ඛිණං කත්වා දසනබසමොධානසමුප්පලං අඤ්ජලිං සිරසි පතිට්ඨපෙත්වා යාව දස්සනවිසයං භගවතො අභිමුඛොව පටික්කමිත්වා දස්සනවිපනට්ඨානභූමියං පඤ්චපතිට්ඨිතෙන වන්දිත්වා පක්කාමි.

253. බතායං, භික්ඛවෙ, රාජාති බතො අයං, භික්ඛවෙ, රාජා. උපහතායන්ති උපහතො අයං. ඉදං චුත්තං හොති – අයං, භික්ඛවෙ, රාජා බතො උපහතො භින්තපතිට්ඨො ජාතො, තථානෙන අත්තනාව අත්තා බතො, යථා අත්තනො පතිට්ඨා න ජාතාති. විරජන්ති රාගරජාදිවිරහිතං. රාගමලාදිනංයෙව විගතත්තා විතමලං. ධම්මවක්ඛුන්ති ධම්මෙසු වා වක්ඛුං, ධම්මමයං වා වක්ඛුං, අඤ්ඤෙසු යානෙසු තිණ්ණං මග්ගානමෙතං අධිවචනං. ඉධ පන සොනාපත්තිමග්ගස්සෙව. ඉදං චුත්තං හොති – සවෙ ඉමිනා පිතා ඝාතිතො නාහවිස්ස, ඉදාති ඉධෙවාසනෙ නිසින්තො සොනාපත්තිමග්ගං පත්තො අහවිස්ස, පාපමිත්තසංසග්ගෙන පනස්ස අත්තරායො ජාතො. එවං සන්තෙපි යස්මා අයං තථාගතං උපසඬ්ඤාමිත්වා රතනත්තයං සරණං ගතො, තස්මා මම සාසනමහන්තතාය යථා නාම කොචි පුරිසස්ස වධං

කත්වා පුජ්ඵමුට්ඨිමත්තෙන දණ්ඩෙන මුච්චෙය්‍යා, එවමෙව ලොහකුමභියං නිබ්බත්තිත්වා තිංසවස්සසහස්සානි අධො පතන්තො හෙට්ඨිමතලං පත්වා තිංසවස්සසහස්සානි උද්ධං ගච්ඡන්තො පුනපි උපරිමතලං පාපුණ්ත්වා මුච්චිස්සතීති ඉදම්පි කිර හගවතා වුත්තමෙව, පාළියං පන න ආරුළ්භං.

ඉදං පන සුත්තං සුත්වා රඤ්ඤා කොච්ඡා ආනිසංසො ලද්ධොති? මහාආනිසංසො ලද්ධො. අයඤ්ඤි පිතු මාරිතකාලතො පට්ඨාය නෙව රත්තිං න දිවා නිද්දං ලහති, සත්ථාරං පන උපසඬකමිත්වා ඉමාය මධුරාය ඔපවත්තියා ධම්මදෙසනාය සුතකාලතො පට්ඨාය නිද්දං ලභි. තිණ්ණං රතනානං මහාසක්කාරං අකාසි. පොථුප්පනිකාය සද්ධාය සමන්තාගතො නාම ඉමිනා රඤ්ඤා සදිසො නාහොසි. අනාගතෙ පන විජ්ජාච්ඡි නාම පච්චෙකඛුද්ධො හුත්වා පරිනිබ්බායිස්සතීති . ඉදමවොව හගවා. අත්තමනා තෙ භික්ඛු හගවතො භාසිතං අභිනන්දුන්ති.

ඉති සුමඬ්ඨගලච්චලාසිනියා දීඝනිකායට්ඨකථායං

සාමඤ්ඤඵලසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. අම්බට්ටියුත්තවණ්ණනා

අද්ධානගමනවණ්ණනා

254. එවං මෙ සුතං...පෙ.... කොසලෙසුති අම්බට්ටියුත්තං. තත්‍රායං අපුබ්බපදවණ්ණනා. කොසලෙසුති කොසලා නාම ජානපදිනො රාජකුමාරා. තෙසං නිවාසො එකොපි ජනපදො රුළුභිසද්දෙන කොසලාති වුව්වති, තස්මිං කොසලෙසු ජනපදෙ. පොරාණා පනාහු – යස්මා පුබ්බෙ මහාපනාදං රාජකුමාරං නානානාටකාදීනි දිස්වා සිතමත්තම්පි අකරොන්තං සුත්වා රාජා ආහ – “යො මම පුත්තං හසාපෙනි, සබ්බාලඛිකාරොන නං අලඛිකරොමි”ති. තතො නඬිගලානිපි ඡඩ්ඛෙත්වා මහාජනකායෙ සන්තිපතිනෙ මනුස්සා සාතිරෙකානි සත්තවස්සානි නානාකීළායො දස්සෙත්වාපි තං හසාපෙනුං නාසක්ඛිංසු, තතො සක්කො දෙවරාජා නාටකං පෙසෙසි, සො දිබ්බනාටකං දස්සෙත්වා හසාපෙසි. අප් තෙ මනුස්සා අත්තනො අත්තනො වසනොකාසාහිමුඛා පක්කම්සු. තෙ පටිපටේ මිත්තසුහජ්ජාදයො දිස්වා පටිසන්ථාරං කරොන්තා – “කච්චි හො කුසලං, කච්චි හො කුසල”න්ති ආහංසු. තස්මා තං “කුසල”න්ති වචනං උපාදාය සො පදෙසො කොසලාති වුව්වතිති.

වාරිකං වරමානොති අද්ධානගමනං ගච්ඡන්තො. වාරිකා ව නාමෙසා හගවතො දුට්ඨා හොති – තුරිතවාරිකා ව, අතුරිතවාරිකා ව. තත්ථ දුරෙපි බොධනෙයාපුත්තලං දිස්වා තස්ස බොධනත්ථාය සහසා ගමනං තුරිතවාරිකා නාම, සා මහාකස්සපස්ස පච්චුත්තමනාදිසු දට්ඨබ්බා. හගවා හි මහාකස්සපත්ථෙරං පච්චුත්තවණ්ණනො මුහුත්තෙන නිගාචුතං මග්ගං අගමාසි. ආලවකස්සත්ථාය තිංසයොජනං, තථා අඬුලිමාලස්ස. පක්කුසාතිස්ස පන පඤ්චවත්තාලිසයොජනං. මහාකස්පිනස්ස විසයොජනසතං. ධනියස්සත්ථාය සත්තයොජනසතානි අගමාසි. ධම්මසෙනාපතිනො සද්ධිවිහාරිකස්ස වනවාසිතිස්සසාමණෙරස්ස නිගාචුතාධිකං විසයොජනසතං.

එකදිවසං කිර ථෙරො – “තිස්සසාමණෙරස්ස සන්තිකං, හන්තෙ, ගච්ඡාමි”ති ආහ. හගවා – “අහම්පි ගම්ස්සාමි”ති වත්වා ආයස්මත්තං ආනන්දං ආමන්තෙසි – “ආනන්ද, විසතිසහස්සානං ඡලභිඤ්ඤානං ආරොවෙහි, හගවා කිර වනවාසිස්ස තිස්සසාමණෙරස්ස සන්තිකං ගම්ස්සාමි”ති. තතො දුතියදිවසෙ විසතිසහස්සඛිණාසවපරිවාරො ආකාසෙ උජ්ජනිත්වා විසතියොජනසතමත්ථකෙ තස්ස ගොවරගාමද්වාරෙ ඔතරිත්වා විවරං පාරුපි. තං කම්මන්තං ගච්ඡමානා මනුස්සා දිස්වා – “සත්ථා නො ආගතො, මා කම්මන්තං අගමිත්ථා”ති වත්වා ආසනානි පඤ්ඤපෙත්වා යාගුං දත්වා පාතරාසහත්තං කරොන්තා – “කුභිං, හන්තෙ, හගවා ගච්ඡති”ති දහරහික්ඛු පුච්ඡිංසු. උපාසකා න හගවා අඤ්ඤත්ථ ගච්ඡති, ඉධෙව තිස්සසාමණෙරස්ස දස්සනත්ථායාගතොති. තෙ – “අම්මාකං කුලුපකස්ස කිර ථෙරස්ස දස්සනත්ථාය සත්ථා ආගතො, නො වත නො ථෙරො ඔරමත්තකො”ති සොමනස්සජානා අහෙසුං.

අප් බො හගවතො හත්තකිච්චපරියොසානෙ සාමණෙරො ගාමෙ පිණ්ඩාය වරිත්වා – “උපාසකා, මහාහික්ඛුසඬ්ඨෙසො”ති පුච්ඡි. අපස්ස තෙ “සත්ථා, හන්තෙ, ආගතො”ති ආරොවෙසුං. සො හගවත්තං උපසඬ්ඨකම්ත්වා පිණ්ඩපානෙන ආපුච්ඡි. සත්ථා තස්ස පත්තං හත්ථෙන ගහෙත්වා – “අලං, තිස්ස, නිට්ඨිතං හත්තකිච්ච”න්ති ආහ. තතො උපජ්ඣායං ආපුච්ඡිත්වා අත්තනො පත්තාසනෙ නිසිදිත්වා හත්තකිච්චමකාසි. අපස්ස හත්තකිච්චපරියොසානෙ සත්ථා මඬිගලං වත්වා නික්ඛමිත්වා ගාමද්වාරෙ යත්වා – “කතරො තෙ, තිස්ස, වසනට්ඨානං ගතමග්ගො”ති ආහ. අයං හගවාති. මග්ගං දෙසයමානො පුරතො යාහි තිස්සාති. හගවා කිර සදෙවකස්ස ලොකස්ස මග්ගදෙසකොපි සමානො සකලෙ තිගාචුතෙ මග්ගෙ ‘සාමණෙරං දට්ඨං ලච්ඡාමි’ති තං මග්ගදෙසකං අකාසි.

සො අත්තනො වසනට්ඨානං ගන්ත්වා හගවතො වත්තමකාසි. අප් නං හගවා – “කතරො තෙ, තිස්ස, වඬ්ඤමො”ති පුච්ඡිත්වා තත්ථ ගන්ත්වා සාමණෙරස්ස නිසිදනපාසාණෙ නිසිදිත්වා – “තිස්ස, ඉමස්මිං යානෙ සුඛං වසි”ති පුච්ඡි. සො ආහ – “ආම, හන්තෙ, ඉමස්මිං යානෙ වසන්තස්ස සීහබ්බාග්ගහත්ථිගිගමොරාදීනං සද්දං සුණතො අරඤ්ඤසඤ්ඤා උජ්ජප්පති, තාය සුඛං වසාමි”ති. අප් නං හගවා – “තිස්ස, හික්ඛුසඬ්ඨං සන්තිපානෙහි, බුද්ධදායජ්ජං තෙ දස්සාමි”ති වත්වා සන්තිපතිනෙ හික්ඛුසඬ්ඨෙස උපසම්පාදෙත්වා අත්තනො වසනට්ඨානමෙව අගමාසිති. අයං තුරිතවාරිකා නාම. යං පන ගාමනිගමපටිපාටියා දෙවසිකං යොජනද්වියොජනවසෙන පිණ්ඩපාතවරියාදිහි ලොකං අනුග්ගණ්හත්තස්ස ගමනං, අයං අතුරිතවාරිකා නාම.

ඉමං පන වාරිකං වරන්තො හගවා මහාමණ්ඩලං, මජ්ඣිමමණ්ඩලං, අන්තොමණ්ඩලන්ති ඉමෙසං තිණ්ණං මණ්ඩලානං අඤ්ඤතරස්මිං වරති. තත්ථ මහාමණ්ඩලං නවයොජනසතිකං, මජ්ඣිමමණ්ඩලං ඡයොජනසතිකං, අන්තොමණ්ඩලං තියොජනසතිකං. යදා මහාමණ්ඩලෙ වාරිකං වරිතුකාමො හොති, මහාපචාරණාය පචාරෙත්වා පාටිපදිවසෙ මහාහික්ඛුසඬ්ඨපරිවාරො නික්ඛමති. සමන්තා යොජනසතං එකකොලාහලං හොති. පුරිමං පුරිමං ආගතා නිමන්තෙතුං ලහන්ති. ඉතරෙසු ද්විසු මණ්ඩලෙසු සක්කාරො මහාමණ්ඩලෙ ඔසරති. තත්ථ හගවා තෙසු තෙසු ගාමනිගමෙසු එකාහං ද්විහං වසන්තො මහාජනං ආමිසජ්ජග්ගහෙන අනුග්ගණ්හත්තො ධම්මදානෙන වස්ස විචට්ටසන්තිස්සිතං කුසලං වඩ්ඪෙත්තො නවහි මාසෙහි වාරිකං පරියොසාපෙනි. සචෙ පන අන්තොවස්සෙ හික්ඛුතං සමට්චිපස්සනා තරුණා හොන්ති, මහාපචාරණාය අපචාරෙත්වා පචාරණාසඬ්ඨගහං දත්වා කත්තිකපුණ්ණමායං පචාරෙත්වා මිගසිරස්ස පඨමපාටිපදිවසෙ මහාහික්ඛුසඬ්ඨපරිවාරො නික්ඛමිත්වා මජ්ඣිමමණ්ඩලෙ ඔසරති. අඤ්ඤෙනපි කාරණෙන මජ්ඣිමමණ්ඩලෙ වාරිකං වරිතුකාමො වතුමාසං වසිත්වා නික්ඛමති. චුත්තනයෙනෙව

ඉතරෙසු ද්විසු මණ්ඩලෙසු සක්කාරො මජ්ඣිමනිකායෙ ඔසරති. භගවා පුරිමනෙයෙනෙව ලොකං අනුග්ගණ්හන්තො අට්ඨති මාසෙහි වාරිකං පරියොසාපෙති. සචෙ පන චතුමාසං චුත්ථවස්සස්සාපි භගවතො වෙනෙයාසත්තා අපරිපක්කිත්ථියා භොන්ති, තෙසං ඉන්ද්‍රියපරිපාකං ආගමයමානො අපරමිපි එකමාසං වා ද්විතිචතුමාසං වා තත්ථෙව වසිත්වා මහාභික්ඛුසඬ්ඨපරිවාරො නික්ඛමති. චුත්තනෙයෙනෙව ඉතරෙසු ද්විසු මණ්ඩලෙසු සක්කාරො අන්තොමණ්ඩලෙ ඔසරති. භගවා පුරිමනෙයෙනෙව ලොකං අනුග්ගණ්හන්තො සත්තහි වා ඡහි වා පඤ්චහි වා චතුහි වා මාසෙහි වාරිකං පරියොසාපෙති. ඉති ඉමෙසු තිසු මණ්ඩලෙසු යත්ථ කත්ථවි වාරිකං වරන්තො න විවරාදිහෙතු වරති. අථ ඛො යෙ දුග්ගතබාලජිණ්ණායාධිකා, තෙ කදා තථාගතං ආගන්ත්වා පස්සිස්සන්ති. මයි පන වාරිකං වරන්තෙ මහාජනො තථාගතස්ස දස්සනං ලභිස්සති. තත්ථ කෙචි චිත්තානි පසාදෙස්සන්ති, කෙචි මාලාදිහි පුපෙස්සන්ති, කෙචි කටච්ඡුහික්ඛං දස්සන්ති, කෙචි මිච්ඡාදස්සනං පභාය සම්මාදිට්ඨිකා භවිස්සන්ති. තං තෙසං භවිස්සති දීඝරත්තං හිතාය සුඛායාති. එවං ලොකානුකම්පකාය වාරිකං වරති.

අපි ව චතුහි කාරණෙහි බුද්ධා භගවන්තො වාරිකං වරන්ති, ජඩ්ඝවිහාරවසෙන සරිරපාසුකත්ථාය, අත්ථුප්පත්තිකාලාභිකඬ්ඨනත්ථාය, භික්ඛුනං සික්ඛාපදපඤ්ඤාපනත්ථාය, තත්ථ තත්ථ පරිපාකගතිත්ථියෙ ඛොධනෙයාසත්තෙ ඛොධනත්ථායාති. අපරෙහිපි චතුහි කාරණෙහි බුද්ධා භගවන්තො වාරිකං වරන්ති බුද්ධං සරණං ගච්ඡිස්සන්තිති වා, ධම්මං, සඬ්ඝං සරණං ගච්ඡිස්සන්තිති වා, මහතා ධම්මවස්සෙන චතස්සො පරිසා සත්තප්පෙස්සාමිති වා. අපරෙහිපි පඤ්චහි කාරණෙහි බුද්ධා භගවන්තො වාරිකං වරන්ති පාණානිපාතා විරම්භස්සන්තිති වා, අදින්නාදානා, කාමෙසුමිච්ඡාවාරා, මුසාවාදා, සුරාමෙරයමජ්ජපමාදට්ඨානා විරම්භස්සන්තිති වා. අපරෙහිපි අට්ඨති කාරණෙහි බුද්ධා භගවන්තො වාරිකං වරන්ති – පඨමං ඤානං පටිලභිස්සන්තිති වා, දුතියං ඤානං...පෙ.... නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනසමාපත්තිං පටිලභිස්සන්තිති වා. අපරෙහිපි අට්ඨති කාරණෙහි බුද්ධා භගවන්තො වාරිකං වරන්ති – සොනාපත්තිමග්ගං අධිගම්භස්සන්තිති වා, සොනාපත්තිඵලං...පෙ.... අරහත්තඵලං සච්ඡිකරිස්සන්තිති වාති. අයං අතුරිතවාරිකා, ඉධ වාරිකාති අධිප්පෙතා. සා පනෙසා දුට්ඨා භොති – අනිඛද්ධවාරිකා ච නිඛද්ධවාරිකා ච. තත්ථ යං ගාමනිගමනගරපටිපාටිවසෙන වරති, අයං අනිඛද්ධවාරිකා නාම. යං පනෙකස්සෙව ඛොධනෙයාසත්තස්සත්ථාය ගච්ඡති, අයං නිඛද්ධවාරිකා නාම. එසා ඉධ අධිප්පෙතා.

තදා කිර භගවතො පච්ඡිමයාමකිච්චපරියොසානෙ දසසහස්සිලොකධාතුයා ඤාණජාලං පත්ථරිත්වා ඛොධනෙයාසත්තධෙව ඔලොකෙන්තස්ස පොක්ඛරසාතිබ්‍රාහ්මණො සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණජාලස්ස අන්තො පටිට්ඨො. අථ භගවා අයං බ්‍රාහ්මණො මය්හං ඤාණජාලෙ පඤ්ඤායති, “අත්ථී නු ඛිවස්ස උපනිස්සයො”ති විමංසන්තො සොනාපත්තිමග්ගස්ස උපනිස්සයං දිස්වා – “එසො මයි එතං ජනපදං ගතෙ ලක්ඛණපරියෙසනත්ථං අමිඛට්ඨං අන්තෙවාසිං පහිණිස්සති, සො මයා සද්ධිං වාදපට්ඨාදං කත්වා නානාප්පකාරං අසබ්භිවාකාං වක්ඛති, තමහං දමෙත්වා නිබ්බිසෙවනං කරිස්සාමි. සො ආවරියස්ස කථෙස්සති, අථස්සාවරියො තං කථං සුත්වා ආගම්ම මම ලක්ඛණානි පරියෙසිස්සති, තස්සාහං ධම්මං දෙසෙස්සාමි. සො දෙසනාපරියොසානෙ සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨහිස්සති. දෙසනා මහාජනස්ස සඵලා භවිස්සති”ති පඤ්චහික්ඛුසනපරිවාරො තං ජනපදං පටිපන්නො. තෙන චුත්තං – “කොසලෙසු වාරිකං වරමානො මහතා භික්ඛුසඬ්ඨසෙන සද්ධිං පඤ්චමත්තෙහි භික්ඛුසතෙහි”ති.

යෙන ඉච්ඡානඬ්ඨගලන්ති යෙන දිසාභාගෙන ඉච්ඡානඬ්ඨගලං අවසරිතබ්බං. යස්මිං වා පදෙසෙ ඉච්ඡානඬ්ඨගලං. ඉජ්ඣානඬ්ඨගලන්තිපි පාඨො. තදවසරීති තෙන අවසරි, තං වා අවසරි. තෙන දිසාභාගෙන ගතො, තං වා පදෙසං ගතොති අත්ථො. ඉච්ඡානඬ්ඨගලෙ විහරති ඉච්ඡානඬ්ඨගලවනසණ්ඨෙති ඉච්ඡානඬ්ඨගලං උපනිස්සයා ඉච්ඡානඬ්ඨගලවනසණ්ඨෙ සීලබන්ධාවාරං බන්ධිත්වා සමාධිකොන්තං උස්සාපෙත්වා සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණසරං පරිවත්තයමානො ධම්මරාජා යථාහිරුචිතෙන විහාරෙන විහරති.

පොක්ඛරසාතිවත්ථුචණ්ණානා

255. තෙන ඛො පන සමයෙනාති යෙන සමයෙන භගවා තත්ථ විහරති, තෙන සමයෙන, තස්මිං සමයෙහි අයමත්ථො. බ්‍රහ්මං අණතිති බ්‍රාහ්මණො, මන්තෙ සජ්ඣායතිති අත්ථො. ඉදමෙව හි ජාතිබ්‍රාහ්මණානං නිරුත්තිවචනං. අරියා පන බාහිතපාපත්තා බ්‍රාහ්මණාති චූච්චන්ති. පොක්ඛරසාතීති ඉදං තස්ස නාමං. කස්මා පොක්ඛරසාතීති චූච්චති. තස්ස කිර කායො සෙනපොක්ඛරසදිසො, දෙවනගරෙ උස්සාපිතරජනතොරණං විය සොහති. සිසං පනස්ස කාලවණ්ණං ඉන්ද්‍රිලම්භමයං විය. මස්සුපි වන්දමණ්ඩලෙ කාලමෙසරාජී විය බායති. අක්ඛිති නිලුප්පලසදිසාති. නාසා රජතපනාළිකා විය සුචට්ඨිතා සුපරිසුද්ධා. හත්ථපාදතලානි වෙච මුඛද්වාරඤ්ච කතලාබාරසපරිකම්මං විය සොහති, අතිවිය සොහග්ගප්පත්තො බ්‍රාහ්මණස්ස අත්තභාවො. අරාජකෙ යානෙ රාජානං කාතුං යුත්තම්මං බ්‍රාහ්මණං. එවමෙස සස්සිරිකො. ඉති තං පොක්ඛරසදිසත්තා පොක්ඛරසාතීති සඤ්ජානන්ති.

අයං පන කස්සපසම්මාසම්බුද්ධකාලෙ තිණ්ණං වෙදානං පාරගු දසබලස්ස දානං දත්වා ධම්මදෙසනං සුත්වා දෙවලොකෙ නිබ්බන්ති. සො තතො මනුස්සලොකමාගච්ඡන්තො මාතුකුච්ඡිවාසං ජිගුච්ඡිත්වා හිමවන්තපදෙසෙ මහාසරෙ පදුමගබ්භෙ නිබ්බන්ති. තස්ස ව සරස්ස අවිදුරෙ තාපසො පණ්ණසාලාය වසති. සො තීරෙ ධීතො තං පදුමං දිස්වා – “ඉදං පදුමං අවසෙසපදුමෙහි මහන්තතරං. පුප්ඵිකාලෙ තං ගහෙස්සාමි”ති වින්තෙසි. තං සත්තාභෙනාපි න පුප්ඵති. තාපසො කස්මා නු ඛො ඉදං සත්තාභෙනාපි න පුප්ඵති. හන්ද නං ගහෙස්සාමිති ඔතරිත්වා ගණ්හි. තං තෙන නාලතො ඡින්නමත්තංයෙව පුප්ඵිතං. අථස්සබ්භන්තරෙ සුචණ්ණචුණ්ණපිඤ්ජරං විය රජතබ්බිකං පදුමරෙණුපිඤ්ජරං.

සෙනවණ්ණං දාරකං අද්දස. සො මහාපුඤ්ඤො එස භවිස්සති. හන්ද නං පටිජග්ගාමීති පණ්ණසාලං නෙත්වා පටිජග්ගිත්වා සත්තවස්සකාලතො පටියාය තයො වෙදෙ උග්ගණ්ණාපෙසි. දාරකො තිණ්ණං වෙදානං පාරං ගන්ත්වා පණ්ඩිතො ඛාත්තො ජම්බුදීපෙ අග්ගබ්‍රාහ්මණො අහොසි. සො අපරෙත සමයෙන රඤ්ඤො කොසලස්ස සිප්පං දස්සෙසි. අප්පස්ස සිප්පෙ පසන්තො රාජා උක්කට්ඨං නාම මහානගරං බ්‍රහ්මදෙයාං අදාසි. ඉති නං පොක්ඛරෙ සයිතත්තා පොක්ඛරසාතීති සඤ්ජානන්ති.

උක්කට්ඨං අප්ඣාචසතීති උක්කට්ඨනාමකෙ නගරෙ වසති. අභිභවිත්වා වා ආවසති. තස්ස නගරස්ස සාමිකො හුත්වා යාය මරියාදාය තත්ථ වසිතබ්බං, තාය මරියාදාය වසි. තස්ස කිර නගරස්ස වත්ථුං උක්කා යපෙත්වා උක්කාසු ජලමානාසු අග්ගහෙසුං, තස්මා තං උක්කට්ඨන්ති වුවිති. ඔක්කට්ඨන්තිපි පායො, සොයෙවත්ථො. උපසග්ගවසෙන පනෙත්ථ භුමිමත්ථෙ උපයොගවචනං වෙදිතබ්බං. තස්ස අනුපයොගත්තා ව සෙසපදෙසු. තත්ථ ලක්ඛණං සද්දසත්ථතො පරියෙසිතබ්බං.

සත්තුස්සදන්ති සත්තෙහි උස්සදං, උස්සන්තං බහුජනං ආකිණ්ණමනුස්සං. පොසාවතියහත්ථිඅස්සමොරමිගාදිඅනෙකසත්තසමාකිණ්ණඤ්ඤාති අත්ථො. යස්මා පනෙතං නගරං බහි ආවිජ්ඣිත්වා ජාතෙන හත්ථිඅස්සාදීනං ඝාසතිණෙන වෙව ගෙහවිජාදනතිණෙන ව සම්පන්නං. තථා දාරුකට්ඨෙහි වෙව ගෙහසම්භාරකට්ඨෙහි ව. යස්මා වස්සබ්බන්තරෙ වට්ටවතුරස්සාදිසණ්ඨානා බහු පොක්ඛරණියො ජලජකුසුම්චිත්තානි ව බහුති අනෙකානි තළාකානි උදකස්ස නිව්චහරිතානෙව හොන්ති, තස්මා සතිණකට්ඨොදකන්ති වුත්තං. සහ ධඤ්ඤානාති සධඤ්ඤා පුබ්බණ්ණාපරණ්ණාදිභෙදං බහුධඤ්ඤාසන්නිවයන්ති අත්ථො . එත්තාවතා යස්මිං නගරෙ බ්‍රාහ්මණො සෙනවිජත්තං උස්සාපෙත්වා රාජලීලාය වසති, තස්ස සමිද්ධිසම්පත්ති දීපිතා හොති.

රාජතො ලද්ධං හොග්ගං රාජහොග්ගං. කෙන දින්නන්ති වෙ? රඤ්ඤා පසෙනදිනා කොසලෙන දින්නං. රාජදායන්ති රඤ්ඤො දායභුතං, දායජ්ජන්ති අත්ථො. බ්‍රහ්මදෙයාන්ති සෙට්ඨදෙයාං, ඡත්තං උස්සාපෙත්වා රාජසඬ්ඛෙපෙන භුඤ්ජිතබ්බන්ති අත්ථො. අප්ථ වා රාජහොග්ගන්ති සබ්බං ඡෙජ්ජහෙජ්ජං අනුසාසන්තෙන නදිතිත්ථපබ්බතාදීසු සුසිකං ගණ්හන්තෙන සෙනවිජත්තං උස්සාපෙත්වා රඤ්ඤා හුත්වා භුඤ්ජිතබ්බං. රඤ්ඤා පසෙනදිනා කොසලෙන දින්නං රාජදායන්ති එත්ථ තං නගරං රඤ්ඤා දින්නත්තා රාජදායං දායකරාජදීපනත්ථං පනස්ස “රඤ්ඤා පසෙනදිනා කොසලෙන දින්න”න්ති ඉදං වුත්තං. බ්‍රහ්මදෙයාන්ති සෙට්ඨදෙයාං. යථා දින්නං න පුන ගහෙතබ්බං හොති, නිස්සට්ඨං පරිච්චත්තං. එවං දින්නන්ති අත්ථො.

අස්සොසීති සුණි උපලග්ගි, සොතද්ථාරසම්පත්තවචනනිග්ගොසානුසාරෙන අඤ්ඤාසි. ඛොති අවධාරණත්ථෙ පදපුරණමත්තෙ වා නිපාතො. තත්ථ අවධාරණත්ථෙන අස්සොසි එව, නාස්ස කොචි සචනන්තරායො අහොසීති අයමත්ථො වෙදිතබ්බො. පදපුරණෙන පන පදබ්‍යඤ්ජනසිලිට්ඨතාමත්තමෙව.

ඉදානි යමත්ථං බ්‍රාහ්මණො පොක්ඛරසාති අස්සොසි, තං පකාසෙන්නො – “සමණො බලු හො ගොතමො”තිආදිමාහ. තත්ථ සමිතපාපත්තා සමණොති වෙදිතබ්බො. වුත්තඤ්ඤෙන – “සමිතාස්ස හොන්ති පාපකා අකුසලා ධම්මා”තිආදි (ම. නි. 1.434). භගවා ව අනුත්තරෙන අරියමග්ගෙන සමිතපාපො. තෙනස්ස යථාභුතගුණාධිගමෙන නාමං, යදිදං සමණොති. බලුති අනුස්සවනත්ථෙ නිපාතො. හොති බ්‍රාහ්මණජාතිසමුදාගතං ආලපනමත්තං. වුත්තමිපි වෙන – “හොවාදි නාම සො හොති, සවෙ හොති සකිඤ්චතො”ති (ධ. ප. 55). ගොතමොති භගවත්තං ගොත්තවසෙන පරිකිත්තෙති. තස්මා සමණො බලු හො ගොතමොති එත්ථ සමණො කිර හො ගොතමගොත්තොති එවමත්ථො දට්ඨබ්බො.

සකාසුත්තොති ඉදං පන භගවතො උච්චාකුලපරිදීපනං . සකාසුලා පබ්බජිතොති සද්ධාපබ්බජිතභාවපරිදීපනං. කෙනචි පාරිජුඤ්ඤෙන අනභිභුතො අපරික්ඛිණ්ණංයෙව තං කුලං පහාය සද්ධාය පබ්බජිතොති වුත්තං හොති. තතො පරං වුත්තත්ථමෙව. තං ඛො පනාතිආදි සාමඤ්ඤඵලෙ වුත්තමෙව. සාධු ඛො පනාති සුන්දරං ඛො පන. අත්ථාවහං සුබාවහන්ති වුත්තං හොති. තථාරූපානං අරහන්ති යථාරූපො සො භවං ගොතමො, එවරූපානං යථාභුතගුණාධිගමෙන ලොකෙ අරහන්තොති ලද්ධසද්ධානං අරහතං. දස්සනං හොතීති පසාදසොම්මානි අක්ඛිති උමිමිලෙන්වා දස්සනමත්තමිපි සාධු හොතීති, එවං අප්ඣාසයං කත්වා.

අමිබ්ඨමාණවකථා

256. අප්ඣායකොති ඉදං – “න දානිමෙ ක්‍යායන්ති, න දානිමෙ ක්‍යායන්තීති ඛො, වාසෙට්ඨ, අප්ඣායකා අප්ඣායකා ත්වෙව තතියං අක්ඛරං උපනිබ්බත්ත”න්ති, එවං පයමකප්පිකකාලෙ ක්‍යානවිරහිතානං බ්‍රාහ්මණානං ගරභවචනං. ඉදානි පන තං අප්ඣායතීති අප්ඣායකො. මත්තෙ පරිචත්තෙතීති ඉමිනා අත්ථෙත පසංසාවචනං කත්වා වොහරන්ති. මත්තෙ ධාරෙතීති මත්තධරො.

තිණ්ණං වෙදානන්ති ඉරුවෙදයපුර්වෙදසාමවෙදානං. ඔට්ඨපහතකරණවසෙන පාරං ගතොති පාරගු. සහ නිසණ්ඩුනා ව කෙටුහෙන ව සනිසණ්ඩුකෙටුහානං. නිසණ්ඩුති නිසණ්ඩුරුක්ඛාදීනං වෙවචනපකාසකං සත්ථං.

අක්කරප්පහදොති සික්කා ව නිරුත්ති ව. ඉතිහාසපඤ්චමානන්ති ආට්ඨිකවෙදං චතුත්ථං කත්වා ඉතිහ ආස, ඉතිහ ආසාති ඊදිසව්වනපටිසංයුත්තො පුරාණකථාසඬ්ඛාතො ඉතිහාසො පඤ්චමො එතෙසන්ති ඉතිහාසපඤ්චමා, තෙසං ඉතිහාසපඤ්චමානං වෙදානං.

අනවයෝගී ඉමෙසු ලෝකායතමභාපුරිසලක්බණෙසු අනුනො පරිපුරකාරී, අවයෝ න හොතීති වුත්තං හොති. අවයෝ නාම යෝ තාති අත්ථතො ච ගත්ථතො ච සන්ධාරෙතුං න සක්කොති. අනුඤ්ඤාතපටිඤ්ඤාතොති අනුඤ්ඤාතො වෙච පටිඤ්ඤාතො ව. ආවරියෙනස්ස “යං අභං ජානාමි, තං ත්වං ජානාසි”තිආදිනා අනුඤ්ඤාතො. “ආම ආවරියා”ති අත්තනා තස්ස පටිච්චනදානපටිඤ්ඤාය පටිඤ්ඤාතොති අත්ථො. කතරස්මිං අධිකාරො? සකෙ ආවරියකෙ තෙවිජ්ජකෙ පාවචනෙ. එස කිර බ්‍රාහ්මණො විත්තෙසි “ඉමස්මිං ලොකෙ ‘අභං බුද්ධො, අභං බුද්ධො’ති උග්ගතස්ස නාමං ගහෙත්වා බහු ජනා විචරන්ති. තස්මා න මෙ අනුස්සවමත්තෙනෙව උපසඩ්ධමිතුං යුත්තං. එකච්චඤ්ඤි උපසඩ්ධමන්තස්ස අපක්කමනම්පි ගරු හොති, අනත්ථොපි උප්පජ්ජති. යංනුනාහං මම අන්තෙවාසිකං පෙසෙත්වා – ‘බුද්ධො වා, නො වා’ති ජාතිත්වාච උපසඩ්ධමෙය්‍ය”න්ති, තස්මා මාණවං ආමන්තෙත්වා අයං තාතාතිආදිමාහ.

258. යථා කථං පනාහං, හො, තන්ති එත්ථ කථං පනාහං හො තං භවන්තං ගොතමං ජානිස්සාමි, යථා සක්කා සො ඤාතුං, තථා මෙ ආවික්ඛාහීති අත්ථො. යථාති වා නිපාතමත්තමෙවෙනං. කථන්ති අයං ආකාරපුච්ඡා. කෙනාකාරෙනාහං තං භවන්තං ගොතමං ජානිස්සාමිති අත්ථො. එවං චුත්තෙ කීර තං උපස්සායො “කිං ත්වං, තාත, පථවියං යීතො, පථවිං න පස්සාමිති විය; චන්දිමසුරියානං ඔභාසෙ යීතො, චන්දිමසුරියෙ න පස්සාමිති විය වදසී”ති ආදීනි වත්වා ජානනාකාරං දස්සෙන්තො ආගතානි බො, තානානි ආදිමාහ.

තත්ප් කිසිදාට් යෙහි ලක්කෙහෙහි සමන්තාගතො රාජා චක්කවත්ති හොති, න තෙහෙව බුද්ධො හොති; ජාතිසාමිසිද්ධතො පන තානියෙව තානිති වුවුවන්ති. තෙන වුත්තං – “යෙහි සමන්තාගතස්සා”ති. සචෙ අගාරං අජ්ඣාචසානිති යදි අගාරෙ වසති. රාජා හොති චක්කවත්තිති චතුහි අවිජරියධම්මෙහි, සඬගභවත්ථුති ව ලොකං රඤ්ජනතො රාජා, චක්කරතනං වත්තෙති, චතුහි සම්පත්තිචක්කෙහි වත්තති, තෙහි ව පරං වත්තෙති, පරහිත්තාය ව ඉරියාපට්චක්කානං වත්තො එතස්මිං අත්ථිති චක්කවත්ති. එත්ප් ව රාජාති සාමිසිද්ධං. චක්කවත්තිති විසෙසං. ධම්මෙන වරතිති ධම්මිකො. ඤායෙන සමෙන වත්තතිති අත්ථො. ධම්මෙන රජ්ජං ලහිත්වා රාජා ජාතොති ධම්මරාජා. පරහිතධම්මකරණෙන වා ධම්මිකො. අත්තහිතධම්මකරණෙන ධම්මරාජා. චතුරත්තාය ඉස්සරොති වාතුරත්තො, චතුසමුද්දඅත්තාය, චතුබ්බිධදිපච්ඡිසිත්තාය පට්ඨියා ඉස්සරොති අත්ථො. අජ්ඣාත්තං කොපාදිපච්චිත්ථිකෙ බහිද්ධා ව සබ්බරාජානො විජෙතිති විජ්ජාථි. ජනපදත්ථාවරියජ්ජත්තොති ජනපදෙ ධුවහාවං ථාවරහාවං පත්තො, න සක්කා කෙනචි වාලෙතුං. ජනපදො වා තම්හි ථාවරියජ්ජත්තො අනුයුත්තො සකම්මතිරතො අවලො අසම්පවෙධිති ජනපදත්ථාවරියජ්ජත්තො.

සෙයැවිදන් නිපාතො, තස්ස වෙනානි කතමානීති අත්ථො. චක්කරතනන්තිආදීසු චක්කඤ්ච, තං රතිජනනට්ඨෙන රතනඤ්චාති චක්කරතනං. එස නයො සබ්බත්ථං. ඉමෙසු පන රතනෙසු අයං චක්කචක්තිරාජා චක්කරතනෙන අජිතං ජිනාති, හත්ථිඅස්සරතනෙනි විජිතෙ යථාසුඛං අනුවරති, පරිණායකරතනෙන විජිතමනුරක්ඛති, අවසෙසෙති උපහොගසුඛමනුභවති. පටිමෙන චස්ස උස්සාභසත්තියොගො, පටිච්ඡමෙන මන්තසත්තියොගො, හත්ථිඅස්සගහපතිරතනෙනි පභුසත්තියොගො සුපරිපුණ්ණො හොති, ඉත්ථිමණිරතනෙනි තිට්ඨසත්තියොගඵලං. සො ඉත්ථිමණිරතනෙනි භොගසුඛමනුභවති, සෙසෙති ඉස්සරියසුඛං. විසෙසනො චස්ස පුරිමාති තිණි

අදොසකුසලමූලජනිතකම්මානුභාවෙන සම්පජ්ජන්ති, මජ්ඣිමානි අලොභකුසලමූලජනිතකම්මානුභාවෙන, පච්ඡිමමෙකං අමොහකුසලමූලජනිතකම්මානුභාවෙනාති වෙදිතබ්බං. අයමෙත්ථ සඬ්ඛෙපො. චිත්ථාරො පන බොජ්ඣංගසංයුත්තෙ රතනසුත්තස්ස උපදෙසතො ගභෙනබ්බො.

පරොසහස්සන්ති අතිරෙකසහස්සං. සුරාති අභිරුකජාතිකා. වීරඬ්ඛරුපාති දෙවපුත්තසද්දසකායා. එවං තාව එකෙ වණ්ණයන්ති. අයං පනෙත්ථ සබ්භාවො. වීරාති උත්තමසුරා වුවචන්ති, වීරානං අඬ්ඛං වීරඬ්ඛං, වීරකාරණං වීරියන්ති වුත්තං හොති. වීරඬ්ඛරුපං එතෙසන්ති වීරඬ්ඛරුපා, වීරියමයසරීරා වියාති වුත්තං හොති. පරසෙනප්පමද්දනාති සවෙ පටිමුඛං තිට්ඨෙය්‍යා පරසෙනා තං පරිමද්දිතුං සමත්ථාති අධිප්පායො. ධම්මෙනාති “පාණො න හන්තබ්බො”තිආදිනා පඤ්චසීලධම්මෙන . අරහං හොති සම්මාසම්බුද්ධො ලොකෙ විවට්ටච්ඡදොති එත්ථ රාගදොසමොහමානදිට්ඨිඅවිජ්ජාදුච්චරිතජදනෙහි සත්තෙහි පටිච්ඡන්තෙ කිලෙසන්ධකාරෙ ලොකෙ තං ඡදනං විවට්ටෙත්වා සමන්තතො සඤ්ජාතාලොකො හුත්වා ධීතොති විවට්ටච්ඡදො. තත්ථ පඨමෙන පදෙන පුජාරහතා. දුතියෙන තස්සා හෙතු, යස්මා සම්මාසම්බුද්ධොති, තතියෙන බුද්ධත්තහෙතුහුතා විවට්ටච්ඡදනා වුත්තාති වෙදිතබ්බො. අථ වා විවට්ටො ච විච්ඡදො චාති විවට්ටච්ඡදො, වට්ටරහිතො ඡදනරහිතො චාති වුත්තං හොති. තෙන අරහං වට්ටාභාවෙන, සම්මාසම්බුද්ධො ඡදනාභාවෙනාති එවං පුරිමපදද්වයස්සෙව හෙතුද්වයං වුත්තං හොති, දුතියෙන වෙසාරජ්ජෙන වෙන්ථ පුරිමසිද්ධි, පඨමෙන දුතියසිද්ධි, තතියවතුත්ථෙහි තතියසිද්ධි හොති. පුරිමඤ්ච ධම්මවක්ඛුං, දුතියං බුද්ධවක්ඛුං, තතියං සමන්තවක්ඛුං සාධෙතීති වෙදිතබ්බං. ත්වං මත්තානං පටිග්ගහෙතාති ඉමිනා’ස්ස මත්තෙසු සුරභාවං ජනෙති.

259. සොපි තාය ආවරියකථාය ලක්ඛණෙසු විගතසම්මොහො එකොභාසජාතෙ විය බුද්ධමත්තෙ සම්පස්සමානො එවං හොති ආහ. තස්සත්ථො – ‘යථා, භො, ත්වං වදස්සි, එවං කර්ස්සාමි’ති. චළවාරථමාරුය්හාති චළවායුත්තං රථං අභිරුහිත්වා. බ්‍රාහ්මණො කිර යෙන රථෙන සයං විවරති, තමෙව රථං දත්වා මාණවං පෙසෙසි. මාණවාපි පොක්ඛරසාතිස්සෙව අන්තෙවාසිකා. සො කිර තෙසං – “අම්බට්ඨෙයන සද්ධිං ගච්ඡා”ති සඤ්ඤං අදාසි.

යාවතිකා යානස්ස භූමීති යත්තකං සක්කා හොති යානෙන ගන්තුං, අයං යානස්ස භූමි නාම. යානා පච්චොරොහිත්වාති අයානභූමිං, ද්වාරකොට්ඨකසමීපං ගන්ත්වා යානතො පටිඛරොහිත්වා.

තෙන බො පන සමයෙනාති යස්මිං සමයෙ අම්බට්ඨො ආරාමං පාවිසි. තස්මිං පන සමයෙ, ධීතමජ්ඣන්තිකසමයෙ. කස්මා පන තස්මිං සමයෙ වඩ්ඤ්ඤාත්තීති? පණිතභොජනපච්චයස්ස ටීනමිද්ධස්ස විනොදනත්ථං, දිවාපඨානිකා චා තෙ. තාදිසානඤ්ඤි පච්ඡාහත්තං වඩ්ඤ්ඤිත්වා න්භායිත්වා සරීරං උතුං ගාභාපෙත්වා නිසප්ප සමණධම්මං කරොන්තානං චිත්තං එකග්ගං හොති. යෙන තෙ භික්ඛුති සො කිර – “කුහිං සමණො ගොතමො”ති පරිවෙණතො පරිවෙණං අනාගන්ත්වා “පුච්ඡිත්වා ච පච්චිස්සාමි”ති විලොකෙත්තො අරඤ්ඤාහත්ථි විය මහාවඩ්ඤ්ඤමෙ වඩ්ඤ්ඤමානෙ පංසුකුලිකෙ භික්ඛු දිස්වා තෙසං සන්තිකං අගමාසි. තං සන්ධාය යෙන තෙ භික්ඛුතිආදි වුත්තං. දස්සනායාති දට්ඨුං, පස්සිතුකාමා හුත්වාති අත්ථො.

260. අභිඤ්ඤාතකොලඤ්ඤොති පාකටකුලපො. තදා කිර ජම්බුදීපෙ අම්බට්ඨකුලං නාම පාකටකුලමහොසි . අභිඤ්ඤාතස්සාති රූපජාතිමත්තකුලාපදෙසෙහි පාකටස්ස. අගරුති අභාරිකො. යො හි අම්බට්ඨං ඤාපෙතුං න සක්කුණෙය්‍යා, තස්ස තෙන සද්ධිං කථාසල්ලාපො ගරු භවෙය්‍යා. භගවතො පන තාදිසානං මාණවානං සතෙනාපි සහස්සෙනාපි පඤ්ඤං පුට්ඨස්ස විස්සප්පෙන දන්ධායිතත්තං නත්ථිති මඤ්ඤමානා – “අගරු බො පනා”ති චිත්තයිංසු. විභාරොති ගන්ධකුටිං සන්ධාය ආභංසු.

අතරමානොති අතුරිතො, සණ්ඨකං පදප්පමාණට්ඨානෙ පදං නික්ඛිපන්තො වත්තං කත්වා සුසම්මට්ඨං මුත්තාදලසින්දුවාරසන්ථරසදිසං වාලිකං අවිනාසෙත්තොති අත්ථො. ආලින්දන්ති පමුඛං. උක්කාසිත්වාති උක්කාසිතසද්දං කත්වා. අග්ගළන්ති ද්වාරකචාටං. ආකොටෙහීති අග්ගනබෙහි සණ්ඨකං කුඤ්චිකච්ඡිද්දසමීපෙ ආකොටෙහීති වුත්තං හොති. ද්වාරං කිර අතිඋපරි අමනුස්සා, අතිහෙට්ඨා දිසජාතිකා කොටෙන්ති. තථා අනාකොටෙන්වා මජ්ඣෙ ඡිද්දසමීපෙ කොටෙතබ්බන්ති ඉදං ද්වාරාකොටනවත්තන්ති දීපෙන්තා වදන්ති.

261. විවරි භගවා ද්වාරන්ති න භගවා උට්ඨාය ද්වාරං විවරි. විවරියතුති පන හත්ථං පසාරෙසි. තතො “භගවා කුමිහෙහි අනෙකාසු කප්පකොටිසු දානං දදමානෙහි න සහත්ථා ද්වාරවිවරණකම්මං කත”න්ති සයමෙව ද්වාරං විවටං. තං පන යස්මා භගවතො මනෙන විවටං, තස්මා විවරි භගවා ද්වාරන්ති වත්තුං වට්ටති.

භගවතා සද්ධිං සම්මොදිංසුති යථා බමනියාදීති පුච්ඡන්තො භගවා තෙහි, එවං තෙපි භගවතා සද්ධිං සමප්පවත්තමොදා අහෙසුං. සිතොදකං විය උණ්භොදකෙන සම්මොදිතං එකීභාවං අගමංසු. යාය ව “කච්චි, හො ගොතම, බමනියං; කච්චි යාපනියං, කච්චි හොතො ව ගොතමස්ස සාවකානඤ්ච අප්පාඛාධං, අප්පාහඬ්ඤං, ලහුට්ඨානං, බලං, ථාසුචිභාරො”තිආදිකාය කථාය සම්මොදිංසු, තං පිතිපාමොජ්ජසඬ්ඛාතසම්මොදජනනතො සම්මොදිතුං යුත්තභාවතො ව සම්මොදනියං, අත්ථබ්‍යඤ්ජනමධුරතාය සුවරිමපි කාලං සාරතුං නිරන්තරං පවත්තෙතුං අරහභාවතො සරිතබ්බභාවතො ව සාරණියං. සුයාමානසුබතො සම්මොදනියං, අනුස්සරියමානසුබතො ව සාරණියං.

තථා බ්‍යාඤ්ජනපරිසුද්ධතාය සම්මොදනියං, අත්ථපරිසුද්ධතාය සාරණියං. එවං අනෙකෙහි පරියායෙහි සම්මොදනියං කථං සාරණියං විනිසාරෙත්වා පරියොසාපෙත්වා නිට්ඨපෙත්වා එකමන්තං නිසීදිංසු.

අම්බට්ඨො පන මාණුවොති සො කිර හගවතො රූපසම්පත්තියං චිත්තප්පසාදමත්තම්පි අකත්වා “දසබලං අපසාදෙස්සාමී”ති උදරෙ බද්ධසාටකං මුඤ්චිත්වා කණ්ඨෙ ඔලම්බෙන්වා එකෙන හත්ථෙන දුස්සකණ්ණං ගහෙන්වා වඩ්ඤාමං අභිරුහිත්වා කාලෙන බාහුං, කාලෙන උදරං, කාලෙන පිට්ඨිං දස්සෙන්තො, කාලෙන හත්ථවිකාරං, කාලෙන හමුකවිකාරං කරොන්තො, “කච්චි තෙ භො, ගොතම, ධාතුසමතා, කච්චි භික්ඛාභාරෙන න කිලමථ, අකිලමථාකාරොයෙව පන තෙ පඤ්ඤායති; ථුලානි හි තෙ අධිගප්ච්චගානි, පාසාදිකත්ථ ගතගතට්ඨානෙ. ‘තෙ බහුජනා රාජපබ්බජිතොති ව බුද්ධො’ති ව උප්පන්නබහුමානා පණීතං ඔප්පන්නමාහාරං දෙන්ති. පස්සථ, භො, ගෙහං, චිත්තසාලා විය, දිබ්බපාසාදො විය. ඉමං මඤ්ථං පස්සථ, බිම්බොහනං පස්සථ, කිං එවරූපෙ ධානෙ වසන්තස්ස සමණධම්මං කාතුං දුක්කර”න්ති එවරූපං උප්පණ්ඩනකථං අනාවාරභාවසාරණියං කථෙති, තෙන චුත්තං – “අම්බට්ඨො පන මාණුවො වඩ්ඤාමන්තොපි නිසීන්තෙන හගවතා කිඤ්චි කිඤ්චි කථං සාරණියං විනිසාරෙති, යීතොපි නිසීන්තෙන හගවතා කිඤ්චි කිඤ්චි කථං සාරණියං විනිසාරෙති”ති.

262. අථ බො හගවාති අථ හගවා – “අයං මාණුවො හත්ථං පසාරෙත්වා හවග්ගං ගහෙතුකාමො විය, පාදං පසාරෙත්වා අවිච්චි විචරිතුකාමො විය, මහාසමුද්දං තරිතුකාමො විය, සිනෙරුං ආරොහිතුකාමො විය ව අට්ඨානෙ වායමති, හන්ද, තෙන සද්ධිං මන්තෙමී”ති අම්බට්ඨං මාණවං එතදවොච. ආචරියපාචරියෙහීති ආචරියෙහි ව තෙසං ආචරියෙහි ව.

පට්මඉබ්බවාදවණ්ණනා

263. ගච්ඡන්තො වාති එත්ථ කාමං තිසු ඉරියාපට්ඨෙසු බ්‍රාහ්මණො ආචරියබ්‍රාහ්මණෙන සද්ධිං සල්ලපිතුමරහති. අයං පන මාණුවො මානාට්ඨතාය කථාසල්ලාපං කරොන්තො චත්තාරොපි ඉරියාපට්ඨෙ යොජෙස්සාමීති “සයානො වා හි, භො ගොතම, සයානෙනා”ති ආහ.

තතො කිර තං හගවා – “අම්බට්ඨ, ගච්ඡන්තස්ස වා ගච්ඡන්තෙන, යීතස්ස වා යීතෙන, නිසීන්තස්ස වා නිසීන්තෙනාවරියෙන සද්ධිං කථා නාම සබ්බාවරියෙසු ලබ්භති. ත්වං පන සයානො සයානෙනාවරියෙන සද්ධිං කථෙසි, කිං තෙ ආචරියො ගොරූපං, උදාහු ත්ව”න්ති ආහ. සො කුප්පිත්වා – “යෙ ව බො තෙ, භො ගොතම, මුණ්ඩකා”තිආදිමාහ. තත්ථ මුණ්ඩෙ මුණ්ඩාති සමණෙ ව සමණාති වත්තුං වට්ටෙයා. අයං පන භිළෙන්තො මුණ්ඩකා සමණකාති ආහ. ඉබ්බාති ගහපතිකා. කණ්ණාති කණ්ණා, කාලකාති අත්ථො. බන්ධුපාදාපච්චාති එත්ථ බන්ධුති බ්‍රහ්මා අධිප්පෙනො. තඤ්ඤි බ්‍රාහ්මණා පිතාමහොති වොහරන්ති. පාදානං අපච්චා පාදාපච්චා, බ්‍රහ්මුනො පිට්ඨිපාදතො ජාතාති අධිප්පායො. තස්ස කිර අයං ලද්ධි – බ්‍රාහ්මණා බ්‍රහ්මුනො මුඛතො නික්ඛන්තා, බත්තියා උරතො, වෙස්සා නාහිතො, සුද්දා ජාණුතො, සමණා පිට්ඨිපාදතොති. එවං කථෙන්නො ව පනෙස කිඤ්චාපි අනියමෙන්වා කථෙති. අථ බො හගවන්තමෙව වදාමිති කථෙති.

අථ බො හගවා – “අයං අම්බට්ඨො ආගතකාලතො පට්ඨාය මයා සද්ධිං කථයමානො මානමෙව නිස්සාය කථෙසි, ආසීච්සං ගීවායං ගණ්හන්තො විය, අග්ගික්ඛන්ධං ආලිඬගන්තො විය, මත්තවාරණං සොණ්ඩාය පරාමසන්තො විය, අත්තනො පමාණං න ජානාති. හන්ද නං ජානාපෙස්සාමී”ති චිත්තෙන්වා “අත්ථිකවතො බො පන තෙ, අම්බට්ඨා”තිආදිමාහ. තත්ථ ආගන්ත්වා කත්තබ්බකිච්චසඩ්ඛාතො අත්ථො, එතස්ස අත්ථිති අත්ථිකං, තස්ස මාණවස්ස චිත්තං. අත්ථිකමස්ස අත්ථිති අත්ථිකවා, තස්ස අත්ථිකවතො තච ඉධාගමනං අහොසීති අත්ථො.

බො පනාති නිපාතමන්තං. යායෙව බො පනත්ථායාති යෙනෙව බො පනත්ථෙන. ආගච්ඡෙය්‍යාථාති මම වා අඤ්ඤෙසං වා සන්තිකං යදා කදාචි ආගච්ඡෙය්‍යාථ. තමෙව අත්ථන්ති ඉදං පුරිසලිඬගවසෙනෙව චුත්තං. මනසි කරෙය්‍යාථාති චිත්තෙ කරෙය්‍යාථ. ඉදං චුත්තං හොති – ත්වං ආචරියෙන අත්තනො කරණියෙන පෙසිතො, න අම්භාකං පරිභවනත්ථාය, තස්මා තමෙව කිච්චං මනසි කරොහිති. එවමස්ස අඤ්ඤෙසං සන්තිකං ආගතානං වත්තං දස්සෙන්වා මානනිග්ගණ්හන්තත්ථං “අවුසිතවායෙව බො පනා”තිආදිමාහ. තස්සත්ථො පස්සථ හො අයං අම්බට්ඨො මාණුවො ආචරියකුලෙ අවුසිතවා අසික්ඛිතො අප්පස්සුතොව සමානො. වුසිතමානීති “අහං වුසිතවා සික්ඛිතො බහුස්සුතො”ති අත්තානං මඤ්ඤති. එතස්ස හි එවං ඵරුසවචනසමුදාචාරෙ කාරණං කිමඤ්ඤත්‍ර අවුසිතත්තාති ආචරියකුලෙ අසංවුද්ධා අසික්ඛිතා අප්පස්සුතායෙව හි එවං වදන්තිති.

264. කුපිතොති කුද්ධො. අනත්තමනොති අසකමනො, කිං පන හගවා තස්ස කුප්පිකාභාවං ඤත්වා එවමාහ උදාහු අඤ්ඤත්වාති? ඤත්වා ආහාති. කස්මා ඤත්වා ආහාති? තස්ස මානනිමිමදනත්ථං. හගවා හි අඤ්ඤාසි – “අයං මයා එවං චුත්තෙ කුප්පිත්වා මම ඤාතකෙ අක්කොසිස්සති. අථස්සාහං යථා නාම කුසලො භික්කො දොසං උග්ගිලෙන්වා නීහරති, එවමෙව ගොත්තෙන ගොත්තං, කුලාපදෙසෙන කුලාපදෙසං, උට්ඨාපෙන්වා හවග්ගප්පමාණෙන විය උට්ඨිතං මානද්ධපං මුලෙ ඡෙත්වා නිපාතෙස්සාමී”ති. බුංසෙන්තොති සට්ටෙන්තො. වම්භෙන්තොති භිළෙන්තො. පාපිතො හවිස්සතීති වණ්ඩභාවාදිදොසං පාපිතො හවිස්සති.

වණ්ඩාති මානනිස්සිතකොධයුත්තා. ඵරුසාති බරා. ලහුසාති ලහුකා. අප්පකෙනෙව තුස්සන්ති වා දුස්සන්ති වා උදකපිටියෙ අලාබ්බකටාහං විය අප්පකෙනෙව උප්පවන්ති. භස්සාති බහුභාණිනො. සකායානං මුඛෙ විවටෙ අඤ්ඤස්ස වචනොකාසො නත්ථීති අධිප්පායෙනෙව වදති. සමානාති ඉදං සන්තාති පුරිමපදස්ස වෙවචනං. න සක්කරොන්තීති න බ්‍රාහ්මණානං සුන්දරෙනාකාරෙන කරොන්ති. න ගරුං කරොන්තීති බ්‍රාහ්මණෙසු ගාරවං න කරොන්ති. න මානෙන්නීති න මනෙන පියායන්ති. න පුපෙන්නීති මාලාදීනි නෙසං පුපං න කරොන්ති. න අපවායන්තීති අභිවාදනාදීනි නෙසං අපචිතිකම්මං නිවචුන්තිං න දස්සෙන්නි තයිදන්ති තං ඉදං. යදිමෙ සකායාති යං ඉමෙ සකායා න බ්‍රාහ්මණෙ සක්කරොන්ති...පෙ.... න අපවායන්ති, තං නෙසං අසක්කාරකරණාදි සබ්බං න යුත්තං, නානුලොමන්ති අත්ථො.

දුතියඉබ්බවාදවණ්ණනා

265. අපරද්ධුන්ති අපරජ්ඣිංසු. එකමිදාහන්ති එත්ථ ඉදන්ති නිපාතමත්තං. එකං අහන්ති අත්ථො. සන්ධාගාරන්ති රජ්ජඅනුසාසනසාලා. සකායාති අභිසිත්තරාජානො . සකායකුමාරාති අනභිසිත්තා. උච්චෙසුති යථානුරූපෙසු පල්ලඛකපිටකචෙත්තාසනඵලකචිත්තත්ථරණාදිභෙදෙසු. සඤ්ජග්ගස්සන්තාති උප්පණ්ඩනවසෙන මහාභසිතං භසන්තා. සංකීළන්තාති භසිතමත්ත කරණඅඬුගුලිසඩ්ඨිට්ඨපාණ්ණප්පභාරදානාදීනි කරොන්තා. මමඤ්ඤෙව මඤ්ඤෙති ඵවමහං මඤ්ඤාමි, මමඤ්ඤෙව අනුභසන්ති, න අඤ්ඤන්ති.

කස්මා පන තෙ ඵවමකංසුති? තෙ කිර අම්බට්ඨස්ස කුලවංසං ජානන්ති. අයඤ්ච තස්මිං සමයෙ යාව පාදන්තා ඔලම්බෙත්වා නිවත්ථසාටකස්ස එකෙන භත්ථෙන දුස්සකණ්ණං ගහෙත්වා බන්ධට්ඨිකං නාමෙත්වා මානමදෙන මත්තො විය ආගච්ඡති. තතො – “පස්සථ භො අම්මහංකං දාසස්ස කණ්ණායනගොත්තස්ස අම්බට්ඨස්ස ආගමනකාරණ”න්ති වදන්තා ඵවමකංසු. සොපි අත්තනො කුලවංසං ජානාති. තස්මා “මමඤ්ඤෙව මඤ්ඤෙ”ති තක්කයිත්ථ.

ආසනෙනාති “ඉදමාසනං, එත්ථ නිසීදාහි”ති ඵවං ආසනෙන නිමන්තනං නාම භොති, තථා න කොචි අකාසි.

තතියඉබ්බවාදවණ්ණනා

266. ලට්ඨකාති ඛෙත්තලෙඩ්ඨුනං අත්තරෙතිවාසිනී බුද්දකසකුණිකා. කුලාවකෙති නිවාසනට්ඨානෙ. කාමලාපිනීති යදිච්ඡකභාණිනී, යං යං ඉච්ඡති තං තං ලපති, න තං කොචි හංසො වා කොඤ්ඤො වා මොරො වා ආගන්ත්වා “කිං ත්වං ලපසි”ති නිසෙධෙති. අභිසජ්ජිතුන්ති කොධවසෙන ලග්ගිතුං.

ඵවං චුත්තෙ මාණවො – “අයං සමණො ගොතමො අත්තනො ඤාතකෙ ලට්ඨකසදිසෙ කත්වා අම්හෙ හංසකොඤ්ඤවමොරසදිසෙ කරොති, නිම්මානො දානි ජානො”ති මඤ්ඤමානො උත්තරි වත්තාරො වණ්ණෙ දස්සෙති.

දාසිපුත්තවාදවණ්ණනා

267. නිම්මාදෙතීති නිම්මදෙති නිම්මානෙ කරොති. යංනුනාහන්ති යදි පනාහං. “කණ්ණායනොභමස්මි, භො ගොතමා”ති ඉදං කිර වචනං අම්බට්ඨො තික්ඛන්තුං මහාසද්දෙන අවොච. කස්මා අවොච? කිං අසුද්ධභාවං න ජානාතීති? ආම ජානාති. ජානන්තොපි භවපට්ඨිඡන්තමෙතං කාරණං, තං අනෙත න දිට්ඨං. අපස්සන්තො මහාසමණො කිං වක්ඛන්ති මඤ්ඤමානො මානට්ඨධාය අවොච. මානාපෙත්තිකන්ති මානාපිතුනං සන්තකං. නාමගොත්තන්ති පණ්ණන්තිවසෙන නාමං, පවෙණ්වසෙන ගොත්තං. අනුස්සරන්තොති අනුස්සරන්තස්ස කුලකොට්ඨං සොධෙත්තස්ස. අයාසුත්තාති සාමීනො පුත්තා. දාසිපුත්තොති සරදාසියාව පුත්තො. තස්මා යථා දාසෙන සාමීනො උපසඩ්ධකම්මබ්බා, ඵවං අනුපසඩ්ධකමත්තං තං දිස්වා සකායා අනුජග්ගිංසුති දස්සෙති.

ඉතො පරං තස්ස දාසභාවං සකායානඤ්ච සාමීභාවං පකාසෙත්වා අත්තනො ව අම්බට්ඨස්ස ව කුලවංසං ආහරන්තො සකායා බො පනාතිආදිමාහ. තත්ථ දහන්තීති ය්පෙන්නි, ඔක්කාකො නො පුබ්බපුරිසොති, ඵවං කරොන්තීති අත්ථො. තස්ස කිර රඤ්ඤො කථනකාලෙ උක්කා විය මුඛතො පහා නිච්ඡරති, තස්මා තං “ඔක්කාකො”ති සඤ්ජානිංසුති. පබ්බාපෙසීති නිහරි.

ඉදානි තෙ නාමවසෙන දස්සෙන්නො – “ඔක්කාමුඛ”න්තිආදිමාහ. තත්‍රායං අනුපුබ්බි කථා – පට්ඨකප්පිකානං කිර රඤ්ඤො මහාසම්මතස්ස රොජො නාම පුත්තො අභොසි. රොජස්ස වරරොජො, වරරොජස්ස කල්‍යාණො, කල්‍යාණස්ස වරකල්‍යාණො, වරකල්‍යාණස්ස මන්ධාතා, මන්ධාතුස්ස වරමන්ධාතා , වරමන්ධාතුස්ස උපොසථො, උපොසථස්ස වරො, වරස්ස උපවරො, උපවරස්ස මසදෙවො, මසදෙවස්ස පරම්පරාය වතුරාසීතිබත්තියසභස්සානි අභෙසුං. තෙසං පච්ඡතො තයො ඔක්කාකවංසා අභෙසුං. තෙසු තතියඔක්කාකස්ස පඤ්ච මහෙසියො අභෙසුං – හත්ථා, විත්තා, ඡන්තු, ජාලිනී, විසාබාති. එකෙකිස්සා පඤ්චපඤ්චඉත්ථිසතපරිවාරා. සබ්බපෙට්ඨාය වත්තාරො පුත්තා – ඔක්කාමුඛො, කරකණ්ඩු, හත්ථිනිකො, සිනිසුරොති. පඤ්ච ධීතරො – පියා, සුප්පියා, ආනන්දා, විජිතා, විජිතසෙනාති. ඉති සා නව පුත්තෙ විජායිත්වා කාලමකාසි.

අප රාජා අඤ්ඤා දහරි අභිරුපං රාජධිතරං ආනෙත්වා අග්ගමහෙසිට්ඨානෙ යපෙසි. සා ජන්තුං නාම පුත්තං විජායි. අප් නං පඤ්චමදිවසෙ අලඬිකරිත්වා රඤ්ඤො දස්සෙසි. රාජා තුට්ඨො තස්සා වරං අදාසි. සා ඤාතකෙහි සද්ධිං මන්තෙත්වා පුත්තස්ස රජ්ජං යාචි. රාජා – “තස්ස, වසලි, මම පුත්තානං අත්තරායං ඉච්ඡමි”ති තජ්ජෙසි. සා පුත්තපුත්තං රහො රාජානං පරිනොසෙත්වා – “මහාරාජ, මුසාවාදො නාම න වට්ටති”ති ආදීති වත්වා යාවතියෙව. අප් රාජා පුත්තෙ ආමන්තෙසි – “අහං තාතා, තුම්භාකං කනිට්ඨං ජන්තුකුමාරං දිස්වා තස්ස මාතුයා සහසා වරං අදාසිං, සා පුත්තස්ස රජ්ජං පරිණාමෙතුං ඉච්ඡති. තුම්භෙ යපෙත්වා මඩගලහත්ථිං මඩගලඅස්සං මඩගලරට්ඨද්ව යත්තකෙ ඉච්ඡප්, තත්තකෙ හත්ථිඅස්සරට්ටෙ ගහෙත්වා ගච්ඡප්. මමච්චයෙන ආගන්ත්වා රජ්ජං කරෙය්‍යාපා”ති, අට්ඨති අමච්චෙහි සද්ධිං උයොපෙසි.

තෙ නානප්පකාරං රොදිත්වා කන්දිත්වා – “තාත, අම්භාකං දොසං ඛමපා”ති රාජානඤ්චෙව රාජොරොධෙ ව ඛමාපෙත්වා, “මයම්චි භාතුහි සද්ධිං ගච්ඡාමා”ති රාජානං ආපුච්ඡිත්වා නගරා නික්ඛන්තා හගිතියො ආදාය චතුරඬිගිනියා සෙනාය පරිවුතා නගරා නික්ඛමිංසු. “කුමාරා පිතුඅච්චයෙන ආගන්ත්වා රජ්ජං කාරෙස්සන්ති, ගච්ඡාම නෙ උපට්ඨහාමා”ති වින්තෙත්වා ඛහු මනුස්සා අනුබන්ධිංසු. පට්ඨමදිවසෙ යොජනමත්තා සෙනා අහොසි, දුතියෙ ද්වියොජනමත්තා, තතියෙ තියොජනමත්තා. කුමාරා මන්තයිංසු – “මහා ඛලකායො, සචෙ මයං කඤ්චි සාමන්තරාජානං මද්දිත්වා ජනපදං ගණ්භෙය්‍යාම, සොපි නො නප්පසහෙය්‍ය. කිං පරෙසං පිළාය කතාය, මහා අයං ජම්බුදිපො, අරඤ්ඤෙ නගරං මාපෙස්සාමා”ති හිමවන්තාහිමුඛා ගන්ත්වා නගරවත්ථුං පරියෙසිංසු.

තස්මිඤ්ච සමයෙ අම්භාකං බොධිසත්තො බ්‍රාහ්මණමහාසාලකුලෙ නිබ්බන්තිත්වා කපිලබ්‍රාහ්මණො නාම හුත්වා නික්ඛම්ම ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා හිමවන්තපස්සෙ පොක්ඛරණියා තිරෙ සාකච්ඡාසණ්ඨෙ පණ්ණසාලං මාපෙත්වා වසති. සො කිර භුමමජාලං නාම විජ්ජං ජානාති, යාය උද්ධං අසිතිහත්තං ආකාසෙ, හෙට්ඨා ව භුමියම්චි ගුණදොසං පස්සති. එතස්මිං පදෙසෙ තිණගුම්ඛලතා දක්ඛිණාවට්ටා පාවිනාහිමුඛා ජායන්ති. සීහබ්‍යග්ඝාදයො මිගසුකරෙ සප්පබ්බලාරා ව මණ්ඩුකමුසිකෙ අනුබන්ධමානා තං පදෙසං පත්වා න සක්කොන්ති තෙ අනුබන්ධිතුං. තෙහි තෙ අඤ්ඤදත්ථු සන්තප්පිතා නිවන්තන්තියෙව. සො – “අයං පට්ඨියා අග්ගපදෙසො”ති ඤාත්වා තත්තං අත්තනො පණ්ණසාලං මාපෙසි.

අප් තෙ කුමාරෙ නගරවත්ථුං පරියෙසමානෙ අත්තනො වසනොකාසං ආගතෙ දිස්වා පුච්ඡිත්වා තං පවත්ති. ඤාත්වා තෙසු අනුකම්පං ජනෙත්වා අවොච – “ඉමස්මිං පණ්ණසාලට්ඨානෙ මාපිතං නගරං ජම්බුදිපෙ අග්ගනගරං හවිස්සති. එත්තං ජාතපුරිසෙසු එකෙකො පුරිසසතම්පි පුරිසසහස්සම්පි අභිභවිතුං සක්ඛිස්සති. එත්තං නගරං මාපෙට්, පණ්ණසාලට්ඨානෙ රඤ්ඤො සරං කරොට්. ඉමස්මිඤ්ච ඔකාසෙ යත්වා වණ්ඩාලපුත්තොපි වක්ඛවන්තිඛලෙන අතිසෙය්‍යො”ති. නනු, හන්තෙ, අයාස්ස වසනොකාසොති? “මම වසනොකාසො”ති මා වින්තයිත්තං. මය්හං එකපස්සෙ පණ්ණසාලං කත්වා නගරං මාපෙත්වා කපිලවත්ථුන්ති නාමං කරොපා”ති. තෙ තපා කත්වා තත්තං නිවාසං කප්පෙසුං.

අපාමච්චා – “ඉමෙ දාරකා වයප්පත්තා, සචෙ නෙසං පිතා සන්තිකෙ භවෙය්‍ය, සො ආවාහව්වාහං කරෙය්‍ය. ඉදානි පන අම්භාකං භාරො”ති වින්තෙත්වා කුමාරෙහි සද්ධිං මන්තයිංසු. කුමාරා අම්භාකං සදිසා ඛත්තියධිතරො නාම න පස්සාම, නාපි හගිනීනං සදිසෙ ඛත්තියකුමාරකෙ, අසදිසසංයොගෙ ව නො උප්පන්නා පුත්තා මානිතො වා පිතිතො වා අපරිසුද්ධා ජාතිසම්භෙදං පාපුණ්ණස්සන්ති. තස්මා මයං හගිනීනියෙව සද්ධිං සංවාසං රොවෙමාති. තෙ ජාතිසම්භෙදහයෙන ජෙට්ඨකහගිනිං මාතුට්ඨානෙ යපෙත්වා අවසෙසාහි සංවාසං කප්පෙසුං.

තෙසං පුත්තෙහි ව ධිතාහි ව වඩ්ඪමානානං අපරෙන සමයෙන ජෙට්ඨකහගිනියා කුට්ඨරොගො උදපාදි, කොට්ඨාරපුප්පසදිසානි ගත්තානි අහෙසුං. රාජකුමාරා ඉමාය සද්ධිං එකතො නිසප්පට්ඨානභොජනාදීනි කරොන්තානම්පි උපරි අයං රොගො සඬිකමතිති වින්තෙත්වා එකදිවසං උය්‍යානකිළං ගච්ඡන්තා විය තං යානෙ ආරොපෙත්වා අරඤ්ඤං පටිසිත්වා භුමියං පොක්ඛරණිං ඛණාපෙත්වා තත්තං බාදනියභොජනියෙන සද්ධිං තං පක්ඛිපිත්වා සරසඬිබෙපෙන උපරි පදරං පටිච්ඡාදෙත්වා පංසුං දත්වා පක්කමිංසු.

තෙන ව සමයෙන රාමො නාම බාරාණසිරාජා කුට්ඨරොගො නාටකිත්ථිහි ව ඔරොධෙහි ව ප්ලව්ච්ඡියමානො තෙන සංවෙගෙන ජෙට්ඨපුත්තස්ස රජ්ජං දත්වා අරඤ්ඤං පටිසිත්වා තත්තං පණ්ණසාලං මාපෙත්වා මූලච්චානි පරිභුඤ්ජන්තො නවිරස්සෙව අරොගො සුවණ්ණවණ්ණො හුත්වා ඉතො විතො ව විචරන්තො මහන්තං සුසිරරුක්ඛං දිස්වා තස්සඛහන්තරෙ සොළසහත්තප්පමාණං ඔකාසං සොධෙත්වා ද්වාරඤ්ච වාතපානඤ්ච යොජෙත්වා නිස්සෙණිං ඛන්ධිත්වා තත්තං වාසං කප්පෙසි. සො අධිගාරකටාහෙ අග්ගිං කත්වා රත්තිං මිගසුකරාදීනං සද්දෙ සුණන්තො සයති. සො – “අසුකස්මිං පදෙසෙ සීහො සද්දමකාසි, අසුකස්මිං බ්‍යග්ඝො”ති සල්ලක්ඛෙත්වා පහාතෙ තත්තං ගන්ත්වා විසාසමංසං ආදාය පචිත්වා බාදති.

අට්ටකදිවසං තස්මිං පච්චුසසමයෙ අග්ගිං ජාලෙත්වා නිසින්තෙ රාජධිතාය සරිරගන්ධෙන ආගන්ත්වා බ්‍යග්ඝො තස්මිං පදෙසෙ පංසුං වියුහන්තො පදරෙ විචරමකාසි, තෙන ව විචරෙන සා බ්‍යග්ඝං දිස්වා භීතා විස්සරමකාසි. සො තං සද්දං සුත්වා – “ඉත්ථිසද්දො එසො”ති ව සල්ලක්ඛෙත්වා පාතොච තත්තං ගන්ත්වා – “කො එත්තං”ති ආහ. මාතුගාමො සාමිති. කිං ජාතිකාසිති? ඔක්කාකමහාරාජස්ස ධිතා සාමිති. නික්ඛමාති? න සක්කා සාමිති. කිං කාරණාති?

ජවිරොගො මෙ අත්ථිති. සො සබ්බං පචත්තිං පුච්ඡන්වා ඛත්තියමානෙන අනික්ඛමන්තිං - “අභමපි ඛත්තියො”ති අත්තනො ඛත්තියභාවං ජානාපෙත්වා නිස්සෙණිං දත්වා උද්ධරිත්වා අත්තනො වසනොකාසං නෙත්වා සයං පරිභුක්තභෙසජ්ජානියෙව දත්වා නචිරස්සෙව අරොගං සුවණ්ණවණ්ණං කත්වා තාය සද්ධිං සංවාසං කප්පෙසි. සා පඨමසංවාසෙනෙව ගබ්භං ගණ්ඨිත්වා ද්වෙ පුත්තෙ විජායි, පුනපි ද්වෙති, එවං සොළසක්ඛත්තුමපි විජායි. එවං ද්වත්තිංස භාතරො අභෙසුං. තෙ අනුපුබ්බෙන වුඩ්ඨිප්පත්තෙ පිතා සබ්බසිප්පානි සික්ඛාපෙසි.

අටේකදිවසං එකො රාමරඤ්ඤො නගරවාසී වනවරකො පබ්බතෙ රතනානි ගවෙසන්තො රාජානං දිස්වා සඤ්ජානිත්වා ආහ - “ජානාමහං, දෙව, තුමිහෙ”ති. තතො නං රාජා සබ්බං පචත්තිං පුච්ඡි. තස්මිංයෙව ච බණෙ තෙ දාරකා ආගමිංසු. සො තෙ දිස්වා - “කෙ ඉමෙ”ති ආහ. “පුත්තා මෙ”ති ච වුත්තෙ තෙසං මාතිකවංසං පුච්ඡන්වා - “ලද්ධං දානි මෙ පාහන”න්ති නගරං ගන්ත්වා රඤ්ඤො ආරොවෙසි. සො ‘පිතරං ආනයිස්සාමී’ති වතුරඬිගිනියා සෙනාය තත්ථ ගන්ත්වා පිතරං වන්දිත්වා - “රජ්ජං, දෙව, සම්පට්ඨිජා”ති යාචි. සො - “අලං, තාත, න තත්ථ ගච්ඡාමි, ඉධෙව මෙ ඉමං රුක්ඛං අපනෙත්වා නගරං මාපෙහී”ති ආහ. සො තථා කත්වා තස්ස නගරස්ස කොලරුක්ඛං අපනෙත්වා කතත්තා කොලනගරන්ති ච බ්‍යග්ගපටෙ කතත්තා බ්‍යග්ගපටන්ති වානි ද්වෙ නාමානි ආරොපෙත්වා පිතරං වන්දිත්වා අත්තනො නගරං අගමාසි.

තතො වයප්පත්තෙ කුමාරෙ මාතා ආහ - “තාතා, තුමිහාකං කපිලවත්ථුවාසිනො සකායා මාතුලා සන්ති. මාතුලධිතානං පන වො එවරුපං නාම කෙසග්ගහණං හොති, එවරුපං දුස්සගහණං. යදා තා න්භානතිත්ථං ආගච්ඡන්ති, තදා ගන්ත්වා යස්ස යා රුච්චති, සො තං ගණ්ඨතු”ති. තෙ තටෙව ගන්ත්වා තාසු න්භන්වා සීසං සුක්ඛාපයමානාසු යං යං ඉච්ඡිංසු, තං තං ගහෙත්වා නාමං සාවෙන්වා අගමිංසු. සකායාරාජානො සුත්වා “හොතු, භණෙ, අමිහාකං ඤාතකා එව තෙ”ති තුණ්ඨි අභෙසුං. අයං සකායකොලියානං උප්පත්ති. එවං තෙසං සකායකොලියානං අඤ්ඤමඤ්ඤං ආවාහව්වාහං කරොන්තානං යාව බුද්ධකාලා අනුපච්ඡින්නොව වංසො ආගතො. තත්ථ භගවා සකායවංසං දස්සෙතුං - “තෙ රට්ඨස්මා පබ්බාජිතා භිමවන්තපස්සෙ පොක්ඛරණියා තිරො”ති ආදිමාහ. තත්ථ සම්මන්තිති වසන්ති. සකායා වහ හොති රට්ඨස්මා පබ්බාජිතා අරඤ්ඤෙ වසන්තාපි ජාතිසම්භෙදමකත්වා කුලවංසං අනුරක්ඛිතුං සකායා, සමත්ථා, පටිබලාති අත්ථො. තදග්ගෙති තං අග්ගං කත්වා, තතො පටියායාති අත්ථො. සො ච තෙසං පුබ්බපුරිසොති සො ඔක්කාකො රාජා එතෙසං පුබ්බපුරිසො. නත්ථි එතෙසං ගහපතිවංසෙන සම්භෙදමත්තමිපිති.

එවං සකායවංසං පකාසෙත්වා ඉදානි අම්බට්ඨවංසං පකාසෙන්නො - “රඤ්ඤො බො පනා”ති ආදිමාහ. කණ්ඨං නාම ජනෙසීති කාලවණ්ණං අන්තොකුච්ඡියංයෙව සඤ්ජාතදන්තං පරුළ්භමස්සදායීකං පුත්තං විජායි. පබ්බාහාසීති යක්ඛො ජාතොති භයෙන පලායිත්වා ද්වාරං පිධාය ධිතෙසු සරමානුසකෙසු ඉතො චිතො ච විචරන්තො ධොවට් මන්තිආදීති වදන්තො උච්චාසද්දමකාසි.

268. තෙ මාණවකා භගවන්තං එතදවොචුන්ති අත්තනො උපාරම්භමොචනත්ථාය - “එතං මා භව”න්ති ආදිවචනං අවොචුං. තෙසං කිර එතදහොසි - “අම්බට්ඨො අමිහාකං ආවරියස්ස ජෙට්ඨන්තෙවාසී, සවෙ මයං එවරුපෙ යානෙ එකද්වෙවචනමත්තමිපි න වක්ඛාම, අයං නො ආවරියස්ස සන්තිකෙ අමිහෙ පරිහින්දිස්සති”ති උපාරම්භමොචනත්ථං එවං අවොචුං. චිත්තෙන පනස්ස නිම්මදභාවං ආකඬ්ඛන්ති. අයං කිර මානනිස්සිතත්තා තෙසමිපි අප්පියොව. කල්‍යාණවාක්කරණොති මධුරවචනො. අස්මිං වචනෙති අත්තනා උග්ගහිතෙ වෙදත්තයවචනෙ. පටිමන්තෙතුන්ති පුච්ඡිතං පඤ්භං පටිකටෙතුං, විස්සප්පෙතුන්ති අත්ථො. එතස්මිං වා දාසිපුත්තවචනෙ. පටිමන්තෙතුන්ති උත්තරං කටෙතුං.

269. අථ බො භගවාති අථ බො භගවා - “සවෙ ඉමෙ මාණවකා එත්ථ නිසින්තා එවං උච්චාසද්දං කරිස්සන්ති, අයං කථා පරියොසානං න ගමිස්සති. හන්ද, තෙ නිස්සද්දෙ කත්වා අම්බට්ඨොනෙව සද්ධිං කටෙමි”ති තෙ මාණවකෙ එතදවොච. තත්ථ මන්තවිහොති මන්තයථ. මයා සද්ධිං පටිමන්තෙතුති මයා සහ කටෙතු. එවං වුත්තෙ මාණවකා චිත්තයිංසු - “අම්බට්ඨො තාව දාසිපුත්තොසීති වුත්තෙ පුන සීසං උක්ඛිපිතුං නාසක්ඛි. අයං බො ජාති නාම දුජ්ජානා, සවෙ අඤ්ඤමිපි කිඤ්චි සමණො ගොතමො ‘ත්වං දාසො’ති වක්ඛති, කො තෙන සද්ධිං අඩ්ඨං කරිස්සති. අම්බට්ඨො අත්තනා බද්ධං පුට්ඨං අත්තනාව මොවෙතු”ති අත්තනං පරිමොවෙන්වා තස්සෙව උපරි බිපන්නා - “සුජාතො ච හො ගොතමා”ති ආදිමාහංසු.

270. සහධම්මිකොති සහෙතුකො සකාරණො. අකාමා බ්‍යාකාතබ්බොති අත්තනා අනිච්ඡන්තෙනපි බ්‍යාකරිතබ්බො, අවස්සං විස්සප්පෙතබ්බොති අත්ථො. අඤ්ඤෙන වා අඤ්ඤං පටිවරිස්සසීති අඤ්ඤෙන වචනෙන අඤ්ඤං වචනං පටිවරිස්සසි අප්ප්කොත්ථරිස්සසි, පටිච්ඡාදෙස්සසීති අත්ථො. යො හි “කිං ගොත්තො ත්ව”න්ති එවං පුට්ඨො - “අහං තයො වෙදෙ ජානාමි”ති ආදීති වදති, අයං අඤ්ඤෙන අඤ්ඤං පටිවරති නාම. පක්කමිස්සසි වානි පුච්ඡිතං පඤ්භං ජානන්තොව අකටෙතුකාමතාය උට්ඨායාසනා පක්කමිස්සසි වා.

තුණ්ඨි අහොසීති සමණො ගොතමො මං සාමංයෙව දාසිපුත්තභාවං කථාපෙතුකාමො, සාමං කථිතෙ ච දාසො නාම ජාතොයෙව හොති. අයං පන ද්වතික්ඛන්තුං වොදෙත්වා තුණ්ඨි භවිස්සති, තතො අහං පරිවත්තිත්වා පක්කමිස්සාමිති චිත්තෙත්වා තුණ්ඨි අහොසි.

271. වජිරං පාණ්ණිනී අස්සාති වජිරපාණ්ණිං. යක්ඛොති න යො වා සො වා යක්ඛො, සක්කො දෙවරාජාති වෙදිනබ්බො. ආදිත්තන්ති අග්ගිවණ්ණං. සම්පජ්ජලිතන්ති සුට්ඨ පජ්ජලිතං. සජොතිභූතන්ති සමන්තතො ජොතිභූතං, එකග්ගිජාලභූතන්ති අත්ථො. ඨිතො භොතීති මහන්තං සීසං, කන්දලමකුළසදිසා දායා භයානකාති අක්ඛිනාසාදීති එවං විරූපරූපං මාපෙත්වා ඨිතො.

කස්මා පනෙස ආගතොති? දිට්ඨිවිස්සජ්ජාපනත්ථං. අපි ව – “අභඤ්චෙව බො පන ධම්මං දෙසෙය්‍යාං, පරෙ ව මෙ න ආජානෙය්‍ය”න්ති එවං ධම්මදෙසනාය අප්පොස්සක්කභාවං ආපන්නෙ භගවති සක්කො මහාබ්‍රහ්මනා සද්ධිං ආගන්ත්වා – “භගවා ධම්මං දෙසෙප්, තුම්භාකං ආණාය අවත්තමානො මයං වත්තාපෙස්සාම, තුම්භාකං ධම්මවක්කං භොතු, අම්භාකං ආණාවක්ක”න්ති පටිඤ්ඤං අකාසි. තස්මා – “අජ්ජ අම්බට්ඨං තාසෙත්වා පඤ්ඤං විස්සජ්ජාපෙස්සාමි”ති ආගතො.

භගවා වෙව පස්සති අම්බට්ඨො වාති යදි හි තං අඤ්ඤෙපි පස්සෙය්‍යාං, තං කාරණං අගරු අස්ස, “අයං සමණො ගොතමො අම්බට්ඨං අත්තතො වාදෙ අනොතරන්තං ඤත්වා යක්ඛං ආවාහෙත්වා දස්සෙසි, තතො අම්බට්ඨො භයෙන කපෙසි”ති වදෙය්‍යාං. තස්මා භගවා වෙව පස්සති අම්බට්ඨො ව. තස්ස තං දිස්වා ව සකලසරීරතො සෙදා මුච්චිංසු. අන්තොකුච්ඡි විපරිවත්තමානා මහාරවං විරචි . සො “අඤ්ඤෙපි නු බො පස්සන්ති”ති ඔලොකෙන්තො කස්සවි ලොමහංසමත්තම්චි නාද්දස. තතො – “ඉදං භයං මමෙව උප්පන්නං, සවාහං යක්ඛොති වක්ඛාමි, ‘කිං තවමෙව අක්ඛිති අත්ථි, ත්වමෙව යක්ඛං පස්සෙසි, පඨමං යක්ඛං අදිස්වා සමණෙන ගොතමෙන වාදසඬ්ඝට්ඨෙට්ඨ පක්ඛිත්තොව යක්ඛං පස්සෙසි’ති වදෙය්‍යාං”න්ති චිත්තෙත්වා “න දානි මෙ ඉධ අඤ්ඤං පටිසරණං අත්ථි, අඤ්ඤෙ සමණා ගොතමා”ති මඤ්ඤමානො අප්ඨ බො අම්බට්ඨො මාණවො...පෙ.... භගවන්තං එතදවොච.

272. තාණං ගවෙසීති තාණං ගවෙසමානො. ලෙණං ගවෙසීති ලෙණං ගවෙසමානො. සරණං ගවෙසීති සරණං ගවෙසමානො. එත්ථ ව තායති රක්ඛතීති තාණං. නිලියන්ති එත්ථාති ලෙණං. සරතීති සරණං, භයං හිංසතී, විද්ධංසෙතීති අත්ථො. උපනිසිදිත්වාති උපගම්ම හෙට්ඨාසෙන නිසිදිත්වා. බ්‍රවිතුති වදතු.

අම්බට්ඨවංසකථා

273-274. දක්ඛිණජනපදන්ති දක්ඛිණාපථොති පාකට්ඨං. ගඬගාය දක්ඛිණතො පාකට්ඨජනපදං. තදා කිර දක්ඛිණාපථෙ බහු බ්‍රාහ්මණතාපසා භොන්ති, සො තත්ථ ගන්ත්වා එකං තාපසං වත්තපටිපත්තියා ආරාධෙසි. සො තස්ස උපකාරං දිස්වා ආහ – “අම්භො, පුරිස, මන්තං තෙ දෙමි, යං ඉච්ඡෙසි, තං මන්තං ගණ්භාහි”ති. සො ආහ – “න මෙ ආවරිය, අඤ්ඤෙන මන්තෙන, කිච්චං අත්ථි, යස්සානුභාවෙන ආවුධං න පරිචත්තති, තං මෙ මන්තං දෙහි”ති. සො – “භද්‍රං, භො”ති තස්ස ධනුඅගමනියං අම්බට්ඨං නාම විජ්ජං අදාසි, සො තං විජ්ජං ගහෙත්වා තත්ථෙව විමංසිත්වා – “ඉදානි මෙ මනොරථං පුරෙස්සාමි”ති ඉසිවෙසං ගහෙත්වා ඔක්කාකස්ස සන්තිකං ගතො. තෙන චුත්තං – “දක්ඛිණජනපදං ගන්ත්වා බ්‍රහ්මමන්තෙ අධිසිත්වා රාජානං ඔක්කාකං උපසඬ්ඝමිත්වා”ති.

එත්ථ බ්‍රහ්මමන්තෙති ආනුභාවසම්පන්නතාය සෙට්ඨමන්තෙ. කො තෙවං’රෙ අයං මය්හං දාසිපුත්තොති කො නු එවං අරෙ අයං මම දාසිපුත්තො. සො තං බුරුප්පන්ති සො රාජා තං මාරෙතුකාමතාය සන්නහිතං සරං තස්ස මන්තානුභාවෙන නෙව බිජිතුං න අපනෙතුං සක්ඛි, තාවදෙව සකලසරීරෙ සඤ්ජාතසෙදො භයෙන වෙධමානො අට්ඨාසි.

අමච්චාති මහාමච්චා. පාරිසජ්ජාති ඉතරෙ පරිසාවවරා. එතදවොචුන්ති – “දණ්ඩකීරඤ්ඤො කිසවච්ඡතාපසෙ අපරද්ධස්ස ආවුධවුට්ඨියා සකලරට්ඨං විනට්ඨං . නාළිකෙරො පඤ්චසු තාපසසතෙසු අජ්ජුනො ව අඬ්ඟිරසෙ අපරද්ධො පථවිං හින්දිත්වා නිරයං පටිට්ඨො”ති චිත්තයන්තා භයෙන එතං සොත්ථි, හද්දන්තෙතිආදිවචනං අවොචුං.

සොත්ථි හවිස්සති රඤ්ඤොති ඉදං වචනං කණ්භො විරං තුණ්හි හුත්වා තතො අනෙකප්පකාරං යාවීයමානො – “තුම්භාකං රඤ්ඤො මාදිසස්ස ඉසිතො බුරුප්පං සන්නය්හන්තෙන භාරියං කම්මං කත”න්තිආදීති ව වත්වා පච්ඡා අභාසි. උන්ද්‍රියස්සතීති හිජ්ජස්සති, පුසමුට්ඨි විය විජ්ජකිරිසිස්සතීති. ඉදං සො “ජනං තාසෙස්සාමි”ති මුසා භණති. සරසන්ථම්භනමත්තෙයෙව හිස්ස විජ්ජාය ආනුභාවො, න අඤ්ඤෙ. ඉතො පරෙසුපි වචනෙසු එසෙව නයො.

පල්ලොමොති පන්නලොමො. ලොමහංසනමත්තම්චිස්ස න හවිස්සති. ඉදං කිර සො “සවෙ මෙ රාජා තං දාරිකං දස්සති”ති පටිඤ්ඤං කාරෙත්වා අවච. කුමාරෙ බුරුප්පං පතිට්ඨපෙසීති තෙන “සරො ඔතරතු”ති මන්තෙ පරිචත්ති, තෙ කුමාරස්ස නාහියං පතිට්ඨපෙසි. ධිතරං අදාසීති සීසං ධොවිත්වා අදාසං භුජිස්සං කත්වා ධිතරං අදාසි, උළාරෙ ව තං යානෙ යපෙසි. මා බො තුම්භෙ මාණවකාති ඉදං පන භගවා – “එකෙන පක්ඛෙන අම්බට්ඨො සකායානං ඤාති භොති”ති පකාසෙන්තො තස්ස සමස්සාසනත්ථං ආහ. තතො අම්බට්ඨො සට්ඨතෙන අභිසිත්තො විය පස්සද්ධදරථො හුත්වා සමස්සාසෙත්වා සමණො ගොතමො මං “තොසෙස්සාමි”ති එකෙන පක්ඛෙන ඤාතිං කරොති, බත්තියො කිරාහමස්මි”ති චිත්තෙසි.

බත්තියසෙට්ටියාචාරණ්ණනා

275. අප්ථ බො හගවා – “අයං අම්බට්ඨො බත්තියොස්මි”ති සඤ්ඤාං කරොති, අත්තනො අබත්තියභාවං න ජානාති, හන්ද නං ජානාපෙස්සාමිති බත්තියවංසං දස්සෙතුං උත්තරිදෙසනං වඩ්ඪෙන්නො – “තං කිං මඤ්ඤසි අම්බට්ඨා”ති ආදිමාහ. තත්ථ ඉධාති ඉමස්මිං ලොකෙ. බ්‍රාහ්මණෙසුති බ්‍රාහ්මණානං අත්තරෙ. ආසනං වා උදකං වාති අග්ගාසනං වා අග්ගොදකං වා. සද්ධෙති මතකෙ උද්දිස්ස කතහත්තෙ. ථාලිපාකෙති මඩගලාදිහත්තෙ. යඤ්ඤෙති යඤ්ඤහත්තෙ. පාහුනෙති පාහුනකානං කතහත්තෙ පණ්ණාකාරහත්තෙ වා. අපි නුස්සාති අපි නු අස්ස බත්තියපුත්තස්ස. ආවටං වා අස්ස අනාවටං වාති, බ්‍රාහ්මණකඤ්ඤාසු නිවාරණං භවෙය්‍යා වා නො වා, බ්‍රාහ්මණදාරිකං ලභෙය්‍යා වා න වා ලභෙය්‍යාති අත්ථො. අනුපපන්නොති බත්තියභාවං අපත්තො, අපරිසුද්ධොති අත්ථො.

276. ඉත්ථියා වා ඉත්ථිං කරිත්ථාති ඉත්ථියා වා ඉත්ථිං පරියෙසිත්ථා. කිස්මිඤ්චිදෙව පකරණෙති කිස්මිඤ්චිදෙව දොසෙ බ්‍රාහ්මණානං අයුත්තෙ අකත්තබ්බකරණෙ. භස්සපුට්ඨොති භස්මපුට්ඨො, සීසෙ ඡාරිකං ඔකිරිත්ථාති අත්ථො.

277. ජනෙනස්මිත්ති ජනිතස්මිං, පජායාති අත්ථො. යෙ ගොත්තපටිසාරිනොති යෙ ජනෙනස්මිං ගොත්තං පටිසරන්ති – “අහං ගොතමො, අහං කස්සපො”ති, තෙසු ලොකෙ ගොත්තපටිසාරිසු බත්තියො සෙට්ඨො. අනුමතා මයාති මම සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණෙන සද්ධිං සංසන්දිත්ථා දෙසිතා මයා අනුඤ්ඤාතා.

පට්ඨමභාණවාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

විජ්ජාවරණකථාවණ්ණනා

278. ඉමාය පන ගාථාය විජ්ජාවරණසම්පන්නොති ඉදං පදං සුත්ථා අම්බට්ඨො චිත්තෙසි – “විජ්ජා නාම තයො වෙදා, වරණං පඤ්ච සීලානි, තයිදං අම්භාකංයෙව අත්ථි, විජ්ජාවරණසම්පන්නො වෙ සෙට්ඨො, මයමෙව සෙට්ඨා”ති නිට්ඨං ගන්ත්වා විජ්ජාවරණං පුච්ඡන්තො – “කතමං පන තං, භො ගොතම, වරණං, කතමා ව පන සා විජ්ජා”ති ආහ. අපස්ස හගවා තං බ්‍රාහ්මණසමයෙ සිද්ධං ජාතිවාදාදිපටිසංයුත්තං විජ්ජාවරණං පටික්ඛිපිත්වා අනුත්තරං විජ්ජාවරණං දස්සෙතුකාමො – “න බො අම්බට්ඨා”ති ආදිමාහ. තත්ථ ජාතිවාදොති ජාතිං ආරබ්භ වාදො, බ්‍රාහ්මණස්සෙවිදං වට්ටති, න සුද්දස්සාති ආදි වචනන්ති අත්ථො. එස නයො සබ්බත්ථ. ජාතිවාදවිනිබද්ධාති ජාතිවාදෙ විනිබද්ධා. එස නයො සබ්බත්ථ.

තතො අම්බට්ඨො – “යත්ථ දානි මයං ලග්ගිස්සාමාති චිත්තයිමිහ, තතො නො සමණො ගොතමො මහාවානෙ ටුසං ධුනන්තො වීය දුරමෙව අවක්ඛිපි. යත්ථ පන මයං න ලග්ගාම, තත්ථ නො නියොජෙසි. අයං නො විජ්ජාවරණසම්පදා ඤාතුං වට්ටති”ති චිත්තෙත්වා පුන විජ්ජාවරණසම්පදං පුච්ඡි. අපස්ස හගවා සමුදාගමනො පභුති විජ්ජාවරණං දස්සෙතුං – “ඉධ අම්බට්ඨ තථාගතො”ති ආදිමාහ.

279. එත්ථ ව හගවා වරණපරියාපන්නම්පි තිට්ඨං සීලං විහජන්තො “ඉදමස්ස භොති වරණස්මි”න්ති අනිය්‍යාතෙත්වා “ඉදම්පිස්ස භොති සීලස්මි”න්ති සීලවසෙනෙව නිය්‍යාතෙසි. කස්මා? තස්සපි හි කිඤ්චි කිඤ්චි සීලං අත්ථි, තස්මා වරණවසෙන නිය්‍යාතියමානෙ “මයම්පි වරණසම්පන්නා”ති තත්ථ තත්ථෙව ලග්ගෙය්‍ය. යං පන තෙන සුපිනෙපි න දිට්ඨපුබ්බං, තස්සෙව වසෙන නිය්‍යාතෙත්තො පට්ඨං ඤානං උපසම්පජ්ජ විහරති. ඉදම්පිස්ස භොති වරණස්මිං...පෙ.... වතුත්ථං ඤානං උපසම්පජ්ජ විහරති, ඉදම්පිස්ස භොති වරණස්මිත්ති ආදිමාහ. එත්තාවතා අට්ඨපි සමාපත්තියො වරණන්ති නිය්‍යාතිතා භොන්ති, විපස්සනා ඤාණෙනො පන පට්ඨාය අට්ඨවිධාපි පඤ්ඤා විජ්ජාති නිය්‍යාතිතා.

වතුඅපායමුඛකථාවණ්ණනා

280. අපායමුඛානීති විනාසමුඛානි. අනභිසම්භුණ්ණමානොති අසම්පාපුණන්තො, අවිසභමානො වා. බාරිවිධමාදායාති එත්ථ බාරිති අරණි කමණ්ඩල සුජාදයො තාපසපරික්ඛාරා. විධොති කාපො. තස්මා බාරිහරිතං කාපමාදායාති අත්ථො. යෙ පන බාරිවිධන්ති පට්ඨන්ති, තෙ “බාරිති කාපස්ස නාමං, විවිධන්ති බහුකමණ්ඩලආදිපරික්ඛාර”න්ති වණ්ණයන්ති. පවත්තඵලභොජනොති පතිතඵලභොජනො. පරිවාරකොති කප්පියකරණපත්තපටිග්ගභණ්ණපාදධොවනාදිවත්තකරණවසෙන පරිවාරකො. කාමඤ්ච ගුණාධිකොපි බිණ්ණසවසාමණෙරො පුට්ඨජනභික්ඛුනො චුත්තනයෙන පරිවාරකො භොති, අයං පන න තාදිසො ගුණවසෙනපි වෙය්‍යාවච්චකරණවසෙනපි ලාමකොයෙව.

කස්මා පන තාපසපබ්බජ්ජා සාසනස්ස විනාසමුඛන්ති චුත්තාති? යස්මා ගච්ඡන්තං ගච්ඡන්තං සාසනං තාපසපබ්බජ්ජාවසෙන ඔසක්කිස්සති. ඉමස්මිඤ්චි සාසනෙ පබ්බජිත්වා තිස්සො සික්ඛා පුරෙතුං අසක්කොන්තං ලජ්ජිනො සික්ඛාකාමා – “නත්ථි තයා සද්ධිං උපොසථො වා පවාරණා වා සඤ්ඤාමං වා”ති ජිගුච්ඡන්තා පරිවජ්ජෙත්ති. සො “දුක්කරං ධුරධාරූපමං සාසනෙ පටිපත්තිපුරණං දුක්ඛං, තාපසපබ්බජ්ජා පන සුකරා වෙව

බහුජනසම්මතා වා”ති විබිභමිත්වා තාපසො හොති. අඤ්ඤෙ තං දිස්වා – “කිං තයා කත”න්ති ප්‍රච්ඡන්ති. සො – “භාරියං කුම්භාකං සාසනෙ කම්මං, ඉධ පන සජන්දවාරිනො මය”න්ති වදති. සොපි, යදි එවං අභමිපි එත්ථෙව පබ්බජාමිති තස්ස අනුසික්ඛන්තො තාපසො හොති. එවමඤ්ඤෙපි අඤ්ඤෙපිති කමෙන තාපසාව බහුකා හොන්ති. තෙසං උප්පන්නකාලෙ සාසනං ඔසක්කිතං නාම භවිස්සති. ලොකෙ එවරූපො බුද්ධො නාම උප්පජ්ජී, තස්ස ඊදිසං නාම සාසනං අහොසිති සුතමත්තමෙව භවිස්සති. ඉදං සන්ධාය භගවා තාපසපබ්බජ්ජං සාසනස්ස විනාසමුඛන්ති ආහ.

කුදාලපිටකන්ති කන්දමුලඵලග්ගහණත්ථං කුදාලඤ්ඤෙව පිටකඤ්ඤි. ගාමසාමන්තං වාති විජ්ජාවරණසම්පදාදිති අනභිසම්භුණන්තො, කසිකම්මාදිති ව ජීවිතං නිජ්ජාදෙතුං දුක්ඛන්ති මඤ්ඤමානො බහුජනකුභාපනත්ථං ගාමසාමන්තෙ වා නිගමසාමන්තෙ වා අග්ගිසාලං කත්වා සජ්ජිතෙලදධිමධුචාණිකතිලතණ්ඩුලාදිති වෙව නානාදාරුහි ව හොමකරණවසෙන අග්ගිං පරිවරන්තො අච්ඡති.

චතුද්වාරං අගාරං කරිත්වාති චතුමුඛං පානාගාරං කත්වා තස්ස ද්වාරෙ මණ්ඩපං කත්වා තත්ථ පානියං උපට්ඨපෙත්වා ආගතාගතෙ පානියෙන ආපුච්ඡති. යම්පිස්ස අද්ධිකා කිලන්තා පානියං පිවිත්වා පරිතුට්ඨා භත්තපුටං වා තණ්ඩුලාදිති වා දෙන්ති, තං සබ්බං ගහෙත්වා අම්බිලයාගුආදිති කත්වා බහුතරං ආමිසගහණත්ථං කෙසඤ්චි අන්තං දෙති, කෙසඤ්චි භත්තපචනභාජනාදිති. තෙහිපි දින්නං ආමිසං වා පුබ්බණ්ණාදිති වා ගණ්හති, තානි වඩ්ඪියා පයොපෙති. එවං වඩ්ඪමානවිභවො ගොමහිංසදාසිදාසපරිග්ගහං කරොති, මහන්නං කුටුම්භං සණ්ඨපෙති. ඉමං සන්ධායෙනං වුත්තං – “චතුද්වාරං අගාරං කරිත්වා අච්ඡති”ති. “තමහං යථාසත්ති යථාබලං පටිපුපෙස්සාමි”ති ඉදං පනස්ස පටිපත්තිමුඛං. ඉමිනා හි මුඛෙන සො එවං පටිපජ්ජති. එත්තාවතා ව භගවතා සබ්බාපි තාපසපබ්බජ්ජා නිද්දිට්ඨා හොන්ති.

කථං? අට්ඨවිධා හි තාපසා – සපුත්තභරියා, උඤ්ජාවරියා, අනග්ගිපක්කිකා, අසාමපාකා, අස්මමුට්ඨිකා, දන්තවක්කලිකා, පචත්තඵලභොජනා, පණ්ඩුපලාසිකාති. තත්ථ යෙ කෙණියජට්ටො විය කුටුම්භං සණ්ඨපෙත්වා වසන්ති, තෙ සපුත්තභරියා නාම.

යෙ පන “සපුත්තදාරභාවො නාම පබ්බජිතස්ස අයුත්තො”ති ලායනමද්දනට්ඨානෙසු විහිමුග්ගමාසතිලාදිති සඩ්ඛඩ්ඪිත්වා පවිත්වා පරිභුඤ්ජන්ති, තෙ උඤ්ජාවරියා නාම.

යෙ “බලෙන බලං විවරිත්වා විහිං ආහරිත්වා කොට්ටෙන්වා පරිභුඤ්ජනං නාම අයුත්ත”න්ති ගාමනිගමෙසු තණ්ඩුලහික්ඛං ගහෙත්වා පවිත්වා පරිභුඤ්ජන්ති, තෙ අනග්ගිපක්කිකා නාම.

යෙ පන “කිං පබ්බජිතස්ස සාමපාකෙනා”ති ගාමං පවිසිත්වා පක්කහික්ඛමෙව ගණ්හන්ති, තෙ අසාමපාකා නාම.

යෙ “දිවසෙ දිවසෙ හික්ඛාපරියෙට්ඨි නාම දුක්ඛා පබ්බජිතස්සා”ති මුට්ඨිපාසාණෙන අම්බාටකාදිනං රුක්ඛානං තචං කොට්ටෙන්වා බාදන්ති, තෙ අස්මමුට්ඨිකා නාම.

යෙ පන “පාසාණෙන තචං කොට්ටෙන්වා විවරණං නාම දුක්ඛ”න්ති දන්තෙහෙව උබ්බාටෙන්වා බාදන්ති, තෙ දන්තවක්කලිකා නාම.

යෙ “දන්තෙහි උබ්බාටෙන්වා බාදනං නාම දුක්ඛං පබ්බජිතස්සා”ති ලෙඩ්ඛුදණ්ඩාදිති පහරිත්වා පතිතානි ඵලානි පරිභුඤ්ජන්ති, තෙ පචත්තඵලභොජනා නාම.

යෙ පන “ලෙඩ්ඛුදණ්ඩාදිති පාතෙන්වා පරිභොගො නාම අසාරූපො පබ්බජිතස්සා”ති සයං පතිතානෙව පුප්ඵලපණ්ඩුපලාසාදිති බාදන්තා යාපෙන්ති, තෙ පණ්ඩුපලාසිකා නාම.

තෙ තිවිධා – උක්කට්ඨමජ්ඣිමුදුකවසෙන. තත්ථ යෙ නිසින්තට්ඨානතො අනුට්ඨාය භත්ථෙත පාපුණනට්ඨානෙව පතිතං ගහෙත්වා බාදන්ති, තෙ උක්කට්ඨා. යෙ ඵකරුක්ඛතො අඤ්ඤං රුක්ඛං න ගච්ඡන්ති, තෙ මජ්ඣිමා. යෙ තං තං රුක්ඛමුලං ගන්ත්වා පරියෙසිත්වා බාදන්ති, තෙ මුදුකා.

ඉමා පන අට්ඨපි තාපසපබ්බජ්ජා ඉමාහි චතුහියෙව සඩ්ගහං ගච්ඡන්ති. කථං? එතාසු හි සපුත්තභරියා ව උඤ්ජාවරියා ව අගාරං භජන්ති. අනග්ගිපක්කිකා ව අසාමපාකා ව අගාරාගාරං භජන්ති. අස්මමුට්ඨිකා ව දන්තවක්කලිකා ව කන්දමුලඵලභොජනං භජන්ති. පචත්තඵලභොජනා ව පණ්ඩුපලාසිකා ව පචත්තඵලභොජනං භජන්ති. තෙන වුත්තං – “එත්තාවතා ව භගවතා සබ්බාපි තාපසපබ්බජ්ජා නිද්දිට්ඨා හොන්ති”ති.

281-282. ඉදානි භගවා සාවරියකස්ස අම්බට්ඨස්ස විජ්ජාවරණසම්පදාය අපායමුඛමිපි අප්පත්තභාවං දස්සෙතුං තං කිං මඤ්ඤසි අම්බට්ඨාතිආදිමාහ. තං උත්තානත්ථමෙව. අත්තනා ආපායිකොපි අපරිපූරමානොති අත්තනා විජ්ජාවරණසම්පදාය ආපායිකෙනාපි අපරිපූරමානෙන.

283. දත්තිකන්ති දින්නකං. සම්මුඛිභාවමිපි න දදාතීති කස්මා න දදාති? සො කිර සම්මුඛා ආවට්ටනිං නාම විජ්ජං ජානාති. යදා රාජා මහාරහෙන අලඬකාරෙන අලඬකතො හොති, තදා රක්ඛො සමීපෙ යන්වා තස්ස අලඬකාරස්ස නාමං ගණ්හති. තස්ස රාජා නාමෙ ගතිනෙ න දෙමීති වත්තුං න සක්කොති. දත්වා පුන ඡණ්දිවසෙ අලඬකාරං ආහරට්ඨාති වත්වා, නත්ථි, දෙව, තුමිහෙති බ්‍රාහ්මණස්ස දින්නොති වුත්තො, “කස්මා මෙ දින්නො”ති පුච්ඡී. තෙ අමච්චා ‘සො බ්‍රාහ්මණො සම්මුඛා ආවට්ටනිමායං ජානාති. තාය තුමිහෙ ආවට්ටෙත්වා ගහෙත්වා ගවිජ්ජි’ති ආහංසු. අපරෙ රක්ඛො සහ තස්ස අතිසභායභාවං අසහන්තා ආහංසු – “දෙව, එතස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස සරිරෙ සඬබ්ඵලිතකුට්ඨං නාම අත්ථි. තුමිහෙ එතං දිස්වාච ආලිඬිගථ පරාමසථ, ඉදඤ්ච කුට්ඨං නාම කායසංසග්ගවසෙන අනුගවිජ්ජි, මා එවං කරොටා”ති. තතො පට්ඨාය තස්ස රාජා සම්මුඛිභාවං න දෙති.

යස්මා පන සො බ්‍රාහ්මණො පණ්ඩිතො ඛත්තවිජ්ජාය කුසලො, තෙන සහ මන්තෙත්වා කතකම්මං නාම න විරුජ්ඣති, තස්මා සාණිපාකාරස්ස අත්තො යන්වා ඛති ධීතෙන තෙන සද්ධිං මන්තෙති. තං සන්ධාය වුත්තං “තිරො දුස්සන්තෙන මන්තෙති”ති. තත්ථ තිරොදුස්සන්තෙනාති තිරොදුස්සෙන. අයමෙව වා පායො. ධම්මිකන්ති අනවජ්ජං. පයාතන්ති අභිහරිත්වා දින්නං. කථං තස්ස රාජාති යස්ස රක්ඛො බ්‍රාහ්මණො ඊදිසං භික්ඛං පටිග්ගණ්හෙය්‍යා, කථං තස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස සො රාජා සම්මුඛිභාවමිපි න දදෙය්‍ය. අයං පන අදින්නකං මායාය ගණ්හති, තෙනස්ස සම්මුඛිභාවං රාජා න දෙතිති නිට්ඨමෙත්ථ ගත්තබ්බන්ති අයමෙත්ථ අධිප්පායො. “ඉදං පන කාරණං යපෙත්වා රාජානඤ්චෙව බ්‍රාහ්මණඤ්ච න අඤ්ඤො කොචි ජානාති. තදෙනං එවං රහස්සමිපි පටිච්ඡන්තමිපි අද්ධා සබ්බඤ්ඤා සමණො ගොතමොති නිට්ඨං ගමිස්සති”ති භගවා පකාසෙසි.

284. ඉදාති අයඤ්ච අමබ්බයො, ආවරියො වස්ස මන්තෙ නිස්සාය අතිමානිනො. තෙන තෙසං මන්තනිස්සිතමානනිමදනත්ථං උත්තරි දෙසනං වඩ්ඪෙත්තො තං කිං මඤ්ඤසි, අමබ්බය, ඉධ රාජාතිආදිමාහ. තත්ථ රජුපත්ථරෙති රජමිති රක්ඛො යානත්ථං අත්ථරිත්වා සජ්ජිතපදෙසෙ. උග්ගෙහි වාති උග්ගතුග්ගතෙහි වා අමච්චෙහි. රාජඤ්ඤෙහිති අනභිසිත්තකුමාරෙහි. කිඤ්චිදෙව මන්තනන්ති අසුකස්මිං දෙසෙ තළාකං වා මාතිකං වා කාතුං වට්ටති, අසුකස්මිං ගාමං වා නිගමං වා නගරං වා නිවෙසෙතුන්ති එවරුපං පාකට්මන්තනං. තදෙව මන්තනන්ති යං රක්ඛො මන්තිතං තදෙව. තාදිසෙහියෙව සිසුක්ඛෙපහමුක්ඛෙපාදිති ආකාරෙහි මන්තෙය්‍ය. රාජහණිතන්ති යථා රක්ඛො හණිතං, තස්සත්ථස්ස සාධනසමත්ථං. සොපි තස්සත්ථස්ස සාධනසමත්ථමෙව හණිතං හණිතිති අත්ථො.

285. පචත්තාරොති පචත්තයිතාරො. යෙසන්ති යෙසං සන්තකං. මන්තපදන්ති වෙදසඬ්ඛානං මන්තමෙව . ගීතන්ති අට්ඨකාදිති දසහි පොරාණකබ්‍රාහ්මණෙහි සරසම්පත්තිවසෙන සජ්ඣායිතං. පවුත්තන්ති අඤ්ඤෙසං වුත්තං, වාචිතන්ති අත්ථො. සමිහිතන්ති සමුපබ්‍රුජ්ඣං රාසිකතං, පිණ්ඩං කත්වා යපිතන්ති අත්ථො. තදනුභායන්ති එතරහි බ්‍රාහ්මණා තං තෙහි පුබ්බෙ ගීතං අනුභායන්ති අනුසජ්ඣායන්ති. තදනුභායන්ති තං අනුභායන්ති, ඉදං පුරිමස්සෙව වෙච්චනං. භාසිතමනුභායන්ති තෙහි භාසිතං සජ්ඣායිතං අනුසජ්ඣායන්ති. වාචිතමනුභායන්ති තෙහි අඤ්ඤෙසං වාචිතං අනුභායන්ති.

සෙය්‍යථිදන්ති තෙ කතමෙහි අත්ථො. අට්ඨකොතිආදිති තෙසං නාමාති. තෙ කිර දිබ්බෙන චක්ඛුනා ඔලොකෙත්වා පරුපසාතං අකත්වා කස්සපසම්මාසම්බුද්ධස්ස භගවතො පාවචනෙන සහ සංසන්දිත්වා මන්තෙ ගන්ථිසු. අපරාපරෙ පන බ්‍රාහ්මණා පාණාතිපාතාදිති පක්ඛිපිත්වා තයො වෙදෙ හින්දිත්වා බුද්ධච්චනෙන සද්ධිං විරුද්ධෙ අකංසු. තෙනං යානං විජ්ජති යෙන ත්වං ඉසි භවෙය්‍යාසි, එතං කාරණං න විජ්ජති. ඉධ භගවා යස්මා – “එස පුච්ඡියමානොපි, අත්තතො අචත්ථරණභාවං ඤ්ඤත්වා පටිච්චනං න දස්සති”ති ජානාති, තස්මා පටිඤ්ඤං අගහෙත්වාච තං ඉසිභාවං පටික්ඛිපි.

286. ඉදාති යස්මා තෙ පොරාණා දස බ්‍රාහ්මණා නිරාමගන්ධා අනිත්ථිගන්ධා රජොජල්ලධරා බ්‍රහ්මචාරිනො අරඤ්ඤායතනෙ පබ්බතපාදෙසු වනමූලඵලාහාරා වසිංසු. යදා කත්ථවි ගන්තුකාමා හොන්ති, ඉද්ධියා ආකාසෙනෙව ගවිජ්ජන්ති, නත්ථි තෙසං යානෙන කිච්චං. සබ්බදිසාසු ව නෙසං මෙත්තාදිබ්‍රහ්මචිහාරභාවනාච ආරක්ඛා හොති, නත්ථි තෙසං පාකාරපුරිසගුත්තිහි අත්ථො. ඉමිනා ව අමබ්බයෙන සුතපුබ්බා තෙසං පටිපත්ති; තස්මා ඉමස්ස සාවරියකස්ස තෙසං පටිපත්තිතො ආරකභාවං දස්සෙතුං – “තං කිං මඤ්ඤසි, අමබ්බයා”තිආදිමාහ.

තත්ථ විචිතකාළකන්ති විචිතිත්වා අපනිතකාළකං. වෙදකතනපස්සාහිති දුස්සපට්ටදුස්සවෙණි ආදිති වෙදකෙහි නම්තවාසුකාහි. කුත්තවාලෙහිති සොභාකරණත්ථං කප්පෙතුං, යුත්තට්ඨානෙසු කප්පිතවාලෙහි. එත්ථ ව චළවානංයෙව වාලා කප්පිතා, න රටානං, චළවපයුත්තත්තා පන රටාපි “කුත්තවාලා”ති වුත්තා. උක්කිණ්ණපරිබාසුති බතපරිබාසු. ඔක්ඛිත්තපලිසාසුති යපිතපලිසාසු. නගරුපකාරිකාසුති එත්ථ උපකාරිකාති පරෙසං ආරොහනිවාරණත්ථං සමන්තා නගරං පාකාරස්ස අධොභාගෙ කතසුධාකම්මං වුච්චති. ඉධ පන තාහි උපකාරිකාහි යුත්තාති නගරානෙව “නගරුපකාරිකායො”ති අධිප්පෙතාති. රක්ඛාපෙත්තිති තාදිසෙසු නගරෙසු වසන්තාපි අත්තනං රක්ඛාපෙත්ති. කඬ්ඛාති “සබ්බඤ්ඤා, න සබ්බඤ්ඤා”ති එවං සංසයො. විමතීති තස්සෙව වෙච්චනං, විරුපා මති, විනිච්ඡිනිතුං අසමත්ථාති අත්ථො. ඉදං භගවා “අමබ්බයස්ස ඉමිනා අත්තභාවෙන මග්ගපාතුභාවො නත්ථි, කෙවලං දිවසො

විනිවත්තනි, අයං බො පන ලක්ඛණපරියෙසනත්ථං ආගතො, තම්පි කිච්චං නස්සරති. හන්දස්ස සතිජනනත්ථං නයං දෙමි”ති ආහ.

ද්වෙලක්ඛණදස්සනවණ්ණනා

287. එවං වත්වා පන යස්මා බුද්ධානං නිසින්නානං වා නිපන්නානං වා කොච්ඡි ලක්ඛණං පරියෙසිතුං න සක්කොති, යිතානං පන වඩ්ඤ්ඤානං වා සක්කොති. ආච්ඡිණ්ණඤ්ඤානං බුද්ධානං ලක්ඛණපරියෙසනත්ථං ආගතභාවං ඤත්වා උට්ඨායාසනා වඩ්ඤ්ඤානං නාම, තෙන භගවා උට්ඨායාසනා බග්ගි නික්ඛන්තො. තස්මා අට්ඨං භගවාතිආදි චුත්තං.

සමන්තෙසීති ගවෙසි, එකං ද්වෙති වා ගණයන්තො සමානයි. යෙහුයොනාති පායෙන, බහුකාති අද්දස, අප්පාති න අද්දසාති අත්ථො. තතො යාති න අද්දස තෙසං දීපනත්ථං චුත්තං – “යපෙත්වා ද්වෙ”ති. කඬ්ඛතීති “අහො වන පස්සෙය්‍යා”න්ති පත්ථං උප්පාදෙති. විචිකිච්ඡතීති තතො තතො තාති විචින්නො කිච්ඡති න සක්කොති දට්ඨං. නාධිමුච්චතීති තාය විචිකිච්ඡාය සන්නිට්ඨානං න ගච්ඡති. න සම්පසිද්ධතීති තතො – “පරිපුණ්ණලක්ඛණො අය”න්ති භගවති පසාදං නාපජ්ජති. කඬ්ඛාය වා දුබ්බලා විමති චුත්තා, විචිකිච්ඡාය මජ්ඣමා, අනාධිමුච්චනාය බලවතී, අසම්පසාදෙන තෙහි තීති ධම්මෙහි විත්තස්ස කාලසියභාවො. කොසොභිතෙති වත්ථිකොසෙන පටිච්ඡන්තො. වත්ථගුය්‍යෙහි අඬ්ගජාතෙ භගවතො හි වර්ථාරණස්සෙව කොසොභිතං වත්ථගුය්‍යං සුවණ්ණවණ්ණං පදුමබ්බසමානං. තං සො වත්ථපටිච්ඡන්තත්තා අපස්සන්තො, අන්තොමුඛගතාය ව ජීවිතාය පහුතභාවං අසල්ලක්ඛන්තො තෙසු ද්විසු ලක්ඛණෙසු කඬ්ඛි අහොසි විචිකිච්ඡි.

288. තථාරූපන්ති තං රූපං. කිමෙත්ථ අඤ්ඤෙන වත්තබ්බං? චුත්තමෙනං නාගසෙනත්ථෙරෙනෙව මිලින්දරඤ්ඤා පුට්ඨෙත – “දුක්ඛරං, හන්තෙ, නාගසෙන, භගවතා කතන්ති. කිං මහාරාජාති? මහාජනෙන හිරිකරණොකාසං බ්‍රහ්මායු බ්‍රාහ්මණස්ස ව අන්තෙවාසි උත්තරස්ස ව, බාවරිස්ස අන්තෙවාසිනං සොළසබ්‍රාහ්මණානඤ්ච, සෙලස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස ව අන්තෙවාසිනං තිසත්තමාණවානඤ්ච දස්සෙසි, හන්තෙති. න, මහාරාජ, භගවා ගුය්‍යං දස්සෙසි. ඡායං භගවා දස්සෙසි. ඉද්ධියා අභිසම්බරිත්වා නිවාසනනිවත්ථං කායබන්ධනඤ්චං විවරපාරුතං ඡායාරූපකමත්තං දස්සෙසි මහාරාජාති. ඡායං දිට්ඨෙ සති දිට්ඨංයෙව නනු, හන්තෙති? තිට්ඨතෙනං, මහාරාජ, හදයරූපං දිස්වා බුජ්ඣනකසත්තො භවෙය්‍ය, හදයමංසං නිහරිත්වා දස්සෙය්‍ය සම්මාසම්බුද්ධොති. කල්ලොසි, හන්තෙ, නාගසෙනා”ති.

නින්නාමෙත්වාති නිහරිත්වා. අනුමසීති කට්ඨනසුචිං විය කත්වා අනුමජ්ජි, තථාකරණෙන වෙත්ථ මුදුභාවො, කණ්ණසොතානුමසනෙන දීඝභාවො, නාසිකසොතානුමසනෙන තනුභාවො, නලාටච්ඡාදනෙන පුට්ඨලභාවො පකාසිතොති වෙදිතබ්බො.

289. පටිමානෙන්නොති ආගමෙන්නො, ආගමනමස්ස පත්ථෙන්නො උදික්ඛන්තොති අත්ථො.

290. කථාසල්ලාපොති කථා ව සල්ලාපො ව, කථනං පටිකථනන්ති අත්ථො.

291. අහො වතාති ගරහවචනමෙනං. රෙති ඉදං භීළනවසෙන ආමන්තනං. පණ්ඩිතකාති තමෙව ජීගුච්ඡන්තො ආහ. සෙසපද්ද්වයෙපි එසෙව නයො. එවරූපෙන කිර හො පුරිසො අත්ථවරකෙනාති ඉදං යාදිසො ත්වං, එදිසෙ අත්ථවරකෙ හිතකාරකෙ සති පුරිසො නිරයංයෙව ගච්ඡෙය්‍ය, න අඤ්ඤත්‍රාති ඉමමත්ථං සන්ධාය වදති. ආසජ්ජ ආසජ්ජාති සට්ඨෙත්වා සට්ඨෙත්වා. අම්මෙහි එවං උපනෙය්‍ය උපනෙය්‍යාති බ්‍රාහ්මණො බො පන අම්බට්ඨ පොක්ඛරසාතීතිආදීති වත්වා එවං උපනෙත්වා උපනෙත්වා පටිච්ඡන්තං කාරණං ආචිකරිත්වා සුට්ඨ දාසාදිභාවං ආරොපෙත්වා අවච, තයා අම්මෙහ අක්කොසාපිතාති අධිප්පායො. පදසායෙව පවත්තෙසීති පාදෙන පහරිත්වා භූමියං පාතෙසි. යඤ්ච සො පුබ්බෙ ආවරියෙන සද්ධිං රථං ආරුහිත්වා සාරථී හුන්වා අගමාසි, තම්පිස්ස යානං අච්ඡන්දිත්වා රථස්ස පුරතො පදසා යෙවස්ස ගමනං අකාසි.

පොක්ඛරසාතිබුද්ධපසඩ්ධකමනවණ්ණනා

292-296. අතිවිකාලොති සුට්ඨ විකාලො, සම්මොදනීයකථායපි කාලො නත්ථි. ආගමා නු බ්විධ හොති ආගමා නු බො ඉධ හො. අධිවාසෙතුති සම්පට්ච්ඡතු. අප්පනනායාති යං මෙ තුම්මෙහසු කාරං කරොතො අප්ප හවිස්සති පුඤ්ඤඤ්ච පිතිපාමොජ්ජඤ්ච තදත්ථාය. අධිවාසෙසි භගවා තුණ්හිභාවෙනාති භගවා කායඛිගං වා වාචඛිගං වා අවොපෙත්වා අබ්භන්තරෙයෙව බන්තිං ධාරෙන්නො තුණ්හිභාවෙන අධිවාසෙසි. බ්‍රාහ්මණස්ස අනුග්ගහණත්ථං මනසාව සම්පට්ච්ඡිති චුත්තං හොති.

297. පණ්ණෙනාති උත්තමෙන. සහත්ථාති සහත්ථෙත. සත්තප්පෙසීති සුට්ඨ තප්පෙසි පරිපුණ්ණං සුහිතං යාවදත්ථං අකාසි. සම්පවාරෙසීති සුට්ඨ පවාරෙසි, අලං අලන්ති හත්ථසඤ්ඤාය පටික්ඛිපාපෙසි. භුත්තාවන්ති

භූත්තවන්තං. ඔනිත්තපත්තපාණිනි පත්තතො ඔනිත්තපාණිං, අපනිත්තභත්ථන්ති චූත්තං හොති. ඔනිත්තපත්තපාණිනිපි පාඨො. තස්සත්ථො – ඔනිත්තං නානාභූතං විනාභූතං පත්තං පාණිතො අස්සාති ඔනිත්තපත්තපාණිං, තං ඔනිත්තපත්තපාණිං. භත්ථො ච පත්තඤ්ච ධොවිත්වා එකමන්තෙ පත්තං නික්ඛිපිත්වා නිසින්නන්ති අත්ථො. එකමන්තං නිසිද්ධි හගවන්තං එවං භූතං ඤාත්වා එකස්මිං ඔකාසෙ නිසිද්ධි අත්ථො.

298. අනුප්‍රබ්ධි කථනී අනුප්‍රච්චාටිකථං. ආනුප්‍රබ්ධිකථා නාම දානානන්තරං සීලං, සීලානන්තරං සග්ගො, සග්ගානන්තරං මග්ගොති එතෙසං අත්ථානං දීපනකථා. තෙනෙව – “සෙය්‍යාදීදං දානකථ” න්ති ආදිමාහ. ඔකාරන්ති අවකාරං ලාමකභාවං. සාමුක්කංසිකාති සාමං උක්කංසිකා, අත්තනායෙව උද්ධරිත්වා ගතිනා, සයම්භුඤ්ජාණෙන දිට්ඨා, අසාධාරණා අඤ්ඤෙසන්ති අත්ථො. කා පන සාති? අරියසච්චදෙසනා. තෙනෙවාහ – “දුක්ඛං, සමුදයං, නිරොධං, මග්ග” න්ති. ධම්මවක්ඛුන්ති එත්ථ සොනාපන්තිමග්ගො අධිප්පෙතො. තස්ස උප්පත්තිආකාරදස්සනත්ථං – “යං කිඤ්චි සමුදයධම්මං, සබ්බං තං නිරොධධම්ම” න්ති ආහ. තඤ්චි නිරොධං ආරම්මණං කත්වා කිච්චවසෙන එවං සබ්බසඬ්ඛනං පටිච්ඡ්ඤානං උප්පජ්ජති.

පොක්බරසාතිඋපාසකත්තපටිවෙදනාවණ්ණනා

299. දිවියෝ අරියසච්චධම්මෝ එතෙනාති දිව්‍යධම්මෝ. එස නයො සෙසපදෙසුපි. තිණ්ණා විච්චිච්ඡා අනෙනාති තිණ්ණවිච්චිච්ඡා. විගතා කථංකථා අස්සාති විගතකථංකථො. වෙසාරජ්ජප්පත්තොති විසාරදහාවං පත්තො. කත්ථ? සත්ථුසාසනෙ. නාස්ස පරො පච්චයො, න පරස්ස සද්ධාය එත්ථ වත්තතිති අපරජ්ජච්චයො. සෙසං සබ්බත්ථ චුත්තයත්තා උත්තානත්ථත්තා ච පාකට්මෙවාති.

ඉති සුමඬිගලවිලාසිනියා දීඝනිකායවිඨකථායං

අම්බට්ටියන් තවත් ණය නිවැරදි කර.

4. සෞඤ්ඤාදර්ශනවිච්ඡේදනා

300. එවං මෙ සුතං...පෙ.... අභිගෙසුති සෞඤ්ඤාදර්ශනවිච්ඡේදනං. තත්තං අපුබ්බපදවිච්ඡේදනා. අභිගෙසුති අභිගා නාම අභිගපාසාදිකතාය එවං ලද්ධවොහාරා ජානපදිනො රාජකුමාරා, තෙසං නිවාසො එකොපි ජනපදො රුළුභිසද්දෙන අභිගාති වුවවති, තස්මිං අභිගෙසු ජනපදෙ. වාරිකන්ති ඉධාපි අතුරිතවාරිකා වෙව නිබ්බදවාරිකා ව අධිප්පෙනා. තදා කිර හගවතො දසසහස්සිලොකධාතුං ඔලොකෙන්තස්ස සෞඤ්ඤාදර්ශනවිච්ඡේදනා ඤාත්මණො ඤාණජාලස්ස අන්තො පඤ්ඤායිත්ථ. අප්භගවා අයං බ්‍රාහ්මණො මය්හං ඤාණජාලෙ පඤ්ඤායති. ‘අත්ථි නු ඛිට්ඨස්සපනිස්සයො’ති විමංසන්තො අද්දස. ‘මයි තත්ථ ගතෙ එතස්ස අන්තෙවාසිනො ද්වාදසභාකාරෙහි බ්‍රාහ්මණස්ස වණ්ණං භාසිත්වා මම සන්තිකෙ ආගන්තුං න දස්සන්ති. සො පන තෙසං වාදං භින්දිත්වා එකුනතිංස ආකාරෙහි මම වණ්ණං භාසිත්වා මං උපසඬකම්භිත්වා පඤ්ඤං පුච්ඡිස්සති. සො පඤ්ඤවිස්සජ්ජනපරියොසානෙ සරණං ගම්මිස්සති’ති, දිස්වා පඤ්චසතභික්ඛුපරිවාරො තං ජනපදං පටිපන්නො. තෙන වුත්තං – අභිගෙසු වාරිකං වරමානො...පෙ.... යෙන වම්පා තදවසරිති.

ගන්තරාය පොක්ඛරණියා තීරෙති තස්ස වම්පානගරස්ස අවිදුරෙ ගන්තරාය නාම රාජග්ගමහෙසියා බණ්ඩත්තා ගන්තරාති ලද්ධවොහාරා පොක්ඛරණී අත්ථි. තස්සා තීරෙ සමන්තතො නිලාදිපඤ්චවණ්ණකුසුමපටිමණ්ඩිතං මහන්තං වම්පකවනං. තස්මිං හගවා කුසුමගන්ධසුගන්ධෙ වම්පකවනෙ විහරති. තං සන්ධාය ගන්තරාය පොක්ඛරණියා තීරෙති වුත්තං. මාගධෙන සෙනියෙන බිම්බිසාරොනාති එත්ථ සො රාජා මගධානං ඉස්සරත්තා මාගධො. මහතියා සෙනාය සමන්තාගතත්තා සෙනියො. බිම්බිති සුවණ්ණං. තස්මා සාරසුවණ්ණසදිසවණ්ණතාය බිම්බිසාරොති වුවවති.

301-302. බහු බහු හුත්වා සංහතාති සඬ්ඝා. එකෙකිස්සාය දිසාය සඬ්ඝො එතෙසං අත්ථිති සඬ්ඝී. පුබ්බෙ නගරස්ස අන්තො අගණා ඛහි නික්ඛම්භිත්වා ගණනං පත්තාති ගණිභුතා. ඛත්තං ආමන්තෙසීති. ඛත්තා වුවවති පුච්ඡිතපඤ්ඤෙ බ්‍යාකරණසමත්ථො මහාමත්තො, තං ආමන්තෙසි ආගමෙන්තුති මුහුත්තං පටිමානෙන්තු, මා ගව්ඡන්තුති වුත්තං හොති.

සෞඤ්ඤාදර්ශනකථා

303. නානාවෙරජ්ජකානන්ති නානාවිධෙසු රජ්ජෙසු, අඤ්ඤෙසු අඤ්ඤෙසු කාසිකොසලාදීසු රජ්ජෙසු ජාතා, තාති වා තෙසං නිවාසා, තතො වා ආගතාති නානාවෙරජ්ජකා, තෙසං නානාවෙරජ්ජකානං. කෙනවිදෙව කරණියෙනාති තස්මිං කිර නගරෙ ද්විති කරණියෙහි බ්‍රාහ්මණා සන්තිපතන්ති – යඤ්ඤානුභවනත්ථං වා මන්තසජ්ඣායනත්ථං වා. තදා ව තස්මිං නගරෙ යමඤ්ඤා නත්ථි. සෞඤ්ඤාදර්ශන පන සන්තිකෙ මන්තසජ්ඣායනත්ථං එතෙ සන්තිපතිතා. තං සන්ධාය වුත්තං – “කෙනවිදෙව කරණියෙනා”ති. තෙ තස්ස ගමනං සුත්වා වින්තෙසු – “අයං සෞඤ්ඤාදර්ශනො උග්ගතබ්‍රාහ්මණො යෙහුයොන ව අඤ්ඤෙ බ්‍රාහ්මණා සමණං ගොතමං සරණං ගතා, අයමෙව න ගතො. ස්වායං සවෙ තත්ථ ගම්මිස්සති, අද්ධා සමණස්ස ගොතමස්ස ආවට්ටනියා මායාය ආවට්ටිනො, තං සරණං ගම්මිස්සති. තතො එතස්සාපි ගෙහද්වාරෙ බ්‍රාහ්මණානං සන්තිපාතො න භවිස්සති”ති. “හන්දස්ස ගමනන්තරායං කරොමා”ති සම්මන්තයිත්වා තත්ථ අගමංසු. තං සන්ධාය – අප්භගො තෙ බ්‍රාහ්මණාතිආදි වුත්තං.

තත්ථ ඉම්නාපඬ්ඤනාති ඉම්නාපි කාරණෙන. එවං එතං කාරණං වත්වා පුන – “අත්තතො වණ්ණෙ හඤ්ඤමානෙ අනුස්සනකසත්තො නාම නත්ථි. හන්දස්ස වණ්ණං හණනෙන ගමනං නිවාරෙස්සාමා”ති වින්තෙන්වා හවඤ්ඤි සෞඤ්ඤාදර්ශනො උභතො සුජාතොතිආදීනි කාරණාති ආහංසු.

උභතොති ද්විති පක්ඛෙහි. මාතිතො ව පිතිතො වාති හොතො මාතා බ්‍රාහ්මණී, මාතුමාතා බ්‍රාහ්මණී, තස්සාපි මාතා බ්‍රාහ්මණී; පිතා බ්‍රාහ්මණො, පිතුපිතා බ්‍රාහ්මණො, තස්සාපි පිතා බ්‍රාහ්මණොති, එවං හවං උභතො සුජාතො මාතිතො ව පිතිතො ව. සංසුද්ධගහණිකොති සංසුද්ධා තෙ මාතුගහණි කුච්ඡීති අත්ථො. සමවෙපාකිතියා ගහණියාති එත්ථ පන කම්මජතෙජොධාතු “ගහණි”ති වුවවති.

යාව සත්තමා පිතාමහසුගාති එත්ථ පිතුපිතා පිතාමහො, පිතාමහස්ස යුගං පිතාමහසුගං. යුගන්ති ආයුජ්ජමාණං වුවවති. අභිලාපමත්තමෙව වෙනං. අත්ථතො පන පිතාමහොයෙව පිතාමහසුගං. තතො උද්ධං සබ්බෙපි පුබ්බපුරිසා පිතාමහග්ගහණෙනෙව ගතිතා. එවං යාව සත්තමො පුරිසො, තාව සංසුද්ධගහණිකො. අප්භගො අක්ඛිත්තො අනුපකුට්ඨො ජාතිවාදෙනාති දස්සෙන්ති. අක්ඛිත්තොති – “අපනෙප්ථ එතං, කිං ඉම්නා”ති එවං අක්ඛිත්තො අනවක්ඛිත්තො. අනුපකුට්ඨොති න උපකුට්ඨො, න අක්කොසං වා නින්දං වා ලද්ධපුබ්බො. කෙන කාරණෙනාති? ජාතිවාදෙන. ඉතිපි – “භීනජාතිකො එසො”ති එවරූපෙන වචනෙනාති අත්ථො.

අඬ්ඬොති ඉස්සරො. මහද්ධනොති මහතා ධනෙන සමන්තාගතො. හවතො හි ගෙහෙ පථවියං පංසුවාලිකා විය බහුධනං, සමණො පන ගොතමො අධනො භික්ඛාය උදරං පුරෙන්වා යාපෙතිති දස්සෙන්ති. මහාහොගොති පඤ්චකාමගුණවසෙන මහාඋපහොගො. එවං යං යං ගුණං වදන්ති, තස්ස තස්ස පටිපක්ඛවසෙන හගවතො අගුණංයෙව දස්සෙමාති මඤ්ඤමානා වදන්ති.

අභිරුපොති අඤ්ඤෙහි මනුස්සෙහි අභිරුපො අධිකරුපො. දස්සනියොති දිවසමපි පස්සන්තානං අනිත්තිකරණතො දස්සනායොග්ගො. දස්සනෙනෙව චිත්තපසාදප්පනතො පාසාදිකො. පොක්ඛරතා වුවිච්ඡි සුන්දරභාවො, වණ්ණස්ස පොක්ඛරතා වණ්ණපොක්ඛරතා, තාය වණ්ණසම්පත්තියා යුත්තොති අත්ථො. පොරාණා පනාහු – “පොක්ඛරන්ති සරීරං වදන්ති, වණ්ණං වණ්ණමෙව”ති. තෙසං මතෙන වණ්ණඤ්ඤි පොක්ඛරඤ්ඤි වණ්ණපොක්ඛරාති. තෙසං භාවො වණ්ණපොක්ඛරතා. ඉති පරමාය වණ්ණපොක්ඛරතායාති උත්තමෙන පරිසුද්ධෙන වණ්ණෙන වෙව සරීරසන්ධානසම්පත්තියා වාති අත්ථො. බ්‍රහ්මවණ්ණිති සෙට්ඨවණ්ණි. පරිසුද්ධවණ්ණෙසුපි සෙට්ඨෙන සුවණ්ණවණ්ණෙන සමන්තාගතොති අත්ථො. බ්‍රහ්මවච්ඡසිති මහාබ්‍රහ්මනො සරීරසදිසෙනෙව සරීරෙන සමන්තාගතො. අබුද්දාචකාසො දස්සනායාති “භොතො සරීරෙ දස්සනස්ස ඔකාසො න බුද්දකො මහා, සබ්බානෙව තෙ අධිගප්ච්චධිගාති දස්සනියානෙව, තාති වාපි මහන්තානෙව”ති දීපෙන්නි.

සීලමස්ස අත්ථිති සීලවා. වුද්ධං වද්ධිතං සීලමස්සාති වුද්ධසීලී. වුද්ධසීලෙනාති වුද්ධෙන වද්ධිතෙන සීලෙන. සමන්තාගතොති යුත්තො. ඉදං වුද්ධසීලීපදස්සෙව වෙච්චනං. සබ්බමෙතං පඤ්චසීලමත්තමෙව සන්ධාය වදන්ති.

කල්‍යාණවාචොතිආදීසු කල්‍යාණා සුන්දරා පරිමණ්ඩලපදබ්‍යඤ්ජනා වාචා අස්සාති කල්‍යාණවාචො. කල්‍යාණං මධුරං වාක්කරණං අස්සාති කල්‍යාණවාක්කරණො . වාක්කරණන්ති උදාහරණසොසො. ගුණපරිපුණ්ණභාවෙන පුරෙ භවාති පොරී. පුරෙ වා භවත්තා පොරී. පොරියා නාගරිකිත්ථියා සුබ්‍රමාලත්තතෙන සදිසාති පොරී, තාය පොරියා. විස්සට්ඨායාති අපලිබුද්ධාය සන්දිට්ඨවිලම්බිතාදිදොසරහිතාය. අනෙලගලායාති ඵලගලෙනවිරහිතාය. යස්ස කස්සචි හි කටෙන්තස්ස ඵලා ගළන්ති, ලාලා වා පග්ගරන්ති, බෙළුප්පිතාති වා නික්ඛමන්ති, තස්ස වාචා ඵලගළං නාම භොති, තබ්බිපරිතායාති අත්ථො. අත්ථස්ස විඤ්ඤාපනියාති ආදිමජ්ඣපරියොසානං පාකටං කත්වා භාසිතත්ථස්ස විඤ්ඤාපනසමත්ථාය.

ජිණ්ණොති ජරාජිණ්ණතාය ජිණ්ණො. වුද්ධොති අධිගප්ච්චධිගානං වුද්ධිභාවමරියාදප්පත්තො. මහල්ලකොති ජාතිමහල්ලකතාය සමන්තාගතො. වීරකාලප්පසුතොති වුත්තං භොති. අද්ධගතොති අද්ධානං ගතො, ද්වෙ තයො රාජපරිවට්ටෙ අතීතොති අධිප්පායො. වයොඅනුප්පත්තොති පච්ඡිමවයං සම්පත්තො, පච්ඡිමවයො නාම වස්සසතස්ස පච්ඡිමො තතියභාගො.

අපි ව ජිණ්ණොති පොරාණො, වීරකාලප්පවත්තකුලත්ථයොති වුත්තං භොති. වුද්ධොති සීලාචාරාදිගුණවුද්ධියා යුත්තො. මහල්ලකොති විභවමහන්තාය සමන්තාගතො. අද්ධගතොති මග්ගප්පට්පත්තො බ්‍රාහ්මණානං චතවරියාදිමරියාදං අවිතික්කම්ම වරණසීලො. වයොඅනුප්පත්තොති ජාතිවුද්ධිභාවමපි අන්තිමවයං අනුප්පත්තො.

බුද්ධගුණකථා

304. ඵච වුත්තෙති ඵච තෙහි බ්‍රාහ්මණෙහි වුත්තෙ. සොණදණ්ඩො – “ඉමෙ බ්‍රාහ්මණා ජාතිආදීහි මම වණ්ණං වදන්ති, න ඛො පන මෙතං යුත්තං අත්තතො වණ්ණෙ රජ්ජිතුං. හන්දාහං එතෙසං වාදං හින්දිත්වා සමණස්ස ගොතමස්ස මහන්තභාවං ඤාපෙත්වා එතෙසං තත්ථ ගමනං කරොමී”ති විත්තෙත්වා තෙන හි – භො මමපි සුණාථාතිආදිමාහ. තත්ථ යෙපි උභතො සුඡාතොති ආදයො අත්තතො ගුණෙහි සදිසා ගුණා තෙපි ; “කො වාහං කෙ ව සමණස්ස ගොතමස්ස ජාතිසම්පත්තිආදයො ගුණා”ති අත්තතො ගුණෙහි උත්තරිතරෙයෙව මඤ්ඤමානො, ඉතරෙ පන එකන්තෙනෙව භගවතො මහන්තභාවදීපනත්ථං පකාසෙති.

මයමෙව අරභාමාති ඵච නියාමෙන්තොවෙන්ථ ඉදං දීපෙති – “යදි ගුණමහන්තතාය උපසඩ්ධකම්මිතබ්බො නාම භොති. යථා හි සිනෙරුං උපනිධාය සාසපො, මහාසමුද්දං උපනිධාය ගොපදකං, සත්තසු මහාසරෙසු උදකං උපනිධාය උස්සාවබ්බිත්ථු පරිත්තො ලාමකො. ඵචමෙව සමණස්ස ගොතමස්ස ජාතිසම්පත්තිආදයොපි ගුණෙ උපනිධාය අමිභාකං ගුණා පරිත්තා ලාමකා; තස්මා මයමෙව අරභාම තං භවත්තං ගොතමං දස්සනාය උපසඩ්ධකම්ම”න්ති.

මහන්තං ඤාතිසංසං ඔභායාති මාතිපක්ඛෙ අසීතිකුලසහස්සාති , පිතිපක්ඛෙ අසීතිකුලසහස්සාතීති ඵච සට්ඨිකුලසහස්සං ඔභාය පබ්බජිතො.

භූමිගතඤ්ඤි වෙභාසට්ඨඤ්ඤාති එත්ථ රාජධිගණෙ වෙච උය්‍යානෙ ව සුධාමට්ඨපොක්ඛරණියො සත්තරත්තනානං පුරෙත්වා භූමියං යපිතං ධනං භූමිගතං නාම. පාසාදනියුභාදයො පරිපුරෙත්වා යපිතං වෙභාසට්ඨං නාම. එතං තාව කුලපරියායෙන ආගතං. තථාගතස්ස පන ජාතදිවසෙයෙව සඩ්ධො, ඵලො, උප්පලො, පුණ්ඩරිකොති වත්තාරො නිධයො උග්ගතා. තෙසු සඩ්ධො ගාවුතිකො, ඵලො අඩ්ඨයොජනිකො, උප්පලො තිගාවුතිකො, පුණ්ඩරිකො යොජනිකො. තෙසුපි ගහිතං ගහිතං පුරතියෙව, ඉති භගවා පහුතං හිරඤ්ඤසුවණ්ණං ඔභාය පබ්බජිතොති වෙදිතබ්බො.

දහරොව සමානොති තරුණොව සමානො. සුසුකාළකෙසොති සුට්ඨු කාළකෙසො, අඤ්ජනවණ්ණසදිසකෙසො හුත්වා වාති අත්ථො. හද්දෙනාති හද්දකෙන. පයමෙන වයසාති තිණ්ණං වයානං පයමවයෙන. අකාමකානන්ති අනිච්ඡමානානං. අනාදරත්ථෙ සාමිච්චනං. අස්සුති මුඛෙ එතෙසන්ති අස්සුමුඛා, තෙසං අස්සුමුඛානං, අස්සුහි

කිලින්තමුඛානන්ති අත්පො. රුදන්තානන්ති කන්දිත්වා රොදමානානං. අබුද්දාවකාසොති එත්ථ භගවතො අපරිමාණොයෙව දස්සනාය ඔකාසොති වෙදිතබ්බො.

තත්‍රිදං වත්ථු – රාජගහෙ කිර අඤ්ඤතරො බ්‍රාහ්මණො සමණස්ස ගොතමස්ස පමාණං ගහෙනුං න සක්කොතිති සුත්වා භගවතො පිණ්ඩාය පවිසනකාලෙ සට්ඨිහත්ථං වෙළං ගහෙත්වා නගරද්වාරස්ස බහි යත්වා සමිපත්තෙ භගවති වෙළං ගහෙත්වා සමිපෙ අට්ඨාසි. වෙළ භගවතො ජාණුකමත්තං පාපුණි. පුන දිවසෙ ද්වෙ වෙළු සටෙත්වා සමිපෙ අට්ඨාසි. භගවාපි ද්විත්තං වෙළුනං උපරි කට්ටිත්තමෙව පඤ්ඤායමානො – “බ්‍රාහ්මණ, කිං කරොසි”ති ආහ. තුම්භාකං පමාණං ගණ්හාමිති. “බ්‍රාහ්මණ, සවෙපි ත්වං සකලවක්කවාළගබ්භං පුරෙත්වා යිතෙ වෙළු සටෙත්වා ආගමිස්සසි, නෙව මෙ පමාණං ගහෙනුං සක්ඛිස්සසි. න හි මයා වත්තාරි අසඬ්ඛොයාති කප්පසතසහස්සඤ්ච තථා පාරමිසො පුරිතා, යථා මෙ පරො පමාණං ගණ්හෙයා, අතුලො, බ්‍රාහ්මණ, තථාගතො අප්පමෙයො”ති වත්වා ධම්මපදෙ ගාථමාහ –

“තෙ තාදිසෙ පුජයතො, නිබ්බුතෙ අකුතොභයෙ;
න සක්කා පුඤ්ඤං සඬ්ඛාතුං, ඉමෙත්තමපි කෙනවි”ති. (ධ. ප. 36);

ගාථාපරිශොසානෙ චතුරාසීතිපාණසහස්සාති අමතං පිචිංසු.

අපරමිපි වත්ථු – රාහු කිර අසුරින්දො වත්තාරි යොජනසහස්සාති අට්ඨ ව යොජනසතාති උච්චො. බාහන්තරමස්ස ද්වාදසයොජනසතාති. බහලන්තරෙන ඡ යොජනසතාති. හත්ථලපාදකලානං පුටුලතො තිණි යොජනසතාති. අඬ්ගුලිපබ්බාති පණ්ණාසයොජනාති. හමුකන්තරං පණ්ණාසයොජනං. මුඛං ද්වියොජනසතං තියොජනසතගම්භිරං තියොජනසතපරිමණ්ඩලං. ගීවා තියොජනසතං. නලාටං තියොජනසතං. සීසං නවයොජනසතං. “සො අහං උච්චොස්මි, සත්ථාරං ඔනමිත්වා ඔලොකෙතුං න සක්ඛිස්සාමි”ති චිත්තෙත්වා නාගචිඡි. සො එකදිවසං භගවතො වණ්ණං සුත්වා – “යථාකථඤ්ච ඔලොකෙස්සාමි”ති ආගතො.

අථ භගවා තස්සජ්ඣාසයං විදිත්වා – “චතුසු ඉරියාපටෙසු කතරෙන දස්සෙස්සාමි”ති චිත්තෙත්වා “යිතකො නාම නිවොපි උච්චො විය පඤ්ඤායති. නිපන්තොවස්ස අත්තානං දස්සෙස්සාමි”ති “ආනන්ද, ගන්ධකුට්ඨපරිවෙණෙ මඤ්චකං පඤ්ඤාපෙහි”ති වත්වා තත්ථ සිහසෙයාං කප්පෙසි. රාහු ආගන්ත්වා නිපන්තං භගවන්තං ගීවං උන්නාමෙත්වා නහමජ්ඣෙ පුණ්ණවන්දං විය උල්ලොකෙසි. කිමිදං අසුරින්දාති ව චුත්තෙ – “භගවා ඔනමිත්වා ඔලොකෙතුං න සක්ඛිස්සාමි”ති නාගචිඡිත්ති. න මයා, අසුරින්ද, අධොමුඛෙන පාරමිසො පුරිතා. උද්ධග්ගමෙව කත්වා දානං දින්නන්ති. තං දිවසං රාහු සරණං අගමාසි. එවං භගවා අබුද්දාවකාසො දස්සනාය.

චතුපාරිසුද්ධිසිලෙන සීලවා, තං පන සීලං අරියං උත්තමං පරිසුද්ධං. තෙනාහ – “අරියසීලි”ති. තදෙන අනවජ්ජට්ඨෙන කුසලං. තෙනාහ – “කුසලසීලි”ති. කුසලසීලෙනාති ඉදමස්ස වෙච්චනං.

බහුතං ආවරියපාවරියොති භගවතො එකෙකාය ධම්මදෙසනාය චතුරාසීතිපාණසහස්සාති අපරිමාණාපි දෙවමනුස්සා මග්ගඵලාමතං පිචන්ති, තස්මා බහුතං ආවරියො. සාවකවෙනෙයානං පන පාවරියොති.

බිණ්ණකාමරාගොති එත්ථ කාමං භගවතො සබ්බෙපි කිලෙසා බිණ්ණා. බ්‍රාහ්මණො පන තෙ න ජානාති. අත්තනො ජානනට්ඨානෙයෙව ගුණං කටෙති. විගතවාපල්ලොති – “පත්තමණ්ඩනා විවරමණ්ඩනා සෙනාසනමණ්ඩනා ඉමස්ස වා පුතිකායස්ස...පෙ.... කෙලනා පටිකෙලනා”ති (විහ. 854) එවං චුත්තවාපල්ලා විරහිතො.

අපාපපුරෙක්ඛාරොති අපාපෙ නව ලොකුත්තරධම්මෙ පුරතො කත්වා විවරති. බ්‍රහ්මඤ්ඤාය පජායාති සාරිපුත්තමොග්ගල්ලානමහාකස්සපාදිභෙදාය බ්‍රාහ්මණපජාය, එතිස්සාය ව පජාය පුරෙක්ඛාරො. අයඤ්භි පජා සමණං ගොතමං පුරෙක්ඛත්වා වරතිති අත්පො. අපි ව අපාපපුරෙක්ඛාරොති න පාපං පුරෙක්ඛාරො න පාපං පුරතො කත්වා වරති, න පාපං ඉච්ඡතිති අත්පො. කස්ස? බ්‍රහ්මඤ්ඤාය පජාය. අත්තනා සද්ධිං පටිවිරුද්ධායපි බ්‍රාහ්මණපජාය අවිරුද්ධො භිතසුඛත්ථිකො යෙවාති චුත්තං හොති.

තිරොරට්ඨාති පරරට්ඨතො. තිරොජනපදාති පරජනපදතො. පඤ්භං පුච්ඡිතුං ආගච්ඡන්තිති ඛත්තියපණ්ඩිතාදයො වෙච දෙවබ්‍රහ්මනාගගන්ධබ්බාදයො ව – “පඤ්භෙ අභිසඬ්ඛරිත්වා පුච්ඡිස්සාමා”ති ආගච්ඡන්ති. තත්ථ කෙචි පුච්ඡාය වා දොසං විස්සජ්ජනසම්පට්ච්ඡනෙ වා අසමත්ථතං සල්ලක්ඛෙත්වා අපුච්ඡිත්වාච තුණ්හි නිසිදන්ති. කෙචි පුච්ඡන්ති. කෙසඤ්චි භගවා පුච්ඡාය උස්සාහං ජනෙත්වා විස්සජ්ජෙති. එවං සබ්බෙසමිපි තෙසං විමතියො තීරං පත්වා මහාසමුද්දස්ස උමිසො විය භගවන්තං පත්වා භිජ්ජන්ති.

එහි ස්වාගතවාදීති දෙවමනුස්සපබ්බජිතගහට්ඨෙසු තං තං අත්තනො සන්තිකං ආගතං – “එහි ස්වාගත”න්ති එවං වදන්ති අත්පො. සබ්බෙලොති තත්ථ කතමං සාබ්බො? “යා සා වාචා නෙලා කණ්ණසුඛා”තිආදිනා නයෙන චුත්තසාබ්බොයන සමන්තාගතො, මුදුවවනොති අත්පො. සම්මොදකොති පටිසන්ථාරකුසලො, ආගතාගතානං

වතුන්හට පරිසානං - “කච්චි, භික්ඛවෙ, ඛමනියං, කච්චි යාපනිය” න්තිආදිනා නයෙන සබ්බං අද්ධානදරුං වුපසමෙන්නො විය පටමනරං සම්මොදනියං කථං කත්තාති අත්ථො. අබ්භාකුට්ඨකොති යථා එකච්චෙ පරිසං පත්වා ථද්ධමුඛා සඬකුට්ඨමුඛා භොන්ති, න එදිසො, පරිසදස්සෙනෙන පනස්ස බාලාතපසම්ඵස්සෙන විය පදුමං මුඛපදුමං විකසති පුණ්ණවන්දසස්සිරිකං භොති. උත්තානමුඛොති යථා එකච්චෙ නිකුජ්ජිතමුඛා විය සම්පත්තාය පරිසාය න කිඤ්චි කටෙන්නති, අතිදුල්ලහකථා භොන්ති, න එවරුපො. සමණො පන ගොතමො සුලභකටො. න තස්ස සන්තිකං ආගතාගතානං - “කස්මා මයං ඉධාගතා” ති විජ්ජට්ඨාරො උජ්ජප්පති ධම්මං පන සුත්වා අත්තමනාව භොන්තිති දස්සෙති. පුබ්බභාසීති භාසන්නො ව පටමනරං භාසති, තඤ්ච ඛො කාලයුත්තං පමාණයුත්තං අත්ථනිස්සිතමෙව භාසති, න නිරත්ථකකථං.

න තස්මිං ගාමෙ වාති යත්ථ කිර හගවා පට්ඨසති, තත්ථ මහෙසක්ඛා දෙවතා ආරක්ඛං ගණ්හන්ති, තං නිස්සාය මනුස්සානං උපද්දවො න භොති, පංසුපිසාවකාදයොයෙව හි මනුස්සෙ විහෙයෙන්නති, තෙ තාසං ආනුභාවෙන දුරං අපක්කමන්ති. අපි ව හගවතො මෙත්තාබලෙනපි න අමනුස්සා මනුස්සෙ විහෙයෙන්නති.

සඬසීතිආදියු අනුසාසිතබ්බො සයං වා උජ්ජාදිතො සඬසො අස්ස අත්ථිති සඬසී. තාදිසො වස්ස ගණො අත්ථිති ගණී. පුරිමපදස්සෙව වා වෙවචනමෙනං. ආචාරසික්ඛාපනවසෙන ගණස්ස ආචරියොති ගණාවරියො . පුටුතිත්ථකරානන්ති බහුතං තිත්ථකරානං. යථා වා තථා වාති යෙන වා තෙන වා අවෙලකාදිමත්තකෙනාපි කාරණෙන. සමුදාගච්ඡන්ති සමන්තතො උපගච්ඡති අභිවඬ්ඡති.

අතිථි නො තෙ භොන්තිති තෙ අම්භාකං ආගන්තුකා, නවකා පාහුනකා භොන්තිති අත්ථො. පරියාපුණාමිති ජානාමි. අපරිමාණවණ්ණොති තථාරුපෙනෙව සබ්බඤ්ඤානාපි අජ්ජමෙය්‍යවණ්ණො - “පගෙව මාදිසෙනා” ති දස්සෙති. චුත්තම්පි චෙත්තං -

“බුද්ධොපි බුද්ධස්ස භණ්ණොයා වණ්ණං,
කස්පම්පි වෙ අඤ්ඤමභාසමානො;
බියෙථ කස්පො විරදිසමන්තරෙ,
වණ්ණො න බියෙථ තථාගතස්සා” ති.

305. ඉමං පන සත්ථු ගුණකථං සුත්වා තෙ බ්‍රාහ්මණා චින්තයිංසු - යථා සොණදණ්ඩො බ්‍රාහ්මණො සමණස්ස ගොතමස්ස වණ්ණෙ භණති, අනොමගුණො සො හවං ගොතමො; එවං තස්ස ගුණෙ ජානමානෙන ඛො පන ආචරියෙන අතිවිරං අධිවාසිතං, හන්ද නං අනුවත්තමාති අනුවත්තිංසු. තස්මා එවං චුත්තෙ “තෙ බ්‍රාහ්මණා” තිආදි චුත්තං. තත්ථ අලමෙවාති යුත්තමෙව. අපි පුටොසෙනාති පුටොසං චුච්චති පාථෙය්‍යං, තං ගහෙත්වාපි උපසඬකම්තුං යුත්තමෙවාති අත්ථො. පුටංසෙනාතිපි පාඨො, තස්සත්ථො, පුටො අංසෙ අස්සාති පුටංසො, තෙන පුටංසෙන. අංසෙන හි පාථෙය්‍යපුටං වහන්තෙනාපිති චුත්තං භොති.

සොණදණ්ඩපරිචිතක්කවණ්ණනා

306-308. තිරොවනසණ්ඩගතස්සාති අන්තොවනසණ්ඩෙ ගතස්ස, විහාරබ්‍රහ්මන්තරං පට්ඨස්සාති අත්ථො. අඤ්ජලිං පණාමෙත්වාති එතෙ උභතොපක්ඛිකා, තෙ එවං චින්තයිංසු - “සවෙ නො මිච්ඡාදිට්ඨිකා වොදෙස්සන්ති - ‘කස්මා තුම්හෙ සමණං ගොතමං වන්දිත්ථා’ ති? තෙසං - ‘කිං අඤ්ජලිමත්තකරණෙනාපි වන්දනං නාම භොති’ ති වක්ඛාම. සවෙ නො සම්මාදිට්ඨිකා වොදෙස්සන්ති - ‘කස්මා තුම්හෙ හගවන්තං න වන්දිත්ථා’ ති. ‘කිං සීසෙන භුමියං පහරන්තෙනෙව වන්දනං නාම භොති, නනු අඤ්ජලිකම්මම්පි වන්දනං එවා’ ති වක්ඛාමා” ති. නාමගොත්තන්ති “හො, ගොතම, අහං අසුකස්ස පුත්තො දත්තො නාම, මිත්තො නාම, ඉධාගතො” ති වදන්තා නාමං සාවෙන්ති නාම. “හො, ගොතම, අහං වාසෙට්ඨො නාම, කච්චානො නාම, ඉධාගතො” ති වදන්තා ගොත්තං සාවෙන්ති නාම. එතෙ කිර දලිද්දා ජිණ්ණා කුලපුත්තා “පරිසමජ්ඣෙ නාමගොත්තවසෙන පාකටා හවිස්සාමා” ති එවමකංසු. යෙ පන තුණ්හිභුතා නිසීදිංසු, තෙ කෙරාටිකා වෙව අන්ධබාලා ව. තත්ථ කෙරාටිකා - “එකං ද්වෙ කථාසල්ලාපෙපි කරොන්තො විස්සාසිකො භොති, අථ විස්සාසෙ සති එකං ද්වෙ භික්ඛා අදාතුං න යුත්ත” න්ති තතො අත්තානං මොචෙන්වා තුණ්හි නිසීදන්ති. අන්ධබාලා අඤ්ඤාණනායෙව අවක්ඛිත්තමත්තිකාපිණ්ඩො විය යත්ථ කත්ථවි තුණ්හිභුතා නිසීදන්ති.

බ්‍රාහ්මණපඤ්ඤත්තිවණ්ණනා

309-310. වෙනසා වෙනොපරිචිතක්කන්ති හගවා - “අයං බ්‍රාහ්මණො ආගතකාලතො පට්ඨාය අධොමුඛො ථද්ධගත්තො කිං චින්තයමානො නිසින්තො, කිං නු ඛො චින්තෙති” ති ආචජ්ජන්තො අත්තතො වෙනසා තස්ස චින්තං අඤ්ඤාසී. තෙන චුත්තං - “වෙනසා වෙනොපරිචිතක්කමඤ්ඤායා” ති. විහඤ්ඤාතීති විසානං ආපජ්ජති. අනුවිලොකෙත්වා පරිසන්ති හගවතො සකසමයෙ පඤ්ඤපුච්ඡනෙන උදකෙ මියමානො උක්ඛිපිත්වා ථලෙ යපිතො විය සමපස්සද්ධකායචිත්තො හුත්වා පරිසං සඬගණ්හනත්ථං දිට්ඨිසඤ්ජානෙනෙව “උපධාරෙන්තු මෙ භොන්තො වචන” න්ති වදන්තො විය අනුවිලොකෙත්වා පරිසං හගවන්තං එතදවොච.

311-313. සුඡං පග්ගණ්හන්තානන්ති යඤ්ඤයජනත්ථාය සුඡං ගණ්හන්තෙසු බ්‍රාහ්මණෙසු පටමො වා දුතියො වාති අත්ථො. සුඡාය දියාමානං මහායාගං පටිග්ගණ්හන්තානන්ති පොරාණා. ඉති බ්‍රාහ්මණො සකසමයවසෙන සම්මදෙව පඤ්භං විස්සජ්ජෙයි. භගවා පන විසෙසතො උත්තමබ්‍රාහ්මණස්ස දස්සනත්ථං – “ඉමෙසං පනා”ති ආදිමාහ. එතදවොචුන්ති සවෙ ජාතිවණ්ණමත්තසම්පන්නො බ්‍රාහ්මණො න හොති, අථ කො වරහි ලොකෙ බ්‍රාහ්මණො භවිස්සති? නාසෙති නො අයං සොණදණ්ඨො, හන්දස්ස වාදං පටික්ඛිපිස්සාමාති වින්තෙන්වා එතදවොචුං. අපවදනීති පටික්ඛිපති. අනුපක්ඛන්දනීති අනුපවිසති. ඉදං – “සවෙ ත්වං පසාදවසෙන සමණං ගොතමං සරණං ගන්තුකාමො, ගච්ඡ; මා බ්‍රාහ්මණස්ස සමයං හින්දි”ති අධිප්පායෙන ආහංසු.

314. එතදවොචාති ඉමෙසු බ්‍රාහ්මණෙසු එවං එකප්පහාරෙතෙව විරවන්තෙසු “අයං කථා පරියොසානං න ගම්ස්සති, හන්ද නෙ නිස්සද්දෙ කත්වා සොණදණ්ඨෙතෙව සද්ධිං කපෙම්”ති වින්තෙන්වා – “එතං සවෙ බො තුම්භාක”න්ති ආදිකං වචනං අවොච.

315-316. සභධම්මෙනාති සකාරණෙන. සමසමොති යපෙන්වා එකදෙසසමත්තං සමභාවෙන සමො, සබ්බාකාරෙන සමොති අත්ථො. අභමස්ස මාතාපිතරො ජානාමීති භගිනියා පුත්තස්ස මාතාපිතරො කිං න ජානිස්සති, කුලකොට්ඨරිපනං සන්ධායෙව වදති. මුසාවාදම්පි භණ්ණයාති අත්ථහඤ්ජනකං මුසාවාදං කපෙය්‍ය. කිං වණ්ණො කරිස්සතීති අබ්භන්තරෙ ගුණෙ අසති කිං කරිස්සති? කිමස්ස බ්‍රාහ්මණභාවං රක්ඛිතුං සක්ඛිස්සතීති අත්ථො. අථාපි සියා පුත – “පකතිසිලෙ ධීතස්ස බ්‍රාහ්මණභාවං සාධෙත්ති”ති එවම්පි සිලමෙව සාධෙස්සති, තස්මිං හිස්ස අසති බ්‍රාහ්මණභාවො නාහොසිති සම්මොහමත්තං වණ්ණාදයො. ඉදං පන සුත්වා තෙ බ්‍රාහ්මණා – “සභාවං ආචරියො ආහ, අකාරණාව මයං උජ්ඣායිමිහා”ති තුණ්හි අහෙසු.

සිලපඤ්ඤාකථාවණ්ණනා

317. තතො භගවා ‘කට්තො බ්‍රාහ්මණෙන පඤ්ඤො, කිං පනෙත්ථ පතිට්ඨාතුං සක්ඛිස්සති, න සක්ඛිස්සති’ති? තස්ස විමංසනත්ථං – “ඉමෙසං පන බ්‍රාහ්මණා”ති ආදිමාහ. සිලපරිධොතාති සිලපරිසුද්ධා. යත්ථ සිලං තත්ථ පඤ්ඤාති යස්මිං පුග්ගලෙ සිලං, තත්ථෙව පඤ්ඤා, කුතො දුස්සිලෙ පඤ්ඤා? පඤ්ඤාරහිතෙ වා ජලෙ එළමුගෙ කුතො සිලන්ති? සිලපඤ්ඤාණන්ති සිලඤ්ච පඤ්ඤාණඤ්ච සිලපඤ්ඤාණං. පඤ්ඤාණන්ති පඤ්ඤායෙව. එවමෙනං බ්‍රාහ්මණාති භගවා බ්‍රාහ්මණස්ස වචනං අනුජානන්තො ආහ. තත්ථ සිලපරිධොතා පඤ්ඤාති චතුපාරිසුද්ධිසිලෙන ධොතා. කථං පන සිලෙන පඤ්ඤං ධොවතීති? යස්ස පුපුජ්ජනස්ස සිලං සට්ඨිඅසීතිවස්සාති අබණ්ඩං හොති, සො මරණකාලෙපි සබ්බකිලෙසෙ සාතෙන්වා සිලෙන පඤ්ඤං ධොවත්වා අරහත්තං ගණ්හාති. කන්දරසාලපරිවෙණෙ මහාසට්ඨිවස්සත්ථෙරො විය. ථෙරෙ කිර මරණමඤ්චෙ නිපජ්ජිත්වා බලවචෙදනාය නින්දුනන්තෙ, තිස්සමහාරාජා “ථෙරං පස්සිස්සාමි”ති ගන්ත්වා පරිවෙණද්වාරෙ ධිතො තං සද්දං සුත්වා පුච්ඡි – “කස්ස සද්දො අය”න්ති? ථෙරස්ස නින්දුනනසද්දොති. “පබ්බජ්ජාය සට්ඨිවස්සෙන චෙදනාපරිග්ගහමත්තම්පි න කතං, න දානි නං වන්දිස්සාමි”ති නිවත්තිත්වා මහාබොධිං වන්දිතුං ගතො. තතො උපට්ඨාකදහරො ථෙරං ආහ – “කිං නො, හන්තෙ, ලජ්ජාපෙථ, සද්ධොපි රාජා විජ්ජිසාරි හුත්වා න වන්දිස්සාමි”ති ගතොති. කස්මා ආවුසොති? තුම්භාකං නින්දුනනසද්දං සුත්වාති. “තෙන හි මෙ ඔකාසං කරොථා”ති වත්වා චෙදනං වික්ඛම්භිත්වා අරහත්තං පත්වා දහරස්ස සඤ්ඤං අදාසි – “ගච්ඡාමුසො, ඉදානි රාජානං අම්මෙහ වන්දාපෙහි”ති. දහරො ගන්ත්වා – “ඉදානි කිර ථෙරං, වන්ද්වා”ති ආහ. රාජා සංසුමාරපතිතෙන ථෙරං වන්දන්තො – “නාහං අයාස්ස අරහත්තං වන්දාමි, පුපුජ්ජනභුමියං පන යත්වා රක්ඛිතසිලමෙව වන්දාමි”ති ආහ, එවං සිලෙන පඤ්ඤං ධොවති නාම. යස්ස පන අබ්භන්තරෙ සිලසංවරො නත්ථි, උග්ගාටිතඤ්ඤාය පන චතුපදිකගාථාපරියොසානෙ පඤ්ඤාය සිලං ධොවත්වා සහ පටිසම්භිදාහි අරහත්තං පාපුණාති. අයං පඤ්ඤාය සිලං ධොවති නාම. සෙය්‍යාථාපි සන්තතිමහාමත්තො.

318. කතමං පන තං බ්‍රාහ්මණාති කස්මා ආහ? භගවා කිර වින්තෙසි – “බ්‍රාහ්මණා බ්‍රාහ්මණසමයෙ පඤ්චසීලානි ‘සිල’න්ති පඤ්ඤාපෙන්ති, චෙදන්තයඋග්ගහණපඤ්ඤා පඤ්ඤාති. උපට්ඨියෙසං න ජානන්ති. යංනුනාහං බ්‍රාහ්මණස්ස උත්තරිවිසෙසභුතං මග්ගසිලං, එළසිලං, මග්ගපඤ්ඤං, එළපඤ්ඤඤ්ච දස්සෙන්වා අරහත්තනිකුටෙන දෙසනං නිට්ඨපෙය්‍ය”න්ති. අථ නං කපෙතුකමායනාය පුච්ඡන්තො – “කතමං පන තං, බ්‍රාහ්මණ, සිලං කතමා සා පඤ්ඤා”ති ආහ. අථ බ්‍රාහ්මණො – “මයා සකසමයවසෙන පඤ්ඤො විස්සජ්ජිතො. සමණො පන මං ගොතමො පුත නිවත්තිත්වා පුච්ඡති, ඉදානිස්සාහං විත්තං පරිනොසෙන්වා විස්සජ්ජිතුං සක්කුණෙය්‍යං වා න වා? සවෙ න සක්ඛිස්සං පටමං උජ්ජන්තාපි මෙ ලජ්ජා හිජ්ජිස්සති. අසක්කොන්තස්ස පන න සක්කොමීති වචනෙ දොසො නත්ථි”ති පුත නිවත්තිත්වා භගවතොයෙව භාරං කරොන්තො “එත්තකපරමාව මය”න්ති ආදිමාහ. තත්ථ එත්තකපරමාති එත්තකං සිලපඤ්ඤාණන්ති වචනමෙව පරමං අම්භාකං, තෙ මයං එත්තකපරමා, ඉතො පරං එතස්ස භාසිතස්ස අත්ථං න ජානාමාති අත්ථො.

අථස්ස භගවා සිලපඤ්ඤාය මූලභූතස්ස තථාගතස්ස උජ්ජාදනො පහුති සිලපඤ්ඤාණං දස්සෙතුං – “ඉධ බ්‍රාහ්මණ, තථාගතො”ති ආදිමාහ. තස්සත්ථො සාමඤ්ඤඵලෙ චුත්තනයෙනෙව චෙදිතබ්බො, අයං පන විසෙසො, ඉධ තිට්ඨම්පි සිලං – “ඉදම්පිස්ස හොති සිලස්මි”න්ති එවං සිලම්චිවෙව නියානිතං පට්ඨාකානාදිනි වත්තාරි ඝාතානි අත්ථතො

පඤ්ඤාසම්පදා. එවං පඤ්ඤාවසෙන පන අනියානෙන්වා විපස්සනාපඤ්ඤාය පදට්ඨානභාවමත්තෙන දස්සෙත්වා විපස්සනාපඤ්ඤානො පට්ඨාය පඤ්ඤා නියානිතාති.

සොණදණ්ඩඋපාසකත්තපට්ඨෙදනාකථා

319-322. ස්වාතනායාති පදස්ස අත්ථො අප්පනනායාති එත්ථ චුත්තනයෙනෙව වෙදිතඛිබ්බො. තෙන මං සා පරිසා පරිභවෙය්‍යාති තෙන තුම්භෙ දුරතොව දිස්වා ආසනා වුට්ඨිතකාරණෙන මං සා පරිසා – “අයං සොණදණ්ඩො පච්ඡිමවයෙ ධිතො මහල්ලකො, ගොතමො පන දහරො යුවා නත්තාපිස්ස නප්පහොති, සො නාම අත්තනො නත්තුමත්තභාවම්පි අප්පත්තස්ස ආසනා වුට්ඨාති”ති පරිභවෙය්‍යා. ආසනා මෙ තං භවං ගොතමො පච්චුට්ඨානන්ති මම අගාරවෙන අවුට්ඨානං නාම නත්ථි, භොගනාසනහයෙන පන න වුට්ඨහිස්සාමි, තං තුම්භෙ හි වෙව මයා ව ඤාතුං වට්ටති. තස්මා ආසනා මෙ එතං භවං ගොතමො පච්චුට්ඨානං ධාරෙතුති, ඉමිනා කිර සදිසො කුභකො දුල්ලභො, භගවති පනස්ස අගාරවං නාම නත්ථි, තස්මා භොගනාසනහයා කුභනවසෙන එවං වදති. පරපදෙසුපි එසෙව නයො. ධම්මියා කථායාතිආදිසු තඬ්ඛණානුරූපාය ධම්මියා කථාය දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකං අත්ථං සන්දස්සෙත්වා කුසලෙ ධම්මෙ සමාදපෙත්වා ගණ්භාපෙත්වා. තත්ථ නං සමුත්තෙජෙත්වා සඋස්සාහං කත්වා තාය ව සඋස්සාහතාය අඤ්ඤෙහි ව විජ්ජමානගුණෙහි සම්පහංසෙත්වා ධම්මරතනවස්සං වස්සිත්වා උට්ඨායාසනා පක්කාමි. බ්‍රාහ්මණො පන අත්තනො කුභකතාය එවම්පි භගවති ධම්මවස්සං වස්සිතෙ විසෙසං නිබ්බත්තෙතුං නාසක්ඛි. කෙවලමස්ස ආයතිං නිබ්බානත්ථාය වාසනාභාගියාය ව සබ්බා පුරිමපච්ඡිමකථා අහොසිති.

ඉති සුමඬ්ගලවිලාසිනියා දීඝනිකායට්ඨකථායං

සොණදණ්ඩසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. කුටදන්තසුත්තවණ්ණනා

323. එවං මෙ සුතං...පෙ.... මගධෙසුති කුටදන්තසුත්තං. තත්‍රායං අපුබ්බපදවණ්ණනා. මගධෙසුති මගධා නාම ජානපදිනො රාජකුමාරා, තෙසං නිවාසො එකොපි ජනපදො රුළුභිසද්දෙන මගධාති වුවිති, තස්මිං මගධෙසු ජනපදෙ. ඉතො පරං පුරිමසුත්තද්වයෙ චුත්තනයමෙව. අම්බලට්ඨිකා බ්‍රහ්මජාලෙ චුත්තසදිසාව. කුටදන්තොති තස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස නාමං. උපක්ඛටොති සප්ථිනො. වච්ඡතරසතානීති වච්ඡසතානි. උරබ්භාති තරුණමෙණ්ඩකා වුවිති. එතෙ තාව පාළියං ආගතායෙව. පාළියං පන අනාගතානාමපි අනෙකෙසං මිගපක්ඛිනං සත්තසත්තසතානි සම්පිණ්ඩිතානෙවාති වෙදිතබ්බාති. සබ්බසත්තසතිකායාගං කිරෙස යථිකුකාමො හොති. ථුණුපනීතානීති බන්ධිත්වා යපනත්ථාය යුපසඬ්ඛානං ථුණං උපනීතානි.

328. තිව්ධන්ති එත්ථ විධා වුවිති යපනා, තිට්ඨපනන්ති අත්ථො. සොළසපරික්ඛාරන්ති සොළසපරිවාරං.

330-336. පට්ටසන්තීති යඤ්ඤානුභවනත්ථාය පට්ටසන්ති. භුතපුබ්බන්ති ඉදං භගවා පට්ටිගතං නිධිං උද්ධරිත්වා පුරතො රාසිං කරොන්තො විය භවපට්ටිඡන්තං පුබ්බවර්තං දස්සෙන්තො ආහ. මහාවිජිතොති සො කිර සාගරපරියන්තං මහන්තං පට්ටිමණ්ඩලං විජිති, ඉති මහන්තං විජිතමස්සාති මහාවිජිතො ත්වෙව සඬ්ඛායං අගමාසි. අඬ්ඬොතිආදිසු යො කොචි අත්තනො සත්තකෙන විභවෙන අඬ්ඬො හොති, අයං පන න කෙවලං අඬ්ඬොයෙව, මහද්ධනො මහතා අපරිමාණසඬ්ඛොන ධනෙන සමන්තාගතො. පඤ්චකාමගුණවසෙන මහන්තා උළාරා හොගා අස්සාති මහාහොගො. පිණ්ඩපිණ්ඩවසෙන වෙව සුචණ්ණමාසකරජතමාසකාදිවසෙන ව ජාතරූපරජතස්ස පහුතතාය පහුතජාතරූපරජතො, අනෙකකොට්ඨසඬ්ඛොන ජාතරූපරජතෙන සමන්තාගතොති අත්ථො. විත්තීති තුට්ඨි, විත්තියා උපකරණං විත්තුපකරණං තුට්ඨිකාරණන්ති අත්ථො. පහුතං නානාවිධාලඬ්ඬකාරසුචණ්ණරජතභාජනාදිභෙදං විත්තුපකරණමස්සාති පහුතවිත්තුපකරණො. සත්තරතනසඬ්ඛාතස්ස නිදහිත්වා යපිතධනස්ස සබ්බපුබ්බණ්ණාපරණ්ණසඬ්ඛගිතස්ස ධඤ්ඤස්ස ව පහුතතාය පහුතධනධඤ්ඤො . අථවා ඉදමස්ස දෙවසිකං පරිබ්බයදානග්ගහණාදිවසෙන පරිවත්තනධනධඤ්ඤවසෙන චුත්තං.

පරිපුණ්ණකොසකොට්ඨාගාරොති කොසො වුවිති භණ්ඩාගාරං, නිදහිත්වා යපිතෙන ධනෙන පරිපුණ්ණකොසො, ධඤ්ඤෙන පරිපුණ්ණකොට්ඨාගාරො වාති අත්ථො. අථවා වතුබ්බිධො කොසො – භත්ථි, අස්සා, රථා, පත්තීති. කොට්ඨාගාරං තිව්ධං – ධනකොට්ඨාගාරං, වත්ථකොට්ඨාගාරං, ධඤ්ඤකොට්ඨාගාරන්ති, තං සබ්බමපි පරිපුණ්ණමස්සාති පරිපුණ්ණකොසකොට්ඨාගාරො. උදපාදිති උප්පජ්ජි. අයං කිර රාජා එකදිවසං රතනාවලොකනවාරිකං නාම නික්ඛන්තො. සො භණ්ඩාගාරිකං පුච්ඡි – “තාත, ඉදං එවං බහුධනං කෙන සඬ්ඝරිත”න්ති? තුම්භාකං පිතුපිතාමභාදිහි යාව සත්තමා කුලපට්ටිට්ඨාති. ඉදං පන ධනං සඬ්ඝරිත්වා තෙ කුභිං ගතාති? සබ්බෙව තෙ, දෙව, මරණවසං පත්තාති. අත්තනො ධනං අගභෙත්වාව ගතා, තාතාති? දෙව, කිං වදෙථ, ධනං නාමෙතං පහාය ගමනීයමෙව, නො ආදාය ගමනීයන්ති. අථ රාජා නිවත්තිත්වා සිරිගබ්භෙ නිසින්තො – ‘අධිගතා බො මෙ’තිආදිති වින්තෙසි. තෙන චුත්තං – “එවං වෙනසො පරිවිතක්කො උදපාදී”ති.

337. බ්‍රාහ්මණං ආමන්තෙත්වාති කස්මා ආමන්තෙසි? අයං කිරෙවං වින්තෙසි – “දානං දෙන්තෙන නාම එකෙන පණ්ඩිතෙන සද්ධිං මන්තෙත්වා දාතුං වට්ටති, අනාමන්තෙත්වා කතකම්මඤ්ඤි පවිජානුතාපං කරොති”ති. තස්මා ආමන්තෙසි. අථ බ්‍රාහ්මණො වින්තෙසි – “අයං රාජා මහාදානං දාතුකාමො, ජනපදෙ වස්ස බහු වොරා, තෙ අවුපසමෙත්වා දානං දෙන්තස්ස බීරදධිතණ්ඩුලාදිකෙ දානසම්භාරෙ ආභරන්තානං නිජ්ජුරිසානි ගෙහානි වොරා විලුම්පිස්සන්ති ජනපදො වොරභයෙනෙව කොලාභලො භවිස්සති, තතො රඤ්ඤො දානං න වීරං පවත්තිස්සති, විත්තමපිස්ස එකග්ගං න භවිස්සති, හන්ද, නං එතමත්ථං සඤ්ඤාපෙමී”ති තතො තමත්ථං සඤ්ඤාපෙන්තො “හොතො, බො රඤ්ඤො”තිආදිමාහ.

338. තත්ථ සකණ්ටකොති වොරකණ්ටකෙහි සකණ්ටකො. පන්ථදුහනාති පන්ථදුහා, පන්ථසාතකාති අත්ථො. අකිච්චකාරි අස්සාති අකත්තබ්බකාරි අධම්මකාරි භවෙය්‍ය. දස්සුබ්බන්ති වොරබ්බං. වධෙන වාති මාරණෙන වා කොට්ටනෙන වා. බන්ධනෙනාති අද්දබන්ධනාදිනා. ජානියාති භානියා; “සතං ගණ්භථ, සහස්සං ගණ්භථා”ති එවං පවත්තිතදණ්ඩෙනාති අත්ථො. ගරභායාති පඤ්චසිධමුණ්ඩකරණං, ගොමයසිඤ්චනං, ගීවාය කුදණ්ඩකබන්ධනන්ති එවමාදිති කත්වා ගරභපාපනෙන. පබ්බාජනායාති රට්ඨතො නිහරණෙන. සමුහනිස්සාමීති සම්මා හෙතුනා නයෙන කාරණෙන උභනිස්සාමි. භතාවසෙසකාති මතාවසෙසකා. උස්සහන්තීති උස්සාහං කරොන්ති. අනුප්පදෙතුති දින්තො අප්පහොන්තෙ පුන අඤ්ඤම්පි බිජඤ්ච භත්තඤ්ච කසිඋපකරණභණ්ඩඤ්ච සබ්බං දෙතුති අත්ථො. පාහතං අනුප්පදෙතුති සක්ඛිං අකත්වා පණ්ණෙ අනාරොපෙන්වා මූලවිජෙජ්ජවසෙන භණ්ඩමූලං දෙතුති අත්ථො. භණ්ඩමූලස්ස හි පාහනන්ති නාමං. යථාහ –

“අප්පකෙනපි මෙධාවි, පාහතෙන විවක්ඛණො;
සමුට්ඨාපෙති අත්තානං, අණුං අග්ගිංව සන්ධම”න්ති. (ජා. 1.1.4);

හත්තවෙනනන්ති දෙවසිකං හත්තඤ්චෙව මාසිකාදිපරිබ්බයඤ්ච තස්ස තස්ස කුසලකම්මසුරභාවානුරූපෙන යානන්තරගාමනිගමාදිදානෙන සද්ධිං දෙනුති අත්ථො. සකම්මපසුනාති කසිවාණිජ්ජාදිසු සකෙසු කම්මෙසු උය්‍යුත්තා බ්‍යාවටා. රාසිකොති ධනධක්ඤානං රාසිකො. බෙමට්ඨිතාති බෙමෙන ඨිතා අභයා. අකණ්ටකාති වොරකණ්ටකරහිතා. මුදා මොදමානාති මොදා මොදමානා. අයමෙව වා පායො, අඤ්ඤාමඤ්ඤං පමුදිතචිත්තාති අධිජ්ජායො. අපාරුතසරාති වොරානං අභාවෙන ද්වාරාති අසංවරිත්වා විවටද්වාරාති අත්ථො. එතදවොචාති ජනපදස්ස සබ්බාකාරෙන ඉද්ධථිතභාවං ඤ්ඤත්වා එතං අවොච.

චතුපරික්ඛාරවණ්ණනා

339. තෙන හි භවං රාජාති බ්‍රාහ්මණො කිර චිත්තෙසි – “අයං රාජා මහාදානං දාතුං අතිවිය උස්සාහජාතො. සවෙ පන අත්තනො අනුයන්තා ඛත්තියාදයො අනාමන්තෙත්වා දස්සති. නාස්ස තෙ අත්තමනා භවිස්සන්ති; යථා දානං තෙ අත්තමනා භොන්ති, තථා කරිස්සාමි”ති. තස්මා “තෙන හි භව”න්තිආදිමාහ. තත්ථ තෙගමාති නිගමවාසිනො. ජානපදාති ජනපදවාසිනො. ආමන්තයතන්ති ආමන්තෙතු ජානාපෙතු. යං මම අස්සාති යං තුම්භාකං අනුජානනං මම භවෙය්‍ය. අමච්චාති පියසභායකා. පාරිසජ්ජාති සෙසා ආණන්තිකාරකා. යජ්‍යං භවං රාජාති යජතු භවං, තෙ කිර – අයං රාජා “අහං ඉස්සරො”ති පසස්හ දානං අදත්වා අමිහෙ ආමන්තෙසි, අහොනෙන සුට්ඨු කත”න්ති අත්තමනා එවමාහංසු. අනාමන්තිතෙ පනස්ස යඤ්ඤට්ඨානං දස්සනායපි න ගච්ඡෙය්‍යුං. යඤ්ඤකාලො මහාරාජාති දෙයාධම්මස්මිඤ්ඤි අසති මහල්ලකකාලෙ ව එවරූපං දානං දාතුං න සක්කා, ත්වං පන මහාධනො වෙව තරුණො ව, එතෙන තෙ යඤ්ඤකාලොති දස්සෙත්තා වදන්ති. අනුමතිපක්ඛාති අනුමතියා පක්ඛා, අනුමතිදායකාති අත්ථො. පරික්ඛාරා භවන්තිති පරිවාරා භවන්ති. “රථො සීලපරික්ඛාරො, ඤානක්ඛො වක්කචිරියො”ති (සං. නි. 5.4) එත්ථ පන අලඬිකාරො පරික්ඛාරොති චුත්තො.

අට්ඨපරික්ඛාරවණ්ණනා

340. අට්ඨභඩ්ගෙහිති උභතො සුජාතාදිති අට්ඨහි අඩ්ගෙහි. යසසාති ආණායපනසමත්ථතාය. සද්ධොති දානස්ස එලං අත්ථිති සද්දහති. දායකොති දානසුරො. න සද්ධාමත්තකෙනෙව තිට්ඨති, පරිච්චජිතුමිපි සක්කොතිති අත්ථො. දානපතීති යං දානං දෙති, තස්ස පති හුත්වා දෙති, න දායො, න සභායො. යො හි අත්තනා මධුරං භුඤ්ජති, පරෙසං අමධුරං දෙති, සො දානසඩ්ධාතස්ස දෙයාධම්මස්ස දායො හුත්වා දෙති. යො යං අත්තනා භුඤ්ජති, තදෙව දෙති, සො සභායො හුත්වා දෙති. යො පන අත්තනා යෙන කෙනවි යාපෙති, පරෙසං මධුරං දෙති, සො පති ජෙට්ඨකො සාමී හුත්වා දෙති, අයං තාදිසොති අත්ථො. සමණබ්‍රාහ්මණකපණ්ඩිකවණ්ඨිකයාවකානන්ති එත්ථ සමිතපාපා සමණා, බාහිතපාපා බ්‍රාහ්මණා. කපණාති දුග්ගතා දලිද්දමනුස්සා. අද්ධිකාති පථාවිනො. වණ්ඨිකකාති යෙ – “ඉට්ඨං දිත්තං, කන්තං, මනාපං, කාලෙන අනවජ්ජං දිත්තං, දදං චිත්තං පසාදෙය්‍ය, ගච්ඡතු භවං බ්‍රහ්මලොක”න්තිආදිනා නයෙන දානස්ස වණ්ණං ථොමයමානා විවරන්ති. යාවකාති යෙ – “පසතමත්තං දෙට්ඨ, සරාවමත්තං දෙට්ඨ”න්තිආදීනි වත්වා යාවමානා විවරන්ති. ඔපානභුතොති උද්පානභුතො. සබ්බෙසං සාධාරණපරිභොගො, චතුමහාපථෙ ඛතපොක්ඛරණී විය හුත්වාති අත්ථො. සුතජාතස්සාති එත්ථ සුතමෙව සුතජාතං. අතීතානාගතපච්චුප්පන්තෙ අත්ථෙ චිත්තෙතුන්ති එත්ථ – “අතීතෙ පුඤ්ඤස්ස කතත්තායෙව මෙ අයං සම්පත්ති”ති, එවං චිත්තෙන්තො අතීතමත්ථං චිත්තෙතුං පටිබලො නාම භොති. “ඉදාති පුඤ්ඤං කත්වාච අනාගතෙ සක්කා සම්පත්තිං පාපුණ්තු”න්ති චිත්තෙන්තො අනාගතමත්ථං චිත්තෙතුං පටිබලො නාම භොති. “ඉදං පුඤ්ඤකම්මං නාම සජ්ජුරිසානං ආචිණ්ණං, මය්හඤ්ච භොගාපි සංවිජ්ජන්ති, දායකචිත්තමිපි අත්ථි; හන්දාහං පුඤ්ඤාති කරොමි”ති චිත්තෙන්තො පච්චුප්පන්තමත්ථං චිත්තෙතුං පටිබලො නාම භොතිති වෙදිතබ්බො. ඉති ඉමානීති එවං යථා චුත්තාති එතාති. එතෙහි කිර අට්ඨභඩ්ගෙහි සමන්තාගතස්ස දානං සබ්බදිසාහි මහාජනො උපසඩ්ධකමති. “අයං දුජ්ජාතො කිත්තකං කාලං දස්සති, ඉදාති විජ්ජිසාරි හුත්වා උපච්ඡිත්තදිස්සති”ති එවමාදීනි චිත්තෙන්තො න කොචි උපසඩ්ධකම්මබ්බං මඤ්ඤති. තස්මා එතාති අට්ඨභිගාති පරික්ඛාරා භවන්තිති චුත්තාති.

චතුපරික්ඛාරාදිවණ්ණනා

341. සුජං පග්ගණ්හන්තානන්ති මහායාගපටිග්ගණ්හනට්ඨානෙ දානකට්ඨුං පග්ගණ්හන්තානං. ඉමෙහි චතුහිති එතෙහි සුජාතාදිහි. එතෙසු හි අසති – “එවං දුජ්ජාතස්ස සංවිධානෙන පවත්තදානං කිත්තකං කාලං පවත්තිස්සති”තිආදීනි වත්වා උපසඩ්ධකම්මාරො න භොන්ති. ගරහිතබ්බාභාවතො පන උපසඩ්ධකමන්තියෙව. තස්මා ඉමානිපි පරික්ඛාරා භවන්තිති චුත්තාති.

342. තිස්සො විධා දෙසෙසීති තිණි යපනාති දෙසෙසි. සො කිර චිත්තෙසි – “දානං දදමානා නාම තිණ්ණං යානානං අඤ්ඤතරස්මිං චලන්ති හන්දාහං ඉමං රාජානං තෙසු යානෙසු පට්ඨතරඤ්ඤෙව නිච්චලං කරොමි”ති. තෙනස්ස තිස්සො විධා දෙසෙසීති. සො භොතො රඤ්ඤොති ඉදං කරණත්ථෙ සාමිච්චනං. භොතා රඤ්ඤාති වා පායො. විජ්ජිසාරො න කරණියොති “භොගානං විගමහෙතුකො පච්ඡානුතාපො න කත්තබ්බො, පුබ්බවෙනනා පන අවලා පතිට්ඨපෙතබ්බො, එවඤ්ඤි දානං මහජ්ජලං භොති”ති දස්සෙති. ඉතරෙසුපි ද්විසු යානෙසු එසෙව නයො.

මුඤ්චවෙනනාපි හි පච්ඡාසමනුස්සරණවෙනනා ව නිව්වලාව කාතබ්බා. තථා අකරොන්තස්ස දානං න මහජ්ඵලං හොති, නාපි උළාරෙසු භොගෙසු චිත්තං නමති, මහාරොරුචං උපපන්නස්ස සෙට්ඨිගහපතිනො විය.

343. දසභාකාරෙහිති දසහි කාරණෙහි. තස්ස කිර ඵලං අහොසි – සවායං රාජා දුස්සීලෙ දිස්වා – “නස්සති වත මෙ දානං, යස්ස මෙ ඵවරුපා දුස්සීලා භුඤ්ජන්ති”ති සීලවන්තෙසුපි විජ්ජට්ඨාරං උප්පාදෙස්සති, දානං න මහජ්ඵලං භවිස්සති. විජ්ජට්ඨාරො ව නාම දායකානං පටිග්ගාහකතොව උප්පජ්ජති, හන්දස්ස පට්ඨමෙව තං විජ්ජට්ඨාරං විනොදෙමිති. තස්මා දසභාකාරෙහි උපවිජ්ජිතං යුත්තං පටිග්ගාහකෙසුපි විජ්ජට්ඨාරං විනොදෙමිති. තෙසඤ්ඤෙව තෙනාති තෙසඤ්ඤෙව තෙන පාපෙන අනිට්ඨො විපාකො භවිස්සති, න අඤ්ඤෙසන්ති දස්සෙති. යජ්ජනං භවන්ති දෙන භවං. සජ්ජතන්ති විස්සජ්ජතු. අත්තරන්ති අබ්බන්තරං.

344. සොළසහි ආකාරෙහි චිත්තං සන්දස්සෙසීති ඉධ බ්‍රාහ්මණො රඤ්ඤො මහාදානානුමොදනං නාම ආරද්ධො. තත්ථ සන්දස්සෙසීති – ‘ඉදං දානං දානා ඵවරුපං සම්පත්තිං ලභති’ති දස්සෙත්වා දස්සෙත්වා කට්ඨෙ. සමාදපෙසීති තදත්ථං සමාදපෙත්වා කට්ඨෙ. සමුත්තෙපෙසීති විජ්ජට්ඨාරවිනොදනෙනස්ස චිත්තං වොදාපෙසි. සම්පහංසෙසීති ‘සුන්දරං තෙ කතං, මහාරාජ, දානං දදමානෙනා’ති ථුති. කත්වා කට්ඨෙ. වත්තා ධම්මතො නත්ථීති ධම්මෙන සමෙන කාරණෙන වත්තා නත්ථී.

345. න රුක්ඛා ඡිජ්ජංසු යුපත්ථාය න දබ්භා ලුයිංසු බරිහිසත්ථායාති යෙ යුපනාමකෙ මහාථම්හෙ උස්සාපෙත්වා – “අසුකරාජා අසුකාමච්චො අසුකබ්‍රාහ්මණො ඵවරුපං නාම මහායාගං යජති”ති නාමං ලිඛිත්වා යපෙත්ති. යාති ව දබ්භතිණාති ලාගිත්වා වනමාලාසඬ්ඛෙපෙන යඤ්ඤසාලං පරික්ඛිපන්ති, භූමියං වා පත්ථරන්ති, තෙපි න රුක්ඛා ඡිජ්ජංසු, න දබ්භා ලුයිංසු. කිං පන ගාවො වා අජාදයො වා හඤ්ඤස්සන්තිති දස්සෙති. දාසාති අන්තොගෙහදාසාදයො. පෙස්සාති යෙ පුබ්බමෙව ධනං ගහෙත්වා කම්මං කරොන්ති. කම්මකරාති යෙ භත්තවෙනනං ගහෙත්වා කරොන්ති. දණ්ඩතජ්ජිතා නාම දණ්ඩයට්ඨිමුග්ගරාදිති ගහෙත්වා – “කම්මං කරොථ කරොථා”ති ඵලං තජ්ජිතා. භයතජ්ජිතා නාම – සවෙ කම්මං කරොසි, කුසලං. නො වෙ කරොසි, ඡින්දිස්සාම වා බන්ධිස්සාම වා මාරෙස්සාම වාති ඵලං භයෙන තජ්ජිතා. එතෙ පන න දණ්ඩතජ්ජිතා, න භයතජ්ජිතා, න අස්සුමුඛා රොදමානා පරිකම්මාති අකංසු. අථ ඛො පියසමුදාවාරෙනෙව සමුදාවරියමානා අකංසු. න හි තත්ථ දාසං වා දාසාති, පෙස්සං වා පෙස්සාති, කම්මකරං වා කම්මකරාති ආලපන්ති. යථානාමවසෙනෙව පන පියසමුදාවාරෙන ආලපිත්වා ඉත්ථිපුරිසබලවන්තදුබ්බලානං අනුරූපමෙව කම්මං දස්සෙත්වා – “ඉදඤ්චිදඤ්ච කරොථා”ති වදන්ති. තෙපි අත්තනො රුචිවසෙනෙව කරොන්ති. තෙන චුත්තං – “යෙ ඉච්ඡංසු, තෙ අකංසු; යෙ න ඉච්ඡංසු, න තෙ අකංසු. යං ඉච්ඡංසු, තං අකංසු; යං න ඉච්ඡංසු, න තං අකංසු”ති. සජ්ජිතෙලනවතීතද්ධිමුද්ධාණිතෙන වෙව සො යඤ්ඤො නිට්ඨානමගමාසීති රාජා කිර බහිනගරස්ස වතුසු ද්වාරෙසු අන්තොනගරස්ස ව මජ්ඣෙති පඤ්චසු යානෙසු මහාදානසාලායො කාරාපෙත්වා එකෙකිස්සාය සාලාය සතසහස්සං සතසහස්සං කත්වා දිවසෙ දිවසෙ පඤ්චසතසහස්සාති විස්සජ්ජෙත්වා සුරියුග්ගමනතො පට්ඨාය තස්ස තස්ස කාලස්ස අනුරූපෙහි සහන්ථෙන සුවණ්ණකට්ඨිණං ගහෙත්වා පණිතෙහි සජ්ජිතෙලාදිසම්මිස්සෙහෙව යාගුබ්ජ්ජකභත්තබ්‍රාහ්මණපානකාදිති මහාජනං සන්තප්පෙසි. භාජනාති පුරෙත්වා ගණිතුකාමානං තට්ඨ දාපෙසි. සායණ්ණසමයෙ පන වත්ථගන්ධමාලාදිහි සම්පුපෙසි. සජ්ජිආදිනං පන මහාවාටියො පුරාපෙත්වා – “යො යං පරිභුඤ්ජිතුකාමො, සො තං පරිභුඤ්ජතු”ති අනෙකසතෙසු යානෙසු යපාපෙසි. තං සන්ධාය චුත්තං – “සජ්ජිතෙලනවතීතද්ධිමුද්ධාණිතෙන වෙව සො යඤ්ඤො නිට්ඨානමගමාසී”ති.

346. පහුතං සාපතෙය්‍යං ආදායාති බහුං ධනං ගහෙත්වා. තෙ කිර චිත්තෙසු – “අයං රාජා සජ්ජිතෙලාදිති ජනපදතො අනාහරාපෙත්වා අත්තනො සන්තකමෙව නිහරිත්වා මහාදානං දෙති. අම්හෙහි පන ‘රාජා න කිඤ්ච ආහරාපෙති’ති න යුත්තං තුණ්හි භවිතුං. න හි රඤ්ඤො සරෙ ධනං අක්ඛයධම්මමෙව, අම්හෙසු ව අදෙන්තෙසු කො අඤ්ඤො රඤ්ඤො දස්සති, හන්දස්ස ධනං උපසංහරාමා”ති තෙ ගාමභාගෙන ව නිගමභාගෙන ව නගරභාගෙන ව සාපතෙය්‍යං සංහරිත්වා සකටාති පුරෙත්වා රඤ්ඤො උපහරිංසු. තං සන්ධාය – “පහුතං සාපතෙය්‍යං”න්තිආදිමාහ.

347. පුරත්ථිමෙන යඤ්ඤවාටස්සාති පුරත්ථිමතො නගරද්වාරෙ දානසාලාය පුරත්ථිමභාගෙ. යථා පුරත්ථිමදිසතො ආගච්ඡන්තා බත්තියානං දානසාලාය යාගුං පිචිත්වා රඤ්ඤො දානසාලාය භුඤ්ජිත්වා නගරං පවිසන්ති. ඵවරුපෙ යානෙ පට්ඨපෙසු. දක්ඛිණෙන යඤ්ඤවාටස්සාති දක්ඛිණතො නගරද්වාරෙ දානසාලාය චුත්තනයෙනෙව දක්ඛිණභාගෙ පට්ඨපෙසු. පච්ඡිමුත්තරෙසුපි එසෙව නයො.

348. අහො යඤ්ඤො, අහො යඤ්ඤසම්පදාති බ්‍රාහ්මණො සජ්ජිආදිහි නිට්ඨානමගමනං සුත්වා – “යං ලොකෙ මධුරං, තදෙව සමණො ගොතමො කට්ඨෙ, හන්දස්ස යඤ්ඤං පසංසාමා”ති තුට්ඨවිත්තා පසංසමානා ඵවමාහංසු. තුණ්හිභූතොව නිසින්තො හොතිති උපරි වත්තබ්බමත්ථං වින්තයමානො නිස්සද්දොව නිසින්තො හොති. අභිජානාති පන භවං ගොතමොති ඉදං බ්‍රාහ්මණො පරිහාරෙන පුච්ඡන්තො ආහ. ඉතරථා හි – “කිං පන ත්වං, හො ගොතම, තදා රාජා අහොසි, උදාහු පුරොහිතො බ්‍රාහ්මණො”ති ඵලං උජුකමෙව පුච්ඡයමානො අගාරවො විය හොති.

349. අත්ථි පන, හො ගොතමානි – ඉදං බ්‍රාහ්මණො “සකලජම්බුදීපවාසීනං උට්ඨාය සමුට්ඨාය දානං නාම දාතුං ගරුකං සකලජනපදො ව අත්තනො කම්මානි අකරොන්තො නස්සිස්සති, අත්ථි නු ඛො අම්මාකම්පි ඉමම්මා යඤ්ඤො අඤ්ඤො යඤ්ඤො අප්පසමාරම්භනරො වෙව මහප්ඵලනරො වා”ති එතමත්ථං පුච්ඡන්තො ආහ. නිව්වදානානීති ධුවදානානි නිව්වහන්තානි. අනුකුලයඤ්ඤානීති – “අම්මාකං පිතුපිතාමහාදීහි පවත්තිතානි”ති කත්වා පච්ඡා දුග්ගහපුරිසෙහිපි වංසපරම්පරාය පවත්තෙතඛිබානි යාගානි, එවරුපානි කිර සිලවන්තෙ උද්දිස්ස නිබද්ධදානානි තස්මිං කුලෙ දලිද්දාපි න උපච්ඡන්දන්ති.

තත්‍රිදං වත්ථු – අනාථපිණ්ඩිකස්ස කිර සරෙ පඤ්ච නිව්වහන්තසතානි දීයිංසු. දන්තමයසලාකානි පඤ්චසතානි අහෙසුං. අථ තං කුලං අනුක්කමෙන දාලිද්දියෙන අභිභූතං, එකා තස්මිං කුලෙ දාරිකා එකසලාකතො උද්ධං දාතුං නාසක්ඛි. සාපි පච්ඡා සෙනවාහනරජ්ජං ගන්ත්වා බලං සොධෙත්වා ලද්ධධඤ්ඤෙන තං සලාකං අදාසි. එකො ටෙරො රඤ්ඤො ආරොවෙසි. රාජා තං ආනෙත්වා අග්ගමහෙසිට්ඨානෙ යපෙසි. සා තතො පට්ඨාය පුන පඤ්චපි සලාකහන්තසතානි පවත්තෙසි.

දණ්ඩප්පහාරානි – “පටිපාටියා තිට්ඨං තිට්ඨං”ති උජුං ගන්ත්වා ගණ්හථ ගණ්හථානි ව ආදීනි වත්වා දියමානා දණ්ඩප්පහාරාපි ගලග්ගාහාපි දිස්සන්ති. අයං ඛො, බ්‍රාහ්මණ, හෙතු...පෙ.... මහානිසංසතරඤ්ඤානි. එත්ථ යස්මා මහායඤ්ඤෙ විය ඉමස්මිං සලාකහන්තෙ න බහුභි වෙය්‍යාවච්චකරෙහි වා උපකරණෙහි වා අත්ථො අත්ථි, තස්මා එතං අප්පට්ඨතරං. යස්මා වෙත්ථ න බහුතං කම්මච්ඡෙදවසෙන පිළාසඬ්ඛානො සමාරම්මො අත්ථි, තස්මා අප්පසමාරම්භතරං. යස්මා වෙතං සඬ්ඝස්ස යිට්ඨං පරිච්චන්තං, තස්මා යඤ්ඤන්ති වුත්තං, යස්මා පන ඡළඬ්ගසමන්තාගතාය දක්ඛණාය මහාසමුද්දෙ උදකස්සෙව න සුකරං පුඤ්ඤාභිසන්දස්ස පමාණං කාතුං, ඉදඤ්ච තථාවිධං. තස්මා තං මහප්ඵලනරඤ්ච මහානිසංසතරඤ්ඤානි වෙදිතඛිබං. ඉදං සුත්වා බ්‍රාහ්මණො චින්තෙසි – ඉදම්පි නිව්වහන්තං උට්ඨාය සමුට්ඨාය දදතො දිවසෙ දිවසෙ එකස්ස කම්මං නස්සති. නවනවො උස්සාහො ව ජනෙතඛිබො හොති, අත්ථි නු ඛො ඉතොපි අඤ්ඤො යඤ්ඤො අප්පට්ඨතරො ව අප්පසමාරම්භතරො වානි. තස්මා “අත්ථි පන, හො ගොතමා”තිආදිමාහ. තත්ථ යස්මා සලාකහන්තෙ කිව්වපරියොසානං නත්ථි, එකෙන උට්ඨාය සමුට්ඨාය අඤ්ඤං කම්මං අකත්වා සංවිධානඛිබමෙව. විහාරදානෙ පන කිව්වපරියොසානං අත්ථි. පණ්ණසාලං වා හි කාරෙතුං කොට්ඨනං විස්සජ්ජෙත්වා මහාවිහාරං වා, එකවාරං ධනපරිච්චාගං කත්වා කාරිතං සත්තට්ඨවස්සානිපි වස්සසතම්පි වස්සසහස්සම්පි ගච්ඡතියෙව. කෙවලං ජිණ්ණපතිනට්ඨානෙ පටිසඬ්ඛරණමත්තමෙව කාතඛිබං හොති. තස්මා ඉදං විහාරදානං සලාකහන්තතො අප්පට්ඨතරං අප්පසමාරම්භතරඤ්ච හොති. යස්මා පනෙත්ථ සුත්තන්තපරියායෙන යාවදෙව සීතස්ස පටිසානායාති ආදයො නවානිසංසා වුත්තා, ඛන්ධකපරියායෙන.

“සීතං උණ්හං පටිහන්ති, තතො වාළම්භානි ව;
සිරිංසපෙ ව මකසෙ ව, සිසිරෙ වාපි වුට්ඨියො.

තතො වාතාතපො සොරො, සඤ්ජානො පටිහඤ්ඤති;
ලෙණත්ථඤ්ච සුඛත්ථඤ්ච, ක්කායිතුඤ්ච විපස්සිතුං.

විහාරදානං සඬ්ඝස්ස, අග්ගං බුද්ධෙන වණ්ණිතං;
තස්මා හි පණ්ඩිතො පොසො, සම්පස්සං අත්ථමත්තනො;
විහාරෙ කාරයෙ රම්මෙ, වාසයෙත්ථ බහුස්සුතෙ.

තස්මා අත්තඤ්ච පානඤ්ච, වත්ථසෙනාසනානි ව;
දදෙය උජුභූතෙසු, විප්පසන්තෙන වෙතසා.

තෙ තස්ස ධම්මං දෙසෙන්නි, සඬ්ඛදුක්ඛාපනුදනං;
යං සො ධම්මං ඉධඤ්ඤාය, පරිනිබ්බාති අනාසවො”ති. (වුළුව. 295);

සත්තරසානිසංසා වුත්තා. තස්මා එතං සලාකහන්තතො මහප්ඵලනරඤ්ච මහානිසංසතරඤ්ඤානි වෙදිතඛිබං. සඬ්ඝස්ස පන පරිච්චන්තත්තා ව යඤ්ඤොති වුච්චති. ඉදම්පි සුත්වා බ්‍රාහ්මණො චින්තෙසි – “ධනපරිච්චාගං කත්වා විහාරදානං නාම දුක්කරං, අත්තනො සන්තකා හි කාකණිකාපි පරස්ස දුප්පරිච්චපා, හන්දාහං ඉතොපි අප්පට්ඨතරඤ්ච අප්පසමාරම්භතරඤ්ච යඤ්ඤං පුච්ඡාමි”ති. තතො තං පුච්ඡන්තො – “අත්ථි පන හො”තිආදිමාහ.

350-351. තත්ථ යස්මා සකිං පරිච්චන්තෙපි විහාරෙ පුනස්පුනං ඡාදනබණ්ඩපුල්ලප්පටිසඬ්ඛරණාදිවසෙන කිව්වං අත්ථියෙව, සරණං පන එකභික්ඛුස්ස වා සන්තිකෙ සඬ්ඝස්ස වා ගණස්ස වා සකිං ගහිතං ගහිතමෙව හොති, නත්ථි තස්ස පුනස්පුනං කත්තඛිබතා, තස්මා තං විහාරදානතො අප්පට්ඨතරඤ්ච අප්පසමාරම්භතරඤ්ච හොති. යස්මා ව සරණගමනං නාම තිණ්ණං රතනානං ජීවිතපරිච්චාගමයං පුඤ්ඤකම්මං සග්ගසම්පත්තිං දෙනි, තස්මා මහප්ඵලනරඤ්ච මහානිසංසතරඤ්ඤානි වෙදිතඛිබං. තිණ්ණං පන රතනානං ජීවිතපරිච්චාගවසෙන යඤ්ඤොති වුච්චති.

352. ඉදං සුත්වා බ්‍රාහ්මණො චිත්තෙසි – “අත්තනො ජීවිතං නාම පරස්ස පරිච්ඡේදං දුක්කරං, අත්ථි නු ඛො ඉතොපි අප්පට්ඨතරො යඤ්ඤො”ති තතො තං පුච්ඡන්තො පුන “අත්ථි පන, හො ගොතමා”තිආදිමාහ. තත්ථ පාණාතිපාතා වෙරමණිතිආදිසු වෙරමණි නාම විරති. සා තිවිධා හොති – සම්පත්තවිරති, සමාදානවිරති සෙතුසාතවිරතීති. තත්ථ යො සික්ඛාපදානි අගහෙත්වාපි කෙවලං අත්තනො ජාතිගොත්තකුලාපදෙසාදීනි අනුස්සරිත්වා – “න මෙ ඉදං පතිරුප”න්ති පාණාතිපාතාදීනි න කරොති, සම්පත්තවත්ථුං පරිහරති. තතො ආරකා විරමති. තස්ස සා විරති සම්පත්තවිරතීති වෙදිතබ්බං.

“අප්පතග්ගෙ ජීවිතහෙතුපි පාණං න හනාමි”ති වා “පාණාතිපාතා විරමාමි”ති වා “වෙරමණං සමාදියාමි”ති වා එවං සික්ඛාපදානි ගණ්හන්තස්ස පන විරති සමාදානවිරතීති වෙදිතබ්බං.

අරියසාවකානං පන මග්ගසම්පයුත්තා විරති සෙතුසාතවිරති නාම. තත්ථ පුරිමා ද්වෙ විරතියො යං වොරොපනාදිවසෙන චිත්තිකම්මබ්බං ජීවිතින්දියාදිවත්ථු, තං ආරම්මණං කත්වා පවත්තන්ති. පච්ඡිමා නිබ්බානාරම්මණාව. එත්ථ ව යො පඤ්ච සික්ඛාපදානි එකතො ගණ්හති, තස්ස එකස්මිං භින්නෙ සබ්බානි භින්නානි හොන්ති. යො එකෙකං ගණ්හති, සො යං චිත්තිකම්මති, තදෙව භිජ්ජති. සෙතුසාතවිරතියා පන හෙදො නාම නත්ථි, හවත්තරෙපි හි අරියසාවකො ජීවිතහෙතුපි නෙව පාණං හනති න සුරං පිවති. සචෙපිස්ස සුරඤ්ච බීරඤ්ච මිස්සෙත්වා මුඛෙ පක්ඛිපන්ති, බීරමෙව පච්ඡති, න සුරා. යථා කිං? කොඤ්චසකුණානං බීරමිස්සකෙ උදකෙ බීරමෙව පච්ඡති? න උදකං. ඉදං යොනිසිද්ධන්ති වෙ, ඉදං ධම්මතාසිද්ධන්ති ව වෙදිතබ්බං. යස්මා පන සරණගමනෙ දිට්ඨිඋප්පකකරණං නාම භාරියං. සික්ඛාපදසමාදානෙ පන විරතිමත්තකමෙව. තස්මා එතං යථා වා තථා වා ගණ්හන්තස්සාපි සාධුකං ගණ්හන්තස්සාපි අප්පට්ඨතරඤ්ච අප්පසමාරම්භතරඤ්ච. පඤ්චසිලසදිස්සස්ස පන දානස්ස අභාවතො එත්ථ මහප්ඵලතා මහානිසංසතා ව වෙදිතබ්බං. චුත්තඤ්ඤො –

“පඤ්චමානි , භික්ඛවෙ, දානානි මහාදානානි අග්ගඤ්ඤානි රත්තඤ්ඤානි වංසඤ්ඤානි පොරාණානි අසංකිණ්ණානි අසංකිණ්ණපුබ්බානි න සඬ්ඛියන්ති න සඬ්ඛියස්සන්ති අප්පට්ඨකට්ඨානි සමණෙහි බ්‍රාහ්මණෙහි විඤ්ඤානි. කතමානි පඤ්ච? ඉධ, භික්ඛවෙ, අරියසාවකො පාණාතිපාතං පහාය පාණාතිපාතා පටිවිරතො හොති. පාණාතිපාතා පටිවිරතො, භික්ඛවෙ, අරියසාවකො අපරිමාණානං සත්තානං අභයං දෙනි, අවෙරං දෙනි අබ්‍යාපජ්ඣං දෙනි. අපරිමාණානං සත්තානං අභයං දත්වා අවෙරං දත්වා අබ්‍යාපජ්ඣං දත්වා අපරිමාණස්ස අභයස්ස අවෙරස්ස අබ්‍යාපජ්ඣස්ස භාගී හොති. ඉදං, භික්ඛවෙ, පඨමං දානං මහාදානං...පෙ.... විඤ්ඤානිති.

පුන චපරං, භික්ඛවෙ, අරියසාවකො අදින්නාදානං පහාය...පෙ.... කාමෙසුමිච්ඡාචාරං පහාය...පෙ.... මුසාවාදං පහාය...පෙ.... සුරාමෙරයමජ්ජපමාදට්ඨානං පහාය...පෙ.... ඉමානි ඛො, භික්ඛවෙ, පඤ්ච දානානි මහාදානානි අග්ගඤ්ඤානි...පෙ.... විඤ්ඤානි”ති (අ. නි. 8.39).

ඉදඤ්ච පන සිලපඤ්චකං – “අත්තසිනෙහඤ්ච ජීවිතසිනෙහඤ්ච පරිච්ඡේත්වා රක්ඛිස්සාමි”ති සමාදින්නතාය යඤ්ඤොති චුච්චති. තත්ථ කිඤ්චාපි පඤ්චසිලතො සරණගමනමෙව ජෙට්ඨකං, ඉදං පන සරණගමනෙයෙව පතිට්ඨාය රක්ඛිතසිලවසෙන මහප්ඵලන්ති චුත්තං.

353. ඉදම්පි සුත්වා බ්‍රාහ්මණො චිත්තෙසි – “පඤ්චසිලං නාම රක්ඛිතුං ගරුකං, අත්ථි නු ඛො අඤ්ඤං කිඤ්ච ඊදිසමෙව හුත්වා ඉතො අප්පට්ඨතරඤ්ච මහප්ඵලතරඤ්චා”ති. තතො තං පුච්ඡන්තො පුනපි – “අත්ථි පන, හො ගොතමා”තිආදිමාහ. අප්පස හගවා තිවිධසිලපාරිසුරියං ධීතස්ස පඨමජ්ඣානාදීනං යඤ්ඤානං අප්පට්ඨතරඤ්ච මහප්ඵලතරඤ්ච දස්සෙතුකාමො බුද්ධුප්පාදතො පට්ඨාය දෙසනං ආරහන්තො “ඉධ බ්‍රාහ්මණා”තිආදිමාහ. තත්ථ යස්මා හෙට්ඨා චුත්තෙහි ගුණෙහි සමන්තාගතො පඨමං ඥානං, පඨමජ්ඣානාදිසු ධීතො දුතියජ්ඣානාදීනි නිබ්බත්තෙන්තො න කිලමති, තස්මා තානි අප්පට්ඨානි අප්පසමාරම්භානි. යස්මා පනෙත්ථ පඨමජ්ඣානං එකං කප්පං බ්‍රහ්මලොකෙ ආයුං දෙනි. දුතියං අට්ඨකප්පෙ. තතියං චතුසට්ඨිකප්පෙ. චතුත්ථං පඤ්චකප්පසතානි. තදෙව ආකාසානඤ්චායතනාදිසමාපත්තිවසෙන භාවිතං වීසති, වත්තාලීසං, සට්ඨි, චතුරාසීති ව කප්පසහස්සානි ආයුං දෙනි; තස්මා මහප්ඵලතරඤ්ච මහානිසංසතරඤ්ච. නිවරණාදීනං පන පච්චනීකානං ධම්මානං පරිච්චන්තන්තා තං යඤ්ඤන්ති වෙදිතබ්බං.

විපස්සනාඤාණම්පි යස්මා චතුත්ථජ්ඣානපරියොසානෙසු ගුණෙසු පතිට්ඨාය නිබ්බත්තෙන්තො න කිලමති, තස්මා අප්පට්ඨං අප්පසමාරම්භං; විපස්සනාසුඛසදිස්සස්ස පන සුඛස්ස අභාවා මහප්ඵලං. පච්චනීකකිලෙසපරිච්චාගතො යඤ්ඤොති. මනොමයිද්ධිපි යස්මා විපස්සනාඤාණෙ පතිට්ඨාය නිබ්බත්තෙන්තො න කිලමති, තස්මා අප්පට්ඨා අප්පසමාරම්භා; අත්තනො සද්ධරුපනිමිමානසමත්ථතාය මහප්ඵලා. අත්තනො පච්චනීකකිලෙසපරිච්චාගතො යඤ්ඤො. ඉද්ධිවිධඤාණාදීනිපි යස්මා මනොමයඤාණාදිසු පතිට්ඨාය නිබ්බත්තෙන්තො න කිලමති, තස්මා අප්පට්ඨානි අප්පසමාරම්භානි, අත්තනො අත්තනො පච්චනීකකිලෙසප්පහානතො යඤ්ඤො. ඉද්ධිවිධං පනෙත්ථ නානාවිධවිකුබ්බනදස්සනසමත්ථතාය. දිබ්බසොතං දෙවමනුස්සානං සද්දසවනසමත්ථතාය; වෙතොපරියඤාණං පරෙසං සොළසවිධචිත්තජානනසමත්ථතාය; පුබ්බෙතිවාසානුස්සතිඤාණං ඉච්ඡිතිච්ඡිතට්ඨානසමනුස්සරණසමත්ථතාය; දිබ්බවක්ඛු ඉච්ඡිතිච්ඡිතරුපදස්සනසමත්ථතාය; ආසවක්ඛයඤාණං අතිපණ්ණලොකුත්තරමග්ගසුඛතිප්ථාදනසමත්ථතාය මහප්ඵලන්ති වෙදිතබ්බං. යස්මා පන අරහන්තතො විසිට්ඨතරො

අඤ්ඤා යඤ්ඤා නාම නත්ථි, තස්මා අරහත්තනිකුටෙනෙව දෙසනං සමාපෙන්නො – “අයම්පි බො, බ්‍රාහ්මණො” තිආදිමාහ.

කුටදන්තඋපාසකත්තපටිවේදනාවණ්ණනා

354-358. එවං චුත්තෙනි එවං භගවතා චුත්තෙ දෙසනාය පසිදිත්වා සරණං ගන්තුකාමො කුටදන්තො බ්‍රාහ්මණො – ‘එතං අභික්කන්තං භො, ගොතමා’ තිආදිකං වචනං අවොච. උපවායතුති උපගන්ත්වා සරිරදරථං නිබ්බාපෙන්නො තනුසිතලො වාතො වායතුති. ඉදඤ්ච පන වත්වා බ්‍රාහ්මණො පුරිසං පෙසෙසි – “ගච්ඡ, තාත, යඤ්ඤවාටං පටිසිත්වා සබ්බෙ තෙ පාණයො බන්ධනා මොචෙහි” ති. සො “සාධු” ති පටිස්සුණිත්වා තථා කත්වා ආගන්ත්වා “මුත්තා භො, තෙ පාණයො” ති ආරොචෙසි. යාව බ්‍රාහ්මණො තං පචත්තිං න සුණි, න තාව භගවා ධම්මං දෙසෙසි. කස්මා? “බ්‍රාහ්මණස්ස චිත්තෙ ආකුලභාවො අත්ථි” ති. සුත්වා පනස්ස “බහු වත මෙ පාණා මොචිතා” ති චිත්තවාරො විජ්ජෙති. භගවා තස්ස විජ්ජසන්නමනතං ඤත්වා ධම්මදෙසනං ආරභි. තං සන්ධාය – “අථ බො භගවා” තිආදි චුත්තං. පුන ‘කල්ලචිත්ත’ න්තිආදි ආනුපුබ්බිකථානුභාවෙන වික්ඛම්භිතනිවරණතං සන්ධාය චුත්තං. සෙසං උත්තානත්ථමෙවති.

ඉති සුමඬ්ගලවිලාසිනියා දීඝනිකායට්ඨකථායං

කුටදන්තසුත්තවණ්ණනා නිවසිතා.

6. මහාලිස්සත්තවණ්ණනා

බ්‍රාහ්මණදූතවත්පුවණ්ණනා

359. එවං මෙ සුතං – එකං සමයං භගවා වෙසාලියන්ති මහාලිස්සත්තං. තත්‍රායං අපුබ්බපදවණ්ණනා. වෙසාලියන්ති පුනස්සුතං විසාලභාවූපගමනතො වෙසාලිති ලද්ධනාමකෙ නගරෙ. මහාවනෙති බහිනගරෙ හිමවන්තෙන සද්ධිං එකාබද්ධං හුත්වා ධීතං සයං ජාතවනං අත්ථී, යං මහන්තභාවෙනෙව මහාවනන්ති වූච්චති, තස්මිං මහාවනෙ. කුටාගාරසාලායන්ති තස්මිං වනසණ්ඨෙ සඬ්ඝාරාමං පතිට්ඨපෙසුං. තත්ථ කණ්ණිකං යොජෙත්වා ථම්මානං උපරි කුටාගාරසාලාසඬ්ඨෙපෙන දෙවච්ඡානසද්ධිං පාසාදං අකංසු, තං උපාදාය සකලොපි සඬ්ඝාරාමො “කුටාගාරසාලා”ති පඤ්ඤායිත්ථ. භගවා තං වෙසාලිං උපනිස්සාය තස්මිං සඬ්ඝාරාමෙ විහරති. තෙන වුත්තං – “වෙසාලියං විහරති මහාවනෙ කුටාගාරසාලාය”න්ති. කොසලකාති කොසලරට්ඨවාසිනො. මාගධකාති මගධරට්ඨවාසිනො. කරණියෙනාති අවස්සං කත්තබ්බකම්මෙන. යඤ්භි අකාතුම්පි වට්ටති, තං කිච්චන්ති වූච්චති, යං අවස්සං කාතබ්බමෙව, තං කරණියං නාම.

360. පටිසල්ලිනො භගවාති නානාරම්මණවාරතො පටික්කම්ම සල්ලිනො නිලිනො, එකිභාවං උපගම්ම එකත්තාරම්මණෙ ක්කානරතිං අනුභවතිති අත්ථො. තත්ථෙවාති තස්මිඤ්ඤෙව විහාරෙ. එකමන්තන්ති තස්මා යානා අපක්කම්ම තාසු තාසු රුක්ඛච්ඡායාසු නිසිදිංසු.

ඔට්ඨද්ධලිච්ඡවිච්ඡවත්පුවණ්ණනා

361. ඔට්ඨද්ධොති අද්ධොට්ඨතාය එවංලද්ධනාමො. මහතියා ලිච්ඡවිපරිසායාති පුරෙහත්තං බුද්ධජ්ජමුඛස්ස හික්ඛුසඬ්ඝස්ස දානං දත්වා භගවතො සන්තිකෙ උපොසථඬ්ඨගාති අධිට්ඨතිත්වා ගන්ධමාලාදිති ගාභාපෙත්වා උග්ගොසනාය මහතිං ලිච්ඡවිරාජපරිසං සන්තිපාතාපෙත්වා තාය නිලිපිතාදිවණ්ණවත්ථාහරණවිලෙපනපටිමණ්ඩිතාය තාවතිංසපරිසසජ්ජපිභාගාය මහතියා ලිච්ඡවිපරිසාය සද්ධිං උපසඬ්ඨකම්. අකාලො ඛො මහාලිති තස්ස ඔට්ඨද්ධස්ස මහාලිති මූලනාමං, තෙන මූලනාමමත්තෙන නං ථෙරො මහාලිති ආලපති. එකමන්තං නිසිදිති පතිරූපාසු රුක්ඛච්ඡායාසු තාය ලිච්ඡවිපරිසාය සද්ධිං රතනත්තයස්ස වණ්ණං කථයන්තො නිසිදි.

362. සිභො සමණුද්දෙසොති ආයස්මතො නාගිතස්ස භාගිනෙයොසා සත්තවස්සකාලෙ පබ්බජිත්වා සාසනෙ යුත්තපයුත්තො “සිභො”ති එවංනාමකො සාමණෙරො, සො කිර තං මහාපරිසං දිස්වා – “අයං පරිසා මහතී, සකලං විහාරං පුරෙත්වා නිසිත්තා, අද්ධා භගවා අජ්ජ ඉම්ඤ්ඤා පරිසාය මහන්තෙන උස්සාහෙන ධම්මං දෙසෙස්සති, යංනුනාහං උපජ්ඣායස්සාවික්ඛිත්වා භගවතො මහාපරිසාය සන්තිපතිතභාවං ආරොවාපෙයා”න්ති වින්තෙත්වා යෙනායස්මා නාගිතො තෙනුපසඬ්ඨකම්. හන්තෙ කස්සපාති ථෙරං ගොත්තෙන ආලපති. එසා ජනතාති එසො ජනසමූහො.

ත්වඤ්ඤෙව භගවතො ආරොවෙහීති සිභො කිර භගවතො විස්සාසිකො, අයඤ්භි ථෙරො පුලසරිරො, තෙනස්ස සරිරගරුතාය උට්ඨානනිසජ්ජාදිසු ආලසියභාවො ඊසකං අජ්ජහීනො විය හොති. අථායං සාමණෙරො භගවතො කාලෙන කාලං වත්තං කරොති. තෙන නං ථෙරො “ත්වම්පි දසබලස්ස විස්සාසිකො”ති වත්වා ගච්ඡ ත්වඤ්ඤෙවාරොවෙහීති ආහ. විහාරපච්ඡායායන්ති විහාරජායායං, කුටාගාරමහාගෙහච්ඡායාය ඵරිතොකාසෙති අත්ථො. සා කිර කුටාගාරසාලා දක්ඛිණුත්තරතො දිසා පාවිතමුඛා, තෙනස්සා පුරතො මහතී ඡායා පත්ථවා හොති, සිභො තත්ථ භගවතො ආසනං පඤ්ඤපෙසි.

363. අථ ඛො භගවා ද්වාරන්තරෙහි වෙච වාතපානන්තරෙහි ව නික්ඛම්ත්වා විධාවන්තාහි විජ්ජරන්තිහි ඡබ්බණ්ණාහි බුද්ධරස්මිහි සංසුචිතනික්ඛමතො වලාහකන්තරතො පුණ්ණවන්දො විය කුටාගාරසාලතො නික්ඛම්ත්වා පඤ්ඤත්තවරබුද්ධාසනෙ නිසිදි. තෙන වුත්තං – “අථ ඛො භගවා විහාරා නික්ඛම්ම විහාරපච්ඡායාය පඤ්ඤත්තෙ ආසනෙ නිසිදි”ති.

364-365. පුරිමානි , හන්තෙ, දිවසානි පුරිමතරානීති එත්ථ හියොසා දිවසං පුරිමං නාම, තතො පරං පුරිමතරං. තතො පට්ඨාය පන සබ්බානි පුරිමානි වෙච පුරිමතරානි ව හොන්ති. යදග්ගෙති මූලදිවසතො පට්ඨාය යං දිවසං අග්ගං පරකොට්ඨං කත්වා විහරාමීති අත්ථො, යාව විහාසිත්ති වුත්තං හොති. ඉදානි තස්ස පරිමාණං දස්සෙත්තො “නචිරං තිණි වස්සානී”ති ආහ. අථ වා යදග්ගෙති යං දිවසං අග්ගං කත්වා නචිරං තිණි වස්සානි විහරාමීතිපි අත්ථො . යං දිවසං ආදිං කත්වා නචිරං විහාසිං තිණියෙව වස්සානීති වුත්තං හොති. අයං කිර භගවතො පත්තචීවරං ගණ්හන්තො තිණි සංවච්ඡරානි භගවන්තං උපට්ඨාසි, තං සන්ධාය එවං වදති. පියරූපානීති පියජාතිකානි සාතජාතිකානි. කාමුපසංහිතානීති කාමස්සාදයුත්තානි. රජනීයානීති රාගජනකානි. නො ව ඛො දිබ්බානි සද්දානීති කස්මා සුනක්ඛන්තො තානි න සුණාති? සො කිර භගවන්තං උපසඬ්ඨකම්ත්වා දිබ්බවක්ඛුපරිකම්මං යාචි, තස්ස භගවා ආවික්ඛි, සො යථානුසිට්ඨං පටිපත්තො දිබ්බවක්ඛුං උජ්ජාදෙත්වා දෙවතානං රූපානි දිස්වා වින්තෙසි “ඉමස්මිං සරිරසණ්ඨානෙ සද්දෙන මධුරෙන භවිතබ්බං, කථං නු ඛො නං සුණෙයා”න්ති භගවන්තං උපසඬ්ඨකම්ත්වා දිබ්බසොතපරිකම්මං පුච්ඡි. අයඤ්ච අතීතෙ එකං

සිලවන්තං භික්ඛුං කණ්ණසක්කලියං පහරිත්වා බධිරමකාසී. තස්මා පරිකම්මං කරොන්තොපි අභබ්බො දිබ්බසොතාධිගමාය. තෙනස්ස න භගවා පරිකම්මං කපෙසී. සො එත්තාවතා භගවති ආසාතං බන්ධිත්වා චින්තෙසී – “අද්ධා සමණස්ස ගොතමස්ස එවං හොති – ‘අභමිපි බත්තියො අයමිපි බත්තියො, සවස්ස ඤාණං වඩ්ඪිස්සති, අයමිපි සබ්බඤ්ඤා භවිස්සති’ති උසුයාය මය්හං න කපෙසී”ති. සො අනුක්කමෙන ගිහිභාවං පත්වා තමත්ථං මහාලිලිච්ඡවිතො කපෙන්නො එවමාහ.

366-371. එකංසභාවිතොති එකංසාය එකකොට්ඨාසාය භාවිතො, දිබ්බානං වා රූපානං දස්සනත්ථාය දිබ්බානං වා සද්දානං සවනත්ථාය භාවිතොති අත්ථො. තිරියන්ති අනුදිසාය. උභයංසභාවිතොති උභයංසාය උභයකොට්ඨාසාය භාවිතොති අත්ථො. අයං බො මහාලි හෙතුති අයං දිබ්බානංයෙව රූපානං දස්සනාය එකංසභාවිතො සමාධි හෙතු. ඉමමත්ථං සුත්වා සො ලිච්ඡවි චින්තෙසී – “ඉදං දිබ්බසොතෙන සද්දසුණං ඉමස්මිං සාසනෙ උත්තමත්ථභූතං මඤ්ඤෙ ඉමස්ස නුත අත්ථාය එතෙ භික්ඛු පඤ්ඤාසමිපි සට්ඨිපි වස්සානි අපණ්ණකං බ්‍රහ්මචරියං චරන්ති, යංනුනාහං දසබලං එතමත්ථං පුච්ඡෙය්‍ය”න්ති.

372. තතො තමත්ථං පුච්ඡන්තො “එතාසං නුත, භන්තෙ”ති ආදිමාහ. සමාධිභාවනානන්ති එත්ථ සමාධියෙව සමාධිභාවනා, උභයංසභාවිතානං සමාධිනන්ති අත්ථො. අථ යස්මා සාසනතො බාහිරා එතා සමාධිභාවනා, න අජ්ඣන්තිකා. තස්මා තා පටික්ඛිපිත්වා යදන්ථං භික්ඛු බ්‍රහ්මචරියං චරන්ති, තං දස්සෙන්නො භගවා “න බො මහාලි”ති ආදිමාහ.

චතුස්රියඵලවණ්ණනා

373. තිණ්ණං සංයොජනානන්ති සක්කායදිට්ඨිආදීනං තිණ්ණං බන්ධනානං. තානි හි වට්ටදුක්ඛමයෙ රථෙ සත්තෙ සංයොජෙන්නි, තස්මා සංයොජනානිති වුවිචන්ති. සොතාපන්නො හොතීති මග්ගසොතං ආපන්නො හොති. අවිනිපාතධම්මොති චතුසු අපායෙසු අපතනධම්මො. නියතොති ධම්මනියාමෙන නියතො. සම්බොධිපරායණොති උපරිමග්ගත්තසසඬබ්බා සම්බොධි පරං අයනං අස්ස, අනෙත වා පත්තබ්බාති සම්බොධිපරායණො.

තනුත්තාති පරිසුට්ඨානමන්දතාය ව කදාචි කරහවි උප්පත්තියා ව තනුභාවා. ඔරම්භාගියානන්ති හෙට්ඨාභාගියානං, යෙ හි බද්ධො උපරි සුද්ධාවාසභූතියං නිබ්බන්තිතුං න සක්කොති. ඔපපාතිකොති සෙසයොනිපටික්ඛෙපවචනමෙන. තත්ථ පරිනිබ්බාසීති තස්මිං උපරිභවෙයෙව පරිනිබ්බාතධම්මො. අනාවත්තිධම්මොති තතො බ්‍රහ්මලොකා පුත පටිසන්ධිවසෙන අනාවත්තනධම්මො. වෙතොවිමුත්තින්ති චිත්තවිසුද්ධිං, සබ්බකිලෙසබන්ධනවිමුත්තස්ස අරහත්තඵලචිත්තස්සෙන අධිවචනං. පඤ්ඤාවිමුත්තින්ති එත්ථාපි සබ්බකිලෙසබන්ධනවිමුත්තා අරහත්තඵලපඤ්ඤාව පඤ්ඤාවිමුත්තිති වෙදිතබ්බො. දිට්ඨෙව ධම්මෙති ඉමස්මිංයෙව අත්තභාවෙ. සයන්ති සාමං. අභිඤ්ඤාති අභිජානිත්වා. සච්ඡිකත්වාති පච්චක්ඛං කත්වා. අථ වා අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වාති අභිඤ්ඤාය අභිවිසිට්ඨෙන ඤාණෙන සච්ඡිකරිත්වාතිපි අත්ථො. උපසම්පජ්ජාති පත්වා පටිලභිත්වා. ඉදං සුත්වා ලිච්ඡවිරාජා චින්තෙසී – “අයං පන ධම්මො න සකුණෙන විය උප්පතිත්වා, නාපි ගොධාය විය උරෙන ගන්ත්වා සක්කා පටිච්ඡික්ඛිතුං, අද්ධා පන ඉමං පටිච්ඡික්ඛන්තස්ස පුබ්බභාගප්පටිපදාය භවිතබ්බං, පුච්ඡාමි තා ව න”න්ති.

අරියඅට්ඨකිංකරමග්ගවණ්ණනා

374-375. තතො භගවන්තං පුච්ඡන්තො “අත්ථි පන භන්තෙ”ති ආදිමාහ. අට්ඨකිංකොති පඤ්චඩ්ගිකං තුරියං විය අට්ඨකිංකො ගාමො විය ව අට්ඨකිංකමත්තොයෙව හුත්වා අට්ඨකිංකො, න අඩ්ගතො අඤ්ඤො මග්ගො නාම අත්ථි. තෙනෙවාහ – “සෙය්‍යථිදං, සම්මාදිට්ඨි...පෙ... සම්මාසමාධි”ති. තත්ථ සම්මාදස්සනලක්ඛණා සම්මාදිට්ඨි. සම්මා අභිනිරොපනලක්ඛණො සම්මාසඬකප්පො. සම්මා පරිග්ගහණලක්ඛණා සම්මාවාචා. සම්මා සමුට්ඨාපනලක්ඛණො සම්මාකම්මන්තො. සම්මා වොදාපනලක්ඛණො සම්මාආජීවො. සම්මා පග්ගහලක්ඛණො සම්මාවායාමො. සම්මා උපට්ඨානලක්ඛණා සම්මාසති. සම්මා සමාධානලක්ඛණො සම්මාසමාධි. එතෙසු එකෙකස්ස තිණ්ණි තිණ්ණි කිච්චානි හොන්ති. සෙය්‍යථිදං, සම්මාදිට්ඨි තාව අඤ්ඤෙහිපි අත්තතො පච්චනිකකිලෙසෙහි සද්ධිං මිච්ඡාදිට්ඨිං පජ්හති, නිරොධං ආරම්මණං කරොති, සම්පයුත්තධම්මෙ ව පස්සති තප්පටිච්ඡාදකමොහවිධමනවසෙන අසම්මොහතො. සම්මාසඬකප්පාදයොපි තථෙව මිච්ඡාසඬකප්පාදීනි පජ්හන්ති, නිරොධඤ්ච ආරම්මණං කරොන්ති, විසෙසතො පනෙත්ථ සම්මාසඬකප්පො සහජාතධම්මෙ අභිනිරොපෙති. සම්මාවාචා සම්මා පරිග්ගණිති. සම්මාකම්මන්තො සම්මා සමුට්ඨාපෙති. සම්මාආජීවො සම්මා වොදාපෙති. සම්මාවායාමො සම්මා පග්ගණිති. සම්මාසති සම්මා උපට්ඨාපෙති. සම්මාසමාධි සම්මා පදහති.

අපි වෙසා සම්මාදිට්ඨි නාම පුබ්බභාගෙ නානාක්ඛණා නානාරම්මණා හොති, මග්ගක්ඛණෙ එකක්ඛණා එකාරම්මණා. කිච්චතො පන “දුක්ඛෙ ඤාණ”න්ති ආදීනි වත්තාරි නාමානි ලභති. සම්මාසඬකප්පාදයොපි පුබ්බභාගෙ නානාක්ඛණා නානාරම්මණා හොන්ති. මග්ගක්ඛණෙ එකක්ඛණා එකාරම්මණා. තෙසු සම්මාසඬකප්පො කිච්චතො “නෙක්ඛම්මසඬකප්පො”ති ආදීනි තිණ්ණි නාමානි ලභති. සම්මා වාචාදයො තිස්සො විරතියොපි හොන්ති, වෙතනාදයොපි හොන්ති, මග්ගක්ඛණෙ පන විරතියෙව. සම්මාවායාමො සම්මාසති ඉදම්පි ද්වයං කිච්චතො

සම්මප්පධානසතිපට්ඨානවසෙන වත්තාරි නාමානි ලභති. සම්මාසමාධි පන පුබ්බභාගෙපි මග්ගක්ඛණෙපි සම්මාසමාධියෙව.

ඉති ඉමෙසු අට්ඨසු ධම්මෙසු භගවතා නිබ්බානාධිගමාය පටිපත්තස්ස යොගිනො ඛණ්ඩාරත්තා පට්ඨං සම්මාදිට්ඨි දෙසිතා. අයඤ්ඨි “පඤ්ඤාපජ්ජොතො පඤ්ඤාසත්ථ”න්ති (ධ. ස. 20) ව චුත්තා. තස්මා එතාය පුබ්බභාගෙ විපස්සනාඤ්ඤාණසංඛ්‍යාතාය සම්මාදිට්ඨියා අවිජ්ජන්ධකාරං විධමිත්වා කිලෙසවොරෙ සාතෙන්නො ඛෙමෙන යොගාවචරො නිබ්බානං පාපුණාති. තෙන චුත්තං – “නිබ්බානාධිගමාය පටිපත්තස්ස යොගිනො ඛණ්ඩාරත්තා පට්ඨං සම්මාදිට්ඨි දෙසිතා”ති.

සම්මාසංකප්පො පන තස්සා ඛණ්ඩාරො, තස්මා තදනන්තරං චුත්තො. යථා හි හෙරඤ්ඤිකො හත්ථෙන පරිච්චට්ඨෙත්වා පරිච්චට්ඨෙත්වා චක්ඛුනා කභාපණං ඔලොකෙන්නො – “අයං ඡෙකො, අයං කුටො”ති ජානාති. එවං යොගාවචරොපි පුබ්බභාගෙ විතක්කෙන විතක්කෙත්වා විපස්සනාපඤ්ඤාය ඔලොකයමානො – “ඉමෙ ධම්මා කාමාවචරා, ඉමෙ ධම්මා රූපාවචරාදයො”ති පජානාති. යථා වා පන පුරිසෙන කොටියං ගහෙත්වා පරිච්චට්ඨෙත්වා පරිච්චට්ඨෙත්වා දින්නං මහාරුක්ඛං තච්ඡකො වාසියා තච්ඡෙත්වා කම්මෙ උපනෙති, එවං විතක්කෙන විතක්කෙත්වා විතක්කෙත්වා දින්නෙ ධම්මෙ යොගාවචරො පඤ්ඤාය – “ඉමෙ කාමාවචරා, ඉමෙ රූපාවචරා”ති ආදිනා නයෙන පරිච්ඡින්නිත්වා කම්මෙ උපනෙති. තෙන චුත්තං – “සම්මාසංකප්පො පන තස්සා ඛණ්ඩාරො, තස්මා තදනන්තරං චුත්තො”ති. ස්වායං යථා සම්මාදිට්ඨියා එවං සම්මාචාරායපි උපකාරකො. යථාහ – “පුබ්බෙ ඛො, විසාඛ, විතක්කෙත්වා විචාරෙත්වා පච්ඡා වාචං භින්දති”ති, (ම. නි. 1.463) තස්මා තදනන්තරං සම්මාචාරා චුත්තා.

යස්මා පන – “ඉදඤ්චිදඤ්ච කරිස්සාමා”ති පට්ඨං වාචාය සංවිදහිත්වා ලොකෙ කම්මන්තෙ පයොජෙත්ති; තස්මා වාචා කායකම්මස්ස උපකාරිකාති සම්මාචාරාය අනන්තරං සම්මාකම්මන්තො චුත්තො. චතුබ්බිධං පන වච්ඡිච්චරිතං, තිව්ධඤ්ච කායදුච්චරිතං පභාය උභයං සුචරිතං පුරෙත්තස්සෙව යස්මා ආර්ථිච්චයමකං සීලං පුරෙති, න ඉතරස්ස, තස්මා තදුභයානන්තරං සම්මාආර්ථිච්චො චුත්තො. එවං විසුද්ධාර්ථිච්චෙන පන “පරිසුද්ධො මෙ ආර්ථිච්චො”ති එත්තාවතා ව පරිනොසං කත්වා සුත්තපමත්තෙන විහරිතුං න යුත්තං, අථ ඛො “සබ්බිරියාපට්ඨෙසු ඉදං චිරියං සමාරභිතබ්බ”න්ති දස්සෙතුං තදනන්තරං සම්මාචාරායමො චුත්තො. තතො “ආරද්ධවිරියෙනපි කායාදීසු චතුසු චත්ථසු සති සුපට්ඨිතා කාතබ්බා”ති දස්සන්තථං තදනන්තරං සම්මාසති දෙසිතා. යස්මා පනෙවං සුපට්ඨිතා සති සමාධිස්සුපකාරානුපකාරානං ධම්මානං ගතියො සමන්තෙසිත්වා පහොති එකත්තාරම්මණෙ විත්තං සමාධාතුං, තස්මා සම්මාසතියා අනන්තරං සම්මාසමාධි දෙසිතොති වෙදිතබ්බො. එතෙසං ධම්මානං සච්ඡිකිරියායාති එතෙසං සොනාපත්තිඵලාදිනං පච්චක්ඛකිරියත්ථාය.

ද්වෙ පබ්බජිතචත්ථවණ්ණනා

376-377. එකමිදාහන්ති ඉදං කස්මා ආරද්ධං? අයං කිර රාජා – “රූපං අත්තා”ති එවංලද්ධිකො, තෙනස්ස දෙසනාය විත්තං නාධිමුච්චති. අථ භගවතා තස්ස ලද්ධියා ආචිකරණත්ථං එකං කාරණං ආහරිතුං ඉදමාරද්ධං. තත්තායං සංඛ්‍යෙපත්ථො – “අහං එකං සමයං සොසිතාරාමෙ විහරාමි, තත්ත වසන්තං මං තෙ ද්වෙ පබ්බජිතා එවං පුච්ඡිංසු. අථාහං තෙසං බුද්ධුප්පාදං දස්සෙත්වා තන්තිධම්මං නාම කට්ඨෙත්තො ඉදමවොචං – “ආචුසො, සද්ධාසම්පන්නො නාම කුලපුත්තො ඵවරූපස්ස සත්ථු සාසනෙ පබ්බජිතො, එවං තිව්ධං සීලං පුරෙත්වා පට්ඨමස්සානාදිති පත්වා යිතො ‘තං ජීව’න්තිආදිති වදෙයා, යුත්තං නු ඛො එතමස්සා”ති? තතො තෙහි “යුත්ත”න්ති චුත්තෙ “අහං ඛො පනෙතං, ආචුසො, එවං ජානාමි, එවං පස්සාමි, අථ ව පනාහං න වදාමි”ති තං වාදං පටික්ඛිපිත්වා උත්තරි බිණාසවං දස්සෙත්වා “ඉමස්ස එවං චත්තුං න යුත්ත”න්ති අවොචං. තෙ මම වචනං සුත්වා අත්තමනා අහෙසුන්ති. එවං චුත්තෙ සොපි අත්තමනො අහොසි. තෙනාහ – “ඉදමවොච භගවා. අත්තමනො ඔට්ඨද්ධො ලිච්ඡවි භගවතො භාසිතං අභිනන්දි”ති.

ඉති සුමඬගලවිලාසිනියා දීඝනිකායට්ඨකථායං

මහාලිසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. ජාලියසුත්තවණ්ණනා

ද්වේ පබ්බජිතවත්ථුවණ්ණනා

378. එවං මෙ සුතං...පෙ.... කොසම්බියන්ති ජාලියසුත්තං. තත්‍රායං අපුබ්බපදවණ්ණනා. සොසිකාරාමෙති සොසිතෙන සෙට්ඨිනා කතෙ ආරාමෙ. පුබ්බෙ කිර අල්ලකප්පරට්ඨං නාම අහොසි. තතො කොතුහලිකො නාම දලිද්දො ඡාතකභයෙන සපුත්තදාරො අවන්තිරට්ඨං ගච්ඡන්තො පුත්තං වහිතුං අසක්කොන්තො ඡඩ්ඛෙත්වා අගමාසි, මාතා නිවත්තිත්වා තං ගහෙත්වා ගතා, තෙ එකං ගොපාලකගාමං පටිසිංසු. ගොපාලකෙන ව තදා බහුපායාසො පටියත්තො හොති, තෙ තතො පායාසං ලභිත්වා භුඤ්ජිංසු. අප් සො පුරිසො බලවපායාසං භුත්තො ජීරාපෙතුං අසක්කොන්තො රත්තිභාගෙ කාලං කත්වා තත්ථෙව සුනබ්බා කුච්ඡිස්මිං පටිසන්ධිං ගහෙත්වා කුක්කුරො ජාතො, සො ගොපාලකස්ස පියො අහොසි. ගොපාලකො ව පච්චෙකඛුද්ධං උපට්ඨහති. පච්චෙකඛුද්ධොපි භත්තකිච්චපරියොසානෙ කුක්කුරස්ස එකෙකං පිණ්ඩං දෙති, සො පච්චෙකඛුද්ධො සිනෙහං උප්පාදෙත්වා ගොපාලකෙන සද්ධිං පණ්ණසාලම්පි ගච්ඡති. ගොපාලකෙ අසන්නිහිතෙ භත්තවෙලායං සයමෙව ගන්ත්වා කාලාරොචනත්ථං පණ්ණසාලද්වාරෙ භුස්සති, අන්තරාමග්ගෙපි වණ්ඩම්ගෙ දිස්වා භුස්සිත්වා පලාපෙති. සො පච්චෙකඛුද්ධො මුදුකෙන චිත්තෙන කාලංකත්වා දෙවලොකෙ නිබ්බන්ති. තත්‍රස්ස සොසකදෙවපුත්තො ත්වෙව නාමං අහොසි. සො දෙවලොකතො වචිත්වා කොසම්බියං එකස්ස කුලස්ස සරෙ නිබ්බන්ති. තං අපුත්තකො සෙට්ඨි තස්ස මාතාපිතුනං ධනං දත්වා පුත්තං කත්වා අග්ගහෙසි. අප් අත්තතො පුත්තෙ ජාතෙ සත්තක්ඛත්තුං සාතාපෙතුං උපක්කම්. සො පුඤ්ඤවත්තතාය සත්තසුපි යානෙසු මරණං අප්පත්වා අවසානෙ එකාය සෙට්ඨිධිතාය වෙය්‍යත්තියෙන ලද්ධජීවිතො අපරභාගෙ පිතුඅච්චයෙන සෙට්ඨිට්ඨානං පත්වා සොසකසෙට්ඨි නාම ජාතො. අඤ්ඤෙපි කොසම්බියං කුක්කුටසෙට්ඨි, පාචාරියසෙට්ඨිති ද්වේ සෙට්ඨිතො අත්ථි, ඉමිනා සද්ධිං තයො අහෙසුං.

තෙන ව සමයෙන හිමවත්තතො පඤ්චසතතාපසා සරිරසන්තප්පනත්ථං අන්තරන්තරාකොසම්බිං ආගච්ඡන්ති, තෙසං එතෙ තයො සෙට්ඨි අත්තතො අත්තතො උය්‍යානෙසු පණ්ණකුටියො කත්වා උපට්ඨානං කරොන්ති. අපෙකදිවසං තෙ තාපසා හිමවත්තතො ආගච්ඡන්තා මහාකන්තාරෙ තසිතා කිලන්තා එකං මහන්තං වටරුක්ඛං පත්වා තත්ථ අධිවත්ථාය දෙවතාය සන්තිකා සඬගහං පච්චාසිසන්තා නිසීදිංසු. දෙවතා සබ්බාලඬකාරවිභුසිතං භත්ථං පසාරෙත්වා තෙසං පාතියපානකාදීනි දත්වා කිලමථං පටිවිනොදෙසි, එතෙ දෙවතායානුභාවෙන විමිහිතා පුච්ඡිංසු – “කිං නු ඛො, දෙවතෙ, කම්මං කත්වා තයා අයං සම්පත්ති ලද්ධා”ති? දෙවතා ආහ – “ලොකෙ ඛුද්ධො නාම භගවා උප්පන්නො, සො එතරහි සාවත්ථියං විහරති, අනාථපිණ්ඩිකො ගහපති තං උපට්ඨහති. සො උපොසථදිවසෙසු අත්තතො භතකානං පකතිභත්තවෙනනමෙව දත්වා උපොසථං කාරාපෙසි. අථාහං එකදිවසං මජ්ඣන්තිකෙ පාතරාසත්ථාය ආගතො කඤ්ච භතකකම්මං අකරොන්තං දිස්වා – ‘අජ්ජ මනුස්සා කස්මා කම්මං න කරොන්ති’ති පුච්ඡිං. තස්ස මෙ තමත්ථං ආරොවෙසුං. අථාහං එතදවොචං – ‘ඉදානි උපඩ්ඪදිවසො ගතො, සක්කා නු ඛො උපඩ්ඪුපොසථං කාතු’න්ති. තතො සෙට්ඨිස්ස පටිවෙදෙත්වා ‘සක්කා කාතු’න්ති ආහ. ස්වාහං උපඩ්ඪදිවසං උපඩ්ඪුපොසථං සමාදිශිත්වා තදහෙව කාලං කත්වා ඉමං සම්පත්තිං පටිලභි’න්ති.

අප් තෙ තාපසා “ඛුද්ධො කිර උප්පන්නො”ති සඤ්ජාතපිතිපාමොජ්ජා තතොව සාවත්ථිං ගන්තුකාමා හුත්වාපි – “බහුකාරා නො උපට්ඨාකසෙට්ඨිතො තෙසම්පි ඉමමත්ථමාරොවෙස්සාමා”ති කොසම්බිං ගන්ත්වා සෙට්ඨිහි කතසක්කාරබහුමානා “තදහෙව මයං ගච්ඡාමා”ති ආහංසු. “කිං, භන්තෙ, තුරිතාත්ථං, නනු තුම්හෙ පුබ්බෙ වත්තාරො පඤ්ච මාසෙ වසිත්වා ගච්ඡාමා”ති ව චුත්තෙ තං පවත්තිං ආරොවෙසුං. “තෙන හි, භන්තෙ, සහෙව ගච්ඡාමා”ති ව චුත්තෙ “ගච්ඡාම මයං, තුම්හෙ සණ්ඨකං ආගච්ඡාමා”ති සාවත්ථිං ගන්ත්වා භගවතො සන්තිකෙ පබ්බජිත්වා අරහත්තං පාපුණ්හංසු. තෙපි සෙට්ඨිතො පඤ්චසතපඤ්චසතසකපරිවාරා සාවත්ථිං ගන්ත්වා දානාදීනි දත්වා කොසම්බිං ආගමනත්ථාය භගවත්තං යාචිත්වා පච්චාගම්ම තයො විහාරෙ කාරෙසුං. තෙසු කුක්කුටසෙට්ඨිනා කතො කුක්කුටාරාමො නාම, පාචාරියසෙට්ඨිනා කතො පාචාරිකම්බවනං නාම, සොසිතසෙට්ඨිනා කතො සොසිතාරාමො නාම අහොසි. තං සන්ධාය චුත්තං – “කොසම්බියං විහරති සොසිතාරාමෙ”ති.

මුණ්ඩියොති ඉදං තස්ස නාමං. ජාලියොති ඉදම්පි ඉතරස්ස නාමමෙව. යස්මා පනස්ස උපජ්ඣායො දාරුමයෙන පත්තෙන පිණ්ඩාය වරති, තස්මා දාරුපත්තිකත්තෙවාසීති චූචිවති. එතදවොචුත්ති උපාරම්භාධිප්පායෙන වාදං ආරොපෙතුකාමා හුත්වා එතදවොචුං. ඉති කිර නෙසං අහොසි, සවෙ සමණො ගොතමො “තං ජීවං තං සරිරං”න්ති වක්ඛති, අප්ස්ස මයං එතං වාදං ආරොපෙස්සාම – “හො ගොතම, තුම්භාකං ලද්ධියා ඉධෙව සත්තො භිජ්ජති, තෙන වො වාදො උච්ඡෙදවාදො හොති”ති. සවෙ පන “අඤ්ඤං ජීවං අඤ්ඤං සරිරං”න්ති වක්ඛති, අප්ස්සෙතං වාදං ආරොපෙස්සාම “තුම්භාකං වාදෙ රූපං භිජ්ජති, න සත්තො භිජ්ජති. තෙන වො වාදෙ සත්තො සස්සතො ආපජ්ජති”ති. අප් භගවා “ඉමෙ වාදාරොපනත්ථාය පඤ්ඤං පුච්ඡන්ති, මම සාසනෙ ඉමෙ ද්වෙ අන්තෙ අනුපගම්ම මජ්ඣිමා පටිපදා අත්ථිති න ජානන්ති, භන්ද නෙසං පඤ්ඤං අවිස්සජ්ජෙත්වා තස්සායෙව පටිපදාය ආවිභාවත්ථං ධම්මං දෙසෙමි”ති චිත්තෙත්වා “තෙන භාටුසො”තිආදිමාහ.

379-380. තත්ථ කල්ලං නු ඛො තස්සෙතං වචනායාති තස්සෙතං සද්ධාපබ්බජිතස්ස තිව්ධං සීලං පරිපුරෙත්වා පට්ඨානං පත්තස්ස යුත්තං නු ඛො එතං වත්තුන්ති අත්ථො. තං සුත්වා පරිබ්බාජකා පුටුප්පතො නාම යස්මා

නිබ්බිවිකිවිජො න හොති, තස්මා කදාවි එවං වදෙය්‍යාති මඤ්ඤමානා – “කල්ලං තස්සෙතං වචනායා”ති ආහංසු. අථ ව පනාහං න වදාමීති අහං එතමෙවං ජානාමි, නො ව එවං වදාමි, අථ ඛො කසිණපරිකම්මං කත්වා භාවෙන්තස්ස පඤ්ඤාබලෙන උප්පන්නං මහග්ගතචිත්තමෙතන්ති සඤ්ඤං යපෙසිං. න කල්ලං තස්සෙතන්ති ඉදං තෙ පරිබ්බාජකා – “යස්මා ඛිණාසවො විගතසම්මොහො තිණ්ණචිවිකිවිජො, තස්මා න යුත්තං තස්සෙතං වත්තු”න්ති මඤ්ඤමානා වදන්ති. සෙසමෙත්ථ උත්තානත්ථමෙවාති.

ඉති සුමඬ්ගලවිලාසිනියා දීඝනිකායට්ඨකථායං

ජාලියසුත්තවණ්ණනා නිවසීතා.

8. මහාසීහනාදසුත්තවණ්ණනා

අවෙලකස්සපවත්ථුවණ්ණනා

381. එවං මෙ සුතං...පෙ.... උරුඤ්ඤායං විහරතීති මහාසීහනාදසුත්තං. තත්ත්වායං අපුබ්බපදවණ්ණනා.

උරුඤ්ඤායනති උරුඤ්ඤාති තස්ස රට්ඨස්සපි නගරස්සපි එතදෙව නාමං, භගවා උරුඤ්ඤානගරං උපනිස්සාය විහරති. කණ්ණකත්ථලෙ මිගදායෙති තස්ස නගරස්ස අවිදුරෙ කණ්ණකත්ථලං නාම එකො රමණීයො භූමිභාගො අත්ථි. සො මිගානං අභයත්ථාය දින්නත්තා “මිගදායො”ති වුව්වති, තස්මිං කණ්ණකත්ථලෙ මිගදායෙ. අවෙලොති නග්ගපරිබ්බාජකො. කස්සපොති තස්ස නාමං. තපස්සිනති තපනිස්සිතකං. ලුබ්භීවිනති අවෙලකමුත්තාවාරාදිවසෙන ලුබ්භො ආථිවො අස්සාති ලුබ්භීවි, තං ලුබ්භීවිං. උපක්කොසතීති උපණ්ඨෙති. උපවදතීති හිලෙති වම්භෙති. ධම්මස්ස ව අනුධම්මං බ්‍යාකරොන්නීති භොතා ගොතමෙන චුත්තකාරණස්ස අනුකාරණං කට්ඨන්ති. සහධම්මිකො වාදානුවාදොති පරෙහි චුත්තකාරණෙන සකාරණො හුත්වා තුම්භාකං වාදො වා අනුවාදො වා විඤ්ඤුහි ගරහිතබ්බං, කාරණං කොචි අප්පමත්තකොපි කිං න ආගච්ඡති. ඉදං චුත්තං භොති, “කිං සබ්බාකාරොන්ති තව වාදෙ ගාරය්හං කාරණං නත්ථි”ති. අනබ්භක්ඛාතුකාමාති න අභූතෙන වත්තුකාමා.

382. එකච්චං තපස්සිං ලුබ්භීවිනතිආදීසු ඉධෙකච්චො අවෙලකපබ්බජ්ජාදිතපනිස්සිතත්තා තපස්සි “ලුබ්භෙන ථිවිතං කප්පෙස්සාමි”ති තිණගොමයාදිභක්ඛනාදිහි නානප්පකාරෙහි අත්තානං කිලමෙති, අප්පපුඤ්ඤාය ව සුබ්බෙන ථිවිතචුත්තමෙව න ලභති, සො තිණි දුච්චරිතාති පුරෙත්වා නිරයෙ නිබ්බත්තති.

අපරො තාදිසං තපනිස්සිතොපි පුඤ්ඤවා භොති, ලභති ලාභසක්කාරං. සො “න දානි මයා සදිසො අත්ථි”ති අත්තානං උච්චෙ යානෙ සම්භාවෙත්වා “හියොසොමත්තාය ලාභං උප්පාදෙස්සාමි”ති අනෙසනවසෙන තිණි දුච්චරිතාති පුරෙත්වා නිරයෙ නිබ්බත්තති. ඉමෙ ද්වෙ සන්ධාය පට්ඨනෙයො චුත්තො.

අපරො තපනිස්සිතකො ලුබ්භීවි අප්පපුඤ්ඤො භොති, න ලභති සුබ්බෙන ථිවිතචුත්තං. සො “මය්හං පුබ්බෙපි අකතපුඤ්ඤාය සුබ්බීවිකා නුප්පජ්ජති, භන්දදානි පුඤ්ඤාති කරොමි”ති තිණි සුච්චරිතාති පුරෙත්වා සග්ගෙ නිබ්බත්තති.

අපරො ලුබ්භීවි පුඤ්ඤවා භොති, ලභති සුබ්බෙන ථිවිතචුත්තං. සො – “මය්හං පුබ්බෙපි කතපුඤ්ඤාය සුබ්බීවිකා උප්පජ්ජති”ති වින්තෙත්වා අනෙසනං පභාය තිණි සුච්චරිතාති පුරෙත්වා සග්ගෙ නිබ්බත්තති. ඉමෙ ද්වෙ සන්ධාය දුතියනෙයො චුත්තො.

එකො පන තපස්සි අප්පදුක්ඛවිහාරී භොති බාහිරකාවාරයුත්තො තාපසො වා ඡන්නපරිබ්බාජකො වා, අප්පපුඤ්ඤාය ව මනාපෙ පච්චයෙ න ලභති. සො අනෙසනවසෙන තිණි දුච්චරිතාති පුරෙත්වා අත්තානං සුබ්බෙ යපෙත්වා නිරයෙ නිබ්බත්තති.

අපරො පුඤ්ඤවා භොති, සො – “න දානි මයා සදිසො අත්ථි”ති මානං උප්පාදෙත්වා අනෙසනවසෙන ලාභසක්කාරං වා උප්පාදෙත්තො මිච්ඡාදිට්ඨිවසෙන – “සුබ්බො ඉමිස්සා පරිබ්බාජිකාය දහරාය මුදුකාය ලොමසාය සම්ඵස්සො”තිආදීනි වින්තෙත්වා කාමෙසු පාතබ්‍යානං වා ආපජ්ජන්තො තිණි දුච්චරිතාති පුරෙත්වා නිරයෙ නිබ්බත්තති. ඉමෙ ද්වෙ සන්ධාය තතියනෙයො චුත්තො.

අපරො පන අප්පදුක්ඛවිහාරී අප්පපුඤ්ඤො භොති, සො – “අහං පුබ්බෙපි අකතපුඤ්ඤාය සුබ්බෙන ථිවිකං න ලභාමි”ති තිණි සුච්චරිතාති පුරෙත්වා සග්ගෙ නිබ්බත්තති.

අපරො පුඤ්ඤවා භොති, සො – “පුබ්බෙපාහං කතපුඤ්ඤාය සුබ්බං ලභාමි, ඉදානි පුඤ්ඤාති කරිස්සාමි”ති තිණි සුච්චරිතාති පුරෙත්වා සග්ගෙ නිබ්බත්තති. ඉමෙ ද්වෙ සන්ධාය චතුත්ථනෙයො චුත්තො. ඉදං තිත්ථියවසෙන ආගතං, සාසනෙපි පන ලබ්භති.

එකච්චො හි ධුතඨගසමාදානවසෙන ලුබ්භීවි භොති, අප්පපුඤ්ඤාය වා සකලම්පි ගාමං විචරිත්වා උදරපුරං න ලභති. සො – “පච්චයෙ උප්පාදෙස්සාමි”ති චෙජ්ජකම්මාදිවසෙන වා අනෙසනං කත්වා, අරභත්තං වා පටිජානිත්වා, තිණි වා කුභනවත්ථුති පටිසෙවිත්වා නිරයෙ නිබ්බත්තති.

අපරො ව තාදිසොව පුඤ්ඤවා භොති. සො තාය පුඤ්ඤසම්පත්තියා මානං ජනයිත්වා උප්පන්නං ලාභං ථාවරං කත්තුකාමො අනෙසනවසෙන තිණි දුච්චරිතාති පුරෙත්වා නිරයෙ උප්පජ්ජති.

අපරො සමාදින්නධුතඨගො අප්පසුඤ්ඤොව හොති, න ලහති සුඛෙන ජීවිතවුත්තිං. සො – “පුබ්බෙපාභං අකතපුඤ්ඤතාය කිඤ්චි න ලහාමි, සචෙ ඉදානි අනෙසනං කරිස්සං, ආයතිමිපි දුල්ලහසුඛො භවිස්සාමි”ති තිණි සුවරිතානි පුරෙත්වා අරහත්තං පත්තුං අසක්කොන්තො සග්ගෙ නිබ්බත්තති.

අපරො පුඤ්ඤවා හොති, සො – “පුබ්බෙපාභං කතපුඤ්ඤතාය එතරහි සුඛිතො, ඉදානිපි පුඤ්ඤං කරිස්සාමි”ති අනෙසනං පභාය තිණි සුවරිතානි පුරෙත්වා අරහත්තං පත්තුං අසක්කොන්තො සග්ගෙ නිබ්බත්තති.

383. ආගතිඤ්ඤාති – “අසුකට්ඨානතො නාම ඉමෙ ආගතා”ති එවං ආගතිඤ්ඤාති. ගතිඤ්ඤාති ඉදානි ගත්තබ්බට්ඨානඤ්ඤාති. චුතිඤ්ඤාති තතො වචනඤ්ඤාති. උපපත්තිඤ්ඤාති තතො චුතානං පුන උපපත්තිඤ්ඤාති. කිං සබ්බං තපං ගරහිස්සාමිති – “කෙන කාරණෙන ගරහිස්සාමි, ගරහිතබ්බමෙව හි මයං ගරහාම, පසංසිතබ්බං පසංසාම, න භණ්ඨිකං කරොන්තො මහාරජකො විය ධොතඤ්ඤාති අධොතඤ්ඤාති එකතො කරොමා”ති දස්සෙති. ඉදානි තමත්ථං පකාසෙන්නො – “සන්ති කස්සප එකෙ සමණොභ්මණා”ති ආදිමාහ.

384. යං තෙ එකච්චන්ති පඤ්චවිධං සීලං, තඤ්ඤි ලොකෙ න කොචි “න සාධු”ති වදති. පුන යං තෙ එකච්චන්ති පඤ්චවිධං වෙරං, තං න කොචි “සාධු”ති වදති. පුන යං තෙ එකච්චන්ති පඤ්චද්වාරෙ අසංවරං, තෙ කිර – “වක්ඛු නාම න නිරුන්ධිතබ්බං, වක්ඛුනා මනාපං රූපං දට්ඨබ්බං”න්ති වදන්ති, එස නයො සොනාදිසු. පුන යං තෙ එකච්චන්ති පඤ්චද්වාරෙ සංවරං.

එවං පරෙසං වාදෙන සහ අත්තනො වාදස්ස සමානාසමානතං දස්සෙත්වා ඉදානි අත්තනො වාදෙන සහ පරෙසං වාදස්ස සමානාසමානතං දස්සෙත්තො “යං මය”න්ති ආදිමාහ. තත්තාපි පඤ්චසීලාදිවසෙනෙව අත්ථො වෙදිතබ්බො.

සමනුයුඤ්ජාපනකථාවණ්ණතා

385. සමනුයුඤ්ජන්තන්ති සමනුයුඤ්ජන්තු, එත්ථ ව ලද්ධිං පුච්ඡන්තො සමනුයුඤ්ජති නාම, කාරණං පුච්ඡන්තො සමනුගාහති නාම, උභයං පුච්ඡන්තො සමනුභාසති නාම. සත්ථාරා වා සත්ථාරන්ති සත්ථාරා වා සද්ධිං සත්ථාරං උපසංහරිත්වා – “කිං තෙ සත්ථා තෙ ධම්මෙ සබ්බසො පභාය වත්තති, උදාහු සමණො ගොතමො”ති. දුතියපදෙපි එසෙව නයො.

ඉදානි තමත්ථං යොජෙත්වා දස්සෙත්තො – “යෙ ඉමෙසං භවත”න්ති ආදිමාහ. තත්ථ අකුසලා අකුසලසඬ්ඛාතාති අකුසලා වෙව “අකුසලා”ති ව සඬ්ඛාතා ඤාතා කොට්ඨාසං වා කත්වා යිපිතාති අත්ථො. එස නයො සබ්බපදෙසු. අපි වෙන්ථ සාවජ්ජාති සදොසා. න අලමරියාති නිද්දොසට්ඨොන අරියා භවිතුං නාලං අසමත්ථා.

386-392. යං විඤ්ඤා සමනුයුඤ්ජන්තාති යෙන විඤ්ඤා අම්භෙ ව අඤ්ඤෙ ව පුච්ඡන්තා එවං වදෙය්‍යං, තං යානං විජ්ජති, අත්ථි තං කාරණන්ති අත්ථො. යං වා පන භොන්තො පරෙ ගණාවරියාති පරෙ පන භොන්තො ගණාවරියා යං වා තං වා අප්පමත්තකං පභාය වත්තන්තිති අත්ථො. අම්භෙව තත්ථ යෙභුයොන පසංසෙය්‍යන්ති ඉදං භගවා සත්ථාරා සත්ථාරං සමනුයුඤ්ජනෙපි ආහ – සඬ්ඝෙන සංඝං සමනුයුඤ්ජනෙපි. කස්මා? සඬ්ඝපසංසායපි සත්ථුයෙව පසංසාසිද්ධිතො. පසීදමානාපි හි බුද්ධසම්පන්නියා සඬ්ඝෙ, සඬ්ඝසම්පන්නියා ව බුද්ධෙ පසීදන්ති, තථා හි භගවතො සරිරසම්පන්නිං දිස්වා, ධම්මදෙසනං වා සුත්වා භවන්ති වත්තාරො – “ලාභා වත භො සාවකානං යෙ එවරූපස්ස සත්ථු සන්නිකාවචරා”ති, එවං බුද්ධසම්පන්නියා සඬ්ඝෙ පසීදන්ති. හික්ඛුනං පනාවාරගොවරං අහික්කමපටික්කමාදීනි ව දිස්වා භවන්ති වත්තාරො – “සන්නිකාවචරානං වත භො සාවකානං අයඤ්ච උපසම්භුණො සත්ථු කීව රූපො භවිස්සති”ති, එවං සඬ්ඝසම්පන්නියා බුද්ධෙ පසීදන්ති. ඉති යා සත්ථුපසංසා, සා සඬ්ඝස්ස. යා සඬ්ඝස්ස පසංසා, සා සත්ථුති සඬ්ඝපසංසායපි සත්ථුයෙව පසංසාසිද්ධිතො භගවා ද්විසුපි නයෙසු – “අම්භෙව තත්ථ යෙභුයොන පසංසෙය්‍ය”න්ති ආහ. සමණො ගොතමො ඉමෙ ධම්මෙ අනවසෙසං පභාය වත්තති, යං වා පන භොන්තො පරෙ ගණාවරියාති ආදිසුපි පනෙත්ථ අයමධිප්පායො – සම්පත්තසමාදානසෙතුසාතවසෙන හි තිස්සො චිරතියො. තාසු සම්පත්තසමාදාන චිරතිමත්තමෙව අඤ්ඤෙසං හොති, සෙතුසාතචිරති පන සබ්බෙන සබ්බං නත්ථි. පඤ්චසු පන තදඬ්ගචික්ඛම්භනසමුච්ඡෙදපටිපස්සද්ධිනිස්සරණප්පභානෙසු අට්ඨසමාපත්තිවසෙන වෙව විපස්සනාමත්තවසෙන ව තදඬ්ගචික්ඛම්භනප්පභානාමත්තමෙව අඤ්ඤෙසං හොති. ඉතරානි තිණි පභානානි සබ්බෙන සබ්බං නත්ථි. තථා සීලසංවරො, ඛන්තිසංවරො, ඤාණසංවරො, සතිසංවරො, වීරියසංවරොති පඤ්ච සංවරා, තෙසු පඤ්චසීලමත්තමෙව අධිවාසනමත්තිමත්තමෙව ව අඤ්ඤෙසං හොති, සෙසං සබ්බෙන සබ්බං නත්ථි.

පඤ්ච ධො පනිමෙ උපොසථුද්දෙසා, තෙසු පඤ්චසීලමත්තමෙව අඤ්ඤෙසං හොති. පාතිමොක්ඛසංවරසීලං සබ්බෙන සබ්බං නත්ථි. ඉති අකුසලප්පභානෙ ව කුසලසමාදානෙ ව, තිසු චිරතියු, පඤ්චසු පභානෙසු, පඤ්චසු සංවරෙසු, පඤ්චසු උද්දෙසෙසු, – “අභමෙව ව මය්හඤ්ච සාවකසඬ්ඝො ලොකෙ පඤ්ඤායති, මයා හි සදිසො සත්ථා නාම, මය්හං සාවකසඬ්ඝෙන සදිසො සඬ්ඝො නාම නත්ථි”ති භගවා සිහනාදං නදති.

අරියඅට්ඨඨිකමග්ගවණ්ණතා

393. එවං සීහනාදං නදිත්වා තස්ස සීහනාදස්ස අවිපරිත්තභාවාබ්බොධනත්ථං – “අත්ථී, කස්සප, මග්ගො” තිආදිමාහ. තත්ථ මග්ගොති ලොකුත්තරමග්ගො. පටිපදාති පුබ්බභාගපටිපදා. කාලවාදීතිආදීති බ්‍රහ්මජාලෙ වණ්ණිකාති. ඉදානි තං දුට්ඨං මග්ගඤ්ච පටිපදඤ්ච එකතො කත්වා දස්සෙන්නො – “අයමෙව අරියො” තිආදිමාහ. ඉදං පන සුත්වා අවෙලො චිත්තෙසි – “සමණො ගොතමො මය්හංයෙව මග්ගො ව පටිපදා ව අත්ථී, අඤ්ඤෙසං නත්ථීති මඤ්ඤති, හන්දස්සාහං අම්භාකමපි මග්ගං කපෙමි” ති. තතො අවෙලකපටිපදං කපෙසි. තෙනාහ – “එවං චුත්තෙ අවෙලො කස්සපො භගවත්තං එතදවොච...පෙ.... උදකොරොහනානුයොගමනුයුත්තො විහරති” ති.

තපොපක්කමකථාවණ්ණනා

394. තත්ථ තපොපක්කමාති තපාරම්භා, තපකම්මානීති අත්ථො. සාමඤ්ඤසඬ්ඛාතාති සමණකම්මසඬ්ඛාතා. බ්‍රහ්මඤ්ඤසඬ්ඛාතාති බ්‍රාහ්මණකම්මසඬ්ඛාතා. අවෙලකොති නිව්වොලො, නග්ගොති අත්ථො. මුත්තාවාරොති විසට්ඨාවාරො, උච්චාරකම්මාදීසු ලොකියකුලපුත්තාවාරොන විරහිතො ධීතකොච උච්චාරං කරොති, පස්සාවං කරොති, බාදති, භුඤ්ජති ව. හත්ථාපලෙඛනොති හත්ථෙ පිණ්ඩමිහි ධීතෙ පීච්භාය හත්ථං අපලිඛති, උච්චාරං වා කත්වා හත්ථස්මිඤ්ඤෙව දණ්ඩකසඤ්ඤී හුත්වා හත්ථෙන අපලිඛති. “භික්ඛාගහණත්ථං එහි, හන්තෙ” ති චුත්තො න එතීති න එහිහද්දන්තිකො. “තෙන හි තිට්ඨ, හන්තෙ” ති චුත්තොපි න තිට්ඨතීති නතිට්ඨහද්දන්තිකො. තදුභයමපි කිර සො – “එතස්ස වචනං කතං භවිස්සති” ති න කරොති. අභිභවන්ති පුරෙතරං ගහෙත්වා ආහටං භික්ඛං, උද්දිස්සකතන්ති “ඉමං කුම්භෙ උද්දිස්ස කත”න්ති එවං ආරොචිතං භික්ඛං. න නිමන්තනන්ති “අසුකං නාම කුලං වා වීථිං වා ගාමං වා පවිසෙය්‍යාපා” ති එවං නිමන්තිතභික්ඛමපි න සාදියති, න ගණ්හති. න කුම්භිමුඛාති කුම්භිතො උද්ධරිත්වා දියාමානං භික්ඛං න ගණ්හති. න කළොපිමුඛාති කළොපිති උක්ඛලි වා පච්ඡි වා, තතොපි න ගණ්හති. කස්මා? කුම්භිකළොපියො මං නිස්සාය කට්ඨජුනා පහාරං ලභන්තිති. න එළකමන්තරන්ති උම්මාරං අන්තරං කත්වා දියාමානං න ගණ්හති. කස්මා? “අයං මං නිස්සාය අන්තරකරණං ලභති” ති. දණ්ඩමුසලෙසුපි එසෙව නයො.

ද්විත්තන්ති ද්විසු භුඤ්ජමානෙසු එකස්මිං උට්ඨාය දෙන්තෙ න ගණ්හති. කස්මා? “එකස්ස කඛළන්තරායො හොති” ති. න ගබ්භිනියාතිආදීසු පන “ගබ්භිනියා කුච්ඡියං දාරකො කිලමති. පායන්තියා දාරකස්ස බීරන්තරායො හොති, පුරිසන්තරගතාය රතිඅන්තරායො හොති” ති න ගණ්හති. සංකිත්තිසුති සංකිත්තෙන්වා කතහත්තෙසු, දුබ්භික්ඛසමයෙ කිර අවෙලකසාවකා අවෙලකානං අත්ථාය තතො තතො තණ්ඩුලාදීනි සමාදපෙන්වා හත්තං පවන්ති. උක්කට්ඨො අවෙලකො තතොපි න පටිගණ්හති. න යත්ථ සාති යත්ථ සුනංබො – “පිණ්ඩං ලභිස්සාමි” ති උපට්ඨිතො හොති, තත්ථ තස්ස අදන්වා ආහටං න ගණ්හති. කස්මා? එතස්ස පිණ්ඩන්තරායො හොතිති. සණ්ඩසණ්ඩවාරිනීති සමුහසමුහවාරිනී, සවෙ හි අවෙලකං දිස්වා – “ඉමස්ස භික්ඛං දස්සාමා” ති මනුස්සා හත්තගෙහං පවිසන්ති, තෙසු ව පවිසන්තෙසු කළොපිමුඛාදීසු නිලිනා මක්ඛිකා උප්පතිත්වා සණ්ඩසණ්ඩා වරන්ති, තතො ආහටං භික්ඛං න ගණ්හති. කස්මා? මං නිස්සාය මක්ඛිකානං ගොචරන්තරායො ජානොති.

ථුසොදකන්ති සබ්බසස්සසම්භාරෙහි කතං සොචීරකං. එත්ථ ව සුරාපානමෙව සාවජ්ජං, අයං පන සබ්බෙසුපි සාවජ්ජසඤ්ඤී. එකාගාරිකොති යො එකස්මිංයෙව ගෙහෙ භික්ඛං ලභිත්වා නිවත්තති. එකාලොපිකොති යො එකෙනෙව ආලොපෙන යාපෙති. ද්වාගාරිකාදීසුපි එසෙව නයො. එකිස්සාපි දත්තියාති එකාය දත්තියා. දත්ති නාම එකා බ්‍රද්දකපාති හොති, යත්ථ අග්ගභික්ඛං පක්ඛිපිත්වා යපෙන්නි. එකාහිකන්ති එකදිවසන්තරිකං. අද්ධමාසිකන්ති අද්ධමාසන්තරිකං. පරියායහත්තභොජනන්ති වාරහත්තභොජනං, එකාහවාරොන ද්විහවාරොන සත්තාහවාරොන අඬ්ඨමාසවාරොනාති එවං දිවසවාරොන ආගතහත්තභොජනං.

395. සාකහක්ඛොති අල්ලසාකහක්ඛො. සාමාකහක්ඛොති සාමාකතණ්ඩුලහක්ඛො. නීචාරාදීසු නීචාරො නාම අරඤ්ඤෙ සයංජාතා වීභිජාති. දද්දුලන්ති වම්මකාරෙහි වම්මං ලිඛිත්වා ඡඩ්ඛිතකසට්ඨං. හටං චූච්චති සිලෙසොපි සෙවාලොපි. කණන්ති කුණ්ඩකං. ආවාමොති හත්තඋක්ඛලිකාය ලග්ගො ක්කාමකඔදනො, තං ඡඩ්ඛිතට්ඨානතොච ගහෙත්වා බාදති, “ඔදනකඤ්ජිය”න්තිපි වදන්ති. පිඤ්ඤාකාදයො පාකටා එව. පචත්තඵලභොජීති පතිතඵලභොජී.

396. සාණානීති සාණවාකවොළානි. මසාණානීති මිස්සකවොළානි. ඡවදුස්සානීති මතසරිරතො ඡඩ්ඛිතචත්ථානි, එරකතිණාදීනි වා ගන්ථෙත්වා කතනිවාසනානි. පංසුකුලානීති පථවියං ඡඩ්ඛිතනන්තකානි. තිරිටානීති රුක්ඛතච්චත්ථානි. අපීනන්ති අපීනමිගවම්මං. අපීනක්ඛිපන්ති තදෙව මජ්ඣෙ ඵාලිතකං. කුසවීරන්ති කුසතිණානි ගන්ථෙත්වා කතවීරං. වාකවීරඵලකවීරෙසුපි එසෙව නයො. කෙසකම්ඛලන්ති මනුස්සකෙසෙහි කතකම්ඛලං. යං සන්ධාය චුත්තං –

“සෙය්‍යාපාපි භික්ඛවෙ, යානි කානිවි තන්තාවුතානි වත්ථානි, කෙසකම්ඛලො තෙසං පටිකිට්ඨො අක්ඛායති. කෙසකම්ඛලො, භික්ඛවෙ, සීතෙ සීතො, උණ්හෙ උණ්හො අප්පග්ගො ව දුබ්බණ්ණො ව දුග්ගන්ධො දුක්ඛසම්ඵස්සො” ති.

වාළකම්බලන්ති අස්සවාලෙහි කතකම්බලං. උලුකපක්ඛිකන්ති උලුකපක්ඛානි ගන්ථෙත්වා කතනිවාසනං. උක්කුටිකප්පධානමනුයුත්තොති උක්කුටිකවීරියං අනුයුත්තො, ගච්ඡන්තොපි උක්කුටිකොව හුත්වා උප්පතිත්වා උප්පතිත්වා ගච්ඡති. කණ්ටකාපස්සයිකොති අයකණ්ටකෙ වා පකතිකණ්ටකෙ වා භූමියං කොට්ටෙන්වා තත්ථ වම්මං අත්ථරිත්වා ධානවඩ්ඛමාදීනි කරොති. සෙය්‍යන්ති සයන්තොපි තත්ථෙව සෙය්‍යං කප්පෙති. ඵලකසෙය්‍යන්ති රුක්ඛඵලකෙ සෙය්‍යං. ථණ්ඩිලසෙය්‍යන්ති ථණ්ඩිලෙ උච්චෙ භූමියානෙ සෙය්‍යං. එකපස්සයිකොති එකපස්සෙනෙව සයති. රජොජල්ලධරොති සරිරං තෙලෙන මක්ඛිත්වා රජුට්ඨානට්ඨානෙ තිට්ඨති, අප්පස්ස සරිරෙ රජොජල්ලං ලග්ගති, තං ධාරෙති. යථාසන්ථකිකොති ලද්ධං ආසනං අකොපෙත්වා යදෙව ලහති, තත්ථෙව නිසිදනසිලො. වෙකට්කොති විකට්ඨාදනසිලො. විකට්ඨන්ති ගුථං චූච්චති. අපානකොති පටික්ඛිත්තසීතුදකපානො. සායං තතියමස්සාති සායතනියකං. පානො, මප්ඤ්ඤානිකෙ, සායන්ති දිවසස්ස තික්ඛන්තුං පාපං පවාහෙස්සාමීති උදකොරොහනානුයොගං අනුයුත්තො විහරතීති.

තපොපක්කමනිරත්ථකතාවණ්ණනා

397. අප්භගවා සීලසම්පදාදීහි විනා තෙසං තපොපක්කමානං නිරත්ථකතං දස්සෙත්තො – “අවෙලකො වෙපි කස්සප හොති”තිආදිමාහ. තත්ථ ආරකා වානි දුරෙයෙව. අවෙරන්ති දොසවෙරවිරහිතං. අඛ්‍යාපප්පන්ති දොමනස්සඛ්‍යාපප්පරහිතං.

398. දුක්කරං, හො ගොතමාති ඉදං කස්සපො “මයං පුබ්බෙ එත්තකමත්තං සාමඤ්ඤඤ්ච බ්‍රහ්මඤ්ඤඤ්චාති විවරාම, තුම්හෙ පන අඤ්ඤංයෙව සාමඤ්ඤඤ්ච බ්‍රහ්මඤ්ඤඤ්ච වදං”ති දීපෙත්තො ආහ. පකති ඛො එසාති පකතිකථා එසා. ඉමාය ව, කස්සප, මත්තායාති “කස්සප යදි ඉමිනා පමාණෙන එවං පරිත්තකෙන පටිපත්තික්කමෙන සාමඤ්ඤං වා බ්‍රහ්මඤ්ඤං වා දුක්කරං සුදුක්කරං නාම අභවිස්ස, තතො නෙතං අභවිස්ස කල්ලං වචනාය දුක්කරං සාමඤ්ඤ”න්ති අයමෙත්ථ පදසම්බන්ධෙන සද්ධිං අත්ථො. එතෙන නයෙන සබ්බන්ථ පදසම්බන්ධො වෙදිතබ්බො.

399. දුප්ඡානොති ඉදම්පි සො “මයං පුබ්බෙ එත්තකෙන සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා හොතීති විවරාම, තුම්හෙ පන අඤ්ඤං වදං”ති ඉදං සන්ධායාහ. අප්පස්ස භගවා තං පකතිවාදං පටික්ඛිපිත්වා සභාවතොව දුප්ඡානභාවං ආවිකරොත්තො පුනපි – “පකති ඛො”තිආදිමාහ. තත්‍රාපි චුත්තනයෙනෙව පදසම්බන්ධං කත්වා අත්ථො වෙදිතබ්බො.

සීලසමාධිපඤ්ඤාසම්පදාවණ්ණනා

400-401. කතමා පන සා, හො ගොතමාති කස්මා පුච්ඡති. අයං කිර පණ්ඩිතො භගවතො කට්ඨන්තස්සෙව කථං ලග්ගහෙසි, අප් අත්තතො පටිපත්තියා නිරත්ථකතං විදිත්වා සමණො ගොතමො – “තස්ස ‘වායං සීලසම්පදා, චිත්තසම්පදා, පඤ්ඤාසම්පදා අභාවිතා හොති අසච්ඡිකතා, අප් ඛො සො ආරකාව සාමඤ්ඤා’තිආදිමාහ. හන්ද දානි නා සම්පත්තියො පුච්ඡාමී”ති සීලසම්පදාදිච්ඡානනත්ථං පුච්ඡති. අප්පස්ස භගවා බුද්ධුප්පාදං දස්සෙත්වා තත්තිධම්මං කට්ඨන්තො තා සම්පත්තියො දස්සෙතුං – “ඉධ කස්සපා”තිආදිමාහ. ඉමාය ව කස්සප සීලසම්පදායාති ඉදං අරහත්තඵලමෙව සන්ධාය චුත්තං. අරහත්තඵලපරියොසානඤ්ඤා භගවතො සාසනං. තස්මා අරහත්තඵලසම්පයුත්තාහි සීලචිත්තපඤ්ඤාසම්පදාහි අඤ්ඤා උත්තරිතරා වා පණ්ණිතරා වා සීලාදිසම්පදා නත්ථිති ආහ.

සීහනාදකථාවණ්ණනා

402. එවඤ්ච පන වත්වා ඉදානි අනුත්තරං මහාසීහනාදං නදන්තො – “සන්ති කස්සප එකෙ සමණබ්‍රාහ්මණා”තිආදිමාහ. තත්ථ අරියන්ති නිරුපක්කිලෙසං පරමවිසුද්ධං. පරමන්ති උත්තමං, පඤ්චසීලානි හිආදිං කත්වා යාව පාතිමොක්ඛසංවරසීලා සීලමෙව, ලොකුත්තරමග්ගඵලසම්පයුත්තං පන පරමසීලං නාම. නාහං තත්ථාති තත්ථ සීලෙපි පරමසීලෙපි අහං අත්තතො සමසමං මම සීලසමෙන සීලෙන මයා සමං පුග්ගලං න පස්සාමිති අත්ථො. අහමෙව තත්ථ භියොයාති අහමෙව තස්මිං සීලෙ උත්තමො. කතමස්මිං? යදිදං අධිසීලන්ති යං එතං උත්තමං සීලන්ති අත්ථො. ඉති ඉමං පඨමං සීහනාදං නදති.

තපොඡීගුච්ඡවාදානි යෙ තපොඡීගුච්ඡං වදන්ති. තත්ථ තපනීති තපො, කිලෙසසන්තාපකවීරියස්සෙතං නාමං, තදෙව තෙ කිලෙසෙ ඡීගුච්ඡනීති ඡීගුච්ඡා. අරියා පරමාති එත්ථ නිද්දොසත්තා අරියා, අට්ඨආරම්භවත්ථුචසෙනපි උප්පන්නා විපස්සනාවීරියසඬ්ඛාතා තපොඡීගුච්ඡා තපොඡීගුච්ඡාව, මග්ගඵලසම්පයුත්තා පරමා නාම. අධිපේගුච්ඡන්ති ඉධ ඡීගුච්ඡභාවො පේගුච්ඡං, උත්තමං පේගුච්ඡං අධිපේගුච්ඡං, තස්මා යදිදං අධිපේගුච්ඡං, තත්ථ අහමෙව භියොයාති එවමෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. පඤ්ඤාධිකාරෙපි කම්මස්සකතාපඤ්ඤා ව විපස්සනාපඤ්ඤා ව පඤ්ඤා නාම, මග්ගඵලසම්පයුත්තා පරමා පඤ්ඤා නාම. අධිපඤ්ඤන්ති එත්ථ ලිඬ්ගවිපල්ලාසො වෙදිතබ්බො, අයං පනෙත්ථත්ථො – යායං අධිපඤ්ඤා නාම අහමෙව තත්ථ භියොයාති විමුක්තාධිකාරෙ තද්ධිගච්ඡිකම්මනවිමුක්තියො විමුක්ති නාම, සමුච්ඡෙදපටිපස්සද්ධිනිස්සරණවිමුක්තියො පන පරමා විමුක්තීති වෙදිතබ්බො. ඉධාපි ව යදිදං අධිවිමුක්තීති යා අයං අධිවිමුක්ති, අහමෙව තත්ථ භියොයාති අත්ථො.

403. සුඤ්ඤාගාරෙති සුඤ්ඤෙ සරෙ, එකකොව නිසිදිත්වාති අධිප්පායො. පරිසාසු වාති අට්ඨසු පරිසාසු. චුත්තම්භි වෙනං -

“චත්තාරිමානි, සාරිපුත්ත, තථාගතස්ස වෙසාරජ්ජානි. යෙහි වෙසාරජ්ජෙහි සමන්තාගතො තථාගතො ආසභං යානං පටිජානාති, පරිසාසු සිහනාදං නදති” (ම. නි. 1.150) සුත්තං චිත්ථාරෙතඛිං.

පඤ්ඤාච නං පුච්ඡන්තිති පණ්ඩිතා දෙවමනුස්සා නං පඤ්ඤං අභිසංඛරිත්වා පුච්ඡන්ති. ඛ්‍යාතරොතිති තඬ්ඨණඤ්ඤෙව විස්සජ්ජෙසි. චිත්තං ආරාධෙතිති පඤ්ඤාචස්සජ්ජනෙන මහාජනස්ස චිත්තං පරිනොසෙතියෙව. නො ච ඛො සොතඛිං මඤ්ඤන්තිති චිත්තං ආරාධෙත්වා කට්ඨන්තස්සපිස්ස වචනං පරෙ සොතඛිං න මඤ්ඤන්තිති, එවඤ්ච වදෙය්‍යන්ති අත්ථො. සොතඛිංඤ්චස්ස මඤ්ඤන්තිති දෙවොපි මනුස්සාපි මහත්තෙනෙව උස්සාහෙන සොතඛිං මඤ්ඤන්ති. පසිදන්තිති සුපසන්නා කල්ලචිත්තා මුදුචිත්තා හොන්ති. පසන්නාකාරං කරොන්තිති න මුද්ධප්පසන්නාව හොන්ති, පණ්ණානි විචරාදිති වෙච්චනවිහාරාදයො ච මහාවිහාරෙ පරිච්චජන්තා පසන්නාකාරං කරොන්ති. තථත්තායාති යං සො ධම්මං දෙසෙති තථා භාවාය, ධම්මානුධම්මපටිපත්තිපුරණත්ථාය පටිපජ්ජන්තිති අත්ථො. තථත්තාය ච පටිපජ්ජන්තිති තථභාවාය පටිපජ්ජන්ති, තස්ස හි භගවතො ධම්මං සුත්වා කෙච්ඡි සරණෙසු කෙච්ඡි පඤ්චසු සිලෙසු පතිට්ඨහන්ති, අපරෙ නික්ඛම්ත්වා පඛිඛජන්ති. පටිපන්නා ච ආරාධෙත්තිති තඤ්ච පන පටිපදං පටිපන්නා පුරෙතුං සක්කොන්ති, සඛිකාරෙන පන පුරෙන්නි, පටිපත්තිපුරණෙන තස්ස හොතො ගොතමස්ස චිත්තං ආරාධෙත්තිති චත්තඛිං.

ඉමස්මිං පනොකාසෙ යත්වා සිහනාදා සමොධානෙතඛිං. එකච්චං තපස්සිං නිරයෙ නිබ්බත්තං පස්සාමිති හි භගවතො එකො සිහනාදො. අපරං සග්ගෙ නිබ්බත්තං පස්සාමිති එකො. අකුසලධම්මජ්ජහානෙ අහමෙව සෙට්ඨොති එකො. කුසලධම්මසමාදානෙහි අහමෙව සෙට්ඨොති එකො. අකුසලධම්මජ්ජහානෙ මය්හමෙව සාවකසංඛිසො සෙට්ඨොති එකො. කුසලධම්මසමාදානෙහි මය්හංයෙව සාවකසංඛිසො සෙට්ඨොති එකො. සිලෙන මය්හං සදිසො නත්ථිති එකො. විරියෙන මය්හං සදිසො නත්ථිති එකො. පඤ්ඤාය...පෙ.... විමුක්තියා...පෙ.... සිහනාදං නදන්තො පරිසමජ්ඣෙ නිසිදිත්වා නදාමිති එකො. විසාරදො හුත්වා නදාමිති එකො. පඤ්ඤං මං පුච්ඡන්තිති එකො. පඤ්ඤං පුට්ඨො විස්සජ්ජෙමිති එකො. විස්සජ්ජනෙන පරස්ස චිත්තං ආරාධෙමිති එකො. සුත්වා සොතඛිං මඤ්ඤන්තිති එකො. සුත්වා මෙ පසිදන්තිති එකො. පසන්නාකාරං කරොන්තිති එකො. යං පටිපත්තිං දෙසෙමි, තථත්තාය පටිපජ්ජන්තිති එකො. පටිපන්නා ච මං ආරාධෙත්තිති එකො. ඉති පුරිමානං දසන්නං එකෙකස්ස - “පරිසාසු ච නදති”ති ආදයො දස දස පරිවාරා. එවං තෙ දස පුරිමානං දසන්නං පරිවාරවසෙන සතං පුරිමා ච දසාති දසාධිකං සිහනාදසතං හොති. ඉතො අඤ්ඤස්මිං පන සුත්තෙ එත්තකා සිහනාදා දුල්ලහා, තෙනිදං සුත්තං මහාසිහනාදන්ති චුච්චති. ඉති භගවා “සිහනාදං ඛො සමණො ගොතමො නදති, තඤ්ච ඛො සුඤ්ඤාගාරෙ නදති”ති එවං වාදානු වාදං පටිසෙධෙත්වා ඉදානි පරිසති නදිතපුඛිං සිහනාදං දස්සෙන්නො “එකමිදාහ”න්තිආදිමාහ.

තිත්ථියපරිවාසකථාවණ්ණනා

404. තත්ථ තත්‍ර මං අඤ්ඤතරො තපබ්‍රහ්මචාරීති තත්‍ර රාජගහෙ ගිජ්ඣකුටෙ පඛිඛතෙ විහරන්තං මං අඤ්ඤතරො තපබ්‍රහ්මචාරී නිග්‍රොධො නාම පරිබ්බාජකො . අධිපෙගුච්ඡෙති විරියෙන පාපජ්ගුව්ජනාධිකාරෙ පඤ්ඤං පුච්ඡි. ඉදං යං තං භගවා ගිජ්ඣකුටෙ මහාවිහාරෙ නිසින්තො උදුම්ඛරිකාය දෙවියා උය්‍යානෙ නිසින්තස්ස නිග්‍රොධස්ස ච පරිබ්බාජකස්ස සන්ධානස්ස ච උපාසකස්ස දිඛ්ඛාය සොතඛාකුයා කථාසල්ලාපං සුත්වා ආකාසෙනාගන්ත්වා තෙසං සන්තිකෙ පඤ්ඤත්තෙ ආසනෙ නිසිදිත්වා නිග්‍රොධෙන අධිපෙගුච්ඡෙ පුට්ඨපඤ්ඤං විස්සජ්ජෙසි, තං සන්ධාය චුත්තං. පරං විය මත්තායාති පරමාය මත්තාය, අතිමහත්තෙනෙව පමාණෙනාති අත්ථො. කො හි, හන්තෙති යපෙත්වා අන්ධබාලං දිට්ඨිගතිකං අඤ්ඤො පණ්ඩිතජාතිකො “කො නාම භගවතො ධම්මං සුත්වා න අත්තමනො අස්සා”ති වදති. ලභෙය්‍යාහන්ති ඉදං සො - “විරං වත මෙ අනිය්‍යානිකපක්ඛෙ යොජෙත්වා අත්තා කිලමිතො, ‘සුක්ඛනදිතීරෙ න්හායිස්සාමි’ති සම්පරිවත්තෙන්තෙන විය පුසෙ කොට්ටෙන්තෙන විය න කොච්චි අත්ථො නිජ්ථාදිතො. හන්දාහං අත්තානං යොගෙ යොජෙස්සාමි”ති වින්තෙන්වා ආහ. අථ භගවා යො අනෙන ඛන්ධකෙ තිත්ථියපරිවාසො පඤ්ඤත්තො, යො අඤ්ඤතිත්ථියපුඛිඛො සාමණෙරභුමියං ධීතො - “අහං හන්තෙ, ඉත්ථන්තාමො අඤ්ඤතිත්ථියපුඛිඛො ඉමස්මිං ධම්මවිනයෙ ආකඬ්ඛාමි උපසම්පදං, ස්වාහං, හන්තෙ, සංඝං චත්තාරො මාසෙ පරිවාසං යාවාමි”තිආදිනා (මහාව. 86) නයෙන සමාදිසිත්වා පරිවසති, තං සන්ධාය - “යො ඛො, කස්සප, අඤ්ඤතිත්ථියපුඛිඛො”තිආදිමාහ.

405. තත්ථ පඛිඛජ්ජන්ති වචනසිලිට්ඨතාවසෙනෙව චුත්තං, අපරිවසිත්වායෙව හි පඛිඛජ්ජං ලභති. උපසම්පදන්තීකෙන පන නාතිකාලෙන ගාමජ්ජවෙසනාදිති අට්ඨ වත්තාති පුරෙන්නෙන පරිවසිතඛිං. ආරද්ධචිත්තාති අට්ඨවත්තපුරණෙන තුට්ඨචිත්තා, අයමෙත්ථ සඬ්ඛෙපත්ථො. චිත්ථාරතො පනෙස තිත්ථියපරිවාසො සමන්තපාසාදිකාය විනයට්ඨකථායං පඛිඛජ්ජන්තිකවණ්ණනාය චුත්තනයෙන වෙදිතඛිං. අපි ච මෙත්ථාති අපි ච මෙ එත්ථ. පුග්ගලවෙමත්තතා විදිතාති පුග්ගලනානත්තං විදිතං. “අයං පුග්ගලො පරිවාසාරහො, අයං න පරිවාසාරහො”ති ඉදං මය්හං පාකටන්ති දස්සෙති. තතො කස්සපො වින්තෙසි - “අහො අච්ඡරියං බුද්ධසාසනං, යත්ථ

එවං සංසිත්වා කොට්ටෙන්වා යුත්තමෙව ගණ්හන්ති, අයුත්තං ඡඩ්ඛෙන්ති”ති, තතො සුට්ඨතරං පබ්බජ්ජාය සඤ්ජාතුස්සාහො – “සචෙ හන්තෙ”ති ආදිමාහ.

අථ ඛො භගවා තස්ස තිබ්බච්ඡන්දනං විදිත්වා – “න කස්සපො පරිවාසං අරහති”ති අඤ්ඤතරං භික්ඛුං ආමන්තෙසි – “ගච්ඡ භික්ඛු කස්සපං න්හාපෙත්වා පබ්බාපෙත්වා ආනෙහි”ති. සො තථා කත්වා තං පබ්බාපෙත්වා භගවතො සන්තිකං ආගමාසි. භගවා තං ගණමජ්ඣෙකි නිසීදාපෙත්වා උපසම්පාදෙසි. තෙන චූත්තං – “අලත්ථ ඛො අචෙලො කස්සපො භගවතො සන්තිකෙ පබ්බජ්ජං, අලත්ථ උපසම්පද”න්ති. අවිරුපසම්පන්නොති උපසම්පන්නො භුත්වා නචිරමෙව. වූපකට්ඨොති වත්ථුකාමකිලෙසකාමෙහි කායෙන චෙව චිත්තෙන ව වූපකට්ඨො. අජ්ජමත්තොති කම්මට්ඨානෙ සතිං අවිජ්ජන්තො. ආතාපීති කායිකචෙතසිකසඬ්ඛානෙන චිරියාතාපෙන ආතාපී. පහිතත්තොති කායෙ ව ජීවිතෙ ව අනපෙක්ඛතාය පෙසිතචිත්තො විස්සට්ඨඅත්තභාවො. යස්සත්ථායාති යස්ස අත්ථාය. කුලපුත්තාති ආචාරකුලපුත්තා. සම්මදෙවොති හෙතුනාව කාරණෙනෙව. තදනුත්තරන්ති තං අනුත්තරං. බ්‍රහ්මවරියපරියොසානන්ති මග්ගබ්‍රහ්මවරියස්ස පරියොසානභූතං අරහත්තඵලං. තස්ස හි අත්ථාය කුලපුත්තා පබ්බජන්ති. දිට්ඨෙව ධම්මෙති ඉමස්මිංයෙව අත්තභාවෙ. සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වාති අත්තනායෙව පඤ්ඤාය පච්චක්ඛං කත්වා, අපරජ්ජව්වයං කත්වාති අත්ථො. උපසම්පජ්ජ විහාසීති පාපුණ්ත්වා සම්පාදෙත්වා විහාසී, එවං විහරන්තො ව ඛිණා ජාති...පෙ.... අබ්භඤ්ඤාසීති.

එවමස්ස පච්චචෙක්ඛණභූමී දස්සෙත්වා අරහත්තනිකුටෙන දෙසනං නිට්ඨාපෙතුං “අඤ්ඤතරො ඛො පනායස්මා කස්සපො අරහතං අහොසි”ති චූත්තං. තත්ථ අඤ්ඤතරොති එකො. අරහතන්ති අරහත්තානං, භගවතො සාවකානං අරහත්තානං අබ්භත්තරො අහොසීති අයමෙත්ථ අධිජ්ජායො. යං යං පන අත්තරන්තරා න චූත්තං, තං තං තත්ථ තත්ථ චූත්තත්තා පාකට්ටෙවොති.

ඉති සුමඬ්ගලවිලාසිනියා දීඝනිකායට්ඨකථායං

මහාසිහනාදසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

9. පොට්ටුපාදසුත්තවණ්ණනා

පොට්ටුපාදපරිබ්බාජකවත්ථුවණ්ණනා

406. එවං මෙ සුත්තං...පෙ.... සාවත්තීයන්ති පොට්ටුපාදසුත්තං. තත්ත්වං අපුබ්බපදවණ්ණනා. සාවත්තීයං විහරති ජෙනවනෙ අනාට්ඨිකස්ස ආරාමෙති සාවත්තීං උපනිස්සාය යො ජෙනස්ස කුමාරස්ස වනෙ අනාට්ඨිකෙත ගහපතිනා ආරාමො කාරිතො, තත්ථ විහරති. පොට්ටුපාදො පරිබ්බාජකොති නාමෙන පොට්ටුපාදො නාම ඡන්තපරිබ්බාජකො. සො කිර ගිහිකාලෙ බ්‍රාහ්මණමහාසාලො කාමෙසුආදීනවං දිස්වා වත්තාලිසකොට්ඨමාණං හොගක්ඛන්ධං පහාය පබ්බජිත්වා තිත්තියානං ගණාවරියො ජාතො. සමයං පවදන්ති එත්ථාති සමයප්පවාදකො, තස්මිං කිර යානෙ වඩ්ඪිකාරුක්ඛපොක්ඛරසාතිප්පහුතයො බ්‍රාහ්මණා නිගණ්ඨඅවෙලකපරිබ්බාජකාදයො ව පබ්බජිතා සන්තිපතිත්වා අත්තනො අත්තනො සමයං වදන්ති කට්ඨන්ති දීපෙන්ති, තස්මා සො ආරාමො සමයප්පවාදකොති වුවිවති. ස්වෙව ච තිත්තියානවිරසඛිතාය තිම්බරුරුක්ඛපන්තියා පරික්ඛිත්තන්තා තිත්තියානවිරො. යස්මා පනෙත්ථ පට්ඨමං එකාව සාලා අහොසි, පච්ඡා මහාපුඤ්ඤං පරිබ්බාජකං නිස්සාය බහු සාලා කතා. තස්මා තමෙව එකං සාලං උපාදාය ලද්ධනාමවසෙන එකසාලකොති වුවිවති. මල්ලිකාය පන පසෙනදිරඤ්ඤො දෙවියා උය්‍යානභූතො සො පුප්ඵලසම්පන්නො ආරාමොති කත්වා මල්ලිකාය ආරාමොති සඛිතං ගතො. තස්මිං සමයප්පවාදකෙ තිත්තියානවිරො එකසාලකෙ මල්ලිකාය ආරාමෙ.

පට්ඨසතිති නිවාසථාසුතාය වසති. අට්ඨකදිවසං භගවා පට්ඨසසමයෙ සබ්බඤ්ඤාඤාණං පත්ථරිත්වා ලොකං පරිග්ගණන්තො ඤාණජාලස්ස අන්තොගතං පරිබ්බාජකං දිස්වා – “අයං පොට්ටුපාදො මග්ගං ඤාණජාලෙ පඤ්ඤායති, කිත්තු ඛො භවිස්සති”ති උපපරික්ඛන්තො අද්දස – “අහං අප්ප තත්ථ ගමිස්සාමි, අථ මං පොට්ටුපාදො නිරොධඤ්ච නිරොධවුට්ඨානඤ්ච පුට්ඨස්සති, තස්සාහං සබ්බබුද්ධානං ඤාණෙන සංසන්දිත්වා තදුහයං කට්ඨස්සාමි, අථ සො කතිපාභව්වයෙන විත්තං හත්තියාරිපුත්තං ගහෙන්වා මම සන්තිකං ආගමිස්සති, තෙසමහං ධම්මං දෙසෙස්සාමි, දෙසනාවසානෙ පොට්ටුපාදො මං සරණං ගමිස්සති, විත්තො හත්තියාරිපුත්තො මම සන්තිකෙ පබ්බජිත්වා අරහත්තං පාපුණිස්සති”ති. තතො පාතොව සරීරපට්ඨගතං කත්වා සුරත්තදුපට්ඨං නිවාසෙන්වා විජ්ජුලතාසදිසං කායබන්ධනං බන්ධිත්වා යුගන්ධරපබ්බතං පරික්ඛිජිත්වා ධීරමහාමෙසං විය මෙසවණ්ණං පංසුකුලං එකංසවරගතං කත්වා පට්ඨග්ගං සෙලමයපත්තං වාමඅංසකුටෙ ලග්ගෙන්වා සාවත්තීං පිණ්ඩාය පට්ඨස්සාමිති සිහො විය හිමවන්තපාදා විහාරා නික්ඛමි. ඉමමත්ථං සන්ධාය – “අථ ඛො භගවා”තිආදි වුත්තං.

407. එතදහොසිති නගරද්වාරසමීපං ගන්ත්වා අත්තනො රුච්චසෙන සුරියං ඔලොකෙන්වා අතිප්පගභාවමෙව දිස්වා එතං අහොසි. යංනුනාහන්ති සංසයපරිදීපනො විය නිපාතො, බුද්ධානඤ්ච සංසයො නාම නත්තී – “ඉදං කරිස්සාම, ඉදං න කරිස්සාම, ඉමස්ස ධම්මං දෙසෙස්සාම, ඉමස්ස න දෙසෙස්සාමා”ති එවං පරිචිත්තකපුබ්බහාගො පනෙස සබ්බබුද්ධානං ලබ්භති. තෙනාහ – “යංනුනාහ”න්ති, යදි පනාහන්ති අත්ථො.

408. උන්නාදිනියාති උච්චං නදමානාය, එවං නදමානාය වස්සා උද්ධං ගමනවසෙන උච්චො, දිසාසු පත්ථට්ඨසෙන මහා සද්දොති උච්චාසද්දමහාසද්දාය, තෙසඤ්චි පරිබ්බාජකානං පාතොව වුට්ඨාය කත්තබ්බං නාම වෙනියවත්තං වා බොධිවත්තං වා ආවරියුපජ්ඣායවත්තං වා යොනියො මනසිකාරො වා නත්තී. තෙන තෙ පාතොව වුට්ඨාය බාලාතපෙ නිසින්නා – “ඉමස්ස හත්ථො සොහනො, ඉමස්ස පාදො”ති එවං අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස හත්ථපාදාදීනි වා ආරබ්භ, ඉත්තීපුරිසදාරකදාරිකාදීනං වණ්ණෙ වා, අඤ්ඤං වා කාමස්සාදභවස්සාදාදිවත්ථං ආරබ්භ කථං සමුට්ඨාපෙන්වා අනුපුබ්බෙන රාජකපාදිඅනෙකවිධං තිරච්ඡානකථං කට්ඨන්ති. තෙන වුත්තං – “උන්නාදිනියා උච්චාසද්දමහාසද්දාය අනෙකවිහිතං තිරච්ඡානකථං කට්ඨන්තියා”ති.

තතො පොට්ටුපාදො පරිබ්බාජකො තෙ පරිබ්බාජකෙ ඔලොකෙන්වා – “ඉමෙ පරිබ්බාජකා අතිවිය අඤ්ඤමඤ්ඤං අගාරවා, මයඤ්ච සමණස්ස ගොතමස්ස පාතුභාවතො පට්ඨාය සුරියුග්ගමනෙ ඛජ්ජොපනකුපමා ජාතා, ලාභසක්කාරොපි නො පරිහීනො. සවෙ පනිමං යානං සමණො ගොතමො වා ගොතමස්ස සාවකො වා ගිහී උපට්ඨාකො වා තස්ස ආගව්ඡෙය්‍යා, අතිවිය ලජ්ජනීයං භවිස්සති, පරිසදොසො ඛො පන පරිසප්පට්ඨකස්සෙව උපරි ආරොහති”ති ඉතොවිතො ව විලොකෙන්තො භගවන්තං අද්දස. තෙන වුත්තං – “අද්දසා ඛො පොට්ටුපාදො පරිබ්බාජකො...පෙ.... තුණ්හි අහෙසු”න්ති.

409. තත්ථ සණ්ඨපෙසිති සික්ඛාපෙසි, වජ්ජමස්සා පට්ච්ඡාදෙසි. යථා සුසණ්ඨිතා හොති, තථා නං යපෙසි. යථා නාම පරිසමජ්ඣං පට්ඨන්තො පුරිසො වජ්ජපට්ච්ඡාදනත්ථං නිවාසනං සණ්ඨපෙති, පාරුපනං සණ්ඨපෙති, රජොකිණ්ණට්ඨානං පුඤ්ජති; එවමස්සා වජ්ජපට්ච්ඡාදනත්ථං – “අප්පසද්දා හොන්තො”ති සික්ඛාපෙන්තො යථා සුසණ්ඨිතා හොති, තථා නං යපෙසිති අත්ථො. අප්පසද්දකාමොති අප්පසද්දං ඉච්ඡති, එකො නිසීදති, එකො තිට්ඨති, න ගණසඛිගණිකාය යාපෙති. උපසඬකම්මබ්බං මඤ්ඤෙය්‍යාති ඉධාගන්තබ්බං මඤ්ඤෙය්‍යා. තස්මා පනෙස භගවතො උපසඬකමනං පට්ඨාසිසති? අත්තනො වුද්ධිං පත්ථයමානො. පරිබ්බාජකා කිර බුද්ධෙසු වා බුද්ධසාවකෙසු වා අත්තනො සන්තිකං ආගතෙසු – “අප්ප අමිහාකං සන්තිකං සමණො ගොතමො ආගතො, සාරිපුත්තො ආගතො, න

බො පන තෙ යස්ස වා තස්ස වා සන්තිකං ගච්ඡන්ති, පස්සප් අම්භාකං උත්තමභාව”න්ති අත්තනො උපට්ඨාකානං සන්තිකෙ අත්තානං උක්ඛිපන්ති, උච්චෙ යානෙ යපෙන්ති, හගවතොපි උපට්ඨාකෙ ගණ්ඨිතුං වායමන්ති. තෙ කිර හගවතො උපට්ඨාකෙ දිස්වා එවං වදන්ති – “තුම්භාකං සත්ථා හවං ගොතමොපි ගොතමසාවකාපි අම්භාකං සන්තිකං ආගච්ඡන්ති, මයං අඤ්ඤමඤ්ඤං සමග්ගා. තුම්භෙ පන අම්භෙ අක්ඛිතිපි පස්සිතුං න ඉච්ඡප්, සාමීචිකම්මං න කරොප්, කිං වො අම්භෙහි අපරද්ධ”න්ති. අට්ඨකච්චෙ මනුස්සා – “බුද්ධාපි එතෙසං සන්තිකං ගච්ඡන්ති කිං අම්භාක”න්ති තනො පට්ඨාය තෙ දිස්වා නප්පමජ්ජන්ති. තුණ්හි අහෙසුන්ති පොට්ඨපාදං පරිවාරෙන්වා නිස්සද්දා නිසිදිංසු.

410. ස්වාගතං, හත්තෙති සුට්ඨු ආගමනං, හත්තෙ, හගවතො; හගවති හි නො ආගතෙ ආනන්දො හොති, ගතෙ සොකොති දිපෙති. චිරස්සං බො, හත්තෙති කස්මා ආහ? කිං හගවා පුබ්බෙපි තත්ථ ගතපුබ්බොති, න ගතපුබ්බො. මනුස්සානං පන – “තුම් ගච්ඡන්තා, කුතො ආගතත්ථ, කිං මග්ගමුල්ලන්ත්ථ, චිරස්සං ආගතත්ථා”ති එවමාදයො පියසමුදාචාරා හොන්ති, තස්මා එවමාහ. එවඤ්ච පන වත්වා න මානපද්ධො හුත්වා නිසිදි, උට්ඨායාසනා හගවතො පච්චුග්ගමනමකාසි. හගවත්තඤ්ච උපගතං දිස්වා ආසනෙන අනිමන්තෙන්තො වා අපචිතිං අකරොන්තො වා දුල්ලහො. කස්මා? උච්චාකුලීනතාය. අයම්පි පරිබ්බාජකො අත්තනො නිසින්නාසනං පජ්ඣොටෙන්වා හගවත්තං ආසනෙන නිමන්තෙන්තො – “නිසිදතු, හත්තෙ, හගවා ඉදමාසනං පඤ්ඤන්ත”න්ති ආහ. අත්තරාකථා විජ්ජකතාති නිසින්නානං වො ආදිතො පට්ඨාය යාව මමාගමනං, එතස්මිං අත්තරෙ කා නාම කථා විජ්ජකතා, මමාගමනපච්චයා කතමා කථා පරියන්තං න ගතා, වදප්, යාව නං පරියන්තං නෙන්වා දෙමීති සබ්බඤ්ඤපචාරණං පචාරෙසි. අප් පරිබ්බාජකො – “නිරත්ථකකථා එසා නිස්සාරා වට්ටසන්තිස්සිතා, න තුම්භාකං පුරතො වත්තබ්බතං අරහති”ති දිපෙන්තො “තිට්ඨතෙසා, හත්තෙ”ති ආදිමාහ.

අභිසඤ්ඤානිරොධකථාවණ්ණනා

411. තිට්ඨතෙසා, හත්තෙති සවෙ හගවා සොතුකාමො හවිස්සති, පච්ඡාපෙසා කථා න දුල්ලහා හවිස්සති, අම්භාකං පනිමාය කථාය අත්ථො තත්ථී. හගවතො පනාගමනං ලභිත්වා මයං අඤ්ඤදෙව සුකාරණං පුච්ඡාමාති දිපෙති. තතො තං පුච්ඡන්තො – “පුරිමාති, හත්තෙ”ති ආදිමාහ. තත්ථ කොතුහලසාලායන්ති කොතුහලසාලා නාම පච්චෙකසාලා තත්ථී. යත්ථ පන නානාතිත්ථීයා සමණොත්ථමණා නානාවිධං කථං පවත්තෙන්ති, සා බහුතං – “අයං කිං වදති, අයං කිං වදති”ති කොතුහලප්පත්තිට්ඨානතො කොතුහලසාලාති වුච්චති. අභිසඤ්ඤානිරොධෙති එත්ථ අභිති උපසග්ගමන්තං. සඤ්ඤානිරොධෙති විත්තනිරොධෙ, බණ්කනිරොධෙ කථා උප්පන්නාති අත්ථො. ඉදං පන තස්සා උප්පත්තිකාරණං. යදා කිර හගවා ජාතකං වා කට්ඨෙති, සික්ඛාපදං වා පඤ්ඤපෙති තදා සකලජම්බුදිපෙ හගවතො කිත්තිසොසො පත්ථරති, තිත්ථීයා තං සුත්වා – “හවං කිර ගොතමො පුබ්බවරියං කට්ඨෙසි, මයං කිං න සක්කොම තාදිසං කිඤ්චි කට්ඨතු”න්ති හගවතො පටිභාගකිරියං කරොන්තා එකං හවත්තරසමයං කට්ඨන්ති – “හවං ගොතමො සික්ඛාපදං පඤ්ඤපෙසි, මයං කිං න සක්කොම පඤ්ඤපෙතු”න්ති අත්තනො සාවකානං කිඤ්චිදෙව සික්ඛාපදං පඤ්ඤපෙන්නි. තදා පන හගවා අට්ඨවිධපරිසමජ්ඣෙ නිසිදිත්වා නිරොධකථං කට්ඨෙසි. තිත්ථීයා තං සුත්වා – “හවං කිර ගොතමො නිරොධං නාම කට්ඨෙසි, මයම්පි තං කට්ඨෙස්සාමා”ති සන්තිපතිත්වා කප්පිංසු. තෙන වුත්තං – “අභිසඤ්ඤානිරොධෙ කථා උදපාදි”ති.

තත්ත්වකච්චෙති තෙසු එකච්චෙ. පුරිමො වෙන්ථ ය්වායං බාහිරෙ තිත්ථායතනෙ පබ්බජිතො විත්තජ්ජවත්තියං දොසං දිස්වා අවිත්තකභාවො සන්තොති සමාපත්තිං භාවෙන්වා ඉතො වුතො පඤ්ච කප්පසතාති අසඤ්ඤිභවෙ යත්වා පුන ඉධ උප්පජ්ජති. තස්ස සඤ්ඤාප්පාදෙ ව නිරොධෙ ව හෙතුං අපස්සන්තො – අහෙතු අප්පච්චයාති ආහ.

දුතියො නං නිසෙධෙත්වා මිගසිඨිගතාපසස්ස අසඤ්ඤකභාවං ගහෙන්වා – “උපෙතිපි අපෙතිපි”ති ආහ. මිගසිඨිගතාපසො කිර අත්තන්තපො සොරතපො පරමධිනින්ද්‍රියො අහොසි. තස්ස සීලතෙජෙන සක්කච්චිමානං උණ්භං අහොසි. සක්කො දෙවරාජා “සක්කට්ඨානං නු බො තාපසො පත්ථෙති”ති අලම්බුසං නාම දෙවකඤ්ඤං – ‘තාපසස්ස තපං භින්දිත්වා එහි’ති පෙසෙසි. සා තත්ථ ගතා. තාපසො පට්ඨෙවසෙ තං දිස්වා පලායිත්වා පණ්ණසාලං පාවිසි. දුතියදිවසෙ කාමච්ඡන්දනීවරණෙන හග්ගො තං හත්ථෙ අග්ගහෙසි, සො තෙන දිබ්බඵස්සෙන චුට්ඨො විසඤ්ඤි හුත්වා තිණ්ණං සංවච්ඡරානං අච්චයෙන සඤ්ඤං පටිලභි. තං සො දිට්ඨිගතිකො – “තිණ්ණං සංවච්ඡරානං අච්චයෙන නිරොධා වුට්ඨිතො”ති මඤ්ඤමානො එවමාහ.

තතියො නං නිසෙධෙත්වා ආට්ඨබ්බණ්ණපයොගං සන්ධාය “උපකඩ්ඪන්තිපි අපකඩ්ඪන්තිපි”ති ආහ. ආට්ඨබ්බණ්ණා කිර ආට්ඨබ්බණ්ණං පයොජෙන්වා සත්තං සිසව්ජින්නං විය හත්ථව්ජින්නං විය මතං විය ව කත්වා දස්සෙන්ති. තස්ස පුන පාකතිකභාවං දිස්වා සො දිට්ඨිගතිකො – “නිරොධා වුට්ඨිතො අය”න්ති මඤ්ඤමානො එවමාහ.

චතුත්ථො නං නිසෙධෙත්වා යක්ඛදාසීනං මදනිද්දං සන්ධාය “සන්ති හි හො දෙවතා”ති ආදිමාහ. යක්ඛදාසීයො කිර සබ්බරත්තිං දෙවතුපහාරං කුරුමානා නච්චිත්වා ගායිත්වා අරුණොදයෙ එකං සුරාපාතිං පිචිත්වා පරිවත්තිත්වා සුපිත්වා දිවා වුට්ඨහන්ති. තං දිස්වා සො දිට්ඨිගතිකො – “සුත්තකාලෙ නිරොධං සමාපන්නා, පබ්බද්ධකාලෙ නිරොධා වුට්ඨිතා”ති මඤ්ඤමානො එවමාහ.

අයං පන පොට්ඨපාදො පරිබ්බාජකො පණ්ඩිතජාතිකො. තෙනස්ස නං කථං සුත්වා විජ්ජට්ඨායො උප්පජ්ජී. “ඉමෙසං කථා ඵළමුගකථා විය වත්තාරො හි නිරොධෙ එතෙ පඤ්ඤාපෙන්නි, ඉමිනා ව නිරොධෙන නාම එකෙන භවිතබ්බං, න බහුතා. තෙනාපි එකෙන අඤ්ඤානෙව භවිතබ්බං, සො පන අඤ්ඤාන ඤාතුං න සක්කා අඤ්ඤානු සබ්බඤ්ඤානා. සචෙ භගවා ඉධ අභවිස්ස ‘අයං නිරොධො අයං න නිරොධො’ති දීපසභස්සං විය උප්පාලෙන්වා අප්පමෙව පාකටං අකරිස්සා”ති දසබලඤ්ඤෙව අනුස්සරි. තස්මා “තස්ස මය්හං භන්තෙ”ති ආදිමාහ. තත්ථ අභො නුනාති අනුස්සරණත්ථෙ නිපාතද්වයං, තෙන තස්ස භගවන්තං අනුස්සරන්තස්ස එතදහොසි “අභො නුන භගවා අභො නුන සුගතො”ති. යො ඉමෙසන්ති යො එතෙසං නිරොධධම්මානං සුකුසලො නිපුණො ඡෙකො, සො භගවා අභො නුන කටෙය්‍යා, සුගතො අභො නුන කටෙය්‍යාති අයමෙන්ථ අධිප්පායො. පකතඤ්ඤාති විණ්ණවසිතාය පකතිං සභාවං ජානාතීති පකතඤ්ඤා. කථං නු ඛොති ඉදං පරිබ්බාජකො “මයං භගවා න ජානාම, තුම්හෙ ජානාථ, කටෙථ නො”ති ආයාවන්තො වදති. අථ භගවා කටෙන්තො “තත්‍ර පොට්ඨපාදා”ති ආදිමාහ.

අභෙතුකසඤ්ඤාප්පාදනිරොධකථාවණ්ණනා

412. තත්ථ තත්‍රාති තෙසු සමණබ්‍රාහ්මණෙසු. ආදිතොව තෙසං අපරද්ධන්ති තෙසං ආදිමිහියෙව විරද්ධං, සරමජ්ඣෙයෙව පක්ඛලිතාති දීපෙති. සහෙතු සප්පච්චයාති එත්ථ හෙතුපි පච්චයොපි කාරණස්සෙව නාමං, සකාරණාති අත්ථො. තං පන කාරණං දස්සෙන්තො “සික්ඛා එකා”ති ආහ. තත්ථ සික්ඛා එකා සඤ්ඤා උප්පජ්ජන්තිති සික්ඛාය එකච්චා සඤ්ඤා ජායන්තිති අත්ථො.

413. කා ව සික්ඛාති භගවා අවොවාති කතමා ව සා සික්ඛාති භගවා විත්ථාරෙතුකමාසාපුච්ඡාවසෙන අවොව. අථ යස්මා අධිසීලසික්ඛා අධිචිත්තසික්ඛා අධිපඤ්ඤාසික්ඛාති තිස්සො සික්ඛා භොන්ති. තස්මා තා දස්සෙන්තො භගවා සඤ්ඤාය සහෙතුකං උප්පාදනිරොධං දීපෙතුං බුද්ධුප්පාදතො පභුති තන්තිධම්මං යපෙන්තො “ඉධ පොට්ඨපාද, තථාගතො ලොකෙ”ති ආදිමාහ. තත්ථ අධිසීලසික්ඛා අධිචිත්තසික්ඛාති ද්වෙ එව සික්ඛා සරුපෙන ආගතා, තතියා පන “අයං දුක්ඛනිරොධගාමීති පටිපදාති ඛො පොට්ඨපාද මයා එකංසිකො ධම්මො දෙසිතො”ති එත්ථ සම්මාදිට්ඨිසම්මාසඬකප්පවසෙන පරියාපන්තන්තා ආගතාති වෙදිතබ්බො. කාමසඤ්ඤාති පඤ්චකාමගුණිකරාගොපි අසමුප්පන්නකාමවාරොපි. තත්ථ පඤ්චකාමගුණිකරාගො අනාගාමිමග්ගෙන සමුග්ගානං ගච්ඡති, අසමුප්පන්නකාමවාරො පන ඉමස්මිං යානෙ වට්ටති. තස්මා තස්ස යා පුරිමා කාමසඤ්ඤාති තස්ස පයමජ්ඣානසමඬගිතො යා පුබ්බෙ උප්පන්නපුබ්බාය කාමසඤ්ඤාය සදිසන්තා පුරිමා කාමසඤ්ඤාති වුව්චෙය්‍යා, සා නිරුප්ඤ්ඤාති, අනුප්පන්නාව නුප්පජ්ජන්ති අත්ථො.

විවෙකජ්ජිතිසුබ්බසුබ්බමසච්චසඤ්ඤීයෙව තස්මිං සමයෙ භොතීති තස්මිං පයමජ්ඣානසමයෙ විවෙකජ්ජිතිසුබ්බසඬබ්බානා සුබ්බමසඤ්ඤා සච්චා භොති, භූතා භොතීති අත්ථො. අථ වා කාමච්ඡන්දාදිඔළාරිකඬිගප්පහානවසෙන සුබ්බමා ව සා භූතතාය සච්චා ව සඤ්ඤාති සුබ්බමසච්චසඤ්ඤා, විවෙකජ්ජිති පිතිසුබ්බෙහි සම්පයුත්තා සුබ්බමසච්චසඤ්ඤාති විවෙකජ්ජිතිසුබ්බසුබ්බමසච්චසඤ්ඤා සා අස්ස අත්ථිති විවෙකජ්ජිතිසුබ්බසුබ්බමසච්චසඤ්ඤීති එවමෙන්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. එස නයො සබ්බන්ථ. එවම්පි සික්ඛාති එත්ථ යස්මා පයමජ්ඣානං සමාපජ්ජන්තො අධිට්ඨන්තො, වුට්ඨන්තො ව සික්ඛති, තස්මා තං එවං සික්ඛිතබ්බතො සික්ඛාති වුව්චති. තෙනපි සික්ඛාසඬබ්බාතෙන පයමජ්ඣානෙන එවං එකා විවෙකජ්ජිතිසුබ්බසුබ්බමසච්චසඤ්ඤා උප්පජ්ජති. එවං එකා කාමසඤ්ඤා නිරුප්ඤ්ඤාති අත්ථො. අයං සික්ඛාති භගවා අවොවාති අයං පයමජ්ඣානසඬබ්බානා එකා සික්ඛාති, භගවා ආහ. එතෙනුපායෙන සබ්බන්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො.

යස්මා පන අට්ඨමසමාපත්තියා අඬගතො සම්මසනං බුද්ධානංයෙව භොති, සාවකෙසු සාරිපුත්තසදිසානම්පි තත්ථි, කලාපතො සම්මසනංයෙව පන සාවකානං භොති, ඉදඤ්ච “සඤ්ඤා සඤ්ඤා”ති, එවං අඬගතො සම්මසනං උද්ධට්ටං. තස්මා ආකිඤ්චඤ්ඤායතනපරමංයෙව සඤ්ඤං දස්සෙන්වා පුන තදෙව සඤ්ඤාග්ගන්ති දස්සෙතුං “යතො ඛො පොට්ඨපාද...පෙ.... සඤ්ඤාග්ගං චුසති”ති ආහ.

414. තත්ථ යතො ඛො පොට්ඨපාද භික්ඛුති යො නාම පොට්ඨපාද භික්ඛු. ඉධ සකසඤ්ඤී භොතීති ඉධ සාසනෙ සකසඤ්ඤී භොති, අයමෙව වා පායො, අත්තතො පයමජ්ඣානසඤ්ඤාය සඤ්ඤවා භොතීති අත්ථො. සො තතො අමුත්‍ර තතො අමුත්‍රාති සො භික්ඛු තතො පයමජ්ඣානතො අමුත්‍ර දුතියජ්ඣානෙන, තතොපි අමුත්‍ර තතියජ්ඣානෙන එවං තාය තාය ඤානසඤ්ඤාය සකසඤ්ඤී සකසඤ්ඤී හුත්වා අනුපුබ්බෙන සඤ්ඤාග්ගං චුසති. සඤ්ඤාග්ගන්ති ආකිඤ්චඤ්ඤායතනං වුව්චති. කස්මා? ලොකියානං කිච්චකාරකසමාපත්තීනං අග්ගන්තා. ආකිඤ්චඤ්ඤායතනසමාපත්තියඤ්චි යත්වා නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනම්පි නිරොධම්පි සමාපජ්ජන්ති. ඉති සා ලොකියානං කිච්චකාරකසමාපත්තීනං අග්ගන්තා සඤ්ඤාග්ගන්ති වුව්චති, තං චුසති පාපුණාතීති අත්ථො.

ඉදාති අභිසඤ්ඤානිරොධං දස්සෙතුං “තස්ස සඤ්ඤාග්ගෙ ඨිතස්සා”ති ආදිමාහ. තත්ථ වෙතෙය්‍යං, අභිසඬබ්බරෙය්‍යන්ති පදද්වයෙ ව ඤානං සමාපජ්ජන්තො වෙතෙති නාම, පුනප්පුනං කප්පෙතීති අත්ථො. උපරිසමාපත්තිඅත්ථාය නිකන්ති. කුරුමානො අභිසඬබ්බරොති නාම. ඉමා ව මෙ සඤ්ඤා නිරුප්ඤ්ඤායුන්ති ඉමා ආකිඤ්චඤ්ඤායතනසඤ්ඤා නිරුප්ඤ්ඤායු. අඤ්ඤා ව ඔළාරිකාති අඤ්ඤා ව ඔළාරිකා භවඬිගසඤ්ඤා

උප්පජ්ජෙය්‍යං. සො න වෙව වෙනති න අභිසංඛාරොතිති එත්ථ කාමං වෙස වෙනන්තොව න වෙනති, අභිසංඛාරොන්තොව නාභිසංඛාරොති. ඉමස්ස භික්ඛුනො ආකිඤ්චඤ්ඤායතනතො වුට්ඨාය නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනං සමාපජ්ජන්තවා “එකං ද්වෙ විත්තවාරෙ යස්සාමි”ති ආභොගසමන්තාහාරො නත්ථි. උපරිනිරොධසමාපත්තත්ථාය එව පන ආභොගසමන්තාහාරො අත්ථි, ස්වායමන්ථො පුත්තසරාවික්ඛණෙන දීපෙනබ්බො.

පිතුසරමජ්ඣෙකන කිර ගන්ත්වා පච්ඡාභාගෙ පුත්තස්ස සරං හොති, තතො පණිතං භොජනං ආදාය ආසනසාලං ආගතං දහරං ථෙරො – “මනාපො පිණ්ඩපාතො කුතො ආහතො”ති පුච්ඡි. සො “අසුකස්ස සරතො”ති උද්ධසරමෙව ආවික්ඛි. යෙන පනස්ස පිතුසරමජ්ඣෙකන ගතොපි ආගතොපි තත්ථ ආභොගොපි නත්ථි. තත්ථ ආසනසාලා විය ආකිඤ්චඤ්ඤායතනසමාපත්ති දට්ඨබ්බො, පිතුගෙහං විය නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනසමාපත්ති, පුත්තගෙහං විය නිරොධසමාපත්ති, ආසනසාලාය යත්වා පිතුසරං අමනසිකරිත්වා පුත්තසරාවික්ඛණං විය ආකිඤ්චඤ්ඤායතනතො වුට්ඨාය නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනං සමාපජ්ජන්තවා “එකං ද්වෙ විත්තවාරෙ යස්සාමි”ති පිතුසරං අමනසිකරිත්වා උපරිනිරොධසමාපත්තත්ථාය මනසිකාරො, එවමෙස වෙනන්තොව න වෙනති, අභිසංඛාරොන්තොව නාභිසංඛාරොති. තා වෙව සඤ්ඤාති තා ක්කානසඤ්ඤා නිරුජ්ඣන්ති. අඤ්ඤා වාති අඤ්ඤා ව ඔළාරිකා භවතිගසඤ්ඤා නුප්පජ්ජන්ති. සො නිරොධං චුසන්ති සො එවං පටිපන්නො භික්ඛු සඤ්ඤාවෙදයිතනිරොධං චුසති වින්දති පටිලභති.

අනුපුබ්බාභිසඤ්ඤානිරොධසමපජානසමාපත්තින්ති එත්ථ අභිති උපසග්ගමන්තං, සමපජානපදං නිරොධපදෙන අන්තරිකං කත්වා චුත්තං. අනුපටිපාටියා සමපජානසඤ්ඤානිරොධසමාපත්තිති අයං පනෙත්ථත්ථො. තත්ත්වාපි සමපජානසඤ්ඤානිරොධසමාපත්තිති සමපජානන්තස්ස අන්තෙ සඤ්ඤා නිරොධසමාපත්ති සමපජානන්තස්ස වා පණ්ඩිතස්ස භික්ඛුනො සඤ්ඤානිරොධසමාපත්තිති අයං විසෙසත්ථො.

ඉදානි ඉධ යත්වා නිරොධසමාපත්තිකථා කට්ඨෙබ්බො. සා පනෙසා සබ්බාකාරෙන විසුද්ධිමග්ගෙ පඤ්ඤාභාවනානිසංසාධිකාරෙ කථිතා, තස්මා තත්ථ කථිතතොව ගහෙතබ්බො.

එවං භගවා පොට්ඨපාදස්ස පරිබ්බාජකස්ස නිරොධකථං කට්ඨන්තවා – අථ නං තාදිසාය කථාය අඤ්ඤත්ථ අභාවං පටිජානාපෙතුං “තං කිං මඤ්ඤසි”ති ආදිමාහ. පරිබ්බාජකොපි “භගවා අජ්ජ කුමිහාකං කථං යපෙත්වා න මයා එවරුපා කථා සුතපුබ්බො”ති පටිජානන්තො, “නො හෙතං භන්තෙ”ති වත්වා පුත සක්කච්චං භගවතො කථාය උග්ගහිතභාවං දස්සෙන්නො “එවං බො අහං භන්තෙ”ති ආදිමාහ. අථස්ස භගවා “සුඋග්ගහිතං තයා”ති අනුජානන්තො “එවං පොට්ඨපාදා”ති ආහ.

415. අථ පරිබ්බාජකො “භගවතා ‘ආකිඤ්චඤ්ඤායතනං සඤ්ඤග්ග’න්ති චුත්තං. එතදෙව නු බො සඤ්ඤග්ගං, උදාහු අවසෙසසමාපත්තිසුපි සඤ්ඤග්ගං අත්ථි”ති විත්තෙත්වා තමත්ථං පුච්ඡන්තො “එකඤ්ඤෙව නු බො”ති ආදිමාහ. භගවාපිස්ස විස්සජ්ජෙසි. තත්ථ පුපුප්පිති බහුනිපි. යථා යථා බො, පොට්ඨපාද, නිරොධං චුසන්ති පට්ඨිකසිණාදිසු යෙන යෙන කසිණෙන, පයමජ්ඣානාදීනං වා යෙන යෙන ක්කානෙන. ඉදං චුත්තං හොති – සවෙ හි පට්ඨිකසිණෙන කරණභුතෙන පට්ඨිකසිණසමාපත්තිං එකවාරං සමාපජ්ජන්තො පුරිමසඤ්ඤානිරොධං චුසති එකං සඤ්ඤග්ගං, අථ ද්වෙ වාරෙ, තයො වාරෙ, වාරසතං, වාරසහස්සං, වාරසතසහස්සං වා සමාපජ්ජන්තො පුරිමසඤ්ඤානිරොධං චුසති, සතසහස්සං, සඤ්ඤග්ගානි. එස නයො සෙසකසිණෙසු. ක්කානෙසුපි සවෙ පයමජ්ඣානෙන කරණභුතෙන එකවාරං පුරිමසඤ්ඤානිරොධං චුසති එකං සඤ්ඤග්ගං. අථ ද්වෙ වාරෙ, තයො වාරෙ, වාරසතං, වාරසහස්සං, වාරසතසහස්සං වා පුරිමසඤ්ඤානිරොධං චුසති, සතසහස්සං සඤ්ඤග්ගානි. එස නයො සෙසජ්ඣානසමාපත්තිසුපි. ඉති එකවාරං සමාපජ්ජනවසෙන වා සබ්බමිපි සඤ්ජානනලක්ඛණෙන සඳ්ධිගහෙත්වා වා එකං සඤ්ඤග්ගං හොති, අපරාපරං සමාපජ්ජනවසෙන බහුනි.

416. සඤ්ඤා නු බො, භන්තෙති භන්තෙ නිරොධසමාපජ්ජනකස්ස භික්ඛුනො “සඤ්ඤා නු බො පයමං උප්පජ්ජති”ති පුච්ඡති. තස්ස භගවා “සඤ්ඤා බො, පොට්ඨපාදා”ති බ්‍යාකාසි. තත්ථ සඤ්ඤාති ක්කානසඤ්ඤා. ඤාණන්ති විපස්සනාඤාණං. අපරො නයො, සඤ්ඤාති විපස්සනා සඤ්ඤා. ඤාණන්ති මග්ගඤාණං. අපරො නයො, සඤ්ඤාති මග්ගසඤ්ඤා. ඤාණන්ති ඵලඤාණං. තිපිටකමහාසිවත්ථෙරො පනාහ –

කිං ඉමෙ භික්ඛු භණන්ති, පොට්ඨපාදො හෙට්ඨා භගවන්තං නිරොධං පුච්ඡි. ඉදානි නිරොධා වුට්ඨානං පුච්ඡන්තො “භගවා නිරොධා වුට්ඨහන්තස්ස කිං පයමං අරහත්තඵලසඤ්ඤා උප්පජ්ජති, උදාහු පච්චවෙක්ඛණඤාණං”න්ති වදති. අථස්ස භගවා යස්මා ඵලසඤ්ඤා පයමං උප්පජ්ජති, පච්ඡා පච්චවෙක්ඛණඤාණං. තස්මා “සඤ්ඤා බො පොට්ඨපාදා”ති ආහ. තත්ථ සඤ්ඤාජ්ජාදානි අරහත්තඵලසඤ්ඤාය උප්පාදා, පච්ඡා “ඉදං අරහත්තඵල”න්ති එවං පච්චවෙක්ඛණඤාණුප්පාදො හොති. ඉදප්පච්චයා කිර මෙති ඵලසමාධිසඤ්ඤාපච්චයා කිර මය්හං පච්චවෙක්ඛණඤාණං උප්පන්නන්ති.

417. ඉදානි පරිබ්බාජකො යථා නාම ගාමසුක්කරො ගන්ධොදකෙන න්භාපෙත්වා ගන්ධෙහි අනුලිම්පිත්වා මාලාදාමං පිළන්ධිත්වා සිරිසයනෙ ආරොපිතොපි සුඛං න වින්දති, වෙගෙන ගුප්ථිකානමෙව ගන්ත්වා සුඛං වින්දති. එවමෙව භගවතා සංඝහසුබ්බමතිලක්ඛණබ්භාහතාය දෙසනාය න්භාපිතවිලිත්තමණ්ඩිතොපි නිරොධකථාසිරිසයනං ආරොපිතොපි තත්ථ සුඛං න වින්දන්තො ගුප්ථිකානසදිසං අත්තනො ලද්ධිං ගහෙත්වා තමෙව පුච්ඡන්තො “සඤ්ඤා නු ඛො, භන්තෙ, පුරිසස්ස අත්තා”තිආදිමාහ. අප්පසානුමතිං ගහෙත්වා බ්‍යාකාතුකාමො භගවා – “කං පන ත්ව”න්තිආදිමාහ. තතො සො “අරුපි අත්තා”ති එවං ලද්ධිකො සමානොපි “භගවා දෙසනාය සුකුසලො, සො මෙ ආදිතොව ලද්ධිං මා විද්ධංසෙතු”ති වින්තෙත්වා අත්තනො ලද්ධිං පරිහරන්තො “ඔළාරිකං ඛො”තිආදිමාහ. අප්පස භගවා තත්ථ දොසං දස්සෙන්තො “ඔළාරිකො ව හි තෙ”තිආදිමාහ. තත්ථ එවං සන්තන්ති එවං සන්තෙ. භුම්මත්ථෙ හි එතං උපයොගවචනං. එවං සන්තං අත්තානං පච්චාගච්ඡන්තො තවානි අයං වා එත්ථ අත්ථො. චතුත්තං ඛන්ධානං එකුප්පාදෙකනිරොධන්තා කිඤ්චාපි යා සඤ්ඤා උප්පජ්ජති, සාව නිරුජ්ඣති. අපරාපරං උපාදාය පන “අඤ්ඤා ව සඤ්ඤා උප්පජ්ජති, අඤ්ඤා ව සඤ්ඤා නිරුජ්ඣන්ති”ති චුත්තං.

418-420. ඉදානි අඤ්ඤං ලද්ධිං දස්සෙන්තො – “මනොමයං ඛො අහං, භන්තෙ”තිආදිං වත්වා තත්‍රාපි දොසෙ දින්නෙ යථා නාම උම්මත්තකො යාවස්ස සඤ්ඤා නප්පතිට්ඨාති, තාව අඤ්ඤං ගහෙත්වා අඤ්ඤං විස්සජ්ජෙති, සඤ්ඤාපතිට්ඨානකාලෙ පන වත්තබ්බමෙව වදති, එවමෙව අඤ්ඤං ගහෙත්වා අඤ්ඤං විස්සජ්ජෙත්වා ඉදානි අත්තනො ලද්ධිංයෙව වදන්තො “අරුපි ඛො”තිආදිමාහ. තත්‍රාපි යස්මා සො සඤ්ඤාය උප්පාදනිරොධං ඉච්ඡති, අත්තානං පන සස්සතං මඤ්ඤති. තස්මා තථෙවස්ස දොසං දස්සෙන්තො භගවා “එවං සන්තම්පි”තිආදිමාහ. තතො පරිබ්බාජකො මිච්ඡාදස්සනෙන අභිභූතත්තා භගවතා චූචිවමානම්පි තං නානත්තං අජානන්තො “සක්කා පනෙතං, භන්තෙ, මයා”තිආදිමාහ. අප්පස භගවා යස්මා සො සඤ්ඤාය උප්පාදනිරොධං පස්සන්තොපි සඤ්ඤාමයං අත්තානං නිච්චමෙව මඤ්ඤති. තස්මා “දුජ්ජානං ඛො”තිආදිමාහ.

තත්ථායං සඬ්ඛෙපත්ථො – තව අඤ්ඤා දිට්ඨි, අඤ්ඤා ඛන්ති, අඤ්ඤා රුචි, අඤ්ඤාලායෙව තෙ දස්සනං පචත්තං, අඤ්ඤාදෙව ව තෙ ඛමති වෙව රුචිවති ව, අඤ්ඤාත්‍ර ව තෙ ආයොගො, අඤ්ඤස්සායෙව පටිපත්තියා යුත්තපයුත්තතා, අඤ්ඤත්ථ ව තෙ ආවරියකං, අඤ්ඤස්මිං තිත්ථායතනෙ ආවරියභාවො. තෙන තයා එවං අඤ්ඤාදිට්ඨිකෙන අඤ්ඤාඛන්තිකෙන අඤ්ඤාරුචිකෙන අඤ්ඤාත්‍රායොගෙන අඤ්ඤාත්‍රාවරියකෙන දුජ්ජානං එතන්ති. අප් පරිබ්බාජකො – “සඤ්ඤා වා පුරිසස්ස අත්තා හොතු, අඤ්ඤා වා සඤ්ඤා, තං සස්සතාදි භාවමස්ස පුච්ඡස්ස”න්ති පුන “කිං පන භන්තෙ”තිආදිමාහ.

තත්ථ ලොකොති අත්තානං සන්ධාය වදති. න භෙතං පොට්ඨපාද අත්ථසඤ්ඡිතන්ති පොට්ඨපාද එතං දිට්ඨිගතං න ඉධලොකපරලොකඅත්ථනිස්සිතං, න අත්තත්ථපරත්ථනිස්සිතං. න ධම්මසංභිතන්ති න නවලොකුත්තරධම්මනිස්සිතං. නාදිබ්බුත්ථවරියකන්ති සික්ඛත්තසංඛිතස්ස සාසනබ්බුත්ථවරියකස්ස න ආදිමත්තං, අධිසිලසික්ඛාමත්තම්පි න හොති. න නිබ්බිදායාති සංසාරවට්ටෙ නිබ්බිදන්දනත්ථාය න සංවත්තති. න විරාගායාති වට්ටවිරාගත්ථාය න සංවත්තති. න නිරොධායාති වට්ටස්ස නිරොධකරණත්ථාය න සංවත්තති. න උපසමායාති වට්ටස්ස චූපසමනත්ථාය න සංවත්තති. න අභිඤ්ඤායාති වට්ටාභිජානනාය පච්චක්ඛකිරියාය න සංවත්තති. න සම්බොධායාති වට්ටසම්බුජ්ඣන්තත්ථාය න සංවත්තති. න නිබ්බානායාති අමතමහානිබ්බානස්ස පච්චක්ඛකිරියාය න සංවත්තති.

ඉදං දුක්ඛන්තිආදියු තණ්හං යපෙත්වා තෙභුමකා පඤ්චක්ඛන්ධා දුක්ඛන්ති, තස්සෙව දුක්ඛස්ස පභාවනතො සප්පච්චයා තණ්හා දුක්ඛසමුදයොති. උභින්නං අප්පචන්ති දුක්ඛනිරොධොති, අරියො අට්ඨංඝිකො මග්ගො දුක්ඛනිරොධගාමීති පටිපදාති මයා බ්‍යාකතන්ති අත්ථො. එවඤ්ච පන වත්වා භගවා “ඉමස්ස පරිබ්බාජකස්ස මග්ගපාතුභාවො වා ඵලසච්ඡිකිරියා වා නත්ථි, මස්භඤ්ච භික්ඛාලාරවෙලා”ති වින්තෙත්වා තුණ්හි අහොසි. පරිබ්බාජකොපි තං ආකාරං ඤත්වා භගවතො ගමනකාලං ආරොචෙන්තො විය “එවමෙත”න්තිආදිමාහ.

421. වාචාසන්තිතොදකෙනාති වචනපතොදෙන. සඤ්ඤාබ්හරිමකංසුති සඤ්ඤාබ්හරිතං නිරන්තරං චූට්ඨං අකංසු, උපරි විජ්ඣංසුති චුත්තං හොති. භූතන්ති සභාවතො විජ්ජමානං. තච්ඡං, තථන්ති තස්සෙව වෙච්චනං. ධම්මට්ඨිතතන්ති නවලොකුත්තරධම්මෙසු ධීතසභාවං. ධම්මනියාමතන්ති ලොකුත්තරධම්මනියාමතං. බුද්ධානඤ්ඤි චතුසච්චිතිමුත්තා කථා නාම නත්ථි. තස්මා සා ඵදිසා හොති.

චිත්තභත්ථිසාරිපුත්තපොට්ඨපාදවත්ථුචණ්ණනා

422. චිත්තො ව භත්ථිසාරිපුත්තොති සො කිර සාවත්ථියං භත්ථිආවරියස්ස පුත්තො භගවතො සන්තිකෙ පබ්බජිත්වා තිණි පිටකානි උග්ගහෙත්වා සුබ්බමෙසු අත්ථන්තරෙසු කුසලො අහොසි, පුබ්බෙ කතපාපකම්මවසෙන පන සත්තවාරෙ විබ්භම්ත්වා ගිහි ජාතො. කස්සපසම්මාසම්බුද්ධස්ස කිර සාසනෙ ද්වෙ සභායකා අහෙසුං, අඤ්ඤාමඤ්ඤං සමග්ගා එකතොව සජ්ඣායන්ති. තෙසු එකො අනභිරතො ගිහිභාවෙ චිත්තං උප්පාදෙන්වා ඉතරස්ස ආරොචෙසි. සො ගිහිභාවෙ ආදීනවං පබ්බජ්ජාය ආනිසංසං දස්සෙන්වා තං ඔවදි. සො තං සුත්වා අභිරම්ත්වා පුනෙකදිවසං තාදිසෙ චිත්තෙ උප්පන්නෙ තං එතදවොච “මය්හං ආවුසො එවරුපං චිත්තං උප්පජ්ජති – ‘ඉමාහං පත්තචීවරං තුය්හං දස්සාමි’ති”. සො පත්තචීවරලොභෙන තස්ස ගිහිභාවෙ ආනිසංසං දස්සෙන්වා පබ්බජ්ජාය ආදීනවං කථෙසි. අප්පස තං

සුන්වාද ගිහිභාවතො චිත්තං විරජ්ජිත්වා පබ්බජ්ජායමෙව අභිරම්. එවමෙස තදා සීලවන්තස්ස භික්ඛුනො ගිහිභාවෙ ආනිසංසකථාය කථිතත්තා ඉදානි ඡ වාරෙ විබ්භමිත්වා සත්තමෙ වාරෙ පබ්බජිතො. මහාමොග්ගල්ලානස්ස, මහාකොට්ඨිකත්ථෙරස්ස ච අභිධම්මකථං කථෙන්නානං අන්තරන්තරා කථං ඔපානෙති. අථ නං මහාකොට්ඨිකත්ථෙරො අපසාදෙති. සො මහාසාවකස්ස කථිතෙ පතිට්ඨාතුං අසක්කොන්තො විබ්භමිත්වා ගිහි ඡාතො. පොට්ඨපාදස්ස පනායං ගිහිසභායකො හොති. තස්මා විබ්භමිත්වා ද්විභ්ගිභව්වයෙන පොට්ඨපාදස්ස සන්නිකං ගතො. අථ නං සො දිස්වා “සම්ම කිං තයා කතං, එවරුපස්ස නාම සත්ථු සාසනා අපසක්කන්තොසි, එහි පබ්බජිතුං ඉදානි තෙ වට්ටති”ති තං ගභෙත්වා භගවතො සන්නිකං අගමාසි. තෙන චුත්තං “චිත්තො ච භත්ථිසාරිපුත්තො පොට්ඨපාදො ච පරිබ්බාජකො”ති.

423. අන්ධාති පඤ්ඤාවක්ඛුනො නත්ථිතාය අන්ධා, තස්සෙව අභාවෙන අවක්ඛුකා. ත්වංයෙව නෙසං එකො වක්ඛුමාති සුභාසිතදුබ්භාසිතජානනභාවමත්තෙන පඤ්ඤාවක්ඛුනා වක්ඛුමා. එකංසිකාති එකකොට්ඨාසා. පඤ්ඤත්තාති යපිතා. අනෙකංසිකාති න එකකොට්ඨාසා එකෙනෙව කොට්ඨාසෙන සස්සතාති වා අසස්සතාති වා න චුත්තාති අත්ථො.

එකංසිකධම්මවණ්ණනා

424-425. සන්නි පොට්ඨපාදාති ඉදං භගවා කස්මා ආරභි? බාහිරකෙහි පඤ්ඤාපිතනිට්ඨාය අනියානිකභාවදස්සනත්ථං. සබ්බෙ හි තිත්ථියා යථා භගවා අමතං නිබ්බානං, එවං අත්තනො අත්තනො සමයෙ ලොකථුපිකාදිවසෙන නිට්ඨං පඤ්ඤපෙන්නි, සා ච න නියානිකා. යථා පඤ්ඤත්තා හුත්වා න නියානි න ගව්ඡති, අඤ්ඤදත්ථු පණ්ඩිතෙහි පටික්ඛිත්තා නිවත්තති, තං දස්සෙතුං භගවා එවමාහ. තත්ථ එකත්තසුඛං ලොකං ජානං පස්සන්නි පුරත්ථිමාය දිසාය එකත්තසුඛො ලොකො පවිජ්ජිමාදිනං වා අඤ්ඤතරායාති එවං ජානන්නා එවං පස්සන්නා විහරං. දිට්ඨපුබ්බාති බො තස්මිං ලොකෙ මනුස්සානං සරිරසණ්ඨානාදීනි. අප්පාටිභීරකතන්ති අප්පාටිභීරකතං පටිහරණවිරහිතං, අනියානිකත්ති චුත්තං හොති.

426-427. ජනපදකල්‍යාණීති ජනපදෙ අඤ්ඤාහි ඉත්ථිති වණ්ණසණ්ඨානවිලාසාකප්පාදිති අසදිසා.

තයොඅත්තපට්ලාභවණ්ණනා

428. එවං භගවා පරෙසං නිට්ඨාය අනියානිකත්තං දස්සෙත්වා අත්තනො නිට්ඨාය නියානිකභාවං දස්සෙතුං “තයො බො මෙ පොට්ඨපාදා”තිආදිමාහ. තත්ථ අත්තපට්ලාභොති අත්තභාවපට්ලාභො, එත්ථ ච භගවා තිහි අත්තභාවපට්ලාභෙහි තයො භවෙ දස්සෙසි. ඔළාරිකත්තභාවපට්ලාභෙන අවිචිතො පට්ඨාය පරනිම්මිතවසවත්තිපරියොසානං කාමභවං දස්සෙසි. මනොමයඅත්තභාවපට්ලාභෙන පයමජ්ඣානභූමිතො පට්ඨාය අකනිට්ඨබ්බමලොකපරියොසානං රූපභවං දස්සෙසි. අරූපඅත්තභාවපට්ලාභෙන ආකාසානඤ්චායතනබ්බමලොකතො පට්ඨාය නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනබ්බමලොකපරියොසානං අරූපභවං දස්සෙසි. සංකිලෙසිකා ධම්මා නාම ද්වාදස අකුසලචිත්තූප්පාදා. වොදානියා ධම්මා නාම සමථවිපස්සනා.

429. පඤ්ඤාපාරිපූරිං වෙපුල්ලත්තන්ති මග්ගපඤ්ඤාඋපපඤ්ඤානං පාරිපූරිඤ්ඤෙව විපුලභාවඤ්ඤං. පාමුජ්ජන්ති තරුණපිති. පීතීති බලවතුට්ඨි. කිං චුත්තං හොති? යං අවොචුම්භ “සයං අභිඤ්ඤා සවිජ්ජන්තවා උපසම්පජ්ජ විහිරති”ති, තත්ථ තස්ස එවං විහරතො තං පාමොජ්ජඤ්ඤෙව භවිස්සති, පීති ච නාමකායපස්සද්ධි ච සති ච සුපට්ඨිතා උත්තමඤ්ඤාඤ්ඤං සුඛො ච විභාරො. සබ්බවිභාරෙසු ච අයමෙව විභාරො “සුඛො”ති වත්තුං යුත්තො “උපසන්නො පරමමධුරො”ති. තත්ථ පයමජ්ඣානෙ පාමොජ්ජාදයො ඡපි ධම්මා ලබ්භන්ති, දුතියජ්ඣානෙ දුබ්බලපීතිසඬ්ඛානං පාමොජ්ජං නිවත්තති, සෙසා පඤ්ඤං ලබ්භන්ති. තතියෙ පීති නිවත්තති, සෙසා චත්තාරො ලබ්භන්ති. තථා චතුත්ථෙ. ඉමෙසු චතුසු ඤානෙසු සම්පසාදනසුත්තෙ සුද්ධවිපස්සනා පාදකජ්ඣානමෙව කථිතං. පාසාදිකසුත්තෙ චතුහි මග්ගෙහි සද්ධිං විපස්සනා කථිතා. දසුත්තරසුත්තෙ චතුත්ථජ්ඣානිකථලසමාපත්ති කථිතා. ඉමස්මිං පොට්ඨපාදසුත්තෙ පාමොජ්ජං පීතිවෙචනමෙව කත්වා දුතියජ්ඣානිකථලසමාපත්තිනාම කථිතාති වෙදිතබ්බා.

432-437. අයං වා සොති එත්ථ වා සද්දො විභාවනත්ථො හොති. අයං සොති එවං විභාවත්වා පකාසෙත්වා බ්‍යාකරෙය්‍යාම. යථාපරෙ “එකත්තසුඛං අත්තානං සඤ්ජානාථා”ති පුට්ඨා “නො”ති වදන්ති, න එවං වදාමාති අත්ථො. සප්පාටිභීරකතන්ති සප්පාටිහරණං, නියානිකත්ති අත්ථො. මොසො හොතීති තුව්ඡො හොති, නත්ථි සො තස්මිං සමයෙති අධිප්පායො. සච්චො හොතීති භූතො හොති, ස්වෙච තස්මිං සමයෙ සච්චො හොතීති අත්ථො. එත්ථ පනායං චිත්තො අත්තනො අසබ්බඤ්ඤාය තයො අත්තපට්ලාභෙ කථෙත්වා අත්තපට්ලාභො නාම පඤ්ඤත්තිමත්තං එතන්ති උද්ධරිතුං නාසක්ඛි, අත්තපට්ලාභො ත්වෙච නියානෙසි. අථස්ස භගවා රූපාදයො වෙන්ථ ධම්මා, අත්තපට්ලාභොති පන නාමමත්තමෙතං, තෙසු තෙසු රූපාදිසු සති එවරූපා වොහාරා හොන්තීති දස්සෙතුකාමො තස්සෙව කථං ගභෙත්වා නාමපඤ්ඤත්තිවසෙන නියානනත්ථං “යස්මිං චිත්ත සමයෙ”තිආදිමාහ.

438. එවැනිව පන වත්වා පටිපුටිත්වා විනයනත්ථං පුන “සචෙ තං, චිත්ත, එවං පුට්ඨෙය්‍ය”න්තිආදිමාහ . තත්ථ යො මෙ අහොසි අතීතො අත්තපට්ට්‍රාහො , ස්වෙව මෙ අත්තපට්ට්‍රාහො, තස්මිං සමයෙ සච්චො අහොසි, මොසො අනාගතො මොසො පටිච්ඡපන්නොති එත්ථ තාව ඉමමත්ථං දස්සෙති – යස්මා යෙ තෙ අතීතා ධම්මා, තෙ එතරහි නත්ථී, අහෙසුන්ති පන සඬ්ඛං ගතා, තස්මා සොපි මෙ අත්තපට්ට්‍රාහො තස්මිංයෙව සමයෙ සච්චො අහොසි. අනාගතපටිච්ඡපන්නානං පන ධම්මානං තදා අභාවා තස්මිං සමයෙ “මොසො අනාගතො, මොසො පටිච්ඡපන්නො”ති, එවං අත්ථතො නාමමත්තමෙව අත්තපට්ට්‍රාහං පටිජානාති. අනාගතපටිච්ඡපන්නෙසුපි එසෙව නයො.

439-443. අථ භගවා තස්ස ඛ්‍යාකරණෙන සද්ධිං අත්තතො ඛ්‍යාකරණං සංසන්දිතුං “එවමෙව ඛො චිත්තා”තිආදීති වත්වා පුන ඔපම්මතො තමත්ථං සාධෙන්නො “සෙය්‍යථාපි චිත්ත ගවා ඛිර”න්තිආදිමාහ. තත්‍රායං සඬ්ඛෙපත්ථො, යථා ගවා ඛිරං, ඛිරාදීහි ව දධිආදීති භවන්ති, තත්ථ යස්මිං සමයෙ ඛිරං හොති, න තස්මිං සමයෙ දධිති වා නවතිතාදීසු වා අඤ්ඤතරන්ති සඬ්ඛං නිරුත්තිං නාමං වොහාරං ගච්ඡති. කස්මා? යෙ ධම්මෙ උපාදාය දධිතිආදි වොහාරා හොන්ති, තෙසං අභාවා. අථ ඛො ඛිරං ත්වෙව තස්මිං සමයෙ සඬ්ඛං ගච්ඡති. කස්මා? යෙ ධම්මෙ උපාදාය ඛිරන්ති සඬ්ඛං නිරුත්ති නාමං වොහාරො හොති, තෙසං භාවාති. එස නයො සබ්බත්ථං. ඉමා ඛො චිත්තාති ඔළාරිකො අත්තපට්ට්‍රාහො ඉති ව මනොමයො අත්තපට්ට්‍රාහො ඉති ව අරූපො අත්තපට්ට්‍රාහො ඉති ව ඉමා ඛො චිත්ත ලොකසමඤ්ඤා ලොකෙ සමඤ්ඤාමත්තකාති සමනුජානනමත්තකාති එතාති. තථා ලොකනිරුත්තිමත්තකාති වචනපට්මත්තකාති වොහාරමත්තකාති නාමපණ්ණත්තිමත්තකාති එතාති. එවං භගවා හෙට්ඨා තයො අත්තපට්ට්‍රාහෙ කථෙත්වා ඉදාති සබ්බමෙතං වොහාරමත්තකාති වදති. කස්මා? යස්මා පරමත්ථතො සත්තො නාම නත්ථී, සුඤ්ඤා තුච්ඡො එස ලොකො.

බුද්ධානං පන ද්වෙ කථා සම්මුතිකථා ව පරමත්ථකථා ව. තත්ථ “සත්තො පොසො දෙවො බ්‍රහ්මා”තිආදිකා “සම්මුතිකථා” නාම. “අනිච්චං දුක්ඛමනත්තා ඛන්ධා ධාතුයො ආයතනාති සතිපට්ඨානා සම්මප්පධානා”තිආදිකා පරමත්ථකථා නාම. තත්ථ යො සම්මුතිදෙසනාය “සත්තො”ති වා “පොසො”ති වා “දෙවො”ති වා “බ්‍රහ්මා”ති වා චුත්තෙ විජානිතුං පටිච්ඡේදිකා නියානං අරහත්තජයග්ගාහං ගහෙතුං සක්කොති, තස්ස භගවා ආදිතොව “සත්තො”ති වා “පොසො”ති වා “දෙවො”ති වා “බ්‍රහ්මා”ති වා කථෙති, යො පරමත්ථදෙසනාය “අනිච්ච”න්ති වා “දුක්ඛ”න්ති වාතිආදීසු අඤ්ඤතරං සුත්වා විජානිතුං පටිච්ඡේදිකා නියානං අරහත්තජයග්ගාහං ගහෙතුං සක්කොති, තස්ස “අනිච්ච”න්ති වා “දුක්ඛ”න්ති වාතිආදීසු අඤ්ඤතරමෙව කථෙති. තථා සම්මුතිකථාය බුද්ධානකසත්තස්සාපි න පඨමං පරමත්ථකථං කථෙති. සම්මුතිකථාය පන ඛොධෙත්වා පච්ඡා පරමත්ථකථං කථෙති. පරමත්ථකථාය බුද්ධානකසත්තස්සාපි න පඨමං සම්මුතිකථං කථෙති. පරමත්ථකථාය පන ඛොධෙත්වා පච්ඡා සම්මුතිකථං කථෙති. පකතියා පන පඨමමෙව පරමත්ථකථං කථෙත්තස්ස දෙසනා ලුඛාකාරා හොති, තස්මා බුද්ධා පඨමං සම්මුතිකථං කථෙත්වා පච්ඡා පරමත්ථකථං කථෙත්ති. සම්මුතිකථං කථෙත්තාපි සච්චමෙව සභාවමෙව අමුසාව කථෙත්ති. පරමත්ථකථං කථෙත්තාපි සච්චමෙව සභාවමෙව අමුසාව කථෙත්ති.

දුච්චෙ සච්චාති අක්ඛාසි, සම්බුද්ධො වදනං වරො;
සම්මුතිං පරමත්ථඤ්ච, තතියං නුපලබ්භති.

සඬ්ඛකෙතවචනං සච්චං, ලොකසම්මුතිකාරණං;
පරමත්ථවචනං සච්චං, ධම්මානං භූතලක්ඛණන්ති.

යාහි තථාගතො වොහරති අපරාමසන්ති යාහි ලොකසමඤ්ඤාහි ලොකනිරුත්තිහි තථාගතො තණ්හාමානදිට්ඨිපරාමාසානං අභාවා අපරාමසන්තො වොහරතිති දෙසනං විනිවට්ටෙත්වා අරහත්තනිකුටෙන නිට්ඨාපෙසි. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානත්ථමෙවාති.

ඉති සුමඬ්ගලවිලාසිනියා දීසනිකායට්ඨකථායං

පොට්ඨපාදසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

10. සුභසුත්තවණ්ණනා

සුභමාණවකවත්ථුවණ්ණනා

444. එවං මෙ සුභං...පෙ.... සාවත්ථියන්ති සුභසුත්තං. තත්‍රායං අනුත්තානපදවණ්ණනා. අවිරපරිනිබ්බුතෙ හගවතීති අවිරං පරිනිබ්බුතෙ හගවතී, පරිනිබ්බානතො උද්ධං මාසමත්තෙ කාලෙ. නිදානවණ්ණනායං චුත්තනයෙනෙව හගවතො පත්තච්චරං ආදාය ආගන්ත්වා ධීරවිරෙවනං පිටිත්වා විහාරෙ නිසින්නදිවසං සන්ධායෙන චුත්තං. තොදෙයාපුත්තොති තොදෙයාබ්‍රාහ්මණස්ස පුත්තො, සො කිර සාවත්ථියා අවිදුරෙ තුදිගාමො නාම අත්ථී, තස්ස අධිපතිත්තා තොදෙයොති සඬබ්බං ගතො. මහද්ධනො පන හොති පඤ්චවත්තාලිසකොට්ඨිභවො, පරමමච්ඡරී – “දදතො හොගානං අපරික්ඛයො නාම නත්ථී”ති චින්තෙන්වා කස්සචි කිඤ්චි න දෙති, පුත්තම්පි ආහ –

“අඤ්ජනානං බයං දිස්වා, වම්මිකානඤ්ච සඤ්චයං;
මධුනඤ්ච සමාහාරං, පණ්ඩිතො සරමාවසෙ”ති.

එවං අදානමෙව සික්ඛාපෙත්වා කායස්ස හෙදා තස්මිංයෙව සරෙ සුනබො හුත්වා නිබ්බත්තො. සුභො තං සුනබං අතිවිය පියායති. අත්තනො භුඤ්ජනකහත්තංයෙව හොජෙති, උක්ඛිපිත්වා වරසයනෙ සයාපෙති. අප් හගවා එකදිවසං නික්ඛන්තෙ මාණුවෙ තං සරං පිණ්ඩාය පාවිසී. සුනබො හගවත්තං දිස්වා භුක්කාරං කරොන්තො හගවතො සමීපං ගතො. තතො නං හගවා අවොච “තොදෙයා ත්වං පුබ්බෙපි මං ‘හො, හො’ති පරිභවිත්වා සුනබො ජාතො, ඉදානිපි භුක්කාරං කත්වා අවිචිං ගමිස්සසී”ති. සුනබො තං කපං සුත්වා විජ්ජපිසාරි හුත්වා උද්ධනන්තරෙ ඡාරිකාය නිපන්නො, මනුස්සා නං උක්ඛිපිත්වා සයනෙ සයාපෙතුං නාසක්ඛිංසු .

සුභො ආගන්ත්වා “කෙනායං සුනබො සයනා ඔරොපිතො”ති ආහ. මනුස්සා “න කෙනචී”ති වත්වා තං පවත්තිං ආරොචෙසුං. මාණුවො සුත්වා “මම පිතා බ්‍රහ්මලොකෙ නිබ්බත්තො, සමණො පන ගොතමො මෙ පිතරං සුනබං කරොති යං කිඤ්චි එස මුබාරුළ්භං භාසති”ති කුජ්ඣිත්වා හගවත්තං මුසාවාදෙන වොදෙතුකාමො විහාරං ගන්ත්වා තං පවත්තිං පුච්ඡී. හගවා තස්ස තථෙව වත්වා අවිසංවාදනත්ථං ආහ – “අත්ථී පන තෙ, මාණුව, පිතරා න අක්ඛානං ධන”න්ති. අත්ථී, හො ගොතම, සතසහස්සග්ගසනිකා සුවණ්ණමාලා, සතසහස්සග්ගසනිකා සුවණ්ණපාදුකා, සතසහස්සග්ගසනිකා සුවණ්ණපාති, සතසහස්සඤ්ච කභාපණන්ති. ගච්ඡ තං සුනබං අප්පොදකං මධුපායාසං හොජෙත්වා සයනං ආරොපෙත්වා ඊසකං නිද්දං ඔක්කන්තකාලෙ පුච්ඡ, සබ්බං තෙ ආචික්ඛිස්සති, අප් නං ජානෙය්‍යාසි – “පිතා මෙ එසො”ති. සො තථා අකාසී. සුනබො සබ්බං ආචික්ඛි, තදා නං – “පිතා මෙ”ති ඤත්වා හගවති පසන්නචිත්තො ගන්ත්වා හගවත්තංචුද්දස පඤ්ඤෙ පුච්ඡිත්වා විස්සජ්ජනපරියොසානෙ හගවත්තං සරණං ගතො, තං සන්ධාය චුත්තං “සුභො මාණුවො තොදෙයාපුත්තො”ති. සාවත්ථියං පටිවසතීති අත්තනො හොගගාමතො ආගන්ත්වා වසති.

445-446. අඤ්ඤතරං මාණවකං ආමන්තෙසීති සන්ථරි පරිනිබ්බුතෙ “ආනන්දත්ථෙරො කිරස්ස පත්තච්චරං ගහෙන්වා ආගතො, මහාජනො තං දස්සන්තථාය උපසඬකමති”ති සුත්වා “විහාරං බො පන ගන්ත්වා මහාජනමජ්ඣෙකො න සක්කා සුබෙන පටිසන්ථාරං වා කාතුං, ධම්මකථං වා සොතුං ගෙහං ආගතංයෙව නං දිස්වා සුබෙන පටිසන්ථාරං කරිස්සාමි, එකා ව මෙ කඬ්ඛා අත්ථී, තම්පි නං පුච්ඡිස්සාමි”ති චින්තෙන්වා අඤ්ඤතරං මාණවකං ආමන්තෙසී. අප්පාඛාධන්තිආදිසු ආබාධොති විසභාගවෙදනා චුච්චති, යා එකදෙසෙ උප්පජ්ජිත්වා වත්තාරො ඉරියාපථෙ අයපට්ටෙන ආබන්ධිත්වා විය ගණ්හති, තස්සා අභාවං පුච්ඡාති වදති. අප්පාතඬකොති කිච්ඡජීවිතකරො රොගො චුච්චති, තස්සාපි අභාවං පුච්ඡාති වදති. ගිලානස්සෙව ච උට්ඨානං නාම ගරුකං හොති, කායෙ බලං න හොති, තස්මා නිග්ගෙලඤ්ඤභාවඤ්ච බලඤ්ච පුච්ඡාති වදති. එසුචිහාරන්ති ගමනායානනිසජ්ජසයනෙසු වතුසු ඉරියාපථෙසු සුබවිහාරං පුච්ඡාති වදති. අප්ස්ස පුච්ඡිතබ්බාකාරං දස්සෙන්තො “සුභො”තිආදිමාහ.

447. කාලඤ්ච සමයඤ්ච උපාදායාති කාලඤ්ච සමයඤ්ච පඤ්ඤාය ගහෙන්වා උපධාරෙන්වාති අත්ථො. සචෙ අම්භාකං ස්වෙ ගමනකාලො භවිස්සති, කායෙ බලමත්තා චෙව ඵරිස්සති, ගමනපච්චයා ව අඤ්ඤො අචාසුචිහාරො න භවිස්සති, අථෙතං කාලඤ්ච ගමනකාරණසමවායසඬබ්බාතං සමයඤ්ච උපධාරෙන්වා – “අපි එව නාම ස්වෙ ආගච්ඡෙය්‍යාමා”ති චුත්තං හොති.

448. චෙතකෙන භික්ඛුනාති චෙතිරට්ඨෙ ජාතන්තා චෙතකොති එවං ලද්ධනාමෙන. සම්මොදනීයං කපං සාරණීයන්ති හො, ආනන්ද, දසබලස්ස කො නාම ආබාධො අහොසි, කිං හගවා පරිභුඤ්ජී. අපි ව සත්ථු පරිනිබ්බානෙන තුම්භාකං සොකො උදපාදි, සත්ථා නාම න කෙවලං තුම්භාකංයෙව පරිනිබ්බුතො, සදෙවකස්ස ලොකස්ස මහාජාති, කො දානි අඤ්ඤො මරණා මුච්චිස්සති, යනු සො සදෙවකස්ස ලොකස්ස අග්ගපුග්ගලො පරිනිබ්බුතො, ඉදානි කං අඤ්ඤං දිස්වා මච්චුරාජා ලජ්ජිස්සතිති එවමාදිනා නයෙන මරණපටිසංයුත්තං සම්මොදනීයං කපං සාරණීයං විනිසාරෙන්වා ථෙරස්ස භියොසා පිතභෙසජ්ජානුරූපං ආහාරං දත්වා භත්තකිච්චාවසානෙ එකමත්තං නිසීදි.

උපට්ඨාකො සන්තිකාවචරොති උපට්ඨාකො හුත්වා සන්තිකාවචරො, න රත්ධගවෙසී. න වීමංසනාධිප්පායො. සමීපවාරීති ඉදං පුරිමපදස්සෙව වෙවචනං. යෙසං සො භවං ගොතමොති කස්මා පුච්ඡති? තස්ස කිර එවං අහොසි “යෙසු ධම්මෙසු භවං ගොතමො ඉමං ලොකං පතිට්ඨපෙසි, තෙ තස්ස අච්චයෙන නට්ඨා නු ඛො, ධරන්ති නු ඛො, සචෙ ධරන්ති, ආනන්දො ජානිස්සති, හන්ද නං පුච්ඡාමි”ති, තස්මා පුච්ඡි.

449. අට්ඨස්ස ථෙරො තිණි පිටකානි තිහි ඛන්ධෙහි සඬගහෙත්වා දස්සෙන්නො “තිණ්ණං ඛො”තිආදිමාහ. මාණුවො සඬබ්බිත්තෙන කලීතං අසල්ලක්ඛෙන්නො – “චිත්ථාරතො පුච්ඡස්සාමි”ති චිත්තෙත්වා “කතමෙසං තිණ්ණ”න්තිආදිමාහ.

සීලක්ඛන්ධවණ්ණනා

450-453. තතො ථෙරෙන “අරියස්ස සීලක්ඛන්ධස්සා”ති තෙසු දස්සිතෙසු පුන “කතමො පන සො, හො ආනන්ද, අරියො සීලක්ඛන්ධො”ති එකෙකං පුච්ඡි. ථෙරොපිස්ස බුද්ධුප්පාදං දස්සෙත්වා තන්තිධම්මං දෙසෙන්නො අනුක්කමෙන භගවතා චුත්තනයෙනෙව සබ්බං විස්සජ්ජෙසි. තත්ථ අත්ථී වෙචෙත්ථ උත්තරිකරණියන්ති එත්ථ භගවතො සාසනෙ න සීලමෙව සාරො, කෙවලඤ්ඤෙතං පතිට්ඨාමත්තමෙව හොති. ඉතො උත්තරි පන අඤ්ඤම්පි කත්තබ්බං අත්ථී යෙවාති දස්සෙසි. ඉතො ඛනිද්ධාති බුද්ධසාසනතො ඛනිද්ධා.

සමාධික්ඛන්ධවණ්ණනා

454. කථඤ්ච , මාණව, භික්ඛු ඉන්ද්‍රියෙසු ගුත්තද්වාරො හොතීති ඉදමායස්මා ආනන්දො “කතමො පන සො, හො ආනන්ද, අරියො සමාධික්ඛන්ධො”ති එවං සමාධික්ඛන්ධං පුට්ඨොපි යෙ තෙ “සීලසම්පන්නො ඉන්ද්‍රියෙසු ගුත්තද්වාරො සතිසම්පජ්ඤ්ඤෙන සමන්තාගතො සන්තුට්ඨො”ති එවං සීලානන්තරං ඉන්ද්‍රියසංවරාදයො සීලසමාධිනං අන්තරෙ උභින්නම්පි උපකාරකධම්මො උද්දිට්ඨා, තෙ නිද්දිසිත්වා සමාධික්ඛන්ධං දස්සෙතුකාමො ආරභි. එත්ථ ව රූපජ්ඣානානෙව ආගතාති, න අරූපජ්ඣානාති, ආනෙත්වා පන දීපෙනබ්බාති. චතුත්ථජ්ඣානෙන හි අසඬගහිතා අරූපසමාපත්ති නාම නත්ථීයෙව.

471-480. අත්ථී වෙචෙත්ථ උත්තරිකරණියන්ති එත්ථ භගවතො සාසනෙ න චිත්තෙකග්ගනාමත්තකෙනෙව පරියොසානප්පත්ති නාම අත්ථී, ඉතොපි උත්තරි පන අඤ්ඤං කත්තබ්බං අත්ථී යෙවාති දස්සෙති. තත්ථී වෙචෙත්ථ උත්තරිකරණියන්ති එත්ථ භගවතො සාසනෙ ඉතො උත්තරි කාතබ්බං නාම නත්ථීයෙව, අරහත්තපරියොසානඤ්ඤි භගවතො සාසනන්ති දස්සෙති. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානත්ථමෙවාති.

ඉති සුමඬ්ගලවිලාසිනියා දීඝනිකායට්ඨකථායං

සුභසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

11. කෙටිච්ඡන්තවණ්ණනා

කෙටිච්ඡන්තවණ්ණනා

481. එවං මෙ සුතං...පෙ.... නාලන්දායන්ති කෙටිච්ඡන්තං. තත්‍රායං අප්‍රබ්බපදවණ්ණනා. පාචාරිකම්බවනෙති පාචාරිකස්ස අම්බවනෙ. කෙටිච්චොති ඉදං තස්ස ගහපතිපුත්තස්ස නාමං. සො කිර වත්තාලිසකොට්ඨනො ගහපතිමහාසාලො අතිවිය සද්ධො පසන්තො අහොසි. සො සද්ධාධිකත්තායෙව “සවෙ එකො භික්ඛු අභිසමාසන්තරො වා මාසන්තරො වා සංවච්ඡරො වා ආකාසෙ උප්පතිත්වා විවිධානි පාටිභාරියානි දස්සෙය්‍ය, සබ්බො ජනො අතිවිය පසිදෙය්‍ය. යංනුනාහං භගවන්තං යාවිත්වා පාටිභාරියකරණත්ථාය එකං භික්ඛුං අනුජානාපෙය්‍ය”න්ති වින්තෙත්වා භගවන්තං උපසඬකම්භවා එවමාහ.

තත්ථ ඉද්ධාති සම්ඤ්ඤා ඒතාති නානාභණ්ඩඋස්සන්තතාය වුද්ධිප්පත්තා. ආකිණ්ණමනුස්සාති අංසකුටෙන අංසකුටං පහරිත්වා විය විවරන්තෙහි මනුස්සෙහි ආකිණ්ණා. සමාදිසතුති ආණාපෙතු යානන්තරෙ යපෙතු. උත්තරිමනුස්සධම්මාති උත්තරිමනුස්සානං ධම්මතො, දසකුසලසඬාතතො වා මනුස්සධම්මතො උත්තරි. භියොයාසොමත්තායාති පකතියාපි පඡ්ජලිතපදිපො තෙලස්සෙනං ලභිත්වා විය අතිරෙකප්පමාණෙන අභිප්පසිදිස්සති. න ඛො අහන්ති භගවා රාජගහසෙට්ඨිවත්ථුස්මිං සික්ඛාපදං පඤ්ඤපෙසි, තස්මා “න ඛො අහ”න්තිආදිමාහ.

482. න ධංසෙමිති න ගුණවිනාසනෙන ධංසෙමි, සිලහෙදං පාපෙත්වා අනුපුබ්බෙන උච්චට්ඨානතො ඔතාරොන්තො නීවට්ඨානෙන න යපෙමි, අථ ඛො අහං බුද්ධසාසනස්ස වුද්ධිං පච්චාසිසන්තො කට්ඨෙති දස්සෙති. තතියම්පි ඛොති යාවතතියං බුද්ධානං කථං පටිබාහිත්වා කට්ඨං විසහන්තො නාම නත්ථි. අයං පන භගවතා සද්ධිං විස්සාසිකො විස්සාසං වඩ්ඪෙත්වා වල්ලභො හුත්වා අත්ථකාමොස්මිති තික්ඛන්තුං කට්ඨෙසි.

ඉද්ධිපාටිභාරියවණ්ණනා

483-484. අථ භගවා අයං උපාසකො මයි පටිබාහන්තෙපි පුනඡ්පුනං යාවතියෙව. “භන්දස්ස පාටිභාරියකරණෙ ආදීනවං දස්සෙමි”ති වින්තෙත්වා “තිණ්ණ ඛො”තිආදිමාහ. තත්ථ අමාහං භික්ඛුන්ති අමුං අහං භික්ඛුං. ගන්ධාරීති ගන්ධාරොන නාම ඉසිනා කතා, ගන්ධාරරට්ඨෙය්‍ය උප්පත්තා විජ්ජා. තත්ථ කිර බහු ඉසයො වසිංසු, තෙසු එකෙන කතා විජ්ජාති අධිප්පායො. අට්ඨියාමිති අට්ඨො පිළිනො විය හොමි. හරායාමිති ලජ්ජාමි. ජිගුච්ඡාමිති ගුථං දිස්වා විය ජිගුච්ඡං උප්පාදෙමි.

ආදෙසනාපාටිභාරියවණ්ණනා

485. පරස්සත්තානන්ති අඤ්ඤෙසං සත්තානං. දුතියං තස්සෙව වෙච්චනං. ආදිසතීති කට්ඨෙති. වෙතසිකන්ති සොමනස්සදොමනස්සං අධිප්පෙතං. එවම්පි තෙ මනොති එවං තව මනො සොමනස්සිකො වා දොමනස්සිකො වා කාමචිතක්කාදිසම්පයුත්තො වා. දුතියං තස්සෙව වෙච්චනං. ඉතිපි තෙ චිත්තන්ති ඉති තව චිත්තං, ඉදඤ්චිදඤ්ච අත්ථං චිත්තයමානං පවත්තතීති අත්ථො. මණ්ණිකා නාම විජ්ජාති චිත්තාමණිති එවං ලද්ධනාමා ලොකෙ එකා විජ්ජා අත්ථි. තාය පරෙසං චිත්තං ජානාතීති දීපෙති.

අනුසාසනීපාටිභාරියවණ්ණනා

486. එවං චිතක්කෙථාති නෙක්ඛම්මචිතක්කාදයො එවං පවත්තෙන්තා චිතක්කෙථං. මා එවං චිතක්කයිත්ථාති එවං කාමචිතක්කාදයො පවත්තෙන්තා මා චිතක්කයිත්ථං. එවං මනසි කරොථාති එවං අනිච්චසඤ්ඤාමෙව, දුක්ඛසඤ්ඤාදිසු වා අඤ්ඤතරං මනසි කරොථං. මා එවන්ති “නිච්ච”න්තිආදීනා නයෙන මා මනසි කරිත්ථං. ඉදන්ති ඉදං පඤ්චකාමගුණිකරාගං පජ්ඣං. ඉදං උපසම්පජ්ජාති ඉදං චතුමග්ගථලප්පහෙදං ලොකුත්තරධම්මමෙව උපසම්පජ්ජ පාපුණිත්වා නිප්ථාදෙන්වා විහරං. ඉති භගවා ඉද්ධිවිධං ඉද්ධිපාටිභාරියන්ති දස්සෙති, පරස්ස චිත්තං ඤත්වා කථනං ආදෙසනාපාටිභාරියන්ති. සාවකානඤ්ච බුද්ධානඤ්ච සත්තං ධම්මදෙසනා අනුසාසනීපාටිභාරියන්ති.

තත්ථ ඉද්ධිපාටිභාරියෙන අනුසාසනීපාටිභාරියං මහාමොග්ගල්ලානස්ස ආචණ්ණං, ආදෙසනාපාටිභාරියෙන අනුසාසනීපාටිභාරියං ධම්මදෙසනාපතිස්ස. දෙවදත්තෙ සංඝං භින්දිත්වා පඤ්ච භික්ඛුසත්තානි ගහෙන්වා ගයාසිසෙ බුද්ධලිලාය තෙසං ධම්මං දෙසන්තෙ හි භගවතා පෙසිතෙසු ද්විසු අග්ගසාවකෙසු ධම්මදෙසනාපති තෙසං චිත්තාචාරං ඤත්වා ධම්මං දෙසෙසි, ථෙරස්ස ධම්මදෙසනං සුත්වා පඤ්චසතා භික්ඛු සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨහිංසු. අථ තෙසං මහාමොග්ගල්ලානො විකුබ්බනං දස්සෙත්වා දස්සෙත්වා ධම්මං දෙසෙසි, තං සුත්වා සබ්බෙ අරහත්තඵලෙ පතිට්ඨහිංසු. අථ ද්වෙපි මහානාගා පඤ්ච භික්ඛුසත්තානි ගහෙන්වා වෙහාසං අබ්භුග්ගන්ත්වා වෙච්චනමෙවාගමිංසු. අනුසාසනීපාටිභාරියං පන බුද්ධානං සත්තං ධම්මදෙසනා, තෙසු ඉද්ධිපාටිභාරියආදෙසනාපාටිභාරියානි සඋපාරම්භානි සදොසානි, අද්ධානං න තිට්ඨන්ති, අද්ධානං අතිට්ඨනතො න නියාන්ති. අනුසාසනීපාටිභාරියං අනුපාරම්භං නිද්දොසං,

අද්ධානං තිට්ඨති, අද්ධානං තිට්ඨනතො නියායාති. තස්මා භගවා ඉද්ධිපාටිභාරියඤ්ච ආදෙසනාපාටිභාරියඤ්ච ගරහති, අනුසාසනීපාටිභාරියංයෙව පසංසති.

භූතනිරොධෙසකවත්ථුවණ්ණනා

487. භූතපුබ්බන්ති ඉදං කස්මා භගවතා ආරද්ධං. ඉද්ධිපාටිභාරියආදෙසනාපාටිභාරියානං
අනියායාතිකභාවදස්සනත්ථං, අනුසාසනීපාටිභාරියස්සෙව නියායාතිකභාවදස්සනත්ථං. අපි ච සබ්බබුද්ධානං මහාභූතපරියෙසකො නාමෙකො භික්ඛු භොතියෙව. යො මහාභූතෙ පරියෙසන්තො යාව බ්‍රහ්මලොකා විවරිත්වා විස්සජ්ජේතාරං අලභිත්වා ආගම්ම බුද්ධමෙව පුච්ඡිත්වා නික්කඩ්ඛො භොති. තස්මා බුද්ධානං මහත්තභාවජ්ජකාසනත්ථං, ඉදඤ්ච කාරණං පටිච්ඡන්තං, අප් නං විවටං කත්වා දෙසෙන්නොපි භගවා “භූතපුබ්බ”න්තිආදිමාහ.

තත්ථ කත්ථ තු ඛොති කිස්මිං යානෙ කිං ආගම්ම කිං පත්තස්ස තෙ අනවසෙසා අප්පවත්තිවසෙන නිරුජ්ඣන්ති. මහාභූතකථා පනෙසා සබ්බාකාරොන විසුද්ධිමග්ගෙ වුත්තා, තස්මා සා තතොව ගහෙතබ්බො.

488. දෙවයානියො මග්ගොති පාටියෙක්කො දෙවලොකගමනමග්ගො නාම නත්ථී, ඉද්ධිවිධඤ්ඤාණස්සෙව
පනෙතං අධිවචනං. තෙන භෙස යාව බ්‍රහ්මලොකාපි කායෙන වසං වත්තෙන්තො දෙවලොකං යාති. තස්මා “තං දෙවයානියො මග්ගො”ති වුත්තං. යෙන වාතුමහාරාජිකාති සමීපෙ ධීතමිපි භගවත්තං අපුච්ඡිත්වා ධම්මතාය වොදිතො දෙවතා මහානුභාවාති මඤ්ඤමානො උපසඩ්ධම්මි. මයමිපි ඛො, භික්ඛු, න ජානාමාති බුද්ධවිසයෙ පඤ්ඤං පුච්ඡිතා දෙවතා න ජානන්ති, තෙනෙවමාහංසු. අප් ඛො සො භික්ඛු “මම ඉමං පඤ්ඤං න කට්ඨං න ලබ්භා, සීඝං කට්ඨං”ති තා දෙවතා අජ්ඣෙධාත්ථරති, පුනස්පුනං පුච්ඡති, තා “අජ්ඣෙධාත්ථරති නො අයං භික්ඛු, භන්ද නං භන්ථතො මොවෙස්සාමා”ති විත්තෙන්වා “අත්ථී ඛො භික්ඛු වත්තාරො මහාරාජානො”තිආදිමාහංසු. තත්ථ අභික්කන්තතරාති අතික්කම්ම කන්තතරා. පණිතතරාති වණ්ණයසඉස්සරියාදිහි උත්තමතරා එතෙන නයෙන සබ්බවාරෙසු අත්ථො වෙදිතබ්බො.

491-493. අයං පන විසෙසො – සක්කො කිර දෙවරාජා වින්තෙසි “අයං පඤ්ඤො බුද්ධවිසයො, න සක්කා
අඤ්ඤෙන විස්සජ්ජිතුං, අයඤ්ච භික්ඛු අග්ගිං පභාය ඛජ්ජොපනකං ධමන්තො විය, භෙරිං පභාය උදරං වාදෙන්තො විය ච, ලොකෙ අග්ගපුග්ගලං සම්මාසම්බුද්ධං පභාය දෙවතා පුච්ඡන්තො විවරති, පෙසෙමි නං සත්ථුසන්තික”න්ති. තතො පුනදෙව සො වින්තෙසි “සුදුරමිපි ගන්ත්වා සත්ථු සන්තිකෙව නික්කඩ්ඛො භවිස්සති. අත්ථී වෙව පුග්ගලො නාමෙස, ථොකං තාව ආභිණ්ඩන්තො කිලමතු පච්ඡා ජානිස්සති”ති. තතො තං “අභමිපි ඛො”තිආදිමාහ. බ්‍රහ්මයානියොපි දෙවයානියසදියොව. දෙවයානියමග්ගොති වා බ්‍රහ්මයානියමග්ගොති වා ධම්මසෙතුති වා එකවිත්තක්ඛණිකඅප්පනාති වා සන්තිට්ඨානිකවෙනනාති වා මහග්ගතවිත්තන්ති වා අභිඤ්ඤාඤ්ඤාණන්ති වා සබ්බමෙතං ඉද්ධිවිධඤ්ඤාණස්සෙව නාමං.

494. පුබ්බනිමිත්තන්ති ආගමනපුබ්බභාගෙ නිමිත්තං සූරියස්ස උදයතො අරුණුග්ගං විය. තස්මා ඉදානෙව බ්‍රහ්මා
ආගමිස්සති, එවං මයං ජානාමාති දීපයිංසු. පාතුරහොසිති පාකටො අහොසි. අප් ඛො සො බ්‍රහ්මා තෙන භික්ඛුනා පුට්ඨො අත්තතො අවිසයභාවං ඤ්ඤත්වා සවාහං “න ජානාමි”ති වක්ඛාමි, ඉමෙ මං පරිභවිස්සන්ති, අප් ජානන්තො විය යං කිඤ්චි කට්ඨස්සාමි, අයං මෙ භික්ඛු වෙයායාකරණෙන අනාරද්ධවිත්තො වාදං ආරොපෙස්සති. “අභමස්මි භික්ඛු බ්‍රහ්මා”තිආදිති පන මෙ භණන්තස්ස න කොචි වචනං සද්දහිස්සති. යංනුනාහං වික්ඛෙපං කත්වා ඉමං භික්ඛු සත්ථුසන්තිකංයෙව පෙසෙයාන්ති වින්තෙන්වා “අභමස්මි භික්ඛු බ්‍රහ්මා”තිආදිමාහ.

495-496. එකමන්තං අපනෙන්වාති කස්මා එවමකාසි? කුහකත්තා. බහිද්ධා පරියෙව්ඨින්ති තෙලන්ථීකො වාලිකං
නිජ්ජිලියමානො විය යාව බ්‍රහ්මලොකා බහිද්ධා පරියෙසනං ආපජ්ජති.

497. සකුණන්ති කාකං වා කුලලං වා. න ඛො එසො, භික්ඛු, පඤ්ඤො එවං පුච්ඡිතබ්බොති ඉදං භගවා යස්මා
පදෙසෙනෙස පඤ්ඤො පුච්ඡිතබ්බො, අයඤ්ච ඛො භික්ඛු අනුපාදින්තකෙපි ගහෙන්වා නිජ්ජදෙසනො පුච්ඡති, තස්මා පටියෙධෙති. ආචණ්ණං කිරොතං බුද්ධානං, පුච්ඡාමුල්ලස්ස ජනස්ස පුච්ඡාය දොසං දස්සෙන්වා පුච්ඡං සික්ඛාපෙන්වා පුච්ඡාචස්සජ්ජනං. කස්මා? පුච්ඡිතුං අජානිත්වා පරිපුච්ඡන්තො දුට්ඨඤ්ඤාපයො භොති. පඤ්ඤං සික්ඛාපෙන්තො පන “කත්ථ ආපො වා”තිආදිමාහ.

498. තත්ථ න ගාධතීති න පතිට්ඨාති, ඉමෙ වත්තාරො මහාභූතා කිං ආගම්ම අප්පතිට්ඨා භවන්තිති අත්ථො.
උපාදින්තංයෙව සන්ධාය පුච්ඡති. දීඝඤ්ච රස්සඤ්චාති සණ්ඨානවසෙන උපාදාරූපං වුත්තං. අණුං ථුලන්ති බුද්දකං වා මහන්තං වා, ඉමිනාපි උපාදාරූපෙ වණ්ණමත්තමෙව කටීතං. සුභාසුභන්ති සුභඤ්ච අසුභඤ්ච උපාදාරූපමෙව කටීතං. කිං පන උපාදාරූපං සුභන්ති අසුභන්ති අත්ථී? නත්ථී. ඉට්ඨානිට්ඨාරම්මණං පනෙව කටීතං. නාමඤ්ච රූපඤ්චාති නාමඤ්ච දීඝාදිභෙදං රූපඤ්ච. උපරුජ්ඣකීති නිරුජ්ඣකී, කිං ආගම්ම අසෙසමෙතං නප්පවත්තතීති.

එවං පුට්ඨිකබ්බං සියාති පුට්ඨං දස්සෙත්වා ඉදානි විස්සජ්ජනං දස්සෙත්තො තත්‍ර වෙය්‍යාකරණං භවතීති වත්වා — “විඤ්ඤාණ” නීතිආදිමාහ.

499. තත්ථ විඤ්ඤාතබ්බන්ති විඤ්ඤාණං නිබ්බානස්සෙතං නාමං, තදෙනං නිදස්සනාභාවතො අනිදස්සනං. උප්පාදන්තො වා වයන්තො වා ධීතස්ස අඤ්ඤථත්තන්තො වා එතස්ස නත්ථීති අනන්තං. පහන්ති පනෙතං කිර තිත්ථස්ස නාමං, තඤ්ඤි පපන්ති එත්ථාති පපං, පකාරස්ස පන භකාරො කතො. සබ්බතො පහමස්සාති සබ්බතොපහං. නිබ්බානස්ස කිර යථා මහාසමුද්දස්ස යතො යතො ඔතරිතුකාමා භොන්ති, තං තදෙව තිත්ථං, අතිත්ථං නාම නත්ථී. එවමෙව අට්ඨතිංසාය කම්මට්ඨානෙසු යෙන යෙන මුඛෙන නිබ්බානං ඔතරිතුකාමා භොන්ති, තං තදෙව තිත්ථං, නිබ්බානස්ස අතිත්ථං නාම නත්ථී. තෙන චුත්තං “සබ්බතොපහ” නීති. එත්ථ ආපො වාති එත්ථ නිබ්බානෙ ඉදං නිබ්බානං ආගම්ම සබ්බමෙතං ආපොතිආදිනා නයෙන චුත්තං උපාදින්නක ධම්මජාතං නිරුජ්ඣති, අප්පචත්තං භොතීති.

ඉදානිස්ස නිරුජ්ඣනුපායං දස්සෙත්තො “විඤ්ඤාණස්ස නිරොධෙන එත්ථෙතං උපරුජ්ඣති” ති ආහ. තත්ථ විඤ්ඤාණන්ති වරිමකවිඤ්ඤාණම්පි අභිසංඛාරවිඤ්ඤාණම්පි, වරිමකවිඤ්ඤාණස්සාපි හි නිරොධෙන එත්ථෙතං උපරුජ්ඣති. විජ්ඣාතදීපසිඛා විය අපණ්ණත්තිකභාවං යාති. අභිසංඛාරවිඤ්ඤාණස්සාපි අනුප්පාදනිරොධෙන අනුප්පාදවසෙන උපරුජ්ඣති. යථාහ “සොතාපත්තිමග්ගඤ්ඤාණෙන අභිසංඛාරවිඤ්ඤාණස්ස නිරොධෙන ය්පෙත්වා සත්තභවෙ අනාමතග්ගෙ සංසාරෙ යෙ උප්පජ්ජෙය්‍යුං නාමඤ්ඤ වරුපඤ්ඤ එත්ථෙතෙ නිරුජ්ඣන්ති” ති සබ්බං චූළනිද්දෙසෙ චුත්තනායෙනෙව වෙදිතබ්බං. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානමෙවාති.

ඉති සුමඬ්ගලවිලාසිනියා දීඝනිකායට්ඨකථායං

කෙවට්ටසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

12. ලොහිව්වසුත්තවණ්ණනා

ලොහිව්වබ්‍රාහ්මණවත්ථුවණ්ණනා

501. එවං මෙ සුතං...පෙ.... කොසලෙසුති ලොහිව්වසුත්තං. තත්‍රායං අනුත්තානපදවණ්ණනා. සාලවතිකාති තස්ස ගාමස්ස නාමං, සො කිර වතියා විය සමන්තතො සාලපන්තියා පරික්ඛිත්තො. තස්මා සාලවතිකාති වුවිච්ඡි. ලොහිව්වොති තස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස නාමං.

502-503. පාපකන්ති පරානුකම්පා විරහිතත්තා ලාමකං, න පන උච්ඡේදසස්සතානං අඤ්ඤාරං. උප්පන්නං හොතීති ජාතං හොති, න කෙවලඤ්ච චිත්තෙ ජාතමත්තමෙව. සො කිර තස්ස වසෙන පරිසමප්ඤ්ඤි එවං භාසතියෙව. කිඤ්ඤි පරො පරස්සාති පරො යො අනුසාසියති, සො තස්ස අනුසාසකස්ස කිං කරිස්සති. අත්තනා පටිලද්ධං කුසලං ධම්මං අත්තනාව සක්කත්වා ගරුං කත්වා විභාතඛිඛන්ති වදති.

504-407. රොසිකං න්භාපිතං ආමන්තෙසීති රොසිකාති එවං ඉත්ථිලිඛිගවසෙන ලද්ධනාමං න්භාපිතං ආමන්තෙසි. සො කිර හගවතො ආගමනං සුත්වා චිත්තෙසි – “විහාරං ගන්ත්වා දිට්ඨං නාමං භාරො, ගෙහං පන ආණාපෙත්වා පස්සිස්සාමි වෙව යථාසත්ති ව ආගන්තුකභික්ඛං දස්සාමි”ති, තස්මා එවං න්භාපිතං ආමන්තෙසි.

508. පිට්ඨිතො පිට්ඨිතොති කථාචාසුකත්ථං පච්ඡතො පච්ඡතො අනුබන්ධො හොති. විවෙචෙනුති විමොචෙනු, තං දිට්ඨිගතං විනොදෙනුති වදති. අයං කිර උපාසකො ලොහිව්වස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස පියසභායකො. තස්මා තස්ස අත්ථකාමතාය එවමාහ. අප්පෙව නාම සියාති එත්ථ පඨමව්වනෙන හගවා ගජ්ජති, දුතියව්වනෙන අනුගජ්ජති. අයං කිරොත්ථ අධිප්පායො – රොසිකෙ එතදත්ථමෙව මයා චත්තාරි අසඬ්ඛොයායාති. කප්පසතසභස්සඤ්ච විවිධාති දුක්කරාති කරොන්තෙන පාරමියො පූරිතා, එතදත්ථමෙව සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණං පටිවිද්ධං, න මෙ ලොහිව්වස්ස දිට්ඨිගතං භිත්තිදිත්‍රං භාරොති, ඉමමත්ථං දස්සෙන්නො පඨමව්වනෙන හගවා ගජ්ජති. කෙවලං රොසිකෙ ලොහිව්වස්ස මම සන්තිකෙ ආගමනං වා නිසජ්ජා වා අල්ලාපසල්ලාපො වා හොතු, සවෙපි ලොහිව්වසදිසානං සතසභස්සස්ස කඬ්ඛා හොති, පටිබලො අහං විනොදෙනු ලොහිව්වස්ස පන එකස්ස දිට්ඨිවිනොදනෙ මය්හං කො භාරොති ඉමමත්ථං දස්සෙන්නො දුතියව්වනෙන හගවා අනුගජ්ජතිති වෙදිතඛිඛො.

ලොහිව්වබ්‍රාහ්මණානුයොගවණ්ණනා

509. සමුදයසඤ්ජාතීති සමුදයස්ස සඤ්ජාති හොගුප්පාදො, තතො උට්ඨිතං ධනධඤ්ඤන්ති අත්ථො. යෙ තං උපජීවන්තීති යෙ ඤාතිපරිජනදාසකම්මකරාදයො ජනා තං නිස්සාය ජීවන්ති. අන්තරායකරොති ලාභන්තරායකරො. භික්ඛානුකම්පීති එත්ථ භික්ඛන්ති වුඩ්ඪි. අනුකම්පතීති අනුකම්පී, ඉච්ඡතීති අත්ථො, වුඩ්ඪිං ඉච්ඡති වා නො වාති චුත්තං හොති. නිරයං වා තිරච්ජානයොනියං වාති සවෙ සා මිච්ජාදිට්ඨි සම්පජ්ජති, නියතා හොති, එකංසෙන නිරයෙ නිබ්බත්තති, නො වෙ, තිරච්ජානයොනියං නිබ්බත්තතීති අත්ථො.

510-512. ඉදාති යස්මා යථා අත්තතො ලාභන්තරායෙන සත්තා සංවිජ්ජන්ති න තථා පරෙසං, තස්මා සුට්ඨුතරං බ්‍රාහ්මණං පවෙචෙනුකාමො “තං කිං මඤ්ඤසී”ති දුතියං උපපත්තිමාහ. යෙ විමෙති යෙ ව ඉමෙ තථාගතස්ස ධම්මදෙසනං සුත්වා අරියභූමිං ඔක්කමිත්‍රං අසක්කොන්තා කුලපුත්තා දිබ්බා ගබ්භාති උපයොගත්ථෙ පච්චත්තව්වනං, දිබ්බෙ ගබ්භෙති අත්ථො. දිබ්බා, ගබ්භාති ව ඡන්තං දෙවලොකානමෙතං අධිව්වනං. පරිපාචෙන්තීති දෙවලොකගාමිනිං පටිපදං පුරයමානා දානං, දදමානා, සීලං රක්ඛමානා, ගන්ධමාලාදීහි, පූජං කුරුමානා භාවනං භාවයමානා පාචෙන්ති විපාචෙන්ති පරිපාචෙන්ති පරිණාමං ගමෙන්ති. දිබ්බානං භවානං අභිනිබ්බත්තියාති දිබ්බභවා නාම දෙවානං විමානාති, තෙසං නිබ්බත්තනත්ථායාති අත්ථො. අථ වා දිබ්බා ගබ්භාති දානාදයො පුඤ්ඤවිසෙසා. දිබ්බා භවාති දෙවලොකෙ විපාකක්ඛන්ධා, තෙසං නිබ්බත්තනත්ථාය තාති පුඤ්ඤාති කරොන්තීති අත්ථො. තෙසං අන්තරායකරොති තෙසං මග්ගසම්පත්තිඵලසම්පත්තිදිබ්බභවවිසෙසානං අන්තරායකරො. ඉති හගවා එත්තාවතා අනියමිතෙනෙව ඔපම්මවිධිනා යාව භවග්ගා උග්ගතං බ්‍රාහ්මණස්ස මානං භිත්තිදිත්වා ඉදාති වොදනාරහෙ තයො සත්ථාරෙ දස්සෙනු “තයො ඛො මෙ, ලොහිව්වා”තිආදිමාහ.

තයො වොදනාරහවණ්ණනා

513. තත්ථ සා වොදනාති තයො සත්ථාරෙ වොදෙන්තස්ස වොදනා. න අඤ්ඤා චිත්තං උපට්ඨපෙන්නීති අඤ්ඤාය ආජානනත්ථාය චිත්තං න උපට්ඨපෙන්නී. වොක්කම්මාති නිරන්තරං තස්ස සාසනං අකත්වා තතො උක්කමිත්ථා වත්තන්තීති අත්ථො. ඔසක්කන්තියා වා උස්සක්කෙයායාති පටික්කමන්තියා උපගච්ඡෙයා, අනිච්ඡන්තියා ඉච්ඡෙයා, එකාය සම්පයොගං අනිච්ඡන්තියා එකො ඉච්ඡෙයායාති චුත්තං හොති. පරම්මුඛිං වා ආලිඬ්ඨගෙයායාති දට්ඨුමිපි අනිච්ඡමානං පරම්මුඛිං ධීතං පච්ඡතො ගන්ත්වා ආලිඬ්ඨගෙයා. එවංසම්පදමිදන්ති ඉමස්සාපි සත්ථුනො “මම ඉමෙ සාවකා”ති සාසනා වොක්කම්ම වත්තමානෙපි තෙ ලොහෙන අනුසාසනො ඉමං ලොභධම්මං එවංසම්පදමෙව

ඊදිසමෙව වදාමි. ඉති සො එවරුපො තව ලොභධම්මො යෙන ත්වං ඔසක්කන්තියා උස්සක්කන්තො විය පරම්මුඛිං ආලිඬගන්තො විය අභොසිතිපි නං වොදනං අරහති. කිඤ්ඤි පරො පරස්ස කරිස්සතීති යෙන ධම්මෙන පරෙ අනුසාසි, අත්තනමෙව තාව තත්ථ සම්පාදෙහි, උජුං කරොහි. කිඤ්ඤි පරො පරස්ස කරිස්සතීති වොදනං අරහති.

514. නිද්දායිතඛිබන්ති සස්සරුපකානි තිණානි උප්පාටෙන්වා පරිසුද්ධං කාතඛිබං.

515. තතියවොදනාය කිඤ්ඤි පරො පරස්සාති අනුසාසනං අසම්පට්ච්ඡනකාලතො පට්ඨාය පරො අනුසාසිතඛිබො, පරස්ස අනුසාසකස්ස කිං කරිස්සතීති නනු තත්ථ අප්පොස්සුක්කනං ආපජ්ජිත්වා අත්තනා පටිවිද්ධම්මං අත්තනාව මානෙන්වා පුජෙන්වා විභාතඛිබන්ති එවං වොදනං අරහතීති අත්ථො.

න වොදනාරහසත්ථුවණ්ණනා

516. න වොදනාරහොති අයඤ්ඤි යස්මා පයමමෙව අත්තනං පතිරුපෙ පතිට්ඨාපෙන්වා සාවකානං ධම්මං දෙසෙති. සාවකා වස්ස අස්සවා හුත්වා යථානුසිට්ඨං පටිපජ්ජන්ති, තාය ව පටිපත්තියා මහන්තං විසෙසමධිගච්ඡන්ති. තස්මා න වොදනාරහොති.

517. නරකපපාතං පපතන්තොති මයා ගහිතාය දිට්ඨියා අභං නරකපපාතං පපතන්තො. උද්ධරිත්වා ඵලෙ පතිට්ඨාපිතොති නං දිට්ඨිං භින්දිත්වා ධම්මදෙසනාහත්ථෙත අපායපතනතො උද්ධරිත්වා සග්ගමග්ගඵලෙ යපිතොම්හිති වදති. සෙසමෙත්ථ උත්තනමෙවාති.

ඉති සුමඬිගලවිලාසිනියා දීසනිකායට්ඨකථායං

ලොභිච්චසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

13. තෙවිජ්ජසුත්තවණ්ණනා

518. එවං මෙ සුතං...පෙ.... කොසලෙසුති තෙවිජ්ජසුත්තං. තත්තායං අනුත්තානපදවණ්ණනා. මනසාකටන්ති තස්ස ගාමස්ස නාමං. උත්තරෙන මනසාකටස්සාති මනසාකටතො අවිදුරෙ උත්තරපස්සෙ. අම්බවනෙති තරුණඅම්බරුක්ඛසණ්ඨෙ, රමණියො කිර සො භූමිභාගො, හෙට්ඨා රජතපට්ටසදිසා වාලිකා විජ්ජකිණ්ණා, උපරි මණ්ඩිතානං විය සන්තප්පානං අම්බවනං. තස්මිං බුද්ධානං අනුච්ඡවිකෙ පටිවෙකසුඛෙ අම්බවනෙ විහරතීති අත්ථො.

519. අභිඤ්ඤානා අභිඤ්ඤානාති කුලවාරිත්තාදිසම්පන්නියා තත්ථ තත්ථ පඤ්ඤානා. වඩ්ඤ්තිආදීති තෙසං නාමානි. තත්ථ වඩ්ඤ් ඔපාසාදවාසිකො. තාරුක්ඛො ඉච්ඡානඤ්ඤාලවාසිකො. පොක්ඛරසාති උක්ඛට්ඨවාසිකො. ජාණ්ණසොණී සාවත්ථිවාසිකො. තොදෙය්‍යො තුදිගාමවාසිකො. අඤ්ඤෙ වාති අඤ්ඤෙ ව බහුජනා. අත්තනො අත්තනො නිවාසට්ඨානෙති ආගන්ත්වා මත්තසප්ඤ්ඤාකරණත්ථං තත්ථ පටිවසන්ති. මනසාකටස්ස කිර රමණියතාය තෙ බ්‍රාහ්මණා තත්ථ නදීතිරෙ ගෙහාති කාරෙත්වා පරික්ඛිපාපෙත්වා අඤ්ඤෙසං බහුනං පටෙසනං නිවාරෙත්වා අත්තරත්තරා තත්ථ ගන්ත්වා වසන්ති.

520-521. වාසෙට්ඨභාරද්වාජානන්ති වාසෙට්ඨස්ස ව පොක්ඛරසාතිනො අත්තෙවාසිකස්ස, භාරද්වාජස්ස ව තාරුක්ඛත්තෙවාසිකස්ස. එතෙ කිර ද්වෙ ජාතිසම්පන්නා තිණ්ණං වෙදානං පාරගු අහෙසුං. ජඩ්ඝවිභාරන්ති අතිවිරනිසප්පවිවයා කිලමට්ඨිනොදනත්ථාය ජඩ්ඝවාරං. තෙ කිර දිවසං සප්ඤ්ඤායං කත්වා සායන්තෙ වුට්ඨාය න්භානියසම්භාරගන්ධමාලතෙලධොතවත්ථාති ගාභාපෙත්වා අත්තනො පරිජනපරිවුතා න්භායිතුකාමා නදීතිරං ගන්ත්වා රජතපට්ටවණ්ණෙ වාලිකාසණ්ඨෙ අපරාපරං වඩ්ඤමිංසු. එකං වඩ්ඤමන්තං ඉතරො අනුවඩ්ඤමි, පුන ඉතරං ඉතරොති. තෙන වුත්තං “අනුවඩ්ඤමන්තානං අනුවිරන්තාන”න්ති. මග්ගාමග්ගෙති මග්ගෙ ව අමග්ගෙ ව. කතමං නු ඛො පටිපදං පුරෙත්වා කතමෙන මග්ගෙන සක්කා සුඛං බ්‍රහ්මලොකං ගන්තුන්ති එවං මග්ගාමග්ගං ආරබ්භ කථං සමුට්ඨාපෙසුන්ති අත්ථො. අඤ්ජ්ජායනොති උජුමග්ගස්සෙනං වෙවචනං, අඤ්ජ්ජා වා උජුකමෙව එතෙන ආයන්ති ආගච්ඡන්තිති අඤ්ජ්ජායනො නිය්‍යානිකො නිය්‍යානීති නිය්‍යායන්තො නිය්‍යාති, ගච්ඡන්තො ගච්ඡතිති අත්ථො.

තක්කරස්ස බ්‍රහ්මසභ්‍යායාති යො තං මග්ගං කරොති පටිපජ්ජති, තස්ස බ්‍රහ්මුතා සද්ධිං සහභාවාය, එකට්ඨානෙ පාතුභාවාය ගච්ඡතිති අත්ථො. ය්වායන්ති යො අයං. අක්ඛාතොති කථිතො දීපිතො. බ්‍රාහ්මණෙන පොක්ඛරසාතිනාති අත්තනො ආවරියං අපදිසති. ඉති වාසෙට්ඨො සකමෙව ආවරියවාදං ථොමෙත්වා පග්ගණ්හිත්වා විවරති. භාරද්වාජොපි සකමෙවති. තෙන වුත්තං “නෙව ඛො අසක්ඛි වාසෙට්ඨො”තිආදි.

තතො වාසෙට්ඨො “උභින්නමි අම්භාකං කථා අනිය්‍යානිකාව, ඉමස්මිඤ්ඤ ලොකෙ මග්ගකුසලො නාම භොතා ගොතමෙන සදිසො නත්ථි, භවඤ්ඤි ගොතමො අවිදුරෙ වසති, සො නො තුලං ගහෙත්වා නිසින්තවාණිජො විය කඩ්ඛං ඡින්දිස්සති”ති වින්තෙත්වා තමත්ථං භාරද්වාජස්ස ආරොචෙත්වා උභොපි ගන්ත්වා අත්තනො කථං භගවතො ආරොචෙසුං. තෙන වුත්තං “අථ ඛො වාසෙට්ඨො...පෙ.... ය්වායං අක්ඛාතො බ්‍රාහ්මණෙන තාරුක්ඛෙනා”ති.

522. එත්ථ භො ගොතමාති එතස්මිං මග්ගාමග්ගෙ. විග්ගහො විවාදොතිආදීසු පුබ්බුප්පන්නිකො විග්ගහො. අපරභාගෙ විවාදො. දුට්ඨොපි එසො නානාආවරියානං වාදතො නානාවාදො.

523. අථ කිස්මිං පන වොති ත්වමපි අයමෙව මග්ගොති අත්තනො ආවරියවාදමෙව පග්ගස්ස තිට්ඨසි, භාරද්වාජොපි අත්තනො ආවරියවාදමෙව, එකස්සාපි එකස්මිං සංසයො නත්ථි. එවං සති කිස්මිං වො විග්ගහොති පුච්ඡති.

524. මග්ගාමග්ගෙ , භො ගොතමාති මග්ගෙ භො ගොතම අමග්ගෙ ව, උජුමග්ගෙ ව අනුජුමග්ගෙ වාති අත්ථො. එස කිර එකබ්‍රාහ්මණස්සාපි මග්ගං “න මග්ගො”ති න වදති. යථා පන අත්තනො ආවරියස්ස මග්ගො උජුමග්ගො, න එවං අඤ්ඤෙසං අනුජානාති, තස්මා තමෙවත්ථං දීපෙන්නො “කිඤ්චාපි භො ගොතමා”තිආදිභ.

සබ්බානි තානීති ලිඛිගවිපල්ලාසෙන වදති, සබ්බෙ තෙති වුත්තං භොති. බහුනීති අට්ඨ වා දස වා. නානාමග්ගානීති මහත්තාමහත්තජඩ්ඝමග්ගසකට්ඨගාදිවසෙන නානාවිධානි සාමන්තා ගාමනදිතළාකඛෙත්තාදිහි ආගන්ත්වා ගාමං පටිසනමග්ගාති.

525-526. “නිය්‍යන්තීති වාසෙට්ඨ වදෙසි”ති භගවා තික්ඛත්තුං වච්ඡෙදං කත්වා පටිඤ්ඤං කාරාපෙසි. කස්මා? තිත්ථියා හි පටිජානිත්වා පච්ඡා නිග්ගස්ගමානා අවජානන්ති. සො තථා කාතුං න සක්ඛිස්සතිති.

527-529. තෙව තෙවිජ්ජාති තෙ තෙවිජ්ජා. වකාරො ආගමසන්ධිමත්තං. අන්ධවෙණිති අන්ධපට්ඨො, එකෙන වක්ඛුමතා ගහිතයට්ඨියා කොටිං එකො අන්ධො ගණ්හති, තං අන්ධං අඤ්ඤො තං අඤ්ඤොති එවං පණ්ණාසසට්ඨි අන්ධා පටිපාටියා සට්ඨා අන්ධවෙණිති වුච්චති. පරම්පරසංසත්තාති අඤ්ඤමඤ්ඤං ලග්ගා, යට්ඨිගාභකෙනපි වක්ඛුමතා

විරහිතානි අත්ථො. එකො කිර ධුත්තො අත්ථගණං දිස්වා “අසුකස්මිං නාම ගාමෙ ඛජ්ජභොජ්ජං සුලභ”න්ති උස්සාහෙන්වා “තෙන හි තත්ථ නො සාමී නෙහි, ඉදං නාම තෙ දෙමා”ති චුත්තෙ, උඤ්ජං ගහෙන්වා අත්තරාමග්ගෙ මග්ගා ඔක්කම්ම මහන්තං ගච්ජං අනුපරිගන්ත්වා පුරිමස්ස හත්ථෙන පච්ඡිමස්ස කච්ජං ගණ්භාපෙත්වා “කිඤ්චි කම්මං අත්ථී, ගච්ජථ තාව තුම්හෙ”ති වත්වා පලායි, තෙ දිවසම්පි ගන්ත්වා මග්ගං අවින්දමානා “කුභිං නො වක්ඛමා, කුභිං මග්ගො”ති පරිදෙවිත්වා මග්ගං අවින්දමානා තත්ථෙව මරිංසු. තෙ සන්ධාය චුත්තං “පරම්පරසංසත්තා”ති. පුරිමොපිති පුරිමෙසු දසසු බ්‍රාහ්මණෙසු එකොපි. මජ්ඣිමොපිති මජ්ඣිමෙසු ආචරියපාචරියෙසු එකොපි. පච්ඡිමොපිති ඉදානි තෙව්ජ්ජෙසු බ්‍රාහ්මණෙසු එකොපි. හස්සකඤ්ඤෙවානි හසිතබ්බමෙව. නාමකඤ්ඤෙවානි ලාමකංයෙව. තදෙන අත්ථාභාවෙන රිත්තකං, රිත්තකත්තායෙව තුච්ජකං. ඉදානි බ්‍රහ්මලොකො තාව තිට්ඨතු, යො තෙව්ජ්ජෙහි න දිට්ඨසුබ්බොව. යෙපි වන්දිමසුරියො තෙව්ජ්ජා පස්සන්ති, තෙසම්පි සහබ්‍යතාය මග්ගං දෙසෙතුං නජ්ජභොන්තිති දස්සන්තං “තං කිං මඤ්ඤසී”තිආදිමාහ.

530. තත්ථ යතො වන්දිමසුරියා උග්ගච්ජන්තිති යස්මිං කාලෙ උග්ගච්ජන්ති. යත්ථ ව ඔග්ගච්ජන්තිති යස්මිං කාලෙ අත්ථමෙන්ති, උග්ගච්ජනකාලෙ ව අත්ථධගමනකාලෙ ව පස්සන්තිති අත්ථො. ආයාවන්තිති “උදෙහි හවං වන්දෙ, උදෙහි හවං සුරියා”ති එවං ආයාවන්ති. ථොමයන්තිති “සොම්මො වන්දො, පරිමණ්ඩලො වන්දො, සජ්ජභො වන්දො”තිආදීනි වදන්තා පසංසන්ති. පඤ්ජලිකානි පග්ගහිතඅඤ්ජලිකා. නමස්සමානානි “නමො නමො”ති වදමානා.

531-532. යං පස්සන්තිති එත්ථ යන්ති නිපාතමත්තං. කිං පන න කිරානි එත්ථ ඉධ පන කිං වත්තබ්බං. යත්ථ කිර තෙව්ජ්ජෙහි බ්‍රාහ්මණෙහි න බ්‍රහ්මා සක්ඛිදිට්ඨොති එවමත්ථො දට්ඨබ්බො.

අවිරවතීනදීඋපමාකථා

542. සමතිත්තිකානි සමහරිතා. කාකපෙය්‍යානි යත්ථ කත්ථවි තීරෙ ධීතෙන කාකෙන සක්කා පාතුන්ති කාකපෙය්‍යා. පාරං තරිතුකාමොති නදිං අතික්කම්න්වා පරතීරං ගන්තුකාමො. අවිභෙය්‍යානි පක්කොසෙය්‍ය. එහි පාරාපාරන්ති අම්භො පාර අපාරං එහි, අථ මං සහසාව ගහෙන්වා ගම්ස්සසී, අත්ථී මෙ අවිවායිකකම්මන්ති අත්ථො.

544. යෙ ධම්මා බ්‍රාහ්මණකාරකානි එත්ථ පඤ්චසීලදසකුසලකම්මපථභෙදා ධම්මා බ්‍රාහ්මණකාරකානි වෙදිතබ්බා , තබ්බිපරිතා අබ්‍රාහ්මණකාරකා. ඉන්ද්‍රවිභායාමානි ඉන්ද්‍රං අවිභායාම පක්කොසාම. එවං බ්‍රාහ්මණානං අවිභායනස්ස නිරත්ථකතං දස්සෙන්වා පුනපි හගවා අණ්ණවකුච්ඡියං සුරියො විය ජලමානො පඤ්චසතභික්ඛුපරිවුතො අවිරවතීයා තීරෙ නිසින්තො අපරම්පි නදීඋපමංයෙව ආහරන්තො “සෙය්‍යාපාපී”තිආදිමාහ.

546. කාමගුණානි කාමයිතබ්බට්ඨොන කාමා, බන්ධනට්ඨොන ගුණා. “අනුජානාමි භික්ඛවෙ, අහතානං වත්ථානං දිගුණං සඩ්ධසාට්”න්ති (මහාව. 348) එත්ථ හි පටලට්ඨො ගුණට්ඨො. “අවිචෙන්ති කාලා තරයන්ති රත්තියො, වයොගුණා අනුපුබ්බං ජහන්ති”ති එත්ථ රාසට්ඨො ගුණට්ඨො. “සතගුණා දක්ඛිණා පාටිකඩ්ඛිතබ්බා”ති (ම. නි. 3.379) එත්ථ ආනිසංසට්ඨො ගුණට්ඨො. “අත්තං අත්තගුණං (බු. පා. 3.1) කයිරා මාලාගුණෙ බහු”ති (ධ. ප. 53) ව එත්ථ බන්ධනට්ඨො ගුණට්ඨො. ඉධාපි එසෙව අධිජ්ජෙතො. තෙන චුත්තං “බන්ධනට්ඨොන ගුණා”ති. වක්ඛුච්ඤ්ඤායානි වක්ඛුච්ඤ්ඤාණෙන පස්සිතබ්බා. එතෙනුපායෙන සොතච්ඤ්ඤායාදීසුපි අත්ථො වෙදිතබ්බො. ඉට්ඨානි පරිසිට්ඨා වා භොන්තු, මා වා, ඉට්ඨාරම්මණභූතානි අත්ථො. කත්තානි කාමනීයා. මනාපානි මනවඩ්ඪනකා. පියරූපානි පියජානිකා. කාමුපසඤ්ඤානි ආරම්මණං කත්වා උජ්ජජ්ජමානෙන කාමෙන උපසඤ්ඤානි. රජනීයානි රඤ්ජනීයා, රාගුජ්ජත්තිකාරණභූතානි අත්ථො.

ගධිකානි ගෙධෙන අභිභූතා හුත්වා. මුච්ඡිකානි මුච්ඡාකාරජ්ජත්තාය අධිමත්තකාය තණ්හාය අභිභූතා. අජ්ඣෙධාපන්තානි අධිමපන්තා ඔගාළ්භා “ඉදං සාර”න්ති පරිනිට්ඨානජ්ජත්තා හුත්වා. අනාදීනවදස්සාවිනොති ආදීනවං අපස්සන්තා. අනිස්සරණපඤ්ඤානි ඉදමෙන්ථ නිස්සරණන්ති, එවං පරිජානනපඤ්ඤාවිරහිතා, පච්චවෙක්ඛණපරිභොගවිරහිතානි අත්ථො.

548. ආවරණානිආදීසු ආවරන්තිති ආවරණා. නිවාරෙන්තිති නීවරණා. ඔනන්ධන්තිති ඔනාහනා. පරියොනන්ධන්තිති පරියොනාහනා. කාමච්ජන්දාදීනං විත්ථාරකථා විසුද්ධිමග්ගො ගහෙන්බ්බා.

549-550. ආවුකා නිවුකා ඔනද්ධා පරියොනද්ධානි පදානි ආවරණාදීනං වසෙන චුත්තානි. සපරිග්ගහොති ඉත්ථිපරිග්ගහෙන සපරිග්ගහොති පුච්ඡති. අපරිග්ගහො හො ගොතමානිආදීසුපි කාමච්ජන්දස්ස අභාවතො ඉත්ථිපරිග්ගහෙන අපරිග්ගහො. බ්‍යාපාදස්ස අභාවතො කෙනවි සද්ධිං වෙරවිත්තෙන අවෙරො. ටීනමිද්ධස්ස අභාවතො විත්තගෙලඤ්ඤසඩ්ධාතෙන බ්‍යාපජ්ජෙන අබ්‍යාපජ්ජො. උද්ධව්චකුක්කුච්චාභාවතො උද්ධව්චකුක්කුච්චාදීහි සංකිලෙසෙහි අසංකිලිට්ඨවිත්තො සුපරිසුද්ධමානසො. විචිකිච්ඡාය අභාවතො විත්තං වසෙ වත්තෙති. යථා ව බ්‍රාහ්මණා විත්තගතිකා භොන්තිති, විත්තස්ස වසෙන වත්තන්ති, න තාදියොති වසවත්ති.

552. ඉඳි බො පනාති ඉඳි බ්‍රහ්මලොකමග්ගෙ. ආසිදිත්වාති අමග්ගමෙව “මග්ගො”ති උපගන්ත්වා. සංසිදන්තිති “සමතල”න්ති සඤ්ඤාය පඬිකං ඔතිණ්ණා විය අනුප්පවිසන්ති. සංසිදිත්වා විසාරං පාපුණන්ති එවං පඬිකෙ විය සංසිදිත්වා විසාරං අඬිගමඬිගසංහඤ්ජනං පාපුණන්ති. සුක්ඛතරං මඤ්ඤෙ තරන්තිති මරිටිකාය වඤ්චෙන්වා “කාකපෙය්‍යා නදී”ති සඤ්ඤාය “තරිස්සාමා”ති හත්ථෙහි ව පාදෙහි ව වායමමානා සුක්ඛතරණං මඤ්ඤෙ තරන්ති. තස්මා යථා හත්ථපාදාදිනං සංහඤ්ජනං පරිහඤ්ජනං, එවං අපායෙසු සංහඤ්ජනං පරිහඤ්ජනං පාපුණන්ති. ඉධෙව ව සුඛං වා සාතං වා න ලභන්ති. තස්මා ඉදං තෙවිජ්ජානං බ්‍රාහ්මණානන්ති තස්මා ඉදං බ්‍රහ්මසහබ්‍යතාය මග්ගදීපකං තෙවිජ්ජකං පාවචනං තෙවිජ්ජානං බ්‍රාහ්මණානං. තෙවිජ්ජාඉරිණන්ති තෙවිජ්ජාඅරඤ්ඤං ඉරිණන්ති හි අගාමකං මහාඅරඤ්ඤං වුවිච්ඡි. තෙවිජ්ජාවිච්ඡන්ති පුප්ඵළෙහි අපරිභොගරුක්ඛෙහි සඤ්ජන්තං නිරුද්ධං අරඤ්ඤං. යත්ථ මග්ගතො උක්කමිත්වා පරිවත්තිතුම්පි න සක්කා භොන්ති, තං සන්ධායාහ “තෙවිජ්ජාවිච්ඡන්තිපි වුවිච්ඡි”ති. තෙවිජ්ජාබ්‍යසනන්ති තෙවිජ්ජානං පඤ්චවිධබ්‍යසනසද්ධිසමෙතං. යථා හි ඤාතිරොගභොග දිට්ඨි සීලබ්‍යසනප්පත්තස්ස සුඛං නාම නත්ථි, එවං තෙවිජ්ජානං තෙවිජ්ජකං පාවචනං ආගම්ම සුඛං නාම නත්ථිති දස්සෙති.

554. ජාතසංවඬිඬොති ජාතො ව වඬිඬිතො ව, යො හි කෙවලං තත්ථ ජාතොව භොති, අඤ්ඤත්ථ වඬිඬිතො, තස්ස සමන්තා ගාමමග්ගා න සබ්බසො පච්චක්ඛා භොන්ති, තස්මා ජාතසංවඬිඬොති ආහ. ජාතසංවඬිඬොපි යො චිරනික්ඛන්තො, තස්ස න සබ්බසො පච්චක්ඛා භොන්ති. තස්මා “තාවදෙව අවසට්ඨ”න්ති ආහ, තඬිඬණමෙව නික්ඛන්තන්ති අත්ථො. දන්ධායිතත්තන්ති අයං නු බො මග්ගො, අයං න නුබොති කඬිබාවසෙන චිරායිතත්තං. විත්ථායිතත්තන්ති යථා සුබ්බමං අත්ථජාතං සහසා පුච්ඡිතස්ස කස්සපි සරිරං ථද්ධිභාවං ගණ්හාති, එවං ථද්ධිභාවග්ගණං. න ත්වෙවාති ඉමිනා සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණස්ස අප්පටිහතභාවං දස්සෙති. තස්ස හි පුරිසස්ස මාරාවට්ඨනාදිවසෙන සියා ඤාණස්ස පටිඝාතො. තෙන සො දන්ධායෙය්‍ය වා විත්ථායෙය්‍ය වා. සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණං පන අප්පටිහතං, න සක්කා තස්ස කෙනචි අන්තරායො කාතුන්ති දීපෙති.

555. උල්ලුම්පතු හවං ගොතමොති උද්ධරතු හවං ගොතමො. බ්‍රාහ්මණං පජන්ති බ්‍රාහ්මණදාරකං, හවං ගොතමො මම බ්‍රාහ්මණපුත්තං අපායමග්ගතො උද්ධරිත්වා බ්‍රහ්මලොකමග්ගෙ පතිට්ඨපෙතුති අත්ථො. අථස්ස හගවා බුද්ධුප්පාදං දස්සෙත්වා සද්ධිං පුබ්බභාගපටිපදාය මෙත්තාවිහාරාදිබ්‍රහ්මලොකගාමිමග්ගං දෙසෙතුකාමො “තෙන හි වාසෙට්ඨා”තිආදිමාහ. තත්ථ “ඉඳි තථාගතො”තිආදි සාමඤ්ඤඵලෙ විත්ථාරිතං. මෙත්තාසහගතෙනාතිආදීසු යං චත්තබ්බං, තං සබ්බං විසුද්ධිමග්ගෙ බ්‍රහ්මචිහාරකම්මට්ඨානකථායං වුත්තං. සෙය්‍යථාපි වාසෙට්ඨ බලවා සඬ්ඛධමොතිආදි පන ඉඳි අපුබ්බං. තත්ථ බලවාති බලසම්පන්නො. සඬ්ඛධමොති සඬ්ඛධමකො. අප්පකසිරොනාති අකිච්ඡෙන අදුක්ඛෙන. දුබ්බලො හි සඬ්ඛධමො සඬ්ඛං ධමන්තොපි න සක්කොති වතස්සො දිසා සරෙන විඤ්ඤාපෙතුං, නාස්ස සඬ්ඛසද්දො සබ්බතො ඵරති. බලවතො පන විජ්ජාරිකො භොති, තස්මා “බලවා”තිආදිමාහ. මෙත්තාය වෙනොවිමුත්තියාති එත්ථ මෙත්තාති වුත්තෙ උපචාරොපි අප්පනාපි වට්ඨති, “වෙන්තොවිමුත්ති”ති වුත්තෙ පන අප්පනාව වට්ඨති. යං පමාණකතං කම්මන්ති පමාණකතං කම්මං නාම කාමාවචරං වුවිච්ඡි. අප්පමාණකතං කම්මං නාම රූපාරූපාවචරං. තඤ්ඤි පමාණං අතික්කමිත්වා ඔදිස්සකඅනොදිස්සකදිසාඵරණවසෙන වඬිඬෙත්වා කතත්තා අප්පමාණකතන්ති වුවිච්ඡි. න තං තත්ත්වසිස්සති න තං තත්ත්වනිට්ඨතිති තං කාමාවචරකම්මං තස්මි. රූපාවචරාරූපාවචරකම්මෙ න ඔභියති, න තිට්ඨති. කිං වුත්තං භොති – තං කාමාවචරකම්මං තස්ස රූපාරූපාවචරකම්මස්ස අන්තරා ලග්ගිතුං වා යාතුං වා රූපාරූපාවචරකම්මං ඵරිත්වා පරියාදිශිත්වා අත්තනො ඔකාසං ගහෙත්වා පතිට්ඨාතුං න සක්කොති. අථ බො රූපාවචරාරූපාවචරකම්මමෙව කාමාවචරං මහොසො විය පරිත්තං උදකං ඵරිත්වා පරියාදිශිත්වා අත්තනො ඔකාසං ගහෙත්වා තිට්ඨති. තස්ස විපාකං පටිබාහිත්වා සයමෙව බ්‍රහ්මසහබ්‍යතං උපනෙතිති. එවංචිහාරීති එවං මෙත්තාදිචිහාරී.

559. එතෙ මයං භවන්තං ගොතමන්ති ඉදං තෙසං දුතියං සරණගමනං. පට්ඨමෙව හෙතෙ මජ්ඣිමපණ්ණාසකෙ වාසෙට්ඨසුත්තං සුත්වා සරණං ගතා, ඉමං පන තෙවිජ්ජසුත්තං සුත්වා දුතියම්පි සරණං ගතා. කතිපාහව්වයෙන පබ්බජිත්වා අග්ගඤ්ඤසුත්තෙ උපසම්පදඤ්ඤෙව අරහත්තඤ්ඤෙව අලත්ථුං. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානමෙවාති.

ඉති සුමඬිගලවිලාසිනියා දීසනිකායට්ඨකථායං

තෙවිජ්ජසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

නිට්ඨිතා ව තෙරසසුත්තපටිමණ්ඩිතස්ස සීලක්ඛන්ධවග්ගස්ස

අත්ථවණ්ණනාති.

සීලක්ඛන්ධවග්ගට්ඨකථා නිට්ඨිතා.